Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű, az intézmények semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért

►**B** ►**C2** **AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 575/2013/EU RENDELETE**

(2013. június 26.)

a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg) ◄

(HL L 176., 2013.6.27., 1. o.)

Helyesbítette:

►**C1** Helyesbítés, HL L 208., 2013.8.2., 68. o. (575/2013/EU)
►**C2** Helyesbítés, HL L 321., 2013.11.30., 6. o. (575/2013/EU)

▼B
▼C2

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 575/2013/EU RENDELETE

(2013. június 26.)

a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére ([1]),

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ([2]),

rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

(1) A pénzügyi rendszer megerősítéséről szóló, 2009. április 2-i G20-nyilatkozat nemzetközileg összehangolt erőfeszítésekre szólított fel, amelyek célja a gazdasági fellendülés biztosítását követően a bankrendszerben lévő tőke mennyiségének és minőségének javítása révén az átláthatóság és az elszámoltathatóság javítása és a szabályozás megerősítése. A nyilatkozat felszólított a bankrendszerben a tőkeáttétel felhalmozódásának megfékezését elősegítő kiegészítő, nem kockázatalapú mérőszám bevezetésére, valamint egy erősebb likviditási tartalékokat célzó szabályozás kidolgozására is. A G20-ak által adott megbízásra reagálva a Jegybanki és Felügyeleti Elnökök Csoportja (Group of Central Bank Governors and Heads of Supervision (GHOS)) 2009 szeptemberében több olyan intézkedésről állapodott meg, amelyek a banki ágazat szabályozásának megerősítésére irányulnak. Ezeket az intézkedéseket a G20-ak vezetői a 2009. szeptember 24–25-i pittsburghi csúcstalálkozójukon jóváhagyták, majd 2009 decemberében részletesebben meghatározták. 2010 júliusában és szeptemberében a GHOS két további bejelentést tett az új intézkedések kialakításáról és kalibrációjáról, és 2010 decemberében a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság (BCBS) közzétette a végleges intézkedéseket, amelyekre Bázel III. keretként hivatkoznak.

(2) A Jacques de Larosière által vezetett, az unióbeli pénzügyi felügyelettel foglalkozó magas szintű csoport (a továbbiakban: a Larosière csoport) felkérte az Uniót, hogy dolgozza ki a pénzügyi szabályozás harmonizáltabb rendszerét. A jövőbeli európai felügyeleti struktúra összefüggésében a 2009. június 18–19-i Európai Tanács hangsúlyozta, hogy egy a belső piac minden hitelintézetére és befektetési vállalkozására alkalmazandó egységes európai szabálykönyv létrehozására is szükség van.

([1]) HL C 105., 2012.4.11., 1. o.
([2]) HL C 68., 2012.3.6., 39. o.

▼C2

(3) Ahogy a Larosière csoport 2009. február 25-i jelentésében (a továbbiakban: a Larosière-jelentés) szerepel, „a tagállamoknak meg kell adni azt a lehetőséget, hogy a pénzügyi stabilitás védelme érdekében szigorúbb, az adott tagállam esetében megfelelőnek tartott nemzeti szabályozói intézkedéseket fogadjanak el, amennyiben tiszteletben tartják a belső piac alapelveit és az egyetértésben kialakított alapvető minimumkövetelményeket”.

(4) A hitelintézetek tevékenységének megkezdéséről és folytatásáról szóló, 2006. június 14-i 2006/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet ([1]), valamint a befektetési vállalkozások és hitelintézetek tőkemegfeleléséről szóló,2006. június 14-i 2006/49/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet ([2]) több alkalommal jelentősen módosították. A 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv számos rendelkezése hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra egyaránt alkalmazandó. Az egyértelműség és az említett rendelkezések következetes alkalmazásának biztosítása érdekében azokat a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra egyaránt alkalmazandó új jogalkotási aktusokban – mégpedig ebben a rendeletben és a 2013. június 26-i 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben ([3]) – kell egyesíteni. A jobb hozzáférhetőség érdekében a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv mellékleteinek rendelkezéseit be kell építeni a 2013.június 26-i 2013/36/EU irányelv és e rendelet rendelkező részébe.

(5) E rendeletnek és a 2013. június 26-i 2013/36/EU irányelvnek együtt kell azt a jogi keretet alkotnia, amely a tevékenységekhez való hozzáférést és a felügyeleti keretet szabályozza, továbbá a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra (a továbbiakban: az intézmények) vonatkozó prudenciális szabályokat tartalmazza. Ezért ezt a rendeletet az említett irányelvvel együtt kell értelmezni.

(6) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 53. cikkének (1) bekezdésén alapuló 2013/36/EU irányelvnek kell tartalmaznia többek között az intézmények tevékenységéhez való hozzáférésre, irányításuk részletes szabályaira és a felügyeleti keretre vonatkozó rendelkezéseket, például az üzleti tevékenység engedélyezésére, befolyásoló részesedés szerzésére, a letelepedés szabadságának és a szolgáltatásnyújtás szabadságának gyakorlására, valamint a székhely szerinti és a fogadó tagállam illetékes hatóságainak hatásköreire e tekintetben irányadó rendelkezéseket, továbbá az intézmények indulótőkéjét és felügyeleti felülvizsgálatát szabályozó rendelkezéseket.

(7) Ennek a rendeletnek kell tartalmaznia többek között az intézményekre vonatkozó prudenciális követelményeket, amelyek szigorúan a banki és pénzügyi szolgáltatások piacának működéséhez kapcsolódnak, és amelyek célja e piacok szereplőinek pénzügyi stabilitásának biztosítása, valamint a befektetők és betétesek magas szintű védelme. Ennek a rendeletnek az a célja, hogy meghatározó módon hozzájáruljon a belső piac olajozott működéséhez, következésképpen az EUMSZ 114. cikkének rendelkezésein kell alapulnia, az Európai Unió Bíróságának állandó ítélkezési gyakorlata szerinti értelmezésnek megfelelően.

([1]) HL L 177., 2006.6.30., 1. o.
([2]) HL L 177., 2006.6.30., 201. o.
([3]) HL L 176., 2013.6.27., 338. o.

▼C2

(8) A 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv – noha bizonyos fokig harmonizálja a prudenciális felügyeletet érintő tagállami szabályokat – számos választási lehetőséget hagy a tagállamok számára, illetve lehetőséget ad a tagállamoknak arra, hogy az említett irányelvekben meghatározottaknál szigorúbb szabályokat vezessenek be. Ez pedig ahhoz vezet, hogy az egyes tagállamok szabályozása eltérő, ami gátolhatja a határokon átnyúló szolgáltatásnyújtást és a letelepedés szabadságának gyakorlását, ezáltal akadályozhatja a belső piac zökkenőmentes működését.

(9) A jogbiztonság érdekében és az Unión belüli egyenlő versenyfeltételek szükségessége miatt a belső piac működése szempontjából kulcsfontosságú, hogy valamennyi piaci szereplőre egységes szabályozás vonatkozzon. Ezért a piaci torzulások és a szabályozási arbitrázs elkerülése érdekében a prudenciális minimumkövetelmények esetében maximális harmonizációt kell biztosítani. Következésképpen az e rendeletben megállapított átmeneti időszakok nélkülözhetetlenek a rendelet zökkenőmentes végrehajtásához és a piaci bizonytalanság elkerüléséhez.

(10) Figyelembe véve azt a munkát, amelyet a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság (BCBS) standardok végrehajtásával foglalkozó csoportja annak monitorozása és áttekintése terén végez, hogy a bázeli bizottság tagországai hogyan hajtják végre a Bázel III. keretet, a Bizottságnak folyamatosan, de legalább a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság (BCBS) által készített, az elért eredményekről szóló egyes jelentések közzétételét követően naprakész jelentésekkel kell szolgálnia a Bázel III. keret egyéb jelentős jogrendszerekben való végrehajtásáról és belföldi elfogadásáról, amelyeknek tartalmazniuk kell az egyéb országok jogszabályai vagy szabályozása nemzetközi minimumkövetelményekkel való összhangjának értékelését az olyan eltérések azonosítása érdekében, amelyek problémákat vethetnek fel az egyenlő versenyfeltételek biztosítását illetően.

(11) Az eltérő tagállami szabályozásból eredő kereskedelmi akadályok és versenytorzulások megszüntetése, illetve a további valószínűsíthető kereskedelmi akadályok és jelentős versenytorzulások kialakulásának megelőzése érdekében tehát rendelet elfogadására van szükség, amely egységes, minden tagállamban alkalmazandó szabályokat határoz meg.

(12) A prudenciális követelmények rendelet formába öntése biztosítja, hogy a követelmények közvetlenül alkalmazandók legyenek. Ez egyenlő feltételeket biztosít, hiszen nem teszi lehetővé, hogy az irányelv eltérő átültetéséből eredően eltérő tagállami követelmények lépjenek hatályba. A rendelet maga után vonja továbbá, hogy a benne meghatározott valamennyi intézmény az Unió egészében ugyanazokat a szabályokat követi, ami – különösen válságidőszakokban – erősíti az intézmények stabilitása iránti bizalmat. A rendelet a szabályozás összetettségét és a vállalkozások jogszabály-megfelelési költségeit is csökkenti, különösen a határokon átnyúlóan tevékenykedő intézmények esetében, és hozzájárul a versenytorzulások megszüntetéséhez. Tekintettel az ingatlanpiacok különleges természetére és arra, hogy e piacokat a tagállamok, régiók vagy helyi területek sajátos gazdasági fejlődése és jogi eltérései jellemzik, lehetővé kell tenni az illetékes hatóságok számára, hogy meghatározott területeken az ingatlanra bejegyzett zálogjoggal fedezett kitettségekre a nemteljesítési tapasztalatok és a piac várt alakulása alapján magasabb kockázati súlyokat vagy szigorúbb kritériumokat alkalmazzanak.

▼C2

(13) Lehetővé kell tenni, hogy az illetékes hatóságok vagy a tagállamok nemzeti szabályokat hozhassanak azokon a területeken, amelyek nem tartoznak e rendelet hatálya alá – például a dinamikus céltartalékképzés területén, a nemzeti fedezettkötvény-rendszerekre vonatkozó, a fedezett kötvények e rendeletben előírt szabályok szerinti kezelését nem érintő rendelkezések területén, vagy részesedések szerzésével és tartásával kapcsolatban, akár a pénzügyi, akár a nem pénzügyi szektorban, amennyiben az az e rendeletben megállapított prudenciális követelményekhez nem kapcsolódó célból történik –, feltéve hogy a nemzeti szabályok nem ellentétesek ezzel a rendelettel.

(14) A Larosière-jelentésben megfogalmazott – majd később az Unióban végre is hajtott – legfontosabb ajánlások az egységes európai szabálykönyvnek, illetve a makroprudenciális felügyelet európai keretének a létrehozására irányulnak. E két elemnek együtt kell szolgálnia a pénzügyi stabilitás biztosítását. Az egységes szabálykönyv a belső piac működését segítő és a szabályozási arbitrázs lehetőségét megakadályozó, szilárd és egységes szabályozási keretet jelent. A pénzügyi szolgáltatások belső piacán belül azonban sok tekintetben eltérőek lehetnek a makroprudenciális kockázatok, illetve számos nemzeti sajátosság lehet jelen, ami azt eredményezi, hogy eltérések figyelhetők meg például a bankszektor szerkezete és a gazdaság egészéhez viszonyított mérete vagy a hitelciklus tekintetében.

(15) E rendelet és a 2013/36/EU irányelv több olyan eszközt tartalmaz, amelyekkel megelőzhetők és mérsékelhetők a makroprudenciális és rendszerszintű kockázatok, és amelyek megfelelő rugalmasságot tesznek lehetővé. A két jogszabály ugyanakkor azt is biztosítja, hogy az említett eszközök igénybevételére megfelelő ellenőrzés mellett kerüljön sor, hogy alkalmazásuk átlátható és következetes legyen, és ne akadályozza a belső piac működését.

(16) A 2013/36/EU irányelvben foglaltak szerinti rendszerkockázati tőkepufferen túl, amennyiben egy tagállam esetében makroprudenciális vagy rendszerszintű kockázatok állnak fenn, az érintett tagállam illetékes, illetve kijelölt hatóságai számára lehetővé kell tenni, hogy az említett kockázatokat különös nemzeti makroprudenciális intézkedésekkel kezeljék, ha megítélésük szerint azokkal hatékonyabban kezelhetők a kockázatok. A 2010. november 24-i 1092/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel ([1]) létrehozott Európai Rendszerkockázati Testület (ERKT) és a 2010. november 24-i 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel ([2]) létrehozott európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság, EBH) számára biztosítani kell a lehetőséget arra, hogy véleményt nyilvánítsanak arról, hogy e nemzeti makroprudenciális intézkedések meghozatalának feltételei teljesülnek-e, illetve rendelkezésre kell állnia egy olyan uniós mechanizmusnak, amellyel megakadályozható a nemzeti intézkedések meghozatala és alkalmazása, ha rendkívül meggyőző bizonyítékok vannak arra, hogy a vonatkozó feltételek nem teljesülnek. Bár ez a rendelet egységes mikroprudenciális szabályokat határoz meg az intézményekre, a makroprudenciális felvigyázás terén a tagállamok pénzügyi stabilitásra vonatkozó szakértelmükből és meglévő feladataikból adódóan megőrzik vezető szerepüket. E konkrét esetben, mivel a nemzeti makroprudenciális intézkedések elfogadására vonatkozó valamennyi döntéshez olyan kockázatokat kell felmérni, amelyek végső soron a szóban forgó tagállam

([1]) HL L 331., 2010.12.15., 1. o.
([2]) HL L 331., 2010.12.15., 12. o.

▼C2

makrogazdasági, fiskális és költségvetési helyzetét is befolyásolhatják, a javasolt nemzeti makroprudenciális intézkedések elutasítására vonatkozó hatáskört az EUMSZ 291. cikkével összhangban a Tanácsra kell ruházni, amely a Bizottság javaslata alapján határoz.

(17) Ha a Bizottság a makroprudenciális nemzeti intézkedések elutasítására vonatkozó javaslatot nyújt be a Tanácsnak, a Tanácsnak azt haladéktalanul meg kell vizsgálnia, és el kell döntenie, hogy elutasítja-e a nemzeti intézkedéseket. Egy tagállam vagy a Bizottság kérésére a Tanács eljárási szabályzatának ([1]) megfelelően szavazás tartható. A Tanácsnak az EUMSZ 296. cikkének megfelelően meg kell indokolnia határozatát az e rendeletben az általa végezhető beavatkozásra előírt feltételeket illetően. Tekintve a makroprudenciális és rendszerszintű kockázat jelentőségét a szóban forgó tagállam pénzügyi piaca számára, valamint azt, hogy ebből eredően gyors reakcióra van szükség, fontos, hogy a tanácsi határozatra megszabott határidő egy hónap legyen. Ha a Tanács a javasolt nemzeti intézkedést elutasító bizottsági javaslat tüzetes vizsgálatát követően arra a megállapításra jut, hogy nem teljesülnek azok a feltételek, amelyeket ez a rendelet a nemzeti intézkedések elutasítására megszab, minden esetben világos és egyértelmű indokolást kell adnia.

(18) A likviditási követelmények 2015-ben, illetve a tőkeáttételi mutató 2018-ban esedékes harmonizálásáig a tagállamok képeseknek kell lenniük az általuk megfelelőnek ítélt módon alkalmazhatni ezeket az intézkedéseket, ideértve a makroprudenciális vagy a rendszerszintű kockázat mérséklését is egy adott tagállamban.

(19) A rendszerkockázati tőkepuffer, illetve a valamely tagállam által hozott, az adott tagállamot érintő rendszerszintű kockázatok kezelését szolgáló egyedi intézkedéseknek alkalmazhatóaknak kell lenniük a bankszektor egészére, annak egy vagy több alszektorára – ahol is egy alszektor az üzleti tevékenységükben hasonló kockázati profillal rendelkező intézmények összességét jelenti – vagy pedig a bankszektorban fennálló, egy vagy több hazai gazdasági vagy földrajzi szektorral szembeni kitettségekre.

(20) Ha két vagy több tagállam kijelölt hatóságai ugyanolyan változást észlelnek a rendszerszintű vagy makroprudenciális kockázatok intenzitásában, és e változások az említett tagállamok mindegyikében nemzeti szinten közvetlen veszélyt jelentenek a pénzügyi stabilitásra nézve, és a kijelölt hatóságok úgy ítélik meg, hogy a kockázatokat nemzeti szintű intézkedésekkel lenne indokolt kezelni, akkor az érintett tagállamok együttesen értesíthetik a Tanácsot, a Bizottságot, az ERKT-t és az EBH-t. A Tanács, a Bizottság, az ERKT és az EBH értesítésekor a tagállamoknak be kell nyújtaniuk a vonatkozó bizonyítékokat az együttes értesítés indokolásával együtt.

(21) A Bizottságot fel kell hatalmazni továbbá arra, hogy a szavatolótőke-követelmény átmeneti megemelésére, illetve a nagykockázat-vállalási vagy nyilvánosságra hozatali követelmények átmeneti szigorítására irányuló, felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el. E rendelkezések egy évig alkalmazhatók, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács két hónapon belül

([1]) A Tanács határozata (2009. december 1.) a Tanács eljárási szabályzatának elfogadásáról (HL L 325., 2009.12.11., 35. o.).

▼C2

nem emelt kifogást a felhatalmazáson alapuló jogi aktussal szemben. A Bizottságnak meg kell indokolnia, hogy miért alkalmazza ezt az eljárást. A Bizottság csak olyan kitettségek esetében kap felhatalmazást szigorúbb prudenciális követelmények előírására, amelyek az Unióban vagy az Unión kívül bekövetkező és minden tagállamot érintő piaci fejlemények következtében merültek fel.

(22) Indokolt a makroprudenciális szabályok vizsgálata, hogy a Bizottság megvizsgálhassa többek között azt, hogy az ebben a rendeletben és a 2013/36/EU irányelvben foglalt makroprudenciális eszközök eredményesek, hatékonyak és átláthatók-e; hogy szükséges-e új eszközöket javasolni; hogy a hasonló kockázatokat célzó, e rendeletben, illetve a 2013/36/EU irányelvben foglalt makroprudenciális eszközök hatálya és a köztük lévő esetleges átfedések alkalmasak-e; továbbá hogy a rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó, nemzetközileg elfogadott előírások milyen kölcsönhatásban állnak e rendelettel és a 2013/36/EU irányelvvel.

(23) Ha a tagállamok általános hatályú iránymutatásokat fogadnak el – különösen olyan területeken, ahol a technikai standardtervezetek Bizottság általi elfogadása függőben van –, az említett iránymutatások nem lehetnek ellentétesek az uniós joggal, és nem áshatják alá annak alkalmazását.

(24) Ez a rendelet nem akadályozza a tagállamokat abban, hogy adott esetben a rendelet hatályán kívül eső vállalkozásokra egyenértékű követelményeket állapítsanak meg.

(25) Az ebben a rendeletben meghatározott általános prudenciális követelményeket olyan egyedi intézkedések egészítik ki, amelyekről az illetékes hatóságok az egyes intézmények folyamatos felügyeleti felülvizsgálata nyomán határoznak. Az említett felügyeleti intézkedések körét – egyéb rendelkezésekkel együtt – a 2013/36/EU irányelvben kell meghatározni, hogy az illetékes hatóságok mérlegelni tudják, mely intézkedéseket kell alkalmazni.

(26) Ez a rendelet nem érinti az illetékes hatóságok arra vonatkozó lehetőségét, hogy a 2013/36/EU irányelvben meghatározott felügyeleti felülvizsgálati és értékelési eljárás keretében – az intézmények egyedi kockázati profiljához igazodó – egyedi követelményeket állapítsanak meg.

(27) Az 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet célja a nemzeti felügyelet minőségének és következetességének javítása és a határokon átnyúlóan tevékenykedő csoportok felvigyázásának szigorítása.

(28) Tekintettel az EBH e rendeletben és a 2013/36/EU irányelvben meghatározott feladatai számának bővülésére, az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak gondoskodniuk kell arról, hogy az ennek megfelelő emberi és pénzügyi erőforrások rendelkezésre álljanak.

(29) Az 1093/2010/EU rendelet előírja az EBH számára, hogy a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályán belül eljárjon. Az EBH-nak el kell járnia továbbá az intézmények tevékenységi területén olyan kérdésekkel kapcsolatban is, amelyekre az említett irányelvek közvetlenül nem vonatkoznak, feltéve hogy eredményes és következetes alkalmazásuk biztosításához erre szükség van. Ebben a rendeletben figyelembe kell venni az EBH szerepét és funkcióját, és lehetővé kell tenni az EBH-nak az 1093/2010/EU rendeletben meghatározott hatásköreinek gyakorlását.

▼C2

(30) A megfigyelési időszak leteltével és az e rendelet szerinti likviditásfedezeti követelmények teljes körű bevezetése után a Bizottságnak meg kell vizsgálnia, hogy amennyiben az EBH jogosult arra, hogy saját kezdeményezésére kötelező érvényű közvetítés révén közreműködjön az e rendelet 20. és 21. cikke alapján az illetékes hatóságok általi együttes határozathozatalban, ez megkönnyíti-e az egyetlen likviditási alcsoport gyakorlati létrejöttét és működését, valamint annak meghatározását, hogy teljesülnek-e a határokon átnyúló tevékenységet végző intézményekre vonatkozó speciális, csoporton belüli kezelésre vonatkozó kritériumok. Ezért a Bizottságnak a jelzett időben az 1093/2010/EU rendelet 81. cikkében előírt, az EBH működéséről szóló egyik általános jelentése keretében konkrétan meg kell vizsgálnia, hogy szükség van-e az EBH ilyen jogkörrel való felruházására, és a jelentésben ismertetnie kell a vizsgálat eredményeit, adott esetben a megfelelő jogalkotási javaslatok kíséretében.

(31) A Larosière-jelentés megállapította, hogy a mikroprudenciális felvigyázás a makroszintű folyamatok megfelelő figyelembevétele nélkül nem tudja hatékonyan garantálni a pénzügyi stabilitást, viszont a makroprudenciális felügyeletnek csak akkor van értelme, ha valamilyen hatást tud gyakorolni a mikroszintű felügyeletre. Az EBH és az ERKT közötti szoros együttműködés elengedhetetlen ahhoz, hogy teljes mértékben biztosítva legyen az ERKT működése, illetve figyelmeztetéseinek és ajánlásainak érvényesülése. Az EBH-nak különösképpen képesnek kell lennie arra, hogy továbbítsa az ERKT számára az illetékes hatóságok által az e rendeletben meghatározott adatszolgáltatási kötelezettségnek megfelelően összegyűjtött összes lényeges információt.

(32) Tekintettel a legutóbbi pénzügyi válság pusztító hatásaira, e rendelet általános célja egyrészt az, hogy ösztönözze a közérdeket szolgáló, gazdaságilag hasznos banki tevékenységeket, másrészt az, hogy elejét vegye a valós hozzáadott értékkel nem rendelkező, fenntarthatatlan pénzügyi spekulációnak. Ehhez a megtakarítások termelő beruházásokba forgatásának formáit átfogó módon meg kell reformálni. Ahhoz, hogy az Unióban meg tudják védeni a fenntartható és változatos európai banki környezetet, fel kell hatalmazni az illetékes hatóságokat arra, hogy magasabb tőkekövetelményeket támasszanak az olyan rendszerszempontból jelentős intézményekkel szemben, amelyek üzleti tevékenységük révén veszélyt jelenthetnek a globális gazdaságra.

(33) Az ügyfeleik tulajdonát képező pénzeszközöket vagy értékpapírokat kezelő intézményekre vonatkozóan egyenértékű pénzügyi követelményeket kell meghatározni annak érdekében, hogy a megtakarítók számára hasonló biztosítékok álljanak rendelkezésre, az intézmények csoportjai közötti verseny feltételei pedig méltányosak legyenek.

(34) Mivel a belső piacon működő intézmények közvetlen versenyben állnak egymással, a monitorozásra vonatkozó követelményeknek az Unió egész területén meg kell egyezniük, figyelembe véve az intézmények különböző kockázati profiljait.

(35) Ha a felügyelet során bármikor meg kell határozni az intézmények egy csoportja konszolidált szavatolótőkéjének összegét, akkor a számítást e rendeletnek megfelelően kell elvégezni.

(36) E rendelet szerint a szavatolótőke-követelményeket egyedi és összevont alapon kell alkalmazni, kivéve, ha az illetékes hatóságok az általuk indokoltnak vélt esetben eltekintenek az egyedi

▼C2

alapú felügyelet alkalmazásától. Az egyedi, az összevont alapú és a határokon átnyúló összevont alapú felügyelet az intézmények felvigyázásának hatékony eszköze.

(37) Az egy csoporton belüli intézmények megfelelő fizetőképességének biztosítása érdekében alapvető fontosságú, hogy a tőkekövetelményeket a csoporton belüli intézményekre összevont alapon alkalmazzák. Annak érdekében, hogy biztosítva legyen a szavatolótőkének a csoporton belüli megfelelő eloszlása, és az, amennyiben szükséges, rendelkezésre álljon a megtakarítások védelmére, a tőkekövetelményeknek a csoporton belüli egyes intézményekre kell vonatkozniuk, kivéve, ha ez a cél más módon hatékonyan elérhető.

(38) Az olyan közbenső pénzügyi holding társaságokból eredő kisebbségi részesedések, amelyekre szubkonszolidált alapon vonatkoznak e rendelet követelményei, szintén alkalmasak lehetnek a vonatkozó korlátokon belül a csoport összevont alapon számított elsődleges alapvető tőkéjébe való beszámításra, mivel a közbenső pénzügyi holding társaság kisebbségi részesedésekhez köthető elsődleges alapvető tőkeelemei, valamint ugyanezen tőkének az anyavállalathoz köthető része a kielégítési sorrend tekintetében egyenlő módon (pari passu) fedezik a leányvállalatok veszteségeit azok felmerülésekor.

(39) A szavatolótőke kiszámítására, annak az intézmény kockázati kitettségének való megfelelésére, valamint a kitettségek koncentrációjának felmérésére alkalmazandó pontos számviteli módszernek figyelembe kell vennie a bankok és más pénzügyi intézmények éves beszámolójáról és konszolidált éves beszámolójáról szóló, 1986. december 8-i 86/635/EGK tanácsi irányelv ([1]) rendelkezéseit – amely irányelv magában foglalja az összevont (konszolidált) éves beszámolóról szóló, 1983. június 13-i 83/349/EGK hetedik tanácsi irányelv ([2]) rendelkezéseinek egyes kiigazításait –, illetve a nemzetközi számviteli standardok alkalmazásáról szóló, 2002. július 19-i 1606/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ([3]) rendelkezéseit, attól függően, hogy melyik jogszabály az irányadó a nemzeti jog szerint az intézmények számvitelére.

(40) A megfelelő fizetőképesség biztosítása céljából fontos olyan tőkekövetelményeket meghatározni, amelyek a kockázat mértékének megfelelően súlyozzák az eszközöket és a mérlegen kívüli tételeket.

(41) A BCBS 2004. június 26-án a tőkemérés és a tőkekövetelmények nemzetközi közelítésére vonatkozó keretmegállapodást fogadott el (Bázel II. keret). A 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelvben foglalt, e rendelet által átvett rendelkezések egyenértékűek a Bázel II. keret rendelkezéseivel. Következésképpen, a Bázel III. kiegészítő elemeinek beépítése révén ez a rendelet egyenértékű a Bázel II. és a Bázel III. keret rendelkezéseivel.

([1]) HL L 372., 1986.12.31., 1. o.
([2]) HL L 193., 1983.7.18., 1. o.
([3]) HL L 243., 2002.9.11., 1. o.

▼C2

(42) Alapvető fontosságú az unióbeli intézmények sokféleségének figyelembe vétele, ezért a hitelkockázatok tőkekövetelményeinek kiszámítására különböző kockázatérzékenységi és differenciáltsági szintű módszereket kell biztosítani. A külső minősítések használatával, illetve az intézményeknek egyedi hitelkockázati paraméterekre vonatkozó saját becsléseinek az alkalmazásával jelentősen javul a hitelkockázati szabályok kockázatérzékenysége és prudenciális megalapozottsága. Az intézményeket ösztönözni kell arra, hogy átálljanak a kockázatérzékenyebb módszerek alkalmazására. Az e rendeletben előírt hitelkockázati módszerek alkalmazásához szükséges becslések elkészítése során az intézményeknek javítaniuk kell hitelkockázat-mérési és -kezelési eljárásaikat, hogy olyan módszerek álljanak rendelkezésre a szabályozói szavatolótőke-követelmények meghatározására, amelyek tükrözik az egyes intézmények eljárásainak jellegét, hatályát és összetettségét. E tekintetben a hitelek odaítélésével és kezelésével kapcsolatos adatfeldolgozásnak a hitelkockázat-mérési és -kezelési rendszerek kialakítására és validálására is ki kell terjednie. Mindez nemcsak az intézmények jogos érdekeinek érvényesítését szolgálja, de egyben ennek a rendeletnek azokat a céljait is, amelyek a jobb kockázatmérési és -kezelési módszerek használatához és ahhoz fűződnek, hogy azokat a szabályozói szavatolótőke-követelményeknek való megfelelés céljaira is alkalmazzák. Mindazonáltal a kockázatérzékenyebb módszerek alkalmazása jelentős szakértelmet és forrásokat, valamint kiváló minőségű és megfelelő mennyiségű adatok rendelkezésre állását kívánja meg. Az intézményeknek ezért szigorú követelményeknek kell megfelelniük ahhoz, hogy ezeket a módszereket a szabályozói szavatolótőke-követelményeknek való megfelelés céljaira alkalmazhassák. Figyelembe véve a belső modellek biztosítékául szolgáló megfelelő intézkedéseket érintő munkát, a Bizottságnak jelentést kell készítenie a Bázel I-es alsó korlát kiterjesztésének lehetőségéről, és ahhoz adott esetben külön jogalkotási javaslatot kell csatolnia.

(43) A tőkekövetelményeknek a vonatkozó kockázatokkal arányosnak kell lenniük. A követelmények meghatározásánál figyelembe kell venni különösen azt, hogy nagyszámú, de viszonylag kismértékű kitettség kockázatcsökkentő hatással jár.

(44) A kis és középvállalkozások (kkv-k) az uniós gazdaság egyik pillérét képezik, hiszen alapvető szerepük van a gazdasági növekedés ösztönzésében és a munkahelyteremtésben. Az uniós gazdaság fellendülése és jövőbeli növekedése nagy mértékben függ attól, hogy az Unióban alapított kkv-k számára rendelkezésre áll-e elegendő tőke és forrás ahhoz, hogy versenyképességük növelése érdekében képesek legyenek megvalósítani az új technológiákra és berendezésekre való átálláshoz szükséges beruházásokat. Mivel máshonnan csak korlátozott mértékben tudnak forráshoz jutni, az Unióban alapított kkv-k még érzékenyebbek a bankválság hatására. Ezért a jelenlegi környezetben igen fontos a kkv-k jelenlegi forráshiányát orvosolni, és biztosítani kell, hogy a banki kkv-hitelezés megfelelő szintű legyen. Annak érdekében, hogy a hitelintézetek növelni tudják a kkv-hitelezést, a kkv-knak való kitettségekre vonatkozó szavatolótőke-követelményt csökkenteni kell egy 0,7619 értékű szorzóval. E cél elérése érdekében helyénvaló, hogy a hitelintézetek az e szorzó alkalmazásából adódó szavatolótőke-követelmény-engedményt ténylegesen kizárólag arra a célra vegyék igénybe, hogy az Unióban alapított

▼C2

kkv-knak megfelelő szintű hitelezést biztosítsanak. Az illetékes hatóságoknak rendszeres időközönként monitorozniuk kell a hitelintézetek kkv-kkal szembeni teljes kitettségét, illetve a tőkelevonás teljes mértékét.

(45) A BCBS döntésével összhangban – amelyet a GHOS 2011. január 10-én hagyott jóvá – lehetővé kell tenni, hogy az intézmény minden kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumát és járulékos tőkeinstrumentumát teljes mértékben és véglegesen leírhassa, vagy teljes mértékben elsődleges alapvető tőkévé alakíthassa át, amennyiben az intézmény gazdaságilag életképtelenné vált. Az uniós jogot az intézmények helyreállításához és szanálásához kapcsolódó követelmények részeként ki kell egészíteni az annak biztosításához szükséges jogszabályi rendelkezésekkel, hogy a szavatolótőke-instrumentumokra kiegészítő veszteségviselési mechanizmus vonatkozzon. Amennyiben 2015. december 31-ig nem fogadnak el olyanuniós jogot, amely előírja, hogy a tőkeinstrumentumokat teljes mértékben és véglegesen nullára le kell tudni írni vagy elsődleges alapvető tőkeinstrumokká kell tudni alakítani abban az esetben, ha egy intézmény gazdaságilag életképtelennek minősül, akkor a Bizottságnak felülvizsgálatot kell végeznie, és jelentést kell készítenie arról, hogy ez a rendelet kiegészüljön-e ilyen rendelkezéssel, továbbá a felülvizsgálat alapján be kell nyújtania a szükséges jogalkotási javaslatokat.

(46) E rendelet rendelkezései megfelelnek az arányosság elvének, különös tekintettel az intézmények műveleteinek nagysága és mértéke közötti különbségekre, valamint tevékenységi körükre. Az arányosság elvének betartása azt is jelenti, hogy a lakossággal szembeni kitettségek vonatkozásában elismerhetőek a lehető legegyszerűbb minősítési eljárások, még a belső minősítésen alapuló módszer (IRB-módszer) alkalmazásakor is. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az e rendeletben meghatározott követelmények az intézmény üzleti modelljéhez és tevékenységeihez társuló kockázatok jellegével, nagyságrendjével és összetettségével arányosan legyenek alkalmazandók. E rendelet arányos alkalmazásának garantálása érdekében a Bizottságnak gondoskodnia kell arról, hogy a felhatalmazáson alapuló és végrehajtási aktusok, a szabályozástechnikai és végrehajtás-technikai standardok összhangban legyenek az arányosság elvével. Az EBH-nak ezért biztosítania kell, hogy minden szabályozástechnikai és végrehajtás-technikai standard megfogalmazása összhangban legyen az arányosság elvével, illetve tiszteletben tartsa azt.

(47) Az illetékes hatóságoknak megfelelő figyelmet kell fordítaniuk azokra az esetekre, amikor arra gyanakszanak, hogy az információk azért kerültek a védett vagy bizalmas információk körébe, hogy ezzel elkerülhető legyen nyilvánosságra hozataluk. Bár egy intézmény dönthet úgy, hogy valamely információt védettnek vagy bizalmasnak tekint, és ezért nem hoz nyilvánosságra, az a tény, hogy az információt védettnek vagy bizalmasnak tekinti, nem mentesítheti az intézményt a nyilvánosságra hozatal elmulasztásának felelőssége alól, amennyiben az jelentős következményekkel jár.

(48) E rendelet „fokozatos” jellegének köszönhetően az intézmények maguk választhatnak három különböző összetettségű hitelkockázati módszer közül. Annak érdekében, hogy különösen a kisméretű intézmények a kockázatérzékenyebb IRB-módszert választhassák, a vonatkozó rendelkezéseket úgy kell értelmezni, hogy a

▼C2

kitettségi osztályok magukban foglaljanak minden olyan kitettséget, amely ebben a rendeletben azokhoz – közvetlenül vagy közvetve – hozzárendelve szerepel. Általános szabályként az illetékes hatóságok nem tehetnek különbséget a három módszer között a felügyeleti felülvizsgálati eljárás során, tehát például a sztenderd módszer szerint működő intézményekre nem lehet kizárólag ezen okból szigorúbb felügyeletet alkalmazni.

(49) Fokozottan el kell ismerni a hitelkockázat-mérséklési technikákat, ugyanakkor a szabályozási keretrendszernek biztosítania kell, hogy a fizetőképességet ne ássa alá a hitelkockázat-mérséklési technikák helytelen elismerése. Ahol csak lehetséges, az adott tagállamokban bevett, a hitelkockázat csökkentésére szokásosan alkalmazott banki biztosítékokat el kell ismerni a sztenderd módszerben, de más módszerekben is.

(50) Annak érdekében, hogy az intézmények értékpapírosítási tevékenységeiből és befektetéseiből eredő kockázatok és kockázatcsökkentő hatások megfelelően tükröződjenek az intézmények tőkekövetelményeiben, az ilyen tevékenységek és befektetések kockázatérzékeny és prudenciálisan megbízható kezelését biztosító szabályokat kell elfogadni. Ezért az értékpapírosítás olyan egyértelmű és átfogó fogalommeghatározására van szükség, amely kiterjed minden olyan ügyletre vagy rendszerre, amelynél a kitettséggel vagy kitettségek halmazával kapcsolatos hitelkockázatot több ügyletrészsorozatba sorolják. Az olyan kitettség, amely közvetlen fizetési kötelezettséget keletkeztet fizikai eszközök finanszírozására vagy működtetésére használt ügyletek vagy rendszerek tekintetében, nem tekintendő értékpapírosítási ügyletből eredő kitettségnek, még abban az esetben sem, ha az ügylet vagy rendszer a veszteségviselési rangsorban különböző helyet elfoglaló fizetési kötelezettségekkel bír.

(51) A pénzügyi stabilitás biztosítását célzó felügyelet mellett javítani kell a potenciális buborékok hatékony felügyeletének és megelőzésének kialakítása céljából létrehozott mechanizmusokat a makrogazdasági kihívások és célok fényében a tőke optimális elosztása érdekében, különösképpen a reálgazdaságba irányuló hosszú távú befektetések tekintetében.

(52) Az intézmények működési kockázata jelentős, és ennek fedezéséhez szavatolótőkére van szükség. Alapvető fontosságú az unióbeli intézmények sokféleségének figyelembe vétele, ezért a működési kockázatok szavatolótőke-követelményeinek kiszámítására különböző kockázatérzékenységi és differenciáltsági szintű módszereket kell biztosítani. Megfelelő ösztönzőket kell biztosítani ahhoz, hogy az intézmények átálljanak a kockázatérzékenyebb módszerek alkalmazására. Tekintettel arra, hogy a működési kockázat mérését és kezelését szolgáló technikák még kialakulóban vannak, e szabályokat rendszeresen felül kell vizsgálni, és szükség esetén aktualizálni kell. Ez vonatkozik a különböző üzletágak szavatolótőke-követelményeire és a kockázatcsökkentési technikák elismerésére is. Ezzel kapcsolatban a működési kockázat tőkekövetelményének számításához használt egyszerű módszerek alkalmazásakor különös figyelmet kell fordítani a biztosításra.

▼C2

(53) Az intézmények kitettségeinek monitorozása és ellenőrzése a felügyelet szerves részét képezi. Emiatt a kitettségek egyetlen ügyfélre vagy egymással kapcsolatban álló ügyfelek csoportjára történő túlzott összpontosulása elfogadhatatlan mértékű veszteségi kockázatot eredményezhet. Az ilyen helyzet az intézmény fizetőképességére nézve hátrányosnak tekinthető.

(54) Annak megállapításához, hogy ügyfelek egy csoportja egymással kapcsolatban áll-e, és így a kitettségek egyetlen kockázati tényezőnek tekintendők-e, figyelembe kell venni azokat a kockázatokat is, amelyek maga az intézmény, annak pénzügyi csoportja vagy az azzal kapcsolatban álló felek által nyújtott, jelentős finanszírozást biztosító közös forrásból erednek.

(55) Noha kívánatos lenne, hogy a kitettségérték számítását a szavatolótőke-követelmények számítására lehessen alapozni, a nagykockázat-vállalások monitorozására célszerű kockázati súlyok vagy kockázati fokozatok nélküli szabályokat megalkotni. Emellett a szolvenciarendszerben alkalmazott hitelkockázat-mérséklési technikákat jól diverzifikált hitelkockázatok feltételezésével dolgozták ki. Nagykockázat-vállalások esetén, ahol egyetlen ügyfélhez vagy alaptermékhez kötődő koncentrációs kockázat áll fenn, a hitelkockázat nem diverzifikált, ezért az ilyen hitelkockázat-mérséklési technikákra prudenciális előírásokat kell alkalmazni. Következésképpen a nagykockázat-vállalások esetében hatékony hitelkockázati fedezetet kell előírni.

(56) Mivel az intézményekkel szembeni kitettségből eredő veszteségek éppolyan súlyosak lehetnek, mint a bármely más kitettségből eredő veszteségek, ezeket a kitettségeket is ugyanúgy kell kezelni és jelenteni, mint a többi kitettséget. Mindazonáltal, e megközelítés kisebb intézményekre gyakorolt aránytalan hatásának mérséklése érdekében alternatív mennyiségi határérték bevezetésére került sor. Ezen felül az ügyfelek részére nyújtott fizetési, klíring-, kiegyenlítési és letéti szolgáltatásokat is magukban foglaló pénzforgalmi szolgáltatásokkal kapcsolatos igen rövid távú kitettségek a pénzügyi piacok és a kapcsolódó infrastruktúra akadálytalan működése érdekében mentességet kapnak. E szolgáltatások körébe tartozik például a készpénzklíring és -kiegyenlítés, valamint a kiegyenlítést elősegítő hasonló tevékenységek. A kapcsolódó, adott esetben előre nem látható és így a hitelintézet által teljes mértékben nem befolyásolható kitettségek közé tartoznak többek között az ügyfelek által teljesített fizetésekből – beleértve a jóváírt vagy levont díjakat, kamatokat – és egyéb, ügyfelek részére nyújtott szolgáltatásokhoz kapcsolódó pénzmozgásból eredő bankköziszámla-egyenlegek, valamint a nyújtott vagy kapott biztosítékok.

(57) Fontos összeegyeztetni azon vállalkozások érdekeit, amelyek a hiteleket forgalomképes értékpapírokba és más pénzügyi instrumentumokba „csomagolják” újra (értékpapírosítást kezdeményezők vagy szponzorok) és azon vállalkozások érdekeit, amelyek az ilyen értékpapírokba vagy eszközökbe befektetnek (befektetők). Ennek érdekében az értékpapírosítást kezdeményezőnek vagy szponzornak jelentős érdekeltséget kell fenntartania az alapul szolgáló eszközökben. Ezért fontos, hogy a szóban forgó hitel kockázata részben továbbra is az értékpapírosítást kezdeményezőknél vagy szponzoroknál maradjon. Általánosabban fogalmazva, az értékpapírosítási ügyleteket nem szabad

▼C2

úgy strukturálni, hogy a kockázatmegtartási követelményeket – különösen díj- és/vagy tarifális rendszerekkel – meg lehessen kerülni. A megtartásra vonatkozó követelményeket minden olyan esetben alkalmazni kell, amikor az értékpapírosításnak a gazdasági tartalma megvalósul, függetlenül attól, hogy milyen jogi struktúrák vagy instrumentumok alkalmazásával érik el a gazdasági tartalmat. A befektetőknek ügyelniük kell arra, hogy különösen az értékpapírosítás útján történő hitelkockázat-átruházás során csak kellő mérlegelés után hozzák meg döntéseiket, amihez megfelelő információkra van szükségük az értékpapírosításról.

(58) E rendelet arról is rendelkezik, hogy a kockázatmegtartási követelményt nem lehet többszörösen alkalmazni. Bármely értékpapírosításhoz elegendő, ha az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor vagy az eredeti hitelező közül csak az egyik tartozik a követelmény hatálya alá. Hasonlóan, amennyiben az értékpapírosítási ügylet egyéb alapul szolgáló értékpapírosítást foglal magában, a kockázatmegtartási követelményt csak arra az értékpapírosításra kell alkalmazni, amely a befektetés tárgyát képezi. A vásárolt követelésekre nem vonatkozik a kockázatmegtartási követelmény, amennyiben olyan vállalati tevékenységből származnak, amelynek finanszírozása céljából csökkentett áron kerülnek továbbításra vagy eladásra. Az alapul szolgáló kockázatok elemzésénél alkalmazott szabályok és eljárások nem elhanyagolható mértékű megsértése esetén az illetékes hatóságoknak az értékpapírosításra vonatkozó átvilágítási és kockázatkezelési kötelezettségek be nem tartása esetén alkalmazandó kockázati súlyt kell alkalmazniuk. A Bizottságnak azt is meg kell vizsgálnia, hogy a megtartásra vonatkozó követelmények többszörös alkalmazásának kiküszöbölése vezethet-e a kockázatmegtartási követelmények megkerülésére irányuló gyakorlatok kialakulásához, illetve hogy az illetékes hatóságok ténylegesen érvényt szereznek-e az értékpapírosításra vonatkozó szabályoknak.

(59) A mind a kereskedési könyvi, mind a nem kereskedési könyvi értékpapírosítási kitettségekből eredő kockázatok megfelelő értékelése érdekében kellő gondossággal kell eljárni. Emellett a kellő gondosságra vonatkozó kötelezettségnek arányosnak kell lennie. A kellő gondossággal való eljárás hozzájárul az értékpapírosítást kezdeményezők, a szponzorok és a befektetők egymás iránti bizalmának javításához. Éppen ezért kívánatos, hogy az érintettek megfelelő módon közöljék a kellő gondossággal való eljárásra vonatkozó lényeges információkat.

(60) Különösen nagy elővigyázatosságra van szükség akkor, amikor egy intézmény a saját anyavállalatával vagy az anyavállalatának más leányvállalatával szembeni kitettséget vállal. Az intézmények által vállalt ilyen kitettségeket teljesen önálló módon, a megbízható irányítás elveivel összhangban, egyéb szempontok figyelembe vétele nélkül kell kezelni. Ez különösen fontos nagykockázat-vállalásnál és egyéb, nem egyszerűen a csoporton belüli adminisztrációhoz vagy a szokásos csoporton belüli tranzakciókhoz kapcsolódó esetekben. Az illetékes hatóságoknak különös figyelmet kell fordítaniuk az ilyen csoporton belüli kitettségekre. Ugyanakkor nem szükséges ezeket az előírásokat alkalmazni, amennyiben az anyavállalat pénzügyi holding társaság vagy hitelintézet, illetve ha a többi leányvállalat hitelintézet vagy pénzügyi vállalkozás vagy járulékos szolgáltatásokat nyújtó vállalkozás, feltéve, hogy minden ilyen vállalkozásra kiterjed a hitelintézet összevont alapú felügyelete.

(61) Tekintettel a tőkekövetelményekre vonatkozó szabályok kockázatérzékenységére, kívánatos annak folyamatos vizsgálata, hogy

▼C2

azok jelentős hatást gyakorolnak-e a gazdasági ciklusra. A Bizottságnak, figyelembe véve az Európai Központi Bank (EKB) észrevételeit, jelentést kell készítenie erről az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

(62) Felül kell vizsgálni az árukereskedőkre – többek közt a pénzügyi eszközök piacairól szóló, 2004. április 21-i 2004/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([1]) követelményei alól jelenleg mentesülő árukereskedőkre – vonatkozó tőkekövetelményeket.

(63) A gáz- és villamosenergia-piac liberalizációja mind gazdasági, mind politikai szempontból jelentős cél az Unió számára. Ezért az ezeken a piacokon működő vállalatokra alkalmazandó tőkekövetelményeknek és egyéb prudenciális szabályoknak arányosaknak kell lenniük, és nem akadályozhatják aránytalan mértékben a liberalizáció céljának megvalósítását. E célt különösen e rendelet felülvizsgálatai során kell szem előtt tartani.

(64) Az újra-értékpapírosításokba befektető intézményeknek az alapul szolgáló értékpapírosítások és az azok végső alapjául szolgáló nem értékpapírosítási kitettségek tekintetében is átvilágítást kell végezniük. Az intézményeknek fel kell mérniük, hogy újra-értékpapírosítási kitettségeket képeznek-e az eszközfedezet melletti értékpapír-kibocsátási programokkal összefüggő kitettségek, beleértve az azon programokkal összefüggőeket is, amelyek olyan teljes hitelek különálló halmazainak az előrébb sorolt ügyletrészsorozatait vásárolják meg, ahol az említett hitelek egyike sem értékpapírosítási vagy újra-értékpapírosítási kitettség, és ahol a hitelek értékesítője valamennyi befektetésre első veszteségviselő fedezetet ad. Ez utóbbi esetben a halmazspecifikus likviditási hitelkeretet általában nem lehet újra-értékpapírosítási kitettségnek tekinteni, mivel egyetlen, értékpapírosítási kitettséget nem tartalmazó eszközhalmaz (azaz a teljes hitelek megfelelő halmaza) egy ügyletrészsorozatát képviseli. Ezzel szemben a különböző halmazokon átívelő, az eladó által nyújtott védelmen felüli veszteségek csak egy részét fedező, az egész programra kiterjedő hitelminőség-javítás esetén általában egy különböző eszközökből álló, legalább egy értékpapírosítási kitettséget tartalmazó halmaz kockázatának ügyletrészsorozatba sorolása történik, és ezért az újra-értékpapírosítási kitettségnek minősül. Mindazonáltal, ha az ilyen program teljes egészében egyetlen értékpapír-kategóriával finanszírozza magát, és ha vagy az egész programra kiterjedő hitelminőség-javítás nem újra-értékpapírosítás, vagy pedig az értékpapírt teljes mértékben támogatja a szponzor intézmény – és így az értékpapír befektetője ténylegesen a szponzor nemteljesítési kockázatának, nem pedig az alapul szolgáló követeléshalmazok vagy eszközök kockázatának van kitéve –, az értékpapírt általában nem szabad újra-értékpapírosítási kitettségnek tekinteni.

(65) A kereskedési könyvre vonatkozó prudens értékelési szabályokat minden valós értéken értékelt instrumentum esetében alkalmazni kell, függetlenül attól, hogy azok az intézmények kereskedési könyvében vagy a nem kereskedési könyvében találhatók-e. Egyértelművé kell tenni, hogy amennyiben a prudens értékelés

([1]) HL L 145., 2004.4.30., 1. o.

▼C2

a számviteli nyilvántartásban szereplőnél alacsonyabb könyv szerinti értéket eredményez, a különbség abszolút értékét le kell vonni a szavatolótőkéből.

(66) Az intézmények számára választási lehetőséget kell biztosítani a között, hogy az ezen rendelet értelmében 1 250 %-os kockázati súllyal figyelembe vett értékpapírosítási pozíciók tekintetében tőkekövetelményt alkalmaznak-e, vagy levonják azokat az elsődleges alapvető tőkeelemekből, függetlenül attól, hogy az érintett pozíciók a kereskedési vagy a nem kereskedési könyvben szerepelnek-e.

(67) Az értékpapírosítást kezdeményező vagy a szponzor intézményeknek nem szabad lehetőséget adni a burkolt támogatás tilalmának kikerülésére azzal a módszerrel, hogy a támogatást kereskedési könyvük felhasználásával nyújtják.

(68) Azon információk sérelme nélkül, amelynek nyilvánosságra hozatalát e rendelet kifejezetten előírja, a nyilvánosságra hozatali követelmények céljának azt kell tekinteni, hogy a piaci szereplők pontos és átfogó információkat kapjanak az egyes intézmények kockázati profiljáról. Az intézményeknek ezért elő kell írni, hogy az ebben a rendeletben kifejezetten fel nem sorolt információkon túl további információkat is nyilvánosságra hozzanak, amennyiben azok nyilvánosságra hozatala szükséges az említett cél eléréséhez. Az illetékes hatóságoknak ugyanakkor megfelelő figyelmet kell fordítaniuk azokra az esetekre, amikor arra gyanakszanak, hogy valamely intézmény azért sorolt információkat a védett vagy bizalmas információk körébe, hogy ezzel elkerülhető legyen a nyilvánosságra hozataluk.

(69) Amennyiben egy értékpapírosítási pozíció külső hitelminősítése a befektető intézmény által nyújtott hitelkockázati fedezet hatását is tartalmazza, az intézmény nem élhet az ebből a fedezetből származó alacsonyabb kockázati súllyal. Az értékpapírosítási pozíció nem vonható le a tőkéből, amennyiben léteznek más olyan, az érintett hitelkockázati fedezetet figyelmen kívül hagyó módszerek, amelyekkel meghatározható a pozíció tényleges kockázatának megfelelő kockázati súly.

(70) Közelmúltbeli gyenge teljesítményüket látva indokolt szigorítani a piaci kockázatra vonatkozó tőkekövetelmények kiszámításának belső modelljeivel kapcsolatos előírásokat. Tökéletesítésük különösen a kereskedési könyvben szereplő hitelkockázatok elkülönítése céljából indokolt. Ezen kívül a tőkekövetelménybe be kell építeni egy stresszhelyzeti elemet, hogy a piaci feltételek romlása esetén a prociklikusságra való hajlam csökkentése érdekében szigorítani lehessen a tőkekövetelményeket. Az intézményeknek fordított stressztesztet is végre kell hajtaniuk annak vizsgálatára, hogy milyen forgatókönyvek állíthatják kihívás elé az intézmény életképességét, kivéve ha bizonyítani tudják, hogy az ilyen teszt nélkülözhető. Mivel az utóbbi időben az értékpapírosítási pozíciók belső modelleken alapuló módszerekkel való kezelése komoly problémákat okozott, célszerű korlátozni az intézmények általi, a kereskedési könyvi tőkekövetelmények számítására szolgáló értékpapírosítási kockázat modellezésének elismerését, és a kereskedési könyvi értékpapírosítási pozíciók esetében szabványosított tőkekövetelményeket kell előírni.

▼C2

(71) Ez a rendelet korlátozott kivételeket állapít meg bizonyos korrelációkereskedési tevékenységek esetében, amelyekkel összhangban egy intézmény számára a felügyelete engedélyezheti, hogy szigorú követelményekhez kötött átfogó kockázati tőkekövetelményt számítson ki. Ilyen esetekben az intézmény köteles a korrelációkereskedési tevékenységeket az említett belsőleg kialakított módszernek megfelelő tőkekövetelmény, valamint a sztenderd mérési módszernek megfelelő, egyedi kockázatra vonatkozó 8 %-os tőkekövetelmény közül a magasabbal egyenértékű tőkekövetelményhez kötni. Nem kötelező az említett kitettségek esetében a járulékos kockázati tőkekövetelményt alkalmazni, be kell azonban építeni azokat mind a kockáztatott érték (VaR) számításba, mind a stresszhelyzeti kockáztatott érték számításba.

(72) Az intézmények által a pénzügyi és gazdasági válság során elszenvedett nem várható veszteségek természete és nagysága fényében tovább kell javítani az intézmények által kötelezően tartandó szavatolótőke minőségét és harmonizációját. Ez magában foglalja a nem várható veszteségeket felmerülésükkor viselő központi tőkeelemek új fogalommeghatározását, a hibrid tőke fogalommeghatározásának javítását és a szavatolótőkére vonatkozó prudenciális előírások egységes korrekcióját. Szükséges továbbá a szavatolótőke szintjének jelentős megemelése és új tőkemegfelelési mutatók meghatározása, amelynek során a nem várható veszteségeket felmerülésükkor viselő központi szavatolótőke-elemekre kell összpontosítani. Azok az intézmények, amelyek részvényeit kereskedésre bevezették valamelyik szabályozott piacon, várhatóan kizárólag ezen – az alapvető tőkeinstrumentumokra vonatkozó szigorú követelményeknek megfelelő – törzsrészvényeikkel és az intézmény nyilvánosságra hozott tartalékaival képesek lesznek megfelelni az alapvető tőkeinstrumentumokkal kapcsolatos tőkekövetelményeknek. Az Unióban működő intézmények jogi formáinak sokféleségét figyelembe veendő, az alapvető tőkeinstrumentumok tekintetében szigorú kritériumoknak kell biztosítania, hogy az alapvető tőkeinstrumentumok azon intézmények tekintetében is a lehető legjobb minőségűek legyenek, melyek részvényeit nem vezették be valamelyik szabályozott piacon. Ez nem akadályozhatja meg azt, hogy az intézmények olyan mértékű kifizetést teljesítsenek a megkülönböztetett szavazati jogot biztosító vagy szavazati jogot nem biztosító részvényekre, amely többszöröse az említetteknél magasabb szintű szavazati jogot biztosító részvényekre teljesített kifizetésnek, feltéve hogy – a szavazati jogok szintjétől függetlenül – teljesülnek az elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokra vonatkozó, többek között a kifizetések rugalmasságát érintő, szigorú követelmények, valamint feltéve, hogy amennyiben kifizetések teljesítésére kerül sor, úgy azt az adott intézmény által kibocsátott valamennyi részvényre ki kell fizetni.

(73) A kereskedelemfinanszírozási kitettségek ugyan különféle jellegűek, de közös jellemzőik is vannak, például csekély az értékük és rövid az átlagos hátralévő futamidejük, illetve a törlesztés forrása azonosítható. Hátterükben javak és szolgáltatások olyan mozgása áll, amely a reálgazdaságot támogatja és a legtöbb esetben kisvállalkozások mindennapi szükségleteinek kielégítéséhez járul hozzá, ezzel gazdasági növekedést és munkahelyeket teremtve. A be- és kiáramlások szintje általában megfelel egymásnak, ezért a likviditási kockázatok is korlátozottak.

▼C2

(74) Helyénvaló, hogy az EBH naprakész jegyzéket vezessen az egyes tagállamokban elsődleges alapvető tőkeinstrumentumnak minősülő valamennyi tőkeinstrumentum-típusról. Az EBH-nak a jegyzékből törölnie kell azokat az e rendelet hatálybalépése után kibocsátott, állami támogatásnak nem minősülő instrumentumokat, amelyek nem felelnek meg az ebben a rendeletben meghatározott kritériumoknak, és a törlés tényét nyilvánosan be kell jelentenie. Amennyiben az EBH által a jegyzékből törölt instrumentumokat az EBH bejelentése után is megfelelőnek tekintik, az EBH-nak teljes mértékben gyakorolnia kell jogait, különösen az 1093/2010/EU rendelet 17. cikkében az uniós jog megsértésére vonatkozóan ráruházott jogát. Emlékeztetni kell arra, hogy az uniós jog helytelen vagy nem kielégítő végrehajtásával szembeni arányos fellépésre háromszintű mechanizmus alkalmazandó, amelynek első lépése keretében az EBH jogosult arra, hogy kivizsgálja azokat a feltételezett eseteket, amikor a nemzeti hatóságok a felügyelet gyakorlása során helytelenül vagy nem kielégítően hajtják végre az uniós jogban foglalt kötelezettségeket, majd erről ajánlást bocsásson ki. Másodszor, ha a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóság nem követi ezt az ajánlást, a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy – figyelembe véve az EBH ajánlásait – hivatalos véleményt adjon ki, amelyben felkéri a hatáskörrel rendelkező hatóságot, hogy tegye meg az uniós jognak való megfelelés biztosításához szükséges intézkedéseket. Harmadszor, arra a kivételes esetre, ha a hatáskörrel rendelkező hatóság tartósan nem járna el, az EBH jogosult, hogy utolsó lehetőségként egyes pénzügyi intézményeknek címzett határozatokat fogadjon el. Továbbá emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 258. cikke értelmében ha a Bizottság megítélése szerint egy tagállam a Szerződésekből eredő valamely kötelezettségét nem teljesítette, a Bizottság az Európai Unió Bíróságához fordulhat.

(75) Ez a rendelet nem érinti az illetékes hatóságoknak azt a lehetőségét, hogy fenntartsák a kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumokra és a járulékos tőkeinstrumentumokra irányadó szerződésekre vonatkozó előzetes jóváhagyási eljárást. Ezek a tőkeinstrumentumok csak akkor számíthatók be az intézmény kiegészítő alapvető tőkéjébe és járulékos tőkéjébe, ha sikeresen megfeleltek az említett jóváhagyási eljárásokon.

(76) A piaci fegyelem és a pénzügyi stabilitás megerősítése céljából részletesebb követelményeket kell bevezetni a szabályozói tőke formájának és jellegének a nyilvánosságra hozatalára vonatkozóan, és úgy kell kiigazítani a prudenciális előírásokat, hogy a befektetők és betétesek kellően tájékozottak legyenek az intézmények fizetőképességéről.

(77) Szükséges továbbá, hogy az illetékes hatóságok ismerjék a repomegállapodások, az értékpapír-kölcsönzés, valamint az eszközök bármely módon való megterhelésének legalább összesített szintjét. Ezeket az információkat be kell jelenteni az illetékes hatóságoknak. A piaci fegyelem megerősítése érdekében részletesebb követelményeket kell megállapítani a repomegállapodások és a biztosított finanszírozások nyilvánosságra hozatalára vonatkozóan.

(78) A tőkekövetelmények és a szabályozói tőkekövetelmények új fogalommeghatározásánál figyelembe kell venni a különböző nemzeti kiindulási pontokat és körülményeket; az új előírások alkalmazásában kezdetben tapasztalható eltérések az átmeneti

▼C2

időszak során csökkenni fognak. A szavatolótőke szintjére vonatkozó megfelelő folytonosság biztosítása érdekében az állami támogatásra vonatkozó szabályok szerint végzett feltőkésítési intézkedés keretében az e rendelet alkalmazásának megkezdése előtt kibocsátott instrumentumok átmenetileg mentességet élveznek. A jövőben a lehető legnagyobb mértékben csökkenteni kell az állami támogatásra való hagyatkozás mértékét. Amennyiben azonban egyes esetekben az állami támogatás szükségesnek bizonyul, a rendeletnek keretet kell biztosítani ezen esetek kezelésére. A rendeletnek ezen belül meg kell határoznia, hogyan kell kezelni az állami támogatásra vonatkozó szabályok szerint végzett feltőkésítési intézkedések keretében kibocsátott szavatolótőke-instrumentumokat. Az intézmények a szavatolótőke-instrumentumok ilyen kezelésének lehetőségével csak szigorú feltételek mellett élhetnek. Továbbá amennyiben a szavatolótőke-instrumentumok ilyen kezelése lehetővé teszi a szavatolótőke-instrumentumok minőségére vonatkozó új kritériumoktól való eltérést, az eltérést a lehető legnagyobb mértékben korlátozni kell. Az állami támogatásra vonatkozó szabályok szerint végzett feltőkésítési intézkedések keretében kibocsátott meglévő tőkeinstrumentumok kezelése tekintetében egyértelműen meg kell különböztetni az e rendelet feltételeinek megfelelő és meg nem felelő tőkeinstrumentumokat. Ennek megfelelően ez utóbbi esetre megfelelő átmeneti rendelkezéseket kell meghatározni ebben a rendeletben.

(79) A 2006/48/EK irányelv előírta a hitelintézetek számára, hogy 2011. december 31-ig gondoskodjanak arról, hogy a meghatározott minimumösszegekkel legalább egyenlő szavatolótőkével rendelkezzenek. A pénzügyi válság által a banki ágazatra jelenleg is gyakorolt hatásnak, valamint a BCBS által a tőkekövetelményekre vonatkozó átmeneti rendelkezések meghosszabbításának a fényében indokolt, hogy átmenetileg ismét alacsonyabb határérték kerüljön bevezetésre, amíg az intézmények megfelelő mértékű szavatolótőkét nem képeznek a szavatolótőkére vonatkozóan ebben a rendeletben meghatározott – az e rendelet alkalmazása időpontjától 2019-ig fokozatosan bevezetendő – átmeneti szabályokkal összhangban.

(80) A jelentős banki vagy befektetési tevékenységet és biztosítási tevékenységet folytató rendelkező csoportok esetében a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó hitelintézetek, biztosítóintézetek és befektetési vállalkozások kiegészítő felügyeletéről szóló, 2002. december 16-i 2002/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([1]) konkrét szabályokat állapít meg a tőke kétszeres beszámításának a kezelésére. A 2002/87/EK irányelv az ágazatok közötti kockázatok kezelésére vonatkozó nemzetközileg elfogadott elveken alapszik. E rendelet megszigorítja a pénzügyi konglomerátumokra vonatkozó szabályok alkalmazását a bankokra és a befektetési vállalkozások csoportjaira, biztosítva ezzel szilárd és következetes alkalmazásukat. A szükséges további módosításokkal a 2002/87/EK irányelv 2015-ben esedékes felülvizsgálata foglalkozik majd.

(81) A pénzügyi válság rámutatott, hogy az intézmények nagyban alábecsülték a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekkel kapcsolatos partnerkockázat szintjét. Ezért a G20-ak 2009 szeptemberében felszólították az intézményeket, hogy minél több tőzsdén

([1]) HL L 35., 2003.2.11., 1. o.

▼C2

kívüli származtatott ügylet klíringjét végezzék központi szerződő felek. Ezenkívül azt kérték, hogy a központilag nem elszámolható tőzsdén kívüli származtatott ügyletekre magasabb szavatolótőke-követelmények vonatkozzanak, hogy megfelelően tükröződjön a hozzájuk társuló magasabb kockázat.

(82) A G20-ak felhívását követően a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság (BCBS) a Bázel III. keret részeként jelentősen megváltoztatta a partnerkockázati rendszert. A Bázel III. keret várhatóan számottevően megemeli az intézmények tőzsdén kívüli származtatott ügyletekhez és értékpapír-finanszírozási ügyletekhez kapcsolódó szavatolótőke-követelményeit, és komoly ösztönzőket teremt az intézmények számára a központi szerződő felek igénybevételére. A Bázel III. keret emellett várhatóan további ösztönzőket biztosít a partnerkockázati kitettségek kockázatkezelésének megerősítéséhez és a központi szerződő felekkel szembeni partnerkockázati kitettségek kezelésére vonatkozó jelenlegi rendszer módosítására.

(83) Az intézményeknek kiegészítő szavatolótőkével kell rendelkezniük a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekből eredő hitelértékelési korrekciós kockázatok miatt. Az intézményeknek emellett magasabb eszközérték-korrelációt kell alkalmazniuk az egyes pénzügyi vállalkozásokkal szembeni, tőzsdén kívüli származtatott ügyletekből és értékpapír-finanszírozási ügyletekből eredő partnerkockázati kitettségekre vonatkozó szavatolótőke-követelmények kiszámításakor. Az intézmények számára elő kell írni továbbá, hogy számottevően javítsák a partnerkockázat mérését és kezelését a rossz irányú kockázatok, a magas tőkeáttételű partnerek és a biztosítékok megfelelőbb kezelésével, és ennek megfelelően fejlesszék az utótesztelést és a stressztesztelést.

(84) A központi szerződő felekkel szembeni kereskedési kitettségekre általában rendelkezésre áll a központi szerződő felek által biztosított többoldalú nettósítási és veszteségmegosztási mechanizmus. Következésképpen partnerkockázatuk igen alacsony, ezért indokolt ezekre igen alacsony szavatolótőke-követelményt alkalmazni. Ugyanakkor ennek a követelménynek pozitívnak kell lennie egyrészt annak biztosítása érdekében, hogy az intézmények a központi szerződő felekkel szembeni kitettségeiket a jó kockázatkezelés részeként nyomon kövessék és monitorozzák, másrészt annak figyelembevétele érdekében, hogy még a központi szerződő felekkel szembeni kereskedési kitettségek sem kockázatmentesek.

(85) A központi szerződő fél garanciaalapja egy olyan mechanizmus, amely lehetővé teszi a veszteségeknek a központi szerződő fél klíringtagjai közötti megosztását (kölcsönössé tételét). Igénybevételére abban az esetben kerül sor, ha a központi szerződő fél által egy klíringtag nemteljesítése következtében elszenvedett veszteség nagyobb, mint a klíringtag által biztosított fedezet és az általa a garanciaalapba tett befizetések, valamint minden egyéb olyan védelem, amelyet a központi szerződő fél felhasználhatna, mielőtt a többi klíringtag garanciaalapba tett befizetéseihez folyamodna. Ennek fényében a garanciaalapba tett befizetésekből eredő kitettségekhez kapcsolódó veszteség kockázata nagyobb, mint a kereskedési kitettségekhez kapcsolódóé. Ezért erre a kitettségtípusra magasabb szavatolótőke-követelményt kell alkalmazni.

▼C2

(86) Egy központi szerződő fél „feltételezett tőkéjének” olyan változóként kell szolgálnia, amelyre a klíringtagoknak a központi szerződő fél garanciaalapjába tett befizetéseiből eredő kitettségeire vonatkozó szavatolótőke-követelmény meghatározásához van szükség. Semmi másként nem értelmezhető. Különösen nem értelmezhető azon tőkeösszegként, amelyet a központi szerződő félnek az illetékes hatósága előírása alapján tartania kell.

(87) A partnerkockázat kezelésének felülvizsgálata, és különösen a kétoldalú származtatott ügyletekre vonatkozó – az ilyen ügyleteknek a pénzügyi rendszerre gyakorolt magasabb kockázatát tükröző – magasabb szavatolótőke-követelmények előírása szerves részét képezi a Bizottság azon erőfeszítéseinek, hogy hatékony, biztonságos és megbízható származékos piacokat biztosítson. Következésképpen ez a rendelet kiegészíti a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekről, a központi szerződő felekről és a kereskedési adattárakról szóló, 2012. július 4-i 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletet ([1]).

(88) A Bizottságnak 2015. december 31-ig felül kell vizsgálnia a nagykockázat-vállalásra vonatkozó releváns mentességeket. A felülvizsgálat eredményéig a tagállamok számára továbbra is engedélyezni kell, hogy egyes nagykockázat-vállalások esetében kellően hosszú átmeneti időszakra mentességet nyújthassanak e szabályok alkalmazása alól. A 2006/48/EK, a 2006/49/EK és a 2007/64/EK irányelvnek a központi hitelintézetek kapcsolt bankjai, egyes szavatolótőke-elemek, nagykockázat-vállalások, felügyeleti szabályok és válságkezelés tekintetében történő módosításáról szóló, 2009. szeptember 16-i 2009/111/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([2]) előkészítése és az irányelvre vonatkozó tárgyalások keretében elvégzett munkára építve, valamint figyelembe véve az e kérdésekkel kapcsolatos nemzetközi és uniós fejleményeket, a Bizottságnak felül kell vizsgálnia, hogy a mentességeket a tagállamok a továbbiakban eseti alapon, vagy általánosabb módon alkalmazzák, továbbá hogy az e kitettségekkel összefüggő kockázatok kezelését biztosítják-e az e rendeletben megállapított egyéb hatékony eszközök.

(89) Annak biztosítása érdekében, hogy az illetékes hatóságok által e kitettségekre vonatkozóan nyújtott mentességek tartósan ne veszélyeztessék az e rendeletben meghatározott egységes szabályok összhangját, egy átmeneti időszakot követően, amennyiben a felülvizsgálat nem jár eredménnyel, az illetékes hatóságoknak konzultálniuk kell az EBH-val arról, hogy helyénvaló-e az egyes nagykockázat-vállalásra vonatkozó mentesítési lehetőség további alkalmazása.

(90) A pénzügyi válságot megelőző éveket az intézmények szavatolótőkéjükkel kapcsolatos kitettségeinek (tőkeáttétel) túlzott mértékű felhalmozódása jellemezte. A pénzügyi válság során a veszteségek és a finanszírozás szűkössége arra kényszerítette az intézményeket, hogy rövid időn belül jelentősen csökkentsék tőkeáttételüket. Ez felerősítette az eszközárakra gyakorolt lefelé irányuló nyomást, ami további veszteségeket okozott az intézmények számára egyaránt, ez pedig tovább csökkentette szavatolótőkéjüket. E negatív spirál végső eredménye a reálgazdaság számára rendelkezésre álló hitelek csökkenése és egy mélyebb és hosszabb válság lett.

([1]) HL L 201., 2012.7.27., 1. o.
([2]) HL L 302., 2009.11.17., 97. o.

▼C2

(91) A kockázatalapú szavatolótőke-követelmények alapvető fontosságúak a nem várható veszteségek fedezéséhez elegendő szavatolótőke biztosításához. Mindazonáltal a válság rámutatott, hogy ezek a követelmények önmagukban nem elegendőek annak megakadályozására, hogy az intézmények túlzott és fenntarthatatlan tőkeáttételi kockázatot vállaljanak.

(92) A G20-ak vezetői 2009 szeptemberében elkötelezték magukat a túlzott tőkeáttétel ellen ható, nemzetközileg egyeztetett szabályok kidolgozása mellett. E célból támogatták a Bázel II. keret kiegészítő intézkedéseként bevezetendő tőkeáttételi mutatót.

(93) 2010 decemberében a BCBS a tőkeáttételi mutató kiszámítására vonatkozó módszert meghatározó iránymutatást tett közzé. Ezek a szabályok egy 2013. január 1-jétől2017. január 1-jéig tartó megfigyelési időszakról rendelkeznek, amely során monitorozzák a tőkeáttételi mutatót, annak elemeit és viselkedését a kockázatalapú követelménnyel összevetve. A megfigyelési időszak eredményeire alapozva a BCBS 2017 első felében meg kívánja tenni a tőkeáttételi mutató meghatározásában és kalibrációjában az esetleges végső módosításokat, hogy az 2018. január 1-jétől, a megfelelő felülvizsgálat és kalibráció alapján kötelező követelménnyé válhasson. A BCBS iránymutatásai a tőkeáttételi mutató és elemei 2015. január 1-jétől kezdődő nyilvánosságra hozataláról is rendelkeznek.

(94) A tőkeáttételi mutató új szabályozási és felügyeleti eszköz az Unióban. A nemzetközi megállapodásokkal összhangban először kiegészítő elemként kell bevezetni, amely a felügyeleti hatóságok mérlegelésétől függően alkalmazható az egyes intézményekre. Az adatszolgáltatási kötelezettségeknek az intézmények számára való előírásával lehetővé válna a megfelelő felülvizsgálat és kalibrálás annak érdekében, hogy a tőkeáttételi mutató 2018-ban kötelező érvényű intézkedéssé alakulhasson.

(95) A tőkeáttételi mutató különböző üzleti modellekre gyakorolt hatásának felülvizsgálata során különös figyelmet kell fordítani az olyan, alacsony kockázatúnak tekintett üzleti modellekre, mint például a jelzálog-hitelezés és a regionális kormányzatokkal, helyi hatóságokkal vagy közszektorbeli intézményekkel folytatott speciális hitelezési ügyletek. Az EBH-nek a megfigyelési időszak alatt hozzá beérkező adatok, valamint az időszak során végzett felügyeleti felülvizsgálat megállapításai alapján az illetékes hatóságokkal együttműködve ki kell dolgoznia az üzleti modellek és kockázatok kategóriarendszerét. Megfelelő elemzésre alapozva, figyelembe véve a múltbeli adatokat és stressz-forgatókönyveket, fel kell mérni, hogy a tőkeáttételi mutatónak milyen szintűnek kell lennie ahhoz, hogy alkalmas legyen az egyes üzleti modellek esetében az ellenálló képesség biztosítására, valamint hogy a tőkeáttételi mutató szintjeit küszöbértékként vagy tartományként célszerű-e meghatározni. Az EBH-nak a megfigyelési időszakot, valamint a tőkeáttételi mutató adott szintjeinek kalibrálását követően, a felmérés alapján megfelelő statisztikai áttekintést kell közzétennie a tőkeáttételi mutatóról, beleértve a várható értékeket és szórásokat. A tőkeáttételi mutató elfogadását követően az azonosított intézménykategóriák tekintetében az EBH-nak megfelelő statisztikai áttekintést kell közzétennie a tőkeáttételi mutatóról, beleértve a várható értékeket és a szórásokat.

▼C2

(96) Az intézményeknek a tőkemegfelelés belső értékelési eljárása részeként monitorozniuk kell a tőkeáttételi mutató szintjét és változásait, valamint a tőkeáttételi kockázatot. E monitoringot be kell vonni a felügyeleti felülvizsgálati eljárásba. A tőkeáttételi mutatóra vonatkozó követelmény hatálybalépését követően az illetékes hatóságoknak az intézmények naprakész és megfelelő kategorizálása érdekében monitorozniuk kell az üzleti modellek és a megfelelő kockázati profil alakulását.

(97) A helyes irányítási struktúrák, az átláthatóság és a nyilvánosságra hozatal alapvető fontosságúak a helyes javadalmazáshoz. Annak érdekében, hogy a piac számára megfelelő átláthatóságot biztosítsanak javadalmazási struktúráik és a kapcsolódó kockázatok tekintetében, az intézményeknek részletes tájékoztatást kell nyilvánosságra hozniuk javadalmazási politikáikról, gyakorlataikról, és azon alkalmazottak javadalmazásának – titokvédelmi okokból – összesített összegéről, akiknek szakmai tevékenysége jelentős hatást gyakorol a hitelintézet vagy befektetési vállalkozás kockázati profiljára. Ezt az információt minden érdekelt számára hozzáférhetővé kell tenni. Ezek a különös előírások nem sérthetik a javadalmazási politikákra vonatkozó, minden ágazatra horizontálisan érvényes, általánosabb nyilvánosságra hozatali előírásokat. Ezenkívül a tagállamok számára engedélyezni kell, hogy az intézményektől részletesebb információkat követeljenek meg a javadalmazásra vonatkozóan.

(98) A hitelminősítő intézmények külső hitelminősítő intézetként (KHMI) való elismerése nem járhat azzal, hogy a már egyébként is három nagyvállalat által uralt piacra való bejutás gyakorlatilag lehetetlenné válik a versenytársak számára. Anélkül, hogy a folyamatot könnyebbé vagy kevésbé megerőltetővé tennék, az EBH-nak és az EKBR központi bankjainak a piac más vállalatok előtti megnyitása érdekében lehetővé kell tenniük több hitelminősítő intézmény KHMI-vé minősítését.

(99) A személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([1]), és a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 2000. december 18-i 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ([2]) teljes mértékben alkalmazandó a személyes adatok ezen rendelet alkalmazásában történő feldolgozására.

(100) Az intézményeknek olyan diverzifikált likvideszköz-pufferrel kell rendelkezniük, amelyet rövid távú likviditási sokk esetén felhasználhatnak a likviditási szükségletek fedezésére. Mivel előzetesen nem tudható bizonyosan, hogy az egyes eszközkategóriákon belül utólag mely konkrét eszközök esetében merülhet fel likviditási sokk, helyénvaló diverzifikált és kiváló minőségű, különféle eszközkategóriákból álló likviditási puffer képzését előmozdítani. Az eszközök koncentrációja és a piaci likviditásra való túlzott támaszkodás rendszerszintű kockázatot jelent a pénzügyi ágazatra nézve, és azt el kell kerülni. Ezért minőségi eszközök széles körét kell figyelembe venni a kezdeti megfigyelési időszak során,

([1]) HL L 281., 1995.11.23., 31. o.
([2]) HL L 8., 2001.1.12., 1. o.

▼C2

amely alatt a likviditásfedezeti követelmény kidolgozása folyik. A likvid eszközök egységes meghatározásánál elvárható lenne, hogy legalább az államkötvények és az átlátható piacokon forgalmazott, folyamatosan forgó fedezett kötvények rendkívül magas likviditású és hitelminősítésű eszköznek minősüljenek. Helyénvaló lenne továbbá, hogy a 416. cikk (1) bekezdése a)–c) pontjának megfelelő eszközök is korlátozás nélkül a puffer részét képezhessék. A likviditásállomány felhasználásakor az intézményeknek életbe kell léptetniük egy, a likvid eszközök tartásának helyreállítására vonatkozó tervet, és az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell e terv megfelelőségét és végrehajtását.

(101) A likvideszköz-állománynak mindenkor rendelkezésre kell állnia a likviditáskiáramlások fedezésére. Rövid távú likviditási zavarok esetén a likviditási szükségletek szintjét sztenderd módon kell meghatározni az egységes megfelelő megbízhatóság standard és az egyenlő versenyfeltételek biztosítása érdekében. Biztosítani kell, hogy a sztenderd meghatározásnak ne legyenek nem kívánt hatásai a pénzügyi piacokra, a hitelezésre és a gazdasági növekedésre, figyelembe véve az uniós intézmények különböző üzleti és befektetési modelljeit és finanszírozási környezetét is. E célból a likviditásfedezeti követelményre egy megfigyelési időszakot kell alkalmazni. A Bizottságot fel kell hatalmazni, hogy a megfigyelések alapján és az EBH jelentéseire támaszkodva felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el egy részletes, harmonizált uniós likviditásfedezeti követelmény időben történő bevezetése céljából. A likviditásszabályozás területének átfogó harmonizációja érdekében a likviditásfedezeti követelmény bevezetésére vonatkozó, felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározottaknak a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság (BCBS) által a likviditási kockázatmérésre, standardokra és monitoringra vonatkozó végleges nemzetközi keretrendszerben megállapított likviditásfedezeti mutatóhoz hasonlónak kell lennie, ugyanakkor figyelembe kell vennie az egyedi uniós és nemzeti sajátosságokat.

(102) E célból a megfigyelési időszak során az EBH-nak meg kell vizsgálnia és értékelnie kell többek között azt, hogy megfelelő-e az 1. szintű likvid eszközökre vonatkozó 60 %-os küszöbérték, a likviditásbeáramlásokra a likviditáskiáramlások 75 %-ában meghatározott küszöbérték, valamint azt, hogy megfelelő-e, hogy a likviditásfedezeti ráta 2015. január 1-jétől kezdődően először 60 %-os szinten, majd fokozatosan 100 %-ig növelve kerül bevezetésre. A likvideszköz-állományra vonatkozó egységes fogalommeghatározások felmérése és az azokról szóló beszámolás során az elemzés alapjaként az EBH-nak tekintettel kell lennie a BCBS-nek a kiváló minőségű likvid eszközre (HQLA) vonatkozó fogalommeghatározására, tekintetbe véve az uniós és nemzeti sajátosságokat. Az EBH-nak meg kell állapítania, hogy az Unióban létrehozott intézmények likvideszközigénye mely devizák esetében haladja meg az adott devizában rendelkezésre álló likvid eszközöket, és ezzel együtt évente azt is meg kell vizsgálnia, hogy szükséges-e eltéréseket – így többek között az ezen rendeletben megállapított eltéréseket – alkalmazni. Az EBH-nak ezenkívül évente értékelnie kell, hogy az említett eltéréseknek, illetve az e rendeletben már megállapított eltéréseknek az

▼C2

Unióban létrehozott intézmények általi igénybevételére vonatkozóan szükség van-e további feltételek megszabására vagy a meglévő feltételek módosítására. Az EBH-nak az elemzés eredményeit éves jelentés formájában be kell nyújtania a Bizottságnak.

(103) A hatékonyság javítása és az adminisztratív terhek csökkentése érdekében az EBH-nak harmonizált standardok alapján ki kell alakítania egy koherens adatszolgáltatási rendszert a likviditási követelményekre vonatkozóan, amelyet az Unió egészében alkalmazni kell. Az EBH-nak ebből a célból egységes adatszolgáltatási formátumokat és informatikai megoldásokat kell kidolgoznia, és ennek során figyelembe kell vennie e rendelet és a 2013/36/EU irányelv rendelkezéseit. A teljes likviditási követelmények alkalmazásának napjáig az intézményeknek továbbra is meg kell felelniük a rájuk vonatkozó tagállami adatszolgáltatási követelményeknek.

(104) Az EBH-nak az ERKT-vel együttműködve útmutatást kell kiadnia a likvideszköz-állomány válsághelyzetekben való alkalmazásának alapelveiről.

(105) Nem vehető biztosra, hogy a fizetési kötelezettségeik teljesítésében nehézségekkel szembesülő intézmények likviditástámogatásban részesülnek majd az ugyanazon csoporthoz tartozó többi hitelintézettől és befektetési vállalkozástól. Az illetékes hatóságoknak azonban szigorú feltételekhez kötötten és az érintett összes illetékes hatóság jóváhagyásának függvényében rendelkezniük kell azzal a lehetőséggel, hogy eltekintsenek a likviditásfedezeti követelmény intézményenkénti alkalmazásától, és ehelyett ezekre az intézményekre összevont alapon teljesítendő követelményt alkalmazzanak annak érdekében, hogy azok likviditásukat központosítottan, csoport- vagy alcsoportszinten kezelhessék.

(106) Hasonló elgondolás mentén, ha az illetékes hatóságok nem éltek ezzel a lehetőséggel, az ugyanabba a csoportba tartozó és összevont felügyelet alá eső két intézmény közötti likvidforrás-áramlások esetében, ha a likviditásfedezeti követelmény már kötelező, kizárólag akkor lehet kedvezményes beáramlási és kiáramlási rátákat engedélyezni, ha már az összes szükséges óvintézkedés be van vezetve. Az ilyen kedvezményes eljárásokat szűken kell meghatározni, valamint szigorú és objektív feltételekhez kell kötni. Az egy adott csoporton belüli áramlásokra vonatkozó konkrét eljárást olyan módszerrel kell megállapítani, amely objektív kritériumok és paraméterek segítségével azonosítja az intézmény és a partner közötti be- és kiáramlások konkrét szintjét. A Bizottságot fel kell hatalmazni, hogy a megfigyelések alapján és az EBH jelentésére támaszkodva – adott esetben és az e rendelet alapján a likviditásfedezeti követelmény meghatározására általa elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus részeként – felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az említett konkrét, csoporton belüli eljárások, a módszer és az eljárásokhoz kötődő objektív kritériumok, valamint az e kritériumok értékelésére szolgáló közös döntéshozatali módozatok megállapítására.

(107) Az írországi National Asset Management Agency (Nemzeti Eszközkezelő Társaság, NAMA) által kibocsátott kötvények kiemelkedő fontosságúak az ír bankkonszolidáció szempontjából, kibocsátásukat a tagállamok előzetesen jóváhagyták, illetve a Bizottság állami támogatásként jóváhagyta mint egyes hitelintézetek mérlegének az értékvesztett eszközöktől való megtisztítása céljából bevezetett támogatási intézkedést. E kötvények kibocsátása – mint a Bizottság és az EKB által támogatott átmeneti intézkedés – szerves részét képezi az ír bankrendszer szerkezeti

▼C2

átalakításának. Az ilyen kötvényekre az ír kormány garanciát vállalt, és azokat a monetáris hatóságok biztosítékként elfogadják. A Bizottságnak az e rendelet alapján a likviditásfedezeti követelmény meghatározására elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus részeként ki kell térnie az uniós állami támogatási engedéllyel rendelkező szervezetek által kibocsátott vagy garantált átruházható eszközökre vonatkozó szerzett jogokkal kapcsolatos konkrét mechanizmusok kérdésére. E tekintetben a Bizottságnak figyelembe kell vennie, hogy a likviditásfedezeti követelményt az e rendeletnek megfelelően számító intézmények számára engedélyezni kell, hogy 2019 decemberéig különlegesen nagy likviditású és hitelminőségű eszközként vegyék figyelembe a NAMA által kibocsátott, előre sorolt kötvényeket.

(108) Ehhez hasonlóan a Spanish Asset Management Company (Spanyol Eszközkezelő Társaság) által kibocsátott kötvények is kiemelkedő fontosságúak a spanyol bankkonszolidáció szempontjából, kibocsátásuk – mint a Bizottság és az EKB által támogatott átmeneti intézkedés – szerves részét képezi a spanyol bankrendszer szerkezeti átalakításának. Mivel kibocsátásuk elő van irányozva a pénzügyi szektorra vonatkozó feltételrendszerről szóló, a Bizottság és a spanyol hatóságok által 2012. július 23-án aláírt egyetértési megállapodásban, és az eszközök átadásához szükséges, hogy a Bizottság jóváhagyja azt mint egyes hitelintézetek mérlegének értékvesztett eszközöktől való megtisztítása céljából bevezetett állami támogatási intézkedést, és amilyen mértékben azokat a spanyol kormány garantálja és a monetáris hatóságok által fedezetként befogadhatóak. A Bizottságnak az rendelet alapján a likviditásfedezeti követelmény meghatározására általa elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus részeként ki kell térnie az uniós állami támogatási engedéllyel rendelkező szervezetek által kibocsátott vagy garantált átruházható eszközökre vonatkozó szerzett jogokkal kapcsolatos konkrét mechanizmusok kérdésére. E tekintetben a Bizottságnak figyelembe kell vennie, hogy a likviditásfedezeti követelményt az e rendeletnek megfelelően számító intézmények számára engedélyezni kell, hogy legalább 2023 decemberéig különlegesen nagy likviditású és hitelminőségű eszközként vegyék figyelembe a Spanish Asset Management Company által kibocsátott, előre sorolt kötvényeket.

(109) A Bizottságnak az EBH által benyújtandó jelentések alapján és a likviditási követelményekről szóló felhatalmazáson alapuló jogi aktus javaslat kidolgozása során mérlegelnie kell azt is, hogy az írországi NAMA-hoz, illetve a Spanish Asset Management Companyhoz hasonló, ugyanilyen célra létrehozott szervezetek által kibocsátott, a bank helyreállítása szempontjából kiemelkedő fontosságú, előresorolt kötvények esetében is alkalmazhatók legyenek-e hasonló rendelkezések, amennyiben a szóban forgó kötvényeket a kérdéses tagállam központi kormányzata garantálja, és a monetáris hatóságok által fedezetként befogadhatók.

(110) Az EBH-nak a 411. cikk (3) bekezdése szerinti szabályozástechnikai standardtervezetek kidolgozása során a további

▼C2

likviditáskiáramlások mérési módszereként múltbeli adatokon alapuló sztenderd módszert kell mérlegelnie.

(111) A nettó stabil forrásellátottsági rátakötelező minimumkövetelményként való bevezetéséig az intézményeknek az általános forrásellátottsági kötelezettséget kellene teljesíteniük. Az általános forrásellátottsági kötelezettség nem jelenthet arányszámot. Amennyiben a nettó stabil forrásellátottsági ráta bevezetéséig valamely nemzeti rendelkezés minimumkövetelményként stabil forrásellátottsági rátát ír elő, az intézményeknek ezt a minimumkövetelményt kell betartaniuk.

(112) A rövid távú likviditási szükségleteken túlmenően az intézményeknek hosszabb távon is stabil finanszírozási struktúrákat is be kellene vezetniük. 2010 decemberében a BCBS úgy határozott, hogy a nettó stabil forrásellátottsági ráta (NSFR) 2018. január 1-jétől minimumstandarddá válik, és a BCBS szigorú adatszolgáltatási eljárásokat vezet be a mutató átmeneti időszak alatti monitorozása érdekében, továbbá folytatja e standardoknak a pénzügyi piacokra, a hitelezésre és a gazdasági növekedésre gyakorolt hatásának felülvizsgálatát, amennyiben szükséges, kitérve a nem kívánt következményekre is. A BCBS tehát úgy döntött, hogy az NSFR-re megfigyelési időszakot írnak elő és kiegészítik egy felülvizsgálati rendelkezéssel. Ebben az összefüggésben az EBH-nak az e rendeletben előírt adatszolgáltatás alapján értékelnie kell, hogy hogyan célszerű kialakítani a stabil forrásellátottsági követelményt. Ezen értékelés alapján a Bizottságnak – adott esetben megfelelő javaslatokkal kísért – jelentést kell benyújtania az Európai Parlament és a Tanács számára e követelmény 2018-ig történő bevezetéséről.

(113) A vállalatirányítás gyengeségei több intézmény esetében is hozzájárultak a bankszektor túlzott és felelőtlen kockázatvállalásához, amely egyes intézmények felszámolásához, valamint rendszerszintű problémákhoz vezetett.

(114) Az intézményi vállalatirányítási gyakorlat monitorizálásának elősegítése és a piaci fegyelem javítása érdekében az intézményeknek nyilvános tájékoztatást kell nyújtaniuk vállalatirányítási rendszereikről. Vezető testületeiknek jóvá kell hagyniuk és nyilvánosságra kell hozniuk egy olyan nyilatkozatot, amelyben biztosítják a nyilvánosságot arról, hogy e rendszerek megfelelőek és hatékonyak.

(115) Annak érdekében, hogy figyelembe lehessen venni a belső piacon működő vállalkozások üzleti modelljeinek változatosságát, az uniós gazdaságot eddig is és remélhetően a jövőben is szolgáló, változatos szilárd banki struktúrák előmozdítása érdekében alaposan meg kell vizsgálni bizonyos hosszú távú strukturális követelményeket, mint amilyen a nettó stabil forrásellátottsági ráta és a tőkeáttételi mutató.

(116) A pénzügyi szolgáltatások háztartások és vállalatok számára történő folyamatos biztosítása érdekében stabil forrásellátottsági struktúrára van szükség. Számos tagállamban a bankokra épülő pénzügyi rendszereken keresztül nyújtott hosszú távú finanszírozás jellemzői általában különböznek attól, amit más nemzetközi piacokon lehet tapasztalni. Emellett a hosszú távú beruházások stabil finanszírozása érdekében egyedi finanszírozási struktúrák is kialakulhattak a tagállamokban, amilyen például decentralizált banki struktúrák a likviditás közvetítésére vagy a jelzáloggal fedezett speciális értékpapírok, amelyeket nagy likviditású piacokon forgalmaznak, illetve amelyek a hosszú távú beruházók

▼C2

számára kínálnak vonzó befektetési lehetőséget. E strukturális tényezőket gondosan meg kell vizsgálni. Ehhez alapvető fontosságú, hogy a nemzetközi standardok véglegesítését követően az EBH és az EKRT az e rendeletben előírt adatszolgáltatás alapján értékelje, hogy hogyan célszerű kialakítani a stabil forrásellátottsági követelményt, maradéktalanul figyelembe véve az uniós bankpiacokon működő forrásellátási struktúrák változatosságát.

(117) Annak biztosítása érdekében, hogy egy átmeneti időszak alatt a szavatolótőke szintje, valamint az Unió-szerte használt szavatolótőke-meghatározásra és az ebben a rendeletben megállapított szavatolótőke-meghatározásra alkalmazott prudenciális korrekciók fokozatosan közeledjenek egymáshoz, az e rendelet szerinti szavatolótőke-követelményeket fokozatosan kell bevezetni. Létfontosságú annak biztosítása, hogy a bevezetés összhangban legyen azon módosításokkal, amelyeket a tagállamok az előírt szavatolótőke-szintekben és tagállami szavatolótőke-meghatározásokban a közelmúltban vezettek be. E célból az átmeneti időszak alatt az illetékes hatóságoknak meghatározott felső és alsó határok között kell megállapítaniuk, hogy milyen gyorsan kell bevezetni az ebben a rendeletben meghatározott szavatolótőke-szinteket és prudenciális korrekciókat.

(118) A tagállamokban jelenleg alkalmazott eltérő prudenciális korrekciókról az e rendeletben meghatározott prudenciális korrekciókra való zökkenőmentes átállás elősegítése érdekében az illetékes hatóságok számára lehetővé kell tenni, hogy egy átmeneti időszak alatt továbbra is előírhassák – korlátozott mértékben – az intézmények számára a szavatolótőke olyan prudenciális korrekciójának elvégzését, amely eltér ettől a rendelettől.

(119) Annak biztosítása érdekében, hogy az intézményeknek elegendő idejük legyen a szavatolótőke előírt új szintjének és meghatározásának teljesítésére, az e rendeletben foglalt szavatolótőke-meghatározásnak nem megfelelő egyes tőkeeszközöket 2013. január 1. és 2021. december 31. között kell kivezetni. Emellett egy korlátozott időszakra teljes mértékben el kell ismerni a szavatolótőkében egyes, állami tőkeinjekciót megtestesítő instrumentumokat. Ezen túlmenően bizonyos feltételek mellett az elsődleges alapvető tőkébe beszámítható tőkeelemnek kell tekinteni a 2006/48/EK irányelv nemzeti átültető intézkedései alapján a szavatolótőkébe beszámítható tőkeelemekhez kapcsolódó ázsiót.

(120) Annak érdekében, hogy az intézmények számára előírt, a piaci szereplőknek az egyes intézmények kockázati profilja tekintetében történő pontos és átfogó tájékoztatását biztosító nyilvánosságra hozatalra vonatkozó egységes szabályozás fokozatosan létrejöjjön, a nyilvánosságra hozatali követelményeket fokozatosan kell bevezetni.

(121) A piaci folyamatok és az e rendelet alkalmazásában szerzett tapasztalat figyelembevétele érdekében a Bizottság számára elő kell írni, hogy nyújtson be jelentéseket – adott esetben jogalkotási javaslatok kíséretében – az Európai Parlament és a Tanács számára a tőkekövetelményeknek a gazdasági ciklusra gyakorolt lehetséges hatásáról, a fedezett kötvények formájában lévő kitettségekre vonatkozó minimális szavatolótőke-követelményről, a nagykockázat-vállalásokról, a likviditási követelményekről, a tőkeáttételről, az átruházott hitelkockázattal szembeni kitettségekről, a partnerkockázatról és az eredeti kitettség módszeréről, a lakossággal szembeni kitettségekről, a figyelembe vehető tőke meghatározásáról, és e rendelet alkalmazási szintjéről.

▼C2

(122) A hitelintézetekre vonatkozó jogi keretrendszer elsődleges célja a reálgazdaság számára alapvető fontosságú szolgáltatások működésének biztosítása és a morális kockázatok korlátozása. A lakossági és befektetési banki tevékenységek bankcsoporton belüli szerkezeti szétválasztása e cél elérésének kulcsfontosságú eszköze lehet. Ezért a szétválasztást végrehajtó intézkedések meghozatalát a jelenlegi szabályozási keretegy rendelkezése sem akadályozhatja meg. Fel kell kérni a Bizottságot arra, hogy elemezze a szerkezeti szétválasztás kérdését az Unióban, valamint arra, hogy készítsen elő egy, az Európai Parlament és a Tanács számára előterjesztendő jelentést, adott esetben jogalkotási javaslatok kíséretében.

(123) Hasonlóképpen, a betétesek védelme és a pénzügyi stabilitás megőrzése érdekében lehetővé kell tenni a tagállamok számára, hogy olyan strukturális intézkedéseket fogadjanak el, amelyekkel előírják az adott tagállamban engedélyezett hitelintézetek számára, hogy egyes szervezetekkel szemben csökkentsék kitettségüket azok tevékenysége alapján, de a tevékenység végzésének helyétől függetlenül. Mindazonáltal, mivel az ilyen intézkedések a belső piac szétdarabolása révén kedvezőtlen hatásokat fejthetnek ki, azok kizárólag szigorú feltételekkel és az ilyen intézkedések kifejezett összehangolásáról szóló jövőbeli jogi aktus hatálybalépéséig hagyhatók jóvá.

(124) Az e rendeletben meghatározott követelmények pontosítása érdekében a Bizottságot az EUMSZ 290. cikkével összhangban fel kell hatalmazni arra, hogy a rendelet technikai kiigazítására jogi aktusokat fogadhasson el a következők céljából: a fogalommeghatározások pontosítása a rendelet egységes alkalmazásának biztosítása vagy a pénzügyi piaci folyamatok figyelembevétele érdekében; a terminológiának a későbbi vonatkozó jogi aktusokkal való egységesítése és a fogalommeghatározások azokkal való összehangolása; e rendelet szavatolótőkére vonatkozó előírásainak kiigazítása a számviteli standardok vagy az uniós jog változásainak figyelembevétele érdekében, vagy a felügyeleti gyakorlat konvergenciája tekintetében; a sztenderd módszer vagy az IRB-módszer keretében alkalmazott kitettségi osztályok listájának kikiterjesztése a pénzügyi piaci folyamatok figyelembevétele érdekében; az e kitettségi osztályok szempontjából releváns egyes összegek kiigazítása az infláció hatásainak figyelembevétele érdekében; a mérlegen kívüli tételek listájának és besorolásának kiigazítása; továbbá a partnerkockázat kezelésére, a sztenderd módszerre és az IRB-módszerre, a hitelkockázat-mérséklésre, az értékpapírosításra, a működési kockázatra, a piaci kockázatra, a likviditásra, a tőkeáttételre és a nyilvánosságra hozatalra vonatkozó különös rendelkezések és technikai kritériumok kiigazítása a pénzügyi piacok folyamatainak, a számviteli standardok és az uniós jog változásainak, illetve a felügyeleti gyakorlat konvergenciájával és a kockázatméréssel kapcsolatos fejleményeknek, valamint a 2004/39/EK irányelv hatályához kapcsolódó különféle kérdések felülvizsgálati eredményének figyelembevétele céljából.

(125) A Bizottságot továbbá az EUMSZ 290. cikkével összhangban fel kell hatalmazni arra, hogy jogi aktusokat fogadjon el az e rendeletben meghatározott szavatolótőke-szinteknek vagy kockázati súlyoknak az egyedi körülmények figyelembevétele érdekében történő átmeneti csökkentése céljából; egyes kockázatoknak az e rendelet nagykockázat-vállalásra vonatkozó rendelkezései alkalmazása alóli mentesítésének pontosítása céljából; a gazdasági és monetáris területen zajló folyamatok figyelembevétele érdekében

▼C2

a kereskedési könyvre vonatkozó tőkekövetelmények kiszámítása szempontjából releváns összegek meghatározása céljából; a pénzügyi piacok folyamatainak figyelembevétele érdekében a szavatolótőke előírt szintjétől való eltérésre jogosult befektetési vállalkozások kategóriáinak kiigazítása céljából; e rendelet egységes alkalmazásának biztosítása érdekében annak a követelménynek az egyértelművé tétele céljából, hogy a befektetési vállalkozásoknak az előző évi általános költségeik egynegyedének megfelelő szavatolótőkével kell rendelkezniük; a szavatolótőke azon elemeinek meghatározása céljából, amelyekből le kell vonni az intézménynek a releváns szervezetek eszközeiben lévő részesedéseit; az intézmények szolgáltatással meghatározott nyugdíjakból eredő kötelezettségállományának értékelésekor a biztosításmatematikai nyereségek és veszteségek kezelésére vonatkozó kiegészítő átmeneti rendelkezések bevezetése céljából. Különösen fontos, hogy a Bizottság előkészítő munkája során – többek között szakértői szinten is – megfelelő konzultációkat folytasson. A Bizottságnak a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítése és kidolgozása során biztosítania kell, hogy a megfelelő dokumentumok egyidejűleg, kellő időben és megfelelő módon eljussanak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz is.

(126) A Bizottságnak az EUMSZ 290. cikkéről szóló (39.) nyilatkozattal összhangban a kialakult gyakorlatnak megfelelően továbbra is konzultálnia kell a tagállamok által kinevezett szakértőkkel a pénzügyi szolgáltatások területére vonatkozó, átruházott hatáskörben alkotandó jogi aktusok tervezetéről.

(127) A pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó technikai standardoknak biztosítaniuk kell a harmonizációt, az egységes feltételeket és a betétesek, a befektetők és a fogyasztók megfelelő védelmét az egész Unióban. A hatékonyság érdekében célszerű, hogy az EBH, mint jelentős szakértelemmel rendelkező szerv kapjon megbízást a Bizottságnak benyújtandó azon szabályozás- és végrehajtás-technikai standardtervezetek kidolgozására, amelyek nem járnak szakpolitikai döntéshozatallal. A technikai standardok kidolgozása során az EBH-nak hatékony közigazgatási és adatszolgáltatási eljárásokat kell biztosítania. Az adatszolgáltatási formátumnak az intézmények tevékenységeinek természetével, nagyságrendjével és összetettségével arányosnak kell lennie.

(128) A Bizottságnak az EUMSZ 290. cikke szerinti felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján és az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkének megfelelően kell elfogadnia az EBH által a hitelegyesülések, a szövetkezeti társaságok, a takarékpénztárak és hasonló intézmények, bizonyos szavatolótőke-instrumentumok, a prudenciális korrekciók, a szavatolótőkéből történő levonások, az egyéb szavatolótőke-instrumentumok, a kisebbségi részesedések, a kiegészítő banki szolgáltatások, a hitelkockázati kiigazítás kezelése, a nemteljesítési valószínűség, a nemteljesítéskori veszteségráta, az eszközök kockázati súlyozási módszerei, a felügyeleti gyakorlat konvergenciája, a likviditás és a szavatolótőkére vonatkozó átmeneti szabályok terén kidolgozott szabályozástechnikai standardtervezeteket. Különösen fontos, hogy a Bizottság előkészítő munkája során – többek között szakértői szinten is – megfelelő konzultációkat folytasson. A Bizottságnak és az EBH-nak biztosítania kell, hogy az említett standardokat és követelményeket valamennyi érintett intézmény olyan módon tudja alkalmazni, amely arányban áll az adott intézmények és tevékenységeik jellegével, nagyságrendjével és összetettségével.

▼C2

(129) Az ebben a rendeletben előírt egyes – például a likviditásfedezeti követelményre vonatkozó –, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok végrehajtása jelentős hatást gyakorolhat a felügyelt intézményekre és a reálgazdaságra. A Bizottságnak biztosítania kell, hogy az Európai Parlament és a Tanács már a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok közzétételét megelőzően minden alkalommal megfelelő tájékoztatást kapjon a vonatkozó nemzetközi szintű fejleményekről, valamint a Bizottság aktuális elgondolásairól.

(130) A Bizottságot ezenkívül fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 291. cikke szerinti végrehajtási aktusok útján és az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkének megfelelően az EBH által kidolgozott végrehajtás-technikai standardtervezeteket fogadjon el a konszolidálás, az együttes határozatok, az adatszolgáltatás, a nyilvánosságra hozatal, a jelzáloggal fedezett kitettségek, a kockázatértékelés, az eszközök kockázati súlyozási módszerei, bizonyos kitettségek kockázati súlyai és részletes meghatározása, az opciók és opciószelvények kezelése, a tulajdoni részesedést megtestesítő instrumentumokban és devizában lévő pozíciók, a belső modellek használata, a tőkeáttétel és a mérlegen kívüli tételek tekintetében.

(131) Tekintettel az e rendelet alapján elfogadandó szabályozástechnikai standardok részletességére és számára, amennyiben a Bizottság az EBH által benyújtott szabályozástechnikaistandard-tervezettel azonos szabályozástechnikai standardot fogadott el, adott esetben ki kell terjeszteni azon időszakot, amelyen belül az Európai Parlament és a Tanács kifogást emelhet egy szabályozástechnikai standarddal szemben. Emellett a Bizottságnak törekednie kell arra, hogy a szabályozástechnikai standardokat olyan időpontban nyújtsa be, amely biztosítja, hogy az Európai Parlament és a Tanács a teljes vizsgálati időszakot kihasználhassa, továbbá ennek kapcsán figyelembe kell vennie a szabályozástechnikai standardok mennyiségét és összetettségét, valamint az Európai Parlament és a Tanács eljárási szabályzatának rendelkezéseit, munkatervét és összetételét.

(132) Az átláthatóság magas szintje érdekében az EBH-nak konzultációkat kell indítania az e rendelet szerinti technikai standardtervezetek ügyében. Az EBH-nak és a Bizottságnak emellett mihamarabb meg kell kezdenie a likviditási követelményekről és tőkeáttételről szóló, e rendelet szerinti jelentéseik elkészítését.

(133) E rendelet egységes feltételek mellett történő végrehajtásának biztosítása érdekében a Bizottságot végrehajtási hatáskörökkel kell felruházni. Az említett hatásköröket a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló, 2011. február 16-i 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ([1]) megfelelően kell gyakorolni.

(134) Az EUMSZ 345. cikkére hivatkozva – amely úgy rendelkezik, hogy a szerződések nem sérthetik a tagállamokban fennálló tulajdonjogi rendszert –, e rendelet nem jelent sem előnyös, sem hátrányos eljárást az e rendelet hatálya alá eső tulajdontípusok egyikére nézve sem.

([1]) HL L 55., 2011.2.28., 13. o.

▼C2

(135) A 45/2001/EK rendelet 28. cikkének (2) bekezdése értelmében egyeztettek az európai adatvédelmi biztossal, aki véleményt ([1]) adott.

(136) A 648/2002/EU rendeletet megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

ELSŐ RÉSZ

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

I. CÍM

TÁRGY, HATÁLY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

Hatály

Ez a rendelet egységes szabályokat állapít meg a 2013/36/EU irányelv alapján felügyelt intézmények által teljesítendő általános prudenciális követelményekre vonatkozóan, a következő elemekkel kapcsolatosan:

a) a hitelkockázat, piaci kockázat, működési kockázat és kiegyenlítési kockázat teljes mértékben számszerűsíthető, egységes és standardizált elemeihez kapcsolódó szavatolótőke-követelmények;

b) nagykockázat-vállalást korlátozó követelmények;

c) miután a 460. cikkben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatályba lépett, a likviditási kockázat teljes mértékben számszerűsíthető, egységes és a standard elemeihez kapcsolódó likviditási követelmények;

d) az a), b) és c) ponthoz és a tőkeáttételhez kapcsolódó adatszolgáltatási követelmények;

e) nyilvánosságra hozatali követelmények.

Ez a rendelet nem szabályozza a 2013/36/EU irányelvben meghatározottak szerint a prudenciális szabályozás és felügyelet terén az illetékes hatóságokra vonatkozó nyilvánosságra hozatali követelményeket.

2. cikk

Felügyeleti hatáskörök

Az ennek a rendeletnek való megfelelés biztosítása céljából az illetékes hatóságok a 2013/36/EU irányelvben meghatározott hatáskörökkel rendelkeznek, és az abban meghatározott eljárásokat követik.

([1]) HL C 175., 2012.6.19., 1. o.

▼C2

3. cikk

Szigorúbb követelmények intézmények általi alkalmazása

Ez a rendelet nem zárja ki, hogy az intézmények az ezen rendelet által előírtat meghaladó mértékű szavatolótőkét és szavatolótőke-elemeket tartsanak, és az előírtnál szigorúbb intézkedéseket alkalmazzanak.

4. cikk

Fogalommeghatározások

(1) E rendelet alkalmazásában:

1. „hitelintézet”: olyan vállalkozás, amely a nyilvánosságtól betéteket vagy más visszafizetendő pénzeszközöket fogad el, valamint saját számlára hiteleket nyújt;

2. „befektetési vállalkozás”: a 2004/39/EK irányelv 4. cikke (1) bekezdésének első albekezdésében meghatározott jogalany, amely az említett irányelv által előírt követelmények hatálya alá tartozik, kivéve:

   a) a hitelintézeteket;

   b) a helyi vállalkozásokat;

   c) azokat a vállalkozásokat, amelyek nem jogosultak a 2004/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv I. melléklete B. szakaszának 1. pontja szerinti kiegészítő szolgáltatások nyújtására, és amelyek csak ugyanezen irányelv I. melléklete A. szakaszának 1., 2., 4. és 5. pontjában felsorolt befektetési szolgáltatást vagy szolgáltatásokat nyújtanak, illetve tevékenységet vagy tevékenységeket végeznek, és amelyek nem jogosultak az ügyfeleik pénzének és értékpapírjainak tartására, és amelyeknek ebből következően nem lehet tartozásuk ezen ügyfelekkel szemben;

3. „intézmény”: hitelintézet vagy befektetési vállalkozás;

4. „helyi vállalkozás”: olyan vállalkozás, amely saját számlájára köt ügyleteket pénzügyi határidős tőzsdei, opciós vagy egyéb származtatott eszköz-piacokon, valamint azonnali piacokon a származtatott pozíciók fedezésének kizárólagos céljával, vagy az említett piacok más tagjainak számlájára köt ügyleteket, és amelyet ugyanezen piacok klíringtagjai garantálnak, és ahol az ilyen vállalkozások által kötött szerződések teljesítésének biztosítására a felelősséget a szóban forgó piacok klíringtagjai vállalják;

5. „biztosító”: a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról (Szolvencia II) szóló, 2009. november 25-i 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([1]) 13. cikke 1. pontjában meghatározott biztosító;

6. „viszontbiztosító”: a 2009/138/EK irányelv 13. cikke 4. pontjában meghatározott viszontbiztosító;

([1]) HL L 335., 2009.12.17., 1. o.

▼C2

7. „kollektív befektetési forma (KBF)”: az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 2009. július 13-i 2009/65/EK irányelv ([1]) 1. cikke (2) bekezdésében meghatározott, átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozás (ÁÉKBV), ideértve – eltérő rendelkezés hiányában – azokat a harmadik országbeli szervezeteket, amelyek hasonló tevékenységet folytatnak vagy amelyek az uniós jog vagy az Unióban alkalmazott követelményekkel legalább egyenértékű felügyeleti és szabályozási követelményeket alkalmazó harmadik országok joga szerinti felügyelet tárgyát képezik; vagy az alternatívbefektetésialap-kezelőkről szóló, 2011. június 8-i 2011/61/EU irányelv ([2]) 4. cikke (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott alternatív befektetési alap (ABA), ideértve a nem uniós, az ugyanezen irányelv 4. cikke (1) bekezdésének aa) pontjában meghatározott ABA-kat is;

8. „közszektorbeli intézmények”: a központi kormányzatnak, regionális kormányzatoknak vagy helyi hatóságoknak vagy a regionális és helyi hatóságokkal megegyező feladatokat ellátó hatóságoknak felelős nem kereskedelmi közigazgatási szervek vagy központi kormányzat, regionális kormányzat vagy helyi hatóság tulajdonában álló vagy ezek által létrehozott és támogatott, nem kereskedelmi jellegű (nonprofit) vállalkozások, amelyekre külön garanciális szabályok vonatkoznak, ideértve az állami ellenőrzés alatt álló közjogilag szabályozott autonóm testületeket is;

9. „vezető testület”: a 2013/36/EU irányelv 3. cikke (1) bekezdésének 7. pontjában meghatározott vezető testület;

10. „felsővezetés”: a 2013/36/EU irányelv 3. cikke (1) bekezdésének 9. pontjában meghatározott vezető testület;

11. „rendszerkockázat”: a 2013/36/EU irányelv 3. cikke (1) bekezdésének 10. pontjában meghatározott rendszerkockázat;

12. „modellkockázat”: a 2013/36/EU irányelv 3. cikke (1) bekezdésének 11. pontjában meghatározott modellkockázat;

13. „értékpapírosítást kezdeményező”: olyan szervezet:

    a) amely vagy önmagán vagy hozzá kapcsolódó szervezeten keresztül közvetlenül vagy közvetetten részese volt az eredeti megállapodásnak, amelyben meghatározták az adós vagy a potenciális adós azon kötelezettségeit vagy potenciális kötelezettségeit, melyek az értékpapírosítás tárgyát képező kitettséget eredményezték; vagy

    b) amely saját számlájára megvásárolja egy harmadik fél kitettségeit, majd értékpapírosítja azokat;

14. „szponzor”: az értékpapírosítást kezdeményező intézménytől különböző, harmadik felek kitettségeit felvásárló olyan intézmény, amely eszközfedezetű kereskedelmiértékpapír-kibocsátási programot vagy más értékpapírosítási rendszert hoz létre és működtet;

([1]) HL L 302., 2009.11.17., 32. o.
([2]) HL L 174., 2011.7.1., 1. o.

▼C2

15. „anyavállalat”:

a) a 83/349/EGK irányelv 1. és 2. cikkében meghatározott anyavállalat;

b) a 2013/36/EU irányelv 3. és 4. fejezetének II. szakasza, VII. és VIII. címe, valamint e rendelet ötödik része alkalmazásában a 83/349/EGK irányelv 1. cikke (1) bekezdése szerinti anyavállalat, valamint minden olyan vállalkozás, amely ténylegesen meghatározó befolyást gyakorol egy másik vállalkozás felett;

16. „leányvállalat”:

a) a 83/349/EGK irányelv 1. és 2. cikkében meghatározott leányvállalat;

b) a 83/349/EGK irányelv 1. cikkének (1) bekezdése szerinti leányvállalat és minden olyan vállalkozás, amely felett egy anyavállalat ténylegesen meghatározó befolyást gyakorol;

A leányvállalatok valamennyi leányvállalata azon vállalkozás leányvállalatának is tekintendő, amely az előbbiek eredeti anyavállalata;

17. „fióktelep”: olyan üzletviteli hely, amely jogilag nem önálló részét képezi egy intézménynek, és amely közvetlenül bonyolítja az intézményi tevékenység szerves részét képező ügyleteket vagy az ügyletek egy részét;

18. „kiegészítő szolgáltatásokat nyújtó (járulékos) vállalkozás”: olyan vállalkozás, amelynek fő tevékenysége ingatlantulajdonlás vagy -kezelés, adatfeldolgozási szolgáltatások nyújtása vagy más olyan hasonló tevékenység, amely egy vagy több intézmény fő tevékenysége mellett járulékos tevékenységnek minősül;

19. „vagyonkezelő társaság”: a 2002/87/EK irányelv 2. cikkének (5) bekezdésében meghatározott vagyonkezelő társaság vagy a 2011/61/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdése b) pontjában meghatározott alternatívbefektetésialap-kezelő (ABAK), ideértve – eltérő rendelkezés hiányában – azokat a harmadik országbeli szervezeteket, amelyek hasonló tevékenységet folytatnak, és amelyek az Unióban alkalmazott követelményekkel legalább egyenértékű felügyeleti és szabályozási követelményeket alkalmazó harmadik országok jogának hatálya alá tartoznak;

20. „pénzügyi holding társaság”: olyan pénzügyi vállalkozás, amelynek leányvállalatai kizárólag vagy nagy részben intézmények vagy pénzügyi vállalkozások, és a leányvállalatok közül legalább egy intézmény, és amely nem minősül vegyes pénzügyi holding társaságnak;

21. „vegyes pénzügyi holding társaság”: fogalommeghatározása megegyezik a 2002/87/EK irányelv 2. cikkének 15. pontjában szereplővel;

22. „vegyes tevékenységű holding társaság”: olyan anyavállalat, amely nem minősül pénzügyi holding társaságnak, intézménynek vagy vegyes pénzügyi holding társaságnak, és amelynek leányvállalatai közül legalább egy intézmény;

23. „harmadik országbeli biztosító”: a 2009/138/EK irányelv 13. cikke 3. pontjában meghatározott harmadik országbeli biztosító;

▼C2

24. „harmadik országbeli viszontbiztosító”: a 2009/138/EK irányelv 13. cikke 6. pontjában meghatározott harmadik országbeli viszontbiztosító;

25. „elismert harmadik országbeli befektetési vállalkozás”: olyan vállalkozás, amely következő feltételek mindegyikének megfelel:

a) ha az Unión belül alapították volna, kiterjedne rá a befektetési vállalkozás meghatározása; és

b) harmadik országban működési engedéllyel rendelkezik; és

c) olyan prudenciális szabályoknak a hatálya alá tartozik és felel meg, amelyeket az illetékes hatóságok legalább olyan szigorúnak tartanak, mint az ezen rendeletben vagy a 2013/36/EU irányelvben megállapítottak;

26. „pénzügyi vállalkozás”: olyan, intézménytől eltérő vállalkozás, amelynek fő tevékenysége tulajdoni részesedések megszerzése vagy a 2013/36/EU irányelv I. mellékletének 2–12. és 15. pontjában felsorolt tevékenységek közül egy vagy több folytatása, ideértve a pénzügyi holding társaságokat, a vegyes pénzügyi holding társaságokat, a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról szóló, 2007. november 13-i 2007/64/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([1]) szerinti pénzforgalmi intézményeket és a vagyonkezelő társaságokat; nem tartoznak azonban ide a 2009/138/EK irányelv 212. cikke (1) bekezdésének f) pontjában meghatározott biztosítói holding társaságok és a g) pontjában meghatározott, vegyes tevékenységű biztosítói holding társaságok;

27. „pénzügyi ágazatbeli szervezet”: a következők bármelyike:

a) intézmény;

b) pénzügyi vállalkozás;

c) járulékos vállalkozás, amely egy intézmény részét képezi annak összevont pénzügyi helyzete szempontjából;

d) biztosító;

e) harmadik országbeli biztosító;

f) viszontbiztosító;

g) harmadik országbeli viszontbiztosító;

h) a 2009/138/EK irányelv 212. cikke (1) bekezdésének f) pontjában meghatározott biztosítói holdingtársaság;

k) a 2009/138/EK irányelv hatálya alá nem tartozó vállalkozás, az említett irányelv 4. cikkében előírt követelményeknek megfelelően;

l) harmadik országbeli vállalkozás, mely fő üzleti tevékenységként az a)–k) pontban említett szervezetek valamelyikéhez hasonló tevékenységet folytat;

([1]) HL L 319., 2007.12.5., 1. o.

▼C2

28. „tagállami anyaintézmény”: olyan tagállami intézmény, amelynek intézmény vagy pénzügyi vállalkozás leányvállalata van, vagy részesedése van ilyen intézményben, illetve pénzügyi vállalkozásban, és önmaga nem leányvállalata más, ugyanabban a tagállamban engedélyezett intézménynek vagy ugyanabban a tagállamban létrehozott pénzügyi holding társaságnak vagy vegyes pénzügyi holding társaságnak;

29. „EU-szintű anyaintézmény”: tagállami anyaintézmény, amely nem leányvállalata egy valamely tagállamban engedélyezett másik intézménynek vagy valamely tagállamban létrehozott pénzügyi holding társaságnak vagy vegyes pénzügyi holding társaságnak;

30. „tagállami pénzügyi holding társaság anyavállalat”: olyan pénzügyi holding társaság, amely nem leányvállalata egy ugyanazon tagállamban engedélyezett intézménynek, vagy egy ugyanazon tagállamban létrehozott pénzügyi holding társaságnak vagy vegyes pénzügyi holding társaságnak;

31. „EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalat”: olyan tagállami pénzügyi holding társaság anyavállalat, amely nem leányvállalata valamely tagállamban engedélyezett intézménynek vagy valamely tagállamban felállított másik pénzügyi holding társaságnak vagy vegyes pénzügyi holding társaságnak;

32. „tagállami vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat”: olyan vegyes pénzügyi holding társaság, amely nem leányvállalata egy ugyanazon tagállamban engedélyezett intézménynek, vagy egy ugyanazon tagállamban felállított pénzügyi holding társaságnak vagy vegyes pénzügyi holding társaságnak;

33. „EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat”: olyan tagállami vegyes pénzügyi holding társaság, amely nem leányvállalata valamely tagállamban engedélyezett intézménynek vagy valamely tagállamban felállított másik pénzügyi holding társaságnak vagy vegyes pénzügyi holding társaságnak;

34. „központi szerződő fél”: a 648/2012/EU rendelet 2. cikkének 1. pontjában meghatározott központi szerződő fél;

35. „részesedés”: a meghatározott jogi formájú társaságok éves beszámolójáról szóló, 1978. július 25-i 78/660/EGK negyedik tanácsi irányelv ([1]) 17. cikkének első mondata szerinti részesedés, illetve egy vállalkozás szavazati jogainak vagy tőkéjének legalább 20 %-os közvetlen vagy közvetett tulajdonlása;

36. „befolyásoló részesedés”: olyan közvetlen vagy közvetett részesedés egy vállalkozásban, amely a tőke vagy a szavazati jogok legalább 10 %-át képviseli, illetve amely lehetővé teszi számottevő befolyás gyakorlását annak a vállalkozásnak az irányítása felett;

([1]) HL L 222., 1978.8.14., 11. o.

▼C2

37. „ellenőrzés”: a 83/349/EGK tanácsi irányelv 1. cikkében meghatározott, adott esetben az 1606/2002/EK rendelet értelmében az intézményre vonatkozó számviteli standardokkal kiegészített, az anyavállalat és a leányvállalat közötti kapcsolat vagy egy természetes vagy jogi személy és egy vállalkozás közötti hasonló kapcsolat;

38. „szoros kapcsolat”: olyan helyzet, amelyben két vagy több természetes vagy jogi személyt kapcsolat fűzi egymáshoz bármely következő módon:

    a) tulajdonosi részesedés formájában, amely egy vállalkozás szavazati jogainak vagy tőkéjének 20 %-os vagy azt meghaladó részben közvetlen vagy ellenőrzés útján fennálló tulajdonlása;

    b) ellenőrzés;

    c) az a tény, hogy mindkettő vagy mindegyik ellenőrzési kapcsolat révén tartósan kapcsolódik ugyanahhoz a harmadik személyhez;

39. „kapcsolatban álló ügyfelek csoportja (ügyfélcsoport)”: a következők bármelyike:

    a) két vagy több természetes vagy jogi személy, akik vagy amelyek – az ellenkező bizonyításáig – egyetlen kockázati tényezőt képeznek, mivel egyikük közvetlen vagy közvetett ellenőrzése alatt áll a másik vagy a többi;

    b) két vagy több természetes vagy jogi személy, akik vagy amelyek között nincs az a) pontban leírt ellenőrzést jelentő kapcsolat, mégis egyetlen kockázati tényezőnek tekintendők, mivel olyan keresztkapcsolatok állnak fenn közöttük, amelyek alapján ha egyikük pénzügyi – különösen finanszírozási vagy visszafizetési – nehézségbe ütközne, a másiknak vagy a többinek is valószínűleg finanszírozási vagy visszafizetési gondokkal kellene megküzdenie;

    Az a) és b) pont ellenére, ha a központi kormányzat közvetlenül ellenőriz vagy közvetlen kapcsolatban áll több természetes vagy jogi személlyel, a központi kormányzat és az általa az a) pontnak megfelelően közvetlenül vagy közvetve ellenőrzött, illetve a b) pontnak megfelelően a központi kormányzattal kapcsolatban álló természetes vagy jogi személyek összességét nem kötelező egymással kapcsolatban álló ügyfelek csoportjának tekinteni. A központi kormányzat és más természetes vagy jogi személyek által alkotott, egymással kapcsolatban álló ügyfelek csoportjának fennállása külön vizsgálható minden egyes, a központi kormányzat által az a) pontnak megfelelően közvetlenül ellenőrzött vagy a központi kormányzattal a b) pontnak megfelelően közvetlen kapcsolatban álló természetes vagy jogi személy esetében, valamint minden olyan természetes és jogi személy esetében, akit/amelyet az adott személy az a) pontnak megfelelően közvetlenül ellenőriz, vagy akivel/amellyel a b) pontnak megfelelően kapcsolatban áll, a központi kormányzatot is ideértve. Ugyanez alkalmazandó azon regionális kormányzatok és helyi hatóságok esetében, amelyekre a 115. cikk (2) bekezdése alkalmazandó;

40. „illetékes hatóság”: az a nemzeti jog által hivatalosan elismert közjogi hatóság vagy szervezet, amelyet a nemzeti jog felhatalmaz arra, hogy az adott tagállamban működő felügyeleti rendszer részeként felügyelje az intézményeket;

▼C2

41. „összevont felügyeletet ellátó hatóság”: az EU-szintű anyaintézmények és az EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalatok vagy EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalatok által ellenőrzött intézmények összevont alapú felügyeletének gyakorlásáért felelős illetékes hatóság;

42. „engedély”: olyan, a hatóságok által bármilyen formában kibocsátott okirat, amely jogot biztosít a tevékenység folytatására;

43. „székhely szerinti tagállam”: az a tagállam, amelyben az intézmény működését engedélyezték;

44. „fogadó tagállam”: az a tagállam, amelyben az intézmény fióktelepp el rendelkezik, vagy amelyben szolgáltatásokat nyújt;

45. „a KBER-hez tartozó központi bankok”: azok a nemzeti központi bankok, amelyek a Központi Bankok Európai Rendszerének (KBER) tagjai, valamint az Európai Központi Bank;

46. „központi bankok”: a KBER-hez tartozó központi bankok és harmadik országok központi bankjai;

47. „összevont helyzet”: e rendelet követelményeinek a II. cím 2. fejezetével összhangban egyetlen intézményre történő olyan alkalmazásából eredő helyzet, mintha ez az intézmény egy vagy több másik vállalkozással együtt egyetlen intézményt alkotna;

48. „összevont alapon”: összevont helyzet alapján;

49. „szubkonszolidált alapon” az anyaintézményre, a pénzügyi holding társaságra, illetve a vegyes pénzügyi holding társaságra – kivéve a szervezetek egy csoportját – nézve összevont alapon, vagy olyan anyaintézményre, pénzügyi holding társaságra, illetve vegyes pénzügyi holding társaságra nézve összevont alapon, amely nem a legfelsőbb szintű anyaintézmény, pénzügyi holding társaság, illetve vegyes pénzügyi holding társaság;

50. „pénzügyi instrumentum”: a következők bármelyike:

    a) olyan szerződés, amelynek eredményeként egyidejűleg az egyik félnél pénzügyi eszköz, a másik félnél pénzügyi kötelezettség vagy tulajdoni részesedést megtestesítő instrumentum keletkezik;

    b) a 2004/39/EK irányelv I. melléklete C. szakaszában meghatározott bármely instrumentum;

    c) származékos pénzügyi instrumentum;

    d) elsődleges pénzügyi instrumentum;

    e) pénzeszköz.

    Az a), b) és c) pontban említett instrumentumok csak akkor minősülnek pénzügyi instrumentumnak, ha értékük egy alapul szolgáló pénzügyi instrumentum vagy egy másik alapul szolgáló elem árából, egy árfolyamból vagy egy indexből származik.

51. „indulótőke”: a szavatolótőkének a hitelintézetekre vonatkozóan a(z) 2013/36/EU irányelv 12. cikkében, a befektetési vállalkozásokra vonatkozóan az említett irányelv IV. címében meghatározott szavatolótőke-összege és -típusai;

▼C2

52. „működési kockázat”: a nem megfelelő vagy rosszul működő belső folyamatokból és rendszerekből, személyek nem megfelelő feladatellátásából, vagy külső eseményekből eredő veszteség kockázata, amely magában foglalja a jogi kockázatot is;

53. „felhígulási kockázat”: annak a kockázata, hogy a követelés behajtható összege a kötelezett által érvényesíthető kifogásokon és ellenköveteléseken keresztül csökkenhet;

54. „nemteljesítési valószínűség”: valamely partner egy éven belüli nemteljesítésének valószínűsége;

55. „nemteljesítéskori veszteségráta (loss given default, LGD)”: egy partner általi nemteljesítésből eredő, kitettséghez kapcsolódó veszteségnek a nemteljesítés időpontjában fennálló követeléshez viszonyított aránya;

56. „hitelegyenértékesítési tényező”: a kötelezettség jelenleg le nem hívott értékéből a nemteljesítés időpontjáig lehívható és a nemteljesítés időpontjában potenciálisan fennálló rész értékének és a kötelezettség teljes jelenleg le nem hívott értékének aránya. A kötelezettség mértékét az ügyfél tudomására hozott keretösszeg határozza meg, kivéve, ha az ügyfélre vonatkozó, de általa nem ismert keretösszeg magasabb;

57. „hitelkockázat-mérséklés”: intézmények által alkalmazott módszer az intézmény kitettségével vagy kitettségeivel összefüggő hitelkockázatok csökkentésére;

58. „előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet”: olyan hitelkockázat-mérséklési módszer, amelynél az intézmény kitettségéhez kapcsolódó hitelkockázat csökkentése az intézmény azon jogából ered, amely szerint – egy partner nemteljesítése, vagy a partnerrel kapcsolatos egyéb meghatározott hitelkockázati események beálltakor – meghatározott eszközöket vagy összegeket likvidálhat, előidézheti azok átadását vagy rendelkezésre bocsátását, vagy azokat visszatarthatja, vagy csökkentheti a kitettség összegét a kitettség összegének és az intézménnyel szembeni kitettség közötti különbség szintjére, illetve a kitettséget ezzel a különbözettel helyettesítheti;

59. „előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet”: olyan hitelkockázat-mérséklési módszer, amelynél az intézmény kitettségéhez kapcsolódó hitelkockázat csökkentése egy harmadik fél azon kötelezettségéből származik, amely szerint a hitelfelvevő általi nemteljesítéskor vagy egyéb meghatározott hitelkockázati események beálltakor bizonyos összeg fizetését teljesíti;

60. „készpénzjellegű instrumentum”: betéti okirat, kötvény, beleértve a fedezett kötvényeket, vagy bármely egyéb nem alárendelt instrumentum, amelyet az intézmény bocsátott ki, amelyet az intézménynek már teljes mértékben kifizettek, és amelyet az intézménynek annak névértékén, feltétel nélkül vissza kell fizetnie;

61. „értékpapírosítás”: olyan ügylet vagy rendszer, amelynél a kitettséggel vagy kitettségek halmazával kapcsolatos hitelkockázatot több ügyletrészsorozatba sorolják, és amelyre az alábbiak közül mindkettő teljesül:

    a) az ügylet vagy rendszer keretében eszközölt fizetések a kitettség vagy kitettségek halmazának teljesítése függvényében alakulnak;

    b) az ügyletrészsorozatok egymáshoz viszonyított alárendeltsége határozza meg a veszteségek eloszlását az ügylet vagy rendszer futamideje alatt;

▼C2

62. „értékpapírosítási pozíció”: értékpapírosítási ügyletből eredő kitettség;

63. „újra-értékpapírosítás”: olyan értékpapírosítás, ahol az alapul szolgáló kitettségek halmazához kapcsolódó kockázat ügyletrészsorozatba van sorolva, és az alapul szolgáló kitettségek legalább egyike értékpapírosítási pozíció;

64. „újra-értékpapírosítási pozíció”: újra-értékpapírosítási ügyletből eredő kitettség;

65. „hitelminőség-javítás”: szerződéses megállapodás, amely révén az értékpapírosítási pozíció hitelminőségi besorolása javul a szerződéses megállapodás nélküli helyzethez képest, beleértve azokat a minőségjavításokat is, amelyeket hátrébb sorolt ügyletrészsorozatokon és a hitelkockázati védelem más típusain keresztül érnek el;

66. „különleges célú gazdasági egység”: intézményektől eltérő vagyonkezelő vagy egyéb szervezet, amelyet egy vagy több értékpapírosítás végrehajtására hoztak létre; amelynek tevékenysége az értékpapírosítás végrehajtásához szükséges mértékre korlátozódik, és amely struktúrája révén azt a célt szolgálja, hogy elválassza a kezdeményező intézmény kötelezettségeit a különleges célú gazdasági egység kötelezettségeitől, és ahol a szóban forgó vállalkozáshoz fűződő haszonélvezeti jogok gyakorlói e jogaikat korlátlanul elzálogosíthatják vagy értékesíthetik;

67. „ügyletrészsorozat”: az egy vagy több kitettséghez kapcsolódó hitelkockázat szerződésben meghatározott szegmense, ahol e szegmens egy pozíciójához – figyelmen kívül hagyva az ezen vagy más szegmens pozíciói tulajdonosainak közvetlenül harmadik felektől nyújtott hitelkockázat fedezetét – magasabb vagy alacsonyabb hitelveszteség-kockázat kapcsolódik minden más ilyen szegmens azonos nagyságú kockázatú pozíciójához képest;

68. „piaci árazás”: a pozíciók értékelése könnyen hozzáférhető, semleges forrásból szerzett, a pozíció lezárására alkalmas árak alapján, beleértve a tőzsdei árfolyamokat, a kereskedési felületeken megjelenő árakat vagy különféle független, jó hírnevű kereskedők árjegyzéseit;

69. „modellalapú árazás”: olyan értékelést jelent, amelynek során referenciaértékekhez viszonyítást (benchmarking), extrapolálást vagy egyéb számítást kell végezni egy vagy több piaci paraméter alapján;

70. „független ármegerősítés”: a piaci árak vagy a modellalapú árazás paraméterei pontosságának és függetlenségének rendszeres ellenőrzésére szolgáló folyamat;

71. „figyelembe vehető tőke”: a következő:

a) a második rész III. címe alkalmazásában a következők összege:

▼C2

i) a 25. cikkben említett alapvető tőke a 36. cikk (1) bekezdése k) pontjának i) alpontja szerinti levonás alkalmazása nélkül;

ii) az e pont i) alpontja alapján számított alapvető tőke egyharmadával egyenlő vagy annál kevesebb, a 71. cikkben említett járulékos tőke;

b) a 97.cikk és a negyedik rész alkalmazásában a következők összege:

i) a 25. cikkben említett alapvető tőke;

ii) az alapvető tőke egyharmadával egyenlő vagy annál kevesebb, a 71. cikkben említett járulékos tőke;

72. „elismert tőzsde”: olyan tőzsde, amely megfelelnek az összes következő feltételnek:

a) szabályozott piac;

b) olyan klíringmechanizmussal rendelkezik, amelynek révén a II. mellékletben felsorolt ügyletekre napi biztosíték-kiigazítási követelmények vonatkoznak, amelyek így az illetékes hatóságok megítélése szerint kellő védelmet nyújtanak;

73. „nem kötelező nyugdíjjuttatás”: az intézmény által a munkavállalónak nem kötelező alapon, a munkavállaló változó javadalmazási csomagjának részeként nyújtott, emelt nyugdíjjuttatás, amely nem foglalja magában a munkavállalónak a vállalati nyugdíjrendszer feltételei alapján nyújtott felhalmozott juttatásokat;

74. „jelzálog-hitelbiztosítéki érték”: az ingatlan azon értéke, amelyet az ingatlan jövőbeni piaci értékesíthetőségének óvatos becslésével állapítanak meg, figyelembe véve az ingatlan hosszú távon fenntartható jellemzőit, a rendes és helyi piaci feltételeket, az ingatlan jelenlegi használatát és megfelelő alternatív felhasználási módjait;

75. „lakóingatlan”: a tulajdonos vagy a bérlő által lakott lakáscélú ingatlan, ideértve a svéd lakásszövetkezetek lakásaiban való lakhatáshoz való jogot;

76. „piaci érték”: az ingatlan szempontjából az a becsült érték, amelyen az ingatlant egy eladni szándékozó eladó megfelelő hirdetés útján egy vásárolni szándékozó vevőnek független ügylet során el tudná adni az értékelés időpontjában, feltételezve, hogy a felek jól értesülten, körültekintően és kényszer nélkül járnak el;

77. „alkalmazandó számviteli szabályozás”: azok a számviteli szabályok, amelyek az 1606/2002/EK rendelet értelmében, vagy a 86/635/EGK tanácsi irányelv értelmében az intézményre alkalmazandók;

78. „egyéves nemteljesítési arány”: egy T időpontot egy évvel megelőzően kezdődő időtartam során bekövetkezett nemteljesítések száma és az említett időpontot egy évvel megelőzően ehhez a kategóriához vagy halmazhoz rendelt ügyfelek száma közötti arány;

79. „spekulatív ingatlanfinanszírozás”: nyereségszerzési céllal történő újraértékesítés szándékával történő ingatlanvásárlás, -fejlesztés vagy -építés, illetve ingatlanhoz kapcsolódó vásárlás, fejlesztés vagy építés céljára vagy ahhoz kapcsolódóan nyújtott kölcsön;

▼C2

80. „kereskedelemfinanszírozás”: áruk és szolgáltatások cseréjéhez kapcsolódó, fix rövid (általában egy évnél rövidebb) lejáratú pénzügyi termékek révén nyújtott, automatikusan meg nem újuló finanszírozás, beleértve a garanciát is;

81. „hivatalosan támogatott exporthitel” javak és szolgáltatások kivitelének finanszírozásához nyújtott olyan hitel, amelyhez egy hivatalos exporthitel-ügynökség garanciát, biztosítást vagy közvetlen finanszírozást biztosít;

82. „repomegállapodás” és „fordított repomegállapodás”: minden olyan megállapodás, amellyel egy intézmény vagy partnere értékpapírokat, árukat vagy értékpapírokra vagy árukra való jogosultsághoz kapcsolódó garantált jogokat ruház át – ha e garanciát olyan elismert tőzsde bocsátja ki, amely az értékpapírokhoz vagy az árukhoz való jogokkal rendelkezik –, és amely nem teszi lehetővé az intézmény számára, hogy egy adott értékpapírt vagy árut egyszerre több partnerre ruházzon át vagy adjon biztosítékul, továbbá amely kötelezettséget ír elő azoknak, illetve azokat helyettesítő, ugyanolyan típusú értékpapíroknak vagy áruknak a visszavásárlására meghatározott áron, az átruházó által meghatározott vagy meghatározandó jövőbeli időpontban; a megállapodás az értékpapírokat, illetve árukat eladó intézmény szempontjából repomegállapodásnak, az azokat megvásárló intézmény szempontjából fordított repomegállapodásnak tekintendő;

83. „repoügylet”: a „repomegállapodás” vagy „fordított repomegállapodás” által szabályozott bármely ügylet;

84. „egyszerű repomegállapodás”: egy vagy több hasonló nem összetett eszközzel, nem pedig egy eszközkosárral lebonyolított repoügylet;

85. „kereskedési szándékkal tartott pozíciók”: a következők bármelyike:

a) saját számlás pozíciók, valamint az ügyfélmegbízás teljesítéséből és az árjegyzésből származó pozíciók;

b) rövid távú újraértékesítésre szánt pozíciók;

c) a vételi és eladási árak közötti tényleges vagy várható rövid távú árkülönbözetből vagy az egyéb ár- vagy kamatlábváltozásokból származó haszon céljából tartott pozíciók;

86. „kereskedési könyv”: egy intézmény által kereskedési szándékkal – vagy kereskedési szándékkal tartott pozíciók fedezésére – tartott, pénzügyi instrumentumokból és árukból álló összes pozíció;

87. „multilaterális kereskedési rendszer”: jelentése egyezik a 2004/39/EK irányelv 4. cikke (15) pontjában meghatározottal;

▼C2

88. „elfogadott központi szerződő fél”: a 648/2012/EU rendelet 14. cikke szerint engedélyezett vagy a rendelet 25. cikke szerint elismert központi szerződő fél;

89. „garanciaalap”: egy központi szerződő fél által a 648/2012/EU rendelet 42. cikke szerint létrehozott és az említett rendelet 45. cikke szerint felhasznált alap;

90. „egy központi szerződő fél garanciaalapjához való előre befizetett hozzájárulás”: a központi szerződő fél garanciaalapjába az intézmény által befizetett hozzájárulás;

91. „kereskedési kitettség”: klíringtag vagy ügyfél olyan aktuális, a klíringtagnak vagy az ügyfélnek járó, de általa még át nem vett változó letétet magába foglaló, és potenciális jövőbeli kitettsége egy központi szerződő féllel szemben, amely a 301. cikk (1) bekezdésének a)–e) pontjában felsorolt szerződésekből, ügyletekből és alapbiztosítékból származik;

92. „szabályozott piac”: a 2004/39/EK irányelv 4. cikke 14. pontjában meghatározott szabályozott piac;

93. „tőkeáttétel”: az intézmény eszközeinek, mérlegen kívüli kötelezettségeinek és fizetésre, teljesítésre, vagy biztosíték nyújtására vonatkozó függő kötelezettségeinek relatív mérete – beleértve a kapott finanszírozásból, megtett kötelezettségvállalásokból, származékos termékekből vagy repomegállapodásokból eredő kötelezettségeket, de bele nem értve azokat a kötelezettségeket, amelyeket kizárólag egy intézmény felszámolása során lehet érvényesíteni – az intézmény szavatolótőkéjéhez képest;

94. „túlzott tőkeáttétel kockázata”: egy intézmény tőkeáttétel vagy feltételes tőkeáttétel miatti sérülékenységéből eredő kockázat, amely üzleti tervében nem tervezett korrekciós intézkedéseket tehet szükségessé, beleértve eszközök kényszereladását, ami veszteségeket vagy fennmaradó eszközeinek értékelési kiigazítását eredményezheti;

95. „hitelkockázati kiigazítás”: azon hitelkockázati veszteségekre képzett egyedi és általános hitelkockázati tartalékok (értékvesztés és kockázati céltartalékok) összege, amelyek az alkalmazandó számviteli szabályozásnak megfelelően szerepelnek az intézmény pénzügyi kimutatásaiban;

96. „belső fedezeti ügylet”: olyan pozíció, amely jelentős mértékben kiegyensúlyozza a kockázati komponenseket egy kereskedési, illetve egy nem kereskedési könyvi pozíció vagy pozíciócsoport között;

97. „referenciakötelezettség”: a hitelderivatíva készpénzes kiegyenlítési értékének megállapítása céljából alapul vett kötelezettség;

▼C2

98. „külső hitelminősítő intézet (KHMI)”: a hitelminősítő intézetekről szóló 2009. szeptember 16-i 1060/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel ([1]) összhangban nyilvántartásba vett vagy hitelesített hitelminősítő intézmény, továbbá olyan hitelminősítéseket kibocsátó központi bank, amelyek mentesülnek az 1060/2009/EK rendelet alkalmazása alól;

99. „kijelölt KHMI”: egy intézmény által kijelölt KHMI;

100. „halmozott egyéb átfogó jövedelem”: jelentése egyezik az 1606/2002/EK rendelet alapján alkalmazandó IAS 1 nemzetközi számviteli standard szerinti jelentéssel;

101. „alapvető szavatolótőke”: a 2009/138/EK irányelv 88. cikke szerinti alapvető szavatolótőke;

102. „biztosítói 1. szintű szavatolótőke-elemek”: a 2009/138/EK irányelv hatályaalá tartozó vállalkozások alapvető szavatolótőke-elemei, amennyiben ezek az elemek a 2009/138/EK irányelv értelmében, az említett irányelv 94. cikkének (1) bekezdése szerint a szavatoló tőke első szintjére sorolandók;

103. „biztosítói kiegészítő alapvető szavatolótőke-elemek”: a 2009/138/EK irányelv követelményei alá tartozó vállalkozások alapvető szavatolótőke-elemei, amennyiben ezek az elemek a 2009/138/EK irányelv értelmében, az említett irányelv 94. cikkének (1) bekezdése szerint a szavatoló tőke első szintjére sorololandók, és ezen elemek bevonását az említett irányelv 99. cikkének megfelelően elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusok korlátozzák;

104. „biztosítói 2. szintű szavatolótőke-elemek”: a 2009/138/EK irányelv követelményei alá tartozó vállalkozások alapvető szavatolótőke-elemei, amennyiben ezek az elemek a 2009/138/EK irányelv értelmében, az említett irányelv 94. cikkének (2) bekezdése szerint a szavatoló tőke második szintjére sorolandók;

105. „biztosítói 3. szintű szavatolótőke-elemek”: a 2009/138/EK irányelv követelményei alá tartozó vállalkozások biztosítási alapvető szavatolótőke-elemei, amennyiben ezek az elemek a 2009/138/EK irányelv értelmében, az említett irányelv 94. cikkének (3) bekezdése szerint a szavatoló tőke harmadik szintjére sorolandók;

106. „halasztott adókövetelés”: jelentése egyezik az alkalmazandó számviteli szabályozás szerinti jelentéssel;

107. „jövőbeli nyereségtől függően érvényesíthető halasztott adókövetelés”: olyan halasztott adókövetelés, amelynek jövőbeli értéke csak akkor realizálható, ha az intézmény a jövőben adóköteles nyereséget termel;

([1]) HL L 302., 2009.11.17., 1. o.

▼C2

108. „halasztott adókötelezettség”: jelentése egyezik az alkalmazandó számviteli szabályozás szerinti jelentéssel;

109. „szolgáltatással meghatározott nyugdíjalapban lévő eszközök”: egy szolgáltatással meghatározott nyugdíjalap vagy adott esetben konstrukció eszközei, az ugyanazon alap vagy konstrukció kötelezettségeinek összegével csökkentve;

110. „kifizetés”: osztalék vagy kamat fizetése bármely formában;

111. „pénzügyi vállalat”: jelentése egyezik a 2009/138/EK irányelv 13. cikke (25) bekezdésének b) és d) pontja szerinti jelentéssel;

112. „általános banki kockázatok fedezetére képzett tartalékok”: jelentése egyezik a 86/635/EGK irányelv 38. cikke szerinti jelentéssel;

113. „cégérték (goodwill)”: jelentése egyezik az alkalmazandó számviteli szabályozás szerinti jelentéssel;

114. „közvetett részesedés”: kitettség egy olyan közbenső szervezettel szemben, amelynek egy pénzügyi ágazatbeli szervezet által kibocsátott tőkeinstrumentumokkal szembeni kitettsége van, és amennyiben a pénzügyi ágazatbeli szervezet által kibocsátott tőkeinstrumentumok végleges leírása esetén az intézménynél annak eredményeképpen keletkező veszteség nem különbözne lényegesen attól a veszteségtől, mely az intézménynél a pénzügyi ágazatbeli szervezet által kibocsátott ugyanazon tőkeinstrumentumokban való közvetlen részesedésből eredően keletkezne;

115. „immateriális javak”: jelentése egyezik az alkalmazandó számviteli szabályozás szerinti jelentéssel, és magában foglalja a cégértéket is;

116. „egyéb tőkeinstrumentumok”: pénzügyi ágazatbeli szervezetek által kibocsátott tőkeinstrumentumok, amelyek nem minősülnek elsődleges alapvető tőkének, kiegészítő alapvető tőkének vagy járulékos tőkének vagy alapvető biztosítási szavatolótőke-elemnek, biztosítói kiegészítő alapvető szavatolótőke-elemnek, biztosítói járulékos szavatolótőke-elemnek vagy biztosítói kiegészítő szavatolótőke-elemnek;

117. „egyéb tartalékok”: az alkalmazandó számviteli szabályozás szerinti tartalékok, amelyeket az említett alkalmazandó számviteli standard alapján nyilvánosságra kell hozni, kivéve azokat az összegeket, amelyeket már tartalmaz a halmozott egyéb átfogó jövedelem vagy az eredménytartalék;

118. „szavatolótőke”: az alapvető tőke és a járulékos tőke összege;

119. „szavatolótőke-instrumentumok”: az intézmény által kibocsátott tőkeinstrumentumok, amelyek elsődleges alapvető tőkének, kiegészítőalapvető tőkének vagy járulékos tőkének minősülnek;

▼C2

120. „kisebbségi részesedés”: egy intézmény leányvállalata elsődleges alapvető tőkéjének azon összege, amely olyan természetes vagy jogi személyek tulajdonában áll, melyekre az intézmény összevont alapú felügyelete nem terjed ki;

121. „nyereség”: jelentése egyezik az alkalmazandó számviteli szabályozás szerinti jelentéssel;

122. „kereszttulajdonlási viszony”: egy intézménynek pénzügyi ágazatbeli szervezetek által kibocsátott szavatolótőke-instrumentumokban vagy egyéb tőkeinstrumentumokban való részesedése, ha az említett szervezeteknek szintén részesedése van az intézmény által kibocsátott szavatolótőke-instrumentumokban;

123. „eredménytartalék”: az alkalmazandó számviteli szabályozás alapján az eredmény végső alkalmazásának következtében áthozott eredmény;

124. „névértéken felüli befizetés (ázsió)”: jelentése egyezik az alkalmazandó számviteli szabályozás szerinti jelentéssel;

125. „átmeneti különbözet”: jelentése egyezik az alkalmazandó számviteli szabályozás szerinti jelentéssel;

126. „szintetikus részesedés”: egy intézmény általi befektetés olyan pénzügyi instrumentumba, amelynek az értéke közvetlenül kapcsolódik egy pénzügyi ágazatbeli szervezet által kibocsátott tőkeinstrumentumok értékéhez.

127. „keresztgarancia-rendszer”: az alábbi feltételek mindegyikét teljesítő rendszer:

a) az intézmények a 113. cikk (7) bekezdésében említett ugyanazon intézményvédelmi rendszer alá tartoznak;

b) az intézmények a 83/349/EGK tanácsi irányelv 1. cikk (1) bekezdése b), c) vagy d) pontjának vagy az 1. cikk (2) bekezdésének értelmében teljeskörűen konszolidáltak, és rájuk is kiterjed az e rendelet első része II. címének 2. fejezete szerinti és a szavatolótőkére vonatkozó követelmények hatálya alá tartozó tagállami anyaintézményre vonatkozó összevont alapú felügyelet;

c) a tagállami anyaintézmény és leányvállalatai ugyanabban a tagállamban működnek, és ugyanazon illetékes hatóság engedélyezési hatásköre és felügyelete alá tartoznak;

d) a tagállami anyaintézmény és leányvállalatai között szerződéses vagy törvényben meghatározott kötelezettségvállalási viszony van érvényben, amely védi ezeket a hitelintézeteket, és különösen biztosítja azok likviditását és fizetőképességét szükség esetén, a felszámolás elkerülése érdekében;

▼C2

e) intézkedéseket hoztak annak biztosítására, hogy a d) pontban említett szerződéses vagy törvényben meghatározott kötelezettségvállalási viszony értelmében a tagok tőke és likviditás formájában szükség esetén haladéktalanul pénzeszközöket bocsássanak rendelkezésre;

f) a d) és e) pontban említett intézkedések kielégítő voltát az illetékes hatóság rendszeres időközönként monitorozza;

g) a kötelezettségvállalási viszony egy leányvállalat általi önkéntes felmondásának ideje legalább 10 év;

h) az illetékes hatóság jogosult arra, hogy megtiltsa a kötelezettségvállalási viszony egy leányvállalat általi önkéntes felmondását.

128. „kifizethető elemek” a legutóbbi üzleti év évvégi nyereség összege, megnövelve a pozitív eredménytartalékkal és egyéb tartalékkal, amely a szavatolótőke-instrumentumok tulajdonosainak való kifizetések előtt e célra rendelkezésre áll, csökkentve a negatív eredménytartalékkal, a jogszabályi rendelkezések vagy az intézmény szabályzata értelmében fel nem osztható nyereséggel, az alkalmazandó nemzeti jog vagy az intézmény alapszabálya értelmében a fel nem osztható tartalék részét képező összegekkel, azzal, hogy ezeket a veszteségeket és tartalékokat az intézmény egyedi beszámolója alapján és nem a konszolidált beszámolók (kimutatások) alapján kell megállapítani.

(2) Amennyiben e rendelet ingatlanra, lakóingatlanra, kereskedelmi ingatlanra vagy az ilyen vagyontárgyra vonatkozó jelzálogra hivatkozik, az magában foglalja a lakásépítő társaságokról szóló, 1991. évi finn törvénnyel vagy későbbi, azzal egyenértékű jogszabállyal összhangban működő finn lakásépítő társaságok részvényeit is. A tagállamok, illetve illetékes hatóságaik engedélyezhetik az egyenértékű közvetett ingatlantulajdont megtestesítő részesedések közvetlen ingatlantulajdonként való kezelését, feltéve hogy a közvetett tulajdont az érintett tagállam nemzeti joga külön szabályozza, és hogy annak biztosítékként való felhasználása esetén egyenértékű védelmet biztosít a hitelezők számára.

(3) Az (1) bekezdés 80. pontjában említett kereskedelemfinanszírozás általában nem jár folyósítási kötelezettséggel, és igénybevételéhez minden egyes lehívásnál az ügyletet megfelelően alátámasztó dokumentáció szükséges hozzá, lehetővé téve a finanszírozás nyújtásának megtagadását a hitelképességgel, illetve az alátámasztó dokumentációval kapcsolatos aggályok esetén; a kereskedelemfinanszírozási kitettség törlesztése általában nem függ a kölcsönfelvevő féltől; annak forrását az importőröktől kapott készpénz vagy az alapul szolgáló áruk értékesítésének bevételei képezik.

5. cikk

A hitelkockázati tőkekövetelményekhez kapcsolódó fogalommeghatározások

A harmadik rész II. címe alkalmazásában a következő fogalommeghatározások alkalmazandók:

1. „kitettség”: eszköz vagy mérlegen kívüli tétel;

2. „veszteség”: gazdasági veszteség, beleértve a jelentős diszkonthatásokat, valamint a behajtás jelentős közvetlen és közvetett költségeit;

▼C2

3. „várható veszteség (expected loss, EL)”: a harmadik rész II. címe alkalmazásában egy adott kitettség tekintetében valamely partner egy éven belül bekövetkező esetleges nemteljesítéséből vagy a követelés egy éven belül bekövetkező felhígulási kockázatából eredő várható veszteségnek a nemteljesítés időpontjában fennálló kitettséghez viszonyított aránya;

II. CÍM

A KÖVETELMÉNYEK ALKALMAZÁSI SZINTJE

1. FEJEZET

A követelmények alkalmazása egyedi alapon

6. cikk

Általános elvek

(1) Az intézményeknek egyedi alapon teljesíteniük kell a második-ötödik részben és a nyolcadik részben meghatározott kötelezettségeket.

(2) Az olyan intézmény, amely vagy leányvállalat abban a tagállamban, ahol engedélyezték és felügyelik, vagy anyavállalat, és az olyan intézmény, amelyet bevontak a 18. cikk szerinti konszolidációba, nem köteles egyedi alapon megfelelni a 89–91. cikkben megállapított követelményeknek.

(3) Az olyan intézmény, amely anyavállalat vagy leányvállalat, és az olyan intézmény, amelyet bevontak a 18. cikk szerinti konszolidációba, nem köteles egyedi alapon megfelelni a nyolcadik részben megállapított követelményeknek.

(4) Azoknak a hitelintézeteknek és befektetési vállalkozásoknak, amelyek engedéllyel rendelkeznek a 2004/39/EK irányelv I. melléklete A. szakaszának 3. és 6. pontjában felsorolt befektetési szolgáltatások nyújtására, egyedi alapon meg kell felelniük a hatodik részben megállapított követelményeknek. A 508. cikk (3) bekezdése szerinti bizottsági jelentés elkészültéig az illetékes hatóságok felmenthetik a befektetési vállalkozásokat a hatodik részben megállapított kötelezettségeknek való megfelelés alól, figyelembe véve a befektetési vállalkozás tevékenységeinek jellegét, nagyságrendjét és összetettségét.

(5) Az intézményeknek – kivéve a 95. cikk (1) bekezdésében és a 96. cikk (1) bekezdésében említett befektetési vállalkozásokat és azokat az intézményeket, amelyekre vonatkozóan az illetékes hatóságok alkalmazták a 7. cikk (1) vagy (3) bekezdésében meghatározott eltérést – egyedi alapon teljesíteniük kell a hetedik részben meghatározott kötelezettségeket.

7. cikk

Eltekintés a prudenciális követelmények egyedi alapú alkalmazásától

(1) Az illetékes hatóságok eltekinthetnek a 6. cikk (1) bekezdésének az intézmény valamely leányvállalatára való alkalmazásától, ha mind a leányvállalatot, mind az intézményt az érintett tagállam engedélyezte és felügyeli, és a leányvállalatra az intézmény, mint anyavállalat összevont alapú felügyelete kiterjed, és a szavatolótőke anyavállalat és leányvállalat közötti megfelelő elosztásának biztosítása érdekében a következő feltételek mindegyike teljesül:

▼C2

a) a szavatolótőke haladéktalan átadásának vagy a kötelezettségek anyavállalat általi visszafizetésének jelentős gyakorlati vagy jogi akadálya nincs és nem várható;

b) az anyavállalat az illetékes hatóság számára kielégítően bizonyította a leányvállalat prudens kezelését és az illetékes hatóság engedélyével nyilatkozatott tett, hogy garantálja a leányvállalat által vállalt kötelezettségeket, vagy a leányvállalathoz kapcsolódó kockázatok elhanyagolhatók;

c) az anyavállalat kockázatértékelési, -mérési és -kontroll folyamatai kiterjednek a leányvállalatra;

d) az anyavállalat a leányvállalat tőkéjének részvényeihez kapcsolódó szavazati jog több mint 50 %-ával rendelkezik, vagy joga van arra, hogy kinevezze vagy eltávolítsa a leányvállalat vezető testülete tagjainak többségét.

(2) Az illetékes hatóságok élhetnek az (1) bekezdésben meghatározott lehetőséggel, ha az anyavállalat ugyanabban a tagállamban létrehozott pénzügyi holding társaság vagy vegyes pénzügyi holding társaság mint az intézmény, feltéve hogy az anyavállalat az intézményekre vonatkozó ugyanazon felügyelet alá tartozik, különösen a 11. cikk (1) bekezdésében megállapított előírások tekintetében.

(3) Az illetékes hatóságok eltekinthetnek a 6. cikk (1) bekezdésének a tagállami anyaintézményre való alkalmazásától, ha az intézményt az érintett tagállam engedélyezte és felügyeli, és összevont alapú felügyelet alatt áll, és a szavatolótőke anyavállalat és leányvállalatok közötti megfelelő elosztásának biztosítása érdekében a következő feltételek mindegyike teljesül:

a) a szavatolótőke haladéktalan átadásának vagy a kötelezettségek tagállami anyaintézmény részére történő visszafizetésének jelentős gyakorlati vagy jogi akadálya nincs és nem várható;

b) az összevont alapú felügyeletnek megfelelő kockázatértékelési, -mérési és kontroll eljárások kiterjednek a tagállami anyaintézményre.

Az e bekezdést alkalmazó illetékes hatóságnak tájékoztatnia kell az összes többi tagállam illetékes hatóságait.

8. cikk

A likviditási követelmények egyedi alapon történő alkalmazásától való eltekintés

(1) Az illetékes hatóságok teljes mértékben vagy részben eltekinthetnek a hatodik résznek az intézményre és az Unión belüli összes vagy néhány leányvállalatára való egyedi alapon történő alkalmazásától, és ezeket egyetlen likviditási alcsoportként felügyelhetik, amíg azok teljesítik az összes alábbi feltételt:

a) az anyaintézmény összevont alapon, vagy a leányvállalat szubkonszolidált alapon teljesíti a hatodik részben meghatározott kötelezettségeket;

▼C2

b) az anyaintézmény összevont alapon, vagy a leányvállalat szubkonszolidált alapon mindenkor monitorozza és felvigyázza a csoporton vagy alcsoporton belüli, a mentesítés hatálya alá tartozó összes intézmény likviditási pozícióit, és mindegyik intézmény esetében biztosítja a megfelelő szintű likviditást;

c) az intézmények olyan, az illetékes hatóságok követelményeinek megfelelő szerződéseket kötöttek, amelyek biztosítják közöttük a pénzeszközök szabad mozgását, hogy lehetővé váljon számukra egyedi és közös kötelezettségeik teljesítése, amikor azok esedékessé válnak;

d) a c) pontban említett szerződések teljesítésének jelentős gyakorlati vagy jogi akadálya nincs és nem várható.

A Bizottság 2014. január 1-ig jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak minden olyan jogi akadályról, amely lehetetlenné teheti az első albekezdés c) pontjának alkalmazását, továbbá felkérést kap arra, hogy adott esetben 2015. december 31-ig jogalkotási javaslatot nyújtson be arról, hogy ezen akadályok közül melyeket szükséges felszámolni.

(2) Az illetékes hatóságok teljes mértékben vagy részben eltekinthetnek a hatodik résznek az intézményre és annak összes vagy néhány leányvállalatára való egyedi alapon történő alkalmazásától, amennyiben az egyetlen likviditási alcsoport valamennyi intézménye ugyanabban a tagállamban van engedélyezve, és feltéve, hogy teljesülnek az (1) bekezdésben foglalt feltételek.

(3) Ha az egyetlen likviditási alcsoporthoz tartozó intézményeket több tagállamban engedélyezték, az (1) bekezdést csak a 21. cikkben meghatározott eljárást követően kell alkalmazni és csak azon intézményekre, amelyeknek illetékes hatóságai megegyeznek a következő elemekről:

a) a 2013/36/EU irányelv 86. cikkében előírt, a likviditási kockázat kezelésére és szervezésére vonatkozó feltételeknek való megfelelés értékelése a likviditási alcsoport egészére vonatkozóan;

b) az egyetlen likviditási alcsoporton belül tartandó likvid eszközök mennyisége, elhelyezkedés és tulajdon szerinti eloszlása;

c) az olyan intézmények által tartandó likvid eszközök minimális összegének meghatározása, amelyek esetében eltekintenek a hatodik rész alkalmazásától;

d) a hatodik részben meghatározottaknál szigorúbb paraméterek szükségessége;

e) a teljes információ korlátozás nélküli megosztása az illetékes hatóságok között.

f) az alkalmazástól való eltekintés következményeinek teljes körű felmérése.

▼C2

(4) Az illetékes hatóságok az (1), (2) és (3) bekezdést olyan intézményekre is alkalmazhatják, amelyek a 113. cikk (7) bekezdésében említett ugyanazon intézményvédelmi rendszer tagjai, feltéve, hogy teljesítik az említett bekezdésben meghatározott összes feltételt, illetve olyan egyéb intézményekre is, amelyek a 113. cikk (6) bekezdésében említettek szerinti kapcsolatban állnak, feltéve, hogy teljesítik az ebben meghatározott összes feltételt. Az illetékes hatóságoknak ebben az esetben ki kell jelölniük a mentesítés alá tartozó intézmények egyikét, amelynek az egyetlen likviditási alcsoport összes intézményére nézve összevont alapon kell teljesítenie a hatodik rész követelményeit.

(5) Ha az illetékes hatóságok az (1) vagy a (2) bekezdés alapján mentességet biztosítottak, akkor a 2013/36/EU irányelv 86. cikkét vagy annak bizonyos részeit is alkalmazhatják az egyetlen likviditási alcsoport szintjén, és eltekinthetnek a 2013/36/EU irányelv 86. cikkének vagy annak bizonyos részeinek egyedi alapú alkalmazásától.

9. cikk

Az egyedi konszolidáció módszere

(1) E cikk (2) és (3) bekezdésére és a 2013/36/EU irányelv 144. cikke (3) bekezdésére is figyelemmel az illetékes hatóságok eseti alapon engedélyezhetik az anyaintézmények számára, hogy a 6. cikk (1) bekezdése szerinti követelményeik kiszámításába bevonják azon leányvállalatokat, amelyek teljesítik a 7. cikk (1) bekezdésének c) és d) pontjaiban meghatározott feltételeket, és amelyeknek a jelentősnek minősülő kitettségei vagy kötelezettségei az anyaintézménnyel szemben állnak fenn.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott eljárás alkalmazása csak abban az esetben engedélyezett, ha az anyaintézmény teljes körűen bizonyítani tudja az illetékes hatóságok számára azokat a körülményeket és intézkedéseket, a jogi intézkedéseket is beleértve, amelyek értelmében a szavatolótőke haladéktalan átadásának, vagy az esedékessé vált kötelezettségeknek a leányvállalat által az anyaintézménye számára történő visszafizetésének jelentős fizikai, gyakorlati vagy jogi akadálya nincs és nem is várható.

(3) Amennyiben az illetékes hatóság él az (1) bekezdésben megállapított mérlegelési jogkörével, akkor rendszeresen, évente legalább egyszer tájékoztatja a többi tagállam illetékes hatóságait az (1) bekezdés alkalmazásáról, valamint a (2) bekezdésben említett körülményekről és intézkedésekről. Amennyiben a leányvállalat egy harmadik országban található, akkor az illetékes hatóságok ugyanezt a tájékoztatást nyújtják e harmadik ország illetékes hatóságainak is.

10. cikk

Központi szervhez tartósan kapcsolt hitelintézetek mentesítése

(1) Az illetékes hatóságok a nemzeti joggal összhangban teljes mértékben vagy részben eltekinthetnek a második– nyolcadik részben meghatározott követelményeknek egy vagy több, ugyanabban a tagállamban elhelyezkedő olyan hitelintézetre való alkalmazásától, amelyek tartósan kapcsolódnak egy központi szervhez, amely őket felügyeli, és amelynek székhelye ugyanabban a tagállamban van, ha teljesülnek a következő feltételek:

▼C2

a) a központi szerv és a kapcsolt intézmények kötelezettségvállalásai tekintetében egyetemleges felelősség áll fenn, vagy a kapcsolt intézményeinek kötelezettségvállalásait a központi szerv teljes körűen garantálja;

b) a központi szerv és az összes kapcsolt intézmény fizetőképességét és likviditását együtt, ezen intézmények összevont beszámolói alapján monitorozzák;

c) a központi szerv vezetősége jogosult utasításokat adni a kapcsolt intézmények vezetőségének.

A tagállamok érvényben tarthatják és alkalmazhatják az első albekezdésben említett mentesség alkalmazására vonatkozó hatályos nemzeti jogszabályokat, amennyiben azok nem ellentétesek az e rendelettel vagy a 2013/36/EU irányelvvel.

(2) Ha az illetékes hatóságok meggyőződnek arról, hogy az (1) bekezdésben előírt feltételek teljesülnek, és ha a központi szerv kötelezettségeire és kötelezettségvállalásaira a kapcsolt intézményei teljes körű garanciát vállalnak, akkor az illetékes hatóságok egyedi alapon eltekinthetnek a második–nyolcadik résznek a központi szervre való alkalmazásától.

2. FEJEZET

Prudenciális konszolidáció

1. szakasz

A követelmények alkalmazása összevont alapon

11. cikk

Általános eljárás

(1) A tagállami anyaintézményeknek a 18. cikkben előírt mértékben és módon, összevont helyzetük alapján kell teljesíteniük a második résztől a negyedik részig és a hetedik részben meghatározott kötelezettségeket. Az e rendelet hatálya alá tartozó anyavállalatoknak és leányvállalataiknak megfelelő szervezeti felépítést és belső ellenőrzési mechanizmusokat kell kialakítaniuk annak biztosítására, hogy a konszolidációhoz szükséges adatokat megfelelően feldolgozzák és továbbítsák. Mindenekelőtt biztosítaniuk kell, hogy az ezen rendelet hatálya alá nem tartozó leányvállalatok a megfelelő konszolidáció biztosítását célzó intézkedéseket, eljárásokat és mechanizmusokat alkalmazzanak.

(2) A tagállami pénzügyi holding társaság anyavállalat vagy vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat által ellenőrzött intézményeknek a 18. cikkben előírt mértékben és módon teljesíteniük kell a második résztől a negyedik részig és a hetedik részben meghatározott kötelezettségeket az adott pénzügyi holding társaságra vagy vegyes pénzügyi holding társaságra nézve az összevont helyzet alapján.

Ha egynél több intézményt ellenőriz egy tagállami pénzügyi holding társaság anyavállalat vagy vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat, az első albekezdést csak arra az intézményre kell alkalmazni, amelyre az összevont alapú felügyelet vonatkozik, összhangban a 2013/36/EU irányelv 111. cikkével.

▼C2

(3) Az EU-szintű anyaintézmények, az EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalat által ellenőrzött intézmények és az EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat által ellenőrzött intézményeknek az adott anyaintézményre, pénzügyi holding társaságra vagy vegyes pénzügyi holding társaságra nézve összevontan véve teljesíteniük kell a hatodik részben meghatározott követelményeket, ha a csoport egy vagy több olyan hitelintézetet vagy befektetési vállalkozást foglal magában, amely engedéllyel rendelkezik a 2004/39/EK irányelv I. melléklete A. szakaszának 3. és 6. pontjában felsorolt befektetési szolgáltatások és tevékenységek nyújtására. Az e rendelet 508. cikkének (2) bekezdése szerinti bizottsági jelentés elkészültéig, amennyiben a csoport csak befektetési vállalkozásokból áll, az illetékes hatóságok felmenthetik a befektetési vállalkozásokat a hatodik részben megállapított kötelezettségeknek való összevont alapú megfelelés alól, figyelembe véve a befektetési vállalkozás tevékenységeinek jellegét, nagyságrendjét és összetettségét.

(4) A 10. cikk alkalmazása esetén az abban a cikkben említett központi szervnek a központi szerv és kapcsolt intézmények egészét tekintve, összevontan véve teljesítenie kell a második–nyolcadik rész követelményeit.

(5) Az (1)–(4) bekezdés követelményein túl, e rendelet és a 2013/36/EU irányelv egyéb rendelkezéseinek sérelme nélkül, abban az esetben, amikor a kockázat sajátosságai vagy egy intézmény tőkestruktúrája alapján felügyeleti célokból indokolt, vagy amikor egyes tagállamok olyan nemzeti törvényeket fogadnak el, amelyek a tevékenységek egy bankcsoporton belüli strukturális elválasztását írják elő, az illetékes hatóságok előírhatják, hogy a strukturálisan szétválasztott intézmények szubkonszolidált alapon feleljenek meg az e rendelet második–negyedik és hatodik–nyolcadik részében és a 2013/36/EU irányelv VII. címében szereplő kötelezettségeknek.

Az első albekezdésben meghatározott megközelítés alkalmazása nem sértheti a tényleges összevont alapú felügyeletet, és nem gyakorolhat aránytalan mértékű kedvezőtlen hatást más tagállamok vagy az egész Unió teljes pénzügyi rendszerére vagy annak részeire, és nem képezheti, illetve teremtheti meg a belső piac működésének akadályát.

12. cikk

Leányvállalat hitelintézettel és leányvállalat befektetési vállalkozással egyaránt rendelkező pénzügyi holding társaság vagy vegyes pénzügyi holding társaság

Ha egy pénzügyi holding társaság vagy vegyes pénzügyi holding társaság leányvállalatai közt legalább egy hitelintézet és egy befektetési vállalkozás van, a pénzügyi holding társaságra vagy vegyes pénzügyi holding társaságra nézve összevont alapon alkalmazandó követelmények alkalmazandók a hitelintézetre.

▼C2

13. cikk

A nyilvánosságra hozatali követelmények alkalmazása összevont alapon

(1) Az EU-szintű anyaintézményeknek összevont helyzetük alapján kell teljesíteniük a nyolcadik részben meghatározott kötelezettségeket.

Az EU-szintű anyaintézmények jelentős leányvállalatainak és a helyi piacukon nagy jelentőséggel bíró leányvállalataiknak egyedi vagy szubkonszolidált alapon kell nyilvánosságra hozniuk a 437., 438., 440., 442., 450., 451. és 453. cikkben meghatározott információkat.

(2) EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalat vagy EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat által ellenőrzött intézményeknek az adott pénzügyi holding társaságra vagy vegyes pénzügyi holding társaságra nézve összevont helyzetük alapján kell teljesíteniük a nyolcadik részben meghatározott kötelezettségeket.

Az EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalatok vagy EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalatok jelentős leányvállalatainak és a helyi piacukon nagy jelentőséggel bíró leányvállalatoknak egyedi vagy szubkonszolidált alapon kell nyilvánosságra hozniuk a 437., 438., 440., 442., 450., 451. és 453. cikkben meghatározott információkat.

(3) Az (1) és (2) bekezdés nem alkalmazandó teljes mértékben vagy részben az EU-szintű anyaintézményekre, az EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalat vagy EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat által ellenőrzött intézményekre, amennyiben ezeket egy harmadik országban letelepedett anyavállalat által nyilvánosságra hozott összevont alapú, egyenértékű tájékoztatás magában foglalja.

(4) A 10. cikk alkalmazása esetén az abban a cikkben említett központi szervnek a központi szerv összevont helyzete alapján kell teljesítenie a nyolcadik rész követelményeit. A 18. cikk (1) bekezdése alkalmazandó a központi szervre, és a kapcsolt intézményeket a központi szerv leányvállalataiként kell kezelni.

14. cikk

Az ötödik rész követelményeinek alkalmazása összevont alapon

(1) Az e rendelet hatálya alá tartozó anyavállalatoknak és leányvállalataiknak összevont vagy szubkonszolidált alapon kell teljesíteniük az ötödik részben meghatározott kötelezettségeket, hogy biztosítsák az említett rendelkezések által előírt rendszereik, eljárásaik, valamint mechanizmusaik következetességét és megfelelő integráltságát, valamint a felügyelet szempontjából releváns adatok és információk bemutathatóságát. Mindenekelőtt biztosítják, hogy az ezen rendelet hatálya alá nem tartozó leányvállalatok az említett rendelkezéseknek való megfelelés biztosítására alkalmas rendszereket, eljárásokat és mechanizmusokat alkalmazzanak.

(2) Az intézmények a 407. cikk szerinti addicionális kockázati súlyt alkalmazzák a 92. cikk összevont vagy szubkonszolidált alapon történő alkalmazása esetén, ha a 405. és 406. cikk követelményeit a 18. cikknek megfelelően a konszolidációba bevont, harmadik országban letelepedett szervezet szintjén megsértik, és ha a jogsértés a csoport átfogó kockázati profiljának szempontjából jelentősnek minősül.

▼C2

(3) Az ötödik részből eredő kötelezettségek, amelyek olyan leányvállalatokat érintenek, amelyek maguk nem tartoznak ezen rendelet hatálya alá, nem alkalmazandók, ha az EU-szintű anyaintézmény vagy az EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalat által vagy EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat által ellenőrzött intézmények bizonyítani tudják az illetékes hatóságok felé, hogy az ötödik rész alkalmazása jogellenes azon harmadik ország törvényei szerint, amelyben a leányvállalat letelepedett.

15. cikk

Befektetési vállalkozások csoportjainak mentesítése a szavatolótőke-követelmények összevont alapú alkalmazása alól

(1) Az összevont felügyeletet ellátó hatóság eseti alapon eltekinthet az e rendelet harmadik részében és a 2013/36/EU irányelv VII. címe 4. fejezetében foglalt követelmények összevont alapú alkalmazásától, feltéve, hogy fennállnak a következő feltételek:

a) a csoportba tartozó minden EU-szintű befektetési vállalkozás a teljes kockázati kitettségértéknek a 95. cikk (2) bekezdésében vagy a 96. cikk (2) bekezdésében említett alternatív kiszámítási módját alkalmazza;

b) a csoportba tartozó valamennyi befektetési vállalkozás a 95. cikk (1) bekezdésében vagy a 96. cikk (1) bekezdésében említett kategóriákba tartozik;

c) a csoportba tartozó minden EU-szintű befektetési vállalkozás egyedi alapon megfelel a 95. cikkben vagy a 96. cikkben előírt követelményeknek, és ezzel egyidejűleg elsődleges alapvető tőkeelemeiből levonja azon befektetési vállalkozások, pénzügyi vállalkozások, vagyonkezelő társaságok és járulékos vállalkozások felé fennálló függő kötelezettségeit, amelyek egyébként összevont alapú felügyelet alá tartoznának;

d) bármely pénzügyi holding társaság, amely a csoportba tartozó bármely befektetési vállalkozásnak a tagállami pénzügyi holding társaság anyavállalata, legalább a 26. cikk (1) bekezdésében, az 51. cikk (1) bekezdésében és a 62. cikk (1) bekezdésében említett elemek összegeként meghatározott, akkora tőkével rendelkezik; amely fedezi legalább a következők összegét:

   i. az olyan befektetési vállalkozásokban, pénzügyi vállalkozásokban, vagyonkezelő társaságokban és járulékos vállalkozásokban fennálló részesedések, alárendelt követelések és a 36. cikk (1) bekezdésének h) és i) pontjában, az 56. cikk (1) bekezdésének c) és d) pontjában és a 66. cikk (1) bekezdésének c) és d) pontjában említett instrumentumok teljes könyv szerinti értékének összege, amelyek egyébként összevont alapú felügyelet alá tartoznának; és

   ii. az olyan befektetési vállalkozások, pénzügyi vállalkozások, vagyonkezelő társaságok és járulékos vállalkozások felé fennálló függő kötelezettségek teljes összege, amelyek egyébként összevont alapú felügyelet alá tartoznának;

▼C2

e) a csoport nem foglal magában hitelintézeteket.

Abban az esetben, ha az első albekezdés feltételei teljesülnek, minden EU-szintű befektetési vállalkozásnak rendelkeznie kell a csoportba tartozó valamennyi pénzügyi holding társaság, befektetési vállalkozás, pénzügyi vállalkozás, vagyonkezelő társaság és járulékos vállalkozás tőke- és finanszírozási forrásainak monitorozását és ellenőrzését szolgáló rendszerrel.

(2) Az illetékes hatóságok akkor is alkalmazhatják a mentesítést, ha a pénzügyi holding társaság az (1) bekezdés d) pontja alapján számított összegnél kisebb összegű szavatolótőkével rendelkezik, amely azonban nem alacsonyabb az egyébként összevont alapú felügyelet alá tartozó befektetési vállalkozások, pénzügyi vállalkozások, vagyonkezelő társaságok és járulékos vállalkozások számára egyedi alapon előírt szavatolótőke-követelmények és az egyébként összevont alapú felügyelet alá tartozó befektetési vállalkozások, pénzügyi vállalkozások, vagyonkezelő társaságok és járulékos vállalkozások felé fennálló összes függő kötelezettség összegénél. E bekezdés alkalmazásában a harmadik országok befektetési vállalkozásaira, valamint a pénzügyi vállalkozásokra, vagyonkezelő társaságokra és járulékos vállalkozásokra vonatkozó szavatolótőke-követelmény elvi szavatolótőke-követelmény.

16. cikk

Befektetési vállalkozások csoportjainak mentesítése a tőkeáttételi mutatóra vonatkozó követelmények összevont alapú alkalmazása alól

Ha a befektetési vállalkozások egy csoportjához tartozó minden szervezet – ideértve az anyaszervezetet is – olyan befektetési vállalkozás, amely mentesül a hetedik részben meghatározott követelményeknek a 6. cikk (5) bekezdésével összhangban történő, egyedi alapon történő alkalmazása alól, akkor a befektetési vállalkozás anyavállalat eltekinthet a hetedik részben meghatározott követelmények összevont alapú alkalmazásától.

17. cikk

A szavatolótőke-követelmények összevont alapú alkalmazása alól mentesített befektetési vállalkozások felügyelete

(1) A 15. cikk értelmében mentesülő csoportba tartozó befektetési vállalkozások értesítik az illetékes hatóságokat azokról a kockázatokról, amelyek pénzügyi helyzetüket veszélyeztethetik, beleértve a szavatolótőkéjük, belső tőkéjük és finanszírozásuk összetételével és forrásaival kapcsolatos kockázatokat is.

(2) Ha a befektetési vállalkozás prudenciális felügyeletéért felelős illetékes hatóságok eltekintenek a 15. cikkben előírt összevont alapú felügyelet kötelezettségétől, más, megfelelő intézkedéseket kell tenniük az egész csoport – beleértve a tagállamok területén kívül elhelyezkedő vállalkozásokat is – kockázatainak, különösen nagykockázat-vállalásainak monitorozására.

(3) Ha a befektetési vállalkozás prudenciális felügyeletéért felelős illetékes hatóságok a 15. cikkben előírtak szerint eltekintenek a szavatolótőke-követelmények összevont alapú alkalmazásától, a nyolcadik rész követelményei egyedi alapon alkalmazandók.

▼C2

2. Szakasz

A prudenciális konszolidáció módszerei

18. cikk

A prudenciális konszolidáció módszerei

(1) Az 1. szakaszban említett követelmények összevont alapon történő teljesítésére kötelezett intézmények elvégzik minden olyan intézmény és pénzügyi vállalkozás teljeskörű bevonását a konszolidációba, amely a leányvállalatuk, vagy adott esetben ugyanazon pénzügyi holding társaság anyavállalat vagy vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat leányvállalata. E cikk (2)–(8) bekezdése nem alkalmazandó, ha a hatodik rész az intézményre összevontan véve alkalmazandó.

(2) Mindazonáltal az illetékes hatóságok eseti alapon engedélyezhetik az arányos konszolidálást azon tőkerészesedésnek megfelelően, amellyel az anyavállalat a leányvállalatban rendelkezik. Az arányos konszolidálás csak akkor engedélyezhető, ha a következő összes feltétel teljesül:

a) az anyavállalat felelőssége azon tőkerészesedésre korlátozódik, amellyel az anyavállalat a leányvállalatban rendelkezik, tekintettel a többi részvénytulajdonos vagy tag felelősségére;

b) az említett többi részvénytulajdonos vagy tag fizetőképessége kielégítő;

c) a többi részvénytulajdonos és tag felelősségét jogilag kötelező módon, egyértelműen megállapították.

(3) Amennyiben a vállalkozásokat a 83/349/EGK irányelv 12. cikkének (1) bekezdése szerinti viszony fűzi egymáshoz, az illetékes hatóságok határozzák meg a konszolidálás módját.

(4) Az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak elő kell írnia az azon intézményekben és pénzügyi vállalkozásokban lévő tőkerészesedésnek megfelelő arányos konszolidálást, amelyek egy, a konszolidálásba bevont vállalkozás és a konszolidálásba nem bevont egy vagy több vállalkozás együttes kezelésében vannak, amennyiben ezeknek a vállalkozásoknak a felelőssége az általuk birtokolt tőkerészesedésre korlátozódik.

(5) Az (1) és (4) bekezdésben nem említett részesedések vagy tőkekapcsolatok esetében az illetékes hatóságok határozzák meg, hogy szükséges-e a konszolidálás, és ha igen, milyen formában hajtsák azt végre. Az illetékes hatóságok különösen a tőkemódszer alkalmazását engedhetik meg vagy írhatják elő. Ugyanakkor ez a módszer nem jelenti az érintett vállalkozások összevont alapú felügyelet alá vonását.

(6) Az illetékes hatóságok határozzák meg, hogy a következő esetekben a konszolidálás szükséges-e, és ha igen, milyen formában:

a) amennyiben az illetékes hatóságok megítélése szerint egy intézmény anélkül gyakorol jelentős befolyást egy vagy több intézmény vagy pénzügyi vállalkozás felett, hogy részesedéssel vagy más tőkekapcsolatokkal rendelkezne ezekben az intézményekben; és

▼C2

b) amennyiben két vagy több intézmény vagy pénzügyi vállalkozás egységes vezetés alá kerül, kivéve ha ez szerződés, alapszabályi rendelkezés, vagy a társasági szerződés alapján történik.

Az illetékes hatóságok különösen a 83/349/EGK irányelv 12. cikkében előírt módszer alkalmazását engedhetik meg vagy írhatják elő. Ez a módszer mindazonáltal nem jelenti az érintett vállalkozások összevont alapú felügyelet alá vonását.

(7) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki azon feltételek meghatározása céljából, amelyek szerint az e cikk (2)–(6) bekezdésében említett esetekben végre kell hajtani a konszolidálást.

Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2016. december 31-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10-14. cikkében megállapított eljárással összhangban történő elfogadására.

(8) Ha a 2013/36/EU irányelv 111. cikke értelmében összevont alapú felügyeletet kell végezni, akkor a konszolidációba be kell vonni a járulékos vállalkozásokat és a 2002/87/EK irányelv 2. cikke 5. pontjában meghatározott vagyonkezelő társaságokat az e cikkben meghatározott esetekben és módszereknek megfelelően.

3. szakasz

A prudenciális konszolidáció köre

19. cikk

A prudenciális konszolidáció körébe nem tartozó szervezetek

(1) Az olyan intézményt, pénzügyi vállalkozást vagy járulékos vállalkozást, amely leányvállalat, vagy olyan vállalkozás, amelyben részesedéssel rendelkeznek, nem kell bevonni a konszolidálásba, ha az érintett vállalkozás eszközeinek és mérlegen kívüli tételeinek teljes összege a következő két összeg közül a kisebbnél kevesebb:

a) 10 millió EUR;

b) az anyavállalat vagy a részesedést birtokló vállalkozás eszközei és mérlegen kívüli tételei teljes összegének 1 %-a.

(2) A 2013/36/EU irányelv 111. cikke értelmében az összevont alapú felügyelet gyakorlásáért felelős illetékes hatóságok eseti alapon a következő esetekben dönthetnek úgy, hogy egy intézményt, pénzügyi vállalkozást vagy járulékos vállalkozást, amely leányvállalat, vagy amelyben részesedéssel rendelkeznek, nem kell a konszolidációba bevonni:

a) amennyiben az érintett vállalkozás olyan harmadik országban helyezkedik el, ahol jogi akadályai vannak a szükséges információk átadásának;

▼C2

b) amennyiben az érintett vállalkozás az intézmények monitorozásának célja szempontjából csak elhanyagolható jelentőséggel bír;

c) amennyiben az összevont alapú felügyelet gyakorlásáért felelős illetékes hatóságok véleménye szerint az érintett vállalkozás pénzügyi helyzetének konszolidációja a hitelintézetekre vonatkozó felügyelet célkitűzései szempontjából nem lenne helyénvaló, vagy félrevezető lenne.

(3) Ha az (1) bekezdésben és a (2) bekezdés b) pontjában említett esetekben több vállalkozás teljesíti az ott meghatározott kritériumokat, akkor azokat be kell vonni a konszolidálásba, amennyiben azok együttesen nem elhanyagolható jelentőséggel bírnak a meghatározott célkitűzések szempontjából.

20. cikk

A prudenciális követelményekre vonatkozó együttes határozatok

(1) Az illetékes hatóságoknak teljes körű konzultációt folytatva együtt kell működniük:

a) a 143. cikk (1) bekezdésében, 151. cikk (4) és (9) bekezdésében, 283. cikkben, 312. cikk (2) bekezdésében, illetve a 363. cikkben említett, egy EU-szintű anyaintézmény és annak leányvállalatai vagy egy EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalat vagy EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat leányvállalatai által együttesen benyújtott engedélyek iránti kérelmek esetén annak megállapítása céljából, hogy megadják-e a kért engedélyt, valamint hogy meghatározzák az ilyen engedélyek esetleges feltételeit;

b) annak megállapítása céljából, hogy a 422. cikk (9) bekezdésében és a 425. cikk (5) bekezdésében említett speciális, csoporton belüli kezelésre vonatkozó kritériumok – melyeket a 422. cikk (10) bekezdésében és a 425. cikk (6) bekezdésében említett, EBH általi szabályozástechnikai standardok egészítenek ki – teljesülnek-e.

A kérelmeket csak az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak kell benyújtani.

A 312. cikk (2) bekezdésében említett kérelemben szerepeltetni kell a működési kockázati tőkének a csoport különböző tagjai közti allokálásához használt módszer leírását. A kérelemben fel kell tüntetni, hogy a diverzifikációs hatásokat figyelembe kívánják-e venni a kockázatmérési rendszerben, és ha igen, akkor milyen módon.

(2) Az illetékes hatóságok minden tőlük telhetőt megtesznek azért, hogy hat hónapon belül együttesen határozzanak:

a) az (1) bekezdés a) pontjában említett kérelemről;

b) az (1) bekezdés b) pontjában említett speciális kezelés kritériumairól és annak meghatározásáról.

▼C2

Ezt az együttes határozatot egy teljes körű indokolással ellátott dokumentumba kell foglalni, amelyet az (1) bekezdésben említett illetékes hatóságnak a kérelmező rendelkezésére kell bocsátania.

(3) A (2) bekezdésben említett időtartam kezdete:

a) az (1) bekezdés a) pontjában említett hiánytalan kérelemnek az összevont felügyeletet ellátó hatóság általi kézhezvételének időpontja. Az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak haladéktalanul továbbítania kell a hiánytalan kérelmet a többi érintett illetékes hatósághoz;

b) az összevont felügyeletet ellátó hatóság által készített, a csoporton belüli kötelezettségvállalásokat elemző jelentés illetékes hatóságok általi kézhezvételének időpontja.

(4) Amennyiben az illetékes hatóságok hat hónapon belül nem hozzák meg együttes határozatukat, az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak önállóan kell határoznia az (1) bekezdés a) pontjáról. Az összevont felügyeletet ellátó hatóság határozata nem korlátozhatja az illetékes hatóságoknak a 2013/36/EU irányelv 105. cikke szerinti hatásköreit.

A határozatot egy teljes körű indokolással ellátott dokumentumba kell foglalni, és abban figyelembe kell venni a többi illetékes hatóság által a hat hónap során kifejtett véleményeket és fenntartásokat.

A határozatot az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak az EU-szintű anyaintézmény, az EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalat vagy EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat és a többi illetékes hatóság rendelkezésére kell bocsátania.

Ha a hat hónapos időtartam végéig valamelyik érintett illetékes hatóság az ügyet az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban az EBH elé utalta, az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak el kell halasztania az e cikk (1) bekezdése a) pontjára vonatkozó határozatát, és meg kell várnia, hogy az EBH az említett rendelet 19. cikkének (3) bekezdésével összhangban esetlegesen határozatot hozzon, és saját határozatát az EBH határozatával összhangban kell meghoznia. A hat hónapos időtartam az említett rendelet értelmében egyeztető időszaknak minősül. Az EBH egy hónapon belül meghozza határozatát. A hat hónapos időtartam végét vagy az együttes határozat meghozatalát követően az ügy már nem utalható az EBH elé.

(5) Amennyiben az illetékes hatóságok hat hónapon belül nem hozzák meg együttes határozatukat, a leányvállalat egyedi alapú felügyeletéért felelős illetékes hatóságnak önállóan kell határoznia az (1) bekezdés b) pontjáról.

A határozatot egy teljes körű indokolással ellátott dokumentumba kell foglalni, és abban figyelembe kell venni a többi illetékes hatóság által a hat hónap során kifejtett véleményeket és fenntartásokat.

A határozatot az összevont felügyeletet ellátó hatóság rendelkezésére kell bocsátani, amely tájékoztatja az EU-szintű anyaintézményt, az EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalatot vagy az EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalatot.

▼C2

Ha a hat hónapos időtartam végéig az összevont felügyeletet ellátó hatóság az ügyet az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban az EBH elé utalta, a leányvállalat egyedi alapú felügyeletéért felelős illetékes hatóságnak el kell halasztania az e cikk (1) bekezdése b) pontjára vonatkozó határozatát, és meg kell várnia, hogy az EBH az említett rendelet 19. cikkének (3) bekezdésével összhangban esetlegesen határozatot hozzon, és saját határozatát az EBH határozatával összhangban kell meghoznia. A hat hónapos időtartam az említett rendelet értelmében egyeztető időszaknak minősül. Az EBH egy hónapon belül meghozza határozatát. A hat hónapos időtartam végét vagy az együttes határozat meghozatalát követően az ügy már nem utalható az EBH elé.

(6) Amennyiben egy EU-szintű anyaintézmény és leányvállalatai, egy EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalat vagy EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat leányvállalatai a 312. cikk (2) bekezdésében említett valamely fejlett mérési módszert vagy a 143. cikkben említett IRB-módszert egységesen alkalmazzák, az illetékes hatóságoknak engedélyezniük kell, hogy az anyavállalat és leányvállalatai a 321. és 322. cikkben, illetve a harmadik rész II. címe 3. fejezetének 6. szakaszában meghatározott minősítési kritériumokat együttesen teljesítsék oly módon, amely összhangban van a csoport szerkezetével és kockázatkezelési rendszereivel, folyamataival és módszereivel.

(7) A (2), (4) és (5) bekezdésben említett határozatok irányadónak minősülnek, és az érintett tagállamok illetékes hatóságai által alkalmazandók.

(8) Az együttes határozathozatal megkönnyítésére az EBH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki az (1) bekezdés a) pontjában említett együttes határozathozatali eljárás meghatározása céljából, a 143. cikk (1) bekezdésében, a 151. cikk (4) és (9) bekezdésében, a 283. cikk, a 312. cikk (2) bekezdésében és a 363. cikkben említett engedélyek iránti kérelmek tekintetében.

Az EBH az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket 2014. december 31-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

21. cikk

A likviditási követelmények alkalmazási szintjére vonatkozó együttes határozatok

(1) Egy EU-szintű anyaintézmény, EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalat vagy EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat kérelmére, illetve egy EU-szintű anyaintézmény, EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalat vagy EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat szubkonszolidált leányvállalatának kérelmére a valamely tagállamban az összevont felügyeletet ellátó hatóság és az EU-szintű anyaintézmény, EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalat vagy EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat leányvállalatainak felügyeletéért felelős illetékes hatóságoknak minden

▼C2

tőlük telhetőt meg kell tenniük egy olyan együttes határozat meghozatala érdekében, amelynek tárgya egyrészt az, hogy teljesülnek-e a 8. cikk (1) bekezdésének a)–d) pontjában foglalt feltételek, másrészt a 8. cikk alkalmazása céljából az egyetlen likviditási alcsoport azonosítása.

Ezt az együttes határozatot hat hónapon belül meg kell hozni azt követően, hogy az összevont felügyeletet ellátó hatóság a 8. cikkben meghatározott kritériumok alapján egyetlen likviditási alcsoportot azonosító jelentést nyújtott be. A hat hónapos időtartam alatt véleménykülönbség esetén az összevont felügyeletet ellátó hatóság a többi érintett illetékes hatóság bármelyikének kérésére konzultációt folytat az EBH-val. Az összevont felügyeletet ellátó hatóság az EBH-val saját kezdeményezésére is konzultálhat.

Az együttes határozat korlátozásokat írhat elő a likvid eszközök elhelyezkedésére és tulajdonlására vonatkozóan, és előírhatja az azon intézmények által tartandó likvid eszközök minimális összegét, amelyeket mentesítettek a hatodik rész alkalmazása alól.

Az együttes határozatot és annak teljes körű indokolását tartalmazó dokumentumot az összevont felügyeletet ellátó hatóság köteles a likviditási alcsoport anyaintézményének rendelkezésére bocsátani.

(2) Amennyiben hat hónapon belül nem születik együttes határozat, az egyedi alapú felügyeletért felelős minden illetékes hatóság saját maga határoz.

Mindazonáltal bármely illetékes hatóság a hat hónapos időtartam során megkeresheti az EBH-t azzal a kérdéssel, hogy teljesülnek-e a 8. cikk (1) bekezdése a)–d) pontjának feltételei. Ebben az esetben az EBH az 1093/2010/EU rendelet 31. cikkének c) pontjával összhangban nem kötelező érvényű közvetítést végezhet, és ilyen esetben minden érintett illetékes hatóságnak el kell halasztania határozatát a nem kötelező érvényű közvetítés befejezéséig. Ha a közvetítés során az illetékes hatóságok három hónap alatt nem jutottak megállapodásra, minden egyedi alapú felügyeletért felelős illetékes hatóság saját döntést hoz, figyelembe véve az anyaintézmény tagállamának szintjén felmerülő előnyök és kockázatok egymáshoz viszonyulását, másrészt a leányvállalat tagállamának szintjén felmerülő előnyök és kockázatok egymáshoz viszonyulását. A hat hónapos időtartam végét vagy az együttes határozat meghozatalát követően az ügy már nem utalható az EBH elé.

Az (1) bekezdésben említett együttes határozat és az e bekezdés második albekezdésében említett határozatok kötelező érvényűek.

(3) Bármely érintett illetékes hatóság a hat hónapos időtartam során konzultációt is folytathat az EBH-val a 8. cikk (3) bekezdése a)–d) pontjának feltételeivel kapcsolatos véleménykülönbség esetén. Ebben az esetben az EBH az 1093/2010/EU rendelet 31. cikkének c) pontjával összhangban nem kötelező érvényű közvetítést végezhet és ilyen esetben minden érintett illetékes hatóságnak el kell halasztania határozatát a nem kötelező érvényű közvetítés befejezéséig. Ha a közvetítés során három hónapon belül nem született megegyezés az illetékes hatóságok között, az egyedi alapú felügyeletért felelős minden illetékes hatóságnak saját magának kell határoznia.

▼C2

22. cikk

Szubkonszolidálás harmadik országbeli szervezetek esetében

A leányvállalat intézményeknek a 89–91. cikkben, valamint a harmadik és a negyedik részben megállapított követelményeket szubkonszolidált alapon kell alkalmazniuk, amennyiben ezeknek az intézményeknek vagy az anyavállalatnak – amennyiben az pénzügyi holding társaság vagy vegyes pénzügyi holding társaság – egy harmadik országban olyan leányvállalata van, amely intézmény, pénzügyi vállalkozás, vagy amennyiben részesedéssel rendelkeznek ilyen vállalkozásban.

23. cikk

Harmadik országbeli vállalkozások

Az összevont alapú felügyelet e fejezettel összhangban történő alkalmazása céljából a „befektetési vállalkozás”, „hitelintézet” és „pénzügyi vállalkozás” és „intézmény” kifejezések a harmadik országban székhellyel rendelkező olyan vállalkozásokra is alkalmazandók, amelyek, ha az Unióban alapították volna, megfelelnének e 4. cikkben szereplő kifejezések meghatározásának.

24. cikk

Az eszközök és a mérlegen kívüli tételek értékelése

(1) Az eszközök és a mérlegen kívüli tételek értékelését az alkalmazandó számviteli szabályozással összhangban kell elvégezni.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve az illetékes hatóságok előírhatják, hogy az intézmények az eszközök és a mérlegen kívüli tételek értékelését, valamint a szavatolótőke-elemek megállapítását az 1606/2002/EK rendelet alapján alkalmazandó nemzetközi számviteli standardok szerint végezzék el.

MÁSODIK RÉSZ

SZAVATOLÓTŐKE

I. CÍM

SZAVATOLÓTŐKE-ELEMEK

1. FEJEZET

Alapvető tőke

25. cikk

Alapvető tőke

Egy intézmény alapvető tőkéje az intézmény elsődleges alapvető tőkéjének és kiegészítő alapvető tőkéjének összege.

▼C2

2. FEJEZET

Elsődleges alapvető tőke

1. szakasz

Elsődleges alapvető tőkeelemek és –instrumentumok

26. cikk

Elsődleges alapvető tőkeelemek

(1) Az intézmények elsődleges alapvető tőkeelemei a következőkből állnak:

a) tőkeinstrumentumok, feltéve, hogy a 28. cikkben meghatározott feltételek, vagy adott esetben a 29. cikkben meghatározott feltételek teljesülnek;

b) az a) pontban említett instrumentumokhoz kapcsolódó ázsió;

c) eredménytartalék;

d) halmozott egyéb átfogó jövedelem;

e) egyéb tartalékok;

f) általános banki kockázatok fedezetére képzett tartalékok.

A c)–f) pontban említett elemek csak akkor ismerhetők el elsődleges alapvető tőkeként, ha az intézmény számára korlátlanul és azonnal rendelkezésre állnak a kockázatok vagy veszteségek fedezésére, amint ezek felmerülnek.

(2) Az (1) bekezdés c) pontja alkalmazásában az intézmények csak az illetékes hatóságok előzetes engedélyével számíthatják be az évközi vagy év végi nyereséget az elsődleges alapvető tőkébe azelőtt, hogy az intézmény hivatalos döntés keretében megerősítette volna az intézmény éves végső eredményét. Az illetékes hatóságok az alábbi feltételek teljesülése esetén adják meg az engedélyt:

a) a szóban forgó nyereséget az intézménytől olyan független személyek ellenőrizték, akik az adott intézmény kimutatásainak könyvvizsgálatáért felelősek;

b) az intézmény az illetékes hatóságnak kielégítően bizonyította, hogy a nyereség összegéből levontak minden előre látható terhet vagy osztalékot.

Az intézmény évközi vagy év végi nyereségének ellenőrzése megfelelő szintű bizonyosságot kell, hogy nyújtson arra, hogy a nyereséget az alkalmazandó számviteli szabályozásban meghatározott elveknek megfelelően értékelték.

▼C2

(3) Az illetékes hatóságok értékelik, hogy a kibocsátott elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok megfelelnek-e a 28. cikkben, illetve adott esetben a 29. cikkben meghatározott kritériumoknak. A 2013. június 28. után kibocsátott instrumentumok esetében az intézmények csak azt követően minősíthetnek egy tőkeelemet elsődleges alapvető tőkeinstrumentumnak, miután arra engedélyt adtak az illetékes hatóságok, amelyek e tárgyban konzultálhatnak az EBH-val.

Az állami támogatás kivételével azon tőkeinstrumentumok esetében, amelyek elsődleges alapvető tőkeinstrumentumnak való minősítését az illetékes hatóság jóváhagyja, de amelyek tekintetében annak megállapítása, hogy megfelelnek-e a 28. cikkben meghatározott feltételeknek, illetve adott esetben a 29. cikknek, az EBH szerint lényegesen összetett kérdés, az illetékes hatóságok érvelésüket kifejtik az EBH-nak.

Az EBH az egyes illetékes hatóságoktól származó információk alapján összeállítja, frissíti és közzéteszi az egyes tagállamokban elsődleges alapvető tőkeinstrumentumnak minősülő valamennyi tőkeinstrumentum-típus jegyzékét. Az EBH a jegyzéket első alkalommal 2013. július 28-ig állítja össze és teszi közzé.

Az EBH a 80. cikkben meghatározott felülvizsgálati folyamatot követően, amennyiben döntő bizonyíték van arra, hogy egyes állami támogatásnak nem minősülő, 2013. június 28. után kibocsátott instrumentumok nem teljesítik a 28. cikkben, illetve adott esetben a 29. cikkben meghatározott feltételeket, úgy dönthet, hogy törli ezeket az instrumentumokat a jegyzékből, és erről bejelentést tesz.

(4) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki abból a célból, hogy meghatározza az „előre látható” kifejezés jelentését annak megállapítása során, hogy levonták-e az előre látható terheket vagy osztalékokat.

Az EBH 2013. július 28-ig benyújtja a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

27. cikk

A hitelegyesülések, szövetkezeti társaságok, takarékpénztárak és hasonló intézmények tőkeinstrumentumai az elsődleges alapvető tőkeelemekben

(1) Elsődleges alapvető tőkeelemnek minősül az intézmény által annak alapszabályi feltételei szerint kibocsátott minden tőkeinstrumentum, feltéve, hogy a következő feltételek teljesülnek:

a) az intézmény az alkalmazandó nemzeti jogban meghatározott típusú intézmény, és azt az illetékes hatóságok úgy tekintik, mint a következők bármelyikének minősülő intézményt:

   i. hitelegyesülés;

▼C2

ii. szövetkezeti társaság;

iii. takarékpénztár;

iv. hasonló intézmény;

v. olyan hitelintézet, amely teljes mértékben az i-iv. alpontokban említett intézmény tulajdonában van, megkapta az illetékes hatóságok jóváhagyását az ebben a cikkben foglalt rendelkezések alkalmazására, és feltéve, illetve mindaddig, amíg az intézmény által kibocsátott törzsrészvények 100 %-a közvetve vagy közvetlenül az i–iv. alpontokban említett intézmény birtokában van;

b) teljesülnek a 28. cikkben, illetve adott esetben a 29. cikkben meghatározott feltételek;

Azok a szervezetek, amelyek az alkalmazandó nemzeti jog szerint 2012. december 31. előtt hitelegyesülésnek, szövetkezeti társaságnak, illetve takarékpénztárnak minősültek, e rész alkalmazásában továbbra is annak minősülnek, amennyiben továbbra is megfelelnek azoknak a feltételeknek, amelyek alapján ilyen intézménynek minősültek.

(2) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki azon feltételek részletes meghatározása érdekében, amelyek alapján az illetékes hatóságok meghatározhatják, hogy e rész alkalmazásában egy, az alkalmazandó nemzeti jog alapján elismert vállalkozástípus hitelegyesülésnek, szövetkezeti társaságnak, takarékpénztárnak vagy hasonló intézménynek minősül.

Az EBH 2013. július 28-ig benyújtja a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

28. cikk

Elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok

(1) A tőkeinstrumentumok csak akkor minősülnek elsődleges alapvető tőkeinstrumentumnak, ha az összes következő feltétel teljesül:

a) az instrumentumokat közvetlenül az intézmény bocsátja ki az intézmény tulajdonosainak, vagy ahol az alkalmazandó nemzeti jog engedi, az intézmény vezető testületének előzetes jóváhagyásával;

b) az instrumentumokat befizették, és megvásárlásukat az intézmény nem finanszírozza közvetlenül vagy közvetetten;

c) az instrumentumok besorolásuk tekintetében teljesítik az összes következő feltételt:

▼C2

i. a 86/635/EGK irányelv 22. cikke értelmében tőkének minősülnek;

ii. az alkalmazandó számviteli szabályozás értelmében saját tőkeként vannak besorolva;

iii. a mérleg szerinti fizetésképtelenség megállapítása céljából saját tőkeként vannak besorolva, ha ez a nemzeti fizetésképtelenségi jogban alkalmazandó;

d) az instrumentumokat egyértelműen és elkülönítve megjelenítették a mérlegben az intézmény pénzügyi kimutatásaiban;

e) az instrumentumok lejárat nélküliek;

f) az instrumentumok tőkeösszegét nem lehet csökkenteni vagy visszafizetni, kivéve a következő esetek egyikében:

i. az intézmény felszámolása;

ii. az instrumentumok diszkrecionális visszavásárlása vagy a tőkecsökkentés egyéb diszkrecionális módja, ha az intézmény a 77. cikknek megfelelően megkapta az illetékes hatóság előzetes jóváhagyását;

g) az instrumentumokra irányadó rendelkezések nem jelzik kifejezetten vagy implicit módon, hogy az instrumentumok tőkeösszegét az intézmény felszámolásán kívüli esetben csökkentik vagy csökkenthetik vagy visszafizetik vagy visszafizethetik, és az intézmény más módon sem jelzi ezt az instrumentumok kibocsátását megelőzően vagy azok kibocsátásakor, kivéve a 27. cikkben említett instrumentumok esetében, ha az alkalmazandó nemzeti jog tiltja, hogy az intézmény elutasítsa az ilyen instrumentumok visszaváltását;

h) az instrumentumok a kifizetések tekintetében teljesítik a következő feltételeket:

i. nincs elsőbbségi elbánás a kifizetések sorrendje tekintetében, más elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokhoz kapcsolódóan sem, és az instrumentumokra irányadó feltételek nem biztosítanak a kifizetésekhez való elsőbbségi jogot;

ii. az instrumentumok tulajdonosai részére kifizetést csak a kifizethető elemekből lehet teljesíteni;

iii. az instrumentumokra irányadó feltételek nem foglalnak magukban a kifizetések maximális szintjére vonatkozó felső határt vagy egyéb korlátozást, kivéve a 27. cikkben említett instrumentumok esetében;

iv. a kifizetések szintje nem azon összeg alapján van meghatározva, amelyért a kibocsátáskor megvásárolták az instrumentumokat, kivéve a 27. cikkben említett instrumentumok esetében;

▼C2

v. az instrumentumokra irányadó feltételek nem foglalnak magukban az intézményre vonatkozó olyan kötelezettséget, hogy a tulajdonosok számára kifizetést kell végrehajtania, és az intézményre más módon sem vonatkozik ilyen kötelezettség;

vi. a kifizetések elmaradása nem minősül az intézmény nemteljesítésének;

vii. a kifizetések törlése nem von maga után korlátozásokat az intézményre nézve;

i) az intézmény által kibocsátott összes tőkeinstrumentumhoz viszonyítva az instrumentumok a veszteségek felmerülésekor viselik azok első és arányosan legnagyobb részét, és minden egyes instrumentum ugyanolyan mértékben visel veszteségeket, mint az összes többi elsődleges alapvető tőkeinstrumentum;

j) az intézmény fizetésképtelensége vagy felszámolása esetén az instrumentumok az összes többi követelés mögé sorolódnak;

k) az instrumentumok tulajdonosaikat az intézmény fennmaradó eszközeire vonatkozó olyan követelésre jogosítják fel, amely – az intézmény felszámolása esetén és az összes előbbre sorolt követelés kifizetése után – a kibocsátott ilyen instrumentumok összegével arányos és nem rögzített, és nem vonatkozik rá felső határ, kivéve a 27. cikkben említett tőkeinstrumentumok esetében;

l) az instrumentumokat a következők egyike sem fedezi vagy szavatolja olyan garancia révén, amely javítja a követelésnek a veszteségviselési rangsorban elfoglalt helyét:

i. az intézmény vagy leányvállalatai;

ii. az intézmény anyavállalata vagy annak leányvállalatai;

iii. a pénzügyi holding társaság anyavállalat vagy leányvállalatai;

iv. a vegyes tevékenységű holding társaság vagy leányvállalatai;

v. vegyes pénzügyi holding társaság és leányvállalatai;

vi. bármely olyan vállalkozás, amely szoros kapcsolatban áll az i–v. pontban említett szervezetekkel;

m) az instrumentumokra nem vonatkozik olyan szerződéses vagy egyéb megállapodás, amely fizetésképtelenség vagy felszámolás esetén javítja az instrumentumhoz kapcsolódó követeléseknek a veszteségviselési rangsorban elfoglalt helyét.

Az első albekezdés j) pontjában szereplő feltétel teljesítettnek tekinthető abban az esetben is, ha az instrumentumok a 484. cikk (3) bekezdése értelmében a kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok vagy a járulékos instrumentumok közé tartoznak, amennyiben a veszteségviselési rangsorban ugyanazon a helyen állnak (pari passu).

(2) Az (1) bekezdés i) pontjában meghatározott feltételeket a kiegészítő alapvető és járulékos tőkeinstrumentumok tőkeösszegének tartós leírása ellenére is teljesítettnek lehet tekinteni.

▼C2

Az (1) bekezdés f) pontjában meghatározott feltétel teljesítettnek tekinthető abban az esetben is, ha a tőkeinstrumentum tőkeösszege szanálási eljárás keretében vagy az intézmény ügyében illetékes szanálási hatóság által előírt tőkeinstrumentum-leírás következtében csökkentésre kerül.

Az (1) bekezdés g) pontjában meghatározott feltétel teljesítettnek tekinthető abban az esetben is, ha a tőkeinstrumentumra irányadó rendelkezések kifejezetten előírják vagy implicit módon jelzik, hogy a tőkeinstrumentum tőkeösszege szanálási eljárás keretében vagy az intézmény ügyében illetékes szanálási hatóság által előírt tőkeinstrumentum-leírás következtében csökkentésre kerülne vagy kerülhet.

(3) Az (1) bekezdés h) pontjának iii. alpontjában szereplő feltétel teljesítettnek tekinthető abban az esetben is, ha az instrumentum után többszörös osztalékot fizetnek, feltéve, hogy a többszörös osztalékfizetés nem csökkenti aránytalan mértékben a szavatoló tőkét.

(4) Az (1) bekezdés h) pontjának i. alpontja alkalmazásának céljából differenciált kifizetés csak differenciált szavazati jogokat tükrözhet. E tekintetben magasabb összegű kifizetés csak kevesebb szavazati joggal járó vagy szavazati joggal nem járó elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok esetében alkalmazható.

(5) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a következők részletes meghatározása érdekében:

a) a szavatolótőke-instrumentumok közvetett finanszírozásának alkalmazandó formái és jellege;

b) a többszörös osztalékfizetés aránytalanul csökkentené-e a szavatoló tőkét, és ha igen, mikor;

c) az elsőbbségi kifizetés jelentése;

Az EBH 2013. július 28-ig benyújtja a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

29. cikk

A hitelegyesülések, szövetkezeti társaságok, takarékpénztárak és hasonló intézmények által kibocsátott tőkeinstrumentumok

(1) A hitelegyesülések, szövetkezeti társaságok, takarékpénztárak és hasonló intézmények által kibocsátott tőkeinstrumentumok csak akkor minősülnek elsődleges alapvető tőkeinstrumentumnak, ha a 28. cikkben meghatározott feltételek az e cikk alkalmazásából eredő módosításokkal együtt teljesülnek.

▼C2

(2) A tőkeinstrumentumok visszaváltása tekintetében a következő feltételeknek kell teljesülniük:

a) az intézménynek lehetősége van elutasítani az instrumentumok visszaváltását, kivéve, ha az alkalmazandó nemzeti jog ezt tiltja;

b) ha az alkalmazandó nemzeti jog tiltja, hogy az intézmény elutasítsa az instrumentumok visszaváltását, az instrumentumokra irányadó rendelkezéseknek lehetőséget kell biztosítaniuk az intézmény számára a visszaváltásuk korlátozására;

c) az instrumentumok visszaváltásának elutasítása, vagy adott esetben az instrumentumok visszaváltásának korlátozása nem jelentheti az intézmény általi nemteljesítés eseményét.

(3) A tőkeinstrumentumok csak akkor foglalhatnak magukban a kifizetések maximális szintjére vonatkozó felső határt vagy korlátozást, ha ezt a felső határt vagy korlátozást az alkalmazandó nemzeti jog vagy az intézmény alapszabálya írja elő.

(4) Amennyiben a tőkeinstrumentumok fizetésképtelenség vagy felszámolás esetére az intézmény tartalékaihoz való olyan jogokat biztosítanak a tulajdonos számára, amelyek az instrumentumok névértékére korlátozódnak, az ilyen korlátozás az említett intézmény által kibocsátott összes többi elsődleges alapvető tőkeinstrumentum tulajdonosaira ugyanolyan mértékben alkalmazandó.

Az első albekezdésben foglalt feltétel nem sérti a hitelegyesülés, szövetkezeti társaság, takarékpénztár vagy hasonló intézmény azon lehetőségét, hogy elsődleges alapvető tőkeinstrumentumként ismerje el azokat a tőkeinstrumentumokat, amelyek nem biztosítanak szavazati jogot a tulajdonosuknak, és amelyek megfelelnek az összes alábbi feltételnek:

a) a szavazati jogot nem biztosító instrumentumok tulajdonosainak az intézmény fizetésképtelensége vagy felszámolása esetén fennálló követelése arányos a szóban forgó, szavazati jogot nem biztosító instrumentumoknak az elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok összességében képviselt részesedésével;

b) az instrumentumok egyéb esetben elsődleges alapvető tőkeinstrumentumnak minősülnek.

(5) Amennyiben a tőkeinstrumentumok fizetésképtelenség vagy felszámolás esetére az intézmény eszközeire vonatkozó olyan követelésre jogosítják fel tulajdonosaikat, amely rögzített, vagy amelyre felső határ vonatkozik, az ilyen korlátozás az intézmény által kibocsátott összes többi elsődleges alapvető tőkeinstrumentum tulajdonosaira ugyanolyan mértékben alkalmazandó.

(6) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a visszaváltásra vonatkozóan szükséges korlátozások jellegének meghatározása céljából, amennyiben az alkalmazandó nemzeti jog tiltja, hogy az intézmény elutasítsa a szavatolótőke-instrumentumok visszaváltását.

▼C2

Az EBH 2013. július 28-ig benyújtja a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

30. cikk

Következmények az elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokra vonatkozó feltételek teljesülésének megszűnése esetén

A következők alkalmazandók, ha elsődleges alapvető tőkeinstrumentum esetében a 28. cikkben és adott esetben a 29. cikkben meghatározott feltételek már nem teljesülnek:

a) a szóban forgó instrumentum elsődleges alapvető tőkeinstrumentumnak történő minősítése azonnal megszűnik;

b) a szóban forgó instrumentumhoz kapcsolódó ázsió elsődleges alapvető tőkeelemnek történő minősítése azonnal megszűnik.

31. cikk

Állami hatóságok által veszélyhelyzetekben lejegyzett tőkeinstrumentumok

(1) Az illetékes hatóságok veszélyhelyzetben engedélyezhetik, hogy az intézmények elsődleges alapvető tőkeelemeik közé soroljanak olyan tőkeinstrumentumokat, amelyek teljesítik legalább a 28. cikk (1) bekezdésének b)–e) pontjában meghatározott feltételeket, amennyiben az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

a) a tőkeinstrumentumokat 2014. január 1. után bocsátották ki;

b) a tőkeinstrumentumokat a Bizottság állami támogatásnak tekinti;

c) a tőkeinstrumentumokat az állami támogatásra a kibocsátáskor érvényes szabályok szerint végzett feltőkésítési intézkedések keretében bocsátják ki;

d) a tőkeinstrumentumokat teljes mértékben az állam, egy releváns állami hatóság vagy köztulajdonban lévő szervezet jegyezte le és azok teljes mértékben ilyen szervezet tulajdonában vannak;

e) a tőkeinstrumentumok alkalmasak a veszteségviselésre;

f) a 27. cikkben említett tőkeinstrumentumok kivételével a tőkeinstrumentum-tulajdonosok felszámolás esetén az intézménynek az előre sorolt követelések kielégítése után fennmaradó eszközeire vonatkozó követelésre jogosultak;

g) megfelelő kilépési mechanizmus áll az állam, illetve adott esetben a releváns hatóság vagy köztulajdonban lévő szervezet rendelkezésére;

h) az illetékes hatóság előzetes engedélyt adott és indokolással ellátott döntését közzétette.

▼C2

(2) Az érintett illetékes hatóság indoklással ellátott kérésére és azzal együttműködve az EBH az e rendelet alkalmazásában az (1) bekezdésben említett tőkeinstrumentumokat az elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokkal egyenértékűnek tekinti.

2. szakasz

Prudenciális szűrők

32. cikk

Értékpapírosított eszközök

(1) Az intézmények egyetlen szavatolótőke-elemben sem vehetik figyelembe az alkalmazandó számviteli szabályozás szerinti saját tőke olyan növekedését, amely értékpapírosított eszközökből ered, beleértve a következőket:

a) a növekedés jövőbeli kamatjövedelemhez kapcsolódik, amely az intézmény számára értékesítésből származó nyereséget eredményez;

b) ha az intézmény az értékpapírosítás kezdeményezője, az értékpapírosított eszközökből származó jövőbeni jövedelem tőkésítéséből származó és az értékpapírosítás pozícióinak hitelminőségét javító nettó nyereség.

(2) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki az (1) bekezdés a) pontjában említett, az értékesítésből származó nyereség koncepciójának részletes meghatározása céljából.

Az EBH 2013. július 28-ig benyújtja a Bizottságnak az említett szabályozás-technikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban történő elfogadására.

33. cikk

Cash flow fedezeti ügyletek és a saját kötelezettségek értékváltozásai

(1) Az intézmények a szavatolótőke egyetlen elemeként sem vehetik figyelembe a következő elemeket:

a) nem valós értéken értékelt pénzügyi instrumentumok cash flow fedezeti ügyleteiből – többek között a tervezett cash flow-kból – származó nyereségekhez vagy veszteségekhez kapcsolódó valós értékelésből származó tartalékok;

b) az intézmény valós értéken értékelt kötelezettségeiből származó nyereség vagy veszteség, amely az intézmény saját hitelképességében beállt változásokra vezethető vissza;

c) az intézmény származtatott ügyletekből eredő kötelezettségeiből adódó minden valósérték-növekedés és -csökkenés, amely az intézmény saját hitelképességében beállt változásokra vezethető vissza.

▼C2

(2) Az intézmények az (1) bekezdés c) pontja alkalmazása céljából nem nettósíthatják a saját hitelkockázatuk változásából eredő valósérték-növekedést és -csökkenést a partnerkockázatuk változásából eredő növekedéssel vagy csökkenéssel.

(3) Az (1) bekezdés b) pontjának sérelme nélkül az intézmény az alábbi feltételek mindegyikének teljesülése esetén a szavatolótőkében figyelembe veheti a kötelezettségeiből adódó nyereségeket és veszteségeket:

a) a kötelezettségeket a 2009/65/EK irányelv 52. cikkének (4) bekezdésében említett kötvények testesítik meg;

b) az intézmény eszközeinek és kötelezettségeinek értékében bekövetkező változások az intézmény saját hitelképességének azonos változásainak tudhatók be.

c) szoros az összefüggés az a) pontban említett kötvények értéke és az intézmény eszközeinek értéke között;

d) a jelzáloghitelek visszaválthatók a jelzáloghitelt finanszírozó kötvények piaci vagy névértéken történő visszavásárlásával.

(4) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki annak meghatározására, hogy mi minősül a kötvények értéke és az eszközök értéke közötti, a (3) bekezdés c) pontjában említett szoros összefüggésnek.

Az EBH 2013. szeptember 1-ig benyújtja a Bizottságnak az említett szabályozás-technikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

34. cikk

Kiegészítő értékelési korrekció

Az intézmények a szavatolótőkéjük összegének kiszámításakor minden valós értéken értékelt eszközükre alkalmazzák a 105. cikk követelményeit, és minden további szükséges kiegészítő értékelési korrekció összegét levonják elsődleges alapvető tőkéjükből.

35. cikk

Valós értéken értékelt nem realizált nyereség és veszteség

Az intézmények nem hajtanak végre helyesbítéseket, hogy valós értéken értékelt eszközeikhez vagy kötelezettségeikhez kapcsolódó nem realizált nyereségeket vagy veszteségeket vonjanak ki szavatolótőke-elemeik köréből, kivéve a 33. cikkben említett elemek esetében.

▼C2

3. szakasz

Levonások az elsődleges alapvető tőkeelemekből, kivételek és alternatívák

1. alszakasz

Levonások az elsődleges alapvető tőkeelemekből

36. cikk

Levonások az elsődleges alapvető tőkeelemekből

(1) Az intézményeknek az elsődleges alapvető tőkeelemekből le kell vonniuk a következőket:

a) a folyó üzleti év veszteségei;

b) immateriális javak;

c) jövőbeli nyereségtől függően érvényesíthető halasztott adókövetelések;

d) a kockázattal súlyozott kitettségértékeket a belső minősítésen alapuló módszer (IRB-módszer) használatával kiszámító intézmények esetében azok a negatív összegek, amelyek a 158. és 159. cikkben meghatározott, várható veszteségértékekkel kapcsolatos számításokból adódnak;

e) szolgáltatással meghatározott nyugdíjalapban lévő eszközök az intézmény mérlegében;

f) az intézmény közvetlen, közvetett és szintetikus módon tulajdonában lévő saját elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok állománya, beleértve az olyan elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokat is, amelyek megvásárlására az intézménynek tényleges vagy függő kötelezettsége van egy hatályos szerződéses kötelezettség értelmében;

g) közvetlen, közvetett és szintetikus módon az intézmény tulajdonában lévő, pénzügyi ágazatbeli szervezetek által kibocsátott elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok állománya, ha ezeknek a szervezeteknek olyan kereszttulajdonlási viszonyban áll az intézménnyel, amelynek célja az illetékes hatóság véleménye szerint az intézmény szavatolótőkéjének mesterséges megemelése;

h) az intézmény közvetlen és közvetett és szintetikus módon tulajdonában lévő, pénzügyi ágazatbeli szervezetek által kibocsátott elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok összege, ha az intézmény nem rendelkezik jelentős befektetéssel az említett vállalkozásokban;

i) az intézmény közvetlen és közvetett és szintetikus módon tulajdonában lévő, pénzügyi ágazatbeli szervezetek által kibocsátott elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok összege, ha az intézmény jelentős befektetéssel rendelkezik az említett vállalkozásokban;

j) az intézmény kiegészítő alapvető tőkéjét meghaladó, az 56. cikk alapján a kiegészítő alapvető tőkeelemekből levonandó elemek összege;

▼C2

k) az 1 250 % kockázati súllyal figyelembe veendő következő elemek kitettségértéke, ha az intézmény az 1 250 % kockázati súly alkalmazásának alternatívájaként ezt a kitettségértéket levonja az elsődleges alapvető tőkeelemek összegéből:

i. befolyásoló részesedések a pénzügyi ágazaton kívül;

ii. értékpapírosítási pozíciók a 243. cikk (1) bekezdése b) pontjának, a 244. cikk (1) bekezdése b) pontjának és a 258. cikknek megfelelően;

iii. nyitva szállítás, a 379. cikk (3) bekezdésének megfelelően;

iv. egy kosárban lévő olyan pozíciók, amelyek esetében az intézmény nem tudja a belső minősítésen alapuló módszer alapján meghatározni a kockázati súlyt a 153. cikk (8) bekezdésével összhangban;

v. részvényjellegű kitettségek, amelyekre belső modellen alapuló módszert alkalmaznak a 155. cikk (4) bekezdésével összhangban;

l) az elsődleges alapvető tőkeelemekhez kapcsolódó, a kiszámítás időpontjában előre látható adóterhek, kivéve, ha az intézmény megfelelően helyesbíti az elsődleges alapvető tőkeelemek összegét; annyiban, amennyiben az ilyen adóterhek csökkentik azt az összeget, amelynek mértékéig az említett elemek kockázatok vagy veszteségek fedezésére alkalmazhatók.

(2) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki az e cikk (1) bekezdése a), c), e), f), h), i) és l) pontja szerinti levonások, valamint az 56. cikk a), c), d) és f) pontjában és a 66. cikk a), c) és d) pontjában említett kapcsolódó levonások alkalmazásának meghatározására;

Az EBH 2013. július 28-ig benyújtja a Bizottságnak az említett szabályozás-technikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(3) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki abból a célból, hogy részletesen meghatározza a pénzügyi vállalkozások, valamint – a 2010. november 24-i 1094/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel ([1]) létrehozott európai felügyeleti hatósággal (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság) (EBFH) – a harmadik országbeli biztosítók és viszontbiztosítók, továbbá a 2009/138/EK irányelv hatályából az említett irányelv 4. cikkének megfelelően kizárt vállalkozások tőkeinstrumentumainak azon típusait, amelyeket le kell vonni a szavatolótőke következő elemeiből:

a) elsődleges alapvető tőkeelemek;

b) kiegészítő alapvető tőkeelemek;

c) járulékos tőkeelemek.

([1]) HL L 331., 2010.12.15., 48. o.

▼C2

Az EBH 2013. július 28-ig benyújtja a Bizottságnak az említett szabályozás-technikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

37. cikk

Immateriális javak levonása

Az intézményeknek a következők szerint kell meghatározniuk a levonandó immateriális javak összegét:

a) a levonandó összeget csökkenteni kell azon kapcsolódó halasztott adókötelezettségek összegével, amelyek megszűnnének, ha az immateriális javak terven felüli értékcsökkenést szenvednének el vagy az alkalmazandó számviteli szabályozás szerint kivezetésre kerülnének;

b) a levonandó összegnek magában kell foglalnia az intézmény jelentős befektetéseinek értékelésébe beszámított cégértéket.

38. cikk

Jövőbeli nyereségtől függően érvényesíthető halasztott adókövetelések levonása

(1) Az intézményeknek meg kell határozniuk az e cikknek megfelelően levonást igénylő, jövőbeli nyereségtől függően érvényesíthető halasztott adókövetelések összegét.

(2) A jövőbeli nyereségtől függően érvényesíthető halasztott adókövetelések összegét anélkül kell kiszámítani, hogy csökkentenék azt az intézmény kapcsolódó halasztott adókötelezettségeinek összegével, kivéve, ha a (3) bekezdésben meghatározott feltételek teljesülnek.

(3) A jövőbeli nyereségtől függően érvényesíthető halasztott adókövetelések összege csökkenthető az intézmény kapcsolódó halasztott adókötelezettségeinek összegével, feltéve, hogy a következő feltételek teljesülnek:

a) a szervezetnek az alkalmazandó nemzet jog alapján jogilag kikényszeríthető joga van ahhoz, hogy az említett tényleges adókövetéseit beszámítsa a tényleges adókötelezettségeivel szemben;

b) a halasztott adókövetelések és a halasztott adókötelezettségek olyan adókhoz kapcsolódnak, amelyeket ugyanaz az adóhatóság vetett ki ugyanarra az adóalanyra.

(4) Az intézménynek a (3) bekezdés céljából felhasznált kapcsolódó halasztott adókötelezettségei nem foglalhatnak magukban olyan halasztott adókötelezettségeket, amelyek csökkentik a levonandó immateriális javak vagy a szolgáltatással meghatározott nyugdíjalapban lévő eszközök összegét.

(5) A (4) bekezdésben említett, kapcsolódó halasztott adókötelezettségek összegét a következők között kell elosztani:

a) a 48. cikk (1) bekezdésének megfelelően le nem vont, jövőbeli nyereségtől függően érvényesíthető halasztott adókövetelések, amelyek átmeneti különbözetből erednek;

▼C2

b) minden egyéb jövőbeli nyereségtől függően érvényesíthető halasztott adókövetelés.

Az intézmények a jövőbeli nyereségtől függően érvényesíthető halasztott adókövetelések a) és b) pontban említett elemek által képviselt arányának megfelelően osztják el a kapcsolódó halasztott adókötelezettségeket.

39. cikk

Adótúlfizetések, negatív adóalaphoz kapcsolódó visszakönyvelések és nem a jövőbeli nyereségtől függően érvényesíthető halasztott adókövetelések

(1) Az alábbi elemek nem vonhatók le a szavatolótőkéből, és a harmadik rész II. címének 2. vagy 3. fejezete szerinti kockázati súly tárgyát képezik:

a) az intézmény folyó évi adótúlfizetése;

b) az intézmény folyó évbeli, az előző évekre visszakönyvelt negatív adóalapja, amely a központi kormányzattal, a regionális kormányzattal vagy a helyi adóhatósággal szembeni követelést vagy kitettséget keletkeztet.

(2) A nem a jövőbeli nyereségtől függően érvényesíthető halasztott adókövetelések az átmeneti különbözetből adódó halasztott adókövetelésekre korlátozódnak, amennyiben az összes alábbi feltétel teljesül:

a) azokat automatikusan és kötelező jelleggel, haladéktalanul adójóváírás váltja fel abban az esetben, ha az intézmény veszteségről számol be az éves pénzügyi beszámolójának hivatalos elfogadásakor vagy az intézmény felszámolása vagy fizetésképtelensége esetén;

b) egy intézmény az alkalmazandó nemzeti adójog értelmében jogosult arra, hogy az (a) pontban említett adójóváírást beszámítsa az intézmény vagy az adott jog alapján adózási szempontból az intézménynyel azonos konszolidálásba bevont egyéb vállalkozás vagy az első rész II. címének 2. fejezete szerinti összevont alapú felügyelet hatálya alá tartozó bármely más vállalkozás adókötelezettségével szemben;

c) amennyiben a b) pontban említett adójóváírás összege meghaladja az ott említett adókötelezettségeket, ezt a többletet haladéktalanul az intézmény székhelye szerinti tagállam központi kormányával szembeni közvetlen követelés váltja fel.

Az intézményeknek 100 %-os kockázati súlyt kell alkalmazniuk a halasztott adókövetelésekre, amennyiben az a), b) és c) pontokban rögzített feltételek teljesülnek.

40. cikk

A várható veszteség értékek kiszámításából eredő negatív összegek levonása

A 36. cikk (1) bekezdése d) pontjának megfelelően levonandó összeg nem csökkenhet a jövőbeli nyereségtől függően érvényesíthető halasztott adókövetelések szintjének emelkedésével vagy egyéb kiegészítő adóhatással, amely akkor keletkezhet, ha a tartalékok a harmadik rész II. címe 3. fejezetének 3. szakaszában említett várható veszteségek szintjére emelkednének.

▼C2

41. cikk

Szolgáltatással meghatározott nyugdíjalapban lévő eszközök levonása

(1) A 36. cikk (1) bekezdése e) pontjának alkalmazásában a levonandó, szolgáltatással meghatározott nyugdíjalapban lévő eszközök összegét a következőkkel kell csökkenteni:

a) azon kapcsolódó halasztott adókötelezettségek összege, amelyek megszűnnének, ha az eszközök értékvesztést szenvednének el vagy a vonatkozó számviteli szabályozás szerint kivezetésre kerülnének;

b) a szolgáltatással meghatározott nyugdíjalapban lévő olyan eszközök összege, amelyeket az intézmény korlátlanul képes felhasználni, feltéve hogy az intézmény megkapta az illetékes hatóság előzetes engedélyét.

A levonandó összeg csökkentésére felhasznált ezen eszközök adott esetben a harmadik rész II. címe 2. vagy 3. fejezetének megfelelően kapnak kockázati súlyt.

(2) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki azon kritériumok meghatározása céljából, amelyek szerint az illetékes hatóságnak engedélyeznie kell az intézményeknek a szolgáltatással meghatározott nyugdíjalapban lévő eszközök összegének csökkentését az (1) bekezdés b) pontjában meghatározottak szerint.

Az EBH 2013. július 28-ig benyújtja a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

42. cikk

Saját elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok saját tulajdonban lévő állományának levonása

A 36. cikk (1) bekezdésének f) pontja alkalmazásában az intézmények a saját tulajdonban lévő elsődleges alapvető tőkeinstrumentum állományának nagyságát a bruttó hosszú pozíciók alapján számítják ki, a következő kivételekkel:

a) az intézmények a tulajdonukban lévő saját elsődleges alapvető tőkeelemek összegét kiszámíthatják a nettó hosszú pozíció alapján, amennyiben mindkét alábbi feltétel egyszerre teljesül:

   i. a hosszú és a rövid pozíciók ugyanabban az alapul szolgáló kitettségben vannak és a rövid pozíciók nem járnak partnerkockázattal;

   ii. mind a rövid, mind a hosszú pozíciókat vagy a kereskedési könyvben, vagy kereskedési könyvön kívül tartják nyilván;

b) az intézmények a közvetlen, közvetett és szintetikus módon tulajdonukban lévő, indexhez kötött értékpapírok esetében úgy határozzák meg a levonandó összeget, hogy kiszámítják az adott indexekben foglalt saját elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokból álló, alapul szolgáló kitettséget;

▼C2

c) az intézmények nettósíthatják a tulajdonukban lévő, indexhez kötött értékpapírállományból eredő, saját elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokban lévő bruttó hosszú pozíciókat az alapul szolgáló indexekben lévő rövid pozíciókból eredő, saját elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokban lévő rövid pozíciókkal szemben, akkor is, ha az említett rövid pozíciók partnerkockázattal járnak, amennyiben mindkét alábbi feltétel egyszerre teljesül:

i. a hosszú és a rövid pozíciók ugyanabban az alapul szolgáló indexben vannak;

ii. mind a rövid, mind a hosszú pozíciókat vagy a kereskedési könyvben, vagy kereskedési könyvön kívül tartják nyilván;

43. cikk

Pénzügyi ágazatbeli szervezetben lévő jelentős befektetés

A levonás céljából egy intézménynek a pénzügyi ágazatbeli szervezetben lévő befektetése akkor minősül jelentős befektetésnek, ha a következő feltételek bármelyike teljesül:

a) az intézmény az adott szervezet által kibocsátott elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok több mint 10 %-át birtokolja;

b) az intézmény szoros kapcsolatban van az adott szervezettel, és az adott szervezet által kibocsátott elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokat birtokol;

c) az intézmény az adott szervezet által kibocsátott elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokat birtokol, és a szervezetet nem vonták be az első rész II. címének 2. fejezete szerinti konszolidációs körbe, hanem az alkalmazandó számviteli szabályozás szerinti pénzügyi beszámolás céljára vonták be ugyanabba a számviteli konszolidációs körbe, mint az intézményt.

44. cikk

Pénzügyi ágazatbeli szervezetek által kibocsátott elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok állományának levonása, ha az intézmény a szavatolótőke mesterséges megemelését célzó kereszttulajdonlási viszonnyal rendelkezik

Az intézmények a következőkkel összhangban hajtják végre a 36. cikk (1) bekezdésének g), h) és i) pontjában említett levonásokat:

a) a pénzügyi ágazatbeli szervezetek által kibocsátott elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok és egyéb tőkeinstrumentumok állományának nagyságát a bruttó hosszú pozíciók alapján kell kiszámítani;

b) az alapvető biztosítási szavatolótőke-elemeket a levonás céljából az elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok állományának részeként kell kezelni.

▼C2

45. cikk

Pénzügyi ágazatbeli szervezetek által kibocsátott elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok állományának levonása

Az intézmények a következő rendelkezésekkel összhangban hajtják végre a 36. cikk (1) bekezdésének h) és i) pontjában előírt levonásokat:

a) a közvetlen, közvetett és szintetikus módon tulajdonukat képező, pénzügyi ágazatbeli szervezetek által kibocsátott elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok állományának nagyságát kiszámíthatják az ugyanazon alapul szolgáló kitettségben lévő nettó hosszú pozíció alapján, feltéve hogy mindkét alábbi feltétel egyszerre teljesül:

   i. a rövid pozíció lejárata illeszkedik a hosszú pozíció lejáratához vagy legalább egy éves hátralévő lejárattal rendelkezik;

   ii. mind a rövid, mind a hosszú pozíciókat vagy a kereskedési könyvben, vagy kereskedési könyvön kívül tartják nyilván;

b) a közvetlen, közvetett és szintetikus módon tulajdonukat képező, indexhez kötött értékpapírok állománya esetében úgy kell meghatározniuk a levonandó összeget, hogy kiszámítják a pénzügyi ágazatbeli szervezetek adott indexekben foglalt tőkeinstrumentumaival szembeni, alapul szolgáló kitettséget.

46. cikk

Az elsődleges alapvető tőkeinstrumentum állományának levonása, ha az intézmény nem rendelkezik jelentős befektetéssel egy pénzügyi ágazatbeli szervezetben

(1) A 36. cikk (1) bekezdésének h) pontja alkalmazásában az intézményeknek úgy kell kiszámítaniuk a levonandó összeget, hogy az e bekezdés a) pontja szerinti összeget megszorozzák a b) pontjában említett számításból eredő tényezővel:

a) az az aggregált összeg, amellyel az intézmény közvetlen, közvetett és szintetikus módon tulajdonát képező, olyan pénzügyi ágazatbeli szervezetek által kibocsátott elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok, kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok és járulékos tőkeinstrumentumok állományának nagysága, amelyekben az intézmény nem rendelkezik jelentős befektetéssel, meghaladja az intézmény elsődleges alapvető tőkeelemei összegének 10 %-át, amelyet a következőknek az elsődleges alapvető tőkeelemekre való alkalmazása után számítottak ki:

   i. a 32-35. cikk;

   ii. a 36. cikk (1) bekezdésének a)–g) pontjában, k) pontja ii–v. alpontjában és l) pontjában említett levonások, kivéve a jövőbeli nyereségtől függően érvényesíthető, átmeneti különbözetből eredő halasztott adókövetelések esetében levonandó összeget;

   iii. 44. és 45. cikk.

▼C2

b) az intézmény közvetlen, közvetett és szintetikus módon tulajdonát képező, olyan pénzügyi ágazatbeli szervezetek által kibocsátott elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok állományának a nagysága, amelyekben az intézmény nem rendelkezik jelentős befektetéssel, elosztva az intézmény közvetlen, közvetett és szintetikus módon tulajdonát képező, az adott pénzügyi ágazatbeli szervezetek elsődleges alapvető, kiegészítő alapvető és járulékos tőkeinstrumentumai teljes állományának a nagyságával.

(2) Az intézmények kizárják az öt munkanapig vagy annál rövidebb ideig tartott, jegyzési garanciavállalásból eredő pozíciókat az (1) bekezdés a) pontjában említett összegből és az (1) bekezdés b) pontjában említett tényező kiszámításából.

(3) Az (1) bekezdésnek megfelelően levonandó összeget fel kell osztani az összes birtokolt elsődleges alapvető tőkeinstrumentum között. Az intézmények úgy határozzák meg az egyes elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok azon összegét, amelyet az (1) bekezdésnek megfelelően levonnak, hogy az e bekezdés a) pontjában meghatározott összeget megszorozzák a b) pontjában meghatározott aránnyal:

a) az (1) bekezdésnek megfelelően levonandó részesedések összege;

b) az az arány, amelyet az egyes birtokolt elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok képviselnek az intézmény közvetlen, közvetett és szintetikus módon tulajdonát képező, olyan pénzügyi ágazatbeli szervezetek által kibocsátott elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok teljes állományában, amelyekben az intézmény nem rendelkezik jelentős befektetéssel.

(4) A 36. cikk (1) bekezdésének h) pontjában említett állomány nagyságát, amely egyenlő, vagy kevesebb, mint az intézmény elsődleges alapvető tőkeelemeinek 10 %-a az (1) bekezdés a) pontjának i–iii. alpontjában meghatározott rendelkezések alkalmazása után, nem kell levonni, hanem a harmadik rész II. címe 2. vagy 3. fejezetének megfelelően alkalmazandó kockázati súlyok és adott esetben a harmadik rész IV. címében meghatározott követelmények vonatkoznak rá.

(5) Az intézmények úgy határozzák meg az egyes elsődleges alapvető tőkeinstrumentumoknak a (4) bekezdés szerint kockázattal súlyozandó összegét, hogy megszorozzák az e bekezdés a) pontjában meghatározott összeget az e bekezdés b) pontjában meghatározott összeggel:

a) a (4) bekezdésnek megfelelően kockázattal súlyozandó állomány összege;

b) a (3) bekezdés b) pontja szerinti számításból eredő arány.

▼C2

47. cikk

Elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok állományának levonása, ha az intézmény jelentős befektetéssel rendelkezik egy pénzügyi ágazatbeli szervezetben

A 36. cikk (1) bekezdése i) pontjának alkalmazásában az elsődleges alapvető tőkeelemekből levonandó alkalmazandó összegből ki kell zárni az öt munkanapig vagy annál rövidebb ideig tartott, jegyzési garanciavállalásból eredő pozíciókat, és az összeget a 44. és a 45. cikkel, valamint a 2. alszakasszal összhangban kell meghatározni.

2. alszakasz

Az elsődleges alapvető tőkeelemekből való levonások alóli mentesség és a levonások alternatívái

48. cikk

Küszöbértékhez kapcsolódó mentességek az elsődleges alapvető tőkeelemekből való levonás alól

(1) A 36. cikk (1) bekezdésének c) és i) pontja szerint előírt levonások végrehajtása során az intézmények nem kötelesek levonni az e bekezdés a) és b) pontjában felsorolt, aggregáltan a (2) bekezdésben szereplő küszöbértéket nem meghaladó elemeket:

a) a jövőbeli nyereségtől függően érvényesíthető, átmeneti különbözetből eredő halasztott adókövetelések, amelyek aggregáltan az intézménynek a következők alkalmazása után kiszámított, elsődleges alapvető tőkeelemei 10 %-át nem haladják meg:

   i. a 32-35. cikk;

   ii. a 36. cikk (1) bekezdésének a)–h) pontja, k) pontjának ii–v. alpontja, valamint l) pontja, kivéve a jövőbeli nyereségtől függően érvényesíthető, átmeneti különbözetből eredő halasztott adóköveteléseket;

b) ha az intézménynek jelentős befektetése van egy pénzügyi ágazatbeli szervezetben, akkor az adott szervezet által kibocsátott, az intézmény közvetlen, közvetett és szintetikus módon tulajdonát képező elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok azon állománya, amely aggregáltan az intézménynek a következő rendelkezések alkalmazása után kiszámított, elsődleges alapvető tőkeelemei 10 %-át nem haladja meg:

   i. a 32–35. cikk;

   ii. az a)–h) pont, a k) pont ii–v. alpontja, valamint az l) pont és a 36. cikk (1) bekezdése, kivéve a jövőbeli nyereségtől függően érvényesíthető, átmeneti különbözetből eredő halasztott adóköveteléseket;

(2) Az (1) bekezdés alkalmazása céljából alkalmazandó küszöbérték az e bekezdés a) pontjában szereplő érték és a b) pontjában említett százalékos érték szorzata:

a) az elsődleges alapvető tőkeelemeknek a 32–36. cikkben szereplő kiigazítások és levonások teljes mértékű alkalmazása utáni maradványösszege az e cikk szerinti küszöbértékhez kapcsolódó mentességek alkalmazása előtt;

▼C2

b) 17,65 %.

(3) Az (1) bekezdés alkalmazásában az intézmények úgy határozzák meg a tőkeelemek teljes összegén belül a halasztott adókövetelések le nem vonandó részét, hogy az e bekezdés a) pontjában meghatározott összeget elosztják a b) ponjában meghatározott összeggel:

a) a jövőbeli nyereségtől függően érvényesíthető, átmeneti különbözetekből eredő halasztott adókövetelések, amennyiben azok aggregált összege az intézmény érintett elsődleges alapvető tőkeelemeinek 10 %-ávt nem haladja meg;

b) a következők összege:

i. az a) pontban említett összeg;

ii. ha az intézménynek jelentős befektetése van egy pénzügyi szektorbeli szervezetben, az adott szervezetnek az intézmény közvetlen, közvetett és szintetikus módon tulajdonában lévő szavatolótőke-instrumentumai, amennyiben azok aggregált összege az intézmény elsődleges alapvető tőkeelemeinek 10 %-át nem haladja meg.

A levonás alól mentesített elemek teljes összegén belül a jelentős befektetések aránya egynek és az első albekezdésben említett aránynak a különbségével egyenlő.

(4) Az (1) bekezdés alapján le nem vont elemek összegét 250 %-os kockázati súllyal kell figyelembe venni.

49. cikk

Levonási kötelezettség konszolidálás, kiegészítő felügyelet vagy intézményvédelmi rendszer esetén

(1) A szavatolótőke egyedi, szubkonszolidált és összevont alapon történő kiszámításánál – amennyiben az illetékes hatóságok előírják vagy engedélyezik az intézményeknek a 2002/87/EK irányelv I. mellékletében foglalt 1., 2. vagy 3. módszer alkalmazását – az illetékes hatóságok engedélyezhetik az olyan pénzügyi szektorbeli szervezetek által kibocsátott szavatolótőke-instrumentumok állományának a le nem vonását, amelyekben az anyaintézmény, a pénzügyi holding társaság anyavállalat, illetve a vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat vagy intézmény jelentős befektetéssel rendelkezik, amennyiben az e bekezdés a)–e) pontjában foglalt feltételek teljesülnek:

a) a pénzügyi ágazatbeli szervezet biztosító, viszontbiztosító vagy biztosítási holding társaság;

b) a szóban forgó biztosító, viszontbiztosító vagy biztosítási holding társaság a 2002/87/EK irányelv szerinti ugyanazon kiegészítő felügyelet hatálya alá tartozik, mint a tőkeinstrumentum-állományt birtokló anyaintézmény, pénzügyi holding társaság anyavállalat, illetve vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat vagy intézmény;

▼C2

c) az intézmény megkapta az illetékes hatóság előzetes engedélyét.

d) az illetékes hatóság a c) pontban említett engedély megadása előtt és utána is rendszeresen meggyőződik arról, hogy az 1., 2., vagy 3. módszer szerinti konszolidációs körbe vonandó vállalkozások tekintetében az integrált irányítás, kockázatkezelés és a belső kontroll színvonala megfelelő;

e) a szervezet által kibocsátott instrumentumok a következők egyikének tulajdonában vannak:

i. a hitelintézeti anyavállalat;

ii. a pénzügyi holding társaság anyavállalat;

iii. a vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat;

iv. az intézmény;

v. az i–iv. pontban említett valamely szervezet leányvállalata, amelyre kiterjed az első rész II. címének 2. fejezete szerinti konszolidáció hatálya.

A kiválasztott módszert mindenkor következetesen kell alkalmazni.

(2) A szavatolótőke egyedi és szubkonszolidált alapú kiszámításánál az első rész II. cím 2. fejezetével összhangban összevont felügyelet alá tartozó intézmények nem vonhatják le az összevont felügyelet hatálya alá tartozó pénzügyi ágazatbeli szervezetek által kibocsátott szavatolótőke instrumentumok állományát, kivéve ha egyes konkrét okokból, különösen a banki tevékenységek szervezeti elkülönítése, illetve szanálási tervezés céljából az illetékes hatóságok megállapítják, hogy e levonások szükségesek.

Az ezen albekezdésben említett megközelítés alkalmazása nem gyakorolhat aránytalan mértékű kedvezőtlen hatást más tagállamok vagy az Unió teljes pénzügyi rendszerére vagy annak részeire, azaz nem képezheti, illetve teremtheti a belső piac működésének akadályát.

(3) Az illetékes hatóságok az alábbi esetekben lehetővé tehetik az intézmények számára, hogy a szavatolótőke egyedi vagy szubkonszolidált alapú kiszámításánál ne kelljen levonniuk a szavatolótőke instrumentumok állományát:

a) amennyiben egy intézmény egy másik intézmény által kibocsátott tőkeinstrumentumokkal rendelkezik, és teljesülnek a i–v. feltételek;

i. az intézmények a 113. cikk (7) bekezdésében említett ugyanazon intézményvédelmi rendszerhez tartoznak;

ii. az illetékes hatóságok megadták a 113. cikk (7) bekezdésében említett engedélyt;

▼C2

iii. teljesülnek a 113. cikk (7) bekezdésében meghatározott feltételek;

iv. az intézményvédelmi rendszer a 113. cikk (7) bekezdésének e) pontja szerinti konszolidált mérleget állít össze, illetve, ha nem köteles konszolidált beszámolót készíteni, olyan kibővített összesített számítást készít, amely az illetékes hatóságok megítélése szerint egyenértékű a 83/349/EGK rendelet rendelkezéseinek egyes kiigazításait tartalmazó 86/635/EGK irányelv rendelkezéseivel, illetve az 1606/2002/EK rendeletnek a hitelintézetek csoportjainak konszolidált beszámolójára irányadó rendelkezéseivel. A kibővített összesített számításra vonatkozóan az egyenértékűséget külső könyvvizsgálónak kell ellenőriznie, különösen azt, hogy a számításban ki van küszöbölve mind a szavatolótőke kiszámításához figyelembe vehető elemek többszörös számbavétele, mind a szavatolótőke szabálytalan létrehozása az intézményvédelmi rendszer tagjai között. A konszolidált mérlegről, illetve a kibővített összesített számításról legalább a 99. cikk szerinti gyakorisággal be kell számolni az illetékes hatóságoknak.

v. az egyes intézményvédelmi rendszerekben részt vevő intézmények együtt, összevont vagy kibővített összesített alapon teljesítik a 92. cikkben előírt követelményeket, és az azoknak való megfelelésről a 99. cikknek megfelelően jelentést tesznek; Egy intézményvédelmi rendszeren belül nem kötelező levonni az azon szövetkezeti tagok vagy jogi személyek tulajdonában lévő részesedéseket, amelyek nem tagjai az intézményvédelmi rendszernek, feltéve hogy ki van küszöbölve mind a szavatolótőke kiszámításához figyelembe vehető elemek többszörös számbavétele, mind a szavatolótőke szabálytalan létrehozása az intézményvédelmi rendszer tagjai, illetve – amennyiben intézménynek minősül – a kisebbségi részvényes között.

b) ha egy regionális hitelintézet részesedéssel rendelkezik központi hitelintézetében vagy egy másik regionális hitelintézetben, és az a) pont i–v. alpontjában meghatározott feltételek teljesülnek.

(4) Azon részesedések, amelyek tekintetében nem került sor levonásra az (1), (2) vagy (3) bekezdésnek megfelelően, kitettségnek minősülnek, és a harmadik rész II. címének 2. vagy adott esetben 3. fejezetében meghatározott kockázati súllyal kell figyelembe venni.

(5) Ha egy intézmény a 2002/87/EK irányelv I. mellékletében meghatározott 1., 2. vagy 3. módszert alkalmazza, akkor a pénzügyi konglomerátumnak az említett irányelv 6. cikkével és I. mellékletével összhangban számított kiegészítő szavatolótőke-követelményét és tőkemegfelelési mutatóját nyilvánosságra kell hoznia.

(6) Az EBH, az EBFH és az 1095/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ([1]) által létrehozott európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) (EÉPH) a vegyes bizottságon keresztül szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, hogy e cikk alkalmazásában meghatározza a 2002/87/EK irányelv I. melléklete II. részében és 228. cikke (1) bekezdésében felsorolt számítási módszerek alkalmazási feltételeit az e cikk (1) bekezdésében említett, levonás helyetti alternatívák céljára.

([1]) HL L 331., 2010.12.15., 84. o.

▼C2

Az EBA, az EBFH és az EÉPH 2013. július 28-ig benyújtja a Bizottságnak az említett szabályozás-technikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

4. szakasz

Elsődleges alapvető tőke

50. cikk

Elsődleges alapvető tőke

Az intézmények elsődleges alapvető tőkéje a 32–35. cikkben előírt korrekciók, a 36. cikk szerinti levonások és a 48., 49. és 79. cikkben meghatározott mentességek és alternatívák alkalmazása utáni elsődleges alapvető tőkeelemekből áll.

3. FEJEZET

Kiegészítő alapvető tőke

1. szakasz

Kiegészítő alapvető tőkeelemek és –instrumentumok

51. cikk

Kiegészítő alapvető tőkeelemek

A kiegészítő alapvető tőkeelemek a következőkből állnak:

a) tőkeinstrumentumok, amennyiben a 52. cikk (1) bekezdésében meghatározott feltételek teljesülnek;

b) az a) pontban említett instrumentumokhoz kapcsolódó ázsió.

Az a) pontban említett instrumentumok nem minősülnek elsődleges alapvető tőkeelemeknek vagy járulékos tőkeelemeknek.

52. cikk

Kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok

(1) A tőkeinstrumentumok csak akkor minősülnek kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumnak, ha a következő feltételek teljesülnek:

a) az instrumentumokat kibocsátották és ellenértéküket befizették;

▼C2

b) az instrumentumokat a következők egyike sem vásárolta meg:

i. az intézmény vagy leányvállalatai;

ii. olyan vállalkozás, amelyben az intézmény tulajdon formájában részesedéssel rendelkezik oly módon, hogy közvetlenül vagy ellenőrzés útján birtokolja az adott vállalkozás szavazati jogainak vagy tőkéjének legalább 20 %-át;

c) az instrumentumok megvásárlását az intézmény nem finanszírozza közvetlenül vagy közvetetten;

d) az intézmény fizetésképtelensége esetén az instrumentumok a veszteségviselési rangsorban a járulékos tőkeinstrumentumok mögé sorolódnak;

e) az instrumentumokat a következők egyike sem fedezi vagy szavatolja olyan garancia révén, amely javítja a követeléseknek a veszteségviselési rangsorban elfoglalt helyét:

i. az intézmény vagy leányvállalatai;

ii. az intézmény anyavállalata vagy annak leányvállalatai;

iii. a pénzügyi holding társaság anyavállalat vagy leányvállalatai;

iv. a vegyes tevékenységű holding társaság vagy leányvállalatai;

v. vegyes pénzügyi holding társaság és leányvállalatai;

vi. bármely olyan vállalkozás, amely szoros kapcsolatban áll az i-v. pontban említett szervezetekkel;

f) az instrumentumokra nem vonatkozik olyan szerződéses vagy egyéb megállapodás, amely fizetésképtelenség vagy felszámolás esetén javítja az instrumentumhoz kapcsolódó követelésnek a veszteségviselési rangsorban elfoglalt helyét;

g) az instrumentumok lejárat nélküliek, és a rájuk vonatkozó rendelkezések nem tartalmaznak az intézmény számára ösztönzést a visszaváltásukra;

h) ha az instrumentumokra irányadó rendelkezések egy vagy több vételi opciót tartalmaznak, a vételi opciót kizárólag a kibocsátó döntése alapján lehet gyakorolni;

i) az instrumentumok csak a 77. cikkben meghatározott feltételek teljesülése esetén, valamint legkorábban a kibocsátás dátuma után öt évvel hívhatók le, válthatók vagy vásárolhatók vissza, kivéve, ha teljesülnek a 78. cikk (4) bekezdésében rögzített feltételek;

j) az instrumentumokra irányadó rendelkezések nem jelzik kifejezetten vagy implicit módon, hogy az instrumentumok lehívására, visszaváltására vagy visszavásárlására sor kerül vagy sor kerülhet, és az intézmény más módon sem jelzi ezt, kivéve az alábbi eseteket:

i. az intézmény felszámolása;

▼C2

ii. az instrumentumok diszkrecionális visszavásárlása vagy a kiegészítő alapvető tőke csökkentésének egyéb diszkrecionális módja, ha az intézmény a 77. cikknek megfelelően megkapta az illetékes hatóság előzetes engedélyét;

k) az intézmény nem jelzi kifejezetten vagy implicit módon, hogy az illetékes hatóság jóváhagyná az instrumentumok lehívására, visszaváltására vagy visszavásárlására vonatkozó kérelmet;

l) az instrumentumokhoz kapcsolódó kifizetések megfelelnek a következő feltételeknek:

i. a kifizetésre a kifizethető elemekből kerül sor;

ii. az instrumentumokhoz kapcsolódó kifizetések szintjét nem módosíthatja az intézménynek vagy annak anyavállalatának hitelképessége;

iii. az instrumentumokra irányadó rendelkezések mindenkor kizárólagos hatáskört biztosítanak az intézmény számára, hogy korlátlan időre és nem kumulatív alapon törölje az instrumentumokhoz kapcsolódó kifizetéseket, és az intézmény korlátozás nélkül felhasználhatja ezeket a ki nem fizetett összegeket arra, hogy esedékessé váló kötelezettségeit teljesítse;

iv. a kifizetések törlése nem jelenti az intézmény általi nemteljesítés eseményét;

v. a kifizetések törlése nem von maga után korlátozásokat az intézményre nézve;

m) az instrumentumok nem kerülnek figyelembe vételre annak megállapításában, hogy az intézmény kötelezettségei meghaladják eszközeit, ha ez alkalmazandó a nemzeti jog alapján a fizetésképtelenség fennállásának meghatározására;

n) instrumentumokra irányadó rendelkezések előírják az instrumentum tőkeösszegének végleges vagy ideiglenes leírását vagy az instrumentumoknak elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokká történő átváltását egy veszteségviselést kiváltó esemény bekövetkeztekor;

o) az instrumentumokra irányadó rendelkezések nem tartalmaznak olyan jellemzőt, amely akadályozhatja az intézmény feltőkésítését;

p) ha az instrumentumokat nem közvetlenül az intézmény bocsátja ki, mindkét alábbi feltételnek egyszerre teljesülnie kell:

i. az instrumentumokat olyan jogalanyon keresztül bocsátják ki, amely az első rész II. címének 2. fejezete szerint az összevont alapú felügyelet alá tartozik;

ii. a kibocsátásból befolyó összegek az ebben a bekezdésben meghatározott feltételeknek megfelelő formában korlátozás nélkül azonnal hozzáférhetők az említett intézmény számára.

▼C2

Az első albekezdés d) pontjában szereplő feltétel teljesítettnek tekinthető abban az esetben, ha az instrumentumok a 484. cikk (3) bekezdése értelmében a kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok vagy a járulékos instrumentumok közé tartoznak, amennyiben a veszteségviselési rangsorban ugyanazon a helyen állnak (pari passu).

(2) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a következők részletes meghatározása érdekében:

a) a visszaváltás ösztönzőinek formája és jellege;

b) egy kiegészítő alapvető tőkeinstrumentum összege visszaírásának természete a tőkeinstrumentum összegének ideiglenes leírását követően;

c) a következőkre vonatkozó eljárások és ütemezés:

i. egy veszteségviselést kiváltó esemény bekövetkezésének megállapítása;

ii. egy kiegészítő alapvető tőkeinstrumentum összegének visszaírása a tőkeinstrumentum összegének ideiglenes leírását követően;

d) az instrumentum olyan jellemzői, amelyek akadályozhatják az intézmény feltőkésítését;

e) különleges célú gazdasági egységek alkalmazása a szavatolótőkeinstrumentumok közvetett kibocsátására.

Az EBH 2013. július 28-ig benyújtja a Bizottságnak az említett szabályozás-technikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

53. cikk

A kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumokhoz kapcsolódó kifizetések törlésére vonatkozó korlátozások és az intézmény feltőkésítését esetleg akadályozó jellemzők

Az 52. cikk (1) bekezdése l) pontja v. alpontjának és o) pontjának alkalmazásában a kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumokra irányadó rendelkezések nem foglalhatják magukban különösen a következőket:

a) az instrumentumokhoz kapcsolódó kifizetések abban az esetben történő végrehajtásának előírása, ha az intézmény által kibocsátott olyan instrumentummal kapcsolatos kifizetésre kerül sor, amely ugyanolyan helyzetű vagy hátrébb sorolt, mint egy kiegészítő alapvető tőkeinstrumentum, beleértve az elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokat is;

b) elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokhoz, kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumokhoz vagy járulékos tőkeinstrumentumokhoz kapcsolódó kifizetések abban az esetben történő törlésének előírása, ha nem kerül sor kifizetésre az említett kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumokkal kapcsolatban;

▼C2

c) a kamat- vagy osztalékfizetések bármilyen más formában történő fizetéssel való helyettesítésének kötelezettsége. Az intézményre más módon sem vonatkozhat ilyen kötelezettség.

54. cikk

Kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok leírása vagy átalakítása

(1) Az 52. cikk (1) bekezdése n) pontjának alkalmazásában a következő rendelkezések alkalmazandók a kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumokra:

a) veszteségviselést kiváltó esemény következik be akkor, ha az intézménynek a 92. cikk (1) bekezdése a) pontjában említett elsődleges alapvető tőkemegfelelési mutatója a következők egyike alá esik:

i. 5,125 %;

ii. 5,125 %-nál magasabb szint, ha azt az intézmény állapítja meg és az instrumentumra irányadó rendelkezésekben szerepel;

b) az intézmények az instrumentumra irányadó rendelkezésekben az a) pontban említetten felül is meghatározhatnak egy vagy több veszteségviselést kiváltó eseményt;

c) amennyiben az instrumentumra irányadó rendelkezések a veszteségviselést kiváltó esemény bekövetkezése esetére előírják az elsődleges alapvető tőkeinstrumentummá való átváltást, az adott rendelkezéseknek meg kell határozniuk a következők valamelyikét:

i. az átváltás aránya és az átváltás engedélyezett összegére vonatkozó korlátot;

ii. a tartományt, amelyen belül az instrumentumok elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokká kerülnek átváltásra;

d) amennyiben az instrumentumra irányadó rendelkezések veszteségviselést kiváltó esemény bekövetkezése esetére előírják a tőkeösszeg leírását, a leírás csökkenti az összes következő elemet:

i. az intézmény fizetésképtelensége vagy felszámolása során az instrumentum tulajdonosának követelése;

ii. az instrumentum lehívása vagy visszaváltása esetén fizetendő összeg;

iii. az instrumentumhoz kapcsolódó kifizetések.

(2) Egy kiegészítő alapvető tőkeinstrumentum leírásának vagy átváltásának olyan elemeket kell generálnia, amelyek az alkalmazandó számviteli szabályozás alapján elsődleges alapvető tőkeelemeknek minősülnek.

▼C2

(3) A kiegészítő alapvető tőkeelemekben elismert kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok összege azon elsődleges alapvető tőkeelemek minimális összegére korlátozódik, amelyek akkor jönnének létre, ha a kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok összegét teljes mértékben leírnák, vagy elsődleges alapvető tőkeelemekké váltanák át.

(4) A kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok azon aggregált összege, melyet egy veszteségviselést kiváltó esemény bekövetkezésekor le kell írni vagy át kell váltani, nem lehet kevesebb, mint az alábbiak közül az alacsonyabb összege:

a) az ahhoz szükséges összeg, hogy az intézmény elsődleges alapvető tőkemegfelelési mutatóját teljes mértékben visszaállítsák 5,125 %-ra;

b) az instrumentum teljes tőkeösszege.

(5) A veszteségviselést kiváltó esemény bekövetkezésekor az intézmények kötelesek:

a) haladéktalanul tájékoztatni az illetékes hatóságokat;

b) tájékoztatni a kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok tulajdonosait;

c) leírni az instrumentumok tőkeösszegét, vagy haladéktalanul, de legkésőbb egy hónapon belül elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokká átváltani az instrumentumokat, az e cikkben foglalt követelménnyel összhangban.

(6) Azon intézménynek, amely a veszteségviselést kiváltó esemény bekövetkezésekor elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokká átváltandó kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumokat bocsát ki, biztosítania kell, hogy engedélyezett részvénytőkéje mindenkor elegendő legyen ahhoz, hogy a veszteségviselést kiváltó esemény bekövetkezésekor valamennyi ilyen kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumot részvényekre lehessen átváltani. A kiváltó esemény bekövetkeztekor átváltandó kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok kibocsátásának időpontjáig valamennyi szükséges engedélyt be kell szerezni. Az intézménynek mindenkor rendelkeznie kell az ahhoz szükséges előzetes engedéllyel, hogy kibocsáthassa azokat az elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokat, amelyekre a kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumokat a veszteségviselést kiváltó esemény bekövetkezésekor átváltanák.

(7) Azon intézménynek, amely a veszteségviselést kiváltó esemény bekövetkezésekor elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokká átváltandó kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumokat bocsát ki, biztosítania kell, hogy ez az átváltás a létesítő okiratából vagy alapszabályából vagy szerződéses rendelkezéseiből adódóan ne ütközzön eljárási akadályokba.

55. cikk

Következmények a kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumokra vonatkozó feltételek teljesülésének megszűnése esetén

A következők alkalmazandók, ha a kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok esetében az 52. cikk (1) bekezdésében meghatározott feltételek már nem teljesülnek:

a) a szóban forgó instrumentum kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumnak történő minősítése azonnal megszűnik;

▼C2

b) az ázsiónak a szóban forgó instrumentumhoz kapcsolódó részének kiegészítő alapvető tőkeelemnek történő minősítése azonnal megszűnik.

2. szakasz

Levonások a kiegészítő alapvető tőkeelemekből

56. cikk

Levonások a kiegészítő alapvető tőkeelemekből

Az intézményeknek a kiegészítő alapvető tőkeelemekből le kell vonniuk a következőket:

a) az intézmény közvetlen, közvetett és szintetikus módon tulajdonát képező saját kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok állománya, beleértve az olyan saját kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumokat is, amelyeket az intézmény hatályos szerződéses kötelezettségekből eredően köteles lehet megvásárolni;

b) az olyan pénzügyi ágazatbeli szervezetek által kibocsátott, az intézmény közvetlen, közvetett és szintetikus módon tulajdonában lévő kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok, amelyekkel az intézmény kereszttulajdonlási viszonyban áll, amelyet az illetékes hatóság véleménye szerint az intézmény szavatolótőkéjének mesterséges megemelése céljából alkalmaznak;

c) az intézmény közvetlen, közvetett és szintetikus módon tulajdonát képező, pénzügyi ágazatbeli szervezetek által kibocsátott kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok állományának a 60. cikknek megfelelően meghatározott nagysága, ha az intézmény nem rendelkezik jelentős befektetéssel az említett szervezetekben;

d) az intézmény közvetlen, közvetett és szintetikus módon tulajdonát képező, pénzügyi ágazatbeli szervezetek által kibocsátott kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok állománya, ha az intézmény jelentős befektetéssel rendelkezik az említett szervezetekben, kivéve az öt munkanapig vagy annál rövidebb ideig tartott jegyzési garanciavállalásból eredő pozíciókat;

e) az intézmény járulékos tőkéjét meghaladó, a 66. cikk alapján a járulékos tőkeelemekből levonandó elemek összege;

f) a kiegészítő alapvető tőkeelemekhez kapcsolódó, a kiszámítás időpontjában előre látható adóterhek, kivéve, ha az intézmény megfelelően korrigálja a kiegészítő alapvető tőkeelemek összegét olyan mértékben, amilyen mértékben az ilyen adóterhek csökkentik azt az összeget, amelynek mértékéig a kiegészítő alapvető tőkeelemek kockázatok vagy veszteségek fedezésére alkalmazhatók.

▼C2

57. cikk

Saját kiegészítő alapvető tőkeinstrumentum állományának levonása

Az 56. cikk a) pontja alkalmazásában az intézményeknek a saját kiegészítő alapvető tőkeinstrumentum állományuk nagyságát a bruttó hosszú pozíciók alapján kell kiszámítaniuk, a következő kivételekkel:

a) az intézmények a saját kiegészítő alapvető tőkeinstrumállományuk nagyságát kiszámíthatják a nettó hosszú pozíció alapján, amennyiben mindkét alábbi feltétel egyszerre teljesül:

   i. a hosszú és a rövid pozíciók ugyanabban az alapul szolgáló kitettségben vannak és a rövid pozíciók nem járnak partnerkockázattal;

   ii. mind a hosszú, mind a rövid pozíciókat vagy a kereskedési könyvben, vagy kereskedési könyvön kívül tartják nyilván;

b) az intézményeknek a közvetlen, közvetett vagy szintetikus módon tulajdonukat képező, indexhez kötött értékpapír-állományuk esetében úgy kell meghatározniuk a levonandó összeget, hogy kiszámítják az adott indexekben foglalt saját kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumokkal szembeni, alapul szolgáló kitettséget;

c) az intézmények nettósíthatják a tulajdonukat képező, indexhez kötött értékpapír-állományból eredő, saját kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumokban meglévő bruttó hosszú pozíciókat a mögöttes indexekben lévő rövid pozíciókból eredő, a saját kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumokban lévő rövid pozíciókkal szemben, akkor is, ha az említett rövid pozíciók partnerkockázattal járnak, amennyiben mindkét alábbi feltétel egyszerre teljesül:

   i. a hosszú és a rövid pozíciók ugyanabban az alapul szolgáló indexben vannak;

   ii. mind a hosszú, mind a rövid pozíciókat vagy a kereskedési könyvben, vagy kereskedési könyvön kívül tartják nyilván;

58. cikk

Pénzügyi ágazatbeli szervezetek által kibocsátott kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok állományának levonása, ha az intézmény a szavatolótőke mesterséges megemelését célzó kereszttulajdonlási viszonnyal rendelkezik

Az intézményeknek a következő rendelkezésekkel összhangban kell végrehajtaniuk az 53. cikk b), c) és d) pontjában előírt levonásokat:

a) a kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok állományának nagyságát a bruttó hosszú pozíciók alapján kell kiszámítani;

▼C2

b) a kiegészítő alapvető biztosítási szavatolótőke-elemeket a levonás céljából kiegészítő alapvető tőkeinstrumentum-állományként kell kezelni.

59. cikk

Pénzügyi ágazatbeli szervezetek által kibocsátott kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok levonása

Az intézményeknek a következőkkel összhangban kell végrehajtaniuk az 56. cikk c) és d) pontjában előírt levonásokat:

a) a közvetlen, közvetett és szintetikus módon tulajdonukat képező, pénzügyi ágazatbeli szervezetek által kibocsátott kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok állományának nagyságát kiszámíthatják az ugyanazon alapul szolgáló kitettségben lévő nettó hosszú pozíció alapján, feltéve, hogy mindkét alábbi feltétel egyszerre teljesül:

   i. a rövid pozíció lejárata illeszkedik a hosszú pozíció lejáratához vagy legalább egy éves hátralévő lejárattal rendelkezik;

   ii. mind a rövid, mind a hosszú pozíciókat vagy a kereskedési könyvben, vagy kereskedési könyvön kívül tartják nyilván;

b) indexhez kötött értékpapírok közvetlen, közvetett és szintetikus módon tulajdonukat képező állománya esetében úgy kell meghatározniuk a levonandó összeget, hogy kiszámítják a pénzügyi ágazatbeli szervezetek adott indexekben foglalt tőkeinstrumentumaival szembeni, alapul szolgáló kitettséget.

60. cikk

Kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok állományának levonása, ha az intézmény nem rendelkezik jelentős befektetéssel egy pénzügyi ágazatbeli szervezetben

(1) Az 56. cikk c) pontja alkalmazásában az intézményeknek úgy kell kiszámítaniuk a levonandó összeget, hogy az e bekezdés a) pontja szerinti összeget megszorozzák a b) pontjában említett számításból eredő tényezővel:

a) az az aggregált összeg, amellyel az intézmény közvetlen, közvetett és szintetikus módon tulajdonát képező, pénzügyi ágazatbeli szervezetek – amelyekben az intézmény nem rendelkezik jelentős befektetéssel – által kibocsátott elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok, kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok és járulékos tőkeinstrumentumok állományának nagysága meghaladja az intézmény elsődleges alapvető tőkeelemeinek 10 %-át, amelyet a következők alkalmazása után számítottak ki:

   i. a 32–35. cikk;

   ii. a 36. cikk (1) bekezdésének a)–g) pontja, k) pontjának ii–v. alpontja, valamint l) pontja, kivéve a jövőbeli nyereségtől függően érvényesíthető, átmeneti különbözetből eredő halasztott adóköveteléseket;

   iii. a 44. és 45. cikk;

▼C2

b) az intézmény közvetlen, közvetett és szintetikus módon tulajdonát képező, olyan pénzügyi ágazatbeli szervezetek által kibocsátott kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok összege, amelyekben az intézmény nem rendelkezik jelentős befektetéssel, elosztva az intézmény közvetlen, közvetett és szintetikus módon tulajdonát képező, az adott pénzügyi ágazatbeli szervezetek által kibocsátott elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok, kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok és járulékos tőkeinstrumentumok teljes állományának összegével.

(2) Az intézmények kizárják az öt munkanapig vagy annál rövidebb ideig tartott jegyzési garanciavállalásból eredő pozíciókat az (1) bekezdés a) pontjában említett összegből és az (1) bekezdés b) pontjában említett tényező kiszámításából.

(3) Az (1) bekezdésnek megfelelően levonandó összeget fel kell osztani az összes tulajdonolt kiegészítő alapvető tőkeinstrumentum között. Az intézmények úgy határozzák meg az egyes kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok azon összegét, amelyet az (1) bekezdésnek megfelelően le kell vonni, hogy megszorozzák az e bekezdés a) pontjában meghatározott összeget az e bekezdés b) pontjában meghatározott aránnyal:

a) az (1) bekezdésnek megfelelően levonandó állomány összege;

b) az az arány, amelyet az egyes birtokolt kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok képviselnek az intézmény közvetlen, közvetett és szintetikus módon tulajdonát képező, olyan pénzügyi ágazatbeli szervezetek által kibocsátott kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok teljes állományában, amelyekben az intézmény nem rendelkezik jelentős befektetéssel.

(4) Az 56. cikk c) pontjában említett azon állomány nagyságát, amely egyenlő, vagy kevesebb, mint az intézmény elsődleges alapvető tőkeelemeinek 10 %-a az (1) bekezdés a) pontjának i., ii., és iii. alpontjában meghatározott rendelkezések alkalmazása után, nem kell levonni, hanem arra a harmadik rész II. címe 2. vagy 3. fejezetének megfelelően alkalmazandó kockázati súlyokat és adott esetben a harmadik rész IV. címében meghatározott követelményeket kell alkalmazni.

(5) Az intézmények úgy határozzák meg az egyes kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumoknak a (4) bekezdés szerint kockázattal súlyozandó részét, hogy megszorozzák az e bekezdés a) pontjában meghatározott összeget az e bekezdés b) pontjában meghatározott összeggel:

a) a (4) bekezdésnek megfelelően kockázattal súlyozandó állomány nagysága;

b) a (3) bekezdés b) pontja szerinti számításból eredő arány.

▼C2

3. szakasz

Kiegészítő alapvető tőke

61. cikk

Kiegészítő alapvető tőke

Egy intézmény kiegészítő alapvető tőkéje az 56. cikkben említett elemek levonása és a 79. cikk alkalmazása utáni kiegészítő alapvető tőkeelemekből áll.

4. FEJEZET

Járulékos tőke

1. szakasz

Járulékos tőkeelemek és -instrumentumok

62. cikk

Járulékos tőkeelemek

A járulékos tőkeelemek a következőkből állnak:

a) tőkeinstrumentumok és alárendelt kölcsönök, amennyiben a 63. cikkben meghatározott feltételek teljesülnek;

b) az a) pontban említett instrumentumokhoz kapcsolódó ázsió;

c) a kockázattal súlyozott kitettségértéket a harmadik rész II. címe 2. fejezetének megfelelően számító intézmények esetében általános hitelkockázati kiigazítások adóhatásokkal együtt, a harmadik rész II. címe 2. fejezetének megfelelően kiszámított kockázattal súlyozott kitettség értékek legfeljebb 1,25 %-áig;

d) a kockázattal súlyozott kitettségértéket a harmadik rész II. címe 3. fejezetének megfelelően számító intézmények esetében a 158. és 159. cikkben meghatározott számításból eredő pozitív összegek az adóhatásokkal együtt, a harmadik rész II. címe 3. fejezetének megfelelően kiszámított kockázattal súlyozott kitettség értékek legfeljebb 0,6 %-áig.

Az a) pontban említett elemek nem minősülnek elsődleges alapvető tőkeelemeknek vagy kiegészítő alapvető tőkeelemeknek.

▼C2

63. cikk

Járulékos tőkeinstrumentumok

A tőkeinstrumentumok és az alárendelt kölcsönök akkor minősülnek járulékos tőkeinstrumentumnak, ha a következő feltételek teljesülnek:

a) az instrumentumokat kibocsátották és teljes mértékben befizették vagy adott esetben az alárendelt kölcsönök nyújtása megtörtént;

b) az instrumentumok nem a következők egyike által megvásárolt instrumentumok vagy adott esetben az alárendelt kölcsönök nem a következők egyike által nyújtott kölcsönök

   i. az intézmény vagy leányvállalatai;

   ii. olyan vállalkozás, amelyben az intézmény részesedéssel rendelkezik oly módon, hogy közvetlenül vagy ellenőrzés útján birtokolja az adott vállalkozás szavazati jogainak vagy tőkéjének legalább 20 %-át;

c) az instrumentumok megvásárlását, vagy adott esetben az alárendelt kölcsönök folyósítását az intézmény sem közvetlenül, sem közvetetten nem finanszírozza;

d) az instrumentumokra irányadó rendelkezések szerint az instrumentumok tőkeösszegére vonatkozó követelés vagy adott esetben az alárendelt kölcsönökre irányadó rendelkezések szerint az alárendelt kölcsönök tőkeösszegére vonatkozó követelés teljes mértékben hátrasorolt az összes nem alárendelt hitelező követeléseihez képest;

e) az instrumentumokat vagy adott esetben az alárendelt kölcsönöket a következők egyike sem fedezi vagy szavatolja olyan garancia révén, amely javítja a követelésnek a veszteségviselési rangsorban elfoglalt helyét:

   i. az intézmény vagy leányvállalatai;

   ii. az intézmény anyavállalata vagy annak leányvállalatai;

   iii. a pénzügyi holding társaság anyavállalat vagy leányvállalatai;

   iv. a vegyes tevékenységű holding társaság vagy leányvállalatai;

   v. vegyes pénzügyi holding társaság vagy leányvállalatai;

   vi. bármely olyan vállalkozás, amely szoros kapcsolatban áll az i.-v. pontban említett szervezetekkel;

f) az instrumentumokra vagy adott esetben az alárendelt kölcsönökre nem vonatkozik olyan megállapodás, amely javítja az instrumentumhoz vagy az alárendelt kölcsönökhöz kapcsolódó követelésnek a veszteségviselési rangsorban elfoglalt helyét;

g) az instrumentumok vagy adott esetben az alárendelt kölcsönök eredeti futamideje legalább öt év;

h) az instrumentumokra vagy adott esetben az alárendelt kölcsönökre irányadó rendelkezések nem tartalmaznak ösztönzést azok tőkeösszegének az intézmény általi, lejárat előtti visszaváltására, illetve visszafizetésére;

▼C2

i) amennyiben az instrumentumok vagy adott esetben az alárendelt kölcsönök egy vagy több vételi opciót, vagy előzetes visszafizetési opciót tartalmaznak, az opciókat a kibocsátónak, vagy adott esetben az alárendelt kölcsön adósának a kizárólagos döntése alapján lehet gyakorolni;

j) az instrumentumok vagy adott esetben az alárendelt kölcsönök csak a 77. cikkben meghatározott feltételek teljesülése esetén, valamint legkorábban a kibocsátás vagy adott esetben a folyósítás dátuma után öt évvel hívhatók le, válthatók vissza, fizethetők vissza előzetesen vagy vásárolhatók vissza, kivéve, ha teljesülnek a 78. cikk (4) bekezdésében rögzített feltételek;

k) az instrumentumokra vagy adott esetben az alárendelt kölcsönökre irányadó rendelkezések nem jelzik kifejezett vagy közvetett módon, hogy az instrumentumoknak vagy adott esetben az alárendelt kölcsönöknek az intézmény általi visszaváltására,visszavásárlására vagy adott esetben előzetes visszafizetésére – az intézmény fizetésképtelenségétől vagy felszámolásától eltérő esetben – sor kerül vagy sor kerülhet, és az intézmény más módon sem jelzi ezt;

l) az instrumentumokra vagy adott esetben az alárendelt kölcsönökre irányadó rendelkezések nem jogosítják fel a tulajdonost arra, hogy a kamat vagy a tőke jövőbeli kifizetésének ütemezéséhez képest előrehozott kifizetést követeljen, kivéve az intézmény fizetésképtelensége vagy felszámolása esetén;

m) az instrumentumokhoz vagy adott esetben az alárendelt kölcsönökhöz kapcsolódó esedékes kamat- vagy adott esetben osztalékfizetések szintjét nem módosíthatja az intézménynek vagy annak anyavállalatának a hitelképessége;

n) amennyiben az instrumentumokat nem közvetlenül az intézmény bocsátja ki, vagy amennyiben adott esetben az alárendelt kölcsönöket nem közvetlenül az intézmény kapja, mindkét alábbi feltételnek egyszerre teljesülnie kell:

   i. az instrumentumokat olyan gazdasági egységen keresztül bocsátják ki, vagy adott esetben az alárendelt kölcsönöket olyan szervezeten keresztül fogadják, amely az első rész II. címének 2. fejezete szerint az összevont alapú felügyelet alá tartozik;

   ii. a kibocsátásból befolyó összegek az ebben a bekezdésben meghatározott feltételeknek megfelelő formában korlátozás nélkül azonnal hozzáférhetők az említett intézmény számára.

64. cikk

Járulékos tőkeinstrumentumok amortizációja

Annak mértékét, hogy a járulékos tőkeinstrumentumok az instrumentumok futamidejének utolsó öt évében milyen mértékig minősülnek járulékos tőkeelemeknek, úgy kell kiszámítani, hogy az a) pontban lévő számítás eredményét megszorozzák a b) pontban említett összeggel, a következők szerint:

a) az instrumentumok vagy az alárendelt kölcsönök névértéke szerződéses futamidejük utolsó ötéves időtartamának első napján, elosztva az utolsó ötéves időtartamban lévő naptári napok számával;

▼C2

b) az instrumentumok vagy alárendelt kölcsönök szerződéses futamidejéből fennmaradó naptári napok száma.

65. cikk

Következmények a járulékos tőkeinstrumentumokra vonatkozó feltételek teljesülésének megszűnése esetén

A következők alkalmazandók, ha járulékos tőkeinstrumentum esetében a 63. cikkben meghatározott feltételek már nem teljesülnek:

a) a szóban forgó instrumentum járulékos tőkeinstrumentumnak történő minősítése azonnal megszűnik;

b) az ázsiónak a szóban forgó instrumentumhoz kapcsolódó részének járulékos tőkeelemnek történő minősítése azonnal megszűnik.

2. szakasz

Levonások a járulékos tőkeelemekből

66. cikk

Levonások a járulékos tőkeelemekből

A következőket kell levonni a járulékos tőkeelemekből:

a) az intézmény közvetlen, közvetett és szintetikus módon tulajdonát képező saját járulékos tőkeinstrumentumokból, beleértve az olyan saját járulékos tőkeinstrumentumokat is, amelyeket az intézmény hatályos szerződéses kötelezettségekből eredően köteles lehet megvásárolni;

b) az intézmény közvetlen, közvetett és szintetikus módon tulajdonát képező, olyan pénzügyi ágazatbeli szervezetek által kibocsátott járulékos tőkeinstrumentumok állománya, amelyekkel az intézmény kereszttulajdonlási viszonyban áll, amelyet az illetékes hatóság véleménye szerint az intézmény szavatolótőkéjének mesterséges megemelése céljából alkalmaznak;

c) az intézmény közvetlen, közvetett és szintetikus módon tulajdonát képező, pénzügyi ágazatbeli szervezetek által kibocsátott járulékos tőkeinstrumentumok állományának a 70. cikknek megfelelően meghatározott nagysága, ha az intézmény nem rendelkezik jelentős befektetéssel az említett szervezetekben;

d) az intézmény közvetlen, közvetett és szintetikus módon tulajdonát képező, pénzügyi ágazatbeli szervezetek által kibocsátott járulékos tőkeinstrumentumok állománya, ha az intézmény jelentős befektetéssel rendelkezik az említett szervezetekben, kivéve az öt munkanapnál rövidebb ideig tartott jegyzési garanciavállalásból eredő pozíciókat.

▼C2

67. cikk

Saját járulékos tőkeinstrumentumok állományának levonása

A 66. cikk a) pontjának alkalmazásában az intézményeknek a következő kivételek szerint kell kiszámítaniuk tőkeinstrumentum állományuk nagyságát a bruttó hosszú pozíció alapján:

a) az intézmények az állomány nagyságát kiszámíthatják a nettó hosszú pozíció alapján, amennyiben mindkét alábbi feltétel egyszerre teljesül:

   i. a hosszú és a rövid pozíciók ugyanabban az alapul szolgáló kitettségben vannak és a rövid pozíciók nem járnak partnerkockázattal;

   ii. mind a hosszú, mind a rövid pozíciókat vagy a kereskedési könyvben, vagy kereskedési könyvön kívül tartják nyilván;

b) az intézményeknek a közvetlen, közvetett és szintetikus módon tulajdonukat képező, indexhez kötött értékpapírok esetében úgy kell meghatározniuk a levonandó összeget, hogy kiszámítják az adott indexekre vonatkozóan az alapul szolgáló kitettséget a saját járulékos tőkeinstrumentumok tekintetében;

c) az intézmények nettósíthatják az indexhez kötött értékpapírokból eredő, saját járulékos tőkeinstrumentumokban lévő bruttó hosszú pozíciókat a mögöttes indexekben lévő rövid pozíciókból eredő, a saját járulékos tőkeinstrumentumokban lévő rövid pozíciókkal szemben, akkor is, ha az említett rövid pozíciók partnerkockázattal járnak, amennyiben mindkét alábbi feltétel egyszerre teljesül:

   i. a hosszú és a rövid pozíciók ugyanabban az alapul szolgáló indexben vannak és a rövid pozíciók nem járnak partnerkockázattal;

   ii. mind a hosszú, mind a rövid pozíciókat vagy a kereskedési könyvben, vagy kereskedési könyvön kívül tartják nyilván.

68. cikk

Pénzügyi ágazatbeli szervezetek által kibocsátott járulékos tőkeinstrumentumok állományának levonása, ha az intézmény a szavatolótőke mesterséges megemelését célzó kereszttulajdonlási viszonnyal rendelkezik

Az intézményeknek a következő rendelkezésekkel összhangban kell végrehajtaniuk a 66. cikk b), c) és d) pontjában előírt levonásokat:

a) a járulékos tőkeinstrumentumok állományának nagyságát a bruttó hosszú pozíciók alapján kell kiszámítani;

b) a járulékos biztosítási szavatolótőke-elemeket és a kiegészítő biztosítási szavatolótőke-elemeket a levonás céljából járulékos tőkeinstrumentum állományként kell kezelni.

▼C2

69. cikk

Pénzügyi ágazatbeli szervezetek által kibocsátott járulékos tőkeinstrumentumok állományának levonása

Az intézményeknek a következőkkel összhangban kell végrehajtaniuk a 66. cikk c) és d) pontjában előírt levonásokat:

a) a közvetlen, közvetett és szintetikus módon tulajdonukat képező, pénzügyi ágazatbeli szervezetek által kibocsátott járulékos tőkeinstrumentumok állományának nagyságát kiszámíthatják az ugyanazon alapul szolgáló kitettségben lévő nettó hosszú pozíció alapján, feltéve, hogy mindkét alábbi feltétel egyszerre teljesül:

   i. a rövid pozíció lejárata illeszkedik a hosszú pozíció lejáratához vagy legalább egy éves hátralévő lejárattal rendelkezik;

   ii. mind a rövid, mind a hosszú pozíciókat vagy a kereskedési könyvben, vagy kereskedési könyvön kívül tartják nyilván.

b) indexhez kötött értékpapírok közvetlen, közvetett és szintetikus módon tulajdonukat képező állománya esetében úgy kell meghatározniuk a levonandó összeget, hogy kiszámítják az adott indexekre vonatkozóan az alapul szolgáló kitettséget a pénzügyi szervezetek instrumentumai tekintetében.

70. cikk

Járulékos tőkeinstrumentumok levonása, ha az intézmény nem rendelkezik jelentős befektetéssel egy releváns szervezetben

(1) A 66. cikk c) pontja alkalmazásában az intézményeknek úgy kell kiszámítaniuk a levonandó összeget, hogy az e bekezdés a) pontja szerinti összeget megszorozzák a b) pontjában említett számításból eredő tényezővel:

a) az az aggregált összeg, amellyel az intézmény közvetlen, közvetett és szintetikus módon tulajdonát képező, pénzügyi ágazatbeli szervezetek – amelyekben az intézmény nem rendelkezik jelentős befektetéssel – által kibocsátott elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok, kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok és járulékos tőkeinstrumentumok állománya meghaladja az intézmény elsődleges alapvető tőkeelemeinek 10 %-át, amelyet a következők alkalmazása után számítottak ki:

   i. a 32–35. cikk;

   ii. a 36. cikk (1) bekezdésének a)–g) pontja, k) pontjának ii–v. alpontja és l) pontja, kivéve a jövőbeli nyereségtől függően érvényesíthető, átmeneti különbözetből eredő halasztott adókövetelések esetében levonandó összeget;

   iii. a 44. és 45. cikk;

b) az intézmény közvetlen, közvetett és szintetikus módon tulajdonát képező, pénzügyi ágazatbeli szervezetek – amelyekben az intézmény nem rendelkezik jelentős befektetéssel – által kibocsátott járulékos tőkeinstrumentumok állományának nagysága, elosztva az intézmény közvetlen, közvetett és szintetikus módon tulajdonát képező, az adott pénzügyi ágazatbeli szervezetek által kibocsátott elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok, kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok és járulékos tőkeinstrumentumok állományának összegével.

▼C2

(2) Az intézmények kizárják az öt munkanapig vagy annál rövidebb ideig tartott jegyzési garanciavállalásból eredő pozíciókat az (1) bekezdés a) pontjában említett összegből és az (1) bekezdés b) pontjában említett tényező kiszámításából.

(3) Az (1) bekezdésnek megfelelően levonandó összeget az egyes járulékos tőkeinstrumentumok között fel kell osztani. Az intézmények úgy határozzák meg azon összeget, amelyet az egyes járulékos tőkeinstrumentumokból az (1) bekezdés szerint le kell vonni, hogy megszorozzák az e bekezdés a) pontjában meghatározott összeget az e bekezdés b) pontjában meghatározott aránnyal:

a) az (1) bekezdésnek megfelelően levonandó állomány teljes összege;

b) az az arány, amelyet az egyes birtokolt járulékos tőkeinstrumentumok képviselnek az intézmény közvetlen, közvetett és szintetikus módon tulajdonát képező, olyan pénzügyi ágazatbeli szervezetek által kibocsátott járulékos tőkeinstrumentumok teljes állományában, amelyekben az intézmény nem rendelkezik jelentős befektetéssel.

(4) A 66. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett állomány nagyságát, amely egyenlő, vagy kevesebb, mint az intézmény elsődleges alapvető tőkeelemeinek 10 %-a az (1) bekezdés a) pontjának i–iii. alpontjában meghatározott rendelkezések alkalmazása után, nem kell levonni, hanem a harmadik rész II. címe 2. vagy 3. fejezetének megfelelően alkalmazandó kockázati súlyok és adott esetben a harmadik rész IV. címében meghatározott követelmények vonatkoznak rá.

(5) Az intézmények úgy határozzák meg az egyes járulékos tőkeinstrumentumoknak a (4) bekezdés szerint kockázattal súlyozandó részét, hogy megszorozzák az e bekezdés a) pontjában meghatározott összeget az e bekezdés b) pontjában meghatározott összeggel:

a) a (4) bekezdésnek megfelelően kockázattal súlyozandó állomány nagysága;

b) a (3) bekezdés b) pontja szerinti számításból eredő arány.

▼C2

3. szakasz

Járulékos tőke

71. cikk

Járulékos tőke

Egy intézmény járulékos tőkéje a 66. cikkben említett elemek levonása és a 79. cikk alkalmazása utáni járulékos tőkeelemekből áll.

5. FEJEZET

Szavatolótőke

72. cikk

Szavatolótőke

Egy intézmény szavatolótőkéje az alapvető tőkéjének és a járulékos tőkéjének összegéből áll.

6. FEJEZET

Általános követelmények

73. cikk

Szavatolótőke-instrumentumokhoz kapcsolódó kifizetések

(1) Azok a tőkeinstrumentumok, amelyek tekintetében egy intézmény kizárólagos döntési jogköre alapján határozhat úgy, hogy a kifizetéseket nem készpénzben vagy szavatolótőke-instrumentum formájában teljesíti, nem minősülhetnek elsődleges alapvető, kiegészítő alapvető vagy járulékos tőkeinstrumentumnak, kivéve ha az intézmény megkapta az illetékes hatóságok előzetes engedélyét.

(2) Az illetékes hatóságok csak akkor adják meg az (1) bekezdésben említett engedélyt, ha megítélésük szerint az összes alábbi feltétel teljesül:

a) az intézménynek az instrumentumhoz kapcsolódó fizetések törlésére irányuló képességét nem befolyásolná hátrányosan sem az (1) bekezdésben említett döntési jogkör, sem a kifizetések lehetséges formája;

b) az instrumentumnak a veszteségviselési képességét nem befolyásolná hátrányosan sem az (1) bekezdésben említett döntési jogkör, sem a kifizetések lehetséges formája;

c) a tőkeinstrumentum minőségét egyéb tekintetben nem csökkentené sem az (1) bekezdésben említett döntési jogkör, sem a kifizetések lehetséges formája.

▼C2

(3) Azok a tőkeinstrumentumok, amelyek tekintetében az azokat kibocsátó intézménytől eltérő jogi személy saját döntési joga, hogy meghatározza vagy megkövetelje, hogy az instrumentumhoz kapcsolódó kifizetésre ne készpénzben vagy szavatolótőke-instrumentum formájában kerüljön sor, nem minősülhetnek elsődleges alapvető, kiegészítő alapvető vagy járulékos tőkeinstrumentumnak.

(4) Az intézmények alapul vehetik valamelyik átfogó piaci indexet a kiegészítő alapvető és a járulékos instrumentumokhoz kapcsolódó kifizetések szintjének meghatározására.

(5) A (4) bekezdés nem alkalmazandó, amennyiben az intézmény referencia eszköz kibocsátó az adott átfogó piaci indexben, kivéve ha a két alábbi feltétel egyszerre teljesül:

a) az intézmény úgy ítéli meg, hogy az adott átfogó piaci index mozgásai nem függnek össze számottevően az intézmény, annak anyaintézménye, vagy az annak pénzügyi holding társaság anyavállalata, vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalata vagy vegyes tevékenységű holding társaság anyavállalata hitelképességével;

b) az illetékes hatóság nem jutott az a) pontban említettől eltérő megállapításra.

(6) Az intézményeknek be kell jelenteniük és közzé kell tenniük azokat az átfogó piaci indexeket, amelyekre tőkeinstrumentumaik támaszkodnak.

(7) Az EBH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki azon feltételek meghatározása céljából, amelyek alapján az (4) bekezdés alkalmazásában az indexek átfogó piaci indexeknek minősülnek.

Az EBH 2013. július 28-ig benyújtja a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

74. cikk

A pénzügyi ágazatbeli szabályozott szervezetek által kibocsátott, szavatoló tőkének nem minősülő tőkeinstrumentumok állománya

Az intézményeknek nem kell levonniuk a szavatolótőke-elemeikből a közvetlen, közvetett vagy szintetikus módon tulajdonukban lévő, pénzügyi ágazatbeli szabályozott szervezet által kibocsátott olyan tőkeinstrumentumokat, amelyek nem minősülnek az adott szervezet szavatoló tőkéjének. Az intézmények az ilyen részesedésekre adott esetben a harmadik rész II. címe 2. vagy 3. fejezetének megfelelő kockázati súlyt kell alkalmazniuk.

▼C2

75. cikk

Rövid pozíciókra vonatkozó levonási és lejárati követelmények

A 45. cikk a) pontjában, az 59. cikk a) pontjában és a 69. cikk a) pontjában a rövid pozíciókra vonatkozóan említett lejárati követelmények a tartott pozíciókat illetően teljesítettnek tekintendők, amennyiben teljesülnek a következő feltételek:

a) az intézménynek szerződéses joga van arra, hogy meghatározott jövőbeli időpontban értékesítse a fedezetet nyújtó partner részére a fedezet tárgyát képező hosszú pozíciót;

b) a fedezetet nyújtó partnernek szerződéses kötelezettsége az, hogy egy meghatározott jövőbeli időpontban megvásárolja az intézménytől az a) pontban említett hosszú pozíciót.

76. cikk

Indexhez kötött tőkeinstrumentumok állománya

(1) A 42. cikk a) pontjának, a 45. cikk a) pontjának, az 57. cikk a) pontjának, az 59. cikk a) pontjának, a 67. cikk a) pontjának és a 69. cikk a) pontjának alkalmazásában az intézmények csökkenthetik valamely tőkeinstrumentumban meglévő hosszú pozíciójuk összegét az index azon részével, amelynek az alapul szolgáló kitettsége megegyezik a fedezendő kitettséggel, feltéve, hogy teljesülnek a következő feltételek:

a) a fedezendő hosszú pozíciót és az annak fedezésére szolgáló, indexben lévő rövid pozíciót egyaránt vagy a kereskedési könyvben, vagy a kereskedési könyvön kívül tartják nyilván;

b) az a) pontban említett pozíciókat valós értéken tartják nyilván az intézmény mérlegében;

c) az a) pontban említett rövid pozíció hatékony fedezetnek minősül az intézmény belső kontroll eljárásai szerint;

d) az illetékes hatóságok legalább évente egyszer értékelik a c) pontban említett kontroll eljárások megfelelőségét, és meggyőződnek arról, hogy azok továbbra is megfelelőek.

(2) Amennyiben az illetékes hatóság előzetesen engedélyezte, egy intézmény használhat konzervatív becslést az intézménynek az indexekben foglalt tőkeinstrumentumokkal szembeni, alapul szolgáló kitettségére vonatkozóan annak alternatívájaként, ahogy egy intézmény az alábbiak egyikével vagy mindkettővel szembeni kitettségét kiszámítja:

a) az indexekben foglalt saját elsődleges alapvető, kiegészítő alapvető és járulékos tőkeinstrumentumok;

b) pénzügyi ágazatbeli szervezetek indexekben foglalt elsődleges alapvető, kiegészítő alapvető és járulékos tőkeinstrumentumai.

▼C2

(3) Az illetékes hatóságok a (2) bekezdésben említett engedélyt csak akkor adhatják meg, ha az intézmény számukra kielégítően bizonyította, hogy műveletműködési szempontból megterhelő lenne az intézmény számára a (2) bekezdés a) vagy b) pontjában, illetve adott esetben mindkettőben említett tételekkel szembeni, alapul szolgáló kitettségének monitorozása.

(4) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a következők meghatározása érdekében:

a) az alapul szolgáló kitettség kiszámításának a (2) bekezdésben említett alternatívájaként használt becslés megfelelően konzervatív;

b) a (3) bekezdés alkalmazásában a „működési szempontból megterhelő” kifejezés jelentése.

Az EBH 2013. július 28-ig benyújtja a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

77. cikk

A szavatolótőke csökkentésének feltételei

Az intézményeknek az illetékes hatóság előzetes engedélyét kell kérniük az egyik, illetve mindkét következő művelet végrehajtásához:

a) az intézmény által kibocsátott elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok csökkentése, visszaváltása vagy visszavásárlása az alkalmazandó nemzeti jog által engedélyezett módon;

b) kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok vagy adott esetben járulékos tőkeinstrumentumok lehívása, visszaváltása, visszafizetése vagy visszavásárlása azok szerződéses futamidejének lejárta előtt.

78. cikk

A szavatolótőke csökkentésének felügyeleti engedélyezése

(1) Az illetékes hatóság engedélyezi az intézmény számára az elsődleges alapvető, kiegészítő alapvető vagy járulékos tőkeinstrumentumok csökkentését, visszavásárlását, lehívását vagy visszaváltását, ha a következő feltételek bármelyike teljesül:

a) a 77. cikkben említett intézkedésnél korábban vagy azzal egyidejűleg az intézmény a 77. cikkben említett instrumentumokat ugyanolyan vagy jobb minőségű szavatolótőke-instrumentumokkal váltja fel, az intézmény jövedelemtermelő képessége szempontjából fenntartható feltételekkel;

▼C2

b) az intézmény az illetékes hatóság számára kielégítően bizonyítja, hogy az intézmény szavatolótőkéje a szóban forgó intézkedés nyomán az e rendelet 92. cikke (1) bekezdésében meghatározott követelményeket és a 2013/36/EU irányelv 128. cikkének 6. pontjában meghatározott kombinált pufferkövetelményt meghaladja azzal a többlettel, amelyet az illetékes hatóság a 2013/36/EU irányelv 104. cikkének (3) bekezdése alapján adott esetben szükségesnek ítél.

(2) Az illetékes hatóságnak – amikor az (1) bekezdés a) pontja kapcsán megvizsgálja a felváltó instrumentumok fenntarthatóságát az intézmény jövedelemtermelő képesség szempontjából – mérlegelnie kell, hogy a felváltó tőkeinstrumentumok milyen mértékben lennének költségesebbek az intézmény számára, mint a felváltandó instrumentumok.

(3) Amennyiben az intézmény a 77. cikk a) pontjában említett intézkedést hoz, és az alkalmazandó nemzeti jog tiltja a 27. cikkben említett elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok visszaváltásának elutasítását, az illetékes hatóság eltekinthet az e cikk (1) bekezdésében meghatározott feltételektől, ha az illetékes hatóság előírja az intézmény számára az ilyen instrumentumok visszaváltásának megfelelő alapon történő korlátozását.

(4) Az illetékes hatóságok csak akkor engedélyezhetik az intézményeknek, hogy a kiegészítő alapvető vagy járulékos instrumentumokat a kibocsátásukat követő öt évnél hamarabb visszaváltsák, ha teljesülnek az (1) bekezdésben és ezen bekezdés a) vagy b) pontjában rögzített feltételek:

a) a szóban forgó instrumentumok szabályozói besorolásában olyan változás következik be, amely valószínűleg azoknak a szavatolótőkéből történő kizárását vagy alacsonyabb minőségű szavatolótőkeként történő besorolását eredményezi, és mindkét alábbi feltétel egyszerre teljesül:

   i. az illetékes hatóság úgy ítéli meg, hogy ez a változás bizonyosan be fog következni;

   ii. az intézmény az illetékes hatóság számára kielégítően igazolja, hogy a szóban forgó instrumentumok szabályozói besorolásának megváltozása nem volt ésszerűen előrelátható az instrumentum kibocsátásának időpontjában;

b) a szóban forgó instrumentumok adóügyi megítélésében változás következik be, és az intézmény az illetékes hatóság számára kielégítően igazolja, hogy a változás jelentős, és nem volt ésszerűen előrelátható az instrumentumok kibocsátásának időpontjában.

(5) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a következők részletes meghatározása érdekében:

a) az „intézmény jövedelemtermelő képessége szempontjából fenntartható” kifejezés jelentése;

b) a (3) bekezdésben említett megfelelő körülmények a visszaváltás korlátozására;

▼C2

c) a 77. cikkben felsorolt valamely intézkedés végrehajtásának az illetékes hatóság általi engedélyezésére irányuló, intézmény által benyújtott kérelemre vonatkozó eljárás és adatkövetelmények, beleértve a szövetkezeti társaságok tagjai részére kibocsátott részjegyek visszaváltása esetén alkalmazandó eljárást és az ilyen kérelem feldolgozásának időtartamát is.

Az EBH 2013. július 28-ig benyújtja a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

79. cikk

A szavatolótőke levonása alóli átmeneti felmentés

(1) Amennyiben egy intézmény egy pénzügyi ágazatbeli szervezetben elsődleges alapvető, kiegészítő alapvető vagy járulékos tőkeinstrumentumnak minősülő tőkeinstrumentumokat és alárendelt kölcsönöket birtokol átmenetileg, és az illetékes hatóság megítélése szerint ez a részesedés az adott szervezet reorganizációjára és megmentésére kialakított pénzügyi támogatási művelet célját szolgálja, az illetékes hatóság átmenetileg eltekinthet a levonásra vonatkozó rendelkezésektől, amelyek egyéb esetben alkalmazandóak lennének az adott instrumentumokra.

(2) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki az (1) bekezdés alkalmazásában az átmenetiség fogalmának, valamint azon feltételeknek a meghatározása céljából, amelyek alapján az illetékes hatóságok az átmeneti részesedéseket úgy ítélhetik meg, hogy azok egy releváns szervezet reorganizációjára és megmentésére kialakított pénzügyi támogatási művelet céljára szolgálnak.

Az EBH 2013. július 28-ig benyújtja a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

80. cikk

A szavatolótőke minőségének folyamatos felülvizsgálata

(1) Az EBH monitorozza az Unióban az intézmények által kibocsátott szavatolótőke-instrumentumok minőségét, és haladéktalanul értesíti a Bizottságot, ha jelentős bizonyíték áll rendelkezésére arra vonatkozóan, hogy az említett instrumentumok nem felelnek meg a 28. cikkben, vagy az eset körülményitől függően a 29. cikkben foglalt feltételeknek.

Az illetékes hatóságok az EBH kérésére késedelem nélkül továbbítanak minden olyan információt, amelyet az EBH az újonnan kibocsátott tőkeinstrumentumokkal kapcsolatban lényegesnek tart ahhoz, hogy az unióbeli intézmények által kibocsátott szavatolótőke-instrumentumok minőségét monitorozhassa.

▼C2

(2) Az értesítésnek a következőket kell tartalmaznia:

a) az azonosított hiányosság jellegének és mértékének részletes magyarázata;

b) az EBH által szükségesnek ítélt bizottsági intézkedésre vonatkozó technikai tanácsadás;

c) jelentős fejlemények az EBH által az intézmények fizetőképességének stressztesztelésére vonatkozóan alkalmazott módszerben.

(3) Az EBH technikai tanácsot nyújt a Bizottságnak minden olyan jelentős változtatásról, amelyet a szavatolótőke meghatározásában szükségesnek ítél a következők bármelyikének eredményeként:

a) piaci standardok vagy gyakorlat lényeges fejleményei;

b) a vonatkozó jogi vagy számviteli standardok változásai;

c) jelentős fejlemények az EBH által az intézmények fizetőképességének stressztesztelésére vonatkozóan alkalmazott módszerben.

(4) Az EBH 2014. január 1-ig technikai tanácsot nyújt a Bizottságnak a valós értéken értékelt, nem realizált nyereség lehetséges kezeléséről, az elsődleges alapvető tőkébe történő, korrekció nélküli bevonásukon kívül. Az ilyen ajánlások figyelembe veszik a nemzetközi számviteli standardok és a bankokra vonatkozó prudenciális standardokról szóló nemzetközi megállapodások fejleményeit.

II. CÍM

KISEBBSÉGI RÉSZESEDÉS ÉS A LEÁNYVÁLLALATOK ÁLTAL KIBOCSÁTOTT KIEGÉSZÍTŐ ALAPVETŐ ÉS JÁRULÉKOS TŐKEINSTRUMENTUMOK

81. cikk

A konszolidált elsődleges alapvető tőkébe való beszámításnál figyelembe vehető kisebbségi részesedések

(1) A kisebbségi részesedések magukban foglalják egy leányvállalat elsődleges alapvető tőkeinstrumentumainak összegét, az azokhoz kapcsolódó eredménytartalékot, az ázsiót és egyéb tartalékokat, amennyiben a következő feltételek teljesülnek:

a) a leányvállalat a következők egyike:

i. egy intézmény;

ii. egy vállalkozás, amely az alkalmazandó nemzeti jog értelmében ezen rendelet és a 2013/36/EU irányelv követelményei alá tartozik;

b) a leányvállalatot az első rész II. címének 2. fejezete szerint a konszolidációba teljeskörűen bevonták;

▼C2

c) az e bekezdés bevezető részében említett elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok az első rész II. címe 2. fejezete szerinti konszolidációba bevont vállalkozásoktól eltérő személyek tulajdonában vannak.

(2) Az olyan kisebbségi részesedések, amelyeket közvetlenül vagy közvetve, különleges célú gazdasági egységen keresztül vagy más módon az intézmény anyavállalata vagy leányvállalatai finanszíroznak, nem minősülnek konszolidált elsődleges alapvető tőkének.

82. cikk

A kiegészítő alapvető tőkébe, az alapvető tőkébe, a járulékos tőkébe és a szavatolótőkébe beszámítható tőkeelemek

A kiegészítő alapvető tőkébe, az alapvető tőkébe és a járulékos tőkébe, valamint a szavatolótőkébe beszámítható tőkeelemek közé tartozik a leányvállalat kisebbségi részesedése, valamint a kiegészítő alapvető tőkébe, illetve a járulékos tőkébe beszámítható tőkeinstrumentumai, és az ezekhez kapcsolódó eredménytartalék és ázsió, amennyiben a következő feltételek teljesülnek:

a) a leányvállalat a következők egyike:

i. egy intézmény;

ii. egy vállalkozás, amely az alkalmazandó nemzeti jog értelmében ezen rendelet és a 2013/36/EU irányelv követelményei alá tartozik;

b) a leányvállalatot teljeskörűen bevonták az első rész II. címének 2. fejezete szerinti konszolidációba;

c) az említett instrumentumok az első rész II. címe 2. fejezete szerinti konszolidációba bevont vállalkozásoktól eltérő személyek tulajdonában vannak.

83. cikk

Különleges célú gazdasági egység által kibocsátott, a kiegészítő alapvető tőkébe, illetve a járulékos tőkébe beszámítható tőkeelemek

(1) A különleges célú gazdasági egység által kibocsátott kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok és járulékos tőkeinstrumentumok, valamint a kapcsolódó ázsió csak akkor számítható be a kiegészítő alapvető tőkébe, azalapvető tőkébe, a járulékos tőkébe, illetve a szavatolótőkébe, ha a következő feltételek teljesülnek:

a) az említett instrumentumokat kibocsátó különleges célú gazdasági egységet teljeskörűen bevonták az első rész II. címének 2. fejezete szerinti konszolidációba;

b) az instrumentumok és a kapcsolódó ázsió csak akkor számítható be a kiegészítő alapvető tőkébe, ha teljesülnek az 52. cikk (1) bekezdésében meghatározott feltételek;

▼C2

c) az instrumentumok és a kapcsolódó ázsió csak akkor számítható be a járulékos tőkébe, ha teljesülnek a 63. cikkben meghatározott feltételek;

d) a különleges célú gazdasági egység egyetlen eszköze az anyavállalat vagy annak az első rész II. címének 2. fejezete szerinti konszolidációba teljes körűen bevont leányvállalatának szavatolótőkéjében fennálló befektetése, amelynek formája megfelel az 52. cikk (1) bekezdésében vagy adott esetben a 63. cikkben említett vonatkozó feltételeknek.

Ha az illetékes hatóság véleménye szerint a különleges célú gazdasági egységnek az anyavállalat vagy annak az első rész II. címének 2. fejezete szerinti konszolidációban részt vevő leányvállalatának szavatolótőkéjében fennálló befektetésétől eltérő eszközei minimálisak és jelentéktelenek egy ilyen gazdasági egység számára, az illetékes hatóság eltekinthet az első albekezdés d) pontjában meghatározott feltételtől.

(2) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a különleges célú gazdasági egységek működéséhez esetlegesen kapcsolódó eszközök típusának és az (1) bekezdés második albekezdésében említett „minimális” és „jelentéktelen” fogalmaknak a meghatározása céljából.

Az EBH 2013. július 28-ig benyújtja a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

84. cikk

A konszolidált elsődleges alapvető tőkébe beszámított kisebbségi részesedések

(1) Az intézményeknek úgy kell meghatározniuk egy leányvállalatnak a konszolidált elsődleges alapvető tőkébe beszámított kisebbségi részesedésének összegét, hogy az adott vállalkozás kisebbségi részesedéséből kivonják az a) pont szerinti összeg és a b) pont szerinti százalék szorzatának összegét:

a) a leányvállalat elsődleges alapvető tőkéje, mínusz a következők közül az alacsonyabb:

i. a leányvállalat elsődleges alapvető tőkéjének azon összege, amely a 92. cikk (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott követelménynek, a 458. és 459. cikkben említett követelményeknek, a 2013/36/EU irányelv 104. cikkében említett specifikus tőkekövetelménynek, a 2013/36/EU irányelv 128. cikkének 6. pontjában említett kombinált tőkepuffer követelménynek és az 500. cikkben említett követelményeknek, valamint a harmadik országok további helyi felügyeleti szabályozásainak a teljesítéséhez szükséges, amennyiben ezeket a követelményeket elsődleges alapvető tőkével kell teljesítenie;

▼C2

ii. az adott leányvállalathoz tartozó konszolidált elsődleges alapvető tőke azon összege, amely konszolidált alapon szükséges a 92. cikk (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott követelménynek, a 458. és 459. cikkben említett követelményeknek, a 2013/36/EU irányelv 104. cikkében említett specifikus tőkekövetelménynek, a 2013/36/EU irányelv 128. cikke 5. pontjában említett kombinált tőkepuffer követelménynek és az 500. cikkben említett követelményeknek, valamint a harmadik országok további helyi felügyeleti szabályozásainak a teljesítéséhez, amennyiben ezeket a követelményeket elsődleges alapvető tőkével kell teljesítenie;

b) a leányvállalat kisebbségi részesedése, az adott vállalkozás összes elsődleges alapvető tőkeinstrumentumainak, valamint a kapcsolódó ázsiónak, eredménytartaléknak és egyéb tartalékoknak a százalékos arányaként kifejezve.

(2) Az (1) bekezdésben említett számítást a 81. cikk (1) bekezdésében említett leányvállalatok mindegyikére vonatkozóan külön-külön, szubkonszolidált alapon kell elvégezni.

Egy intézmény dönthet úgy, hogy ezt a számítást nem végzi el egy, a 81. cikk (1) bekezdésében említett leányvállalatra vonatkozóan. Ha egy intézmény ilyen döntést hoz, akkor a szóban forgó leányvállalat kisebbségi részesedése nem képezheti a konszolidált elsődleges alapvető tőke részét.

(3) Ha egy illetékes hatóság a 7. cikkben meghatározottak szerint eltekint a prudenciális követelmények egyedi alapú alkalmazásától, akkor a mentesítés által érintett leányvállalatokban meglévő kisebbségi részesedés nem számítható be szubkonszolidált vagy konszolidált szinten – attól függően, hogy melyik alkalmazandó – a szavatolótőkébe.

(4) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki az e cikk (2) bekezdése, a 85. cikk és a 87. cikk alapján szükséges szubkonszolidált alapú számítás meghatározására.

Az EBH 2013. július 28-ig benyújtja a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(5) Az illetékes hatóságok mentességet adhatnak e cikk alkalmazása alól az olyan pénzügyi holding társaság anyavállalat részére, amely az alábbi feltételek mindegyikét teljesíti:

a) fő tevékenysége tulajdoni részesedések megszerzése;

b) összevont alapú prudenciális felügyelet alá tartozik;

c) a 83/349/EGK irányelv 1. cikkében meghatározott ellenőrzési jog alapján olyan leányvállalatot von be a konszolidációba, amelyben csupán kisebbségi részesedéssel rendelkezik;

▼C2

d) szubkonszolidált alapon számítva az előírt konszolidált elsődleges alapvető tőkéjének több mint 90 %-a a c) pontban említettek szerinti leányvállalatból származik.

Amennyiben egy pénzügyi holding társaság anyavállalat, amely teljesíti az első albekezdésben megállapított feltételeket, 2013. június 28-át követően vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalattá válik, az illetékes hatóságok megadhatják az első albekezdésben említett mentességet ennek a vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalatnak, amennyiben teljesíti az első albekezdésbenmegállapított feltételeket.

(6) Ha egy hálózaton belül valamely központi szervhez tartósan kapcsolt hitelintézetek vagy a 113. cikk (7) bekezdésében említett feltételeknek megfelelő intézményvédelmi rendszerbe tartozó intézmények olyan keresztgarancia-rendszert hoztak létre, amely úgy rendelkezik, hogy a szavatolótőke szabályozási követelményeken felüli összegének a partnertől a hitelintézethez történő átadása előtt nem áll – jelenleg vagy a jövőben várhatóan – jelentős gyakorlati vagy jogi akadály, akkor az említett intézmények mentesülnek ennek a cikknek a levonásra vonatkozó rendelkezései alól, és a keresztgarancia-rendszeren belüli minden kisebbségi részesedést teljes mértékben beszámíthatnak.

85. cikk

A konszolidált alapvető tőke részét képező, az alapvető tőkébe beszámítható instrumentumok

(1) Az intézményeknek úgy kell meghatározniuk egy leányvállalatnak a konszolidált szavatolótőke részét képező, az alapvető tőkébe beszámítható tőkéjének összegét, hogy az adott vállalkozás alapvető tőkébe beszámítható tőkéjéből kivonják az a) pont szerinti összeg és a b) pont szerinti százalék szorzatát:

a) a leányvállalat alapvető tőkéje, mínusz a következők közül az alacsonyabb:

i. a leányvállalat alapvető tőkéjének azon összege, amely a 92. cikk (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott követelménynek, a 458. és 459. cikkben említett követelményeknek, a 2013/36/EU irányelv 104. cikkében említett specifikus szavatolótőke-követelménynek, a 2013/36/EU irányelv 128. cikkének 6. pontjában említett kombinált tőkepuffer követelménynek, és az 500. cikkben említett követelményeknek, valamint a harmadik országok további helyi felügyeleti szabályozásainak a teljesítéséhez szükséges, amennyiben ezeket a követelményeket alapvető tőkével kell teljesítenie;

ii. az adott leányvállalathoz tartozó konszolidált alapvető tőke azon összege, amely konszolidált alapon szükséges a 92. cikk (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott követelménynek, a 458. és 459. cikkben említett követelményeknek, a 2013/36/EU irányelv 104. cikkében említett specifikus szavatolótőke-követelménynek, a 2013/36/EU irányelv 128. cikkének 6. pontjában említett kombinált tőkepuffer követelménynek, és az 500. cikkben említett követelményeknek, valamint a harmadik országok további helyi felügyeleti szabályozásainak a teljesítéséhez, amennyiben ezeket a követelményeket alapvető tőkével kell teljesítenie;

▼C2

b) a leányvállalatnak az alapvető tőkébe beszámítható tőkeelemei, az adott vállalkozás összes alapvető tőkeinstrumentumainak és a kapcsolódó ázsiónak, eredménytartaléknak és egyéb tartalékoknak a százalékában kifejezve.

(2) Az (1) bekezdésben említett számítást a 81. cikk (1) bekezdésében említett leányvállalatok mindegyikére vonatkozóan külön-külön, szubkonszolidált alapon kell elvégezni.

Egy intézmény dönthet úgy, hogy ezt a számítást nem végzi el egy, a 81. cikk (1) bekezdésében említett leányvállalatra vonatkozóan. Ha egy intézmény ilyen döntést hoz, akkor a szóban forgó leányvállalatnak az alapvető tőkébe beszámítható tőkeelemei nem képezhetik a konszolidált alapvető tőke részét.

(3) Ha egy illetékes hatóság a 6. cikkben meghatározottak szerint eltekint a prudenciális követelmények egyedi alapú alkalmazásától, akkor a mentesítés által érintett leányvállalatokban meglévő alapvető tőkeinstrumentumok nem számíthatók be szubkonszolidált vagy konszolidált szinten – attól függően, hogy melyik alkalmazandó – a szavatolótőkébe.

86. cikk

A konszolidált kiegészítő alapvető tőke részét képező, az alapvető tőkébe beszámítható tőke

A 84. cikk (5) és (6) bekezdésének sérelme nélkül az intézményeknek úgy kell meghatározniuk egy leányvállalatnak a konszolidált kiegészítő alapvető tőke részét képező, az alapvető tőkébe beszámítható tőkeelemeinek az összegét, hogy az adott vállalkozásnak a konszolidált alapvető tőke részét képező beszámítható alapvető tőkéjéből kivonják az adott vállalkozásnak a konszolidált elsődleges alapvető tőke részét képező kisebbségi részesedését.

87. cikk

A konszolidált szavatolótőke részét képező, a szavatolótőkébe beszámítható tőke

(1) Az intézményeknek úgy kell meghatározniuk a leányvállalatnak a konszolidált szavatolótőke részét képező, a szavatolótőkébe beszámítható tőkeelemeinek az összegét, hogy az adott vállalkozásnak a szavatolótőkébe beszámítható tőkéjéből levonják az a) pont szerinti összeg és a b) pont szerinti százalék szorzatát:

a) a leányvállalat szavatolótőkéje, mínusz a következők közül az alacsonyabb:

   i. a leányvállalat szavatolótőkéjének azon összege, amely a 92. cikk (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott követelménynek, a 458. és 459. cikkben említett követelményeknek, a 2013/36/EU irányelv 104. cikkében említett specifikus szavatolótőke-követelménynek, a 2013/36/EU irányelv 128. cikkének 6. pontjában említett kombinált tőkepuffer követelménynek és az 500. cikkben említett követelményeknek, valamint a harmadik országok további helyi felügyeleti szabályozásainak a teljesítéséhez szükséges;

▼C2

ii. az adott leányvállalathoz tartozó szavatolótőke azon összege, amely konszolidált alapon szükséges a 92. cikk (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott követelménynek, a 458. és 459. cikkben említett követelményeknek, a 2013/36/EU irányelv 104. cikkében említett specifikus szavatolótőke-követelménynek, a 2013/36/EU irányelv 128. cikkének 6. pontjában említett kombinált tőkepuffer követelménynek és az 500. cikkben említett követelményeknek, valamint a harmadik országok további helyi felügyeleti szabályozásainak a teljesítéséhez;

b) a vállalkozás szavatolótőkéjébe beszámítható tőke a leányvállalatnak az elsődleges alapvető tőke, a kiegészítő alapvető tőke és járulékos tőke részét képező összes szavatolótőke-instrumentumának, a kapcsolódó ázsiónak, eredménytartaléknak és egyéb tartalékoknak a százalékában kifejezve.

(2) Az (1) bekezdésben említett számítást a 81. cikk (1) bekezdésében említett leányvállalatok mindegyikére vonatkozóan külön-külön, szubkonszolidált alapon kell elvégezni.

Egy intézmény dönthet úgy, hogy ezt a számítást nem végzi el egy, a 81. cikk (1) bekezdésében említett leányvállalatra vonatkozóan. Ha egy intézmény ilyen döntést hoz, akkor a szóban forgó leányvállalatnak a szavatolótőkébe beszámítható tőkéje nem képezheti a konszolidált szavatolótőke részét.

(3) Ha egy illetékes hatóság a 7. cikkben meghatározottak szerint eltekint a prudenciális követelmények egyedi alapú alkalmazásától, akkor a mentesítés által érintett leányvállalatokban meglévő szavatolótőke-instrumentumok nem számíthatók be szubkonszolidált vagy konszolidált szinten – attól függően, hogy melyik alkalmazandó – a szavatolótőkébe.

88. cikk

A konszolidált járulékos tőke részét képező, a szavatolótőkébe beszámítható instrumentumok

A 84. cikk (5) és (6) bekezdésének sérelme nélkül az intézményeknek úgy kell meghatározniuk a leányvállalatnak a konszolidált járulékos tőke részét képező, a szavatolótőkébe beszámítható tőkeelemeinek az összegét, hogy az adott vállalkozásnak a konszolidált szavatolótőke részét képező, a szavatolótőkébe beszámítható tőkéjéből levonják az adott vállalkozásnak a konszolidált alapvető tőke részét képező, az alapvető tőkébe beszámítható tőkéjét.

III. CÍM

BEFOLYÁSOLÓ RÉSZESEDÉS A PÉNZÜGYI ÁGAZATON KÍVÜL

89. cikk

Pénzügyi ágazaton kívüli befolyásoló részesedés kockázati súlyozása és tiltása

(1) A (3) bekezdésben meghatározott rendelkezések az intézmény szavatolótőke számítása során figyelembe vehető tőkéjének 15 %-át meghaladó összegű, olyan vállalkozásban lévő befolyásoló részesedésre vonatkoznak, amely nem a következők egyike:

a) pénzügyi ágazatbeli szervezet;

▼C2

b) nem pénzügyi ágazatbeli szervezetnek minősülő vállalkozás, amely olyan tevékenységet végez, amely az illetékes hatóság szerint a következőnek minősül:

i. banki működés közvetlen kiterjesztése;

ii. banki működés kiegészítője;

iii. lízing, faktorálás, vagyonkezelő társaságok kezelése, adatfeldolgozási szolgáltatások kezelése vagy bármely hasonló tevékenység.

(2) A (3) bekezdésben meghatározott rendelkezések az intézménynek az (1) bekezdés a) és b) pontjában említettektől eltérő vállalkozásokban lévő befolyásoló részesedéseinek teljes összegére vonatkoznak, amennyiben az meghaladja az intézmény szavatolótőke számítása során figyelembe vehető tőkéjének 60 %-át.

(3) Az illetékes hatóságok az a) vagy b) pontban említett követelményeket alkalmazzák az intézmények (1) és (2) bekezdésben említett, befolyásoló részesedéseire:

a) a harmadik részben előírt tőkekövetelmény kiszámításához az intézményeknek 1 250 %-os kockázati súlyt kell alkalmazniuk a következők közül a nagyobbra:

i. az (1) bekezdésben említett, a szavatolótőke számítása során figyelembe vehető tőke 15 %-át meghaladó, befolyásoló részesedések összege;

ii. a befolyásoló részesedéseknek a (2) bekezdésben említett, az intézmény szavatolótőke számítása során figyelembe vehető tőkéjének 60 %-át meghaladó teljes összege;

b) az illetékes hatóságok megtiltják az intézményeknek, hogy az (1) és (2) bekezdésben említett olyan befolyásoló részesedéssel rendelkezzenek, amelynek összege meghaladja a szavatolótőke számítása során figyelembe vehető tőkének az említett bekezdésekben meghatározott százalékát;

Az illetékes hatóságoknak közzé kell tenniük, hogy az a) vagy a b) pontot alkalmazzák-e.

(4) Az (1) bekezdés b) pontjának a céljából az EBH iránymutatásokat ad ki, amelyekben meghatározza a következő fogalmakat:

a) a banki működés közvetlen kiterjesztésének minősülő tevékenységek;

b) a banki működést kiegészítő tevékenységek;

c) hasonló tevékenységek.

Az iránymutatásokat az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkének megfelelően kell elfogadni.

90. cikk

Az 1 250 %-os kockázati súly alternatívája

A 89. cikk (1) és (2) bekezdésében meghatározott korlátokat meghaladó összegekre 1 250 %-os kockázati súly alkalmazásának alternatívájaként az intézmények az említett összegeket levonhatják az elsődleges alapvető tőkeelemekből a 36. cikk (1) bekezdése k) pontjának megfelelően.

▼C2

91. cikk

Kivételek

(1) A 89. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában nem említett vállalkozások részvényeit nem kell beszámítani a szavatolótőke számítása során figyelembe vehető tőke említett cikkben meghatározott korlátainak kiszámításánál, ha a következő feltételek bármelyike teljesül:

a) a részvényeket pénzügyi támogatás során ideiglenesen birtokolják, a 79. cikkben leírtak szerint;

b) az említett részvények birtoklása öt munkanapig vagy annál rövidebb ideig tartott jegyzési garanciavállalási pozíció;

c) a részvényeket az intézmény saját nevében, mások javára birtokolja.

(2) Azokat a részvényeket, amelyek nem minősülnek a 86/635/EGK irányelv 38. cikkének (2) bekezdésében említett befektetett pénzügyi instrumentumnak, nem kell bevonni a 89. cikkben meghatározott számításba.

HARMADIK RÉSZ

TŐKEKÖVETELMÉNYEK

I. CÍM

ÁLTALÁNOS KÖVETELMÉNYEK, ÉRTÉKELÉS ÉS ADATSZOLGÁLTATÁS

1. FEJEZET

A szavatolótőke előírt szintje

1. szakasz

Az intézmények szavatolótőkéjére vonatkozó követelmények

92. cikk

Szavatolótőke-követelmények

(1) A 93. és a 94. cikkre figyelemmel az intézményeknek mindenkor teljesíteniük kell a következő szavatolótőke-követelményt:

a) 4,5 %-os elsődleges alapvető tőke megfelelési mutató;

b) 6 %-os alapvető tőke megfelelési mutató;

c) 8 %-os teljes tőkemegfelelési mutató.

(2) Az intézményeknek a következőképpen kell kiszámítaniuk a tőkemegfelelési mutatóikat:

a) az elsődleges alapvető tőke megfelelési mutató az intézmény elsődleges alapvető tőkéje, a teljes kockázati kitettségérték százalékaként kifejezve;

▼C2

b) az alapvető tőke megfelelési mutató az intézmény alapvető tőkéje, a teljes kockázati kitettségérték százalékaként kifejezve;

c) a teljes tőkemegfelelési mutató az intézmény szavatolótőkéje, a teljes kockázati kitettségérték százalékaként kifejezve.

(3) A teljes kockázati kitettségértéket az e bekezdés a)–f) pontjának összegeként kell kiszámítani a (4) bekezdésben meghatározott rendelkezések figyelembevételével:

a) egy intézmény minden üzleti tevékenysége tekintetében a II. címnek és a 379. cikknek megfelelően kiszámított, a hitelkockázatra és a felhígulási kockázatra vonatkozó kockázattal súlyozott kitettségértékek, kivéve az intézmény kereskedési könyv szerinti tevékenységéből eredő, kockázattal súlyozott kitettségértékeket;

b) egy intézmény kereskedési könyv szerinti tevékenysége tekintetében az e rész IV. címének vagy amennyiben releváns, a negyedik résznek megfelelően meghatározott szavatolótőke-követelmény a következőkre vonatkozóan:

i. pozíciókockázat;

ii. a 395–401. cikkben meghatározott határértékeket meghaladó nagykockázat-vállalások, az intézmény számára az említett határértékek túllépésére engedélyezett mértékig;

c) a IV. címnek, vagy az eset körülményeitől függően az V. címnek – a 379. cikk kivételével – megfelelően meghatározott szavatolótőke-követelmény a következőkre vonatkozóan:

i. devizaárfolyam-kockázat;

ii. kiegyenlítési kockázat;

iii. árukockázat;

d) a hitelkockázathoz kapcsolódó kockázattal súlyozott kitettségérték csökkentésére elismert hitelderivatíváktól eltérő, tőzsdén kívüli OTC derivatívák hitelértékelési korrekciós kockázatához kapcsolódó, a VI. címnek megfelelően kiszámított szavatolótőke-követelmény;

e) a működési kockázatra vonatkozóan a III. címnek megfelelően kiszámított szavatolótőke-követelmény;

▼C2

f) az intézmény kereskedési könyv szerinti tevékenységéből eredő partnerkockázathoz kapcsolódó, a harmadik rész II. címének megfelelően meghatározott, kockázattal súlyozott kitettségértékek a következő tranzakciótípusokra és megállapodásokra vonatkozóan:

i. a II. mellékletben felsorolt szerződések és hitelderivatívák;

ii. repoügyletek, értékpapír- és/vagy áru kölcsönbe adása vagy kölcsönbe vétele;

iii. értékpapír- vagy árufedezet mellett nyújtott befektetési célú hitelek;

iv. hosszú kiegyenlítési idejű ügyletek.

(4) A (3) bekezdésben említett teljes kockázati kitettségérték kiszámítása során a következő rendelkezések alkalmazandók:

a) az említett (3) bekezdés c), d) és e) pontjában említett szavatolótőke-követelmény magában kell, hogy foglalja az intézmény összes üzleti tevékenységéből eredő szavatolótőke-követelményeket;

b) az intézményeknek az említett bekezdés b)–e) pontjában meghatározott szavatolótőke-követelményt meg kell szorozniuk 12,5-del.

93. cikk

Folyamatos működés melletti indulótőke-követelmény

(1) Az intézmény szavatolótőkéje nem csökkenhet az engedélyezése időpontjában előírt indulótőke összege alá.

(2) Azok az 1993. január 1-jén már létező hitelintézetek, amelyek szavatolótőkéjének összege nem éri el az indulótőke előírt összegét, folytathatják tevékenységüket. Ebben az esetben a szóban forgó intézmények szavatolótőkéjének összege nem csökkenhet az 1989. december 22-től kezdődően elért legmagasabb szint alá.

(3) Azok az 1995. december 31. előtt már létezett, a 2006/49/EK irányelv 6. cikkének hatálya alá tartozott,engedélyezett befektetési vállalkozások és vállalkozások, amelyek szavatolótőkéjének összege kisebb, mint a szükséges indulótőke összege, folytathatják tevékenységüket. Az ilyen vállalkozások vagy befektetési vállalkozások szavatolótőkéjének összege nem csökkenhet a befektetési vállalkozások és hitelintézetek tőkemegfeleléséről szóló, 1993. március 15-i 93/6/EGK tanácsi irányelv ([1]) szerinti bejelentés időpontját követően kiszámított legmagasabb referenciaszint alá. E referenciaszint a szavatolótőke napi szintjének a kiszámítás időpontját megelőző hat hónapos időszakra számított átlaga. A referenciaszintet mindig hathavonta, az aktuális megelőző időszakra vonatkozóan kell kiszámítani.

([1]) HL L 141., 1993.6.11., 1. o.

▼C2

(4) Ha a (2) vagy (3) bekezdésben említett kategóriába tartozó intézmény ellenőrzését átveszi egy, az intézmény felett korábban ellenőrzést gyakorló személytől különböző természetes vagy jogi személy, az adott intézmény szavatolótőkéje összegének el kell érnie az indulótőke előírt összegét.

(5) Ha a (2) vagy (3) bekezdésben említett kategóriába tartozó két vagy több intézmény egyesül, az egyesülés révén létrejövő intézmény szavatolótőkéjének összege mindaddig nem csökkenhet az egyesült intézményeknek az egyesülés időpontjában meglévő teljes szavatolótőkéjének összege alá, amíg az az indulótőke előírt összegét el nem érte.

(6) Amennyiben az illetékes hatóságok egy intézmény fizetőképességének biztosításához szükségesnek tartják az (1) bekezdésben meghatározott követelmény teljesítését, a (2)–(5) bekezdésben meghatározott rendelkezések nem alkalmazandók.

94. cikk

Kisméretű kereskedési könyv szerinti tevékenységre vonatkozó kivétel

(1) Az intézmények a kereskedési könyv szerinti tevékenységük tekintetében a 92. cikk (3) bekezdésének b) pontjában említett tőkekövetelményt helyettesíthetik az említett bekezdés a) pontjának megfelelően kiszámított tőkekövetelménnyel, feltéve, hogy a mérleg szerinti és mérlegen kívüli kereskedési könyv szerinti tevékenységük nagysága megfelel mindkét következő feltételnek:

a) általános esetben kisebb, mint a a mérlegfőösszeg 5 %-a és 15 millió EUR;

b) soha nem haladja meg a mérlegfőösszeg 6 %-át és 20 millió EUR-t.

(2) A mérleg szerinti és a mérlegen kívüli üzleti tevékenység nagyságának kiszámításakor az intézményeknek a következőket kell alkalmazniuk:

a) hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokat piaci árukon vagy névértékükön, a részvényeket piaci értékükön, a származtatott ügyleteket pedig az azok alapjául szolgáló eszközök névértéke vagy piaci értéke szerint kell értékelni;

b) a hosszú pozíciók abszolútértékét összegezni kell a rövid pozíciók abszolútértékével.

(3) Ha egy intézmény nem teljesíti az (1) bekezdés b) pontjában előírt feltételt, akkor azonnal értesítenie kell az illetékes hatóságot. Ha vizsgálatát követően az illetékes hatóság megállapítja, hogy az (1) bekezdés a) pontjában szereplő követelmény nem teljesül, és arról értesíti az intézményt, az intézmény a következő adatszolgáltatás időpontjától már nem alkalmazhatja az (1) bekezdésben foglaltakat.

▼C2

2. szakasz

Befektetési szolgáltatások nyújtására vonatkozóan korlátozott engedéllyel rendelkező befektetési vállalkozásokra vonatkozó szavatolótőke-követelmények

95. cikk

Befektetési szolgáltatások nyújtására vonatkozóan korlátozott engedéllyel rendelkező befektetési vállalkozásokra vonatkozó szavatolótőke-követelmények

(1) A 92. cikk (3) bekezdésének alkalmazása céljából a 2004/39/EK irányelv I. melléklete A. szakaszának 3. és 6. pontjában felsorolt befektetési szolgáltatások nyújtására engedéllyel nem rendelkező befektetési vállalkozásoknak a teljes kockázati kitettségérték (2) bekezdésben meghatározott számítását kell alkalmazniuk.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett befektetési vállalkozásoknak és a 4. cikk (1) bekezdésének 2. pontja c) alpontjában említett azon vállalkozásoknak, amelyek a 2004/39/EK irányelv I. melléklete A. szakaszának 2. és 4. pontjában felsorolt befektetési szolgáltatásokat nyújtják, illetve tevékenységeket végzik, a teljes kockázati kitettségértéküket a következők közül a magasabbként kell kiszámítaniuk:

a) a 92. cikk (4) bekezdésének alkalmazása után a 92. cikk (3) bekezdése a)–d) és f) pontjában említett elemek összege;

b) a 97. cikkben meghatározott összeg 12,5-szerese.

A 4. cikk (1) bekezdése 2. pontjának c) alpontjában említett azon vállalkozásoknak, amelyek a 2004/39/EK irányelv I. melléklete A. szakaszának 2. és 4. pontjában felsorolt befektetési szolgáltatásokat nyújtják, illetve tevékenységeket végzik, a 92. cikk (1) és (2) bekezdésében foglalt követelményeket az első albekezdésben említett teljes kockázati kitettségérték alapján kell teljesíteniük.

A 4. cikk (1) bekezdése 2. pontjának c) alpontjában említett azon vállalkozások számára, amelyek a 2004/39/EK irányelv I. melléklete A. szakaszának 2. és 4. pontjában felsorolt befektetési szolgáltatásokat nyújtják, illetve tevékenységeket végzik, az illetékes hatóságok megállapíthatnak olyan szavatolótőke-követelményt, mint amelyek a 2006/49/EK irányelvet és a 2006/48/EK irányelvet átültető, 2013. december 31-én hatályban lévő nemzeti rendelkezéseknek megfelelően lennének kötelezőek az említett vállalkozásokra nézve.

(3) Az (1) bekezdésben említett befektetési vállalkozások a működési kockázat tekintetében a 2013/36/EU irányelv VII. címe 2. fejezete II. szakasza 2. alszakaszában meghatározott összes többi rendelkezés hatálya alá tartoznak.

96. cikk

A 2013/36/EU irányelv 28. cikkének (2) bekezdésében meghatározottak szerinti indulótőkével rendelkező befektetési vállalkozásokra vonatkozó szavatolótőke-követelmények

(1) A 92. cikk (3) bekezdésének alkalmazása céljából az olyan befektetési vállalkozások következő kategóriáinak, amelyek a 2013/36/EU irányelv 28. cikke (2) bekezdésének megfelelő indulótőkével rendelkeznek, a teljes kockázati kitettségérték az e cikk (2) bekezdésében meghatározott számítását kell alkalmazniuk:

▼C2

a) kizárólag ügyfélmegbízás teljesítése vagy végrehajtása, illetve klíring- és kiegyenlítési rendszerbe vagy elismert tőzsdére történő belépés céljából saját számlára ügyleteket kötő befektetési vállalkozások, abban az esetben, ha ügynöki minőségben lépnek fel vagy hajtanak végre ügyfélmegbízást;

b) a következő feltételek mindegyikét teljesítő befektetési vállalkozások:

i. amelyek nem rendelkeznek az ügyfelek pénzeszközei vagy értékpapírjai felett

ii. amelyek csak saját számlára történő ügyletkötést vállalnak;

iii. amelyek nem rendelkeznek külső ügyfelekkel;

iv. amelyek ügyleteinek teljesítése és kiegyenlítése klíringintézmény felelősségvállalása és garanciája mellett történik.

(2) Az (1) bekezdésben említett befektetési vállalkozások esetében a teljes kockázati kitettségértéket a következők összegeként kell kiszámítani:

a) a 92. cikk (4) bekezdésének alkalmazása után a 92. cikk (3) bekezdésének a)–d) és f) pontja;

b) a 97. cikkben meghatározott összeg 12,5-szerese.

(3) Az (1) bekezdésben említett befektetési vállalkozások a működési kockázat tekintetében a(z) 2013/36/EU irányelv VII. címe 3. fejezete II. szakasza 1. alszakaszában meghatározott összes többi rendelkezés hatálya alá tartoznak.

97. cikk

Fix általános költségeken alapuló szavatolótőke-követelmény

(1) A 95. és 96. cikkel összhangban a befektetési vállalkozásoknak és a 4. cikk (1) bekezdése 2. pontjának c) alpontjában említett azon vállalkozásoknak, amelyek a 2004/39/EK irányelv I. melléklete A. szakaszának 2. és 4. pontjában felsorolt befektetési szolgáltatásokat nyújtják, illetve tevékenységeket végzik, az előző évi fix általános költségeik legalább egynegyedének megfelelő, figyelembe vehető tőkével kell rendelkezniük.

(2) Amennyiben a befektetési vállalkozás üzleti tevékenységében az előző év óta az illetékes hatóság által lényegesnek ítélt változás következik be, az illetékes hatóság módosíthatja az (1) bekezdésben meghatározott követelményt.

(3) Amennyiben a befektetési vállalkozás még nem folytatott üzleti tevékenységet egy teljes éven át, a befektetési vállalkozásnak az indulása napjától számítva az üzleti tervében előre jelzett fix általános költségek legalább egynegyedének megfelelő, figyelembe vehető tőkével kell rendelkeznie, kivéve, ha az illetékes hatóság előírja az üzleti terv módosítását.

(4) Az EBH az EÉPH-val egyeztetve szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a következők részletesebb meghatározása céljából:

▼C2

a) az előző évi fix általános költségek legalább egynegyedének megfelelő, a figyelembe vehető tőke tartására vonatkozó követelmény kiszámítása;

b) az előző évi fix általános költségek legalább egynegyedének megfelelő, a figyelembe vehető tőke tartására vonatkozó követelmény illetékes hatóság általi módosításának feltételei;

c) az előre jelzett fix általános költségek számítása olyan befektetési vállalkozások esetében, amelyek még nem folytattak üzleti tevékenységet egy teljes éven át.

Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2014. március 1-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

98. cikk

Befektetési vállalkozások összevont alapú szavatoló tőkéje

(1) A 95. cikk (1) bekezdésében említett, csoporthoz tartozó befektetési vállalkozások esetében, ha a csoportban nincs hitelintézet, a tagállami befektetési vállalkozás anyavállalatnak a 92. cikket összevont alapon kell alkalmaznia, a következők szerint:

a) a teljes kockázati kitettségérték kiszámítására a 95. cikk (2) bekezdésében meghatározottakat alkalmazva;

b) az esettől függően a befektetési vállalkozás anyavállalat, a pénzügyi holding társaság, vagy a vegyes pénzügyi holding társaság összevont alapon számított szavatolótőkéjét alkalmazva.

(2) A 96. cikk (1) bekezdésében említett, csoporthoz tartozó befektetési vállalkozások esetében, ha a csoportban nincs hitelintézet, a tagállami befektetési vállalkozás anyavállalatnak és a pénzügyi holding társaság, vagy a vegyes pénzügyi holding társaság által ellenőrzött befektetési vállalkozásnak a 92. cikket összevont alapon kell alkalmaznia, a következők szerint:

a) a 96. cikk (2) bekezdésében meghatározott teljes kockázati kitettségérték számítását kell alkalmaznia;

b) a befektetési vállalkozás anyavállalat, a pénzügyi holding társaság vagy adott esetben a vegyes pénzügyi holding társaság összevont alapon számított szavatoló tőkéjét kell alkalmaznia az első rész II. címe 2. fejezetével összhangban.

▼C2

2. FEJEZET

Számítási és adatszolgáltatási követelmények

99. cikk

A szavatolótőke-követelményre és pénzügyi információkra vonatkozó adatszolgáltatás

(1) A 92. cikkben meghatározott kötelezettségekről az intézményeknek legalább félévenként adatot kell szolgáltatniuk az illetékes hatóságok részére.

(2) Az 1606/2002/EK rendelet 4. cikkének hatálya alá tartozó intézményeknek, valamint azoknak – az említett rendelet 4. cikkében említettektől eltérő – hitelintézeteknek, amelyek a konszolidált éves beszámolójukat az említett rendelet 6. cikkének (2) bekezdésében megállapított eljárással összhangban elfogadott nemzetközi számviteli standardoknak megfelelően állítják össze, szintén adatot kell szolgáltatniuk a pénzügyi információkról.

(3) Az illetékes hatóságok előírhatják azon hitelintézetek számára, amelyek e rendelet 24. cikke (2) bekezdése értelmében az 1606/2002/EK rendelet alapján alkalmazandó nemzetközi számviteli sztenderdeket alkalmazzák az összevont alapon számított szavatolótőkéről való adatszolgáltatásra, hogy az e cikk (2) bekezdésében említettek szerint szintén szolgáltassanak adatot a pénzügyi információkról.

(4) A (2) és a (3) bekezdésben említett pénzügyi információkról olyan mértékben kell adatot szolgáltatni, amennyiben az szükséges ahhoz, hogy az a 1093/2010/EU rendelettel összhangban átfogó képet adjon egy intézmény tevékenységének kockázati profiljáról, illetve képet lehessen alkotni az intézmények által előidézett, a pénzügyi szektorra vagy a reálgazdaságra gyakorolt rendszerszintű kockázatokról.

(5) Az EBH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki az (1)-(4) bekezdésben előírtadatszolgáltatás érdekében az Unióban alkalmazandó egységes formátumok, az adatszolgáltatás gyakorisága, időpontjai, fogalmak, valamint az informatikai megoldások, meghatározása céljából.

Az adatszolgáltatási követelményeknek arányosnak kell lenniük az intézmények tevékenységének jellegével, nagyságrendjével és összetettségével.

Az EBH 2013. július 28-ig benyújtja a Bizottságnak az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

(6) Ha az illetékes hatóság úgy ítéli meg, hogy a (2) bekezdésben előírt pénzügyi információk a (2) és (3) bekezdésben említett intézményektől eltérő, a 86/635/EGK irányelven alapuló számviteli szabályozás hatálya alá tartozó intézmények esetében is szükségesek ahhoz, hogy átfogó képet lehessen alkotni egy intézmény tevékenységeinek kockázati profiljáról, illetve képet lehessen alkotni azokról a rendszerszintű kockázatokról, amelyet az intézmények a pénzügyi szektorra vagy a reálgazdaságra nézve jelentenek, akkor konzultál az EBH-val a pénzügyi információkra vonatkozó, összevont alapon történő adatszolgáltatási követelményeknek az említett intézményekre való kiterjesztéséről, feltéve hogy ezek az intézmények nem teljesítenek már eleve ilyen alapon adatszolgáltatást..

▼C2

Az EBH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki az intézmények által használandó formátumok meghatározása céljából, amelyekkel az illetékes hatóságok a pénzügyi információkra vonatkozó adatszolgáltatási kötelezettséget az első albekezdésssel összhangban kiterjeszthetik.

Az EBH 2013. július 28-ig benyújtja a Bizottságnak az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap a második albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

(7) Ha valamely illetékes hatóság úgy ítéli meg, hogy bizonyos, az (5) bekezdésben említett végrehajtás-technikai standardokban nem érintett információk is szükségesek a (4) bekezdésben említett célok eléréséhez, akkor értesíti az EBH-t és az ERKT-t arról, hogy melyek azok a további információk, amelyeknek az (5) bekezdésben említett végrehajtás-technikai standardokba való beillesztését szükségesnek tartja.

100. cikk

Kiegészítő adatszolgáltatási követelmények

Az intézményeknek adatot kell szolgáltatniuk az illetékes hatóságok részére a repo megállapodásaikról, értékpapír-kölcsönzésükről és bármilyen módon megterhelt eszközeikről, legalább összesített szinten.

Az EBH beilleszti ezeket az információkat a 99. cikk (5) bekezdésében említett, adatszolgáltatásra vonatkozó végrehajtás-technikai standardokba.

101. cikk

Egyedi adatszolgáltatási kötelezettségek

(1) Az intézményeknek félévenként a következő adatokat kell jelenteniük az illetékes hatóságoknak minden egyes nemzeti ingatlanpiac tekintetében, ahol kitettséggel rendelkeznek:

a) az olyan kitettségekből eredő veszteségek, amelyekre az intézmény elismert lakóingatlan-biztosítékkal rendelkezik a jelzáloggal terhelt összegig és a piaci érték 80 %-a vagy a jelzálog-hitelbiztosítéki érték 80 %-a közül az alacsonyabb összegig; kivéve, ha a 124. cikk (2) bekezdése alapján másképpen határoznak;

b) az olyan kitettségekből eredő összesített veszteség, amelyekre az intézmény elismert lakóingatlan-biztosítékkal rendelkezik a 124. cikk (1) bekezdése szerint a kitettség teljes mértékben lakóingatlannal fedezettként kezelt részéig;

c) a kitettségérték az összes olyan fennálló kitettség vonatkozásában, amelyre az intézmény elismert lakóingatlan-biztosítékkal rendelkezik a 124. cikk (1) bekezdése szerint a kitettség teljes mértékben lakóingatlannal fedezettként kezelt részéig;

▼C2

d) az olyan kitettségekből eredő veszteség, amelyekre az intézmény elismert kereskedelmiingatlan-biztosítékkal rendelkezik a jelzáloggal terhelt összeg és a piaci érték 50 %-a vagy a jelzálog hitelbiztosítéki érték 60 %-a közül az alacsonyabb összegig; kivéve, ha a 124. cikk (2) bekezdése alapján másképpen határoznak;

e) az olyan kitettségekből eredő összesített veszteség, amelyekre az intézmény elismert kereskedelmiingatlan-biztosítékkal rendelkezik a 124. cikk (1) bekezdése szerint a kitettség teljes mértékben kereskedelmi ingatlannal fedezettként kezelt részéig;

f) a kitettségérték az összes olyan fennálló kitettség vonatkozásában, amelyre az intézmény elismert kereskedelmiingatlan-biztosítékkal rendelkezik a 124. cikk (1) bekezdése szerint a kitettség teljes mértékben kereskedelmi ingatlannal fedezettttként kezelt részéig.

(2) Az (1) bekezdésben említett adatokat az érintett intézmény székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságának kell jelenteni. Ha egy intézménynek egy másik tagállamban is van fióktelepe, az említett fióktelepre vonatkozó adatokat a fogadó tagállam illetékes hatóságainak is jelenteni kell. Az Unión belüli minden olyan ingatlanpiac vonatkozásában, ahol az érintett intézmény kitettséggel rendelkezik, külön kell adatot szolgáltatni.

(3) Az illetékes hatóságok évente összesített alapon közzéteszik az (1) bekezdés a)–f) pontjában meghatározott adatokat, a múltbeli adatokkal együtt, ha azok elérhetők. Az illetékes hatóságnak egy másik tagállami illetékes hatósága vagy az EBH kérésére részletesebb információval kell szolgálnia az adott illetékes hatóság vagy az EBH részére az adott tagállam lakóingatlan- vagy kereskedelmiingatlan-piacainak állapotáról.

(4) Az EBH végrehajtás-technikai standard tervezeteket dolgoz ki a következők részletes meghatározása céljából:

a) az (1) bekezdésben említett adatokra vonatkozó adatszolgáltatás céljára alkalmazandó egységes formátumok és fogalmak, az adatszolgáltatás gyakorisága és időpontjai, valamint az alkalmazandó informatikai megoldások;

b) a (2) bekezdésben említett összesített adatokra vonatkozó adatszolgáltatás céljára alkalmazandó egységes formátumok és fogalmak, az adatszolgáltatás gyakorisága és időpontjai, valamint az alkalmazandó informatikai megoldások.

Az EBH 2013. július 28-ig benyújtja a Bizottságnak az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

▼C2

3. FEJEZET

Kereskedési könyv

102. cikk

A kereskedési könyvre vonatkozó követelmények

(1) A kereskedési könyvben csak olyan pozíciók szerepelhetnek, amelyek vagy mentesek a forgalmazhatóságukra vonatkozó korlátozásoktól, vagy fedezeti ügyletbe bevonhatók.

(2) A kereskedési szándékot az intézmény által a pozíció vagy a portfólió 103. cikknek megfelelő kezelése céljából létrehozott stratégiák, szabályzatok és eljárások alapján kell igazolni.

(3) Az intézmények kereskedési könyvük kezelésére a 104. és 105. cikknek megfelelő rendszereket és ellenőrzési mechanizmusokat alakítanak ki és tartanak fenn.

(4) Az intézmények a pozíciókockázatra vonatkozó tőkekövetelmény kiszámításába bevonhatják a belső fedezeti ügyleteket, feltéve, hogy ezeket kereskedési szándékkal tartják, és a 103–106. cikk követelményei teljesülnek.

103. cikk

A kereskedési könyv kezelése

Az intézménynek a kereskedési könyvi pozícióinak vagy pozíciócsoportjainak a kezelése során teljesítenie kell a következő összes követelményt:

a) az intézménynek a pozícióra/instrumentumra vagy portfóliókra nézve rendelkeznie kell egy, a felső vezetés által jóváhagyott, világosan dokumentált kereskedési stratégiával, amelynek részét képezi a tartási időszak várható hossza;

b) az intézménynek egy kereskedési részlegnél felvállalt pozíciók aktív kezelésére nézve világosan meghatározott szabályokkal és eljárásokkal kell rendelkeznie. E szabályok és eljárások kiterjednek a következőkre:

   i. mely kereskedési részleg mely pozíciókat vállalhatja fel;

   ii. a pozíciós határértékeket megállapítják és megfelelőségüket monitorozzák;

   iii. a kereskedők az elfogadott határértékeken belül és a jóváhagyott stratégia szerint szabadon vállalhatnak pozíciót és kezelhetik azt;

   iv. az intézmény kockázatkezelési eljárásának szerves részét képezi a pozíciók felső vezetésnek való jelentése;

   v. a pozíciókat piaci információs források igénybevételével folyamatosan monitorozzák, és értékelés készül a pozíció vagy az azt alkotó kockázatok értékesíthetőségéről vagy fedezhetőségéről, ideértve az értékelési folyamat piaci bejövő adatainak kiértékelését, minőségét és rendelkezésre állását, a piaci forgalom szintjét, valamint a piacon kereskedett pozíciók méretét;

▼C2

vi. csalás elleni aktív eljárások és kontrollok;

c) az intézmény világosan meghatározott szabályokkal és eljárásokkal rendelkezik a pozícióknak az intézmény kereskedési stratégiájához viszonyított monitorozására, beleértve a forgalom és azon pozíciók monitoringját, amelyek esetében az eredetileg tervezett tartási időszakot túllépték.

104. cikk

A kereskedési könyvbe történő besorolás

(1) Az intézményeknek a 102. cikkben meghatározott követelményeknek és a kereskedési könyvnek a 4. cikk (1) bekezdése 86. pontja szerinti meghatározásának megfelelően, az intézmény kockázatkezelési képességét és gyakorlatát figyelembe véve, világosan meghatározott szabályzatokkal és eljárásokkal kell rendelkezniük a kereskedési könyvbe a tőkekövetelményük kiszámítása céljából besorolható pozíciók meghatározása céljából. Az intézménynek teljes körűen dokumentálnia kell az említett szabályzatok és eljárások betartását és rendszeres belső auditnak kell alávetnie azokat.

(2) Az intézményeknek világosan meghatározott szabályzatokkal és eljárásokkal kell rendelkezniük a kereskedési könyv átfogó kezelésére. Ezeknek a szabályzatoknak és eljárásoknak legalább a következőkre kell vonatkozniuk:

a) az intézmény által kereskedésnek és a szavatolótőke-követelmény szempontjából a kereskedési könyv alkotórészének tekintett tevékenységek;

b) az, hogy a pozícióra milyen mértékben alkalmazható napi piaci áron történő értékelés egy aktív, likvid kétirányú piac alapul vételével;

c) a modell alapján értékelt pozíciók esetében az, hogy az intézmény milyen mértékben képes:

i. a pozíció összes jelentős kockázatát azonosítani;

ii. a pozíció összes jelentős kockázatát fedezni olyan instrumentumokkal, amelyekre aktív, likvid, kétirányú piac működik;

iii. a modellben használt kulcsfontosságú feltételezések és paraméterek tekintetében megbízható becsléseket levezetni;

d) az, hogy az intézmény milyen mértékben képes és köteles a pozícióra vonatkozó értékeléseket végezni, amelyek külső értékeléssel következetesen validálhatók;;

e) az, hogy a jogi korlátozások vagy egyéb működési követelmények milyen mértékben korlátoznák az intézmény azon képességét, hogy rövid távon lezárja vagy fedezze a pozíciót;

f) az, hogy az intézmény milyen mértékben képes és köteles a kereskedési tevékenysége során a pozíciók kockázatát aktívan kezelni;

▼C2

g) az, hogy az intézmény milyen mértékben helyezhet át kockázatot vagy pozíciókat a nem kereskedési könyv és a kereskedési könyv között, és az ilyen áthelyezések kritériumai.

105. cikk

A prudens értékelés követelményei

(1) Minden kereskedési könyvi pozícióra vonatkoznak a prudens értékelésre vonatkozóan ebben a cikkben meghatározott előírások. Az intézményeknek mindenekelőtt biztosítaniuk kell, hogy kereskedési könyvi pozícióik prudens értékelése megfelelő mértékű bizonyosságot nyújtson, tekintettel a kereskedési könyvi pozíciók dinamikus természetére, a prudenciális megbízhatóság követelményeire, valamint a kereskedési könyvi pozíciók tekintetében a tőkekövetelmény számítás módjára és céljára.

(2) A prudens és megbízható értékelési becslések biztosítására az intézményeknek megfelelő rendszereket és kontrollokat kell bevezetniük és fenntartaniuk. Ezeknek a rendszereknek és kontrolloknak legalább a következő elemeket kell tartalmazniuk:

a) az értékelési folyamatra vonatkozó szabályok és dokumentált eljárások, többek között az értékelés kialakításában részt vevő különböző területek világosan elhatárolt felelősségi körei, a piaci információk forrásai és azok megfelelőségének felülvizsgálata, az ellenőrizhetetlen bemenő adatok felhasználására vonatkozó iránymutatás, amely tükrözi az intézmény azzal kapcsolatos feltételezéseit, hogy a piaci szereplők hogyan használnák azokat a pozíciók árazására, a független értékelés gyakorisága, a záró árak időzítése, eljárások az értékelések korrigálására, hó végi és eseti ellenőrzési eljárások;

b) az értékelési folyamatért felelős részleg világos és a front office-tól független jelentési folyamata, amelynek végén a vezető testületnek kell állnia.

(3) Az intézményeknek legalább naponta újra kell értékelniük a kereskedési könyvi pozícióikat.

(4) Az intézményeknek amikor csak lehet, piaci áron kell értékelniük pozícióikat, beleértve a a kereskedési könyv szerinti szavatolótőke-követelmény megállapítását is.

(5) Piaci árazáskor az intézménynek az eladási és vételi ár közül a prudensebb értékelést biztosító árat kell használnia, kivéve, ha az intézmény képes piaci középárfolyamokon zárni. Ha egy intézmény igénybe veszi ezt az eltérést, akkor félévenként tájékoztatnia kell a felügyeleti hatóságát az érintett pozíciókról, és bizonyítékot kell szolgáltatnia arra vonatkozóan, hogy képes piaci középárfolyamokon zárni.

(6) Ha piaci árazás nem lehetséges, az intézményeknek konzervatív módon, modellalapú árazással kell árazniuk pozícióikat és portfólióikat, a kereskedési könyvi pozíciókra vonatkozó szavatolótőke-követelmény kiszámítása során is.

▼C2

(7) Az intézményeknek a modellalapú árazás során teljesíteniük kell a következő követelményeket:

a) a felső vezetésnek ismernie kell a modell alapú árazás tárgyát képező kereskedési könyvi elemeket vagy egyéb valós értéken értékelt pozíciókat, és meg kell értenie, hogy ezzel milyen mértékben okoz bizonytalanságot az üzleti tevékenység kockázatáról/hozamáról szóló jelentésben;

b) az intézmények a piaci inputokat lehetőség szerint ugyanabból a forrásból nyerik, mint a piaci árakat, és rendszeresen értékelik a szóban forgó értékelt pozíció piaci inputjainak megfelelőségét és a modell paramétereit;

c) amennyiben lehetséges, az intézmények olyan értékelési módszereket alkalmaznak, amelyek az adott pénzügyi instrumentumok vagy áruk tekintetében elismert piaci gyakorlatnak minősülnek;

d) amennyiben a modellt az intézmény maga fejleszti ki, a modellnek megfelelő feltételezéseken kell alapulnia, amelyeket a modellfejlesztéstől független, megfelelően képesített felek értékeltek és megvitattak

e) az intézmények szabályozott változás-kontroll eljárásokkal rendelkeznek, valamint biztonsági másolatot őriznek a modellről, és azt az értékelések időszakos felülvizsgálatára használják;

f) a kockázatkezelő részlegnek ismernie kell az alkalmazott modellek gyengeségeit és hogy azokat hogyan lehet a legjobban megjeleníteni az értékelés eredményében; és

g) az intézmények modelljeit rendszeres időközönként felül kell vizsgálni teljesítményük pontosságának meghatározása céljából, ami magában foglalja a feltételezések folyamatos megfelelőségének értékelését, az eredménynek a kockázati tényezők fényében történő elemzését és a tényleges záró értékek összehasonlítását a modell eredményeivel.

A d) pont alkalmazásában a modellt a kereskedési részlegtől függetlenül kell kifejleszteni vagy jóváhagyni és függetlenül kell tesztelni, amely magában foglalja a matematikai képletek, a feltételezések és a szoftver alkalmazásának validálását is.

(8) Az intézményeknek független árfelülvizsgálatot kell végezniük a napi rendszerességű piaci árazás vagy modellalapú árazás mellett. A piaci árak és a modell inputjainak felülvizsgálatát a kereskedési könyvet használó személyektől vagy egységektől független személynek vagy egységnek kell végeznie, legalább havonta vagy gyakrabban, a piac vagy kereskedési tevékenység jellegétől függően. Amennyiben nem állnak rendelkezésre független árazási források vagy az árazási források inkább szubjektívek, úgy prudens intézkedések – mint pl. értékelési korrekciók – lehetnek indokoltak.

(9) Az intézményeknek az értékelési korrekciók figyelembevételére eljárásokat kell bevezetniük és fenntartaniuk.

(10) Az intézményeknek explicit módon figyelembe kell venniük a következő értékelési korrekciókat: nem realizált hitelkockázati felárak, pozíciózárási költségek, működési kockázatok, a piaci ár bizonytalansága, lejárat előtti visszaváltás, befektetési és finanszírozási költségek, jövőbeli adminisztrációs költségek és adott esetben modellkockázat.

▼C2

(11) Az intézményeknek számítási eljárásokat kell kidolgozniuk és fenntartaniuk az olyan, kevésbé likvid pozíciók folyó értékelésének korrekciójához, amelyek mindenekelőtt piaci eseményekből vagy intézményspecifikus helyzetekből adódhatnak, mint például a koncentrált pozíciók és/vagy az olyan pozíciók, amelyek esetében az eredetileg tervezett tartási időszakot túllépték. Az intézmények ezeket a korrekciókat szükség esetén a pozíció értékének a pénzügyi beszámoló céljából szükséges módosításán felül teszik meg és úgy alakítják ki őket, hogy tükrözzék a pozíció illikviditását. Ezen eljárások keretében az intézmények számos tényezőt figyelembe vesznek annak megállapításakor, hogy szükség van-e értékelési korrekcióra a kevésbé likvid pozíciók vonatkozásában. Ezen tényezők közé tartoznak a következők:

a) a pozíció vagy a pozíción belüli kockázatok fedezéséhez szükséges idő;

b) az eladási és vételi árak különbségének volatilitása és átlaga;

c) a piaci árjegyzések rendelkezésre állása (az árjegyzők száma és kiléte) és a kereskedési mennyiségek nagyságának volatilitása és átlaga, többek között a piaci stresszhelyzet idején jellemző kereskedési mennyiségek;

d) piaci koncentrációk;

e) a pozíciók öregedése;

f) az értékeléshez a modellalapú árazás alapulvételének mértéke;

g) egyéb modellkockázatok hatása.

(12) Harmadik fél által végzett értékelések vagy a modellalapú árazás használatakor az intézményeknek fontolóra kell venniük, hogy alkalmaznak-e értékelési korrekciót. Ezenfelül az intézményeknek azt is fontolóra kell venniük, hogy szükséges-e korrekciókat képezni a kevésbé likvid pozíciókra, és folyamatosan felül kell vizsgálniuk azok állandó megfelelőségét. Az intézményeknek explicit módon fel kell mérniük azt is, hogy szükség van-e értékelési korrekciókra a modellek által használt inputok bizonytalansága miatt.

(13) Az összetett termékeket illetően, beleértve az értékpapírosítási kitettségeket és az n-edik nemteljesítéskor lehívható hitelderivatívákat is, az intézményeknek kifejezetten fel kell mérniük az értékelési korrekciók szükségességét az esetlegesen helytelen értékelési módszer alkalmazásával kapcsolatos modellkockázat és az értékelési modell meg nem figyelhető (és esetlegesen helytelen) kalibrációs paramétereinek az alkalmazásával kapcsolatos modellkockázat megjelenítése céljából.

(14) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki azon feltételek meghatározása céljából, amelyek szerint a 105. cikk követelményeit az e cikk (1) bekezdése céljára alkalmazni kell.

▼C2

Az EBH 2013. július 28-ig benyújtja a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

106. cikk

Belső fedezeti ügyletek

(1) A belső fedezeti ügyleteknek különösen a következő követelményeknek kell megfelelniük:

a) elsősorban nem arra kell irányulniuk, hogy elkerüljék vagy csökkentsék a szavatolótőke-követelményt;

b) megfelelően dokumentáltnak kell lenniük és külön belső jóváhagyási és audit tárgyát kell képezniük;

c) piaci feltételek mellett kell ezeket lebonyolítani;

d) a belső fedezeti ügylet révén keletkező piaci kockázatot a kereskedési könyvben dinamikus módon kell kezelni az engedélyezett határértékeknek megfelelve;

e) gondosan monitorozni kell ezeket a megfelelő eljárásokkal összhangban.

(2) Az (1) bekezdés követelményei a nem kereskedési könyvi fedezeti ügylettel fedezettpozíciókra alkalmazandó követelmények sérelme nélkül alkalmazandók.

(3) Az (1) és (2) bekezdéstől eltérve, ha az intézmény a kereskedési könyvében nyilvántartott hitelderivatíva felhasználásával nem kereskedési könyvi hitelkockázati kitettséget vagy partnerkockázati kitettséget fedez belső fedezeti ügylet alkalmazásával, a kockázattal súlyozott kitettségérték számításának szempontjából a nem kereskedési könyvi vagy partnerkockázati kitettség nem tekintendő fedezettnek, hacsak az intézmény egy elismert hitelkockázati fedezetet nyújtó harmadik féltől nem kereskedési könyvi, előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetre vonatkozó követelményeket teljesítő, megfelelő hitelderivatívát nem vásárol. A 299. cikk (2) bekezdése h) pontjának sérelme nélkül, amennyiben ilyen harmadik fél által nyújtott hitelkockázati fedezet megvásárlásra került, és a tőkekövetelmény számításának céljából elismerik a nem kereskedési könyvi kitettség fedezeteként, sem a belső, sem a külső hitelderivatíva-fedezetet nem lehet a kereskedési könyvbe belevenni a tőkekövetelmény számításának céljából.

▼C2

II. CÍM

A HITELKOCKÁZATI TŐKEKÖVETELMÉNY

1. FEJEZET

Általános alapelvek

107. cikk

A hitelkockázatra alkalmazandó módszerek

(1) Az intézményeknek a 2. fejezetben előírt sztenderd módszert, vagy – ha azt az illetékes hatóságok a 143. cikkel összhangban engedélyezik – a 3. fejezetben előírt belső minősítésen alapuló módszert kell alkalmazniuk a kockázattal súlyozott kitettségértékeik kiszámítására a 92. cikk (3) bekezdése a) és f) pontjának alkalmazása céljából.

(2) A központi szerződő felekkel szembeni kereskedési kitettségek és a központi szerződő felek garanciaalapjaihoz való hozzájárulások esetében az intézményeknek a 6. fejezet 9. szakaszában meghatározott eljárással kell kiszámítaniuk a kockázattal súlyozott kitettségértékeiket a 92. cikk (3) bekezdése a) és f) pontjának alkalmazása céljából. Az intézményeknek minden ezektől eltérő típusú, központi szerződő féllel szembeni kitettséget az alábbiak szerint kell kezelniük:

a) az ezektől eltérő típusú, elfogadott központi szerződő féllel szembeni kitettséget intézménnyel szembeni kitettségként kell kezelniük.

b) az ezektől eltérő típusú, nem elfogadott központi szerződő féllel szembeni kitettséget vállalattal szembeni kitettségként kell kezelniük.

(3) E rendelet alkalmazásában a harmadik országbeli befektetési vállalkozásokkal szembeni kitettségeket és a harmadik országbeli hitelintézetekkel szembeni kitettségeket, valamint a harmadik országbeli elszámolóházakkal és tőzsdékkel szembeni kitettségeket kizárólag akkor lehet intézményekkel szembeni kitettségnek tekinteni, ha az adott szervezetre a harmadik ország az Unióban alkalmazott követelményekkel legalább egyenértékű prudenciális felügyeleti és szabályozási követelményeket alkalmaz.

(4) A (3) bekezdés alkalmazásában a Bizottság – végrehajtási aktus formájában, a 464. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásra is figyelemmel – határozatot fogadhat el arról, hogy az adott harmadik ország az Európai Unióban alkalmazott követelményekkel legalább egyenértékű prudenciális felügyeleti és szabályozási követelményeket alkalmaz-e. Ilyen határozat hiányában az intézmények 2015. január 1-jéig továbbra is a (3) bekezdésben foglaltak szerint járhatnak el a harmadik országok viszonylatában, amennyiben az érintett illetékes hatóságok 2014. január 1-jét megelőzően jóváhagyták, hogy az adott harmadik ország esetében elfogadható ezen eljárás alkalmazása.

108. cikk

Hitelkockázat-mérséklési eljárás alkalmazása a sztenderd módszerben és az IRB-módszerben

(1) Az olyan kitettség vonatkozásában, amelyre az intézmény a 2. fejezet szerinti sztenderd módszert vagy a 3. fejezet szerinti IRB-módszert alkalmazza anélkül, hogy a 151. cikk alapján a nemteljesítéskori veszteségrátára (LGD) és a hitel-egyenértékesítési tényezőkre

▼C2

vonatkozóan saját becslést alkalmazna, a 4. fejezetnek megfelelően hitelkockázat-mérséklést alkalmazhat a kockázattal súlyozott kitettségértékek számítása során a 92. cikk (3) bekezdésének a) és f) pontja céljára, vagy értelemszerűen a várható veszteségértékek számítása során a 36. cikk (1) bekezdésének d) pontjában és a 62. cikk c) pontjában említett számítás céljára.

(2) Az olyan kitettség esetében, amelyre az intézmény az IRB-módszert alkalmazza a 151. cikk alapján az LGD-re és a hitel-egyenértékesítési tényezőkre vonatkozó saját becslései felhasználásával, az intézmény a 3. fejezetben foglaltaknak megfelelően alkalmazhat hitelkockázat-mérséklést.

109. cikk

Értékpapírosított kitettségek kezelése a sztenderd módszerben és az IRB-módszerben

(1) Ha az intézmény azon kitettségi osztály esetében, amelybe a 112. cikk szerint az értékpapírosított kitettségeket be kellene sorolni, a kockázattal súlyozott kitettségértékek kiszámításához a 2. fejezet szerinti sztenderd módszert használja, akkor az értékpapírosítási pozícióra vonatkozó kockázattal súlyozott kitettségértéket a 245., a 246. és a 251–258. cikknek megfelelően kell kiszámítania. A sztenderd módszert használó intézmények a belső értékelési módszert is használhatják, ha ez a 259. cikk (3) bekezdése alapján engedélyezett.

(2) Ha az intézmény azon kitettségi osztály esetében, amelybe a 147. cikk szerint az értékpapírosított kitettséget be kellene sorolni, a kockázattal súlyozott kitettségértékek kiszámításához a 3. fejezet szerinti IRB-módszert használja, akkor a kockázattal súlyozott kitettségértéket a 245., a 246. és a 259–266. cikknek megfelelően kell kiszámítania.

A belső értékelési módszer kivételével, amennyiben az IRB-módszert egy értékpapírosítás alapjául szolgáló értékpapírosított kitettségeknek csak egy részére alkalmazzák, az intézménynek a kockázattal súlyozott kitettségértékeinek kiszámításához az ezen értékpapírosítás alapjául szolgáló értékpapírosítási kitettségek túlnyomó részére alkalmazott módszert kell használnia.

110. cikk

Hitelkockázati kiigazítások kezelése

(1) A sztenderd módszert alkalmazó intézmények a 62. cikk c) pontjának megfelelően kötelesek kezelni az általános hitelkockázati kiigazítást.

(2) Az IRB-módszert alkalmazó intézményeknek a 159. cikknek, a 62. cikk d) pontjának és a 36. cikk (1) bekezdése d) pontjának megfelelően kell kezelniük az általános hitelkockázati kiigazítást.

E cikk, valamint a 2. és 3. fejezet alkalmazásában az általános és egyedi hitelkockázati kiigazításokba nem tartoznak bele az általános banki kockázatok fedezetére képzett tartalékok.

▼C2

(3) Az IRB-módszert alkalmazó olyan intézményeknek, amelyek a 148. és 150. cikkel összhangban kitettségeik egy részére a sztenderd módszert alkalmazzák összevont vagy egyedi alapon, a következők szerint kell meghatározniuk az általános hitelkockázati kiigazítás azon részét, amelyre az általános hitelkockázati kiigazítás sztenderd módszer szerinti kezelése vonatkozik, illetve amelyre az általános hitelkockázati kiigazítás IRB-módszer szerinti kezelése vonatkozik:

a) ha a konszolidációba bevont intézmény kizárólag az IRB-módszert alkalmazza, akkor ezen intézmény általános hitelkockázati kiigazítása a (2) bekezdés szerint kezelendő;

b) ha egy a konszolidációba bevont intézmény kizárólag a sztenderd módszert alkalmazza, akkor ezen intézmény általános hitelkockázati kiigazítása az (1) bekezdés szerint kezelendő;

c) a fennmaradó hitelkockázati kiigazítást arányosan, a kockázattal súlyozott kitettségértékek sztenderd módszer alá tartozó, illetve IRB-módszer alá tartozó részének megfelelően kell besorolni.

(4) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a vonatkozó számviteli szabályozás szerinti, a következőkre vonatkozó egyedi hitelkockázati kiigazítások és általános hitelkockázati kiigazítások kiszámítása céljából:

a) a 111. cikkben említettek alkalmazásával a sztenderd módszer szerinti kitettségérték;

b) a 166–168. cikkben említettek alkalmazásával az IRB-módszer szerinti kitettségérték;

c) a 159. cikkben említettek alkalmazásával a várható veszteségértékek kezelése;

d) a 246. és 266. cikkben említettek alkalmazásával az értékpapírosítási pozíció kockázattal súlyozott kitettségértékének számításához kapcsolódó kitettségérték;

e) a 178. cikkben megfogalmazott nemteljesítés meghatározása.

Az EBH 2013. július 28-ig benyújtja a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

▼C2

2. FEJEZET

A sztenderd módszer

1. szakasz

Általános elvek

111. cikk

Kitettségérték

(1) Egy eszköztétel kitettségértéke az eszköztételnek az egyedi hitelkockázati kiigazítások, valamint a 34. cikkel és a 110. cikkel összhangban elvégzett további értékkorrekciók és az eszköztételhez kapcsolódó, szavatolótőkét érintő levonások alkalmazásával módosított könyv szerinti értéke. Az I. mellékletben szereplő mérlegen kívüli tételek esetében a kitettségek értékét az egyedi hitelkockázati kiigazításokkal csökkentett névértékből kiindulva a következő százalékok figyelembe vételével kell kiszámítani:

a) 100 % a magas kockázatú tételeknél;

b) 50 % a közepes kockázatú tételeknél,

c) 20 % a közepes/alacsony kockázatú tételeknél;

d) 0 % az alacsony kockázatú tételeknél.

Az első bekezdés második mondatában említett mérlegen kívüli tételekre az I. melléklet szerinti kockázati besorolás alkalmazandó.

Ha egy intézmény a pénzügyi biztosítékok 223. cikk szerinti átfogó módszerét használja, a repoügylet keretében,, értékpapír- vagy árukölcsönbeadásii, illetve kölcsönvételi ügylet keretében vagy értékpapírügylethez kapcsolódó hitel keretében értékesített, letétbe helyezett vagy kölcsönadott értékpapírok vagy áruk kitettségértékét a 223–225. cikkben előírtak szerint az ilyen értékpapíroknak, illetve áruknak megfelelő volatilitási korrekcióval kell növelni.

(2) A II. mellékletben felsorolt származtatott ügyletek kitettségértékét a 6. fejezettel összhangban kell meghatározni, a 6. fejezet alapján alkalmazott módszer alkalmazása során figyelembe véve a nováció és az egyéb nettósítási megállapodások hatásait is. A repoügyletek, értékpapír- és árukölcsönbeadásii, illetve kölcsönvételi ügyletek, a hosszú kiegyenlítési idejű ügyletek és az értékpapírügylethez kapcsolódó hitelek kitettségértékét a 6. fejezetnek vagy a 4. fejezetnek megfelelően lehet megállapítani.

(3) Amennyiben egy kitettség előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezettel ellátott, az arra a tételre alkalmazandó kitettségérték a 4. fejezetnek megfelelően módosítható.

112. cikk

Kitettségi osztályok

Minden egyes kitettséget hozzá kell rendelni a következő kitettségi osztályok egyikéhez:

▼C2

a) központi kormányzattal vagy központi bankkal szembeni kitettségek;

b) regionális kormányzatokkal vagy helyi hatóságokkal szembeni kitettségek;

c) közszektorbeli intézményekkel szembeni kitettségek;

d) multilaterális fejlesztési bankokkal szembeni kitettségek;

e) nemzetközi szervezetekkel szembeni kitettségek;

f) intézményekkel szembeni kitettségek;

g) vállalkozásokkal szembeni kitettségek;

h) lakossággal szembeni kitettségek;

i) ingatlanra bejegyzett zálogjoggal fedezett kitettségek;

j) nemteljesítő kitettségek;

k) kiemelkedően magas kockázatú kitettségek;

l) fedezett kötvények formájában fennálló kitettségek;

m) értékpapírosítási pozíciókat megtestesítő tételek;

n) rövidtávú hitelminősítéssel rendelkező intézményekkel és vállalatokkal szembeni kitettségek;

o) kollektív befektetési formák (KBF-ek) befektetési jegyeinek vagy részvényeinek formájában fennálló kitettségek;

p) részvényjellegű kitettségek;

q) egyéb tételek.

113. cikk

A kockázattal súlyozott kitettségértékek kiszámítása

(1) A kockázattal súlyozott kitettségértékek kiszámításakor a kockázati súlyokat a 2. szakasz rendelkezéseivel összhangban minden kitettségre alkalmazni kell, amennyiben azokat nem vonták le a szavatolótőkéből. A kockázati súlyok alkalmazásának azon a kitettségi osztályon kell alapulnia, amelybe a kitettség be van sorolva, valamint – a 2. szakaszban meghatározott mértékig – a hitelminőségén. A hitelminőség meghatározható a külső hitelminősítő intézetek hitelminősítéseinek használatával, vagy az exporthitel ügynökségek hitelminősítéseinek használatával, a 3. szakasznak megfelelően.

(2) A kockázati súly (1) bekezdésben említett alkalmazásának céljából a kitettségértéket meg kell szorozni a 2. szakasszal összhangban megjelölt vagy meghatározott kockázati súllyal.

(3) Amennyiben egy kitettség hitelkockázati fedezettel ellátott, az arra a tételre alkalmazandó kockázati súly a 4. fejezetnek megfelelően módosítható.

▼C2

(4) Értékpapírosított kitettségek esetében a kockázattal súlyozott kitettségértékeket az 5. fejezetnek megfelelően kell kiszámítani.

(5) Az olyan kitettségekhez, amelyek esetében a 2. szakasz nem rendelkezik számításról, 100 %-os kockázati súlyt kell rendelni.

(6) Az elsődleges alapvető tőkeelemeket, kiegészítő alapvető tőkeelemeket vagy járulékos tőkeelemeket eredményező kitettségek kivételével az intézmények az illetékes hatóságok általi előzetes engedélyezés függvényében dönthetnek úgy, hogy nem alkalmazzák e cikk (1) bekezdésének követelményeit az adott intézmény olyan partnerrel szembeni kitettségeire, amely az anyavállalata, leányvállalata, anyavállalatának leányvállalata vagy olyan vállalat, amely vele a 83/349/EGK irányelv 12. cikkének (1) bekezdése szerinti kapcsolatban áll. Az illetékes hatóságok felhatalmazást kapnak az engedély megadására, ha a következő feltételek teljesülnek:

a) a partner olyan intézmény, pénzügyi vállalkozás vagy járulékos vállalkozás, amelyre megfelelő prudenciális követelmények vonatkoznak;

b) a partner ugyanabba a konszolidációba van teljes körűen bevonva, mint az intézmény;

c) a partnerre ugyanazon kockázatértékelési, -mérési és -ellenőrzési eljárások vonatkoznak, mint az intézményre;

d) a partner ugyanabban a tagállamban rendelkezik székhellyel, mint az intézmény;

e) a szavatolótőke azonnali átadásának, vagy az intézmény részére a kötelezettségek partner általi visszafizetésének lényeges gyakorlati vagy jogi akadálya nincs és nem várható.

Ha valamely intézmény e bekezdéssel összhangban engedélyt kap arra, hogy ne alkalmazza az (1) bekezdés követelményeit, 0 %-os kockázati súlyt alkalmazhat.

(7) Az elsődleges alapvető tőkeelemeket, kiegészítő alapvető tőkeelemeket vagy járulékos tőkeelemeket eredményező kitettségek kivételével az intézmények az illetékes hatóságok általi előzetes engedélyezés függvényében dönthetnek úgy, hogy nem alkalmazzák e cikk (1) bekezdésének követelményeit olyan partnerekkel szembeni kitettségekre, amelyekkel az intézmény intézményvédelmi rendszert alakított ki, amely egy olyan szerződésben foglalt vagy jogszabályban meghatározott kölcsönös felelősségvállalási rendszer, amely védi ezeket az intézményeket, és mindenekelőtt szükség esetén biztosítja azok likviditását és hosszú távú fizetőképességét a fizetésképtelenség elkerülése érdekében. Az illetékes hatóságok az engedélyt megadhatják, ha a következő feltételek teljesülnek:

a) a (6) bekezdés a), d) és e) pontjában meghatározott követelmények teljesülnek;

b) rendelkezések biztosítják, hogy az intézményvédelmi rendszer képes a kötelezettségvállalása szerinti szükséges támogatás nyújtására a haladéktalanul rendelkezésére álló forrásokból;

▼C2

c) az intézményvédelmi rendszer megfelelő és egységesen megállapított, a kockázatok monitorozására és osztályozására szolgáló rendszereket működtet, amelyek valamennyi tagnak, valamint az intézményvédelmi rendszer egészének a kockázati helyzetéről teljes áttekintést biztosítanak, a megfelelő intézkedések megtételére irányuló jogosultágokkal együtt; az ilyen rendszerek keretében megfelelően monitorozni kell a nemteljesítő kitettségeket a 178. cikk (1) bekezdésének megfelelően;

d) az intézményvédelmi rendszer saját kockázati értékelést végez, melynek eredményeit közli az egyes tagokkal;

e) az intézményvédelmi rendszer évente összeállít és nyilvánosságra hoz egy olyan konszolidált jelentést, amely tartalmazza a mérleget, az eredménykimutatást, a helyzetjelentést és kockázati jelentést az intézményvédelmi rendszer egészére vonatkozóan, vagy egy olyan jelentést, amely tartalmazza az összesített mérleget, az összesített eredménykimutatást, a helyzetjelentést és a kockázati jelentést az intézményvédelmi rendszer egészére vonatkozóan;

f) az intézményvédelmi rendszer tagjainak legalább 24 hónappal korábban jelezniük kell, amennyiben meg kívánják szüntetni az intézményvédelmi rendszert;

g) a szavatolótőke kiszámításához figyelembe vehető elemek többszörös számbavételét (a továbbiakban: „többszörös számbavétel”) valamint az intézményvédelmi rendszer tagjai között a szavatolótőke nem megfelelő képzését ki kell küszöbölni;

h) az intézményvédelmi rendszer tagságának túlnyomórészt homogén üzleti profillal rendelkező hitelintézetek széles köréből kell állnia;

i) a c) és d) pontban említett rendszerek megfelelőségét az érintett illetékes hatóságoknak rendszeres időközönként jóvá kell hagyniuk és monitorozniuk kell.

Ha valamely intézmény e bekezdéssel összhangban úgy dönt, hogy nem alkalmazza az (1) bekezdés követelményeit, 0 %-os kockázati súlyt alkalmazhat.

2. szakasz

Kockázati súlyok

114. cikk

Központi kormányzatokkal vagy központi bankokkal szembeni kitettségek

(1) A központi kormányzatokkal és központi bankokkal szembeni kitettségekhez 100 %-os kockázati súlyt kell rendelni, kivéve ha a (2)–(7) bekezdésben meghatározott rendelkezések alkalmazandók.

(2) Az olyan központi kormányzatokkal és központi bankokkal szembeni kitettségekhez, amelyek esetében rendelkezésre áll kijelölt külső hitelminősítő intézet által készített hitelminősítés, a külső hitelminősítő intézet hitelminősítéséhez a 136. cikkel összhangban hozzárendelt besorolás alapján az 1. táblázat szerinti kockázati súlyt kell rendelni.

▼C2

1. táblázat

Hitelminőségi besorolás	1	2	3	4	5	6
Kockázati súly	0 %	20 %	50 %	100 %	100 %	150 %

(3) Az EKB-val szembeni kitettségekhez 0 %-os kockázati súlyt kell rendelni.

(4) A tagállamok központi kormányzataival és központi bankjaival szembeni, a központi kormányzat és a központi bank hazai pénznemében denominált és finanszírozott kitettségekhez 0 %-os kockázati súlyt kell rendelni.

(6) A 495. cikk (2) bekezdésében említett kitettségek esetében:

a) 2018-ban a kitettségértékekre alkalmazott kockázati súly az említett kitettségekre a (2) bekezdéssel összhangban rendelt kockázati súly 20 %-a,

b) 2019-ben a kitettségértékekre alkalmazott kockázati súly az említett kitettségekre a (2) bekezdéssel összhangban rendelt kockázati súly 50 %-a,

c) 2020-ban és azután a kitettségértékekre alkalmazott kockázati súly az említett kitettségekre a (2) bekezdéssel összhangban rendelt kockázati súly 100 %-a.

(7) Ha az Unióban alkalmazott felügyeleti és szabályozási rendelkezésekkel legalább egyenértékű rendelkezéseket alkalmazó harmadik ország illetékes hatóságai a központi kormányzatukkal vagy központi bankjukkal szembeni, hazai pénznemben denominált és finanszírozott kitettségekhez az (1)–(2) bekezdésben jelölt kockázati súlynál kisebbet rendelnek, akkor az intézmények az ilyen jellegű kitettségekre ugyanilyen módon alkalmazhatják a kockázati súlyokat.

E bekezdés alkalmazásában a Bizottság a 464. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás alkalmazása mellett végrehajtási aktus útján határozatot fogadhat el arról, hogy a harmadik ország az Unióban alkalmazott felügyeleti és szabályozás rendelkezésekkel legalább egyenértékű rendelkezéseket alkalmaz-e. Ilyen határozat hiányában az intézmények 2015. január 1-jéig továbbra is alkalmazhatják a harmadik ország központi kormányzatával vagy központi bankjával szembeni kitettségekre az ebben a bekezdésben meghatározott eljárást, amennyiben az érintett illetékes hatóságok 2014. január 1-je előtt jóváhagyták ezen eljárás alkalmazását az adott harmadik ország esetében.

▼C2

115. cikk

Regionális kormányzatokkal vagy helyi hatóságokkal szembeni kitettségek

(1) A regionális kormányzatokkal vagy helyi hatóságokkal szembeni kitettségekre az intézményekkel szembeni kitettségekre alkalmazott kockázati súlyt kell rendelni, kivéve, ha a kitettségeket a (2) vagy (4) bekezdés alapján központi kormányzattal szembeni kitettségként kezelik, vagy azok az (5) bekezdésben meghatározott kockázati súlyt kapnak. A rövid lejáratú kitettségeknek a 119. cikk (2) bekezdésében és 120. cikk (2) bekezdésében meghatározott kedvezőbb elbírálása nem alkalmazható.

(2) A regionális kormányzatokkal vagy helyi hatóságokkal szembeni kitettségeket úgy kell kezelni, mint azon központi kormányzattal szembeni kitettségeket, amelynek joghatósága alá székhelyük tartozik, ha a regionális kormányzatokkal vagy helyi hatóságok önálló adókivetési jogköréből, valamint a nemteljesítési kockázatukat csökkentő konkrét intézményi berendezkedésből adódóan nincs különbség a velük szembeni kitettségek kockázata és a központi kormányzattal szembeni kitettségek kockázata között.

AZ EBH nyilvánosan elérhető adatbázist tart fenn az összes olyan, Unión belüli regionális kormányzatról és helyi hatóságról, amelyekkel szemben a kitettségeket az érintett illetékes hatóságok a központi kormányzatukkal szembeni kitettségként kezelik.

(3) A közjogi értelemben jogi személyiséggel rendelkező egyházakkal és vallási közösségekkel szembeni kitettségeket regionális kormányzatokkal és helyi hatóságokkal szembeni kitettségként kell kezelni, amennyiben azok adót szednek az őket erre feljogosító jogszabályoknak megfelelően. Ebben az esetben a (2) bekezdés nem alkalmazandó és a 150. cikk (1) bekezdése a) pontját illetően a sztenderd módszer alkalmazásának engedélyezése nem tagadható meg.

(4) Ha valamely az Unióban alkalmazottakkal legalább egyenértékű felügyeleti és szabályozási rendelkezéseket alkalmazó harmadik országbeli joghatóság illetékes hatóságai a regionális kormányzatokkal vagy helyi hatóságokkal szembeni kitettségeket úgy kezelik, mint a központi kormányzatukkal szembeni kitettségeket, és a regionális kormányzatok vagy helyi hatóságok önálló adókivetési jogköréből, valamint a nemteljesítés kockázatát csökkentő konkrét intézményi berendezkedésből adódóan nincs kockázati különbség az előbbi, illetve utóbbi típusú kitettségek között, az intézmények az ilyen regionális kormányzatokkal vagy helyi hatóságokkal szembeni kitettségekhez ugyanilyen módon rendelhetnek kockázati súlyokat.

E bekezdés alkalmazásában a Bizottság a 464. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás alkalmazása mellett végrehajtási aktus útján határozatot fogadhat el arról, hogy a harmadik ország az Unióban alkalmazott felügyeleti és szabályozás rendelkezésekkel legalább egyenértékű rendelkezéseket alkalmaz-e. Ilyen határozat hiányában az intézmények 2015. január 1-jéig továbbra is alkalmazhatják harmadik országokra az ebben a bekezdésben meghatározott eljárást, amennyiben az érintett illetékes hatóságok 2014. január 1-je előtt jóváhagyták ezen eljárás alkalmazását az adott harmadik ország esetében.

(5) A tagállamok regionális kormányzataival vagy helyi hatóságaival szembeni kitettségekhez, amelyeket a (2)–(4) bekezdés nem említ és amelyek az adott regionális kormányzat vagy helyi hatóság hazai pénznemében denomináltak és finanszírozottak, 20 %-os kockázati súlyt kell rendelni.

▼C2

116. cikk

Közszektorbeli intézményekkel szembeni kitettségek

(1) Az olyan közszektorbeli intézményekkel szembeni kitettségekre, amelyekre vonatkozóan nem áll rendelkezésre kijelölt külső hitelminősítő intézet által készített hitelminősítés, a bejegyzés helye szerinti központi kormányzattal szembeni kitettségre vonatkozó kockázati súlyt kell rendelni a következő 2. táblázatnak megfelelően:

2. táblázat

Központi kormányzat hitelminőségi besorolása	1	2	3	4	5	6
Kockázati súly	20 %	50 %	100 %	100 %	100 %	150 %

Olyan országban bejegyzett közszektorbeli intézményekkel szembeni kitettségek esetében, amelynek központi kormányzata nem minősített, a kockázati súly 100 %.

(2) Az olyan közszektorbeli intézményekkel szembeni kitettségeket, amelyek esetében rendelkezésre áll kijelölt külső hitelminősítő intézet által készített hitelminősítés, a 120. cikknek megfelelően kell kezelni. A rövid lejáratú kitettségeknek 119. cikk (2) bekezdésében és a 120. cikk (2) bekezdésében meghatározott kedvezőbb kezelése nem alkalmazható az említett intézményekre.

(3) Az eredetileg három hónapos vagy annál rövidebb lejáratú, közszektorbeli intézményekkel szembeni kitettségekhez 20 %-os kockázati súlyt kell rendelni.

(4) Kivételes esetekben a közszektorbeli intézményekkel szembeni kitettségek ugyanúgy kezelhetők, mint azzal a központi kormányzattal, regionális kormányzattal vagy helyi hatósággal szembeni kitettségek, amelynek joghatósága alá székhelyük tartozik, amennyiben az adott joghatósági terület illetékes hatóságainak megítélése szerint e kitettségek között nincs kockázati különbség, mivel a központi kormányzat, regionális kormányzat vagy helyi hatóság megfelelő garanciát nyújt.

(5) Ha egy, az Unióban alkalmazottakkal legalább egyenértékű felügyeleti és szabályozási követelményeketalkalmazó harmadik ország illetékes hatóságai a közszektorbeli intézményekkel szembeni kitettségeket az (1) vagy (2) bekezdés szerint kezelik, az intézmények az ilyen közszektorbeli intézményekkel szembeni kitettségeket ugyanilyen kockázati súllyal vehetik figyelembe. Ellenkező esetben az intézményeknek 100 %-os kockázati súlyt kell alkalmazniuk.

E bekezdés alkalmazásában a Bizottság a 464. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás alkalmazása mellett végrehajtási aktus útján határozatot fogadhat el arról, hogy a harmadik ország az Unióban alkalmazott felügyeleti és szabályozási rendelkezésekkel legalább egyenértékű rendelkezéseket alkalmaz-e. Ilyen határozat hiányában az intézmények 2015. január 1-jéig továbbra is alkalmazhatják harmadik országokra az ebben a bekezdésben meghatározott eljárást, amennyiben az érintett illetékes hatóságok 2014. január 1-je előtt jóváhagyták ezen eljárás alkalmazását az adott harmadik ország esetében.

▼C2

117. cikk

Multilaterális fejlesztési bankokkal szembeni kitettségek

(1) A (2) bekezdésben nem említett multilaterális fejlesztési bankokkal szembeni kitettségeket ugyanúgy kell kezelni, mint az intézményekkel szembeni kitettségeket. A rövid lejáratú kitettségeknek a 119. cikk (2) bekezdésében, a 120. cikk (2) bekezdésében és a 121. cikk (3) bekezdésében meghatározott kedvezőbb kezelése nem alkalmazható.

Multilaterális fejlesztési banknak tekintendő az Amerika-közi Befektetési Társaság, a Fekete-tengeri Kereskedelmi és Fejlesztési Bank, a Közép-amerikai Gazdasági Integrációs Bank, valamint a Latin-amerikai Fejlesztési Bank (CAF).

(2) A következő multilaterális fejlesztési bankokkal szembeni kitettségekhez 0 %-os kockázati súlyt kell rendelni:

a) a Nemzetközi Újjáépítési és Fejlesztési Bank;

b) a Nemzetközi Pénzügyi Társaság;

c) az Amerika-közi Fejlesztési Bank;

d) az Ázsiai Fejlesztési Bank;

e) az Afrikai Fejlesztési Bank;

f) az Európa Tanács Fejlesztési Bankja;

g) az Északi Beruházási Bank;

h) a Karibi Fejlesztési Bank;

i) az Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bank;

j) az Európai Beruházási Bank;

k) az Európai Beruházási Alap;

l) a Nemzetközi Beruházás-biztosítási Ügynökség;

m) a Nemzetközi Pénzügyi Eszköz a Védőoltásokért;

n) az Iszlám Fejlesztési Bank.

(3) Az Európai Beruházási Alapnál jegyzett, de be nem fizetett tőkéhez 20 %-os kockázati súlyt kell rendelni.

118. cikk

Nemzetközi szervezetekkel szembeni kitettségek

A következő nemzetközi szervezetekkel szembeni kitettségekhez 0 %-os kockázati súlyt kell rendelni:

▼C2

a) az Unió;

b) a Nemzetközi Valutaalap;

c) a Nemzetközi Fizetések Bankja;

d) az európai pénzügyi stabilitási eszköz;

e) az Európai Stabilitási Mechanizmus;

f) az olyan, két vagy több tagállam által létrehozott nemzetközi pénzügyi vállalkozások, amelyek célja súlyos finanszírozási problémákkal küzdő vagy azok által fenyegetett tagjainak javára finanszírozás mobilizálása és pénzügyi segítség nyújtása.

119. cikk

Intézményekkel szembeni kitettségek

(1) Az olyan intézményekkel szembeni kitettségekhez, amelyek esetében rendelkezésre áll kijelölt külső hitelminősítő intézet által készített hitelminősítés, a 120. cikknek megfelelően kell kockázati súlyt rendelni. Az olyan intézményekkel szembeni kitettségekhez, amelyek esetében nem áll rendelkezésre kijelölt külső hitelminősítő intézet által készített hitelminősítés, a 121. cikknek megfelelően kell kockázati súlyt rendelni.

(2) Az intézményekkel szembeni, három hónap vagy annál rövidebb hátralévő lejáratú, a hitelfelvevő nemzeti pénznemében denominált és finanszírozott kitettségekhez azt a kockázati súlyt kell rendelni, amely egy kategóriával kedvezőtlenebb hitelminőségi besoroláshoz tartozik, mint az intézmény székhelye szerinti joghatóság központi kormányzatával szembeni kitettségekhez a 114. cikk (4) bekezdésétől (7) bekezdéséig leírtak szerint rendelt kedvezményes kockázati súly.

(3) A három hónap vagy annál rövidebb hátralévő lejáratú, a hitelfelvevő nemzeti pénznemében denominált és finanszírozott kitettségekhez nem lehet 20 %-nál kisebb kockázati súlyt rendelni.

(4) Az Európai Központi Bank vagy valamely tagállam központi bankja által előírt, az intézmény által elhelyezett minimum tartalék formájában fennálló, intézménnyel szembeni kitettséghez olyan kockázati súly rendelhető, mint a szóban forgó tagállam központi bankjával szembeni kitettségekhez, feltéve, hogy:

a) a tartalékokat a kötelező tartalékok alkalmazásáról szóló, 2003. szeptember 12-i 1745/2003/EK európai központi banki rendeletnek ([1]), illetve az említett rendelettel minden lényeges szempontból egyenértékű nemzeti követelményeknek megfelelően tartják fenn;

b) a tartalékokat kezelő intézmény felszámolása vagy fizetésképtelensége esetén a tartalékokat megfelelő időben és teljes mértékben visszafizetik az intézménynek, és nem bocsátják rendelkezésre az intézmény egyéb kötelezettségeinek teljesítése céljából.

(5) Az illetékes hatóságok által engedélyezett és felügyelt, valamint szigorúságuk tekintetében az intézményekre alkalmazandókhoz hasonló prudenciális követelmények alá tartozó pénzügyi vállalkozásokkal szembeni kitettségeket intézményekkel szembeni kitettségekként kell kezelni.

([1]) HL L 250., 2003.10.2., 10. o.

▼C2

120. cikk

Minősített intézményekkel szembeni kitettségek

(1) Az olyan intézményekkel szembeni, három hónapnál hosszabb hátralévő lejáratú kitettségekhez, amelyek esetében rendelkezésre áll kijelölt külső hitelminősítő intézet által készített hitelminősítés, a külső hitelminősítő intézet hitelminősítéséhez a 136. cikkel összhangban hozzárendelt besorolás alapján a 3. táblázat szerinti kockázati súlyt kell rendelni.

3. táblázat

Hitelminőségi besorolás	1	2	3	4	5	6
Kockázati súly	20 %	50 %	50 %	100 %	100 %	150 %

(2) Az olyan intézményekkel szembeni, legfeljebb három hónap hátralévő lejáratú kitettségekhez, amelyek esetében rendelkezésre áll kijelölt külső hitelminősítő intézet által készített hitelminősítés, a külső hitelminősítő intézet hitelminősítéséhez a 136. cikkel összhangban hozzárendelt besorolás alapján a 4. táblázat szerinti kockázati súlyt kell rendelni.

4. táblázat

Hitelminőségi besorolás	1	2	3	4	5	6
Kockázati súly	20 %	20 %	20 %	50 %	50 %	150 %

(3) A rövid távú hitelminősítések 131. cikk szerinti kezelése és a rövid lejáratú kitettségek (2) bekezdésben meghatározott általános kedvezményes kezelése közötti kapcsolat a következő:

a) Ha a rövid lejáratú kitettség nem rendelkezik minősítéssel, a (2) bekezdésben a rövid lejáratú kitettségekre meghatározott kedvezményes kezelést kell alkalmazni az intézményekkel szembeni összes, legfeljebb három hónapos hátralévő lejáratú kitettségre;

b) Ha a kitettség rendelkezik rövidtávú minősítéssel, és ez a minősítés egy, a rövid lejáratú kitettségek kezelésére a (2) bekezdés szerinti kedvezményes kezelés szerinti súlynál kedvezőbb vagy azzal megegyező kockázati súlyt eredményez, akkor a rövid távú minősítést csak az adott kitettségre lehet alkalmazni. Egyéb rövid lejáratú kitettségek esetében a (2) bekezdésben meghatározott, rövid lejáratú kitettségekre vonatkozó kedvezményes kezelést kell alkalmazni.

c) Ha a kitettség rendelkezik rövidtávú minősítéssel, és ez a minősítés egy, a rövid lejáratú kitettségek kezelésére a (2) bekezdésben megjelölt kedvezményes kezelés szerinti súlynál kedvezőtlenebb kockázati súlyt eredményez, akkor a rövid lejáratú kedvezményes kezelése nem alkalmazható, és az összes nem minősített, rövid lejáratú követeléshez a vonatkozó rövid távú minősítésnek megfelelő kockázati súlyt kell rendelni.

▼C2

121. cikk

Nem minősített intézményekkel szembeni kitettségek

(1) Az olyan intézményekkel szembeni kitettségekhez, amelyekre vonatkozóan nem áll rendelkezésre kijelölt külső hitelminősítő intézet által készített hitelminősítés, azon hitelminőségi besorolásnak megfelelően kell kockázati súlyt rendelni, amelyhez annak a joghatóságnak a központi kormányzatával szembeni kitettségeket rendelték, amelyben az intézmény székhelye található, az 5. táblázatnak megfelelően.

5. táblázat

Központi kormányzat hitelminőségi besorolása	1	2	3	4	5	6
Kitettség kockázati súlya	20 %	50 %	100 %	100 %	100 %	150 %

(2) Olyan országban bejegyzett nem minősített intézményekkel szembeni kitettségek esetén, amelynek központi kormányzata nem minősített, a kockázati súly 100 %.

(3) Az eredetileg három hónapos vagy annál rövidebb tényleges lejáratú, nem minősített intézményekkel szembeni kitettségekhez 20 %-os kockázati súlyt kell rendelni.

(4) A (2) és a (3) bekezdéstől eltérve a nem minősített intézményekkel szembeni – a 162. cikk (3) bekezdése második albekezdésének b) pontjában említett – kereskedelemfinanszírozási kitettségekhez 50 %-os kockázati súlyt kell rendelni, amennyiben pedig ezeknek a nem minősített intézményekkel szembeni kereskedelemfinanszírozási kitettségeknek a hátralévő futamideje három hónap vagy annál kevesebb, 20 %-os kockázati súly alkalmazandó.

122. cikk

Vállalkozásokkal szembeni kitettségek

(1) Az olyan kitettségekhez, amelyek esetében rendelkezésre áll kijelölt külső hitelminősítő intézet által készített hitelminősítés, a külső hitelminősítő intézet hitelminősítéséhez a 136. cikkel összhangban hozzárendelt besorolás alapján a 6. táblázat szerinti kockázati súlyt kell rendelni.

6. táblázat

Hitelminőségi besorolás	1	2	3	4	5	6
Kockázati súly	20 %	50 %	100 %	100 %	150 %	150 %

(2) Az olyan kitettségekhez, amelyek esetében nem áll rendelkezésre hitelminősítés, a 100 %-os kockázati súly és a vállalkozás székhelye helye szerinti joghatóság központi kormányzatával szembeni kitettség kockázati súlya közül a nagyobbat kell rendelni.

▼C2

123. cikk

Lakossággal szembeni kitettségek

Azokhoz a kitettségekhez, amelyek megfelelnek a következő kritériumoknak, 75 %-os kockázati súlyt kell rendelni:

a) a kitettségnek természetes személlyel, illetve személyekkel, vagy kis- illetve közepes méretű vállalkozásokkal (KKV) szembeni kitettségnek kell lennie;

b) a kitettségnek jelentős számú, hasonló jellegzetességekkel bíró kitettség egyikének kell lennie, ami által lényegesen csökkennek az ilyen kölcsönnyújtáshoz kapcsolódó kockázatok;

c) az ügyfélnek vagy egymással kapcsolatban álló ügyfelek csoportjának az intézménnyel, valamint annak anyavállalatával és leányvállalataival szembeni tartozásának teljes összege, ideértve minden nemteljesítő kitettséget, de ide nem értve a lakóingatlannal teljes mértékben és a 112. cikk i) pontjában meghatározott kitettségi osztályba sorolt kitettségeket, az intézmény tudomása szerint nem haladhatja meg az 1 millió EUR-t. Az intézménynek ésszerű lépéseket kell tennie, hogy megbizonyosodjon erről.

Az értékpapírok nem sorolhatók a lakossággal szembeni kitettségi osztályba.

Az első albekezdés a)–c) pontjában említett kritériumoknak meg nem felelő kitettségek nem sorolhatók a lakossággal szembeni kitettségi osztályba.

A lakossági lízingszerződés szerinti minimális lízingdíjak jelenértéke a lakossággal szembeni kitettségi osztályba sorolható.

124. cikk

Ingatlanra bejegyzett zálogjoggal fedezett kitettségek

(1) Az ingatlanra bejegyzett zálogjoggal teljes mértékben fedezett kitettséghez vagy kitettségrészéhez 100 %-os kockázati súlyt kell rendelni, amennyiben a 125. vagy 126. cikk szerinti feltételek nem teljesülnek, kivéve a kitettség olyan részét, amely másik kitettségi osztályba sorolandó. A kitettségnek az ingatlan fedezeti értékét meghaladó részéhez az ugyanazon ügyféllel szemben fennálló fedezetlen kitettségekre vonatkozó kockázati súlyt kell rendelni.

A kitettség teljes mértékben ingatlannal fedezettként kezelt része nem lehet nagyobb a piaci érték jelzáloggal terhelt összegénél, vagy azon tagállamokban, amelyek törvényi vagy rendeleti szinten szigorú kritériumokat határoztak meg a jelzálog-hitelbiztosítéki érték megállapítására vonatkozóan, az adott ingatlan jelzálog-hitelbiztosítéki értékénél.

(2) Az illetékes hatóságoknak a 101. cikk értelmében gyűjtött adatok és minden egyéb releváns mutató alapján rendszeresen és legalább évente értékelniük kell, hogy a területükön elhelyezkedő, a 125. cikkben említett, lakóingatlanra bejegyzett zálogjoggal fedezett kitettségekre vonatkozó 35 %-os kockázati súly és a 126. cikkben említett, kereskedelmi ingatlanra bejegyzett zálogjoggal fedezett kitettségekre vonatkozó 50 %-os kockázati súly megfelelő-e:

▼C2

a) az ingatlannal fedezett kitettségek tekintetében felmerülő veszteségekkel kapcsolatos tapasztalat alapján; illetve

b) az ingatlanpiac jövőbeli alakulását figyelembe véve.

Az illetékes hatóságok pénzügyi stabilitási megfontolások alapján indokolt esetben meghatározhatnak a 125. cikk (2) bekezdésében és a 126. cikk (2) bekezdésében meghatározottaknál magasabb kockázati súlyt vagy szigorúbb kritériumokat is.

A lakóingatlanra bejegyzett zálogjoggal fedezett kitettségek esetében az illetékes hatóságok 35 % és 150 % közötti tartományon belüli kockázati súlyt állapíthatnak meg.

A kereskedelmi ingatlanra bejegyzett zálogjoggal fedezett kitettségek esetében az illetékes hatóságok 50 % és 150 % közötti tartományon belüli kockázati súlyt állapíthatnak meg.

A magasabb kockázati súly e tartományokon belüli megállapítását a veszteségekkel kapcsolatos tapasztalatok és az ingatlanpiac várható alakulása alapján, a pénzügyi stabilitási megfontolások figyelembevételével kell végezni. Ha a vizsgálat azt állapítja meg, hogy a 125. cikk (2) bekezdése és a 126. cikk (2) bekezdése szerinti kockázati súlyok nem felelnek meg a kitettségek azon szegmenséhez vagy szegmenseihez kapcsolódó tényleges kockázatoknak, amely(ek) az illetékes hatóság felügyelete alá tartozó terület bizonyos részén vagy részein elhelyezkedő lakóingatlanra vagy kereskedelmi ingatlanra bejegyzett zálogjoggal teljes mértékben fedezett kitettségekből erednek, akkor az illetékes hatóságok a kitettségek ezen, az ingatlanok helye szerint meghatározott szegmenseire a tényleges kockázatnak megfelelő, magasabb kockázati súlyt állapíthatnak meg.

Az illetékes hatóságok konzultálnak az EBH-val a magasabb kockázati súlyok alkalmazásával és az alkalmazandó feltételekkel kapcsolatban, amely súlyok kiszámítására az e bekezdésben említett, az ezen cikk (4) bekezdése szerinti szabályozástechnikai standardokkal meghatározandó kritériumokkal összhangban kerülhet majd sor. Az EBH közzéteszi a 125. cikkben, a 126. cikkben és a 199. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett kitettségekre vonatkozóan az illetékes hatóságok által meghatározott kockázati súlyokat és kritériumokat.

(3) Amennyiben az illetékes hatóságok magasabb kockázati súlyt vagy szigorúbb kritériumokat határoznak meg, 6 hónapos átmeneti időszak áll az intézmények rendelkezésére az új kockázati súly alkalmazásának megkezdésére.

(4) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a következők meghatározása érdekében:

a) szigorú kritériumok az (1) bekezdésben említett jelzálog-hitelbiztosítéki érték megállapítására;

b) azok a (2) bekezdésben említett feltételek, amelyeket az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük a magasabb kockázati súlyok meghatározása során, különösen a „pénzügyi stabilitási megfontolások” értelmezését.

▼C2

Az EBH 2014. december 31-ig benyújtja a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(5) A tagállamok intézményeinek alkalmazniuk kell azokat a kockázati súlyokat és kritériumokat, amelyeket valamely másik tagállam illetékes hatóságai határoztak meg az ez utóbbi tagállamban elhelyezkedő kereskedelmi és lakóingatlanra bejegyzett zálogjoggal fedezett kitettségekre.

125. cikk

Lakóingatlanra bejegyzett zálogjoggal teljes mértékben fedezett kitettségek

(1) Hacsak az illetékes hatóságok a 124. cikk (2) bekezdésének megfelelően másképp nem határoznak, a teljes mértékben lakóingatlanra bejegyzett zálogjoggal teljes mértékben fedezett kitettségeket a következőképpen kell kezelni:

a) 35 %-os kockázati súlyt kell rendelni az olyan lakóingatlanra bejegyzett zálogjoggal teljes mértékben fedezett kitettségekhez vagy kitettségrészhez, amelyben annak tulajdonosa vagy magánbefektetési társaság esetén haszonélvezője lakik vagy lakni fog, illetve amelyet bérbe ad vagy bérbe fog adni;

b) 35 %-os kockázati súlyt kell rendelni a lakóingatlannal kapcsolatos ingatlanlízing-ügyletben a lízingbe vevővel szembeni kitettségekhez – amelyben az intézmény a lízingbe adó, és a lízingbe vevőnek opciója van az ingatlan megvételére —, amennyiben az intézménynek az ingatlanban lévő tulajdonjoga a teljes mértékben fedezi az intézmény kitettségét.

(2) Az intézmények az (1) bekezdés alkalmazásában csak akkor tekinthetnek egy kitettséget vagy egy kitettség részt teljes mértékben fedezettnek, ha a következő feltételek teljesülnek:

a) az ingatlan értéke nem függ lényegesen a hitelfelvevő hitelminőségéől. Annak megállapítása során, hogy fennáll-e lényeges függés, az intézménynek nem kell figyelembe venni az olyan helyzeteket, amelyekben kizárólag makrogazdasági tényezők befolyásolják mind az ingatlan értékét, mind a hitelfelvevő törlesztési képességét;

b) a hitelfelvevő kockázata alapvetően nem az alapul szolgáló ingatlanból vagy projektből származó jövedelemtől függ, hanem a hitelfelvevő más bevételi forrásokból eredő törlesztési képességétől, és ennek következtében a hitel visszafizetése sem függ lényegesen semmilyen, a biztosítékul szolgáló ingatlan által generált pénzáramlástól; Az egyéb bevételi forrás tekintetében az intézményeknek hitelnyújtási politikájuk részeként meg kell határozniuk az elfogadható hitel/jövedelem és bevételi aránymaximumát, és a hitel döntéseket megelőzően pedig e bevételi forrásokról megfelelő bizonyítékot kell szerezniük;

c) teljesülnek a 208. cikkben meghatározott követelmények és a 229. cikk (1) bekezdésében meghatározott értékelési szabályok;

▼C2

d) a 124. cikk (2) bekezdése szerinti eltérő rendelkezés hiányában, a hitel azon része, amelyhez 35 %-os kockázati súlyt rendelnek, nem haladja meg az adott ingatlan piaci értékének 80 %-át vagy az adott ingatlan jelzálog-hitelbiztosítéki értékének 80 %-át azon tagállamokban, amelyek törvényi vagy rendeleti szintű szabályozásban szigorú kritériumokat határoztak meg a jelzálog-hitelbiztosítéki érték megállapítására vonatkozóan.

(3) Az intézmények eltérhetnek a (2) bekezdés b) pontjától egy olyan tagállamban elhelyezkedő lakóingatlanra bejegyzett zálogjoggal teljes mértékben fedezett kitettségek esetében, amelynek illetékes hatósága arra utaló bizonyítékot tett közzé, hogy az adott területen fejlett és hosszú múltra visszatekintő lakóingatlan-piac létezik, és a veszteségi ráták a következő határértékeket nem meghaladják meg:

a) az adott évben a lakóingatlana piaci értékének 80 %-áig vagy a jelzálog-hitelbiztosítéki értékének 80 %-áig nyújtott hitelekből eredő veszteségek – a 124. cikk (2) bekezdése szerinti eltérő rendelkezés hiányában – nem haladják meg a lakóingatlannal fedezett hitelek állományának 0,3 %-át;;

b) az adott évben a lakóingatlannal fedezett hitelekből eredő összesített veszteség nem haladja meg a lakóingatlannal fedezett hitelek állományának 0,5 %-át.

(4) Ha a (3) bekezdésben említett határértékek bármelyike az adott évben nem teljesül, megszűnik a (3) bekezdés alkalmazására vonatkozó jogosultság, és a (2) bekezdés b) pontjában foglalt feltételt kell alkalmazni, amíg a (3) bekezdés szerinti feltételek a következő évek valamelyikében ismét nem teljesülnek.

126. cikk

Kereskedelmi ingatlanra bejegyzett zálogjoggal teljes mértékben fedezett kitettségek

(1) Hacsak az illetékes hatóságok a 124. cikk (2) bekezdésének megfelelően másképp nem határoznak, a kereskedelmi ingatlanra bejegyzett zálogjoggal teljes mértékben fedezett kitettségeket a következőképpen kell kezelni:

a) 50 %-os kockázati súly rendelhető az irodákra vagy egyéb kereskedelmi helységekre bejegyzett zálogjoggal teljes mértékben fedezett kitettségekhez vagykitettségrészhez;

b) 50 %-os kockázati súly rendelhető az irodákat vagy egyéb kereskedelmi helységeket érintő ingatlanlízing-ügylettel – amelyben az intézmény a lízingbe adó, és a lízingbe vevőnek opciója van az ingatlan megvételére – kapcsolatos kitettségekhez, amennyiben az intézmény kitettségét teljes mértékben fedezi az intézmény ingatlanra vonatkozó tulajdonjoga.

(2) Az intézmények az (1) bekezdés alkalmazásában csak akkor tekinthetnek egy kitettséget vagy egy kitettségrészt teljes mértékben fedezettnek, ha a következő feltételek teljesülnek:

▼C2

a) az ingatlan értéke nem függ lényegesen a hitelfelvevő hitelminőségétől. Az intézmények annak megállapítása során, hogy fennáll-e lényeges függés, az intézménynek nem kell figyelembe venni az olyan helyzeteket, amelyekben kizárólag makrogazdasági tényezők befolyásolják mind az ingatlan értékét, mind a hitelfelvevő törlesztőképességét;

b) b) a hitelfelvevő kockázata alapvetően nem az alapul szolgáló ingatlanból vagy projektből származó jövedelemtől függ, hanem a hitelfelvevő más bevételi forrásokból származótörlesztésiképességétől, és ennek következtében a hitel visszafizetése sem függ lényegesen semmilyen, a biztosítékul szolgáló ingatlan által generált pénzáramlástól;

c) teljesülnek a 208. cikkben meghatározott követelmények és a 229. cikk (1) bekezdésében meghatározott értékelési szabályok;

d) a 124. cikk (2) bekezdése szerinti eltérő rendelkezés hiányában 50 %-os kockázati súlyt kell rendelni a hitel azon részéhez, amely nem haladja meg az ingatlan piaci értékének 50 %-át vagy az adott ingatlan jelzálog-hitelbiztosítéki értékének 60 %-át – a 124. cikk (2) bekezdése szerinti eltérő rendelkezés hiányában – azon tagállamokban, amelyek törvényi vagy rendeleti szintű szabályozásban szigorú kritériumokat határoztak meg a jelzálog-hitelbiztosítéki érték meghatározására vonatkozóan.

(3) Az intézmények eltérhetnek a (2) bekezdés b) pontjától egy olyan tagállamban elhelyezkedő kereskedelmi ingatlanra bejegyzett zálogjoggal teljes mértékben fedezett kitettségek esetében, amelynek illetékes hatósága arra utaló bizonyítékot tett közzé, hogy az adott területen fejlett és hosszú múltra visszatekintő kereskedelmiingatlan-piac létezik, és a veszteségráták nem haladják meg a következő határértékeket:

a) az adott évben a kereskedelmi ingatlan piaci értékének 50 %-áig vagy a jelzálog-hitelbiztosítéki értékének 60 %-áig nyújtott hitelekből eredő veszteségek (a 124. cikk (2) bekezdése szerinti eltérő rendelkezés hiányában) nem haladják meg a kereskedelmi ingatlannal fedezett hitelek állományának 0,3 %-át;

b) az adott évben a kereskedelmi ingatlannal fedezett hitelekbőleredő összesített veszteség nem haladja meg a kereskedelmi ingatlannal fedezett hitelek állományának 0,5 %-át.

(4) Ha a (3) bekezdésben említett határértékek bármelyike egy adott évben nem teljesül, megszűnik a (3) bekezdés alkalmazására vonatkozó jogosultság, és a (2) bekezdés b) pontjában foglalt feltételt kell alkalmazni, amíg a (3) bekezdés szerinti feltételek a következő évek valamelyikében ismét nem teljesülnek.

127. cikk

Nemteljesítő kitettségek

(1) Az olyan tételek fedezetlen részeihez, amelyek esetében a 178. cikk szerinti nemteljesítés következett be, illetve lakossággal szembeni kitettségek esetében bármilyen olyan hitelkeret fedezetlen részeihez, amelyek tekintetében a 178. cikk szerinti nemteljesítés következett be, a következő kockázati súlyokat kell rendelni:

▼C2

a) 150 %, ha az egyedi hitelkockázati kiigazítások értéke az egyedi hitelkockázati kiigazítások alkalmazása előtti kitettségérték fedezetlen részének 20 %-ánál kisebbek;

b) 100 %, ha az egyedi hitelkockázati kiigazítások értéke az egyedi hitelkockázati kiigazítások alkalmazása előtti kitettségérték fedezetlen részének 20 %-ánál nem kisebbek.

(2) A késedelmes tétel fedezett részének meghatározása céljából az elismert biztosítékok és garanciák azonosak a 4. fejezet szerinti hitelkockázat-mérséklési célokra elismertekkel.

(3) Az egyedi hitelkockázati kiigazítás elvégzése után fennmaradó kitettségértékhez a 125. cikkel összhangban alakóingatlanra bejegyzett zálogjoggal teljes mértékben fedezett kitettségek esetében 100 %-os kockázati súlyt kell rendelni, ha a 178. cikk szerinti nemteljesítés következett be.

(4) Az egyedi hitelkockázati kiigazítás elvégzése után fennmaradó kitettségértékhez a 126. cikkel összhangban a kereskedelmi ingatlanra bejegyzett zálogjoggal teljes mértékben fedezett kitettségek esetében 100 %-os kockázati súlyt kell rendelni, ha a 178. cikk szerinti nemteljesítés következett be.

128. cikk

Kiemelkedően magas kockázatú tételek

(1) Az intézményeknek indokolt esetben 150 %-os kockázati súlyt kell rendelniük a kiemelkedően magas kockázatú kitettségekhez, ideértve a kollektív befektetési forma befektetési jegyeinek vagy részvényeinek formájában fennálló kitettségeket.

(2) A kiemelkedően magas kockázatú kitettségek közé tartozik a következő kitettségek bármelyike:

a) kockázatitőke-társaságokban fennálló befektetések;

b) a 2011/61/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott alternatív befektetési alapokban fennálló befektetések, kivéve ha az alap megbízása nem tesz lehetővé a 2009/65/EK irányelv 51. cikkének (3) bekezdése alapján előírtnál nagyobb tőkeáttételt;

c) részesedés jellegű, nem tőzsdei befektetések (private equity);

d) spekulatív ingatlanfinanszírozás.

(3) Annak felmérésekor, hogy egy a (2) bekezdésben említett kitettségektől eltérő kitettség kiemelkedően magas kockázatú -e, az intézményeknek figyelembe kell venniük a következő kockázati jellemzőket:

a) nagy a kockázata annak, hogy az adós nemteljesítése következtében veszteség merül fel;

b) lehetetlen megfelelően megállapítani, hogy a kitettség az a) pontba tartozik-e.

Az EBH iránymutatásokat bocsát ki annak meghatározására, hogy a kitettségek mely típusai és milyen körülmények között minősülnek kiemelkedően magas kockázatúnak.

Az iránymutatásokat az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkének megfelelően kell elfogadni.

▼C2

129. cikk

Fedezett kötvények formájában fennálló kitettségek

(1) A 2009/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 52. cikkének (4) bekezdésében említett kötvények (fedezett kötvények) abban az esetben jogosultak a (4) és (5) bekezdésben meghatározott kedvezményes kezelésre, ha megfelelnek a (7) bekezdésben foglalt feltételeknek és ha a következő elismert eszközök valamelyike fedezi őket:

a) az Unióban lévő központi kormányzatokkal, a KBER-hez tartozó központi bankokkal, közszektorbeli intézményekkel, regionális kormányzatokkal és helyi hatóságokkal szembeni vagy ezek által garantált kitettségek;

b) a harmadik országbeli központi kormányzatokkal, harmadik országbeli központi bankokkal, multilaterális fejlesztési bankokkal, nemzetközi szervezetekkel szembeni vagy ezek által garantált, az e fejezet szerint az 1. hitelminőségi besorolásba tartozó kitettségek, valamint harmadik országbeli közszektorbeli intézményekkel, harmadik országbeli regionális kormányzatokkal és harmadik országbeli helyi hatóságokkal szembeni vagy ezek által garantált kitettségek, amelyekre a 115. cikk (1) vagy (2) bekezdése, illetve a 116. cikk (1), (2) vagy (4) bekezdése szerint az intézményekkel vagy központi kormányzatokkal és központi bankokkal szembeni kitettségekre vonatkozó kockázati súlyokat alkalmazzák, és amelyek megfelelnek az e fejezetben megállapított 1. hitelminőségi besorolásnak; és az e pont szerinti azon kitettségek, amelyek legalább az e fejezetben meghatározott 2. hitelminőségi besorolásba tartoznak, feltéve, hogy nem haladják meg a kibocsátó intézmények fennálló fedezett kötvényállománya névértékének 20 %-át;

c) intézményekkel szembeni kitettségek, amelyek megfelelnek az e fejezetben megállapított 1. hitelminőségi besorolásba tartoznak. Az ilyen jellegű kitettségek teljes összege nem haladhatja meg a kibocsátó intézmény fedezett kötvényállománya névértékének 15 %-át. Az európai unióbeli intézményekkel szembeni, száz napnál nem hosszabb lejáratú kitettségeknek nem szükséges, hogy az 1. hitelminőségi besorolásba tartozzanak; ezen intézményeknek legalább az e fejezetben meghatározott 2. hitelminőségi besorolásba kell, hogy tartozzanak.

d) az alábbiakkal fedezett hitelek:

i. lakóingatlan, a bármilyen elsőbbségi zálogjoggal kombinált zálogjogok tőkeösszege és a megterhelt ingatlanok értékének 80 %-a közül a kisebb értékig; vagy

ii. a francia Fonds Communs de Titrisation vagy ahhoz hasonló, valamely tagállam jogszabályai által szabályozott, lakóingatlanokkal kapcsolatos kitettségek értékpapírosítását végző értékpapírosító szervezet által kibocsátott előre sorolt értékjegyek. Amennyiben fedezetként ilyen előre sorolt értékjegyeket használnak, a 2009/65/EK irányelv 52. cikkének (4) bekezdésében említett, a kötvénytulajdonosok érdekeinek védelmére létrehozott különleges állami felügyeletnek biztosítania kell, hogy az értékjegyek alapjául szolgáló eszközök bármikor, ameddig a fedezeti összetevők közé tartoznak, legalább 90 %-ban olyan lakóingatlanra bejegyzett zálogjogokból álljanak, amelyek az értékjegyek után járó tőkeösszegek, a zálogjogok tőkeösszege és a zálogjoggal terhelt ingatlanok értékének 80 %-a közül a kisebb értékig elsőbbségi zálogjogokkal kombináltak, továbbá hogy az értékjegyek az e fejezetben meghatározott 1. hitelminőségi besorolásba tartozzanak, és hogy az ilyen értékjegyek értéke ne haladja meg a fennálló kibocsátás névértékének 10 %-át.

▼C2

e) a 201. cikkben említett elismert fedezetnyújtó által teljes mértékben garantált, az e fejezetben meghatározottak szerinti 2. vagy annál jobb hitelminőségi besorolásba tartozó lakóingatlannal fedezett hitelek, amennyiben az egyes hiteleknek a fedezett kötvényre vonatkozó, az e bekezdésben megállapított fedezettségi követelmény teljesítésére felhasznált része nem haladja meg a Franciaországban található biztosítékul szolgáló lakóingatlanok értékének 80 %-át, és amennyiben a jövedelemre vetített törlesztőrészlet legfeljebb 33 % a hiteldöntés meghozatalakor. A hiteldöntés időpontjában a lakóingatlant nem terhelheti jelzálogjog, és a 2014. január 1. után nyújtott hitelek esetében a hitelfelvevőnek szerződéses kötelezettséget kell vállalnia arra, hogy a hitelt nyújtó hitelintézet hozzájárulása nélkül nem terheli meg jelzáloggal az ingatlant. A jövedelemre vetített törlesztőrészlet a hitelfelvevő bruttó jövedelmének az a hányada, amely a hitel és a kamatok törlesztését fedezi. A fedezetnyújtó vagy az illetékes hatóságok által engedélyezett és felügyelt pénzügyi vállalkozás lehet, amelyre az intézményekre alkalmazott prudenciális követelményekhez hasonló szigorú prudenciális követelmények vonatkoznak, vagy pedig intézmény vagy biztosító. A fedezetnyújtónak a hitelkockázati veszteségeket viselő kölcsönös garanciaalapot vagy a biztosítók esetében azzal egyenértékű védelmet nyújtó alapot kell létrehoznia, és annak kalibrálását az illetékes hatóságoknak rendszeresen felül kell vizsgálniuk. Mind a hitelintézetnek, mind pedig a fedezetnyújtónak értékelnie kell a hitelfelvevő hitelképességét;

f) az alábbiakkal fedezett hitelek:

i. i. kereskedelmi ingatlan, a bármilyen elsőbbségi zálogjoggal kombinált zálogjogok tőkeösszege és a megterhelt ingatlanok értékének 60 %-a közül a kisebb értékig; vagy

ii. a francia Fonds Communs de Titrisation vagy ahhoz hasonló, valamely tagállam jogszabályai által szabályozott, kereskedelmi ingatlanokkal kapcsolatos kitettségek értékpapírosítását végző értékpapírosító szervezet által kibocsátott előre sorolt értékjegyek. Amennyiben fedezetként ilyen előre sorolt részjegyeket használnak, a 2009/65/EK irányelv 52. cikkének (4) bekezdésében említett, a kötvénytulajdonosok érdekeinek védelmére létrehozott különleges állami felügyeletnek biztosítania kell, hogy az értékjegyek alapjául szolgáló eszközök bármikor, ameddig a fedezeti összetevők közé tartoznak, legalább 90 %-ban olyan kereskedelmi zálogjogokból álljanak, amelyek az értékjegyek után járó tőkeösszegek, a zálogjogok tőkeösszege és a zálogjoggal terhelt ingatlanok értékének 60 %-a közül a kisebb értékig elsőbbségi zálogjogokkal kombináltak, továbbá hogy az értékjegyek az e fejezetben meghatározott 1. hitelminőségi besorolásba tartozzanak, és hogy az ilyen értékjegyek értéke ne haladja meg a fennálló kibocsátás névértékének 10 %-át.

Elismerhetők a kereskedelmi ingatlannal fedezett hitelek, amennyiben a 60 %-os hitelfedezeti ráta legfeljebb 70 %-os szintig történő túllépésére kerül sor, ha a fedezett kötvényt biztosító teljes eszközérték legalább 10 %-kal meghaladja a fedezett kötvény fennálló névértékét, és a kötvénytulajdonos követelése teljesíti a 4. fejezetben meghatározott jogbiztonsági előírásokat. A kötvénytulajdonos követelése elsőbbséget élvez a biztosítékkal szembeni összes többi követeléssel szemben;

g) hajókra bejegyzett tengeri zálogjoggal fedezett hitelek, legfeljebb a biztosítékként nyújtott hajó értékének 60 %-a és az esetleges elsőbbségi tengeri zálogjogok értéke közötti különbözet erejéig.

▼C2

Az első albekezdés c) pontja, d) pontjának ii. alpontja és f) pontjának ii. alpontja alkalmazásában az olyan kitettségeket, amelyeket a zálogjoggal terhelt ingatlannal vagy előre sorolt értékjegyekkel vagy hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokkal fedezett hitelek adósai által teljesített, vagy a hitelekhez kapcsolódó felszámolási bevételekből történő fizetések továbbítása és kezelése eredményez, nem kell figyelembe venni az e pontokban említett határérték kiszámításakor.

Az illetékes hatóságok az EBH-val folytatott konzultációt követően részben eltekinthetnek az első albekezdés c) pontjának alkalmazásától és engedélyezhetik a kibocsátó intézmény fennálló fedezett kötvényállománya névértékének legfeljebb 10 %-áig a 2. hitelminőségi besorolást, feltéve, hogy az első albekezdés c) pontjában említett 1. hitelminőségi besorolás előírás alkalmazása bizonyíthatóan jelentős koncentrációs problémákhoz vezethet az érintett tagállamokban.

(2) Az (1) bekezdés a)– f) pontjában említetteknek megfelelően kell kezelni az olyan biztosítékot is, amelynek funkciója a jogszabályok értelmében kizárólag a kötvénytulajdonosok veszteségekkel szembeni védelmére korlátozódik.

(3) Az intézmények a fedezett kötvényeket biztosító ingatlanok esetében kötelesek teljesíteni a 208. cikkben meghatározott követelményeket és a 229. cikk (1) bekezdésében meghatározott értékelési szabályokat.

(4) Az olyan fedezett kötvényekhez, amelyek esetében rendelkezésre áll kijelölt külső hitelminősítő intézet által készített hitelminősítés, a külső hitelminősítő intézet általi hitelminősítéshez hozzárendelt besorolás alapján a 6a. táblázat szerinti kockázati súlyt kell rendelni, összhangban a 136. cikkel.

6a. táblázat

Hitelminőségi besorolás	1	2	3	4	5	6
Kockázati súly	10 %	20 %	20 %	50 %	50 %	100 %

(5) Az olyan fedezett kötvényekhez, amelyek esetében nem áll rendelkezésre kijelölt külső hitelminősítő intézet által készített hitelminősítés, az azon intézménnyel szembeni fedezetlen, nem alárendelt kitettségekhez rendelt kockázati súly alapján kell kockázati súlyt rendelni, amely azokat kibocsátja. A kockázati súlyok közt a következő megfeleltetést kell alkalmazni:

a) ha az intézménnyel szembeni kitettségekhez 20 %-os kockázati súly tartozik, a fedezett kötvényekhez 10 %-os kockázati súlyt kell rendelni;

b) ha az intézménnyel szembeni kitettségekhez 50 %-os kockázati súly tartozik, a fedezett kötvényekhez 20 %-os kockázati súlyt kell rendelni;

c) ha az intézménnyel szembeni kitettségekhez 100 %-os kockázati súly tartozik, a fedezett kötvényekhez 50 %-os kockázati súlyt kell rendelni;

d) ha az intézménnyel szembeni kitettségekhez 150 %-os kockázati súly tartozik, a fedezett kötvényekhez 100 %-os kockázati súlyt kell rendelni.

▼C2

(6) A 2007. december 31. előtt kibocsátott fedezett kötvények nem tartoznak az (1) és (3) bekezdés követelményei alá. Lejáratukig jogosultak a (4) és (5) bekezdés szerinti kedvezményes kezelésre.

(7) A fedezett kötvények formájában fennálló kitettségek jogosultak a kedvezményes kezelésre, feltéve, hogy a fedezett kötvényekbe befektető intézmény bizonyítani tudja az illetékes hatóságok részére a következőket:

a) a portfólióval kapcsolatban információkat kap legalább az alábbiakra vonatkozóan:

   i. a fedezetek és a forgalomban lévő fedezett kötvényállomány értéke;

   ii. a fedezeti eszközök földrajzi eloszlása és típusa, hitelnagyság, kamatláb és árfolyamkockázat;

   iii. a fedezeti eszközök és a fedezett kötvények lejárati szerkezete; valamint

   iv. azon hitelek százalékos aránya, amelyek esetében több mint 90 napos késedelem áll fenn;

b) a kibocsátó legalább félévenként az intézmény rendelkezésére bocsátja az a) pontban említett információkat.

130. cikk

Értékpapírosítási pozíciókat megtestesítő tételek

Az értékpapírosítási pozíciók esetén a kockázattal súlyozott kitettségértékeket az 5. fejezetnek megfelelően kell kiszámítani.

131. cikk

Intézményekkel és vállalkozásokkal szembeni, rövidtávú hitelminősítéssel rendelkező kitettségek

Az intézményekkel szembeni kitettségekhez és a vállalatokkal szembeni kitettségekhez, amelyek esetében rendelkezésre áll kijelölt külső hitelminősítő intézet által készített rövidtávú hitelminősítés, a külső hitelminősítő intézet által készített hitelminősítéshez a 136. cikkel összhangban hozzárendelt besorolás alapján a 7. táblázat szerinti kockázati súlyt kell rendelni.

7. táblázat

Hitelminőségi besorolás	1	2	3	4	5	6
Kockázati súly	20 %	50 %	100 %	150 %	150 %	150 %

132. cikk

Kollektív befektetési formák (KBF-ek) befektetési jegyeinek vagy részvényeinek formájában fennálló kitettségek

(1) A kollektív befektetési formák (a továbbiakban: KBF-ek) befektetési jegyeinek vagy részvényeinek formájában fennálló kitettségekhez 100 %-os kockázati súlyt kell rendelni, kivéve, ha az intézmény a (2) bekezdés szerinti hitelkockázat-értékelési módszert, vagy – ha a (3) bekezdés feltételei teljesülnek – a (4) bekezdés szerinti vizsgálati módszert, illetve az (5) bekezdés szerinti átlagos kockázati súlyozás módszerét alkalmazza.

▼C2

(2) Az olyan, KBF-ek befektetési jegyeinek vagy részvényeinek formájában fennálló kitettségekhez, amelyek esetében rendelkezésre áll kijelölt külső hitelminősítő intézet által készített hitelminősítés, a külső hitelminősítő intézet általi hitelminősítéshez a 136. cikkel összhangban hozzárendelt besorolás alapján a 8. táblázat szerinti kockázati súlyt kell rendelni.

8. táblázat

Hitelminőségi besorolás	1	2	3	4	5	6
Kockázati súly	20 %	50 %	100 %	100 %	150 %	150 %

(3) Az intézmények KBF esetében a kockázati súlyt meghatározhatják a (4) és (5) bekezdéssel összhangban, ha teljesülnek a következő jogosultsági feltételek:

a) a KBF-et valamely tagállam felügyelete alá tartozó társaság kezeli, vagy harmadik országbeli KBF esetében teljesülnek a következő feltételek:

   i. a KBF-et olyan társaság kezeli, amely az uniós jogban meghatározottal egyenértékűnek minősülő felügyelet hatálya alá tartozik;

   ii. az illetékes hatóságok közötti együttműködés megfelelően biztosított;

b) a KBF tájékoztatója vagy más megfelelő dokumentuma tartalmazza a következőket:

   i. az eszközkategóriák, amelyekbe a KBF befektethet;

   ii. befektetési korlátok esetén a vonatkozó korlátok és azok kiszámításának módszerei;

c) a KBF gazdasági tevékenységéről legalább évente egyszer jelentés készül annak érdekében, hogy lehetővé váljon az eszközök és források, valamint a bevétel és a tevékenységek értékelése a beszámolási időszakra vonatkozóan.

Az a) pont alkalmazásában a Bizottság a 464. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás alkalmazása mellett végrehajtási aktus útján határozatot fogadhat el arról, hogy a harmadik ország az Unióban alkalmazott felügyeleti és szabályozás rendelkezésekkel legalább egyenértékű rendelkezéseket alkalmaz-e. Ilyen határozat hiányában az intézmények 2015. január 1-jéig továbbra is alkalmazhatják harmadik országbeli KBF-ek befektetési jegyeinek vagy részvényeinek formájában fennálló kitettségekre a kockázati súlyok e bekezdés szerinti meghatározását, amennyiben az érintett illetékes hatóságok 2014. január 1-je előtt jóváhagyták ennek alkalmazását az adott harmadik ország esetében.

(4) Amennyiben az intézmény ismeri a KBF alapul szolgáló kitettségeit, akkor ezeket az alapul szolgáló kitettségeket megvizsgálhatja a KBF befektetési jegyeinek vagy részvényeinek formájában fennálló kitettségeire vonatkozó átlagos kockázati súlynak az ebben a fejezetben meghatározott módszerekkel összhangban történő számításához. Amennyiben a KBF alapul szolgáló kitettsége maga is egy másik, a (3) bekezdés feltételeit teljesítő KBF részvényeinek formájában fennálló kitettség, az intézmény megvizsgálhatja az említett másik KBF alapul szolgáló kitettségeit.

▼C2

(5) Amennyiben az intézmény nem ismeri a KBF alapul szolgáló kitettségeit, akkor a KBF befektetési jegyeinek vagy részvényeinek formájában fennálló kitettségeire vonatkozó átlagos kockázati súlyt kiszámíthatja az ebben a fejezetben meghatározott módszerekkel összhangban, feltételezve, hogy a KBF a befektetési politikája által megengedett maximális mértékig először a legmagasabb tőkekövetelményt eredményező kitettségi osztályokba fektet be, majd egyre alacsonyabb tőkekövetelményű kitettségi osztályokba fektet, amíg el nem éri a teljes befektetésre vonatkozó felső határt.

Az intézmények a KBF-re vonatkozó kockázati súly (4) és (5) bekezdésben meghatározott módszernek megfelelő kiszámítása és jelentése céljából a következő harmadik felekre támaszkodhatnak:

a) a KBF letétkezelő intézménye vagy letétkezelő pénzügyi vállalkozása, feltéve hogy a KBF kizárólag értékpapírokba fektet be, és minden értékpapírt ennél a letétkezelő intézménynél vagy pénzügyi vállalkozásnál helyez letétbe;

b) az a) pont alá nem tartozó KBF-ek esetében a KBF kezelő társasága, feltéve, hogy a KBF-kezelő társaság megfelel a (3) bekezdés a) pontjában meghatározott kritériumoknak.

Az első albekezdésben említett számítások helyességét külső auditornak kell megerősítenie.

133. cikk

Részvényjellegű kitettségek

(1) Részvényjellegű kitettségnek minősülnek a következő kitettségek:

a) nem hitelviszonyt megtestesítő kitettségek, amelyek a kibocsátó eszközeivel vagy jövedelmével szembeni hátrasorolt maradványkövetelést testesítenek meg;

b) hitelviszonyt megtestesítő kitettségek és egyéb értékpapírok, partnerségek, származtatott ügyletek és egyéb eszközök, amelyek gazdasági tartalma hasonló az a) pontban ismertetett kitettségekhez.

(2) A részvényjellegű kitettségekhez 100 %-os kockázati súlyt kell rendelni, kivéve ha a második résznek megfelelően levonandók, ha a 48. cikk (4) bekezdésének megfelelően 250 %-os kockázati súlyt kapnak, ha a 89. cikk (3) bekezdésének megfelelően 1 250 %-os kockázati súlyt kapnak vagy a 128. cikknek megfelelően magas kockázatú kitettségként kezelendők.

(3) Más intézmények által kibocsátott tőke- vagy szabályozóitőkeinstrumentumokba történő befektetést részvényjellegű kitettségként kell kezelni kivéve, ha a szavatolótőkéből levonásra kerülnek, vagy a 48. cikk (4) bekezdése alapján 250 %-os kockázati súlyt kapnak, vagy a 128. cikknek megfelelően magas kockázatú kitettségként kezelendők.

▼C2

134. cikk

Egyéb tételek

(1) A 86/635/EGK irányelv 4. cikkének „Eszközök” címszó alatti 10. pontja szerinti tárgyi eszközökhöz 100 %-os kockázati súlyt kell rendelni.

(2) Az olyan előtörlesztésekhez és esedékes, de még be nem folyt jövedelem aktív időbeli elhatárolásaihoz, amelyek esetében az intézmény nem képes a 86/635/EGK irányelv szerint meghatározni a partnert, 100 %-os kockázati súlyt kell rendelni.

(3) A beszedés alatt levő készpénztételekhez 20 %-os kockázati súlyt kell rendelni. A készpénz-állományhoz és az azzal egyenértékű készpénztételekhez 0 %-os kockázati súlyt kell rendelni.

(4) 0 %-os kockázati súlyt kell rendelni a saját trezorokban tárolt vagy – a tömbarany-kötelezettségekkel fedezett rész mértékéig – a letétbe helyezett tömbaranyhoz.

(5) Visszavásárlási megállapodás mellett kötött eszközeladási (repo)-ügyletek, valamint sima határidős vételi ügyletek esetében a kockázati súly a szóban forgó eszközökhöz rendelt kockázati súly, nem pedig az ügyletek partnereihez rendelt kockázati súly.

(6) Amennyiben valamely intézmény hitelkockázati fedezetet nyújt több kitettségre vonatkozóan olyan feltétellel, hogy fizetésre akkor kerül sor, ha a kitettségek körében bekövetkezik az n-edik nemteljesítés, és e hitelkockázati eseménnyel megszűnik a szerződés, és a termékhez rendelkezésre áll külső hitelminősítő intézet által készített külső hitelminősítés, az 5. fejezetben előírt kockázati súlyokat kell alkalmazni. Ha a terméket nem minősítette egy külső hitelminősítő intézet, a kockázattal súlyozott kitettségérték megállapításához össze kell adni – az összeget 1 250 %-ban maximálva – n-1 kitettség kivételével a kosárban szereplő összes kitettség kockázati súlyait, és ezt meg kell szorozni a hitelderivatíva által nyújtott fedezet névértékével. Az összesítésbe bele nem számítandó n-1 kitettségeket oly módon kell megválasztani, hogy olyan kitettségek tartozzanak közéjük, amelyek mindegyikéhez alacsonyabb kockázattal súlyozott kitettségérték tartozik, mint az összesítésben szereplő bármely kitettség kockázattal súlyozott kitettségértéke.

(7) A lízing kitettségértéke a minimális lízingdíjak diszkontált összege. A minimális lízingdíjak azok a pénzösszegek, amelyek a lízingszerződés időtartama során a lízingbe vevőtől követelnek vagy követelhetnek, és bármiféle engedményes opció, amelynek gyakorlása meglehetősen biztos. Ha a lízingbe vevőtől eltérő féltől követelhető, hogy a lízingelt eszköz maradványértékéhez kapcsolódó fizetést teljesítsen, és ez a fizetési kötelezettség megfelel a 201. cikk szerinti, a fedezetnyújtók elismerhetőségére vonatkozó feltételeknek, valamint a 213–215. cikkben említett egyéb garanciatípusok elismerésére vonatkozó követelményeknek, ezt a fizetési kötelezettséget figyelembe lehet venni a 4. fejezet alapján előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetként. Ezeket a kitettségeket a 112. cikkel összhangban a megfelelő kitettségi osztályba kell sorolni. Ha a kitettség lízingelt eszközök maradványértéke, a kockázattal súlyozott kitettségértékek kiszámítása a következő: 1/t * 100 % * maradványérték, ahol t a következő értékek közül a nagyobb: 1 és a lízingszerződés években kifejezett hátralevő futamidejéhez legközelebb lévő egész szám.

▼C2

3. szakasz

A hitelkockázat-értékelés elismerése és hozzárendelése a besorolásokhoz

1. alszakasz

A külső hitelminősítő intézetek elismerése

135. cikk

Külső hitelminősítő intézetek általi hitelminősítések alkalmazása

(1) Az e fejezet szerinti kitettségek kockázati súlyának meghatározásához csak olyan külső hitelminősítés használható, amelynek külső hitelminősítő intézet általi kibocsátására, vagy befogadására az 1060/2009/EK rendeletnek megfelelően került sor.

(2) Az EBH az 1060/2009/EK rendelet 2. cikke (4) bekezdésének és 18. cikke (3) bekezdésének megfelelően a honlapján közzéteszi a külső hitelminősítő intézetek listáját.

2. alszakasz

A külső hitelminősítő intézetek hitelminősítéseinek hozzárendelése a hitelminősítési besorolásokhoz

136. cikk

A külső hitelminősítő intézetek hitelminősítéseinek hozzárendelése a hitelminősítési besorolásokhoz

(1) Az EBH, az EBFH és az EÉPH a vegyes bizottságon keresztül végrehajtási standardtervezeteket dolgoz ki, amelyek célja minden külső hitelminősítő intézet vonatkozásában annak meghatározása, hogy a 2. szakaszban meghatározott hitelminőségi besorolások melyikének felel meg a külső hitelminősítő intézet megfelelő hitelminősítése („hozzárendelés”). Ezeknek a meghatározásoknak tárgyilagosaknak és következeteseknek kell lenniük.

Az EBH, az EBFH és az EÉPH az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket 2014. július 1-jéig benyújtja a Bizottsághoz, és szükség esetén módosított végrehajtás-technikai standardtervezeteket nyújt be.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével, valamint az 1094/2010/EU és az 1095/2010/EU rendelettel összhangban történő elfogadására.

(2) A hitelminősítések hozzárendelésének meghatározása során az EBH, az EBFH és az EÉPH teljesíti a következő követelményeket:

a) az egyes hitelminősítések által kifejezett relatív kockázati fokozatok közötti különbségtétel érdekében az EBH, az EBFH és az EÉPH figyelembe vesz bizonyos mennyiségi tényezőket, mint például az egy-egy hitelminősítési kategóriába sorolt elemek hosszú távú nemteljesítési arányát. A közelmúltban alapított, valamint azon külső hitelminősítő intézetek esetében, amelyek csak kevés nemteljesítési adattal rendelkeznek, az EBH, az EBFH és az EÉPH felkéri a külső hitelminősítő intézetet, hogy becsülje meg az egy-egy hitelminősítési kategóriába sorolt elemekhez kapcsolódó hosszú távú nemteljesítések arányát;

▼C2

b) az egyes hitelminősítések által kifejezett relatív kockázati fokozatok közötti különbségtétel érdekében, az EBH, az EBFH és az EÉPH figyelembe vesz minőségi tényezőket is, úgymint a Külső hitelminősítő intézetek által minősített kibocsátók körét, a külső hitelminősítő intézetek által adott hitelminősítések körét, az egyes hitelminősítések jelentését és a nemteljesítésnek a külső hitelminősítő intézetek által alkalmazott meghatározását;

c) az EBH, az EBFH és az EÉPH összehasonlítja az adott külső hitelminősítő intézet egyes hitelminősítéseihez tartozó nemteljesítési arányokat, és ezeket egy olyan refernciaértékkel (benchmark) hasonlítja össze, amelyek alapja az a nemteljesítési arány, amelyet más külső hitelminősítő intézetek tapasztaltak azon kibocsátókkal kapcsolatban, amelyek egyenértékű hitelkockázati szintet képviselnek;

d) amennyiben egy bizonyos külső hitelminősítő intézet által adott hitelminősítés esetében tapasztalt nemteljesítések aránya lényegesen és rendszeresen magasabb, mint a referenciaérték (benchmark), az EBH, az EBFH és az EÉPH az adott külső hitelminősítő intézet hitelminősítéseihez magasabb hitelminőségi besorolást rendel a hitelminősítési kategóriák közül;

e) amennyiben az EBH, az EBFH és az EÉPH növelte az egy adott külső hitelminősítő intézet általi egyedi hitelminősítéshez társuló kockázati súlyt, és az adott külső hitelminősítő intézet hitelminősítéseinél tapasztalt nemteljesítések aránya már nem lényegesen és rendszeresen magasabb a referenciaértéknél (benchmark), az EBH, az EBFH és az EÉPH visszaállíthatja a külső hitelminősítő intézet hitelminősítéseinek eredeti hitelminőségi besorolását a hitelminősítési kategóriák közül.

(3) Az EBH, az EBFH és az EÉPH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki a (2) bekezdés a) pontjában említett mennyiségi tényezők, a b) pontjában említett minőségi tényezők és c) pontjában említett referenciaérték (benchmark) meghatározása céljából.

Az EBH, az EBFH és az EÉPH az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket 2014. július 1-jéig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével, valamint az 1094/2010/EU és az 1095/2010/EU rendelettel összhangban történő elfogadására.

3. alszakasz

Exporthitel-ügynökségek általi hitelminősítés alkalmazása

137. cikk

Exporthitel-ügynökségek általi hitelminősítés alkalmazása

(1) A 114. cikk alkalmazásában az intézmények felhasználhatják az intézmény által kijelölt exporthitel-ügynökség hitelminősítéseit, ha a következő feltételek valamelyike teljesül:

a) a hitelminősítés a „hivatalosan támogatott exporthitelek irányelveiről szóló OECD-megállapodásban” részt vevő exporthitel-ügynökségek konszenzusos kockázatminősítése;

▼C2

b) az exporthitel-ügynökség közzéteszi hitelminősítéseit, és az exporthitel-ügynökség az OECD által elfogadott módszereket alkalmazza, és a hitelminősítéshez az OECD által elfogadott módszerek által meghatározott nyolc minimális exportbiztosítási díj (MEBD) egyike társul. Az intézmények visszavonhatják az exporthitel-ügynökség kijelölését. Az intézményeknek tényszerű indokolással kell alátámasztaniuk a visszavonást, ha konkrét jelek utalnak arra, hogy a visszavonás célja a tőkemegfelelési követelmények csökkentése.

(2) Az olyan kitettségekhez, amelyekre vonatkozóan – kockázati súlyozási célból – felhasználásra alkalmasnak minősül egy exporthitel-ügynökség általi hitelminősítés, a 9. táblázat szerint kell kockázati súlyt rendelni.

9. táblázat

MEBD	0	1	2	3	4	5	6	7
Kockázati súly	0 %	0 %	20 %	50 %	100 %	100 %	100 %	150 %

4. szakasz

A külső hitelminősítő intézetek hitelminősítéseinek használata a kockázati súlyok meghatározására

138. cikk

Általános követelmények

Az intézmények az eszközökhöz és mérlegen kívüli tételekhez rendelendő kockázati súlyok meghatározására jogosultak kijelölni egy vagy több külső hitelminősítő intézetet. Az intézmények visszavonhatják a külső hitelminősítő intézet kijelölését. Az intézményeknek tényszerű indokolással kell alátámasztaniuk a visszavonást, ha konkrét jelek utalnak arra, hogy a visszavonás célja a tőkemegfelelési követelmények csökkentése. A hitelminősítéseket nem szabad szelektív módon használni. Az intézményeknek megbízáson alapuló hitelminősítéseket kell használniuk. Mindazonáltal megbízás nélküli hitelminősítéseket is használhatnak abban az esetben, ha az EBH megerősítette, hogy egy külső hitelminősítő intézet megbízás nélküli hitelminősítésének minősége nem tér el az adott külső hitelminősítő intézet megbízáson alapuló hitelminősítéseinek minőségétől. Az EBH megtagadja vagy visszavonja a megerősítést különösen abban az esetben, ha a külső hitelminősítő intézet egy megbízás nélküli hitelminősítést arra használt fel, hogy a minősített szervezetre nyomást gyakorolva elérje, hogy az hitelminősítést vagy más szolgáltatásokat rendeljen meg. A hitelminősítések felhasználása során az intézmények kötelesek teljesíteni a következő követelményeket:

a) amennyiben egy intézmény egy külső hitelminősítő intézet által készített hitelminősítések használata mellett dönt bizonyos kitettségi osztályba tartozó tételek esetében, az említett hitelminősítéseket következetesen, az adott kategóriába tartozó összes kitettségre vonatkozóan alkalmaznia kell;

b) amennyiben egy intézmény egy külső hitelminősítő intézet által készített hitelminősítések alkalmazása mellett dönt, az adott külső hitelminősítő intézet minősítéseit a későbbiekben is folyamatosan és következetesen kell alkalmaznia;

c) az intézmény csak azokat a külső hitelminősítő intézetek által kiadott hitelminősítéseket használhatja, amelyeknek elkészítésekor figyelembe vették a tőke és az utána járó kamatok teljes összegét;

▼C2

d) ha egy minősített tételre vonatkozóan csak egy, kijelölt külső hitelminősítő intézettől származó hitelminősítés áll rendelkezésre, akkor ezt a hitelminősítést kell alkalmazni a szóban forgó tétel kockázati súlyának meghatározására;

e) ha egy minősített tételre vonatkozóan két, kijelölt külső hitelminősítő intézettől származó hitelminősítés áll rendelkezésre, és ez a kettő különböző kockázati súlyoknak felel meg, a magasabb kockázati súlyt kell alkalmazni;

f) ha egy minősített tételre vonatkozóan több mint két, kijelölt külső hitelminősítő intézettől származó hitelminősítés áll rendelkezésre, a két legalacsonyabb kockázati súlyt eredményező két minősítést kell figyelembe venni. Ha a két legalacsonyabb kockázati súly különböző, akkor a magasabbat kell alkalmazni. Ha a két legalacsonyabb kockázati súly azonos, akkor azt a kockázati súlyt kell alkalmazni.

139. cikk

Kibocsátói és kibocsátási hitelminősítés

(1) Amennyiben egy adott kibocsátási programra vagy ügyletre vonatkozóan, amelyhez egy kitettséget jelentő tétel tartozik, létezik hitelminősítés, ezt a hitelminősítést kell felhasználni az adott tételhez tartozó kockázati súly meghatározására.

(2) Amennyiben egy adott tételre vonatkozóan nem létezik közvetlenül alkalmazandó hitelminősítés, de létezik hitelminősítés egy olyan adott kibocsátási programra vagy ügyletre vonatkozóan, amelyhez a kitettséget jelentő tétel nem tartozik, vagy általános hitelminősítés létezik a kibocsátóra vonatkozóan, akkor ezt a hitelminősítést abban az esetben kell alkalmazni, ha:

a) magasabb kockázati súlyt eredményez, mint amekkora kockázati súlyt egyébként az adott kitettség kapna, és a kérdéses kitettség az adott kibocsátási programmal vagy ügylettel, illetve a kibocsátó előresorolt fedezetlen kitettségeivel minden tekintetben pari passu vagy annál hátrébb sorolt; vagy

b) alacsonyabb kockázati súlyt képez, és a kérdéses kitettség az adott kibocsátási programmal vagy ügylettel, illetve a kibocsátó előresorolt fedezetlen kitettségeivel minden tekintetben pari passu vagy annál előrébb sorolt.

A kitettséget minden egyéb esetben nem minősítettként kell kezelni.

(3) Az (1) és a (2) bekezdés nem zárhatja ki a 129. cikk alkalmazását.

(4) Egy vállalatcsoporton belüli kibocsátóra vonatkozó hitelminősítések nem alkalmazhatók egy ugyanazon vállalatcsoporthoz tartozó másik kibocsátóra vonatkozó hitelminősítésként.

140. cikk

Hosszú távú és rövid távú hitelminősítések

(1) A rövid távú hitelminősítések csak rövid lejáratú eszközt vagy mérlegen kívüli tételeket megtestesítő, intézményekkel és vállalkozásokkal szembeni kitettségekre alkalmazhatók.

▼C2

(2) Bármely rövidtávú hitelminősítés csak arra a tételre alkalmazható, amelyre a rövidtávú hitelminősítés vonatkozik, és nem használható bármely más tételre vonatkozó kockázati súlyok meghatározására, kivéve a következő esetekben:

a) ha egy rövid távú, minősített ügylethez 150 %-os kockázati súly van rendelve, akkor az illető adós összes nem minősített, fedezetlen – rövid vagy hosszú lejáratú – kitettségéhez szintén 150 %-os kockázati súlyt kell rendelni;

b) ha egy rövidtávú, minősített ügylethez 50 %-os kockázati súly van rendelve, egyetlen nem minősített, rövid lejáratú kitettséghez sem rendelhető 100 %-osnál alacsonyabb kockázati súly.

141. cikk

Hazai pénznemben és devizában fennálló tételek

Egy kötelezett hazai pénznemében denominált tételre vonatkozó hitelminősítése nem használható fel ugyanezen kötelezett más devizában denominált másik kitettségéhez tartozó kockázati súly meghatározására.

Amennyiben egy kitettség egy intézmény által a piacon elsőbbségi hitelezőként elismert multilaterális fejlesztési bank által nyújtott hitel igénybevételéből ered, a kötelezettel szembeni hazai pénznemben fennálló kitettségre vonatkozó hitelminősítés felhasználható a kockázati súly megállapítása céljából.

3. FEJEZET

Belső minősítésen alapuló módszer

1. szakasz

Az IRB-módszer alkalmazásának az illetékes hatóságok általi engedélyezése

142. cikk

Fogalommeghatározások

(1) E fejezet alkalmazásában:

1. „minősítési rendszer”: az összes módszer, folyamat, ellenőrzés, adatgyűjtő és informatikai rendszer, amelyet a hitelkockázat mérésére, a kitettségek minősítési kategóriákba és halmazokba (poolokba) sorolására, valamint a nemteljesítési és veszteségi becslések mennyiségi meghatározására alakítottak ki egy adott kitettségtípusra vonatkozóan;

2. „kitettségtípus”: egységesen kezelt, bizonyos ügylettípus által képzett kitettségek csoportja, amelyek korlátozódhatnak egyetlen vállalkozásra vagy egy csoporton belüli vállalkozás- alcsoportra, feltéve, hogy a csoport más vállalkozásainál másképp kezelik ugyanazt a kitettségtípust;

▼C2

3. „üzleti egység”: bármely különálló szervezeti vagy jogi egység, üzletág, földrajzi hely;

4. „nagyméretű pénzügyi ágazatbeli szervezet”: bármely olyan pénzügyi ágazatbeli szervezet, amely megfelel a következő feltételeknek:

   a) összes, egyedi vagy összevont alapon számított eszköze nagyobb vagy egyenlő a 70 milliárd EUR-s küszöbbel, az eszközérték megállapításához a legutóbb auditált pénzügyi kimutatást vagy összevont pénzügyi kimutatást használva; és

   b) uniós prudenciális szabályozás vagy egy harmadik ország joga alá tartozik, amely az unióssal legalább egyenértékű prudenciális felügyeletet és szabályozást alkalmaz, vagy egy leányvállalata ilyen szabályozás, illetve felügyelet alá tartozik.

5. „nem szabályozott pénzügyi ágazatbeli szervezet”: bármely egyéb szervezet, amely nem pénzügyi ágazatbeli szabályozott szervezet, de főtevékenységként a 2013/36/EU irányelv I. mellékletében vagy a 2004/39/EK irányelv I. mellékletében felsorolt egy vagy több tevékenységet végzi;

6. „ügyfél kategória”: olyan kockázati kategória egy minősítési rendszer ügyfélminősítési skálájánbelül, amelybe az ügyfeleket a nemteljesítési valószínűség-becslések kiszámítására használt, meghatározott és jól elkülönülő minősítési kritériumok alapján besorolják;

7. „ügyletkategória”: olyan kockázati kategória egy minősítési rendszer ügyletminősítési kategóriáin belül, amelybe a kitettségeket a nemteljesítéskori veszteségráta (LGD) saját becsléseinek kiszámítására használt, meghatározott és jól elkülönülő minősítési kritériumok alapján besorolják;

8. „hitelkezeléssel kapcsolatos szolgáltatásnyújtó”: olyan szervezet, amely a vásárolt követelések egy halmazát vagy az alapul szolgáló hitelkitettségeket napi tevékenysége során kezeli.

(2) Az e cikk (1) bekezdése 4. pontjának b) alpontja alkalmazásában a Bizottság a 464. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás alkalmazása mellett végrehajtási aktusok útján határozhat arról, hogy a harmadik ország az Unióban alkalmazott felügyeleti és szabályozási rendelkezésekkel legalább egyenértékű rendelkezéseket alkalmaz-e. Ilyen határozat hiányában az intézmények 2015. január 1-jéig továbbra is alkalmazhatják harmadik országokra az ebben a bekezdésben meghatározott eljárást, amennyiben az érintett illetékes hatóságok 2014. január 1-je előtt jóváhagyták ezen eljárás alkalmazását az adott harmadik ország esetében.

143. cikk

Az IRB-módszer használatának engedélyezése

(1) Amennyiben teljesülnek az ebben a fejezetben meghatározott feltételek, az illetékes hatóság köteles engedélyezni az intézmények számára, hogy kockázattal súlyozott kitettségértékeiket a belső minősítésen alapuló módszer (a továbbiakban: IRB-módszer) használatával számítsák ki.

▼C2

(2) Az IRB-módszer – beleértve a nemteljesítéskori veszteségráta (a továbbiakban: LGD) és a hitel-egyenértékesítési tényezők saját becsléseit – használatára vonatkozóan előzetes engedélyt kell kérni minden egyes kitettségi osztály és minősítési rendszer, valamint a részvényjellegű kitettségekre vonatkozó belső modellen alapuló módszerek és minden egyes, az LGD-k és a hitel-egyenértékesítési tényezők becslésére vonatkozó módszer esetében.

(3) Az intézményeknek meg kell szerezniük az illetékes hatóságok előzetes engedélyét a következőkre vonatkozóan:

a) olyan minősítési rendszer alkalmazási körének vagy a részvényjellegű kitettségre vonatkozó belső modellen alapuló módszer alkalmazási körének az érdemi megváltoztatása, amelynek használatára az intézmény engedélyt kapott;

b) olyan minősítési rendszer vagy a részvényjellegű kitettségre vonatkozó belső modellen alapuló módszer lényeges megváltoztatása, amelynek használatára az intézmény engedélyt kapott.

A minősítési rendszer alkalmazási köre az azon releváns kitettségtípushoz tartozó összes kitettséget foglalja magában, amelyre a minősítési rendszert kialakították.

(4) Az intézményeknek értesíteniük kell az illetékes hatóságokat a minősítési rendszerek és a részvényjellegű kitettségekre vonatkozó belső modellen alapuló módszerek minden módosításáról.

(5) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki azon feltételek meghatározása céljából, amelyek alapján megállapítható, hogy egy meglévő minősítési rendszer olyan egyéb újonnan bevont kitettségekre való alkalmazása, amelyekre az adott minősítési rendszer addig nem terjedt ki, valamint az IRB-módszer szerinti minősítési rendszerek és a részvényjellegű kitettségekre vonatkozó belső modellen alapuló módszerek módosításai lényegesek-e.

Az EBH 2013. december 31-ig benyújtja a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

144. cikk

Az IRB-módszer alkalmazására vonatkozó kérelem illetékes hatóságok általi elbírálása

(1) Az illetékes hatóság a 143. cikk alapján kizárólag akkor adhat engedélyt az intézmények számára az IRB-módszer használatára, beleértve az LGD-k és a hitel-egyenértékesítési tényezők saját becsléseinek használatát, ha az illetékes hatóság meggyőződött arról, hogy az ebben a fejezetben meghatározott követelmények teljesülnek, különös tekintettel a 6. szakaszban meghatározottakra, és hogy az intézmények hitelkockázati kitettségek kezelésére és minősítésére szolgáló rendszerei megbízhatóak és azokat integritással hajtják végre, és mindenekelőtt, hogy az intézmény az illetékes hatóság számára kielégítően bizonyította, hogy teljesülnek a következő standardok:

a) az intézmény minősítési rendszerei biztosítják a ügyfelek és ügyletek jellegzetességeinek megfelelő felmérését, az érdemi kockázatmegkülönböztetést, valamint a pontos és következetes mennyiségi kockázatbecsléseket;

▼C2

b) a szavatolótőke-követelmények számítása során használt belső minősítések, a nemteljesítésre és a veszteségre tett becslések, valamint a kapcsolódó rendszerek és eljárások alapvető szerepet játszanak a kockázatkezelési és a döntéshozatali folyamatban, valamint az intézmény hiteldöntéseiben, belső tőkeallokációjában és vállalatirányítási funkcióiban;

c) az intézmény hitelkockázati kontroll egységgel rendelkezik, amely felelős minősítési rendszereiért, és amely megfelelően független és illetéktelen befolyástól mentes;

d) az intézmény minden releváns adatot összegyűjt és tárol, hogy hatékony módon támogassa a hitelkockázat-mérési és -kezelési folyamatát;

e) az intézmény dokumentálja minősítési rendszereit, azok kialakításának okait és validálja minősítési rendszereit;

f) az intézmény validálta minden egyes minősítési rendszerét és minden egyes, a részvényjellegű kitettségekre vonatkozó belső modelleken alapuló módszerét egy megfelelő időszakban, azt megelőzően, hogy engedélyt kapott volna e minősítési rendszer, illetve e részvényjellegű kitettségekre vonatkozó belső modelleken alapuló módszer használatára, ez alatt az időszak alatt felmérte, hogy a minősítési rendszer, illetve a részvényjellegű kitettségekre vonatkozó belső modelleken alapuló módszer illeszkedik-e a minősítési rendszer vagy a részvényjellegű kitettségekre vonatkozó belső modelleken alapuló módszer alkalmazási köréhez, és megtette az e felmérésből következő, az említett minősítési rendszerekben vagy a részvényjellegű kitettségekre vonatkozó belső modelleken alapuló módszerekben szükséges változtatásokat;

g) az intézmény az IRB-módszer szerint kiszámította a kockázati paraméterekre vonatkozó becsléseiből eredő szavatolótőke-követelményeket, és képes a 99. cikkben előírt jelentés benyújtására;

h) az intézmény a minősítési rendszerek alkalmazási körébe tartozó valamennyi kitettséget besorolta és továbbra is besorolja az adott minősítési rendszer valamelyik minősítési kategóriájába vagy halmazába; az intézmény a részvényjellegű kitettségekre vonatkozó belső modelleken alapuló módszerek alkalmazási körébe tartozó valamennyi kitettséget besorolta és továbbra is besorolja az adott belső modelleken alapuló módszer valamelyik minősítési kategóriájába vagy halmazába.

Az IRB-módszer használatára vonatkozó követelmények, beleértve az LGD-k és a hitel-egyenértékesítési tényezők saját becsléseit, akkor is alkalmazandók, ha az intézmény olyan minősítési rendszert, vagy minősítési rendszeren belül használt olyan modellt alkalmaz, amelyet harmadik féltől vásárolt.

(2) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki azon módszerek meghatározása céljából, amelyeket az illetékes hatóságoknak alkalmazniuk kell annak megállapítása során, hogy egy intézmény teljesíti-e az IRB-módszer használatára vonatkozó követelményeket.

Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezetet 2014. december 31-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10-14. cikkével összhangban történő elfogadására.

▼C2

145. cikk

Az IRB-módszerek használatával kapcsolatos korábbi tapasztalat

(1) Az IRB módszer alkalmazásának engedélyezéséhez a kérelmező intézménynek az IRB-módszer használatának engedélyezését megelőző legalább három éven át a szóban forgó IRB kitettségi osztályokra vonatkozóan olyan minősítési rendszereket kell alkalmaznia, amelyek lényegében összhangban vannak a 6. szakaszban a belső kockázat mérésére és kezelésére vonatkozóan meghatározott követelményekkel.

(2) Az LGD-k és hitel-egyenértékesítési tényezők saját becsléseinek alkalmazását kérelmező intézménynek az illetékes hatóságok számára kielégítően bizonyítania kell, hogy az LGD-kre és hitel-egyenértékesítési tényezőkre vonatkozó saját becsléseket olyan módon becsülte és alkalmazta az LGD-k és a hitel-egyenértékesítési tényezők saját becsléseinek használatára való jogosultságot megelőző legalább három éven át, amely nagyjából lényegében összhangban volt a 6. szakaszban e paraméterek saját becsléseinek használatára vonatkozóan meghatározott követelményekkel.

(3) Amennyiben egy intézmény az első engedély megadását követően kiterjeszti az IRB-módszer használatát, az intézménynek elegendő tapasztalattal kell rendelkeznie ahhoz, hogy az (1) és (2) bekezdés követelményeinek a módszer körébe ezáltal újonnan bevont kitettségek tekintetében is megfeleljen. Ha a minősítési rendszer használatát olyan kitettségekre terjesztik ki, amelyek olyan jelentősen eltérnek az addigi alkalmazási körtől, hogy a meglévő tapasztalatról ésszerűen nem feltételezhető, hogy elegendő az alkalmazási körbe újonnan bevont kitettségek tekintetében az említett rendelkezések követelményeinek teljesítéséhez, akkor az újonnan bevont kitettségekre az (1) és (2) bekezdés követelményei külön alkalmazandók.

146. cikk

Intézkedések abban az esetben, ha e fejezet követelményei már nem teljesülnek

Ha valamely intézmény már nem teljesíti az e fejezetben meghatározott követelményeket, tájékoztatnia kell az illetékes hatóságot, és:

a) az illetékes hatóság számára kielégítő tervet kell benyújtania arról, hogy belátható időn belül miként fog újra megfelelni a követelményeknek, és az illetékes hatóság által jóváhagyott határidőig meg kell valósítania a tervet; vagy

b) az illetékes hatóságok számára kielégítően bizonyítania kell, hogy a nemmegfelelés hatása elhanyagolható jelentőségű.

147. cikk

A kitettségek kitettségi osztályokba való sorolásának módszere

(1) Az intézmény által a kitettségek különböző kitettségi osztályokba való sorolásához használt módszernek megfelelőnek és időben következetesnek kell lennie.

(2) Minden egyes kitettséget hozzá kell rendelni a következő kitettségi osztályok egyikéhez:

a) központi kormányzattal vagy központi bankkal szembeni kitettségek;

▼C2

b) intézményekkel szemben fennálló kitettségek;

c) vállalkozásokkal szembeni kitettségek;

d) lakossággal szembeni kitettségek;

e) részvényjellegű kitettségek;

f) értékpapírosítási pozíciókat képviselő tételek;

g) egyéb, nem hitelkötelezettséget megtestesítő eszközök.

(3) A következő kitettségeket a (2) bekezdés a) pontjában meghatározott osztályba kell sorolni:

a) regionális kormányzatokkal, helyi hatóságokkal vagy az közszektorbeli intézményekkel szembeni kitettségek, amelyek a 115. cikk és a 116. cikk alapján központi kormányzattal szembeni kitettségként kezelendők;

b) a 117. cikk (2) bekezdésében említett multilaterális fejlesztési bankokkal szembeni kitettségek;

c) nemzetközi szervezetekkel szembeni kitettségek, amelyek a 118. cikk alapján 0 %-os kockázati súlyt kapnak.

(4) A következő kitettségeket a (2) bekezdés b) pontjában meghatározott osztályba kell sorolni:

a) regionális kormányzatokkal és helyi hatóságokkal szembeni kitettségek, amelyek a 115. cikk (2) és (4) bekezdése szerint nem kezelhetők központi kormányzattal szembeni kitettségként;

b) közszektorbeli intézményekkel szembeni kitettségek, amelyek a 116. cikk (4) bekezdése szerint nem kezelhetők központi kormányzattal szembeni kitettségként;

c) multilaterális fejlesztési bankokkal szembeni kitettségek, amelyekhez nem rendelhető 0 %-os kockázati súly a 117. cikk alapján; és

d) pénzügyi vállalkozásokkal szembeni kitettségek, amelyek a 119. cikk (5) bekezdése alapján intézményekkel szembeni kitettségként kezelendők.

(5) A (2) bekezdés d) pontjában meghatározott lakossággal szembeni kitettségi osztályba való besoroláshoz a kitettségeknek a következő kritériumoknak kell megfelelniük:

a) a következők egyikével szembeni kitettségeknek kell lenniük:

i. egy, vagy több természetes személlyel szembeni kitettség;

ii. kkv-val szembeni kitettség, feltéve hogy ez esetben a kötelezett ügyfélnek vagy egymással kapcsolatban álló kötelezett ügyfelek csoportjának az intézménnyel, valamint az anyavállalatokkal és azok leányvállalataival szembeni tartozásának teljes összege, beleértve bármilyen késedelmes kitettséget, bele nem értve azonban a lakóingatlan-biztosítékkal biztosított kitettségeket, az intézmény tudomása szerint nem haladhatja meg az 1 millió EUR-t, és az intézmény megfelelő lépéseket tett arra, hogy erről megbizonyosodjon;

▼C2

b) az intézménynek kockázatkezelése során mindenkor következetesen és hasonló módon kell kezelnie őket;

c) nem kezelhetik őket egyedileg, a vállalati kitettségi osztályba tartozó kitettségekhez hasonló módon;

d) mindegyikük jelentős számú hasonlóan kezelt kitettség egyikét jelenti.

Az első albekezdésben felsorolt kitettségek mellett a minimális lakossági lízingfizetések jelenértékét is a lakossággal szembeni kitettségi osztályba kell sorolni.

(6) A következő kitettségeket a (2) bekezdés e) pontjában meghatározott részvényjellegű kitettségi osztályba kell sorolni:

a) nem hitelviszonyt megtestesítő kitettségek, amelyek a kibocsátó eszközeivel vagy jövedelmével szembeni hátrasorolt maradványkövetelést testesítenek meg;

b) hitelviszonyt megtestesítő kitettségek és egyéb értékpapírok, partnerségek, származtatott ügyletek és egyéb eszközök, amelyek gazdasági tartalma hasonló az a) pontban ismertetett kitettségekhez.

(7) Minden hitelkötelezettséget, amely nem sorolható a (2) bekezdés a), b), d), e) és f) pontjában említett kitettségi osztályok egyikébe sem, az említett bekezdés c) pontjában említett vállalati kitettségi osztályba kell sorolni.

(8) Az intézményeknek a (2) bekezdés c) pontjában meghatározott vállalati kitettségi osztályon belüli külön kategóriába, a speciális hitelezési kitettségek körébe kell sorolniuk a következő jellegzetességekkel bíró kitettségeket:

a) a kitettség olyan szervezettel szemben áll fenn, amelyet kimondottan fizikai eszközök finanszírozására vagy működtetésére hoztak létre, vagy gazdasági szempontból hasonló kitettség;

b) a szerződéses megállapodások azt eredményezik, hogy a hitelező nagymértékben rendelkezik az eszközök és az általuk termelt jövedelem felett;

c) a kötelezettség visszafizetésének fő forrása a finanszírozott eszközök által termelt jövedelem, nem pedig a tágabb értelemben vett kereskedelmi vállalkozás ettől független teljesítménye.

(9) A lízingelt ingatlanok maradványértékét a (2) bekezdés g) pontjában meghatározott kitettségi osztályba kell sorolni, kivéve a maradványérték azon részét, amely már a 166. cikk (4) bekezdésében meghatározott lízingkitettség része.

(10) A kosáron alapuló, n-edik nemteljesítéskor lehívható hitelderivatíva révén nyújtott fedezetből eredő kitettség a (2) bekezdés szerinti osztályok közül ugyanabba az osztályba sorolandó, mint amelybe a kosárban szereplő kitettségeket kellene sorolni, kivéve ha a kosárban szereplő egyes kitettségeket más és más kitettségi osztályba kellene sorolni, mely esetben a kitettség a (2) bekezdés c) pontja szerinti vállalati kitettségi osztályba sorolandó.

▼C2

148. cikk

Az IRB-módszer különböző kitettségi osztályok és üzleti egységek tekintetében történő bevezetésének feltételei

(1) Az intézmények, valamint bármely anyavállalat és leányvállalatai kötelesek minden kitettségre alkalmazni az IRB-módszert, kivéve, ha az illetékes hatóságoktól engedélyt kaptak a sztenderd módszer tartós használatára, a 150. cikknek megfelelően.

Amennyiben az illetékes hatóságok előzetesen engedélyezik, az IRB-módszer alkalmazásának bevezetése történhet fokozatosan is: ugyanazon üzleti egységen belül a 147. cikkben említett egyes kitettségi osztályokra, ugyanazon csoporton belül az egyes üzleti egységekre, illetve az LGD-kre vagy a hitel-egyenértékesítési tényezőkre vonatkozó saját becslések alkalmazásakor a vállalatokkal, intézményekkel, központi kormányzatokkal és központi bankokkal szembeni kitettségek kockázati súlyainak kiszámítására.

A 147. cikk (5) bekezdésében említett lakossággal szembeni kitettségi osztály esetében a módszer alkalmazása bevezethető fokozatosan a 154. cikkben meghatározott különböző korrelációknak megfelelő egyes kitettségi alosztályokra.

(2) Az illetékes hatóságok kötelesek meghatározni azt az időtartamot, amely során az intézményeknek, valamint bármely anyavállalatnak és leányvállalatainak minden kitettségre vonatkozóan be kell vezetniük az IRB-módszert. Az időtartamnak olyannak kell lennie, amelyet az illetékes hatóságok az intézmények vagy bármely anyavállalat és leányvállalatai tevékenységének természete és mérete, valamint az alkalmazandó minősítési rendszerek száma és természete alapján megfelelőnek ítélnek.

(3) Az intézmények az IRB-módszer alkalmazását az illetékes hatóságok által meghatározott feltételek szerint kötelesek bevezetni. Az illetékes hatóság által kialakított feltételeknek biztosítaniuk kell azt, hogy ne lehessen szelektív módon igénybe venni az (1) bekezdés adta lehetőséget azon kitettségi osztályokra vagy üzleti egységekre vonatkozó szavatolótőke-követelmények csökkentésének céljával, amelyeket még be kell vonni az IRB-módszerbe, vagy az LGD-kre és a hitel-egyenértékesítési tényezőkre vonatkozó saját becslések alkalmazási körébe.

(4) Azon intézményeknek, amelyek csak 2013. január 1-je után kezdték használni az IRB-módszert, vagy amelyek számára az illetékes hatóságok eddig az időpontig írták elő, hogy gondoskodjanak tőkekövetelményeik kiszámítása céljából a sztenderd módszer alkalmazhatóságáról, továbbra is lehetőségük van arra, hogy a tőkekövetelmények kiszámításához minden kitettségükre vonatkozóan a sztenderd módszert használják a bevezetési időtartam alatt, amíg az illetékes hatóságok nem értesítik őket, hogy meggyőződtek arról, hogy az IRB-módszer tényleges bevezetése nagy valószínűséggel feltételezhető.

(5) Az az intézmény, amely engedéllyel rendelkezik az IRB-módszer alkalmazására bármely kitettségi osztályra vonatkozóan, köteles az IRB-módszert használni a 147. cikk (2) bekezdésének e) pontjában foglalt részvényjellegű kitettségi osztályra vonatkozóan, kivéve, ha az intézménynek a 150. cikknek megfelelően engedélye van a sztenderd módszer alkalmazására a részvényjellegű kitettségek és a 147. cikk (2) bekezdésének g) pontjában foglalt egyéb nem hitelkötelezettséget megtestesítő eszközök vonatkozásában.

(6) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki azon feltételek meghatározása céljából, amelyek alapján az illetékes hatóságoknak meg kell határozniuk az IRB-módszernek a (3) bekezdésben említett kitettségi osztályok tekintetében történő fokozatos bevezetésének megfelelő módját és ütemezését.

▼C2

Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezetet 2014. december 31-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

149. cikk

A kevésbé bonyolult módszerek alkalmazásához való visszatérés feltételei

(1) Az adott kitettségi osztály vagy kitettségtípus vonatkozásában IRB-módszert használó intézmény nem hagyhatja abba e módszer használatát, és nem használhatja helyette a sztenderd módszert a kockázattal súlyozott kitettségértékek kiszámítására, kivéve, ha a következő feltételek teljesülnek:

a) az intézmény az illetékes hatóságnak meggyőzően bizonyította, hogy a sztenderd módszert nem az intézmény szavatolótőke-követelményének csökkentése érdekében kívánja alkalmazni, hanem az az intézmény összes ilyen típusú kitettségének jellegéből és összetettségéből adódóan szükséges, továbbá nem gyakorol lényeges negatív hatást az intézmény fizetőképességére, illetve kockázatkezelési képességének hatékonyságára;

b) az intézmény megkapta az illetékes hatóság előzetes engedélyét.

(2) Azok az intézmények, amelyek a 151. cikk (9) bekezdése alapján engedélyt kaptak az LGD-k és hitel-egyenértékesítési tényezők saját becsléseinek a használatára, nem térhetnek vissza a 151. cikk (8) bekezdésében említett LGD-értékek és hitel-egyenértékesítési tényezők használatára, kivéve, ha a következő feltételek teljesülnek:

a) az intézmény az illetékes hatóságnak meggyőzően bizonyította, hogy a 151. cikk (8) bekezdésében meghatározott LGD-értékeket és hitel-egyenértékesítési tényezőket nem az intézmény szavatolótőke-követelményének csökkentése érdekében kívánja alkalmazni egy adott kitettségi osztály vagy kitettségtípus vonatkozásában, hanem az az intézmény összes ilyen típusú kitettségének jellegéből és összetettségéből adódóan szükséges, továbbá nem gyakorol lényeges negatív hatást az intézmény fizetőképességére, illetve kockázatkezelési képességének hatékonyságára;

b) az intézmény megkapta az illetékes hatóság előzetes engedélyét.

(3) Az (1) és (2) bekezdés alkalmazása az illetékes hatóságok által a 148. cikknek megfelelően az IRB-módszer fokozatos bevezetésére vonatkozóan meghatározott feltételek, és a 150. cikkben említett, tartós mentesítésre vonatkozó engedély függvénye.

150. cikk

A tartós mentesítés feltételei

(1) Azok az intézmények, amelyeknek egy vagy több kitettségi osztályra vonatkozóan engedélyük van az IRB módszer használatára a kockázattal súlyozott kitettségértékek és a várható veszteségértékek kiszámítása során, amennyiben megkapták az illetékes hatóságok előzetes engedélyét, alkalmazhatják a sztenderd módszert a következő kitettségekre:

▼C2

a) a 147. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett kitettségi osztály, amennyiben alacsony az olyan partnerek száma, amelyekkel szemben jelentős kitettség áll fenn, és az intézmény számára indokolatlan terhet jelentene az ezen partnerekre vonatkozó minősítési rendszer bevezetése;

b) a 147. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett kitettségi osztály, amennyiben alacsony az olyan partnerek száma, amelyekkel szemben jelentős kitettség áll fenn, és az intézmény számára indokolatlan terhet jelentene az ezen partnerekre vonatkozó minősítési rendszer bevezetése;

c) kitettségek nem jelentős üzleti egységekben, valamint olyan kitettségi osztályok vagy kitettségtípusok, amelyek a méret és a vélelmezett kockázati profil tekintetében nem lényegesek;

d) a tagállamok központi kormányzatával, központi bankjával, valamint regionális kormányzataival, helyi hatóságaival, közigazgatási szerveivel és közszektorbeli intézményeivel szembeni kitettségek, amennyiben:

   i. külön rendelkezések miatt a kockázat tekintetében nincs különbség az adott központi kormányzattal és központi bankkal szembeni kitettségek és az említett egyéb kitettségek között; és

   ii. a központi kormányzattal és a központi bankkal szembeni kitettségekhez a 114. cikk (2) vagy (4) bekezdése, vagy a 495. cikk (2) bekezdése alapján 0 %-os kockázati súly tartozik;

e) az intézmény olyan partnerrel szembeni kitettségei, amely az anyavállalata, leányvállalata vagy anyavállalatának leányvállalata, feltéve, hogy a partner intézmény vagy pénzügyi holding társaság, vegyes pénzügyi holding társaság, pénzügyi vállalkozás, vagyonkezelő társaság vagy járulékos vállalkozás, amelyre megfelelő prudenciális követelmények vonatkoznak vagy egy olyan vállalkozás, amelynél a 83/349/EGK irányelv 12. cikkének (1) bekezdése szerinti kapcsolat áll fenn;

f) olyan, intézmények közötti kitettség, amely megfelel a 113. cikk (7) bekezdésében meghatározott követelményeknek;

g) olyan szervezetekkel szembeni részvényjellegű kitettségek, amelyek hitelkötelezettségei a 2. fejezet alapján 0 %-os kockázati súlyt kapnak, ideértve azokat a köztámogatásban részesülő szervezeteket is, amelyeknél alkalmazható a 0 %-os kockázati súly;

h) a gazdaság meghatározott ágazatainak előmozdítására irányuló olyan állami programok keretében felmerült részvényjellegű kitettségek, amelyek esetében az intézmény jelentős támogatást kap a befektetésre, és amelyekre a kormányzati felvigyázás bizonyos formája és a tőkerészesedés-befektetések korlátozása vonatkozik, azzal, hogy az ennek alapján az IRB-módszer alkalmazási köréből kizárható ilyen kitettségek összesített értéke nem haladhatja meg a szavatolótőke 10 %-át;

i) a 119. cikk (4) bekezdésében azonosított kitettségek, amelyek teljesítik az ott felsorolt feltételeket;

▼C2

j) a 215. cikk (2) bekezdésében említett állami és állam által viszontbiztosított garanciák.

Az illetékes hatóságok kötelesek engedélyezni a sztenderd módszer használatát az első albekezdés g) és h) pontjában említett olyan részvényjellegű kitettségek esetében, amelyekre vonatkozóan más tagállamokban engedélyezték ezt az eljárást. Az EBH honlapján közzéteszi és rendszeresen frissíti az említett pontokban említett azon kitettségeknek a listáját, amelyeket a sztenderd módszer szerint kell kezelni.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában lényegesnek kell tekinteni az intézmény részvényjellegű kitettségi osztályát, ha annak összesített értéke – figyelmen kívül hagyva az (1) bekezdés h) pontjában említett, az állami programok keretébenfelmerült részvényjellegű kitettségeket – átlagosan az előző év során meghaladja az intézmény szavatolótőkéjének 10 %-át. Ez a küszöbérték az intézmény szavatolótőkéjének 5 %-a, ha az említett részvényjellegű kitettségek száma 10 egyedi részesedésnél kevesebb.

(3) AZ EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki az (1) bekezdés a), b) és c) pontja alkalmazási feltételeinek meghatározása céljából.

Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2014. december 31-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(4) Az EBH 2018-ban iránymutatásokat ad ki az (1) bekezdése d) pontjának alkalmazására vonatkozóan, amelyekben ajánlásokat fogalmaz meg arra vonatkozóan, hogy a mérlegfőösszeg és/vagy a kockázattal súlyozott eszközérték milyen, százalékban megadott aránya számítható legfeljebb a sztenderd módszerrel.

Az említett iránymutatásokat az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkének megfelelően kell elfogadni.

2. szakasz

A kockázattal súlyozott kitettségérték kiszámítása

1. alszakasz

Kitettségi osztály szerinti kezelés

151. cikk

Kitettségi osztály szerinti kezelés

(1) A hitelkockázatra vonatkozó kockázattal súlyozott és a szavatolótőkéből le nem vont kitettségértékeket a 147. cikk (2) bekezdésének a)–e) és g) pontjában említett kitettségi osztályok egyikébe tartozó kitettségek esetén a 2. alszakasznak megfelelően kell kiszámítani, kivéve ha az említett kitettségek az elsődleges alapvető tőkeelemekből, a kiegészítő alapvető tőkeelemekből vagy a járulékos tőkeelemekből kerülnek levonásra.

▼C2

(2) A vásárolt követelések felhígulási kockázatára vonatkozó kockázattal súlyozott kitettségértékeket a 157. cikknek megfelelően kell kiszámítani. Amennyiben az intézménynek a nemteljesítési kockázatot és a felhígulási kockázatot illetően teljes visszkereseti joga van a vásárolt követelések eladójával szemben, nem kell alkalmazni az e cikknek, valamint a 152. cikknek és a 158. cikk (1)–(4) bekezdésének a vásárolt követelésekre vonatkozó rendelkezéseit, és a kitettséget biztosítékkal fedezett kitettségként kell kezelni.

(3) A hitelkockázattal és a felhígulási kockázattal kapcsolatos kockázattal súlyozott kitettségértékek számításának a szóban forgó kitettség releváns paraméterein kell alapulnia. Ezek közé tartozik a nemteljesítési valószínűség (a továbbiakban: PD), a nemteljesítéskori veszteségráta (a továbbiakban: LGD), a lejárat (a továbbiakban: M) és a kitettség kitettségértéke. A PD-t és az LGD-t külön és együttesen is figyelembe lehet venni, a 4. szakasszal összhangban.

(4) Az intézményeknek a 147. cikk (2) bekezdésének e) pontjában említett részvényjellegű kitettségi osztályhoz tartozó minden kitettség esetében a 155. cikknek megfelelően kell kiszámítaniuk a hitelkockázatra vonatkozó kockázattal súlyozott kitettségértékeket. Az intézmények alkalmazhatják a 155. cikk (3) és (4) bekezdésében foglalt módszereket, ha megkapták az illetékes hatóság előzetes engedélyét. Az illetékes hatóságok megadják az intézmények számára a 155. cikk (4) bekezdésében meghatározott, belső modelleken alapuló módszer használatára vonatkozó engedélyt, feltéve, hogy az intézmény teljesíti a 6. szakasz 4. alszakaszában meghatározott követelményeket.

(5) A speciális hitelezési kitettségek hitelkockázatára vonatkozó kockázattal súlyozott kitettségértékeket a 153. cikk (5) bekezdésével összhangban kell kiszámítani.

(6) A 147. cikk (2) bekezdésének a)–d) pontjában említett kitettségi osztályokba tartozó kitettségek esetén az intézményeknek a PD-kre saját becsléseket kell tenniük, a 143. cikkel és a 6. szakasszal összhangban.

(7) A 147. cikk (2) bekezdésének d) pontjában említett kitettségi osztályba tartozó kitettségek esetén az intézményeknek az LGD-kre és a hitel-egyenértékesítési tényezőkre saját becsléseket kell tenniük, a 143. cikkel és a 6. szakasszal összhangban.

(8) A 147. cikk (2) bekezdésének a)–c) pontjában említett kitettségi osztályba tartozó kitettségek esetében az intézményeknek a 161. cikk (1) bekezdésében meghatározott LGD-értékeket, és a 166. cikk (8) bekezdésének a)–d) pontjában meghatározott hitel-egyenértékesítési tényezőket kell alkalmazniuk, kivéve, ha engedélyt kaptak az említett kitettségi osztályok esetében az LGD-kre és hitel-egyenértékesítési tényezőkre vonatkozó saját becsléseik alkalmazására a (9) bekezdéssel összhangban.

(9) A 147. cikk (2) bekezdésének a)–c) pontjában említett kitettségi osztályokba tartozó összes kitettség esetében az illetékes hatóságnak kell a 143. cikkel és a 6. szakasszal összhangban engedélyezni az intézményeknek, hogy az LGD-kre és a hitel-egyenértékesítési tényezőkre vonatkozóan saját becsléseket használjanak.

(10) Az értékpapírosított kitettségek és a 147. cikk (2) bekezdésének f) pontjában említett kitettségi osztályba tartozó kitettségek esetén a kockázattal súlyozott kitettségértékeket az 5. fejezettel összhangban kell kiszámítani.

▼C2

152. cikk

Kollektív befektetési formák (KBF-ek) befektetési jegyeinek, illetve részvényeinek formájában fennálló kitettségek kezelése

(1) Amennyiben egy kollektív befektetési forma (KBF) befektetési jegyeinek, illetve részvényeinek formájában megjelenő kitettségek teljesítik a 132. cikk (3) bekezdésében meghatározott kritériumokat és az intézmény ismeri a KBF alapjául szolgáló kitettségek egészét vagy egy részét, az intézmény megvizsgálja ezen alapul szolgáló kitettségeket, hogy a kockázattal súlyozott kitettségértékeket és a várható veszteségértékeket az ebben a fejezetben meghatározott módszerekkel összhangban számíthassa ki.

Amennyiben a KBF alapul szolgáló kitettsége maga is egy másik KBF befektetési jegyeinek vagy részvényeinek formájában fennálló kitettség, az első intézménynek meg kell vizsgálnia a másik KBF alapul szolgáló kitettségeit is.

(2) Amennyiben az intézmény a KBF alapjául szolgáló kitettségek egésze vagy egy része tekintetében nem teljesíti az ebben a fejezetben meghatározott módszerek használatának feltételeit, a kockázattal súlyozott kitettségértékeket és a várható veszteségértékeket a következő módszerekkel összhangban kell kiszámítani:

a) a 147. cikk (2) bekezdésének e) pontjában említett részvényjellegű kitettségek osztályába tartozó kitettségek esetén az intézményeknek a 155. cikk (2) bekezdésében meghatározott egyszerű kockázati súlyozási módszert kell alkalmazniuk;

b) az (1) bekezdésben említett minden egyéb alapul szolgáló kitettség esetében az intézményeknek a 2. fejezetben meghatározott sztenderd módszert kell alkalmazniuk, a következőkre figyelemmel:

   i. a nem minősített kitettségekre vonatkozó egyedi kockázati súly alá tartozó vagy egy adott kitettségi osztály esetében a legmagasabb kockázati súlyt eredményező hitelminőségi besorolásba tartozó kitettség esetében a kockázati súlyt 2-es szorzóval kell megszorozni, de az nem haladhatja meg az 1 250 %-ot;

   ii. minden egyéb kitettség esetében a kockázati súlyt 1,1-es szorzóval kell szorozni, és a kockázati súly nem lehet kisebb 5 %-nál.

Ha az a) pont alkalmazásában az intézmény nem tud különbséget tenni a nem tőzsdei, a tőzsdei és egyéb részvényjellegű kitettségek között, az érintett kitettségeket mint egyéb részvényjellegű kitettségeket köteles kezelni. Ha ezek a kitettségek az intézmény adott kitettségi osztályba tartozó közvetlen kitettségeivel együtt a 150. cikk (2) bekezdése értelmében nem lényegesek, akkor az illetékes hatóság engedélyével alkalmazni lehet a 150. cikk (1) bekezdését.

(3) Amennyiben egy KBF befektetési jegyei vagy részvényei formájában fennálló kitettségek nem teljesítik a 132. cikk (3) bekezdésében meghatározott kritériumokat, vagy az intézmény nem ismeri a KBF összes alapul szolgáló kitettségét vagy a KBF azon befektetési jegyének vagy részvényének alapul szolgáló kitettségeit, amely maga is egy KBF befektetési jegye vagy részvénye, az intézménynek meg kell vizsgálnia az említett alapul szolgáló kitettségeket és a kockázattal súlyozott kitettségértékeket, és a várható veszteségértékeket a 155. cikk (2) bekezdésében meghatározott egyszerű kockázati súlyozási módszer szerint kell kiszámítania.

▼C2

Ha az intézmény nem tud különbséget tenni a nem tőzsdei, a tőzsdei és egyéb részvényjellegű kitettségek között, az érintett kitettségeket mint egyéb részvényjellegű kitettségeket köteles kezelni. Az intézménynek a nem részvényjellegű kitettségeket az „egyéb részvényjellegű kitettség” osztályba kell sorolnia.

(4) A (3) bekezdésben leírt módszer alternatívájaként az intézmények a számításokat maguk is elvégezhetik, vagy a következő harmadik feleket is megbízhatják az átlagos, kockázattal súlyozott kitettségértékeknek a KBF-ek alapjául szolgáló kitettségek alapján a (2) bekezdés a) és b) pontjában említett módszerekkel összhangban történő kiszámításával és az eredményekről szóló adatszolgáltatással, az alábbiak szerint:

a) a KBF letétkezelő intézménye vagy pénzügyi vállalkozásaa, feltéve, hogy a KBF kizárólag értékpapírokba fektet be és minden értékpapírt ennél a letétkezelő intézménynél vagy pénzügyi vállalkozásnálnál helyez letétbe;

b) más kollektív befektetési formák esetében a kollektív befektetési forma kezelő társasága, amennyiben megfelel a 132. cikk (3) bekezdésének a) pontjában rögzített kritériumoknak.

A számítások helyességét külső auditornak kell megerősítenie.

(5) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki azon feltételek meghatározása céljából, amelyek alapján az illetékes hatóságok engedélyezhetik az intézmények számára a 150. cikk (1) bekezdésében említett sztenderd módszer alkalmazását az e cikk (2) bekezdésének b) pontja szerint.

Az EBH 2014. június 30-ig benyújtja a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

2. alszakasz

Hitelkockázatra vonatkozó kockázattal súlyozott kitettségértékek kiszámítása

153. cikk

Vállalatokkal, intézményekkel, központi kormányzatokkal és központi bankokkal szembeni kitettségek kockázattal súlyozott kitettségértékei

(1) A (2), (3) és (4) bekezdésben meghatározott különös rendelkezések alkalmazása mellett a vállalatokkal, intézményekkel, központi kormányzatokkal és központi bankokkal szembeni kitettségek kockázattal súlyozott kitettségértékeit a következő képleteknek megfelelően kell kiszámítani:

$$\textit{Kockázattal súlyozott kitettségérték} = RW \cdot \textit{kitettségérték}$$

ahol az RW kockázati súly meghatározása a következő:

i. ha PD = 00, RW értéke: 0

▼C2

ii. ha PD = 01, azaz nemteljesítő kitettségek esetén:

— ha az intézmények a 161. cikk (1) bekezdésében meghatározott LGD-értékeket alkalmazzák, RW értéke: 0;

— ha az intézmények saját LGD-becsléseket alkalmaznak, az RW értéke: $RW = \max\{0, 12.5 \cdot (LGD - EL_{BE})\}$;

ahol a várható veszteség legpontosabb becslése (a továbbiakban: EL_{BE} – Expected Loss Best Estimate) az intézmény által végzett, a nemteljesítő kitettségből származó várható veszteségre vonatkozó legpontosabb becslésnek felel meg, a 181. cikk (1) bekezdésének h) pontjával összhangban;

iii. ha $0 < PD < 1$

$$RW = \left(LGD \cdot N\left(\frac{1}{\sqrt{1-R}} \cdot G(PD) + \sqrt{\frac{R}{1-R}} \cdot G(0.999)\right) - LGD \cdot PD\right) \cdot \frac{1 + (M - 2{,}5) \cdot b}{1 - 1{,}5 \cdot b} \cdot 12{,}5 \cdot 1{,}06$$

ahol

N(x) = egy standard normális eloszlású véletlen változó kumulatív eloszlásfüggvénye (azaz annak valószínűsége, hogy egy normális eloszlású, nulla várható értékű, egy szórású véletlen változó kisebb vagy egyenlő x-szel);

G (Z) = egy standard normális eloszlású véletlen változó inverz kumulatív eloszlásfüggvénye (azaz olyan × érték, ami esetén teljesül, hogy N(x) =Z);

R = a korrelációs együttható, meghatározása a következő:

$$R = 0.12 \cdot \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} + 0.24 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}}\right)$$

b = lejárati korrekciós tényező, meghatározása a következő:.

$$b = (0.11852 - 0.05478 \cdot \ln(PD))^2.$$

(2) A nagyméretű pénzügyi ágazatbeli vállalkozásokkal szembeni minden kitettség esetében az (1) bekezdés iii. alpontja szerinti korrelációs együtthatót 1,25-dal meg kell szorozni. A nem szabályozott pénzügyi ágazatbeli szervezetekkel szembeni minden kitettség esetében az (1) bekezdés iii. alpontja és adott esetben a (4) bekezdés szerinti korrelációs együtthatót 1,25-dal kell megszorozni.

(3) A 202. és a 217. cikkben meghatározott követelményeknek megfelelő kitettségekre vonatkozó kockázattal súlyozott kitettségérték a következő képlettel igazítható ki:

$$\textit{Kockázattal súlyozott kitettségérték} = RW \cdot \textit{kitettségérték} \cdot (0.15 + 160 \cdot PD_{pp})$$

ahol

PD_{pp} = a fedezetnyújtó PD-értéke.

▼C2

Az RW érték számítása a kitettségnek, az ügyfél PD-értékének és a fedezetnyújtóval szembeni, hasonló közvetlen kitettség LGD-értékének az 1. pontban meghatározott releváns kockázati súlyra vonatkozó képletbe való helyettesítésével történik. A lejárati tényező (b) a fedezetnyújtó PD-értéke és az ügyfél PD-értéke közül az alacsonyabb értékkel számítandó.

(4) Vállalatokkal szembeni kitettségekre vonatkozóan, ha a vállalkozás 50 millió EUR-nál vagy annak megfelelő összegnél kevesebb éves árbevétellel rendelkező konszolidált vállalatcsoport tagja, az intézmények az (1) bekezdés iii. alpontjában lévő korrelációs képletet az alábbi módosítással alkalmazhatják a vállalati kitettségek kockázati súlyának kiszámítására: Ebben a képletben az S az éves összes árbevételt jelöli millió euróban, ahol teljesül, hogy 5 millió EUR ≤ S ≤ 50 millió EUR. Ha az árbevétel 5 millió EUR-nál kisebb, e célra 5 millió EUR-nak kell tekinteni. Vásárolt követelések esetén az éves összes árbevétel a halmazban szereplő egyes kitettségek szerint súlyozott átlaga.

$$R = 0.12 \cdot \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} + 0.24 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}}\right) - 0.04 \cdot \left(1 - \frac{min\{max\{5,S\},50\} - 5}{45}\right)$$

Az intézményeknek a konszolidált csoport mérlegfőösszegével kell helyettesíteniük az éves összes árbevételt, ha az éves összes árbevétel nem jellemzi megfelelően a vállalat méretét, és a mérlegfőösszeg az árbevételnél jellemzőbb mutató.

(5) Olyan speciális hitelezési kitettségek esetében, amelyeknél az intézmény nem tud PD-t becsülni vagy az intézmény PD-becslései nem felelnek meg a 6. szakaszban meghatározott követelményeknek, az 1. táblázatnak megfelelően kell kockázati súlyokat rendelnie ezekhez a kitettségekhez, a következők szerint:

1. táblázat

Hátralévő lejárat	1. kategória	2. kategória	3. kategória	4. kategória	5. kategória
Kevesebb, mint 2,5 év	50 %	70 %	115 %	250 %	0 %
2,5 év vagy annál több	70 %	90 %	115 %	250 %	0 %

Kockázati súlyoknak speciális hitelezési kitettségekhez történő hozzárendelésénél az intézményeknek a következő tényezőket kell figyelembe venniük: pénzügyi erő, politikai és jogi környezet, ügylet- és/vagy eszközjellemzők, a szponzor és fejlesztő gazdasági ereje, beleértve bármely magán- és közszféra közti partnerség bevételeit, és a fedezeti mechanizmusok.

(6) Az intézmények vásárolt vállalati követeléseik esetében kötelesek teljesíteni a 184. cikkben meghatározott követelményeket. Azoknál a vásárolt vállalati követeléseknél, amelyek ezen kívül a 154. cikk (5) bekezdésében meghatározott feltételeket is teljesítik, és amennyiben indokolatlan terhet jelentene az intézmény számára a vállalati kitettségekre vonatkozóan a 6. szakaszban meghatározott kockázat-számszerűsítési standardok alkalmazása ezekre a követelésekre, alkalmazhatók a 6. szakaszban meghatározott, a lakossággal szembeni kitettségekre vonatkozó kockázat-számszerűsítési standardok.

▼C2

(7) Az IRB értékpapírosítás keretében első veszteségviselő pozícióként kezelhetők az olyan vásárolt vállalati követelések, visszafizetendő árengedmények, biztosítékok vagy részleges garanciák, amelyek nemteljesítési veszteségekre, felhígulási kockázatból származó veszteségekre, vagy mindkettőre vonatkozó első veszteségi fedezetet biztosítanak.

(8) Amennyiben egy intézmény több kitettségnél olyan feltétellel nyújt hitelkockázati fedezetet, hogy fizetésre akkor kerül sor, ha a kitettségek körében bekövetkezik az n-edik nemteljesítés, és ezzel a hitelkockázati eseménnyel megszűnik a szerződés, és a termékhez rendelkezésre áll egy külső hitelminősítő intézet által készített külső hitelminősítés, akkor az 5. fejezetben meghatározott kockázati súlyokat kell alkalmazni. Ha a terméket nem minősítette egy külső hitelminősítő intézet, n-1 kitettség kivételével össze kell adni a kosárban szereplő összes kitettség kockázati súlyait, ugyanakkor a várható veszteség értéke 12,5-del megszorzott értékének és a kockázattal súlyozott kitettségértéknek az összege nem haladhatja meg a hitelderivatíva által nyújtott fedezet névértékének 12,5-szeresét. Az összesítésbe bele nem számítandó n-1 kitettségeket oly módon kell megválasztani, hogy azok a kitettségek tartozzanak közéjük, amelyek mindegyikének alacsonyabb a kockázattal súlyozott kitettségértéke, mint az összesítésben szereplő bármely kitettség kockázattal súlyozott kitettségértéke. 1 250 %-os kockázati súly alkalmazandó a kosárban lévő olyan pozíciókra, amelyek esetében az intézmény nem tudja az IRB-módszer alapján meghatározni a kockázati súlyt.

(9) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki annak meghatározása céljából, hogy az intézményeknek hogyan kell figyelembe venniük az (5) bekezdés második albekezdésében említett tényezőket a kockázati súlyok speciális hitelezési kitettségekhez való hozzárendelésekor.

Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezetet 2014. december 31-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

154. cikk

Lakossággal szembeni kitettségekre vonatkozó kockázattal súlyozott kitettségértékek

(1) A lakossággal szembeni kitettségekre vonatkozó kockázattal súlyozott kitettségértékeket a következő képleteknek megfelelően kell kiszámítani:

$$\textit{Kockázattal súlyozott kitettségérték} = RW \cdot \textit{kitettségérték}$$

ahol az RW kockázati súly meghatározása a következő:

i. ha PD = 1, azaz nemteljesítő kitettségek esetén, RW értéke:

$$RW = max\{\,0, 12.5 \cdot (LGD - EL_{BE})\};$$

ahol EL_{BE} az intézmény által végzett, a nemteljesítő kitettségből származó várható veszteségre vonatkozó legpontosabb becslésnek felel meg, a 181. cikk (1) bekezdésének h) pontjával összhangban;

▼C2

ii. ha 0 < PD < 1, azaz i. ponton kívüli bármilyen egyéb PD értékre,

$$RW = \left(LGD \cdot N\left(\frac{1}{\sqrt{1-R}} \cdot G(PD) + \sqrt{\frac{R}{1-R}} \cdot G(0.999) \right) - LGD \cdot PD \right) \cdot 12{,}5 \cdot 1{,}06$$

ahol

N(x) = egy standard normális eloszlású véletlen változó kumulatív eloszlásfüggvénye (azaz annak valószínűsége, hogy egy normális eloszlású, nulla várható értékű, egy szórású véletlen változó kisebb vagy egyenlő x-szel);

G (Z) = egy standard normális eloszlású véletlen változó inverz kumulatív eloszlásfüggvénye (azaz olyan × érték, ami esetén teljesül, hogy N(x) = Z);

R = a korrelációs együttható, meghatározása a következő:

$$R = 0.03 \cdot \frac{1 - e^{-35 \cdot PD}}{1 - e^{-35}} + 0.16 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-35 \cdot PD}}{1 - e^{-35}} \right)$$

(2) A 147. cikk (5) bekezdésében említett kkv-val szembeni minden, a 202. és 217. cikkben meghatározott követelményeknek megfelelő kitettség kockázattal súlyozott kitettségértéke a 153. cikk (3) bekezdésének megfelelően számítható.

(3) Az ingatlannal fedezett lakossággal szembeni kitettségeknél 0,15 értékű R együtthatóval kell felváltani az (1) bekezdés szerinti korrelációs képlettel kiszámított értéket.

(4) Az a)–e) ponttal összhangban a rulírozó lakossági kitettségeknél 0,04 értékű R korrelációval kell felváltani az (1) bekezdésben meghatározott korrelációs képlettel kiszámított értéket.

A kitettségek rulírozó lakossági kitettségeknek minősülnek, ha eleget tesznek a következő feltételeknek:

a) a kitettségek magánszemélyekkel szembeniek;

b) a kitettségek rulírozók, fedezetlenek, és amíg le nem hívták őket, az intézmény azonnal és feltétel nélkül felmondhatja őket. Ebben az összefüggésben a rulírozó kitettségek olyan kitettségek, amelyek esetében az ügyfelek fennálló tartozásainak összege –az ügyfelek általi lehívások és törlesztések függvényében – egy adott, az intézmény által meghatározott határértékig ingadozhat. A le nem hívott ígérvények és hitelkeretek feltétel nélkül felmondhatónak tekinthetők, ha a feltételek lehetővé teszik az intézmény számára azok felmondását a fogyasztóvédelmi és kapcsolódó jogszabályok által lehetővé tett legteljesebb mértékben;

c) egy személlyel szemben a maximális kitettség a részportfólióban legfeljebb 100 000 EUR;

▼C2

d) az e bekezdésben szereplő korrelációs képlet használata olyan portfóliókra korlátozódik, amelyek veszteségrátájának a volatilitása az átlagos veszteségrátáikhoz viszonyítva alacsony, különösen az alacsony PD-sávokban;

e) a rulírozó lakossági kitettségként történő kezelés összhangban kell, hogy álljon a részportfólió mögöttes kockázati jellemzőivel.

Olyan folyószámlához kapcsolódó, biztosítékkal fedezett hitelkeretnél, amelyre munkabér érkezik, a b) ponttól eltérve nem alkalmazandó a fedezetlenségre vonatkozó követelmény. Ebben az esetben a biztosítékból befolyt összeg nem vehető figyelembe az LGD-becslésben.

Az illetékes hatóságok megvizsgálják a rulírozó lakossági részportfóliókra, valamint az aggregált rulírozó lakossági portfólió veszteségrátáinak relatív volatilitását, és megosztják a rulírozó lakossági (rész)portfóliókra vonatkozó veszteségráták tipikus jellemzőire vonatkozó információt a tagállamokkal.

(5) A vásárolt követelések akkor minősülnek lakossági követelésnek, ha megfelelnek a 184. cikkben meghatározott követelményeknek és a következő feltételeknek:

a) az intézmény a követeléseket nem kapcsolódó harmadik féltől vásárolta, és a kötelezettel szembeni kitettsége nem foglal magában semmilyen közvetlenül vagy közvetetten magától az intézménytől származó kitettséget;

b) a vásárolt követelések az eladó és kötelezett közti független üzleti kapcsolat révén jönnek létre. Nem tekinthetők az e feltételt teljesítőnek a közös vállalati számlára vonatkozó követelések és az olyan követelések, amelyek egymás közti vásárlási és eladási ügyletekre vonatkozó ellenszámlák alá tartoznak;

c) a vásárló intézmény jogosult a vásárolt követelés után befolyó teljes összegre vagy annak arányos részére; és

d) a vásárolt követelések portfóliója kellően diverzifikált.

(6) Az IRB értékpapírosítás keretében első veszteségviselő pozícióként kezelhetők az olyan vásárolt követelések, visszafizetendő árengedmények, biztosítékok vagy részleges garanciák, amelyek nemteljesítési veszteségekre, felhígulási veszteségekre, vagy mindkettőre vonatkozó első veszteségviselést jelentő fedezetet biztosítanak.

(7) A vásárolt lakossági követelések hibrid halmazai (pooljai) esetében, amennyiben a vásárló intézmények nem tudják elkülöníteni az ingatlannal fedezett kitettségeket és a rulírozó lakossággal szembeni kitettségeket az egyéb lakossággal szembeni kitettségektől, akkor ezekhez a kitettségekhez azon lakossággal szembeni kitettségi alosztályhoz tartozó kockázati súlyt kell rendelni, amely a legmagasabb tőkekövetelményt eredményezi.

▼C2

155. cikk

Részvényjellegű kitettségekre vonatkozó kockázattal súlyozott kitettségértékek

(1) Az intézményeknek a részvényjellegű kitettségekre vonatkozó kockázattal súlyozott kitettségértékeiket – kivéve a második résznek megfelelően levont vagy a 48. cikknek megfelelően 250 %-os kockázati súly alá tartozó kitettségeket – az ezen cikk (2), (3), illetve (4) bekezdésben meghatározott módszereknek megfelelően kell meghatározniuk. Az intézmények különböző módszereket alkalmazhatnak a különböző részvényportfóliókra, amennyiben belső kockázatkezelési célokra maguk is különböző módszereket alkalmaznak. Amennyiben az intézmény különböző módszereket alkalmaz, a PD/LGD-módszer vagy a belső modelleken alapuló módszer közötti választását következetesen kell alkalmaznia: egyrészt a választásnak időben konzisztensnek kell lennie, másrészt az adott részvényjellegű kitettség belső kockázatkezeléséhez alkalmazott módszerrel is összhangban kell lennie, és döntését nem vezérelheti a szabályozási arbitrázs szempontja.

Az intézmények a járulékos vállalkozásokkal szembeni részvényjellegű kitettségeket az egyéb nem hitelkötelezettséget megtestesítő eszközökkel azonos módon kezelhetik.

(2) Az egyszerű kockázati súlyozási módszer alkalmazásakor a kockázattal súlyozott kitettségértéket a következő képleteknek megfelelően kell kiszámítani:

*Kockázattal súlyozott kitettségérték = RW * kitettségérték*,

ahol:

Kockázati súly (RW) = 190 % megfelelően diverzifikált portfóliókban található nem tőzsdei részvényjellegű kitettségek esetében.

Kockázati súly (RW) = 290 % tőzsdei részvényjellegű kitettségek esetében.

Kockázati súly (RW) = 370 % minden egyéb részvényjellegű kitettség esetében.

A nem kereskedési könyvi rövid készpénz pozíciók és származtatott ügyletek fedezhetők az ugyanazon részvényekben levő hosszú pozíciókkal, feltéve hogy ezeket az eszközöket kifejezetten adott részvényjellegű kitettségek fedezeteként jelölték ki, és legalább még egy évig fedezetül szolgálnak. Az egyéb rövid pozíciókat hosszú pozícióként kell kezelni úgy, hogy az egyes pozíciók abszolútértékére kell alkalmazni a vonatkozó kockázati súlyt. Lejárati eltéréssel rendelkező pozíciók esetében a módszer megegyezik a 162. cikk (5) bekezdésében meghatározott vállalati kitettségeknél alkalmazottal.

Az intézmények a 4. fejezetben meghatározott módszerek szerint elismerhetik hitelkockázati fedezetként a részvényjellegű kitettségre nyújtott, előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetet.

(3) A PD/LGD-módszer alkalmazásakor a kockázattal súlyozott kitettségértékeket a 153. cikk (1) bekezdésében szereplő képletek szerint kell kiszámítani. Ha az intézmények nem rendelkeznek elegendő információval a nemteljesítés 178. cikkben meghatározott fogalmának használatához, akkor 1,5-es szorzót kell a kockázati súlyokra alkalmazni.

▼C2

Az egyedi kitettség szintjén a várható veszteségérték 12,5-szeresének és a kockázattal súlyozott kitettségértéknek az összege nem haladhatja meg a kitettségérték 12,5-szeresét.

Az intézmények a 4. fejezetben meghatározott módszerek szerint elismerhetik a részvényjellegű kitettségre nyújtott, előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetet. Erre a fedezet nyújtójával szembeni kitettségre 90 %-os LGD alkalmazandó. 65 %-os LGD alkalmazható a kellően diverzifikált portfóliókban lévő nem tőzsdei részvényjellegű kitettségekre. E célból az M értéke öt év.

(4) A belső modelleken alapuló módszer alkalmazásakor a kockázattal súlyozott kitettségérték az intézmény részvényjellegű kitettségeire vonatkozó, a negyedéves hozam és egy megfelelően megválasztott kockázatmentes kamatláb hosszú távú mintaidőszakra számított különbségének 99 %-os megbízhatósági szinthez tartozó, egyoldali konfidencia intervallumú becslését adó belső kockáztatott érték modellből levezetett potenciális veszteség 12,5-del szorzott értéke. A kockázattal súlyozott kitettségértékek a részvényjellegű kitettségek portfóliójának szintjén nem lehetnek kisebbek a következők teljes összegénél:

a) a PD/LGD-módszer alapján előírt kockázattal súlyozott kitettségértékek; és

b) az ennek megfelelő várható veszteségértékek 12,5-szerese.

Az a) és b) pontban említett értékeket a 165. cikk (1) bekezdésében meghatározott PD-értékek és a 165. cikk (2) bekezdésében meghatározott megfelelő LGD-értékek alapján kell kiszámítani.

Az intézmények elismerhetik hitelkockázati fedezetként a részvényjellegű pozícióra nyújtott, előre rendelkezésre nem bocsátott hitelkockázati fedezetet.

156. cikk

Egyéb, nem hitelkötelezettséget megtestesítő eszközökre vonatkozó kockázattal súlyozott kitettségértékek

A kockázattal súlyozott kitettségértékeket az egyéb, nem hitelkötelezettséget megtestesítő eszközökre a következő képletnek megfelelően kell kiszámítani:

$$\textit{Kockázattal súlyozott kitettségérték} = 100\,\% \cdot \textit{kitettségérték}$$

kivéve:

a) a készpénz-állomány és az azzal egyenértékű készpénztételek, valamint a saját trezorokban tárolt és – a tömbarany-kötelezettségekkel fedezett rész mértékéig – a letétbe helyezett tömbarany, amely esetben 0 %-os kockázati súlyt kell a kitettséghez rendelni;

b) ha a kitettség lízingelt eszközök maradványértéke, amely esetben kiszámítása a következő:

$$\frac{1}{t} \cdot 100\% \cdot \textit{kitettségérték}$$

▼C2

ahol t a következő értékek közül a nagyobb: 1 és a lízingszerződés években kifejezett hátralevő időtartamához legközelebb lévő egész szám.

3. alszakasz

Vásárolt követelések felhígulási kockázatára vonatkozó kockázattal súlyozott kitettségértékek kiszámítása

157. cikk

Vásárolt követelések felhígulási kockázatára vonatkozó kockázattal súlyozott kitettségértékek

(1) Az intézményeknek a vásárolt vállalati és lakossággal szembeni követelések felhígulási kockázatára vonatkozó kockázattal súlyozott kitettségértékeket a 153. cikk (1) bekezdésében meghatározott képlet szerint kell kiszámítaniuk ki.

(2) Az intézményeknek a PD és LGD bemenő paramétereket a 4. szakasznak megfelelően kell meghatározniuk.

(3) Az intézményeknek a kitettségértéket az 5. szakasznak megfelelően kell meghatározniuk.

(4) E cikk alkalmazásában az M értéke 1 év.

(5) Az illetékes hatóságoknak mentesíteniük kell az intézményeket a vásárolt vállalati vagy lakossággal szembeni követelésekből adódó kitettségek bizonyos típusánál a felhígulási kockázatra vonatkozó kockázattal súlyozott kitettségértékek kiszámítása és elismerése alól, ha az intézmény az illetékes hatóságok számára kielégítően bizonyította, hogy az ilyen jellegű kitettségekre vonatkozó felhígulási kockázat nem jelentős az adott intézmény esetében.

3. szakasz

Várható veszteségértékek

158. cikk

Kitettségtípus szerinti kezelés

(1) A várható veszteségértékek kiszámításának minden egyes kitettség esetében ugyanazokon a bemeneti PD- és LGD-számadatokon, valamint kitettségértékeken kell alapulnia, mint amelyeket a 151. cikkel összhangban a kockázattal súlyozott kitettségértékek kiszámítására kell használni.

(2) Az értékpapírosított kitettségek esetén a várható veszteségértékeket az 5. fejezettel összhangban kell kiszámítani.

(3) A 147. cikk (2) bekezdésének g) pontjában említett kitettségi osztályba, az „egyéb nem hitelkötelezettséget megtestesítő eszközök” közé tartozó kitettségek esetén a várható veszteségérték nulla.

(4) A 152. cikkben említett kollektív befektetési formák részvényeinek vagy befektetési jegyeinek formájában megjelenő kitettségek esetén a várható veszteségértékeket az e cikkben meghatározott módszereknek megfelelően kell kiszámítani.

▼C2

(5) A vállalatokkal, intézményekkel, központi kormányzatokkal és központi bankokkal szembeni és lakossággal szembeni kitettségek esetén a várható veszteséget (EL) és a várható veszteségértékeket a következő képletek szerint kell kiszámítani:

*Várható veszteség (EL) = PD * LGD*

Várható veszteségérték= EL * kitettség értéke.

Nem teljesítő kitettségek (PD=100 %) esetében, amikor az intézmények az LGD-re saját becslést alkalmaznak, a várható veszteség egyenlő az intézménynek a várható veszteségre a nemteljesítő kitettség vonatkozásában adott legjobb becslésével (EL_{BE}), a 181. cikk (1) bekezdésének h) pontjával összhangban.

A 153. cikk (3) bekezdésében megállapított kezelés alá eső kitettségek esetében az EL 0 %.

(6) Ha az intézmények a 153. cikk (5) bekezdésében meghatározott módszereket alkalmazzák a kockázati súlyok speciális hitelkitettségekhez történő társításánál, az EL-értékeket a 2. táblázat szerint kell meghatározni.

2. táblázat

Hátralévő lejárat	1. kategória	2. kategória	3. kategória	4. kategória	5. kategória
Kevesebb, mint 2,5 év	0 %	0,4 %	2,8 %	8 %	50 %
2,5 vagy annál több év	0,4 %	0,8 %	2,8 %	8 %	50 %

(7) Ha a kockázattal súlyozott kitettségérték kiszámítása egyszerű kockázati súlyozási módszer szerint történik, a részvényjellegű kitettségek várható veszteségértékét a következő képlet szerint kell kiszámítani:

Várható veszteségérték = EL · kitettség értéke

Az EL-értékek az alábbiak szerint alakulnak:

Várható veszteség (EL) = 0,8 %, megfelelően diverzifikált portfóliókban levő nem tőzsdei részvényjellegű kitettségek esetében;

Várható veszteség (EL) = 0,8 % tőzsdei részvényjellegű kitettségnél;

Várható veszteség (EL) = 2,4 %, minden egyéb részvényjellegű kitettségnél.

(8) Ha a kockázattal súlyozott kitettségértéket PD-/LGD-módszer szerint számítják ki, a részvényjellegű kitettségek várható veszteségét és várható veszteségértékét a következő képletek szerint kell kiszámítani:

Várható veszteség (EL) = PD · LGD;

Várható veszteségérték = EL · kitettség értéke.

▼C2

(9) Ha a kockázattal súlyozott kitettségértékeket a belső modelleken alapuló módszer szerint számítják ki, a részvényjellegű kitettségek várható veszteségértéke nulla.

(10) A vásárolt követelés felhígulási kockázatával összefüggő várható veszteségértékeket az alábbi képletek szerint kell kiszámítani:

Várható veszteség (EL) = PD · LGD

Várható veszteségérték = EL · kitettség értéke

159. cikk

A várható veszteségértékek kezelése

Az intézmények a 158. cikk (5), (6) és (10) bekezdése szerint kiszámított várható veszteségértékeket kötelesek levonni az ezen kitettségekkel kapcsolatos általános és egyedi hitelkockázati kiigazítások, valamint az ezen kitettségekkel kapcsolatos, a 34. és a 110. cikk szerinti további értékelési korrekciók és egyéb szavatolótőke-csökkentések összegéből. A 166. cikk (1) bekezdése szerint nem teljesítőként megvásárolt, mérlegen belüli kitettségekre kapott kedvezményeket az egyedi hitelkockázati kiigazításokkal azonos módon kell kezelni. Nem teljesítő kitettségekre vonatkozó egyedi hitelkockázati kiigazítások nem használhatók egyéb kitettségek várható veszteségértékének fedezésére. Az értékpapírosított kitettségek várható veszteségértékei, illetve az ezekhez a kitettségekhez kapcsolódó általános és egyedi hitelkockázati kiigazítások nem szerepelhetnek az itt meghatározott számításban.

4. szakasz

PD, LGD és lejárat

1. alszakasz

Vállalatokkal, intézményekkel és központi kormányzatokkal, valamint központi bankokkal szembeni kitettségek

160. cikk

Nemteljesítési valószínűség(PD)

(1) Egy vállalattal vagy intézménnyel szembeni kitettség PD-je legalább 0,03 %.

(2) Olyan vásárolt vállalati követelések esetében, amelyeknél az intézmény nem tud PD-t becsülni, vagy PD-becslései nem felelnek meg a 6. szakaszban meghatározott követelményeknek, a vonatkozó kitettségek PD-értékét az alábbi módszerekkel összhangban kell meghatározni:

a) a vásárolt vállalati követelésekhez kapcsolódó előre sorolt követelésekhez tartozó PD értékének kiszámításához az intézmények EL-becsléseit el kell osztani a szóban forgó követelések LGD-értékével;

▼C2

b) a vásárolt vállalati követelésekhez kapcsolódó alárendelt követelések PD-értéke az intézmények EL-becslése;

c) az az intézmény, amely a 143. cikk szerint engedélyt kapott az illetékes hatóságtól saját LGD-becslések használatára vállalati kitettségekre vonatkozóan, és amely a megvásárolt vállalati követelésekre vonatkozó EL-becsléseit az illetékes hatóság által megbízhatónak tekintett módon fel tudja bontani PD- és LGD-értékekre, használhatja az említett felbontásból eredő PD-becslést.

(3) A nem teljesítő ügyfelekhez tartozó PD-érték 100 %.

(4) A PD-értékben az intézmények figyelembe vehetnek előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetet a 4. fejezet rendelkezéseivel összhangban. A felhígulási kockázat esetében a 201. cikk (1) bekezdésének g) pontjában említett fedezetnyújtók mellett a vásárolt követelések eladója is elismert, ha a következő feltételek teljesülnek:

a) a vállalat külső hitelminősítő intézet által készített hitelminősítéssel rendelkezik, amelyet az EBH legalább a 3. hitelminőségi besorolásba tartozóként határozott meg a vállalatokkal szembeni kitettségek kockázati súlyozásának a 2. fejezetben meghatározott szabályai szerint;

b) a vállalat – a kockázattal súlyozott kitettségértéket és várható veszteségértéket az IRB-módszer szerint kiszámító intézmények esetében – nem rendelkezik egy elismert külső hitelminősítő intézet általi hitelminősítéssel, és belső minősítése szerint olyan nemteljesítési valószínűséggel rendelkezik, amely az elismert külső hitelminősítő intézetek által kiadott azon hitelminősítéssel egyenértékű, amelyet az EBH a 3. vagy annál magasabb hitelminőségi besorolásba tartozóként határozott meg a vállalatokkal szembeni kitettségek kockázati súlyozásának a 2. fejezetben meghatározott szabályai szerint.

(5) A saját LGD-becsléseket alkalmazó intézmények a PD értékek 161. cikk (3) bekezdésére is figyelemmel történő korrigálása révén elismerhetik az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetet.

(6) A vásárolt vállalati követeléshez kapcsolódó felhígulási kockázat PD-értékének meg kell egyeznie az intézménynek a felhígulási kockázatra vonatkozó EL-becslésével. Az az intézmény, amely a 143. cikknek megfelelően engedélyt kapott az illetékes hatóságtól saját LGD-becslések használatára a vállalati kitettségekre vonatkozóan, és a megvásárolt vállalati követelésekre vonatkozó EL-becsléseit az illetékes hatóság által megbízhatónak tekintett módon le tudja bontani PD- és LGD-értékekre, használhatja az említett lebontásból eredő PD-becslést. Az intézmények az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezeteket a 4. fejezet rendelkezései szerint figyelembe vehetik a PD-nél. Felhígulási kockázat esetén a 201. cikk (1) bekezdésének g) pontjában említett fedezetnyújtók mellett a vásárolt követelés eladója elismert, amennyiben a (4) bekezdésben meghatározott feltételek teljesülnek.

(7) A 201. cikk (1) bekezdésének g) pontjától eltérve elismertek azok a vállalatok, amelyek teljesítik a (4) bekezdésben meghatározott feltételeket.

▼C2

Az az intézmény, amely a 143. cikknek megfelelően engedélyt kapott az illetékes hatóságtól saját LGD-becslések használatára, a megvásárolt vállalati követelésekre vonatkozóan a PD-értékek 161. cikk (3) bekezdésre is figyelemmel történő korrigálása révén elismerheti az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetet.

161. cikk

Nemteljesítéskori veszteségráta (LGD)

(1) Az intézeteknek a következő LGD értékeket kell alkalmazniuk:

a) előresorolt kitettségek elismert biztosíték nélkül: 45 %;

b) alárendelt kitettségek elismert biztosíték nélkül: 75 %;

c) az intézmények a 4. fejezet rendelkezései szerint elismerhetik az előre rendelkezésre bocsátott és az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetet az LGD-ben;

d) a 129. cikk (4) és (5) bekezdésében meghatározott kezelésre alkalmas fedezett kötvényekhez 11,25 %-os LGD-értéket lehet rendelni;

e) az előresorolt vásárolt vállalati követelésekre vonatkozó kitettségek esetében, ha az intézmény nem tud PD-t becsülni, vagy az intézmény PD-becslései nem tesznek eleget a 6. szakaszban meghatározott követelményeknek: 45 %;

f) alárendelt, vásárolt vállalati követelésekre vonatkozó kitettségek esetében, ha az intézmény nem tud PD-t becsülni, vagy az intézmény PD-becslései nem tesznek eleget a 6. szakaszban meghatározott követelményeknek: 100 %;

g) vásárolt vállalati követelések felhígulási kockázatához kapcsolódóan: 75 %.

(2) A felhígulási és nemteljesítési kockázat esetében az az intézmény, amely a 143. cikknek megfelelően engedélyt kapott az illetékes hatóságtól saját LGD-becslések használatára a vállalati kitettségekre vonatkozóan, és a vásárolt vállalati követelésekre vonatkozó EL-becsléseit az illetékes hatóság által megbízhatónak tekintett módon fel tudja bontani PD- és LGD-értékekre, a vásárolt vállalati követelésekre használhatja az említett felbontásból eredő LGD-becslést.

(3) Ha egy intézmény a 143. cikknek megfelelően engedélyt kapott az illetékes hatóságtól saját LGD-becslések használatára a vállalatokkal, intézményekkel, központi kormányzatokkal és központi bankokkal szembeni kitettségekre vonatkozóan, a 6. szakaszban meghatározott követelményekre is figyelemmel és az illetékes hatóságok jóváhagyásával az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet a PD vagy az LGD korrekcióján keresztül ismerhető el. Az intézmény nem rendelhet a garantált kitettségekhez korrigált PD- vagy LGD-értéket úgy, hogy a korrigált kockázati súly alacsonyabb legyen, mint a garantőrrel szembeni, hasonló közvetlen kitettség vonatkozó kockázati súlya.

▼C2

(4) A 153. cikk (3) bekezdésében említett vállalkozások vonatkozásában a fedezetnyújtóval szembeni, hasonló közvetlen kitettség LGD-értéke egyenlő a garantőrrel szembeni fedezetlen ügylet vagy pedig a kötelezettel szembeni fedezetlen ügylet LGD-értékével, attól függően, hogy – ha a fedezett ügylet lejárati ideje alatt sem a garantőr, sem a kötelezett nem teljesít – a rendelkezésre álló bizonyíték vagy a garancia struktúrája alapján a behajtott összeg várhatóan a garantőr vagy a kötelezett pénzügyi helyzetétől függ-e.

162. cikk

Lejárat

(1) Azoknak az intézményeknek, amelyek nem kaptak engedélyt saját LGD és saját hitel-egyenértékesítési tényező alkalmazására a vállalatokkal, intézményekkel vagy központi kormányzatokkal és központi bankokkal szembeni kitettségekre vonatkozóan, a repoügyletekhez és értékpapír, illetve áru kölcsönbe adásához vagy kölcsönbe vételéhez 0,5 éves lejárati értéket (M) kell rendelniük, míg az összes többi kitettségre vonatkozóan a lejárat 2,5 év.

Ennek alternatívájaként a 143. cikkben említett engedély részeként az illetékes hatóságoknak döntést kell hozniuk arról, hogy az intézménynek minden egyes kitettségre ki kell-e számítaniuk a lejáratot (M) a (2) bekezdésben meghatározottak szerint.

(2) Azoknak az intézményeknek, amelyek a 143. cikknek megfelelően engedélyt kaptak az illetékes hatóságtól saját LGD és saját hitel-egyenértékesítési tényező alkalmazására a vállalatokkal, intézményekkel vagy központi kormányzatokkal és központi bankokkal szembeni kitettségekre vonatkozóan, minden egyes ilyen kitettségre ki kell számítaniuk a lejárat értékét (M) az e bekezdés a)–e) pontja szerint, az e cikk (3)–(5) bekezdésére is figyelemmel. M nem lehet öt évnél hosszabb, kivéve a 384. cikk (1) bekezdésében előírt esetekben, amikor is az ott meghatározott M-et kell alkalmazni:

a) pénzáramlási ütemtervvel rendelkező eszköz esetében M-et az alábbi képlet szerint kell kiszámítani:

$$M = max\left\{1, min\left\{\frac{\sum_t t \cdot CF_t}{\sum_t CF_t}, 5\right\}\right\}$$

ahol CF_t azt a pénzáramlást jelöli (kölcsöntőke, kamatfizetés és díjak), amelyet a kötelezett szerződéses alapon fizet ki t időszak során;

b) a nettósítási keretmegállapodás hatálya alá tartozó származtatott ügyleteknél az M súlyozása a kitettség átlagos hátralévő futamideje alapján történik, ahol az M legalább 1 év, a lejárat súlyozására az egyes kitettségek névértékét kell alkalmazni;

▼C2

c) nettósítási keretmegállapodások hatálya alá tartozó, a II. mellékletben szereplő teljes vagy szinte teljes mértékben fedezett származtatott eszközökkel végzett ügyletekből és teljes vagy szinte teljes mértékben fedezett értékpapírügyletekhez kapcsolódó hitelekből származó kitettségek esetében a lejárat értéke az ügyletek hátralévő futamidejének súlyozott átlaga, ahol az M legalább 10 nap;

d) nettósítási keretmegállapodások hatálya alá tartozó repoügyletek és értékpapír, illetve áru kölcsönbe adása vagy kölcsönbe vétele esetében a lejárat értéke az ügyletek hátralévő futamidejéneksúlyozott átlaga, ahol az M legalább 5 nap. A lejárat súlyozására az egyes ügyletek névértékét kell alkalmazni;

e) ha az intézmény a 143. cikkel összhangban engedélyt kapott az illetékes hatóságtól arra, hogy saját PD becsléseit alkalmazza a vásárolt vállalati követelésekre vonatkozóan, a lehívott összegeknél a lejárat egyenlő a vásárolt követelések kitettséggel súlyozott átlagos lejáratával, ahol a lejárat legalább 90 nap. Ugyanezt a lejárati időt kell alkalmazni a folyósítási kötelezettséggel járó, vásárolt követelésre vonatkozó kötelezettségvállalás le nem hívott részére, ha a szerződés lejárat előtti visszafizetést vagy törlesztést biztosít, vagy a vásárolt követelést megvásárló hitelintézet számára hitelkockázati fedezetet nyújt az olyan jövőbeli követelés jelentős minőségromlása ellen, amelyet megvásárol az ügyleti feltételeknek megfelelően. Hatékony fedezet hiányában a le nem hívott összegre vonatkozó lejáratot úgy kell kiszámítani, mint a vásárlási megállapodás leghosszabb időtartamú, potenciális követelésének és a vásárlási ügylet hátralévő futamidejének összegét, ahol a lejárat legalább 90 nap;

f) bármely más, e bekezdésben nem említett eszköz esetén, vagy abban az esetben, ha egy intézmény nem tudja az a) pontban meghatározottak szerint kiszámítani a lejárat értékét, a lejárat azon fennmaradó maximális időtartam (években), amely a kötelezett számára szerződéses kötelezettségeinek teljesítésére rendelkezésre áll, ahol a lejárat legalább 1 év;

g) a kitettségi értékek kiszámítására a 6. fejezet 6. szakaszában ismertetett belső modell módszerét alkalmazó intézményeknél az M-et azon kitettségekre nézve, amelyekre ezt a módszert alkalmazzák, és amelyeknél a nettósítási halmaz leghosszabb lejáratú szerződésének egy évnél hosszabb a futamideje, a következő képletnek megfelelően kell kiszámítani:

$$M = min\left\{\frac{\sum_k Effective\ EE_{t_k} \cdot \Delta t_k \cdot df_{t_k} \cdot s_{t_k} + \sum_k EE_{t_k} \cdot \Delta t_k \cdot df_{t_k} \cdot (1 - s_{t_k})}{\sum_k Effective\ EE_{t_k} \cdot \Delta t_k \cdot df_{t_k} \cdot s_{t_k}}, 5\right\}$$

ahol

S_{t_k} = indikátorváltozó („dummy változó”), amelynek értéke egy t_k jövőbeli időszakban nullával egyenlő, ha $t_k > 1$ év, illetve értéke 1, ha $t_k \leq 1$ év;

EE_{t_k} = várható kitettség t_k jövőbeli időszakban;

▼C2

$Effective\ EE_{t_k}$ = tényleges várható kitettség t_k jövőbeli időszakban;

df_{t_k} = kockázatmentes diszkonttényező t_k jövőbeli időszakban;

$\Delta t_k = t_k - t_{k-1}$;

h) az az intézmény, amely az egyoldalú hitelértékelési kiigazítás számítására belső modellt használ, az ilyen modell által becsült tényleges átlagos hátralévő lejáratot használhatja M-ként, amennyiben azt az illetékes hatóságok engedélyezték.

A (2) bekezdésre is figyelemmel, az a) pontban megállapított képlet alkalmazandó azokra a nettósítási halmazokra, amelyekben minden szerződés eredeti lejárata rövidebb, mint 1 év;

i) azon intézmények esetében, amelyek a kitettségértékek kiszámítására a 6. fejezet 6. szakaszában ismertetett belső modell módszerét alkalmazzák, és a forgalmazott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok egyedi kockázatának kiszámítása tekintetében a harmadik rész IV. címének 5. fejezete szerint rendelkeznek a belső modell használatára vonatkozó engedéllyel, a 153. cikk (1) bekezdésében meghatározott képletben M egyenlő 1, amennyiben az intézmény bizonyítani tudja az illetékes hatóságoknak, hogy a forgalmazott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok egyedi kockázatára alkalmazott, 383. cikk szerinti belső modellje tartalmazza a minősítések közötti migrációk hatásait;

j) a 153. cikk (3) bekezdésének alkalmazásában M a hitelkockázati fedezet tényleges lejárata, de legalább 1 év.

(3) Amennyiben a dokumentáció napi letétkiigazítást és napi újraértékelést ír elő, és olyan rendelkezéseket tartalmaz, amelyek nemteljesítés vagy a fedezet kiigazításának elmulasztása esetén a biztosíték azonnali likvidálását vagy beszámítását teszik lehetővé, M legalább egy nap az alábbi esetekben:

a) a II. mellékletben felsorolt teljes vagy szinte teljes mértékben fedezett származtatott eszközök;

b) teljes vagy szinte teljes mértékben fedezett, értékpapírügylethez kapcsolódó hitelek;

c) repoügyletek, értékpapír és/vagy áru kölcsönbe adása vagy kölcsönbe vétele.

Továbbá, azon befolyásoló rövidlejáratú kitettségek esetében, amelyek nem képezik részét az intézmény részéről a kötelezett folyamatban lévő finanszírozásának, M legalább egy nap. Az ilyen rövid lejáratú kitettségek közé tartoznak:

a) devizakötelezettségek kiegyenlítéséből eredő, intézményekkel szembeni kitettségek;

▼C2

b) áruk és szolgáltatások cseréjéhez kapcsolódó öntörlesztő, rövidlejáratú likvid kereskedelemfinanszírozási ügyletek, amelyek hátralévő futamideje legfeljebb egy év, a 4. cikk (1) bekezdése 80. pontjában említetteknek megfelelően;

c) értékpapírok szokásos szállítási időtartamon vagy két munkanapon belüli vásárlásának vagy értékesítésének kiegyenlítéséből eredő kitettségek;

d) elektronikus készpénzátutalások vagy elektronikus fizetési ügyletek és előzetesen kiegyenlített költségek kiegyenlítéséből eredő kitettségek, többek között hibás ügyletfeldolgozásból eredő folyószámlahitelek, amelyek nem haladnak meg egy megállapodásban rögzített, néhány munkanapig tartó időszakot.

(4) Az Unión belüli olyan vállalatokkal szembeni kitettségeknél, amelyek összevont árbevétele és összevont eszközállománya 500 millió EUR-nál kevesebb, az intézmények dönthetnek úgy, hogy a (2) bekezdés alkalmazása helyett következetesen az (1) bekezdésben meghatározottaknak megfelelően állapítják meg az M értékét. A lakóingatlanok elsősorban nem spekulatív célú tulajdonlásával és bérbeadásával foglalkozó vállalatok esetében az intézmények az összes eszköz 500 millió EUR-t kitevő értékét 1 000 millió EUR értékre cserélhetik.

(5) A lejárati eltéréseket a 4. fejezetben meghatározottak szerint kell kezelni.

2. alszakasz

Lakossággal szembeni kitettségek

163. cikk

Nemteljesítési valószínűség (PD)

(1) Egy kitettség PD-értékének legalább 0,03 %-nak kell lennie.

(2) A nemteljesítő ügyfelek, vagy az ügylet alapú megközelítésben a nemteljesítő kitettségek PD-értéke 100 %

(3) A vásárolt követelések felhígulási kockázatához tartozó PD-értéknek meg kell egyeznie a felhígulási kockázathoz tartozó EL-becslésekkel. Ha egy intézmény a vásárolt követelések felhígulási kockázatára vonatkozó saját EL-becsléseit az illetékes hatóságok által megbízhatónak tartott módon PD- és LGD-értékekre tudja bontani, akkor a PD-becslés is alkalmazható.

(4) Az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet elismerhető a PD-érték korrigálása révén, figyelembe véve a 164. cikk (2) bekezdését is. Felhígulási kockázat esetén a 201. cikk (1) bekezdésének g) pontjában említett fedezetnyújtók mellett a vásárolt követelés eladója elismert, amennyiben a 160. cikk (4) bekezdésében meghatározott feltételek teljesülnek.

▼C2

164. cikk

Nemteljesítéskori veszteségráta (LGD)

(1) Az intézményeknek a 6143. cikk szerinti engedélyével saját LGD-becsléseket kell tenniük. A vásárolt követelések felhígulási kockázatára 75 %-os LGD-értéket kell alkalmazni. Ha egy intézmény a vásárolt követelés felhígulási kockázatának EL-becslését megbízható módon PD- és LGD-értékekre tudja bontani, akkor használhatja saját LGD-becslését.

(2) Egyedi kitettségre vagy kitettségek halmazára vonatkozó, előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet a PD- vagy LGD-becsléseknek a 183. cikk (1), (2) és (3) bekezdésében meghatározott követelményeknek megfelelő, és az illetékes hatóságok által engedélyezett kiigazításával ismerhető el. Az intézmény nem rendelhet a garantált kitettségekhez korrigált PD- vagy LGD-értéket úgy, hogy a korrigált kockázati súly alacsonyabb legyen, mint a garantőrrel szembeni, hasonló közvetlen kitettség vonatkozó kockázati súlya.

(3) A 154. cikk (2) bekezdésének alkalmazásában a 153. cikk (3) bekezdésében említett fedezetnyújtóval szembeni, hasonló közvetlen kitettség LGD-értéke egyenlő a garantőrrel szembeni fedezetlen ügylet vagy pedig a kötelezettel szembeni fedezetlen ügylet LGD-értékével, attól függően, hogy – ha a fedezett ügylet lejárati ideje alatt sem a garantőr, sem a kötelezett nem teljesít – a rendelkezésre álló bizonyíték vagy a garancia struktúrája alapján a behajtott összeg várhatóan a garantőr vagy a kötelezett pénzügyi helyzetétől függ-e.

(4) A lakóingatlannal fedezett, központi kormányzatok garanciavállalásában nem részesülő valamennyi lakossággal szembeni kitettségre vonatkozóan a kitettséggel súlyozott átlagos LGD nem lehet 10 %-nál kevesebb.

A központi kormányzatok garanciavállalásában nem részesülő valamennyi, kereskedelmi ingatlannal fedezett lakossággal szembeni kitettségre vonatkozóan a kitettséggel súlyozott átlagos LGD nem lehet 15 %-nál kevesebb.

(5) Az illetékes hatóságoknak a 101. cikk értelmében gyűjtött adatok alapján, valamint figyelembe véve az ingatlanpiac jövőbeli alakulását és bármely egyéb releváns mutatót, rendszeresen, és legalább évente értékelniük kell, hogy a területükön elhelyezkedő lakó-, illetve kereskedelmi ingatlanokkal biztosított kitettségekre vonatkozó, az e cikk (4) bekezdésében említett minimális LGD-értékek megfelelőek-e. Az illetékes hatóságok pénzügyi stabilitási megfontolások alapján indokolt esetben a területükön elhelyezkedő ingatlanokkal biztosított kitettségek vonatkozásában magasabb minimumot is meghatározhatnak a kitettséggel súlyozott átlagos LGD-értékre.

Az illetékes hatóságok kötelesek értesíteni az EBH-t a minimális LGD-értékeknek az első albekezdéssel összhangban bevezetett változásairól, az EBH pedig közzéteszi ezeket az LGD-értékeket.

▼C2

(6) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki azon feltételek meghatározása céljából, amelyeket az illetékes hatóságoknak a magasabb minimális LGD-értékek meghatározása során figyelembe kell venniük.

Az EBH 2014. december 31-ig benyújtja a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(7) A tagállamok intézményei a más tagállamokban elhelyezkedő ingatlanokkal fedezett kitettségekre kötelesek az adott tagállamok illetékes hatóságai által meghatározott magasabb minimális LGD-értékeket alkalmazni.

3. alszakasz

A PD-/LGD-módszer alá tartozó részvényjellegű kitettségek

165. cikk

A PD/LGD módszer szerint kezelt részvényjellegű kitettségek

(1) A PD-értékeket a vállalati kitettségeknél alkalmazott módszerrel összhangban kell meghatározni.

Az alábbi minimum PD-értékeket kell alkalmazni:

a) 0,09 % a tőzsdei részvényjellegű kitettségek esetében, ha a befektetés hosszú távú ügyfélkapcsolat részét képezi;

b) 0,09 % a nem tőzsdei részvényjellegű kitettségeknél, ahol a befektetés megtérülése a nem tőkenyereségből származó rendszeres és időszakos pénzáramláson alapul;

c) 0,40 % a tőzsdén forgalmazott részvényjellegű kitettségek esetében, beleértve a 155. cikk (2) bekezdésében meghatározott egyéb rövid pozíciókat is;

d) 1,25 % minden egyéb részvényjellegű kitettség esetében, beleértve a 155. cikk (2) bekezdésében meghatározott egyéb rövid pozíciókat is.

(2) A kellően diverzifikált portfóliókban levő nem tőzsdei részvényjellegű kitettségekhez 65 %-os LGD-értéket lehet rendelni. Minden egyéb kitettséghez 90 %-os LGD-értéket kell rendelni.

▼C2

(3) Az összes kitettséghez öt éves M-értékeket kell rendelni.

5. szakasz

Kitettségérték

166. cikk

Vállalatokkal, intézményekkel, központi kormányzatokkal és központi bankokkal szembeni kitettségek, valamint lakossággal szembeni kitettségek

(1) Eltérő rendelkezés hiányában a mérlegen belüli kitettségek értéke az esetleges hitelkockázati kiigazítások nélkül vett – az értékvesztés elszámolása előtti bruttó – könyv szerinti értéknek felel meg.

Ez a szabály alkalmazandó azokra az eszközökre is, amelyeket a tartozás összegétől eltérő áron vásároltak.

Vásárolt eszközök esetében a tartozás összege és az intézmény mérlegében szereplő, az egyedi hitelkockázati kiigazítás után fennmaradó könyv szerinti érték közti különbséget diszkontként veszik figyelembe az eszköz megvásárlásakor, ha a tartozás összege nagyobb, és prémiumként, ha az kisebb.

(2) Ha az intézmények nettósítási keretmegállapodást alkalmaznak a repoügyletekre és értékpapírok, illetve áruk kölcsönbe adására vagy kölcsönbe vételére, a kitettség értékét a 4. vagy a 6. fejezet szerint kell kiszámítani.

(3) Mérlegen belüli nettósítás alá eső kölcsönöknél és betéteknél az intézményeknek a 4. fejezetben meghatározott módszereket kell alkalmazniuk a kitettség értékének kiszámítására.

(4) A lízing kitettségértéke a minimális lízingdíjak diszkontált összege. A minimális lízingdíjaknak tartalmazniuk kell azokat a fizetéseket, amelyek a lízing futamideje során a lízingbe vevőtől megköveteltek vagy megkövetelhetők, valamint bármely engedményes opciót (vagyis olyan opciót, amelynek gyakorlása biztosra vehető). Ha a lízingbe vevőtől eltérő féltől megkövetelhető, hogy a lízingelt eszköz maradványértékéhez kapcsolódó fizetést teljesítsen, és ez a fizetési kötelezettség megfelel a 201. cikk szerinti, a fedezetnyújtók elismerhetőségére vonatkozó feltételeknek, valamint a 213. cikkben említett egyéb garanciatípusok elismerésére vonatkozó követelményeknek, ezt a fizetési kötelezettséget a 4. fejezet alapján előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetként figyelembe lehet venni.

(5) A II. mellékletben felsorolt bármely szerződés esetén a kitettségértéket a 6. fejezetben megállapított módszerekkel kell meghatározni, és nem vehető figyelembe semmilyen hitelkockázati kiigazítás.

(6) A vásárolt követelések kockázattal súlyozott kitettségének kiszámításához alkalmazott kitettségérték kiszámításához az (1) bekezdéssel összhangban meghatározott értékből ki kell vonni a felhígulási kockázat hitelkockázat mérséklése előtti szavatolótőke-követelményét.

▼C2

(7) Amennyiben egy kitettség repoügylet vagy értékpapír, illetve árukölcsönzési ügylet, illetve hosszú kiegyenlítési idejű ügylet és értékpapírügylethez kapcsolódó hitelügylet keretében eladott, letétbe helyezett vagy kölcsönadott értékpapírok vagy áruk formájában jelenik meg, a kitettség értéke az értékpapírok vagy áruk 24. cikk szerint meghatározott értéke. Amennyiben a pénzügyi biztosítékok 223. cikk szerinti átfogó módszerét alkalmazzák, a kitettségértéket az ilyen jellegű értékpapíroknak vagy áruknak megfelelő volatilitási korrekcióval kell növelni, az ott meghatározottak szerint. A repoügyleteknek, értékpapír, illetve áru kölcsönbe adásának vagy kölcsönbe vételének, a hosszú kiegyenlítési idejű ügyleteknek és az értékpapírügylethez kapcsolódó hiteleknek a kitettségértékét a 6. fejezettel, illetve a 220. cikk (2) bekezdésével összhangban lehet megállapítani.

(8) A következő tételek kitettségértékeinek kiszámításához a folyósítási kötelezettséggel járó, de le nem hívott hitelkeret összegét meg kell szorozni a hitel-egyenértékesítési tényezővel. Az intézményeknek a 151. cikk (8) bekezdésével összhangban a következő hitel-egyenértékesítési tényezőket kell használniuk a vállalatokkal, intézményekkel, központi kormányzatokkal és központi bankokkal szembeni kitettségek kiszámításához:

a) azon hitelkeretek esetében, amelyek az intézmény által bármikor és feltétel nélkül, előzetes értesítés nélkül felmondhatók, vagy a hitelfelvevő hitelképességének romlása miatt automatikusan érvényteleníthetők, 0 %-os hitel-egyenértékesítési tényezőt kell alkalmazni. A 0 %-os hitel-egyenértékesítési tényező alkalmazásához az intézményeknek aktívan monitorozniuk kell az ügyfélpénzügyi helyzetét, valamint az intézmények belső ellenőrző rendszereinek lehetővé kell tenniük az ügyfél hitelminőségi besorolásában bekövetkező romlás azonnali megállapítását. A le nem hívott hitelkeretek feltétel nélkül felmondhatók, ha a feltételek lehetővé teszik az intézmény számára azok felmondását a fogyasztóvédelmi és kapcsolódó jogszabályok által lehetővé tett legnagyobb mértékig;

b) áruk mozgásából eredő rövid lejáratú akkreditívek esetében mind a kibocsátó, mind pedig az elfogadó intézményeknek 20 %-os hitel-egyenértékesítési tényezőt kell alkalmazniuk;

c) azon rulírozó vásárolt követelésekre vonatkozó, nem lehívott ígérvények esetében, amelyek az intézmény által feltétel nélkül felmondhatók vagy előzetes értesítés nélkül bármikor ténylegesen érvényteleníthetők, 0 %-os hitel-egyenértékesítési tényezőt kell alkalmazni. A 0 %-os hitelegyenértékesítési tényező alkalmazásához az intézményeknek aktívan monitorozniuk kell az ügyfél pénzügyi helyzetét, valamint belső ellenőrzési rendszerüknek lehetővé kell tennie az ügyfélhitelminőségi besorolásában bekövetkező romlás azonnali megállapítását;

d) egyéb hitelkeretek, rövid lejáratú pénzpiaci eszköz jegyzésére szolgáló rulírozó hitel-megállapodások (NIF) és rövid lejáratú pénzpiaci eszközök jegyzésére és a kibocsátásban való közreműködésre szolgáló középtávú rulírozó megállapodások (RUF) esetében 75 %-os hitel-egyenértékesítési tényezőt kell alkalmazni.

Azok az intézmények, amelyek eleget tesznek a hitel-egyenértékesítési tényezőkre vonatkozó saját becslések alkalmazását illetően a 6. szakaszban meghatározott követelményeknek, az a)–d) pontokban említett különböző terméktípusok esetén használhatják saját hitel-egyenértékesítési tényező becsléseiket, ha azt az illetékes hatóságok engedélyezik.

▼C2

(9) Amennyiben egy kötelezettségvállalás egy másik kötelezettségvállalás meghosszabbítására vonatkozik, akkor a két egyedi kötelezettségvállaláshoz kapcsolódó alacsonyabb hitel-egyenértékesítési tényező alkalmazandó.

(10) Az (1)–(8) bekezdésben említett összes mérlegen kívüli tételnél a kitettség értéke a következő százalékos arányoknak felel meg a saját értékéhez viszonyítva:

a) 100 % a magas kockázatú tételeknél;

b) 50 % a közepes kockázatú tételeknél;

c) 20 % a közepes/alacsony kockázatú tételeknél;

d) 0 % az alacsony kockázatú tételeknél.

E bekezdés alkalmazásában a mérlegen kívüli tételeket az I. melléklet szerinti kockázati kategóriákhoz kell rendelni.

167. cikk

Részvényjellegű kitettségek

(1) A részvényjellegű kitettségekhez tartozó kitettségérték az egyedi hitelkockázati kiigazítások alkalmazását követően fennmaradó könyv szerinti értéknek felel meg.

(2) A mérlegen kívüli részvényjellegű kitettségekhez tartozó kitettségérték az adott kitettséghez tartozó egyedi hitelkockázati kiigazításokkal csökkentett névérték.

168. cikk

Egyéb, nem hitelkötelezettséget megtestesítő eszközök

Az egyéb, nem hitelkötelezettséget megtestesítő eszközök kitettségértéke az egyedi hitelkockázati kiigazítások alkalmazását követően fennmaradó könyv szerinti értéknek felel meg.

6. szakasz

Az IRB-módszerre vonatkozó követelmények

1. alszakasz

Minősítési rendszerek

169. cikk

Általános elvek

(1) Ha egy intézmény többféle minősítési rendszert alkalmaz, egy ügyfélvagy ügylet minősítési rendszerbe sorolásának feltételeit dokumentálni kell, és azokat úgy kell alkalmazni, hogy megfelelően tükrözzék a kockázat szintjét.

(2) A besorolási kritériumokat és folyamatokat rendszeresen felül kell vizsgálni annak meghatározása érdekében, hogy megfelelnek-e még az aktuális portfóliónak és a külső feltételeknek.

▼C2

(3) Amennyiben egy intézmény az egyes ügyfelek vagy kitettségek esetében közvetlen becslést alkalmaz a kockázati paraméterekre, e becsléseket úgy lehet tekinteni, mint egy folytonos minősítési skála egyes kategóriáiba sorolt becsléseket.

170. cikk

A minősítési rendszerek struktúrája

(1) A vállalatokkal, intézményekkel, központi kormányzatokkal és központi bankokkal szembeni kitettségekre vonatkozó minősítési rendszerek struktúrájának meg kell felelnie a következő feltételeknek:

a) a minősítési rendszernek figyelembe kell vennie az ügyfélés az ügylet kockázati jellemzőit;

b) a minősítő rendszernek olyan ügyfélminősítési skálával kell rendelkeznie, amelyek kizárólag az ügyfél nemteljesítési kockázatának számszerűsítésére szolgálnak. Az ügyfélminősítési skálának legalább hét kategóriát kell tartalmaznia a teljesítő ügyfelek és egy kategóriát a nem teljesítő ügyfelek tekintetében;

c) az intézménynek az ügyfél kategóriák közötti viszonyt az egyes kategóriák által kijelölt nemteljesítési szintek és az adott nemteljesítési szint megkülönböztetésére alkalmazott kritériumok szerint kell dokumentálnia;

d) azoknak az intézményeknek, amelyeknek portfóliói egy meghatározott piaci szegmensre és nemteljesítési kockázatkörre koncentrálódnak, elégséges számú ügyfélkategóriával kell rendelkezniük a kockázati körön belül ahhoz, hogy elkerüljék az ügyfelekegy kategórián belüli aránytalan koncentrációját. Egy adott kategórián belüli számottevő koncentráció jogosultságát meggyőző empirikus bizonyítékokkal kell alátámasztani arra vonatkozóan, hogy egy ügyfélkategória ésszerűen keskeny PD-sávot fed le, és az összes, e kategóriába tartozó ügyfél nemteljesítési kockázata az említett sávba esik;

e) ahhoz, hogy az intézmény engedélyt kapjon az illetékes hatóságtól saját LGD-becslések alkalmazására a szavatolótőke-követelmények kiszámításához, a minősítési rendszernek tartalmaznia kell egy külön, kizárólag az ügyletek LGD vonatkozású tulajdonságait jellemző ügyletminősítési skálát. Az ügyletkategória meghatározásának magában kell foglalnia mind a kitettségek kategóriákba sorolási módjának leírását, mind az egyes kategóriákhoz tartozó kockázati szint megkülönböztetésére szolgáló kritériumokat;

f) az egy adott kategórián belüli számottevő koncentráció meggyőző empirikus bizonyítékokkal kell alátámasztani arra vonatkozóan, hogy egy ügyletkategória ésszerűen keskeny LGD-sávot fed le, és az összes, e kategóriába tartozó kitettség kockázata az említett sávba esik.

(2) Azok az intézmények, amelyek a 153. cikk (5) bekezdésében meghatározott módszereket alkalmazzák a speciális hitelezési kitettségek kockázati súlyozásánál, mentesülnek azon követelmény alkalmazása alól, amely előírja, hogy olyan ügyfélminősítési skálákkal rendelkezzenek, amelyek kizárólag az ügyfél adott kitettségekre vonatkozó nemteljesítési kockázatának számszerűsítésére szolgálnak. Az említett intézményeknek az ilyen kitettségekre vonatkozóan legalább 4 kategóriával kell rendelkezniük a teljesítő ügyfelek esetében, és legalább egy kategóriával a nem teljesítő ügyfelek tekintetében.

▼C2

(3) A lakossággal szembeni kitettségekre vonatkozó minősítési rendszerek szerkezetének meg kell felelnie az alábbi követelményeknek:

a) a minősítési rendszereknek mind az ügyfél, mind az ügylet kockázatát, valamint az ügyfélés az ügylet összes vonatkozó jellemzőjét tükrözniük kell;

b) a kockázatok közötti különbségtétel szintjének biztosítania kell, hogy egy adott kategórián vagy halmazon (poolon) belüli kitettségek száma elégséges legyen ahhoz, hogy a kategória vagy a halmaz (pool) szintjén megbízhatóan számszerűsíteni és validálni lehessen a veszteség jellemzőit. A kitettségek és ügyfél kategóriák vagy halmazok közötti megoszlása nem mutathat túlzott koncentrációt;

c) a kitettségek kategóriákba és halmazokba (poolokba) sorolási eljárásának lehetővé kell tennie a kockázatok közötti megalapozott különbségtételt, megfelelően homogén kitettségcsoportokat kell biztosítania, valamint lehetővé kell tennie a veszteség jellemzőinek pontos és következetes becslését a kategória vagy a halmaz (pool) szintjén. Vásárolt követelések esetén a csoportosításnak tükröznie kell az eladó jegyzési gyakorlatát, valamint ügyfeleinek heterogenitását.

(4) Az intézményeknek az alábbi kockázati tényezőket kell figyelembe venniük a kitettségek kategóriákba és halmazokba (poolokba) sorolásakor:

a) az ügyfél kockázati jellemzői;

b) ügyletkockázati jellemzők, beleértve a termékek vagy a biztosíték, illetve mindkettő típusait. Az intézményeknek külön kell foglalkozniuk azokkal az esetekkel, amelyeknél ugyanaz a biztosíték több kitettségre nyújt fedezetet;

c) késedelem, kivéve, ha az intézmény az illetékes hatóság számára kielégítően bizonyítja, hogy a késedelem nem lényeges kockázati tényező a kitettségre nézve.

171. cikk

Minősítési kategóriákba és halmazokba sorolás

(1) Az intézményeknek külön fogalommeghatározásokkal, folyamatokkal és kritériumokkal kell rendelkezniük a kitettségek minősítési rendszeren belüli kategóriákba vagy halmazokba sorolásához, amelyek megfelelnek a következő követelményeknek:

a) a kategóriák vagy halmazok fogalommeghatározásait és a besorolási kritériumokat megfelelő részletességgel kell kidolgozni ahhoz, hogy lehetővé tegyék a minősítést végzők számára, hogy a hasonló kockázatot képviselő ügyfeleket és ügyleteket következetesen ugyanabba a kategóriába vagy halmazba (poolba) sorolják. Ezt a következetességet a különböző üzletágakban, szervezeti egységekben és földrajzi régiókban is fenn kell tartani;

b) a minősítési folyamat dokumentációjának lehetővé kell tennie harmadik fél számára a kitettségek kategóriákba és halmazokba (poolokba) sorolásának megértését, a kategóriákba és halmazokba (poolokba) sorolás reprodukálását, valamint a kategóriába vagy halmazba (poolba) sorolás megfelelőségének értékelését;

▼C2

c) a kritériumoknak összhangban kell lenniük az intézmény belső kölcsönnyújtási szabályaival, valamint a problémás kötelezettek és ügyletek kezelésére vonatkozó szabályzatokkal.

(2) Az intézménynek a ügyfelek és ügyletek kategóriákba és halmazokba (poolokba) sorolásakor figyelembe kell vennie az összes vonatkozó információt. Az információknak naprakésznek kell lenniük, valamint lehetővé kell tenniük az intézmény számára a kitettség jövőbeli teljesítőképességének előrejelzését. Minél kevesebb információval rendelkezik egy intézmény, annál konzervatívabb módon kell a kitettségeket kötelezett- és ügyletkategóriákba vagy halmazokba (poolokba) sorolnia. Ha az intézmény egy belső minősítési besorolás meghatározásának elsődleges tényezőjeként külső minősítést alkalmaz, gondoskodnia kell egyéb releváns információk figyelembevételéről is.

172. cikk

Kitettségek besorolása

(1) A vállalatokkal, intézményekkel, központi kormányzatokkal és központi bankokkal szembeni kitettségekre vonatkozóan, valamint az olyan részvényjellegű kitettségekre vonatkozóan, amelyeknél az intézmény a 155. cikk (3) bekezdésében meghatározott PD/LGD-módszert alkalmazza, a kitettségek besorolását a következő kritériumoknak megfelelően kell elvégezni:

a) minden ügyfeleta hiteldöntési folyamat szerves részeként ügyfélkategóriába kell sorolni;

b) azon kitettségek esetében, amelyekre vonatkozóan az intézmény a 143. cikknek megfelelően engedélyt kapott az illetékes hatóságtól saját becslések alkalmazására az LGD és a hitel-egyenértékesítési tényező tekintetében, a hitel-jóváhagyási folyamat részeként minden kitettséget ügyletkategóriába kell sorolni;

c) azoknak az intézményeknek, amelyek a 153. cikk (5) bekezdésében meghatározott módszereket alkalmazzák a speciális hitelezési kitettségek kockázati kategóriákba sorolására, minden egyes ilyen jellegű kitettséget a 170. cikk (2) bekezdésével összhangban kell kategóriába sorolniuk;

d) minden egyes jogi személyt, amellyel szemben az intézmény kitettséggel rendelkezik, külön kell minősíteni. Az intézménynek megfelelő szabályzatokkal kell rendelkeznie az egyedi ügyfelek és ügyfélcsoportok kezelésére vonatkozóan;

e) az ugyanazon ügyféllel szembeni különálló kitettségeket ugyanabba a ügyfélkategóriába kell sorolni, függetlenül az adott ügylet természetéből adódó különbségektől. Azokban az esetekben azonban, amikor engedélyezett, hogy az egyes kitettségek többféle kategóriába sorolást eredményezzenek ugyanazon ügyfél viszonylatában, az alábbi körülményeknek kell fennállniuk:

   i. országhoz kapcsolódó transzferkockázat, attól függően, hogy a kitettségek hazai fizetőeszközben vagy devizában denomináltak-e;

   ii. a kitettséghez kapcsolódó garanciák kezelése a kötelezetti kategóriába sorolás korrekciójában tükröződhet;

▼C2

iii. fogyasztóvédelmi és banki titoktartási jogszabályok vagy egyéb jogszabályok tiltják az ügyféladatok cseréjét.

(2) A lakossággal szembeni kitettségekre vonatkozóan a hitel-jóváhagyási folyamat részeként minden kitettséget kategóriába vagy halmazba (poolba) kell sorolni.

(3) Kategóriába vagy halmazba (poolba) sorolás tekintetében az intézményeknek dokumentálniuk kell, hogy mely esetekben lehet felülbírálni a besorolási folyamat bemeneti vagy kimeneti adatait, valamint meg kell határozniuk felülbírálatért felelős személyeket. Az intézményeknek dokumentálniuk kell ezeket a felülbírálatokat, valamint nyilván kell tartaniuk az ezekért felelős személyeket. Az intézményeknek elemezniük kell a felülbírált besorolású kitettségek teljesítőképességét. Az elemzésben a felülbíráló személyek szerint is fel kell tüntetni azon kitettségek teljesítőképességének értékelését, amelyek besorolását felülbírálták.

173. cikk

A besorolási folyamat integritása

(1) A vállalatokkal, intézményekkel, központi kormányzatokkal és központi bankokkal szembeni kitettségekre vonatkozóan, valamint az olyan részvényjellegű kitettségekre vonatkozóan, amelyeknél az intézmény a 155. cikk (3) bekezdésében meghatározott PD/LGD-módszert alkalmazza, a besorolási folyamatnak meg kell felelnie a következő integritási követelményeknek:

a) a besorolásokat és a besorolások rendszeres felülvizsgálatát olyan független félnek kell végeznie és jóváhagynia, akinek nem származik közvetlen előnye a hitelnyújtásra vonatkozó döntésből;

b) az intézményeknek legalább évente felül kell vizsgálniuk a besorolásokat, és azokban az esetekben, amelyekben a felülvizsgálat eredménye nem indokolja az aktuális besorolás fenntartását, módosítaniuk kell azt. A magas kockázatú ügyfeleket és a problémás kitettségeket gyakoribb felülvizsgálatnak kell alávetni. Az intézményeknek új besorolást kell végezniük, ha az ügyféllelvagy a kitettséggel kapcsolatos lényeges információhoz jutnak;

c) az intézményeknek hatékony eljárással kell rendelkezniük a PD-értékeket befolyásoló ügyféljellemzők, valamint az LGD-értékeket és hitel-egyenértékesítési tényezőket befolyásoló ügyletjellemezők megszerzésére és aktualizálására..

(2) A lakossággal szembeni kitettségekre vonatkozóan az intézményeknek legalább évente felül kell vizsgálniuk az ügyfél- és ügyletbesorolásokat – és azokban az esetekben, amelyekben a felülvizsgálat eredménye nem indokolja az aktuális besorolás fenntartását, módosítaniuk kell azt –, vagy felül kell vizsgálniuk az egyes azonosított kockázati halmazok veszteségi jellemzőit vagy késedelmét, attól függően, hogy melyik alkalmazható. Emellett az intézményeknek legalább évente reprezentatív mintavétellel felül kell vizsgálniuk az egyes halmazokon belüli kitettségek helyzetét annak érdekében, hogy a kitettségeket továbbra is a megfelelő halmazba (poolba) sorolják be, és azokban az esetekben, amelyekben a felülvizsgálat eredménye nem indokolja az aktuális besorolás fenntartását, módosítaniuk kell azt.

▼C2

(3) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki az illetékes hatóságok azon módszereire vonatkozóan, amelyekkel értékelik a besorolási folyamat integritását, valamint a kockázatok rendszeres és független felmérését.

Az EBH 2014. december 31-ig benyújtja a Bizottságnak a szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

174. cikk

Modellek alkalmazása

Ha egy intézmény statisztikai modelleket és egyéb mechanikus módszereket alkalmaz a kitettségek ügyfél- vagy ügyletkategóriákba, illetve halmazokba (poolokba) sorolásához, az alábbi feltételeknek kell teljesülniük:

a) a modellnek megfelelő előrejelzési képességgel kell rendelkeznie, és használatával nem torzulhatnak a tőkekövetelmények. A beviteli változóknak ésszerű és hatékony alapot kell képezniük a keletkező előrejelzések számára. A modell nem tartalmazhat lényeges torzítást;

b) az intézménynek megfelelő eljárással kell rendelkeznie a modell bemeneti adatainak ellenőrzésére, amely magában foglalja az adatok pontosságának, teljességének és megfelelőségének értékelését;

c) a modell elkészítésére felhasznált adatoknak reprezentatívnak kell lenniük az intézmény aktuális ügyfeleinekvagy kitettségeinek csoportjára vonatkozóan;

d) az intézménynek rendszeres időközönként validálnia kell a modellt: a validálás magában foglalja a modell teljesítményének és stabilitásának monitorozását, a modellspecifikációk felülvizsgálatát, valamint a modell eredményeinek a tényleges eredményekkel való összevetését;

e) a modellen alapuló besorolások felülvizsgálatának és a modellek megfelelő alkalmazásának biztosítása érdekében az intézménynek a statisztikai modellbe be kell építenie a szakértői véleményt és felülvizsgálatot is. A felülvizsgálati folyamatoknak a modell hiányosságaival kapcsolatos hibák megtalálására és mérséklésére kell irányulniuk. A szakértői véleménynek figyelembe kell vennie minden, a modell által figyelembe nem vett lényeges információt. Az intézménynek dokumentálnia kell a szakértői vélemény és a modell által adott eredmények együttes alkalmazásának módját.

175. cikk

A minősítési rendszerek dokumentálása

(1) Az intézményeknek dokumentálniuk kell minősítési rendszereik felépítését és működésük részleteit. A dokumentációnak bizonyítania kell az e szakaszban meghatározott követelmények teljesülését, és olyan témakörökkel kell foglalkoznia, mint a portfólió-differenciálás, a minősítési kritériumok, a ügyfelek és kitettségek minősítését végző felek felelősségi köre, a besorolási felülvizsgálatok gyakorisága, valamint a minősítési folyamatnak a vezetői ellenőrzése.

▼C2

(2) Az intézménynek dokumentálnia kell, hogy milyen ésszerűségi szempontok és elemzések támasztják alá az általa kiválasztott minősítési kritériumok alkalmazását. Az intézménynek a kockázatminősítési folyamatban bekövetkező minden jelentős változást dokumentálnia kell, és az elkészített dokumentációnak elő kell segítenie a kockázatminősítési folyamatban az illetékes hatóság utolsó felülvizsgálatát követően végrehajtott változtatásokat azonosítását. A minősítések hozzárendelésének szervezési tényezőit – beleértve a minősítési folyamatot és a belső kontrollstruktúrát – is dokumentálni kell.

(3) Az intézménynek dokumentálnia kell a nemteljesítés és veszteség belsőleg használt egyedi fogalommeghatározásait, és biztosítania kell az e rendeletben meghatározott fogalmakkal való összhangjukat.

(4) Ha az intézmény statisztikai modelleket alkalmaz a minősítési folyamatban, az intézménynek dokumentálnia kell ezek módszertanát. A dokumentációnak az alábbiakat kell tartalmaznia:

a) a becslések kategóriákhoz, egyéni ügyfelekhez, kitettségekhez vagy halmazokhoz (poolokhoz) rendelése elméletének, feltételezéseinek, matematikai és empirikus alapjainak, valamint a modell alapján végzett becsléshez alkalmazott adatforrás(ok)nak a részletes leírása;

b) szigorú statisztikai folyamat meghatározása (beleértve az „out-of-time” és „out-of-sample” teljesítménytesztet is) a modell validálásához;

c) azon körülmények feltüntetése, amelyek között a modell nem működik hatékonyan.

(5) Az intézménynek az illetékes hatóság számára kielégítően bizonyítani kell, hogy teljesülnek az e cikkben meghatározott követelmények, amennyiben az intézmény harmadik féltől vásárolt minősítési rendszert, vagy minősítési rendszeren belül használt modellt, és a harmadik fél elutasítja vagy korlátozza az intézmény hozzáférését a minősítési rendszer vagy modell módszertanához kapcsolódó információkhoz vagy az említett módszertan, illetve modell kidolgozásának alapjául szolgáló adatokhoz azzal az indokkal, hogy ezek védett információk.

176. cikk

Adatok karbantartása

(1) Az intézményeknek a belső minősítéseikkel kapcsolatban a 8. rész követelményei szerint adatokat kell gyűjteniük és tárolniuk.

(2) A vállalatokkal, intézményekkel, központi kormányzatokkal és központi bankokkal szembeni kitettségekre vonatkozóan, valamint az olyan részvénykitettségekre vonatkozóan, amelyeknél az intézmény a 155. cikk (3) bekezdésében meghatározott PD/LGD-módszert alkalmazza, az intézményeknek az alábbi információkat kell gyűjteniük és tárolniuk:

a) a ügyfelek és elismert garantőtökteljes minősítéstörténete;

b) a minősítési kategóriába sorolás dátumai;

▼C2

c) a minősítés levezetéséhez használt kulcsfontosságú adatok és módszerek;

d) a minősítési besorolásért felelős személy;

e) a nem teljesítő ügyfelek és kitettségek azonosító adatai;

f) az ilyen jellegű nemteljesítések időpontja és körülményei;

g) a minősítési kategóriákhoz és az átminősítéshez kapcsolódó PD-értékekkel és a realizált nemteljesítési rátákkal, valamint a minősítések közötti migrációval kapcsolatos adatok.

(3) Azon intézményeknek, amelyek az LGD-re és a hitel-egyenértékesítési tényezőkre vonatkozóan nem alkalmaznak saját becsléseket, adatokat kell gyűjteniük és tárolniuk a tényleges LGD-értékek és a 161. cikk (1) bekezdésében meghatározott értékek, valamint a tényleges hitel-egyenértékesítési tényezők és a 166. cikk (8) bekezdésében meghatározott értékek közötti összehasonlításokról.

(4) Az LGD-re és a hitel-egyenértékesítési tényezőkre vonatkozóan saját becsléseket alkalmazó intézményeknek az alábbiakra adatokat kell gyűjteniük és tárolniuk:

a) az egyes minősítési kategóriákhoz kapcsolódó ügyletminősítések, az LGD-re és a hitel-egyenértékesítési tényezőkre vonatkozó becslések teljes múltbeli adatai;

b) a besorolások időpontja, valamint az, hogy a becslések mikor készültek;

c) az ügyletminősítés és az LGD-re és a hitel-egyenértékesítési tényezőkre vonatkozó becslések elkészítéséhez használt kulcsfontosságú adatok és módszerek;

d) az ügyletminősítési besorolást végző személy, valamint az a személy, aki az LGD-re és a hitel-egyenértékesítési tényezőkre vonatkozó becsléseket biztosította;

e) az egyes nem teljesítő kitettségekhez tartozó becsült, valamint realizált LGD-adatok és a hitel-egyenértékesítési tényezőkre vonatkozó adatok;

f) a garanciák vagy hitelderivatívák hitelkockázatot mérséklő hatását az LGD értékén keresztül kimutató intézmények esetében a kitettséghez tartozó LGD-értékre vonatkozó adatok egy garancia vagy hitelderivatíva hatásainak értékelése előtt és után;

g) minden egyes nem teljesítő kitettségre vonatkozóan a veszteség összetevőinek adatai.

▼C2

(5) A lakossággal szembeni kitettségekre vonatkozóan az intézmények az alábbi adatokat kell gyűjteniük és tárolniuk:

a) a kitettségeket kategóriákba és halmazokba (poolokba) besoroló folyamatban használt adatok;

b) a kitettségi kategóriákhoz vagy halmazokhoz (poolokhoz) kapcsolódó, becsült PD-, LGD-értékek és hitel-egyenértékesítési tényezők adatai;

c) a nem teljesítő ügyfelek és kitettségek azonosító adatai;

d) nem teljesítő kitettségek esetében azon kategória vagy halmaz (pool) adatai, amelybe a kitettséget a nemteljesítés előtti évben sorolták, valamint az LGD és a hitel-egyenértékesítési tényező realizáltértéke;

e) a rulírozó lakossági kitettségek veszteségrátájára vonatkozó adatok.

177. cikk

A tőkemegfelelés értékelése során alkalmazott stressztesztek

(1) Az intézménynek a tőkemegfelelés értékelése során alkalmazott megbízható stressz-tesztelési eljárásokkal kell rendelkeznie. A stressztesztelésnek magában kell foglalnia az olyan lehetséges események vagy a gazdasági feltételek olyan jövőbeli változásainak feltérképezését, amelyek kedvezőtlen hatással járhatnak az intézmény hitelkitettségeire vonatkozóan, valamint az intézménynek az ilyen változásokkal szembeni ellenálló képességének értékelését.

(2) Az intézménynek rendszeresen hitelkockázati stressztesztet kell végeznie, hogy értékelje egyes meghatározott feltételeknek a hitelkockázattal kapcsolatos teljes tőkekövetelményre gyakorolt hatását. Az alkalmazandó tesztet a felügyeleti felülvizsgálat fenntartása mellett az intézmény választja meg. Az alkalmazandó tesztnek értelmezhetőnek és ésszerűen szigorúnak kell lennie, figyelembe véve súlyos, de valószerűnek tekinthető recessziós forgatókönyvek hatását is. Az intézménynek értékelnie kell a stresszteszt-forgatókönyvekben foglalt feltételek következtében szükségessé vált minősítési migrációkat. A stresszteszt keretében megvizsgált portfólióknak tartalmazniuk kell az intézmény összes kitettségének túlnyomó részét.

(3) A 153. cikk (3) bekezdésében ismertetett eljárást alkalmazó intézményeknek stressztesztjeik keretébenfigyelembe kell venniük a hitelkockázattal szembeni fedezetnyújtók hitelminőségi besorolásában bekövetkező romlás hatását, és különösen azon eset következményeit, amikor a hitelkockázattal szembeni fedezetnyújtók már nem teljesítik az elismerhetőségi kritériumokat.

2. alszakasz

Kockázatok számszerűsítése

178. cikk

Az ügyfél nemteljesítése

(1) Egy adott ügyfél nemteljesítését akkor kell megtörténtnek tekinteni, ha a következők közül valamelyik vagy mindkettő bekövetkezik:

▼C2

a) az intézmény úgy véli, hogy az ügyfél valószínűsíthetően nem fogja teljes egészében teljesíteni hitelkötelezettségeit az intézmény, annak anyavállalata vagy valamely leányvállalata felé, hacsak az intézmény nem folyamodik visszkeresethez a biztosíték lehívása érdekében;

b) a ügyfeleknek az intézménnyel, anyavállalattal vagy bármely leányvállalatával szembeni jelentős hitelkötelezettsége 90 napon túl késedelmes. Az illetékes hatóságok a lakossággal szembeni kitettségi osztályba tartozó, lakóingatlannal vagy kkv kereskedelmi ingatlanával biztosított kitettségek esetében, valamint a közszektorbeli intézményekkel szembeni kitettségek esetében a 90 napos időtartamot 180 nappal helyettesíthetik. A 180 napos időtartam a 127. cikk esetében nem alkalmazandó.

Lakossággal szembeni kitettségeknél az intézmények a nemteljesítésnek az első albekezdés a) és b) pontjában foglalt fogalommeghatározását alkalmazhatják az egyes ügyletek szintjén, nem pedig az adott hitelfelvevő teljes kötelezettségállománya tekintetében.

(2) Az (1) bekezdés b) pontjának alkalmazásában:

a) folyószámlahitel esetében a késedelem azzal a nappal indul, amikor az ügyfél egy meghatározott határértéket túllép, vagy olyan határértéket határoztak meg számára, mely a jelenleg fennálló tartozásánál kisebb, vagy jóváhagyás nélkül hív le hitelt, és a mögöttes összeg jelentős;

b) az a) pont alkalmazásában a határérték az intézmény által megállapított olyan hitelkeret, amelyről az intézmény tájékoztatja az ügyfelet;

c) hitelkártyák esetében a késedelem a minimálisan törlesztendő összeg esedékességének napjával kezdődik;

d) azt, hogy a hitelkötelezettség-teljesítési késedelem jelentősnek minősül-e, az illetékes hatóságok által meghatározott határérték alapján kell meghatározni. Ez a határérték tükrözi az illetékes hatóság által elfogadhatónak tartott kockázat szintjét;

e) az intézményeknek dokumentált előírásokkal kell rendelkezniük a késedelmes napok számának meghatározására vonatkozóan, különösen a hitelek újbóli elévülése, lejárat-hosszabbítás, módosítás vagy fizetési halasztás biztosítása, megújítás és a meglévő számlák nettósítása tekintetében. Ezeket az előírásokat mindig következetesen kell alkalmazni, és azoknak összhangban kell lenniük az intézmény belső kockázatkezelési és döntési folyamataival.

(3) Az (1) bekezdés a) pontjának alkalmazásában a nemfizetés valószínűségét jelző tényezők közé tartoznak az alábbiak:

a) az intézmény a hitelkötelezettség kamatait be nem folytként könyvelje el;

b) az intézmény a kitettség átvétele után bekövetkező jelentős, észlelt hitelminőség-romlás nyomán egyedi hitelkiigazítást ismer el;

▼C2

c) az intézmény a hitelkötelezettséget lényeges, hitelhez kapcsolódó gazdasági veszteséggel adja el;

d) az intézmény beleegyezik a hitelkötelezettség kényszerű átstrukturálásába, amennyiben ez előreláthatóan ahhoz vezet, hogy a pénzügyi kötelezettség a tőke, a kamat vagy adott esetben a díjak jelentős részének elengedéséből vagy azok halasztásából adódóan csökkent. Ez a PD-/LGD-módszerrel értékelt részvényjellegű kitettségek esetében magában foglalja magának a részvényjellegű kitettségnek a kényszerű átstrukturálását is.

e) az intézmény felszámolási eljárást indított vagy ehhez hasonló intézkedést tett a ügyfélnek az intézménnyel, anyavállalattal vagy bármely leányvállalatával szembeni hitelkötelezettségével kapcsolatban;

f) az ügyfél felszámolási eljárást kezdeményezett vagy hasonló védelmet igényelt, hogy ezáltal az intézménnyel, anyavállalatával vagy bármely leányvállalatával szembeni hitelkötelezettséget elkerülhesse vagy a visszafizetést elhalaszthassa.

(4) Azoknak az intézményeknek, amelyek olyan külső adatokat alkalmaznak, amelyek nincs összhangban a nemteljesítésnek az (1) bekezdésben meghatározott fogalmával, megfelelő korrekciókat kell végrehajtaniuk annak érdekében, hogy azokat széleskörűen megfeleltessék a nemteljesítés fogalmának.

(5) Ha az intézmény úgy tekinti, hogy egy előzőleg nem teljesítő kitettségre vonatkozóan a nemteljesítést kiváltó esemény nem érvényes többé, akkor az intézménynek az ügyfelet vagy az ügyletet teljesítő kitettségként kell minősítenie. Amennyiben a nemteljesítés fogalmának megfelelő esemény a későbbiekben újra felmerül, ez újabb nemteljesítésnek tekintendő.

(6) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki azon feltételek pontos meghatározása céljából, amelyek alapján az illetékes hatóságnak meg kell állapítania a (2) bekezdés d) pontjában említett határértéket.

Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezetet 2014. december 31-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(7) Az EBH iránymutatásokat bocsát ki e cikk alkalmazására vonatkozóan. Az említett iránymutatásokat az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkének megfelelően kell elfogadni.

179. cikk

Általános becslési követelmények

(1) A minősítési kategóriákhoz vagy halmazokhoz (poolokhoz) kapcsolódóparaméterek meghatározásakor az intézményeknek az alábbi követelményeket kell érvényesíteniük:

▼C2

a) az intézmény PD, LGD, hitel-egyenértékesítési tényező és EL kockázati paraméterekre vonatkozó saját becsléseinek magukban kell foglalniuk az összes relevánsadatot, információt és módszert. A becslések kialakításakor mind a múltbeli tapasztalatot, mind pedig empirikus bizonyítékokat fel kell használni, és azok nem alapulhatnak kizárólag szakértői megítélésen. A becsléseknek intuitívnakkell lenniük, és a szóban forgó kockázati paramétereket ténylegesen meghatározó tényezőkön kell alapulniuk. Minél kevesebb adattal rendelkezik egy intézmény, annál konzervatívabbbecslést kell adnia;

b) az intézménynek képesnek kell lennie az elszenvedett veszteséget a nemteljesítés gyakorisága, az LGD értéke, a hitel-egyenértékesítési tényező vagy – amennyiben EL-becsléseket alkalmaznak – a veszteség vonatkozásában felbontani azon tényezők szerint, amelyeket a megfelelő kockázati paramétereket meghatározó tényezőinek tekint. Az intézmény becsléseinek a hosszú távú tapasztalatot reprezentatív módon kell tükrözniük.

c) figyelembe kell venni minden olyan változást, amely a 180. cikk (1) bekezdésének h) pontjában és (2) bekezdésének e) pontjában, a 181. cikk (1) bekezdésének j) pontjában és (2) bekezdésében és a 182. cikk (2) és (3) bekezdésében meghatározott megfigyelési időszakok során a hitelnyújtási gyakorlatban vagy az adósságbehajtás folyamatában bekövetkezett. Az intézmény becsléseinek tükrözniük kell a technikai fejlődés, valamint a rendelkezésre álló új adatok és információk hatásait. Az intézményeknek új információ napvilágra kerülése esetén, de legalább évente egyszer felül kell vizsgálniuk becsléseiket.

d) a becsléshez felhasznált adatok által reprezentált kitettség-populációnak, az adatok kiszámításakor felhasznált kölcsönnyújtási szabályoknak és a többi releváns jellemzőnek összehasonlíthatóknak kell lenniük az intézmény kitettségeinek és előírásainak vonatkozó jellemzőivel. Az adatok alapjául szolgáló gazdasági és piaci feltételeknek egyaránt vonatkozniuk kell mind az aktuális, mind a várható viszonyokra. A mintában található kitettségek számának és a számításra felhasznált időszaknak elégségesnek kell lennie ahhoz, hogy az intézmény megbizonyosodhasson a becslések pontosságáról és megalapozottságáról;

e) vásárolt követelések esetén a becsléseknek tükrözniük kell az összes, a vásárló intézmény számára rendelkezésre álló lényeges információt az alapul szolgáló követelések minőségére vonatkozóan, beleértve a hasonló halmazokra vonatkozó, az eladótól, a vásárló intézménytől vagy külső forrásokból származó adatokat is. A vásárló intézménynek értékelnie kell az eladó által rendelkezésre bocsátott adatokat;

f) az intézménynek a becsléseire vonatkozóan a becslési hibák várható tartományához illeszkedő konzervatív pótlékot kell alkalmaznia. Amennyiben a módszerek és adatok kevéssé kielégítőnek tekinthetők, a hibák várható tartománya is nagyobb, ezért a konzervatív pótléknak is nagyobbnak kell lennie.

Ha az intézmények eltérő becsléseket használnak a kockázattal súlyozott kitettségérték kiszámítására és belső célokra, akkor ezt dokumentálniuk kell, és azoknak indokolhatónak kell lenniük. Amennyiben az intézmények bizonyítani tudják az illetékes hatóságok számára, hogy a 2007. január 1-je előtt gyűjtött adatokat megfelelően korrigálták ahhoz, hogy azokat messzemenően megfeleltessék a nemteljesítés 178. cikk szerinti fogalmának vagy a veszteség fogalmának, az illetékes hatóságok bizonyos fokú rugalmasságot engedélyezhetnek az intézmények számára az adatokra vonatkozó előírások alkalmazásának vonatkozásában.

▼C2

(2) Ha egy intézmény több intézmény közös adatait használja fel, teljesítenie kell a következő feltételeket:

a) a közös adatok alkalmazásában részt vevő más intézmények minősítési rendszerei és kritériumai hasonlóak az általa alkalmazottakkal;

b) a közös adatok állománya reprezentatívan tükrözi azt a portfóliót, amelyre vonatkozóan a közös adatokat használják;

c) a közös adatokat az intézmény hosszabb időn keresztül következetesen alkalmazza állandó becsléseihez;

d) az intézmény továbbra is felelős minősítési rendszereinek integritásáért;

e) az intézménynek minősítési rendszereire vonatkozóan a továbbiakban is elégséges házon belüli tudással kell rendelkeznie, beleértve a minősítési folyamat hatékony monitorozásának és auditálásának képességét is.

180. cikk

A PD-becslésekre vonatkozó egyedi követelmények

(1) A kategóriákba vagy halmazokba (poolokba) való besorolás kockázati paramétereinek meghatározásakor az intézményeknek a vállalatokkal, intézményekkel, központi kormányzatokkal és központi bankokkal szembeni kitettségekre vonatkozóan, valamint az olyan részvényjellegű kitettségekre vonatkozóan, amelyeknél az intézmény a 155. cikk (3) bekezdésében meghatározott PD/LGD-módszert alkalmazza, a PD-becslésre vonatkozó alábbi követelményeket kell érvényesíteniük:

a) az intézményeknek az egyes kötelezetti kategóriákhoz tartozó PD-értékeket az éves nemteljesítési ráták hosszú távon számolt átlagából kell becsülniük. A magas tőkeáttételű vagy elsősorban kereskedelmi forgalomban levő eszközökkel rendelkező ügyfelekre vonatkozó PD-becsléseknek tükrözniük kell az alapul szolgálóeszközök stresszelt-volatilitással jellemzett időszakban mért teljesítményét.

b) vásárolt vállalati követelések esetében az intézmények az éves nemteljesítési ráták hosszú távon számolt átlaga alapján becsülhetik meg az EL egyes kötelezetti kategóriákhoz tartozó értékét;

c) ha egy intézmény a vásárolt vállalati követeléseire megállapított PD- és LGD-értékek hosszú távú átlagból számított becsléseit egy EL-becslésből és egy megfelelő PD- vagy LGD-becslésből vezeti le, a teljes veszteség becslési folyamatának teljesítenie kell a PD és LGD becslésére e részben meghatározott általános előírásokat, és az eredménynek meg kell felelnie az LGD 181. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti fogalmának;

d) az intézmények a PD-becslési technikákat csakezeket alátámasztó elemzéssel együtt alkalmazhatják. Az intézményeknek fel kell ismerniük a szubjektív vélemény fontosságát a különböző technikák eredményeinek együttes használata, valamint a technikák és információk korlátai miatti korrekciókkal kapcsolatos döntések esetén;

▼C2

e) amennyiben egy intézmény a PD-becslésekre vonatkozóan nemteljesítési tapasztalatra vonatkozó belső adatokat alkalmaz, elemzésében bizonyítania kell, hogy a becslések figyelembe veszik a kockázatvállalási feltételeket, valamint az adatokat létrehozó minősítési rendszer és az aktuális minősítési rendszer közötti különbségeket. Amennyiben a kockázatvállalási feltételek vagy minősítési rendszerek megváltoztak, az intézménynek nagyobb konzervatív pótlékot kell alkalmaznia a PD-becslésekben;

f) amennyiben egy intézmény belső kategóriáit egy külső hitelminősítő intézet vagy hasonló szervezet által alkalmazott minősítési kategóriába sorolja vagy megfelelteti azokkal, majd a külső szervezet minősítési kategóriáinál megfigyelt nemteljesítési rátát az intézmény minősítési kategóriáira vonatkoztatja, a megfeleltetésnek a belső minősítési rendszer kritériumainak a külső szervezetek által használt kritériumokkal történő összehasonlításán, valamint a közös ügyfelek belső és külső minősítésének összehasonlításán kell alapulnia. Kerülni kell a megfeleltetési módszerben vagy az alapul szolgáló adatokban levő torzításokat és inkonzisztenciákat. A külső szervezet által a mennyiségi meghatározáshoz használt adatok mögöttes kritériumainak kizárólag a nemteljesítési kockázatra kell irányulniuk, és nem tükrözhetik az ügylet jellemzőit. A 178. cikk követelményeire is figyelemmel, az intézmény által készített elemzésnek magában kell foglalnia az alkalmazott nemteljesítés-fogalmának összehasonlítását. Az intézménynek dokumentálnia kell a megfeleltetés alapját;

g) amennyiben egy intézmény statisztikai modellt használ a nemteljesítés előrejelzésére, lehetőség van arra, hogy a PD-értékeket egy adott kategóriába tartozó ügyfelek nemteljesítési valószínűségeinek egyszerű átlagaként becsülje. Az intézmény nemteljesítést előrejelző modelljeinek erre a célra történő alkalmazása során meg kell felelni a 174. cikkben meghatározott szabályoknak;

h) függetlenül attól, hogy egy intézmény külső, belső vagy közös adatforrásokat, illetve ennek a háromnak a kombinációját használja-e a PD-érték becslésére, az ezeket alátámasztó múltbeli megfigyelési időszak hosszának legalább egy forrás tekintetében legalább öt évnek kell lennie. Ha a rendelkezésre álló megfigyelési időszak egy forrás tekintetében hosszabb időszakot tekint át, és ezek az adatok relevánsak, akkor ezt a hosszabb időszakot kell alkalmazni. Ez a pont a részvényjellegű kitettségeknél alkalmazott PD-/LGD-módszerre is vonatkozik. Az illetékes hatóságok engedélyétől függően azok az intézmények, amelyek nem kaptak engedélyt a 143. cikknek megfelelően az illetékes hatóságtól az LGD-re vagy a hitel-egyenértékesítési tényezőkre vonatkozó saját becslések alkalmazására, az IRB-módszer bevezetésekor használhatnak két évet felölelő vonatkozó adatokat. Ez az időszak minden évben egy évvel nő addig, míg a vonatkozó adatok öt évet fel nem ölelnek.

(2) A lakossággal szembeni kitettségekre a következő követelmények alkalmazandók:

a) az intézménynek az egyes kötelezetti kategóriákhoz vagy halmazokhoz (poolokhoz) tartozó PD-értékeket az éves nemteljesítési ráták hosszú távon számolt átlagából kell becsülnie;

b) a PD-becslések a teljes veszteségre vonatkozó becslésből ésa megfelelő LGD-becslésekből is levezethetők;

▼C2

c) az intézménynek a veszteségi jellemzők becslésénél a kitettségek kategóriákba vagy halmazokba (poolokba) sorolásához alkalmazott belső adatokat kell elsődleges információforrásnak tekintenie. Az intézmények külső adatokat (közös adatokat is beleértve) vagy statisztikai modelleket is használhatnak a mennyiségi meghatározáshoz, amennyiben egyaránt szoros kapcsolat áll fenn:

i. az intézmény minősítési kategóriákba vagy halmazokba (poolokba) sorolási folyamata és a külső adatforrás által alkalmazott eljárás között; és

ii. az intézmény belső kockázati profilja és a külső adatok összetétele között;

d) ha egy intézmény a lakossággal szembeni kitettségeihez kapcsolódó PD- és LGD-értékek hosszú távú átlagból számított becsléseit a teljes veszteségre vonatkozó becslésből és egy megfelelő PD-vagy LGD-becslésből vezeti le, a teljes veszteségre vonatkozó becslési folyamatnak teljesítenie kell az e részben meghatározott általános PD- és LGD-becslési előírásokat, és az eredménynek összhangban kell állnia az LGD 181. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti fogalmával;

e) függetlenül attól, hogy egy intézmény külső, belső vagy közös adatforrásokat, illetve ennek a háromnak a kombinációját használja-e a veszteségjellemzők becsléseihez, az ezeket alátámasztó múltbeli megfigyelési időszak hosszának legalább egy forrás tekintetében legalább öt évnek kell lennie. Ha a rendelkezésre álló megfigyelési időszak egy forrás esetében hosszabb időszakot tekint át, és ezek az adatok relevánsak, akkor ezt a hosszabb időszakot kell alkalmazni. Az intézménynek nem kell egyenlő fontosságot tulajdonítania a múltbeli adatoknak, ha a friss adatok a veszteségi ráták jobb előrejelzői. Az illetékes hatóságok engedélye alapján az intézmény – az IRB-módszer bevezetésekor – felhasználhat két évet felölelő vonatkozó adatokat. Ez az időszak minden évben egy évvel nő addig, míg a vonatkozó adatok öt évet fel nem ölelnek.

f) az intézményeknek azonosítaniuk és elemezniük kell a kockázati paraméterek várható változását a hitelkitettségek élettartama során (élettartam-hatás).

Vásárolt lakossági követelések esetén az intézmények külső és belső referenciaadatokat használhatnak. Az intézményeknek az összes vonatkozó adatforrást fel kell használniuk az összehasonlításhoz.

(3) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a következők részletes meghatározása érdekében:

a) azok a feltételek, amelyek szerint az illetékes hatóságok megadhatják az (1) bekezdés h) pontjában és a (2) bekezdés e) pontjában említett engedélyeket;

b) azok a módszerek, amelyekkel az illetékes hatóságoknak értékelniük kell az intézmény által a 143. cikk szerinti PD becsléshez használt módszertant.

▼C2

Az EBH 2014. december 31-ig benyújtja a Bizottságnak a szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

181. cikk

A saját LGD-becslések egyedi követelményei

(1) A kategóriákba vagy halmazokba (poolokba) való besorolás kockázati paramétereinek számszerűsítésekor az intézményeknek saját LGD-becsléseikre vonatkozóan az alábbi követelményeket kell érvényesíteniük:

a) az intézményeknek az egyes ügyletkategóriákhoz vagy halmazokhoz (poolokhoz) tartozó LGD-értékeket az egyes ügyletkategóriákhoz vagy halmazokhoz (poolokhoz) tartozó realizált LGD-értékek átlaga alapján, az adatforrásokon belüli összes megfigyelt nemteljesítés használatával (nemteljesítésekkel súlyozott átlaga) kell becsülniük;

b) az intézményeknek a gazdasági dekonjunktúrának megfelelő LGD-becsléseket kell alkalmazniuk, ha e becslések konzeratívabbak a hosszú távú átlagnál. Amennyiben egy minősítési rendszer az egyes kategóriákra vagy halmazokra vonatkozóan várhatóan hosszabb távon állandó nagyságú tényleges LGD-értékeket ad, akkor az intézményeknek korrigálniuk kell az egyes kategóriák vagy halmazok kockázati paramétereire vonatkozó becsléseiket annak érdekében, hogy korlátozzák a gazdasági dekonjunktúrának a tőkére gyakorolt hatását;

c) az intézménynek figyelembe kell vennie minden, az ügyfélkockázat, illetve a biztosíték vagy biztosítéknyújtó kockázata között fennálló esetleges függőség mértékét. Konzervatívan kell kezelni azokat az eseteket, amikor jelentős mértékű függőség áll fenn;

d) az alapul szolgáló kötelezettségek és a biztosíték közötti devizanem eltéréseket az intézménynek LGD becsléseiben konzervatívan kell kezelnie;

e) amennyiben az LGD-becslések figyelembe veszik a biztosíték meglétét, ezek a becslések nem alapulhatnak kizárólag a biztosíték becsült piaci értékén. Az LGD-becslésekben figyelembe kell venni, hogy az intézmények nem feltétlenül tudják a biztosítékokat gyorsan ellenőrzésük alá vonni, illetve azokat értékesíteni;

f) amennyiben az LGD-becslések figyelembe veszik a biztosíték meglétét, az intézményeknek a 4. fejezet 3. szakaszában előírtaknak általánosságban megfelelő formában ki kell dolgozniuk a biztosíték kezelésével, a jogbiztonsággal és a kockázatkezeléssel kapcsolatos belső követelményeket;

g) amennyiben az intézmény a 6. fejezet 5. vagy 6. szakaszának megfelelően elismeri a biztosítékot a partnerkockázati kitettség meghatározásakor, a biztosítékból várhatóan megtérülő összeg nem vehető figyelembe az LGD becslésekor;

▼C2

h) a már nem teljesítő kitettségek esetében az intézménynek az egyes kitettségekkel kapcsolatban várható veszteségekre vonatkozó, az aktuális gazdasági helyzetet és a kitettség állapotát figyelembe vevő legjobb becslésének és a megtérülési időszakban – azaz a nemteljesítés bekövetkezésének időpontja és a kitettség végleges likvidálásának időpontja között – esetleg felmerülő további nem várható veszteségek miatti veszteségráta-növekedésre vonatkozó becslésének az összegét kell alapul vennie;

i) az intézmény eredménykimutatásában való tőkésítésük mértékéig a be nem fizetett késedelmi díjakat hozzá kell adni az intézmény kitettségéhez és veszteségéhez;

j) a vállalatokkal, intézményekkel, központi kormányzatokkal és központi bankokkal szembeni kitettségek esetében az LGD-becsléseknek legalább egy adatforrás esetében legalább öt évet felölelő, a bevezetés után minden évben egy évvel meghosszabbodó, így legalább hét évet elérő időszakból származó múltbeli adatokon kell alapulniuk. Ha a rendelkezésre álló megfigyelési időszak egy forrás esetében hosszabb időszakot tekint át, és ezek az adatok relevánsak, akkor ezt a hosszabb időszakot kell alkalmazni.

(2) Lakossággal szembeni kitettségek esetében az intézmények a következőket tehetik:

a) az LGD-becsléseket levezethetik a realizált veszteségekből és a megfelelő PD-becslésekből;

b) kimutathatják a jövőbeli lehívásokat a hitel-egyenértékesítési tényezőikben vagy LGD-becsléseikben;

c) vásárolt lakossági követelések esetén használhatnak külső és belső referenciaadatokat LGD-becsléseikben.

A lakossággal szembeni kitettségek esetében az LGD-becsléseknek legalább ötéves adatokon kell alapulniuk. Az intézménynek nem kell egyenlő fontosságot tulajdonítania a múltbeli adatoknak, ha a friss adatok a veszteségi ráta jobb előrejelzői. Az illetékes hatóságok engedélye alapján az intézmény – az IRB-módszer bevezetésekor – felhasználhat két évet felölelő vonatkozó adatokat. Ez az időszak minden évben egy évvel nő addig, míg a vonatkozó adatok öt évet fel nem ölelnek.

(3) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a következők részletes meghatározása érdekében:

a) az (1) bekezdésben említett gazdasági dekonjunktúra jellege, súlyossága és időtartama;

b) azok a feltételek, amelyek alapján az illetékes hatóság engedélyezheti, hogy valamely intézmény a (2) bekezdésnek megfelelően – az IRB-módszer bevezetésekor – két évet felölelő vonatkozó adatokat használjon.

▼C2

Az EBH 2014. december 31-ig benyújtja a Bizottságnak a szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

182. cikk

A hitel-egyenértékesítési tényezőre vonatkozó saját becslések egyedi követelményei

(1) A kategóriákba vagy halmazokba (poolokba) való besorolás kockázati paramétereinek számszerűsítésekor az intézményeknek a hitel-egyenértékesítési tényezőre vonatkozó saját becsléseikre az alábbi követelményeket kell érvényesíteniük:

a) az intézményeknek az egyes ügyletkategóriákhoz vagy halmazokhoz (poolokhoz) tartozó hitel-egyenértékesítési tényezőket az egyes ügyletkategóriákhoz vagy halmazokhoz (poolokhoz) tartozó realizálts hitel-egyenértékesítési tényezők átlaga alapján, az adatforrásokban szereplő összes megfigyelt nemteljesítésből a nemteljesítésekkel súlyozott átlag használatával kell becsülniük;

b) az intézményeknek a gazdasági dekonjunktúrának megfelelő becsléseket kell alkalmazniuk a hitel-egyenértékesítési tényezőre vonatkozóan, ha e becslések óvatosabbak a hosszú távú átlagnál. Amennyiben egy minősítési rendszer az egyes kategóriákra vagy halmazokra (poolokra) vonatkozóan várhatóan hosszabb távon állandó nagyságú tényleges hitel-egyenértékesítési tényezőket ad, akkor az intézményeknek korrigálniuk kell az egyes kategóriák vagy halmazok (poolok) kockázati paramétereire vonatkozó becsléseiket annak érdekében, hogy korlátozzák a gazdasági dekonjunktúrának a tőkére gyakorolt hatását;

c) az intézmények hitel-egyenértékesítési tényezőre vonatkozó becsléseinek a nemteljesítést kiváltó esemény időpontjáig vagy azt követően az ügyfél által végzett esetleges további lehívások lehetőségét is tükrözniük kell. A becsült hitel-egyenértékesítési tényezőnek nagyobb konzervatív pótlékot kell magában foglalnia, ha a nemteljesítés gyakorisága és a hitel-egyenértékesítési tényező mértéke között nagy valószínűséggel erősebb pozitív korreláció várható;

d) a hitel-egyenértékesítési tényezők becslésénél az intézményeknek figyelembe kell venniük a számlavezetés monitoringjára és a kifizetések feldolgozására elfogadott konkrét szabályzataikat és stratégiáikat. Az intézményeknek azt is figyelembe kell venniük, hogy képesek-e és készek-e a további lehívásokat megakadályozni a fizetési nemteljesítést még nem kimerítő események – mint például szerződésszegés vagy más technikailag nemteljesítésnek minősülő események – esetén;

e) az intézményeknek megfelelő rendszerekkel és eljárásokkal kell rendelkezniük az ügyletek összegének, a folyósítási kötelezettséggel járó hitelkeret aktuális egyenlegének, valamint az aktuális egyenlegek változásainak ügyfelenként és kategóriákként történő monitoringjára. Az intézménynek képesnek kell lennie a fennálló egyenlegek napi szintű monitorozására;

▼C2

f) ha az intézmények a hitel-egyenértékesítési tényezőre vonatkozóan eltérő becsléseket használnak a kockázattal súlyozott kitettségérték kiszámítására és belső célokra, akkor ennek dokumentáltnak, és indokolhatónak kell lennie.

(2) A vállalatokkal, intézményekkel, központi kormányzatokkal és központi bankokkal szembeni kitettségek esetében a hitel-egyenértékesítési tényezőkre vonatkozó becsléseknek legalább egy adatforrás esetében legalább öt évet felölelő, a bevezetés után minden évben egy évvel meghosszabbodó, így legalább hét évet elérő időszakból származó történeti adatokon kell alapulniuk. Ha a rendelkezésre álló megfigyelési időszak egy forrás esetében hosszabb időszakot tekint át, és ezek az adatok relevánsak, akkor ezt a hosszabb időszakot kell alkalmazni.

(3) Lakossággal szembeni kitettségek esetében az intézmények hitel-egyenértékesítési tényezőikben vagy LGD-becsléseikben kimutathatják a jövőbeli lehívásokat.

A lakossággal szembeni kitettségek esetében a hitel-egyenértékesítési tényezőkre vonatkozó becsléseknek legalább ötéves adatokon kell alapulniuk. Az (1) bekezdés a) pontjától eltérve, az intézménynek nem kell egyenlő fontosságot tulajdonítania a múltbeli adatoknak, ha a friss adatok a lehívási arány jobb előrejelzői. Az illetékes hatóságok engedélye alapján az intézmény –az IRB-módszer bevezetésekor– felhasználhat két évet felölelő vonatkozó adatokat. Ez az időszak minden évben egy évvel nő addig, míg a vonatkozó adatok öt évet fel nem ölelnek.

(4) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a következők részletes meghatározása érdekében:

a) az (1) bekezdésben említett gazdasági dekonjunktúra jellege, súlyossága és időtartama;

b) azok a feltételek, amelyek alapján az illetékes hatóság engedélyezheti, hogy az intézmény két évet felölelő vonatkozó adatokat használjon abban az időszakban, amikor először alkalmazza az IRB-módszert.

Az EBH 2014. december 31-ig benyújtja a Bizottságnak a szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

183. cikk

A garanciák és hitelderivatívák hatásának értékelésére vonatkozó követelmények a vállalatokkal, intézményekkel, központi kormányzatokkal és központi bankokkal szembeni kitettségek esetében, amennyiben azokra LGD-becsléseket alkalmaznak, valamint a lakossággal szembeni kitettségek esetében

(1) Az elismert garantőrökre és garanciákra a következő követelmények vonatkoznak:

▼C2

a) az intézményeknek egyértelműen meghatározott kritériumokkal kell rendelkezniük a kockázattal súlyozott kitettségértékek kiszámítása során elismert garantőrök típusaira vonatkozóan;

b) elismert garantőrök esetében ugyanazok a szabályok alkalmazandók, mint amelyeket a 171., 172. és 173. cikkben határoztak meg a ügyfelekre vonatkozóan;

c) a garanciát írásba kell foglalni, azt a garantőr nem mondhatja fel, addig kell hatályosnak lennie, amíg a kötelezettségvállalásnak teljes mértékben eleget nem tesznek (az összeg és a garancia futamidejének vonatkozásában), valamint jogilag érvényesíthetőnek kell lennie a garantőrrel szemben azon a joghatósági területen, ahol a garantőr olyan lefoglalható vagyontárgyakkal rendelkezik, amelyekre vonatkozóan az ítélet érvényesíthető. Az illetékes hatóságok engedélye mellett elismerhetők olyan feltételes garanciák, amelyek bizonyos feltételek teljesülése esetén a garantőrt nem kötelezik teljesítésre. A besorolási kritériumoknak megfelelő módon kell kezelniük a kockázatcsökkentési hatás lehetséges romlását.

(2) Az intézménynek egyértelműen meghatározott kritériumokkal kell rendelkeznie a kategóriák, halmazok (poolok) vagy LGD-becslések módosításához, illetve a lakossággal szembeni kitettségek és az elismert vásárolt követelések esetében a kitettségek kategóriákba vagy halmazokba (poolokba) történő besorolási folyamatára vonatkozóan ahhoz, hogy kimutassa a garanciák hatását a kockázattal súlyozott kitettségérték kiszámításában. Ezeknek a kritériumoknak meg kell felelniük a 171., 172., és 173. cikkben meghatározott követelményeknek.

A kritériumoknak intuitívnak kell lenniük. A kritériumokban számításba kell venni a garantőr képességét és szándékát a garancia teljesítésére, a garantőr általi fizetések várható időpontját, a garantőr garancia szerinti teljesítése és a kötelezett fizetőképessége közti korrelációs szintet, valamint az ügyfélnél fennmaradó reziduális kockázat mértékét.

(3) A garanciákra vonatkozóan e cikkben meghatározott követelmények az egyetlen ügyfélre vonatkozó (single-name) hitelderivatívákra is alkalmazandók. A hitelderivatíva alapul szolgáló kötelezettsége és referenciakötelezettsége közötti eltérésre vonatkozóan vagy egy hitelkockázati esemény bekövetkezésének megállapítására használt kötelezettségére vonatkozóan a 216. cikk (2) bekezdésében meghatározott követelményeket kell alkalmazni. A lakossággal szembeni kitettségek és az elismert vásárolt követelések esetében ezt a bekezdést kell alkalmazni a kitettségek kategóriákba vagy halmazokba (poolokba) sorolási folyamatára is.

A kritériumokban ki kell térni a hitelderivatíva fizetési struktúrájára, és konzervatívan kell értékelni annak a megtérülések szintjére és időzítésére gyakorolt hatását. Az intézménynek mérlegelnie kell, hogy a reziduális kockázat egyéb formái milyen mértékig maradnak meg.

(4) Az (1)–(3) bekezdésben szereplő követelmények nem alkalmazandók az intézmények, központi kormányzatok és központi bankok, valamint a 201. cikk (1) bekezdésének g) pontjában meghatározott követelményeknek megfelelő vállalatok által nyújtott garanciák esetében, ha az intézmény engedélyt kapott arra, hogy a 148. és 150. cikknek megfelelően az ilyen szervezetekkel szembeni kitettségeknél a sztenderd módszert alkalmazza. Ebben az esetben a 4. fejezet követelményeit kell alkalmazni.

▼C2

(5) Lakossági garanciák esetében az (1), (2) és (3) bekezdésben szereplő követelményeket kell alkalmazni a kitettségek kategóriákba és halmazokba (poolokba) sorolásánál, valamint a PD-érték becslésénél is.

(6) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki azon feltételek pontos meghatározásához, amelyek szerint az illetékes hatóságok engedélyezhetik a feltételes garanciák elismerését.

Az EBH 2014. december 31-ig benyújtja a Bizottságnak a szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

184. cikk

Vásárolt követelésekre vonatkozó követelmények

(1) A kategóriákba vagy halmazokba (poolokba) való besorolás kockázati paramétereinek számszerűsítésekor az intézményeknek biztosítaniuk kell a (2)–(6) bekezdésben meghatározott feltételek teljesülését.

(2) Az ügylet struktúrájának biztosítania kell, hogy az intézmény minden előrelátható körülmény közepette megőrizze a követelésekből származó készpénzbevétel fölötti ellenőrzését és tényleges tulajdonjogát. Amennyiben az ügyfélközvetlenül az eladónak vagy az állománykezelőnek teljesít fizetést, az intézménynek rendszeresen ellenőriznie kell, hogy a fizetéseket teljes egészében továbbítják-e, és hogy azok megfelelnek-e a szerződésben vállalt feltételeknek. Az intézményeknek rendelkezniük kell olyan eljárásokkal, amelyek biztosítják a követelések és készpénzbevételek tulajdonjogának védelmét olyan felszámolási eljárásokkal és jogi igényekkel szemben, amelyek jelentősen késleltethetik a hitelnyújtó számára a követelések értékesítését vagy áthelyezését, illetve a készpénzbevételek fölötti ellenőrzés megőrzését.

(3) Az intézménynek mind a vásárolt követelések minőségét, mind az eladó és állománykezelő pénzügyi helyzetét monitoroznia kell. A következők alkalmazandók:

a) az intézménynek értékelnie kell a vásárolt követelések, valamint az eladó és az állománykezelő pénzügyi helyzete közötti korrelációt, és rendelkeznie kell a vészhelyzetek ellen védelmet nyújtó belső szabályzatokkal és eljárásokkal, beleértve az egyes eladók és állománykezelők belső kockázatminősítési besorolására szolgáló eljárásokat;

b) az intézménynek egyértelmű és hatékony szabályzatokkal és eljárásokkal kell rendelkeznie az eladó és az állománykezelő elismerhetőségének meghatározására. Az intézménynek vagy megbízottjának az eladókra és állománykezelőkre vonatkozóan rendszeres felülvizsgálatot kell végeznie annak érdekében, hogy ellenőrizze az eladó vagy állománykezelő jelentéseinek pontosságát, felderítse a csalásokat vagy működési problémákat, és ellenőrizze az eladó hitelezési szabályzatainak minőségét, illetve az állománykezelő követelésbeszedésre vonatkozó szabályzatait és eljárásait. A felülvizsgálatok eredményeit dokumentálni kell;

▼C2

c) az intézménynek értékelnie kell a vásárolt követelés-halmazok (poolok) jellemzőit, beleértve az előlegen felüli kifizetéseket, az eladó múltbeli elmaradásaival kapcsolatos információkat, a nem teljesítő hiteleket, a nem teljesítő hitelekre elszámolt értékvesztést, a fizetési feltételeket és a potenciális ellenszámlákat;

d) az intézménynek hatékony szabályokkal és eljárásokkal kell rendelkeznie az egyes ügyfélkoncentrációk vásárolt követelés-halmazokon (poolokon) belüli és a halmazok (poolok) közötti aggregált alapon történő monitorozására;

e) az intézménynek gondoskodnia kell arról, hogy az állománykezelőtől időben és megfelelően részletezve kapja meg a követelések elévüléséről és felhígulásáról szóló jelentéseket ahhoz, hogy biztosítani tudja az intézmény vásárolt követelésekre vonatkozó elismerhetőségi kritériumainak és előlegfizetési politikáinak való megfelelést, valamint ahhoz, hogy hatékony eszközt biztosítson az eladó értékesítési feltételei és a felhígulás monitorozására és jóváhagyására.

(4) Az intézménynek rendelkeznie kell olyan rendszerekkel és eljárásokkal, amelyek alkalmazásával az eladó pénzügyi helyzetében és a vásárolt követelések minőségében bekövetkező romlást már korai fázisban észlelni, és a felmerülő problémákat proaktívan kezelni tudja. Az intézménynek egyértelmű és hatékony szabályzatokkal, eljárásokkal és információs rendszerekkel kell rendelkeznie a szerződésszegések monitorozása érdekében, valamint egyértelmű és hatékony szabályzatokat és eljárásokat kell megállapítania a jogi lépések kezdeményezésére, valamint a problémás vásárolt követelések kezelésére.

(5) Az intézménynek egyértelmű és hatékony szabályzatokkal és eljárásokkal kell rendelkeznie a vásárolt követelések, a hitelek és a készpénz ellenőrzésére vonatkozóan. Az írásos belső szabályzatoknak meg kell határozniuk a követelésvásárlási program összes lényeges elemét, beleértve az előlegfizetési arányokat, az elismert biztosítékokat, a szükséges dokumentációt, a koncentrációs határértékeket, valamint a készpénzbevételek kezelésének módját. Ezeknek az elemeknek megfelelő módon figyelembe kell venniük az összes vonatkozó és lényeges tényezőt, beleértve az eladó és az állománykezelő pénzügyi helyzetét, a kockázatok koncentrációját, a vásárolt követelések minőségi trendjeit és az eladó ügyfélbázisát, továbbá a belső rendszereknek biztosítaniuk kell, hogy előlegkifizetés csak pontosan meghatározott biztosítékok és dokumentáció ellenében történjen.

(6) Az intézménynek hatékony belső folyamattal kell rendelkeznie az összes belső szabályzatnak és eljárásnak való megfelelés értékelésére. Az eljárásnak magában kell foglalnia az intézmény követelésvásárlási programja összes kritikus fázisának rendszeres ellenőrzését, a feladatoknak egyrészt az eladó és az állománykezelő értékelése, valamint a kötelezett értékelése közötti, másrészt az eladó és az állománykezelő értékelése, valamint az eladó és állománykezelő helyi ellenőrzése közötti megosztása értékelését, továbbá a „back office”-műveletek értékelését, kiemelten összpontosítva a képzettségre, a tapasztalatra, a személyi állomány létszámára és a támogató automatizált rendszerekre.

▼C2

3. alszakasz

Belső becslések validálása

185. cikk

Belső becslések validálása

Az intézményeknek az alábbi követelményeknek eleget téve kell validálniuk belső becsléseiket:

a) az intézményeknek megbízható rendszereket kell működtetniük a minősítési rendszerek és eljárások pontosságának és következetességének validálására, illetve az összes, releváns kockázati paraméter becslésére. A belső validálási folyamatnak lehetővé kell tennie az intézmény számára a belső minősítési és kockázatbecslési rendszerek teljesítményének következetes és értelmezhető módon történő értékelését;

b) az intézményeknek rendszeresen össze kell hasonlítaniuk a tényleges nemteljesítési rátákat a becsült PD-értékekkel minden minősítési kategória esetében, és amennyiben a realizált nemteljesítési ráták az adott kategória tekintetében a várt sávon kívül esnek, az intézményeknek külön elemezniük kell az eltérés okait. Az LGD-re és a hitel-egyenértékesítési tényezőkre vonatkozóan saját becsléseket használó intézmények ezekre a becslésekre vonatkozóan hasonló elemzést kell végezniük. Az ilyen összehasonlítások során a lehető leghosszabb időszakot felölelő múltbeli adatokat kell felhasználni. Az intézményeknek dokumentálniuk kell az ilyen összehasonlításokhoz használt módszereket és adatokat. Az elemzést és a dokumentációt legalább évente egyszer frissíteni kell;

c) az intézményeknek egyéb mennyiségi validálási eszközöket, valamint a releváns, külső adatforrásokkal szembeni összehasonlításokat is alkalmazniuk kell. Az elemzésnek a portfóliónak megfelelő, rendszeresen aktualizált és a releváns megfigyelési időszakot átfogó adatokon kell alapulnia. Az intézmények minősítési rendszereik teljesítményére vonatkozó belső értékelésének a lehető leghosszabb időszakot kell felölelnie;

d) a mennyiségi validálásra felhasznált módszereknek és adatoknak időben konzisztenseknek kell lenniük. A becslési és validálási módszerek és adatok (mind az adatforrások, mind a felölelt időszakok) változásait dokumentálni kell;

e) az intézményeknek megbízható belső előírásokat kell alkalmazniuk az olyan helyzetekre, ahol a realizált PD, LGD, hitel-egyenértékesítési tényező és – amennyiben az EL-értéket alkalmazzák – a teljes veszteség értéke és a becslések közti különbségek elég jelentőssé válnak ahhoz, hogy megkérdőjelezzék a becslések érvényességét. Ezeknek az előírásoknak figyelembe kell venniük az üzleti ciklusokat és a nemteljesítési értékek hasonló szisztematikus változékonyságait. Amennyiben a realizált értékek továbbra is magasabbak a várható értékeknél, az intézményeknek ennek megfelelően felfelé kell korrigálniuk a becsléseket, hogy azok a tényleges nemteljesítési és veszteségi értékeket tükrözzék.

▼C2

4. alszakasz

Részvényjellegű kitettségekre vonatkozó követelmények a belső modelleken alapuló módszer szerint

186. cikk

Szavatolótőke-követelmény és a kockázatok számszerűsítése

Az intézményeknek az alábbi előírásokat kell teljesíteniük a szavatolótőke-követelmény kiszámításakor:

a) a potenciális veszteség becslésének ellenállónak kell lennie az intézmény adott részesedéseinek hosszú távú kockázati profilját befolyásoló kedvezőtlen piaci fejleményekkel szemben. A hozameloszlások megjelenítésére szolgáló adatoknak a leghosszabb olyan rendelkezésre álló mintavételezési időszakot kell tükrözniük, amelyek alkalmasak az intézmény vonatkozó részvényjellegű kitettségei kockázatprofiljának bemutatására. A felhasznált adatoknak elégségeseknek kell lenniük ahhoz, hogy konzervatív, statisztikailag megbízható és megalapozott veszteségbecslést nyújtsanak, amely nem kizárólag szubjektív vagy szakértői véleményre támaszkodik. Az alkalmazott sokknak a potenciális veszteségek konzervatívbecslését kell eredményeznie egy releváns hosszú távú piaci vagy üzleti ciklusra vonatkozóan. Az intézménynek a rendelkezésre álló adatok empirikus elemzését számos tényezőn alapuló korrekciókkal kell kombinálnia ahhoz, hogy a modell alkalmazásával kielégítően valósághű és konzervatív eredményeket kapjon. A potenciális negyedéves veszteségek becslésére szolgáló kockáztatott érték-(VaR) modellek megalkotásakor az intézmények használhatnak negyedéves adatokat, illetve rövidebb időtartamra vonatkozó adatokat is, ha azokat empirikus bizonyítékokkal alátámasztott, jól kidolgozott és dokumentált megfontolásokon és elemzésen alapuló, analitikusan megfelelő módszerrel a negyedéves adatokkal egyenértékűvé alakítják. Ez a módszer kellő konzervativizmussal, időben következetesen alkalmazandó. Amennyiben csak korlátozott mértékben áll rendelkezésre releváns adat, az intézménynek megfelelő konzervatív pótlékot kell alkalmaznia;

b) az alkalmazott modelleknek megfelelő módon kell leképezniük a részvényhozamokban megtestesülő összes jelentős kockázatot, beleértve mind az általános piaci kockázatot, mind pedig az intézmény részvényjellegű portfóliójának egyedi kockázati kitettségét. A belső modelleknek megfelelő magyarázatot kell adniuk a múltbeli árváltozásokra, és tükrözniük kell mind a lehetséges koncentráció nagyságát, mind az összetételét érintő változásokat, és kedvezőtlen piaci környezetben is megbízhatónakkell lenniük. A becsléshez használt adatok által képviselt kockázati kitettségek körének szorosan megfeleltethetőnek vagy legalább összehasonlíthatónak kell lennie az intézmény részvényjellegű kitettségei esetében alkalmazottakkal;

c) a belső modellnek megfelelően illeszkednie kell az intézmény részvényjellegű portfóliójának kockázati profiljához és komplexitásához. Amennyiben az intézmény jelentős olyan részesedésekkel rendelkezik, amelyek értéke erősen nem lineáris természetű, a belső modelleket úgy kell megtervezni, hogy azok megfelelően tükrözzék az ilyen jellegű instrumentumokhoz kapcsolódó kockázatokat;

d) az egyes pozíciók becsléseknek, piaci indexeknek és kockázati tényezőknek való megfeleltetésének hihetőnek, intuitívnak és koncepcionálisan megbízhatónak kell lennie;

▼C2

e) az intézményeknek empirikus elemzéssel kell bizonyítaniuk kockázati tényezőik megfelelőségét, ideértve azon képességüket, hogy fedezzék mind az általános, mind az egyedi kockázatokat;

f) a részvényjellegű kitettségekből származó hozamok volatilitására vonatkozó becsléseknek magukban kell foglalniuk a releváns és rendelkezésre álló adatokat, információkat és módszereket. Függetlenül felülvizsgált belső adatokat vagy külső forrásokból – beleértve a közös adatokat is – származó adatokat kell felhasználni;

g) alapos és átfogó jellegű stressztesztelési programot is létre kell hozni.

187. cikk

Kockázatkezelési folyamat és kontroll

A szavatolótőke-követelmény megállapítása céljára szolgáló belső modellek kidolgozására és használatára vonatkozóan az intézményeknek meg kell határozniuk azokat a szabályzatokat, eljárásokat és kontroll folyamatokat, amelyek a modell és a modellezési folyamat integritását biztosítják. Ezeknek a szabályzatoknak, eljárásoknak és kontroll folyamatoknak az alábbiakat kell magukban foglalniuk:

a) a belső modell teljes integrációja az intézmény általános vezetői információs rendszerébe, valamint a nem kereskedési könyvi részvényportfólió kezelésébe. A belső modelleket teljes egészében integrálni kell az intézmény kockázatkezelési infrastruktúrájába, ha azokat különösen az alábbiak során alkalmazzák: a részvényportfólió teljesítményének mérése és értékelése (beleértve a kockázattal korrigált teljesítményt is), a gazdasági tőkének a részvényjellegű kitettségekhez történő allokációja, valamint az általános tőkemegfelelés és a befektetéskezelési folyamat értékelése;

b) a belső modellezési eljárás minden elemének rendszeres és független felülvizsgálata, beleértve a modellek módosításának jóváhagyását, a modell bemeneti adatainak ellenőrzését, valamint a modelleredmények felülvizsgálatát, például a kockázatszámítás közvetlen ellenőrzését biztosító, kidolgozott vezetői rendszereket, eljárásokat és ellenőrző funkciókat. Ezek a felülvizsgálatok értékelik a modell bemeneti adatainak és a kapott eredményeknek a pontosságát, teljességét és megfelelőségét, továbbá a már ismert hiányosságokból származó potenciális hibák feltárására és korlátozására, valamint a modell még nem ismert hiányosságainak azonosítására összpontosítanak. Az ilyen jellegű felülvizsgálatokat elvégezheti belső, független részleg vagy független külső harmadik fél is;

c) a befektetési határértékek és a részvényjellegű kitettségek kockázati kitettségeinek monitorozását szolgáló megfelelő rendszerek és eljárások;

d) a modell megtervezéséért és alkalmazásáért felelős részlegeknek funkcionálisan függetlennek kell lenniük azoktól a részlegektől, amelyek az egyéni befektetések kezeléséért felelősek;

e) a modellezési folyamat bármely eleméért felelős személyeknek megfelelő képzettséggel kell rendelkezniük. A vezetőségnek elegendő szakképzett és kompetens erőforrást kell biztosítania a modellezési funkcióhoz.

▼C2

188. cikk

Validálás és dokumentáció

Az intézményeknek megbízható rendszerekkel kell rendelkezniük belső modelljeik és modellezési folyamataik pontosságának és következetességének validálásához. A belső modellek és a modellezési folyamat, valamint a validálás minden lényeges elemét dokumentálni kell.

Az intézmények belső modelljeinek és modellezési folyamatainak validálása és dokumentálása során teljesülniük kell a következő feltételeknek:

a) az intézményeknek a belső validálási folyamatot belső modelljeik és eljárásaik teljesítményének következetes és értelmezhető módon történő értékelésére kell használniuk;

b) a mennyiségi validálásra felhasznált módszereknek és adatoknak időben következeteseknek kell lenniük. A becslési és validálási módszerek és adatok (mind az adatforrások, mind a felölelt időszakok) változásait dokumentálni kell;

c) az intézményeknek rendszeresen össze kell hasonlítaniuk a realizált és nem realizált nyereség és veszteség felhasználásával kiszámított aktuális részvényhozamokat a modellezett becslésekkel. Az ilyen összehasonlítások során a lehető leghosszabb időszakot felölelő múltbeli adatokat kell felhasználni. Az intézményeknek dokumentálniuk kell az ilyen összehasonlításokhoz használt módszereket és adatokat. Az elemzést és a dokumentációt legalább évente egyszer frissíteni kell;

d) az intézményeknek egyéb kvantitatív validálási eszközöket, valamint külső adatforrásokkal való összehasonlítást is alkalmazniuk kell. Az elemzésnek a portfóliónak megfelelő, rendszeresen aktualizált és a releváns megfigyelési időszakot átfogó adatokon kell alapulnia. Az intézmények által a modelljeik teljesítményének mérésére alkalmazott belső minősítési rendszerek értékelésének a lehető leghosszabb időszakot kell felölelniük;

e) az intézményeknek megfelelő belső előírásokkal kell rendelkezniük azokra az esetekre vonatkozóan, amikor a tényleges részvényhozamnak a modellbecslésekkel való összehasonlítása megkérdőjelezi maguknak a becsléseknek vagy a modelleknek az érvényességét. Ezeknek az előírásoknak figyelembe kell venniük az üzleti ciklusokat, illetve a részvényhozammal kapcsolatos hasonló, szisztematikus ingadozásokat. Minden belső modellekkel kapcsolatos, a modellek felülvizsgálata által eredményezett módosítást dokumentálni kell, és azoknak meg kell felelniük az intézmény modellek felülvizsgálatára vonatkozó előírásainak;

f) a belső modellt és modellezési folyamatot, beleértve a modellezésben részt vevő felek felelősségi körét, illetve a modell jóváhagyását és a modellek felülvizsgálatára vonatkozó folyamatot, dokumentálni kell.

▼C2

5. alszakasz

Belső irányítás és felvigyázás

189. cikk

Vállalatirányítás

(1) A minősítési és becslési eljárás minden lényeges szempontját az intézmény vezető testületének vagy annak egy kijelölt bizottságának és a felső vezetésnek kell jóváhagynia. E testületek tagjainak általánosságban ismerniük kell az intézmény minősítési rendszereit, valamint részletesen ismerniük kell a kapcsolódó vezetői jelentéseket.

(2) A felső vezetésnek meg kell felelnie az alábbi követelményeknek:

a) értesítenie kell a vezető testületet vagy annak kijelölt bizottságát az összes olyan lényeges változásról vagy a kidolgozott szabályzatoktól való eltérésről, amelyek lényegesen befolyásolják az intézmény minősítési rendszereinek működését.

b) alaposan ismernie kell a minősítési rendszerek felépítését és működését;

c) folyamatosan biztosítania kell a minősítési rendszerek megfelelő működését;

A hitelkockázat-ellenőrzési egységeknek rendszeresen tájékoztatniuk kell a felső vezetést a minősítési folyamat teljesítményéről, a fejlesztésre szoruló területekről, valamint a korábban meghatározott hiányosságok kiküszöbölését célzó törekvések megvalósulásáról.

(3) Az intézmény hitelkockázat-profilja belső minősítésen alapuló elemzésének az említett felek részére történő vezetői adatszolgáltatás lényeges részét kell képeznie. Az adatszolgáltatásoknak tartalmazniuk kell legalább az egyes kategóriák kockázatprofilját, a kategóriák közötti migrációt, a releváns paraméterek kategóriánkénti becslését, valamint a realizáltnemteljesítési rátának és – amennyiben saját becsléseket használtak – a realizált LGD-nek és a tényleges hitel-egyenértékesítési tényezőknek a várakozásokkal és a stressz teszt eredményeivel történő összehasonlítását. Az adatszolgáltatás gyakorisága az információ jelentőségétől és típusától, valamint a címzett beosztásától függ.

190. cikk

A hitelkockázati kontroll

(1) A hitelkockázat-ellenőrzési egységnek függetlennek kell lennie a kitettségek jóváhagyásáért és a meglévők megújításáért felelős személyi és vezetői funkcióktól, és közvetlenül a felső vezetésnek tartozik beszámolással. Ez az egység felelős a minősítési rendszerek kialakításáért vagy kiválasztásáért, bevezetéséért, felügyeletéért és azok teljesítményéért. Az egységnek a minősítési rendszerek eredményeiről rendszeresen jelentéseket kell készítenie és elemeznie kell azokat.

▼C2

(2) A hitelkockázati kontroll egység(ek) hatáskörei az alábbiakat foglalják magukban:

a) a kategóriák és halmazok (poolok) tesztelése és monitoringja;

b) az intézmény minősítési rendszerei összefoglaló jelentéseinek készítése és elemzése;

c) eljárások végrehajtása annak ellenőrzésére, hogy a kategória- és halmaz (pool)-fogalmakat következetesen alkalmazzák-e a különböző szervezeti egységekben és földrajzi területeken;

d) a minősítési eljárással kapcsolatos módosítások felülvizsgálata és dokumentálása, a változtatás indoklását is beleértve;

e) a minősítési kritériumok felülvizsgálata annak érdekében, hogy felmérjék, hogy azok továbbra is előrejelzik-e a kockázatot. A minősítési rendszerek, kritériumok és az egyes minősítési paraméterek változását dokumentálni és archiválni kell;

f) aktív részvétel a minősítési eljárásban alkalmazott modellek kialakításában vagy kiválasztásában, azok bevezetésében és validálásában;

g) a minősítési eljárásban alkalmazott modellek felvigyázása;

h) a minősítési eljárásban alkalmazott modellek folyamatos felülvizsgálata és módosítása.

(3) A 179. cikk (2) bekezdése szerint közös adatokat alkalmazó intézmények a következő feladatokat szervezhetik ki:

a) a kategóriák és halmazok (poolok) tesztelésére és monitorozására vonatkozó információk létrehozása;

b) az intézmény minősítési rendszerei összefoglaló jelentéseinek készítése;

c) a minősítési kritériumok felülvizsgálatára vonatkozó információk létrehozása annak értékelése céljából, hogy a kritériumok továbbra is előrejelzik-e a kockázatot;

d) a minősítési eljárásban, kritériumokban vagy egyéni minősítési paraméterekben bekövetkező változások dokumentálása;

e) a minősítési eljárásban használt modellek folyamatos felülvizsgálatára és módosítására vonatkozó információk létrehozása.

(4) A (3) bekezdést alkalmazó intézmények biztosítják, hogy az illetékes hatóságok hozzáférjenek a követelményeknek való megfelelés vizsgálatához szükséges valamennyi, harmadik féltől származó vonatkozó információhoz, valamint hogy az illetékes hatóságok ugyanolyan kiterjedten végezhessenek helyszíni vizsgálatokat, mint ahogy azt az intézményen belül tennék.

▼C2

191. cikk

Belső ellenőrzés

A belső ellenőrzési vagy más hasonló független ellenőrző egységeknek legalább évente egyszer felül kell vizsgálniuk az intézmény minősítési rendszereit és működését, beleértve a hitelezési funkció működését, valamint a PD-, LGD-, EL-értékek, és a hitel-egyenértékesítési tényezők becslését is. A felülvizsgálatnak ki kell terjednie az összes alkalmazandó követelmény teljesítésére is.

4. FEJEZET

Hitelkockázat-mérséklés

1. szakasz

Fogalommeghatározások és általános követelmények

192. cikk

Fogalom-meghatározások

E fejezet alkalmazásában:

1. „hitelt nyújtó intézmény”: az az intézmény, amely az adott kitettséggel rendelkezik;

2. „fedezett kölcsönügylet”: olyan, biztosítékkal fedezett kitettséget eredményező megállapodás, amely nem tartalmaz olyan rendelkezést, amely jogot biztosít az intézmény számára a fedezet legalább napi gyakoriságú kiegészítésének előírására;

3. „tőkepiac-vezérelt ügylet”: olyan, biztosítékkal fedezett kitettséget eredményező megállapodás, amely tartalmaz olyan rendelkezést, amely jogot biztosít az intézmény számára a fedezet legalább napi gyakoriságú kiegészítésének előírására;

4. „alapul szolgáló kollektív befektetési forma”: olyan kollektív befektetési forma, amelynek részvényeibe vagy befektetési jegyeibe egy másik kollektív befektetési forma befektetett;

193. cikk

A hitelkockázat-mérséklési módszerek hatásának elismerésére vonatkozó elvek

(1) Az a kitettség, amelyre nézve az intézmény hitelkockázat-mérséklést ér el, nem eredményezhet a kockázattal súlyozott kitettségérték vagy a várható veszteségérték tekintetében magasabb értéket, mint az az egyébként azonos kitettség, amelyre nézve nem történt hitelkockázat-mérséklés.

(2) Amennyiben a kockázattal súlyozott kitettségérték a 2. vagy a 3. fejezet szerint már figyelembe veszi a hitelkockázati fedezetet, az intézmények nem vehetik figyelembe ezt a hitelkockázati fedezetet az e fejezet szerinti számításaikban.

(3) Ha a 2. és a 3. szakaszban előírt rendelkezések teljesülnek, az intézmények a 4., 5. és 6. szakasz rendelkezéseinek megfelelően módosíthatják a kockázattal súlyozott kitettségértékeknek a sztenderd módszer szerinti kiszámítását, valamint a kockázattal súlyozott kitettségértékeknek és a várható veszteségértékeknek az IRB-módszer szerinti kiszámítását.

▼C2

(4) Az intézményeknek a repoügylet, illetve értékpapír vagy áru kölcsönbe adására vagy kölcsönbe vételére vonatkozó ügylet alapján vásárolt, kölcsönzött vagy kapott készpénzt, értékpapírokat vagy árukat biztosítékként kell kezelniük.

(5) Amennyiben a kockázattal súlyozott kitettségértéket a sztenderd módszer alapján kiszámító intézmény egyetlen kitettséget több különböző hitelkockázat-mérséklési módszerrel fedez, az alábbiak mindegyikét meg kell tennie:

a) a kitettséget további részekre osztja és azokra az egyes hitelkockázat-mérséklési eszközök mindegyikét allokálja;

b) az a) pont szerinti egyes részekre külön kiszámítja a kockázattal súlyozott kitettségértéket a 2. fejezet és e fejezet rendelkezéseinek megfelelően.

(6) Amennyiben a kockázattal súlyozott kitettségértéket a sztenderd módszer alapján kiszámító intézmény egy kitettséget egyetlen fedezetnyújtó által biztosított hitelkockázati fedezettel fedez és a kitettségnek és a hitelkockázati fedezetnek eltérő a l lejárata, az alábbiak mindegyikét meg kell tennie:

a) a kitettséget további részekre osztja, és azokra az egyes hitelkockázat-mérséklési eszközök mindegyikét allokálja;

b) az a) pont szerinti egyes részekre külön kiszámítja a kockázattal súlyozott kitettségértéket a 2. fejezet és e fejezet rendelkezéseinek megfelelően.

194. cikk

A hitelkockázat-mérséklési módszerek elismerhetőségének elvei

(1) A hitelkockázati fedezet biztosítására a hitelt nyújtó intézmény által használt módszernek, az általa foganatosított intézkedéseknek és lépéseknek, valamint az általa alkalmazott eljárásoknak és iránymutatásoknak valamennyi irányadó joghatóságban jogi hatállyal bíró jogilag érvényes és végrehajtható hitelkockázat-fedezeti megállapodást kell eredményeznie.

A hitelt nyújtó intézménynek az illetékes hatóság kérésére rendelkezésre kell bocsátania azon független, írásos és indokolással ellátott jogi vélemény vagy vélemények legújabb változatát, amelyeket annak megállapításához használt, hogy a hitelkockázat-fedezeti megállapodás vagy megállapodások összhangban vannak-e az első albekezdésben foglalt feltétellel.

(2) A hitelt nyújtó intézménynek a hitelkockázat-fedezeti megállapodás érvényessége és a kapcsolódó kockázatok kezelése érdekében megfelelő lépéseket kell tennie.

(3) Az intézmények a hitelkockázat-mérséklés hatásának kiszámításánál az előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetet csak akkor vehetik figyelembe, ha a biztosítékok megfelelnek mindkét következő feltételnek:

▼C2

a) szerepel a 197–200. cikkben felsorolt elismerhető eszközök között;

b) megfelelően likvid és értéke hosszabb távon is megfelelően stabil ahhoz, hogy a kockázattal súlyozott kitettségértékek kiszámítására használt módszerre és az engedélyezett elismerés mértékére tekintettel megfelelő bizonyosságot biztosítson az elért hitelkockázati fedezetet illetően.

(4) A hitelkockázat-mérséklés hatásának kiszámításánál az intézmények az előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetet csak akkor vehetik figyelembe, ha a hitelt nyújtó intézménynek jogában áll megfelelő időben érvényesítenie a fedezetet vagy átvennie a fedezetet biztosító eszközöket az ügyfél vagy adott esetben a biztosíték kezelőjének nemteljesítése, fizetésképtelensége, felszámolása vagy az ügyleti dokumentációkban kikötött egyéb hitelkockázati esemény esetén. A biztosítékul adott eszközök értéke és az ügyfél hitelminősítési besorolása között nem lehet aránytalanul magas a korreláció foka.

(5) Előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet esetén a fedezetnyújtó csak akkor minősül elismertnek, ha szerepel az elismert fedezetnyújtóknak a 201. vagy – értelemszerűen – a 202. cikkben meghatározott jegyzékében.

(6) Előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet esetén a hitelkockázattal szembeni védelmet biztosító megállapodás csak akkor minősül elismertnek, ha az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

a) a megállapodás szerepel a 203. cikkben és a 204. cikk (1) bekezdésében felsorolt, elismerhető biztosítéki megállapodások között;

b) az irányadó joghatóságokban jogilag érvényes és végrehajtható, így a kockázattal súlyozott kitettségértékek kiszámítására használt módszerre és az elfogadott elismerés mértékére tekintettel megfelelő bizonyosságot biztosít az elért hitelkockázat fedezetet illetően;

c) a fedezetnyújtó teljesíti az (5) bekezdésben meghatározott kritériumokat.

(7) A hitelkockázati fedezetnek értelemszerűen meg kell felelnie a 3. szakaszban meghatározott követelményeknek.

(8) Az intézménynek bizonyítania kell az illetékes hatóságok számára, hogy megfelelő kockázatkezelési folyamatokkal rendelkezik azon kockázatok ellenőrzésére, amelyek az intézmény tekintetében a hitelkockázat-mérséklés alkalmazásának eredményeképpen felmerülhetnek.

(9) Függetlenül attól, hogy a hitelkockázat-mérséklés meglétét figyelembe vették-e a kockázattal súlyozott kitettségérték és adott esetben a várható veszteségértékek kiszámítása során, az intézményeknek továbbra is végre kell hajtaniuk az alapul szolgáló kitettségek teljes hitelminősítését, és képesnek kell lenniük az illetékes hatóságok számára bizonyítani, hogy e követelménynek eleget tettek. Repoügyletek és értékpapír kölcsönbe adása, illetve áru kölcsönbe adása vagy kölcsönbe vétele esetében az alapul szolgáló kitettség – kizárólag e bekezdés alkalmazásában – a kitettség nettó összege.

▼C2

(10) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki annak részletes meghatározása érdekében, hogy mi minősül megfelelően likvid eszköznek, és mikor tekinthetők az eszközértékek a (3) bekezdés alkalmazása szempontjából megfelelően stabilnak;

Az EBH 2014. szeptember 30-ig benyújtja a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

2. szakasz

A hitelkockázat-mérséklés elismerhető formái

1. alszakasz

Előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet

195. cikk

Mérlegen belüli nettósítás

Az intézmény a partnerével szemben fennálló kölcsönös követeléseinek mérlegen belüli nettósítását felhasználhatja elismert hitelkockázat-mérsékléskénti.

A 196. cikk sérelme nélkül az elismerhetőség az intézmény és partnerei közötti kölcsönös készpénzegyenlegekre korlátozódik. Az intézmény a kockázatokkal súlyozott kitettségértéket és, szükség szerint, a várható veszteségértékeket csak az általa nyújtott kölcsönök és nála elhelyezett betétek esetében módosíthatja, ha azok mérlegen belüli nettósítási megállapodás hatálya alá tartoznak.

196. cikk

Repoügyletekre, értékpapír és/vagy áru kölcsönbe adására vagy kölcsönbe vételére, illetve egyéb tőkepiac-vezérelt ügyletekre kiterjedő nettósítási keretmegállapodások

A pénzügyi biztosítékok 223. cikk szerinti átfogó módszerét alkalmazó intézmények figyelembe vehetik a repoügyleteket érintő kétoldalú nettósítási szerződéseknek, az értékpapír és/vagy áru kölcsönbe adásának vagy kölcsönbe vételének, illetve a partnerrel kötött tőkepiac-vezérelt ügyleteknek a hatásait. A 299. cikk sérelme nélkül, a felhasznált biztosítéknak és az ilyen megállapodás vagy ügylet keretében kölcsönbe vett értékpapíroknak és/vagy áruknak meg kell felelniük a 197. és 198. cikkben a biztosítékokra meghatározott elismerhetőségi követelményeknek.

197. cikk

A biztosítékok módszerektől független elismerhetősége

(1) Az intézmények a következő tételeket bármely módszertől függetlenül elismert biztosítékként használhatják:

▼C2

a) a hitelnyújtó intézménynél található készpénzbetét vagy készpénzjellegű instrumentum;

b) központi kormányzatok vagy központi bankok által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok, amelyek egy, a 2. fejezet alkalmazásában elismert külső hitelminősítő intézet vagy exporthitelügynökség által készített olyan hitelminősítéssel rendelkeznek, amelyet az EBH legalább a 4. hitelminőségi besorolásnak megfelelőként határozott meg a központi kormányzatokkal vagy központi bankokkal szembeni kitettségek kockázati súlyozásának a 2. fejezetben meghatározott szabályai szerint;

c) intézmények által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok, amelyek egy külső hitelminősítő intézet által adott olyan hitelminősítéssel rendelkeznek, amelyet az EBH legalább a 3. hitelminőségi besorolásnak megfelelőként határozott meg az intézményekkel szembeni kitettségek kockázati súlyozásának a 2. fejezetben meghatározott szabályai szerint;

d) egyéb szervezetek által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok, amelyek egy külső hitelminősítő intézet által készített olyan hitelminősítéssel rendelkeznek, amelyet az EBH legalább a 3. hitelminőségi besorolásnak megfelelőként határozott meg az intézményekkel szembeni kitettségek kockázati súlyozásának a 2. fejezetben meghatározott szabályai szerint;

e) a külső hitelminősítő intézet által készített hitelminősítéssel rendelkező, rövid lejáratú hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok, amelyek hitelminősítését az EBH legalább a 3. hitelminőségi besorolásnak megfelelőként határozott meg a rövid távú kitettségek kockázati súlyozásának a 2. fejezetben meghatározott szabályai szerint;

f) részvények vagy átváltoztatható kötvények, amelyek a fő tőzsdei indexben szerepelnek;

g) arany;

h) értékpapírosítási pozíciók, amelyek nem újra-értékpapírosítási pozíciók és amelyek külső hitelminősítő intézet által készített hitelminősítéssel rendelkeznek, amelyet az EBH legalább a 3. hitelminőségi besorolásnak megfelelőként határozott meg az értékpapírosítási kitettségek kockázati súlyozásának az 5. fejezet 3. szakaszának 3. alszakaszában meghatározott szabályok szerint.

(2) Az (1) bekezdés b) pontjának alkalmazásában a „központi kormányzatok vagy központi bankok által kibocsátott hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok” az alábbiak mindegyikét magukban foglalják:

a) regionális kormányzatok vagy helyi hatóságok által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok, amelyeket a 115. cikk (2) bekezdése szerint azzal a központi kormányzattal szembeni kitettségként kell kezelni, amelynek joghatósága alá a kibocsátó tartozik;

b) közszektorbeli intézmény által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok, amelyeket a 116. cikk (4) bekezdése értelmében központi kormányzattal szembeni kitettségként kell kezelni;

c) multilaterális fejlesztési bankok által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok, amelyekre vonatkozóan a 117. cikk (2) bekezdése szerint 0 %-os kockázati súlyt kell alkalmazni;

d) olyan nemzetközi szervezetek által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok, amelyekre vonatkozóan a 118. cikk szerint 0 %-os kockázati súlyt kell alkalmazni.

▼C2

(3) Az (1) bekezdés c) pontjának alkalmazásában az „intézmények által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok” az alábbiak mindegyikét magukban foglalják:

a) regionális kormányzatok vagy helyi hatóságok által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok, a (2) bekezdés a) pontjában említett, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok kivételével;

b) közszektorbeli intézmények által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok, ha az azokkal szembeni kitettséget a 116. cikk (1) és (2) bekezdése szerint kezelendő;

c) multilaterális fejlesztési bankok által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok, kivéve azokat, am7. cikk (2) bekezdése szerint.

(4) Az intézmény biztosítékként más intézmény által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő olyan értékpapírokat is elismerhet, amelyek nem rendelkeznek külső hitelminősítő intézet általi hitelminősítéssel, amennyiben a hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok eleget tesznek az alábbi kritériumok mindegyikének:

a) elismert tőzsdén jegyzik őket;

b) előresorolt hitelviszonyt megtestesítő értékpapírnak minősülnek;

c) a kibocsátó intézmény összes többi, a veszteségviselési rangsorban azonos helyet elfoglaló, külső hitelminősítő intézet általi hitelminősítéssel rendelkező kibocsátása olyan minősítéssel rendelkezik, amelyet az EBH legalább a 3. hitelminőségi besorolásnak megfelelőként határozott meg az intézményekkel szembeni kitettségek vagy a rövid távú kitettségek kockázati súlyozásának a 2. fejezetben meghatározott szabályai szerint;

d) a hitelnyújtó intézmény nem rendelkezik olyan információval, amely arra engedne következtetni, hogy a kibocsátás a c) pontban meghatározottnál alacsonyabb hitelminősítést indokolna;

e) az eszköz piaci likviditása elégséges e célokra.

(5) Az intézmények kollektív befektetési formák befektetési jegyeit vagy részvényeit elismerhető biztosítékként használhatják, ha az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

a) a befektetési jegyek vagy részvények nyilvános napi árjegyzéssel rendelkeznek;

b) a kollektív befektetési forma az (1) és (4) bekezdés szerint elismerhető eszközökbe történő befektetésekre korlátozódik;

c) a kollektív befektetési formák teljesítik a 132. cikk (3) bekezdésében foglalt feltételeket.

Ha egy kollektív befektetési forma másik kollektív befektetési forma részvényeibe vagy befektetési jegyeibe fektet be, az első albekezdés a) –c) pontjában meghatározott feltételek ugyanúgy alkalmazandók valamennyi ilyen alapul szolgáló kollektív befektetési formára.

Származtatott eszközöknek kollektív befektetési formákban, a megengedett befektetések fedezetére történő használata nem gátolhatja meg a kollektív befektetési formák befektetési jegyeinek vagy részvényeinek biztosítékként való elismerését.

▼C2

(6) Az (5) bekezdés alkalmazásában, amennyiben a kollektív befektetési forma („az eredeti KBF”) vagy bármely alapul szolgáló kollektív befektetési forma nem korlátozódik az (1) és (4) bekezdés szerint elismerhető eszközökbe történő befektetésekre, az intézmények használhatják az említett kollektív befektetési forma részvényeit vagy befektetési jegyeit biztosítékként az adott kollektív befektetési forma elismert eszközeinek értékével megegyező összegben annak feltételezésével, hogy a kollektív befektetési forma vagy annak bármely alapul szolgáló kollektív befektetési formája a meghatalmazása által megengedett maximális mértékig nem elismert eszközökbe fektetett be.

Ha az alapul szolgáló kollektív befektetési forma maga is alapul szolgáló kollektív befektetési formába fektet be, az intézmények az eredeti KBF részvényeit vagy befektetési jegyeit elismert biztosítékként használhatják, amennyiben az első albekezdésben leírt módszert alkalmazzák.

Ha a nem elismert eszközök a tulajdonlásukból eredő kötelezettségek vagy függő kötelezettségek miatt negatív értékkel rendelkezhetnek, az intézményeknek meg kell tenniük az alábbiak mindegyikét:

a) kiszámítják a nem elismert eszközök teljes értékét;

b) ha az a) pontban kiszámított összeg negatív, akkor ennek az összegnek az abszolút értékét kivonják az elismert eszközök teljes értékéből.

(7) Az (1) bekezdés b)–e) pontjának értelmében, amennyiben egy értékpapír kettő, külső hitelminősítő intézet által készített hitelminősítéssel rendelkezik, az intézményeknek a kevésbé kedvező minősítést kell alkalmazniuk. Abban az esetben, ha egy értékpapír több mint két különböző, külső hitelminősítő intézet által készített hitelminősítéssel rendelkezik, az intézményeknek a két legkedvezőbb hitelminősítést kell alkalmazniuk. Ha a két legkedvezőbb minősítés eltér egymástól, akkor az intézményeknek a kettő közül a kedvezőtlenebbet kell alkalmazniuk.

(8) Az EÉPH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki a következők részletes meghatározása érdekében:

a) az e cikk (1) bekezdése f) pontjában, a 198. cikk (1) bekezdésének a) pontjában, a 224. cikk (1) és (4) bekezdésében, valamint a 299. cikk (2) bekezdésének e) pontjában említett fő indexek;

b) az e cikk (4) bekezdése a) pontjában, a 198. cikk (1) bekezdése a) pontjában, a 224. cikk (1) és (4) bekezdésében, a 299. cikk (2) bekezdése e) pontjában, a 400. cikk (2) bekezdése k) pontjában, a 416. cikk (3) bekezdése e) pontjában, a 428. cikk (1) bekezdése c) pontjában és a III. melléklet 17. pontjában említett, a 4. cikk (1) bekezdése 72. pontjában meghatározott feltételeket teljesítő elismert tőzsdék.

Az EÉPH az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket 2014. december 31-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

▼C2

198. cikk

Biztosítékok további elismerhetősége a pénzügyi biztosítékok átfogó módszere szerint

(1) A 197. cikkben meghatározott biztosítékokon kívül, amennyiben egy intézmény a pénzügyi biztosítékok 223. cikk szerinti átfogó módszerét alkalmazza, használhatja a következő tételeket elismert biztosítékként:

a) részvények vagy átváltoztatható kötvények, amelyek nem szerepelnek főbb tőzsdei indexben, de kereskedésük elismert tőzsdén folyik;

b) kollektív befektetési formák befektetési jegyei vagy részvényei, ha azok megfelelnek az alábbi feltételek mindegyikének:

i. nyilvános napi árjegyzéssel rendelkeznek;

ii. a kollektív befektetési forma csak a 197. cikk (1) és (4) bekezdése szerint elismerhető eszközökbe, illetve e bekezdés a) pontjában felsorolt tételekbe fektethet be.

Abban az esetben, ha a kollektív befektetési forma egy másik kollektív befektetési forma befektetési jegyeibe vagy részvényeibe fektet be, az e bekezdés a) és b) pontjában meghatározott feltételek ugyanúgy vonatkoznak ezekre az alapul szolgáló kollektív befektetési formákra is.

Származtatott eszközöknek kollektív befektetési formákban, a megengedett befektetések fedezetére történő használata nem gátolhatja meg a kollektív befektetési formák befektetési jegyeinek vagy részvényeinek biztosítékként való elismerését.

(2) Ha a kollektív befektetési forma vagy valamely alapul szolgáló kollektív befektetési forma nem korlátozódik a 197. cikk (1) és (4) bekezdése szerint elismerhető eszközökbe és az e cikk (1) bekezdése a) pontjában említett tételekbe történő befektetésre, az intézmények az említett kollektív befektetési forma befektetési jegyeit vagy részvényeit az említett kollektív befektetési forma elismert eszközei értékével egyenlő összegig biztosítékként elismerhetik annak feltételezésével, hogy a kollektív befektetési forma a meghatalmazása által megengedett maximális mértékig nem elismert eszközökbe fektetett be.

Ha a nem elismert eszközök a tulajdonlásukból eredő kötelezettségek vagy függő kötelezettségek miatt negatív értékkel rendelkezhetnek, az intézményeknek meg kell tenniük az alábbiak mindegyikét:

a) kiszámítják a nem elismert eszközök teljes értékét;

b) ha az a) pontban kiszámított összeg negatív, akkor ennek az összegnek az abszolút értékét kivonják az elismert eszközök teljes értékéből.

199. cikk

Biztosítékok további elismerhetősége az IRB-módszer szerint

(1) A 197. és 198. cikkben említett biztosítékok mellett azok az intézmények, amelyek a kockázattal súlyozott kitettségértékeket és a várható veszteségértékeket az IRB-módszer szerint számítják ki, a következőket is használhatják biztosítékként:

▼C2

a) ingatlan-biztosíték a (2), (3) és (4) bekezdéssel összhangban;

b) követelések az (5) bekezdéssel összhangban;

c) egyéb dologi biztosíték a (6) és a (8) bekezdéssel összhangban;

d) lízing a (7) bekezdéssel összhangban.

(2) Ha a 124. cikk (2) bekezdése másként nem rendelkezik, az intézmények használhatják elismert biztosítékként azt a lakóingatlant, amelyben annak tulajdonosa vagy magánbefektetési társaság esetén haszonélvezője lakik vagy lakni fog, vagy amelyet a tulajdonos kiad vagy ki fog adni, valamint a kereskedelmi ingatlanokat, úgymint irodákat és egyéb kereskedelmi helyiségeket, ha az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

a) az ingatlan értéke nem függ lényegesen a kötelezett hitelminőségi besorolásától. Az intézmények annak megállapítása során, hogy fennáll-e lényeges függés, nem kötelesek figyelembe venni az olyan helyzeteket, amelyekben kizárólag makrogazdasági tényezők befolyásolják mind az ingatlan értékét, mind a hitelfelvevő törlesztőképességét;

b) a hitelfelvevő kockázata nem az alapul szolgáló ingatlan vagy projekt teljesítőképességétől függ lényegesen, hanem a hitelfelvevő más forrásokból történő adósság-visszafizetési képességétől, és ennek következtében a hitel visszafizetése önmagában lényegesen nem függ semmilyen, biztosítékként alapul szolgáló ingatlan által generált pénzáramlástól.

(3) Az intézmények eltérhetnek a (2) bekezdés b) pontjától valamely tagállamban elhelyezkedő lakóingatlanra bejegyzett jelzáloggal fedezett kitettségek esetében, amennyiben az adott tagállam illetékes hatósága arra utaló bizonyítékot tett közzé, hogy az adott területen fejlett és hosszú múltra visszatekintő lakóingatlan-piac létezik, amelynek veszteségrátái nem haladják meg a következő határértékek egyikét sem:

a) az adott évben a piaci érték 80 %-áig vagy a jelzálog-hitelezési érték 80 %-áig lakóingatlannal fedezett hitelek nyújtásából eredő veszteségek – kivéve ha a 124. cikk (2) bekezdése másképp rendelkezik – nem haladják meg a lakóingatlannal fedezett fennálló hitelek 0,3 %-át;

b) az adott évben a lakóingatlannal fedezett hitelek nyújtásából eredő összesített veszteség nem haladja meg a lakóingatlannal fedezett fennálló hitelek 0,5 %-át.

Ha egy adott évben az első albekezdés a) és b) pontjában meghatározott feltételek bármelyike nem teljesül, az intézmények az említett albekezdésben leírt eljárás nem alkalmazhatják addig, amíg mindkét feltétel nem teljesül egy következő évben.

(4) Az intézmények eltérhetnek a (2) bekezdés b) pontjától a valamely tagállamban elhelyezkedő kereskedelmi ingatlanok esetében, amennyiben az adott tagállam illetékes hatósága arra utaló bizonyítékot tett közzé, hogy az adott területen fejlett és hosszú múltra visszatekintő kereskedelmi ingatlan-piac létezik, amelynek veszteségrátái nem haladják meg a következő határértékek egyikét sem:

▼C2

a) az adott évben a piaci érték 50 %-áig vagy a jelzálog-hitelezési érték 60 %-áig kereskedelmi ingatlannal fedezett hitelek nyújtásából eredő veszteségek nem haladják meg a kereskedelmi ingatlannal fedezett fennálló hitelek 0,3 %-át;

b) az adott évben a kereskedelmi ingatlannal fedezett hitelek nyújtásából eredő összesített veszteség nem haladja meg a kereskedelmi ingatlannal fedezett fennálló hitelek 0,5 %-át.

Ha egy adott évben az első albekezdés a) és b) pontjában meghatározott feltételek bármelyike nem teljesül, az intézmények az említett albekezdésben leírt eljárás nem alkalmazhatják addig, amíg mindkét feltétel nem teljesül egy következő évben.

(5) Az intézmények biztosítékként ismerhetik el a legfeljebb egy év eredeti lejáratú kereskedelmi ügylethez vagy ügyletekhez kapcsolódó követeléseket. Nem ismerhetők el fedezetként az értékpapírosításhoz, nem befolyásoló részesedéshez vagy hitelderivatívákhoz vagy kapcsolt felek által birtokolt összegekhez kapcsolódó követelések.

(6) Az illetékes hatóságok kötelesek engedélyezni az intézményeknek a (2), (3) és (4) bekezdésben említett típusoktól eltérő dologi tételek biztosítékként való elismerését, ha az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

a) léteznek olyan likvid piacok a biztosítékok gyors és gazdaságilag hatékony értékesítésére, amelyek meglétét – az eszközök típusát figyelembe véve – gyakori tranzakciók támasztják alá. Az intézményeknek rendszeresen, illetve akkor, ha az adatok szerint a piacokon lényeges változások következtek be, végre kell hajtaniuk ennek a feltételnek az értékelését;

b) jól megalapozott, nyilvánosan hozzáférhető piaci árak állnak rendelkezésre a biztosítékra vonatkozóan. Az intézmények jól megalapozottnak tekinthetik a piaci árakat, ha megbízható információforrásokból származnak, például nyilvános indexekből, és tükrözik a szokásos feltételek mellett zajló ügyletek árait. Az intézmények nyilvánosan hozzáférhetőnek tekinthetik a piaci árakat abban az esetben, ha azokat nyilvánosságra hozták, könnyen hozzáférhetők és indokolatlan adminisztratív vagy pénzügyi terhek nélkül rendszeresen megszerezhetők;

c) az intézmények elemzik a piaci árakat, a biztosíték érvényesítéséhez szükséges időt és költséget és a biztosítékból származó bevételt;

d) az intézmények bizonyítják, hogy egy adott biztosítéktípusnál a biztosítékból származó bevétel az összes likvidálás legfeljebb 10 %-a esetében nem éri el a biztosíték értékének 70 %-át. A piaci árak lényeges ingadozása esetén az intézmény az illetékes hatóságok számára kielégítően bizonyítja, hogy a biztosítékot kellő óvatossággal értékeli.

Az intézményeknek dokumentálniuk kell az első albekezdés a)–d) pontjában és a 210. cikkben meghatározott feltételek teljesítését.

▼C2

(7) A 230. cikk (2) bekezdésére is figyelemmel, amennyiben teljesülnek a 211. cikkben meghatározott követelmények, az olyan ügyletekből származó kitettségeket, ahol egy intézmény ad lízingbe vagyontárgyat harmadik félnek, ugyanúgy lehet kezelni, mint az adott típusú lízingelt vagyontárggyal fedezett hiteleket.

(8) Az EBH jegyzéket tesz közzé azon dologi biztosítéktípusokról, amelyekre vonatkozóan az intézmények feltételezhetik, hogy a (6) bekezdés a) és b) pontjában említett feltételek teljesülnek.

200. cikk

Egyéb előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet

Az intézmények elismert biztosítékként használhatják a következő egyéb előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezeteket:

a) harmadik fél intézménynél nem letétkezelői megállapodás révén, a hitelnyújtó intézmény zálogjogával terhelten elhelyezett készpénzbetét vagy készpénzjellegű instrumentum;

b) életbiztosítási kötvények, amelyek kedvezményezettje a hitelnyújtó intézmény;

c) harmadik fél intézmény által kibocsátott értékpapírok, amelyeket felszólításra az illető intézmény visszavásárol.

2. alszakasz

Előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet

201. cikk

Fedezetnyújtók elismerhetősége az összes módszer esetében

(1) Az intézmények a következő feleket alkalmazhatják előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet elismert nyújtójaként:

a) központi kormányzatok és központi bankok;

b) regionális kormányzatok vagy helyi hatóságok;

c) multilaterális fejlesztési bankok;

d) nemzetközi szervezetek, amelyekkel szembeni kitettségekre vonatkozóan a 117. cikk szerint 0 %-os kockázati súly alkalmazandó;

e) közszektorbeli intézmények, amelyekkel szembeni követelések kezelése a 116. cikkel összhangban történik;

f) olyan intézmények, valamint olyan pénzügyi vállalkozások, amelyek esetében a pénzügyi vállalkozással szembeni kitettséget a 119. cikk (5) bekezdése alapján intézményekkel szembeni kitettségként kezelik;

g) egyéb vállalkozások, beleértve az anyavállalatokat, leányvállalatokat és az intézmény kapcsolt vállalkozásait, ha az alábbi feltételek egyike teljesül:

▼C2

i. az említett egyéb vállalkozáskülső hitelminősítő intézetáltal készített hitelminősítéssel rendelkezik;

ii. a kockázattal súlyozott kitettségértéket és a várható veszteségértéket az IRB-módszer szerint kiszámító intézmények esetében, az említett egyéb vállalkozás nem rendelkezik elismert külső hitelminősítő intézet által készített hitelminősítéssel, hanem az intézmény által adott belső minősítéssel rendelkezik;

h) központi szerződő felek.

(2) Ha az intézmény a kockázattal súlyozott kitettségértéket és a várható veszteségértéket az IRB-módszer szerint számítja ki, egy garantőr akkor ismerhető el előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet nyújtójaként, ha azt a 3. fejezet 6. szakaszának rendelkezéseivel összhangban az intézmény belső minősítéssel látja el.

Az illetékes hatóságok kötelesek közzétenni és frissíteni az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet az (1) bekezdés f) pontja szerinti elismert nyújtóinak jegyzékét vagy az ilyen előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet egyéb elismert nyújtójának azonosítására vonatkozó iránymutató kritériumokat, az alkalmazandó prudenciális követelmények leírásával együtt, és ezeket a jegyzékeket kötelesek megosztani más illetékes hatóságokkal a 2013/36/EU irányelv 117. cikkének megfelelően.

202. cikk

A 153. cikk (3) bekezdésében meghatározott eljárásra jogosult, hitelkockázati fedezetet nyújtók elismerhetősége az IRB-módszer szerint

Az intézmény előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet elismert nyújtójaként kezelhet intézményeket, biztosítókat és viszontbiztosítókat, valamint exporthitel-ügynökségeket, amelyek jogosultak a 153. cikk (3) bekezdésében meghatározott eljárásra, ha megfelelnek a következő feltételek mindegyikének:

a) megfelelő szakértelemmel rendelkeznek előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet nyújtása terén;

b) az ezen rendeletben megállapított előírásokkal egyenértékű szabályozás vonatkozik rájuk, vagy a hitelkockázati fedezet biztosításának idején elismert külső hitelminősítő intézet általi hitelminősítéssel rendelkeztek, amelyről az EBH úgy határozott, hogy a hitelminősítési besorolások 3. vagy annál magasabb szintjének egyezik meg a vállalatokkal szembeni kitettségek kockázati súlyainak kiszámítására vonatkozó, a 2. fejezetben meghatározott szabályoknak megfelelően;

c) a hitelkockázati fedezet nyújtása idején vagy bármely azt követő időszakban olyan belső minősítéssel rendelkeztek, amelynek PD-je 2. vagy annál magasabb hitelminőségi besorolás PD-értékével egyezik meg a vállalatokkal szembeni kitettségek kockázati súlyainak kiszámítására vonatkozó, a 2. fejezetben meghatározott szabályoknak megfelelően;

d) olyan belső minősítéssel rendelkeznek, amelynek PD-je a 3. vagy annál magasabb hitelminőségi besorolás PD-értékével egyezik meg, a vállalatokkal szembeni kitettségek kockázati súlyainak kiszámítására vonatkozó, a 2. fejezetben meghatározott szabályoknak megfelelően.

▼C2

E cikk alkalmazásában az exporthitel-ügynökségek által nyújtott hitelkockázati fedezet nem részesülhet kifejezett központi kormányzati viszontgaranciában.

203. cikk

Garanciák előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetként való elismerése

Az intézmények előre nem rendelkezésre bocsátott elismert hitelkockázati fedezetként kezelhetik a garanciákat.

3. alszakasz

Származtatott ügyletek típusai

204. cikk

A hitelderivatívák elismert típusai

(1) Az intézmények elismert hitelkockázati fedezetként kezelhetik a következő típusú hitelderivatívákat és az ilyen vagy gazdasági szempontból gyakorlatilag hasonló hitelderivatívákból álló eszközöket:

a) hitel-nemteljesítési csereügyletek,

b) teljes hozamcsere-ügyletek;

c) hitelkockázati eseményhez kapcsolt értékpapírok, készpénzes finanszírozásuk mértékéig.

Nem tekinthető elismertnek a hitelkockázati fedezet, amennyiben egy intézmény teljes hozamcsere-ügylet révén vásárol hitelkockázati fedezetet, és a csereügylet során kapott nettó pénzösszeget nettó bevételként tartja nyilván, de nem tartja nyilván az ezt ellentételező értékromlást a fedezett eszköz értékében (a valós érték csökkentésével vagy az értékelési tartalékok növelésével).

(2) Amennyiben az intézmény hitelderivatíva felhasználásával belső fedezeti ügyletet hajt végre annak érdekében, hogy a hitelkockázati fedezetet e fejezet alkalmazásában elismerjék, a kereskedési könyvbe átvitt hitelkockázatot harmadik félre vagy felekre kell továbbhárítani.

Amennyiben a belső fedezeti ügyletre az első albekezdésnek megfelelően került sor és teljesülnek az ebben a fejezetben meghatározott követelmények, az intézményeknek a a 4–6. szakaszban meghatározott szabályokat kell alkalmazniuk az előre rendelkezésre nem bocsátott hitelkockázati fedezet esetén –a kockázattal súlyozott kitettségérték és a várható veszteségérték kiszámításához

▼C2

3. szakasz

Követelmények

1. alszakasz

Előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet

205. cikk

A 206. cikkben említett nettósítási keretmegállapodásoktól eltérő mérlegen belüli nettósítási megállapodásokra vonatkozó követelmények

A 206. cikkben említett nettósítási keretmegállapodásoktól eltérő mérlegen belüli nettósítási megállapodások akkor minősülnek hitelkockázat-mérséklési célokra elismertnek, ha az alábbi feltételek mindegyikét teljesítik:

a) az említett megállapodások valamennyi irányadó joghatóság előtt érvényesek és érvényesíthetők akkor is, ha a partner fizetésképtelenné válik, vagy vele szemben felszámolást kezdeményeznek;

b) az intézmények képesek bármikor meghatározni az említett megállapodások tárgyát képező eszközöket és forrásokat;

c) az intézmények folyamatosan monitorozzák és ellenőrzik a hitelkockázati fedezet megszűnéséhez kapcsolódó kockázatokat;

d) az intézmények nettó alapon és folyamatosan monitorozzák és ellenőrzik a vonatkozó kitettségeket.

206. cikk

A repoügyletekre, értékpapír és/vagy áru kölcsönbe adására vagy kölcsönbe vételére, illetve egyéb tőkepiac-vezérelt ügyletekre kiterjedő nettósítási keretmegállapodásokra vonatkozó követelmények

A repoügyletekre, értékpapír és/vagy áru kölcsönbe adására vagy kölcsönbe vételére, illetve egyéb tőkepiac-vezérelt ügyletekre kiterjedő nettósítási keretmegállapodások akkor minősülnek hitelkockázat-mérséklési célokra elismertnek, ha az említett megállapodások keretébennyújtott biztosíték megfelel a 207. cikk (2)–(4) bekezdésében meghatározott követelmények mindegyikének, és ha az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

a) valamennyi irányadó joghatóság előtt érvényesek és érvényesíthetők akkor is, ha a partner fizetésképtelenné válik, vagy vele szemben felszámolást kezdeményeznek;

b) biztosítják a teljesítő félnek az összes, e megállapodással kapcsolatos ügylet időben történő felmondásának vagy lezárásának jogát nemteljesítés esetén, beleértve a partner fizetésképtelenségét vagy felszámolási eljárás alá vonásának esetét is;

c) lehetővé teszik a nyereség és veszteség nettósítását a megállapodás hatálya alá tartozó ügyletek lezárását követően, hogy ezáltal a felek közti tartozást egyetlen nettó összeg fejezze ki.

▼C2

207. cikk

Pénzügyi biztosítékokra vonatkozó követelmények

(1) A pénzügyi biztosíték és az arany bármely módszer szerint elismert biztosítéknak minősül, ha a (2)–(4) bekezdésben meghatározott követelmények mindegyike teljesül.

(2) A kötelezett hitelminőségi besorolása és a biztosíték értéke között nem állhat fenn lényeges, pozitív korreláció. A biztosíték értékének jelentős csökkenése önmagában nem eredményezheti a kötelezett hitelminőségi besorolásának jelentős romlását. A kötelezett hitelminőségi besorolásának kritikussá válása önmagában nem eredményezheti a biztosíték értékének jelentős csökkentését.

A kötelezett vagy egy kapcsolt vállalkozás által kibocsátott értékpapírok nem ismerhetők el biztosítékként. Ettől eltérve, a kötelezett által kibocsátott fedezett kötvények, amelyek a 129. cikk hatálya alá tartoznak, elismert biztosítéknak minősülnek, ha repoügyletek biztosítékaként nyújtották őket, amennyiben teljesítik az első albekezdésben meghatározott feltételt.

(3) Az intézményeknek meg kell felelniük az összes szerződésben foglalt és jogszabályban meghatározott előírásnak, valamint meg kell tenniük minden szükséges lépést annak érdekében, hogy a biztosíték érvényesíthető legyen az intézményeknek a biztosítékhoz fűződő jogára irányadó jogszabályok szerint.

Az intézményeknek megfelelő jogi felülvizsgálattal meg kell bizonyosodniuk arról, hogy a biztosíték minden irányadó jog szerint érvényesíthető. Az érvényesíthetőség folyamatos biztosítása érdekében az intézményeknek szükség szerint ismételten le kell folytatniuk a felülvizsgálatot.

(4) Az intézményeknek teljesíteniük kell az alábbi működési követelményeket:

a) megfelelően dokumentálniuk kell a biztosítéki megállapodást, valamint egyértelmű és megbízható eljárással kell rendelkezniük a biztosítékok időben történő érvényesítéséhez;

b) megbízható eljárásokat és folyamatokat kell alkalmazniuk a biztosítékok használatából származó kockázatok ellenőrzésére – beleértve a hitelkockázati fedezet megsemmisülésének vagy értékcsökkenésének kockázatát, az értékelési kockázatokat, a hitelkockázati fedezet megszűnéséből származó kockázatokat, a biztosíték alkalmazásából eredő koncentrációs kockázatot, valamint az intézmény általános kockázati profiljával való kölcsönhatásokat;

c) dokumentált szabályzatokkal és eljárásokkal kell rendelkezniük az elfogadott biztosítéktípusokkal és -összegekkel kapcsolatban;

d) ki kell számítaniuk a biztosíték piaci értékét, és az értékelést legalább félévenként meg kell ismételniük, valamint valahányszor, amikor az intézmény úgy véli, hogy a biztosíték piaci értéke jelentősen csökkent;

e) amennyiben a biztosítékkal egy harmadik fél rendelkezik, az intézményeknek megfelelő lépéseket kell tenniük annak biztosítására, hogy a harmadik fél a biztosítékot elkülönítse saját eszközeitől;

▼C2

f) gondoskodniuk kell megfelelő erőforrások biztosításáról a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekre és értékpapír-finanszírozást végző partnerekre vonatkozó letéti megállapodások megfelelő működtetéséhez, amely az intézmény pótlólagosletét-bekéréseinek megfelelő időzítésén és pontosságán, illetve az intézmény által a partnerek pótlólagosletét-bekéréseire adott válaszok időszerűségén keresztül mérhető;

g) rendelkezniük kell a biztosíték kezelésére vonatkozó szabályokkal az alábbiak kontrollja, monitoringja és jelentése céljából:

i. a letéti megállapodások révén keletkező kockázati kitettségek;

ii. a biztosítékként szolgáló egyes eszköztípusokhoz kapcsolódó koncentrációs kockázat;

iii. a biztosítékok újrafelhasználása, beleértve a partnertől kapott biztosíték újrafelhasználásából eredő esetleges likviditási hiányokat;

iv. lemondás a partnernek nyújtott biztosítékhoz fűződő jogokról.

(5) A (2)–(4) bekezdésben meghatározott követelmények mindegyikének való megfelelés mellett, a pénzügyi biztosítékoknak a pénzügyi biztosítékok egyszerű módszere alapján történő elismeréséhez a hitelkockázati fedezet futamidejének legalább a kitettség hátralevő futamidejével megegyezőnek kell lennie.

208. cikk

Ingatlantulajdon-fedezetre vonatkozó követelmények

(1) Az ingatlan csak akkor minősül elismert biztosítéknak, ha a (2)–(5) bekezdésben meghatározott követelmények mindegyike teljesül.

(2) A jogbiztonság tekintetében a következő feltételeknek kell eleget tenni:

a) a jelzálog vagy kézi zálogjog a hitelszerződés megkötésének időpontjában irányadó valamennyi joghatóság előtt érvényesíthető, és a jelzálogot vagy kézi zálogjogot megfelelő módon és időrendben kell nyilvántartani;

b) az összes, az elzálogosításhoz szükséges követelmény teljesül;

c) a fedezeti megállapodás és az ezt alátámasztó jogi folyamat lehetővé teszi az intézmény számára, hogy ésszerű időn belül hozzájuthasson a fedezeti értékhez.

(3) Az ingatlanérték és az ingatlanértékelés monitoringja tekintetében a következő feltételeket kell teljesíteni:

a) az intézmények az ingatlan értékét rendszeresen, a kereskedelmi ingatlanoknál legalább évente egyszer, lakóingatlanoknál pedig minden harmadik évben monitorozzák. Az intézmények gyakrabban monitoroznak, ha az ingatlanpiaci feltételek jelentősen változnak;

▼C2

b) az ingatlan értékét akkor is felül kell vizsgálni, ha az intézménynek információja van arról, hogy az ingatlan értéke az átlagos piaci árhoz viszonyítva jelentősen csökkenhetett. Ez esetben a felülvizsgálatot olyan értékbecslőnek kell elvégeznie, aki rendelkezik a becslés elvégzéséhez szükséges szakképzettséggel, képességgel és tapasztalattal, és független a hitelezési döntéssel kapcsolatos folyamattól. A 3 000 000 EUR-t vagy az intézmény szavatolótőkéjének 5 %-át meghaladó értékű kölcsönök esetén az ingatlanértékelést független értékbecslőnek legalább háromévente felül kell vizsgálnia.

Az intézmények használhatnak statisztikai módszereket az ingatlanok értékének monitorozására, valamint az újraértékelendő ingatlanok meghatározására.

(4) Az intézményeknek egyértelműen dokumentálniuk kell az általuk elfogadott lakó- és kereskedelmi ingatlanok típusait, valamint az intézmények hitelpolitikáját e vonatkozásban.

(5) Az intézményeknek eljárásokkal kell rendelkezniük annak monitorozására, hogy a fedezetként felhasznált ingatlan káresemények ellen megfelelően biztosított-e.

209. cikk

Követelésekre vonatkozó követelmények

(1) A követelések elismert biztosítéknak minősülnek, ha a (2) és a (3) bekezdésben meghatározott követelmények mindegyike teljesül

(2) A jogbiztonság tekintetében a következő feltételeknek kell eleget tenni:

a) a hitelnyújtó intézmény számára nyújtandó biztosítékra vonatkozó jogi mechanizmusnak megbízhatónak és hatékonynak kell lennie, valamint biztosítania kell, hogy az intézmény egyértelmű jogokkal rendelkezzék a biztosítékkal kapcsolatban, beleértve a biztosíték értékesítéséből származó bevételhez való jogot is;

b) az intézményeknek minden szükséges lépést meg kell tenniük a biztosítéki jog érvényesíthetőségére vonatkozó helyi követelmények teljesítése érdekében. A hitelnyújtó intézménynek elsőbbségi követeléssel kell bírnia a biztosítékra vonatkozóan, kivéve, ha az ilyen követelés jogszabályi rendelkezés szerint preferenciális hitelezői követelés után következik;

c) az intézményeknek megfelelő jogi felülvizsgálattal meg kell bizonyosodniuk arról, hogy a biztosíték minden irányadó jog szerint érvényesíthető;

d) az intézményeknek megfelelően dokumentálniuk kell biztosítéki megállapodásaikat, valamint egyértelmű és megbízható eljárással kell rendelkezniük a biztosítékok időben történő beszedése érdekében;

e) az intézményeknek eljárásokkal kell rendelkezniük annak biztosításához, hogy bármely, a hitelfelvevő nemteljesítésének megállapításához és a biztosítékok időben történő beszedéséhez szükséges jogi feltétel teljesüljön;

▼C2

f) amennyiben a hitelfelvevőnek pénzügyi nehézségei vannak vagy nemteljesítés következik be, az intézménynek rendelkeznie kell azzal a joggal, hogy a követelés kötelezettjének előzetes beleegyezése nélkül eladja vagy másik félre ruházza a követeléseket.

(3) A kockázatkezelés tekintetében a következő feltételeknek kell eleget tenni:

a) az intézménynek megbízható eljárással kell rendelkeznie a követelések hitelkockázatának megállapítására. Az említett eljárásnak magában kell foglalnia a hitelfelvevő üzleti és ágazati elemzését, illetve azt, hogy milyen típusú ügyfelek a hitelfelvevő üzleti partnerei. Amennyiben az intézmény a hitelfelvevők által az ügyfelekre nézve megállapított hitelkockázatra támaszkodik, az intézménynek felül kell vizsgálnia a hitelfelvevők hitelezési gyakorlatát, hogy megállapítsa annak megbízhatóságát és hitelességét;

b) a kitettség értéke és a követelések értéke közti különbözetnek az összes vonatkozó tényezőt tükröznie kell, beleértve a beszedési költséget, a követeléshalmazokon belül az egyes ügyfelekhez kapcsolódó koncentrációt, valamint az intézmény összes olyan kitettségén belüli potenciális koncentrációs kockázatot, amelyeket az intézmény általános módszerei már nem szabályoznak. Az intézménynek folyamatos, a követeléseknek megfelelő monitoring folyamatot kell fenntartania. Ezen kívül rendszeresen felül kell vizsgálnia a hitelszerződések, a környezeti korlátozások és más jogszabályi előírások által támasztott követelmények teljesülését is;

c) a hitelfelvevő által hitelezői jogokkal terhelt követeléseknek diverzifikáltaknak kell lenniük, valamint azok szükségtelenül nem kapcsolódhatnak az adott hitelfelvevőhöz. Amennyiben lényeges pozitív korreláció áll fenn, akkor az intézményeknek az ehhez kapcsolódó kockázatokat figyelembe kell venniük a teljes biztosítékhalmazhoz tartozó fedezettség meghatározásánál;

d) az intézmények nem használhatnak elismert hitelkockázati fedezetként a hitelfelvevőhöz kapcsolódóktól származó (beleértve a leányvállalatokat és alkalmazottakat is) követeléseket;

e) az intézményeknek dokumentált követelésbehajtási folyamattal kell rendelkezniük fizetési nehézségek esetére. Az intézményeknek akkor is rendelkezniük kell a beszedéshez szükséges eszközökkel, ha általában hitelfelvevőikre hagyatkoznak a beszedés tekintetében.

210. cikk

Egyéb dologi biztosítékokra vonatkozó követelmények

Az ingatlan-biztosítékon kívüli dologi biztosítékok az IRB-módszer szerinti elismert biztosítéknak minősülnek, ha a következő követelmények mindegyike teljesül:

a) a dologi biztosíték nyújtására vonatkozó biztosítéki megállapodásnak minden irányadó jog szerint hatályosnak és érvényesíthetőnek kell lennie, és lehetővé kell tennie, hogy az intézmény a biztosíték értékét ésszerű időn belüli realizálja;

▼C2

b) a 209. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett megengedett elsőbbségi követelések kizárólagos kivételével csak a biztosítékkal szembeni első ranghelyű zálogjogok vagy biztosítéki jogok minősülnek elismertnek, és az intézménynek elsőbbséget kell élveznie a biztosítékból származó bevételek vonatkozásában az összes többi hitelnyújtóval szemben;

c) az intézményeknek rendszeresen, legalább évente monitorozniuk kell a biztosíték értékét. A piaci feltételek jelentős változása esetén az intézményeknek gyakrabban kell monitorozniuk;

d) a kölcsönszerződésnek tartalmaznia kell a biztosíték részletes leírását, valamint az újraértékelés módjának és gyakoriságának részletes meghatározását;

e) az intézményeknek az ellenőrzésre rendelkezésre bocsátott belső hitelezési szabályzataikban és eljárásaikban egyértelműen dokumentálniuk kell az általuk elfogadott dologi biztosítékok típusait, valamint az egyes biztosítéktípusoknak a kitettség összegéhez viszonyított, megfelelő összegére vonatkozó szabályaikat és gyakorlataikat;

f) az intézmények hitelezési szabályzatainak az ügyletstruktúra tekintetében az alábbiakra kell kiterjedniük:

   i. a kitettség összegéhez viszonyított megfelelő biztosíték-követelmények;

   ii. a biztosítékok könnyű értékesíthetősége;

   iii. az ár vagy piaci érték objektív meghatározásának képessége;

   iv. az érték megállapíthatóságának gyakorisága, ideértve a szakértői becslést vagy értékelést;

   v. a biztosíték értékének volatilitása vagy a volatilitás közelítő értéke.

g) az intézményeknek az értékelés és újraértékelés során teljes körűen figyelembe kell venniük a biztosíték értékvesztését vagy avulását, és ennek során különös figyelmet kell fordítaniuk arra, hogy az idő múlása milyen hatással van a trendekre vagy adott időszakra érzékeny biztosítékokra;

h) az intézményeknek rendelkezniük kell a dologi biztosíték fizikai ellenőrzésének jogával. Az intézményeknek szabályzatokkal és eljárásokkal is rendelkezniük kell a fizikai ellenőrzési jog gyakorlására vonatkozóan;

i) a fedezetként felhasznált biztosítéknak káresemények ellen megfelelően biztosítottnak kell lennie és az intézményeknek eljárásokkal kell rendelkezniük annak monitorozására.

211. cikk

A lízingkitettségek fedezett kitettségként történő kezelésére vonatkozó követelmények

Az intézmények akkor kezelhetik a lízingügyletekből származó kitettségeket a lízingelt vagyontárggyal fedezett kitettségként, ha az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

▼C2

a) a lízingelt vagyontárgy típusától függően a lízingelt vagyontárgy megfelel a 208. vagy a 210. cikkben meghatározott feltételeknek;

b) a lízingbe adó megbízható kockázatkezelést alkalmaz a lízingbe adott eszköz felhasználási módjára, elhelyezkedésére, korára és tervezett hasznos élettartamára vonatkozóan, beleértve a fedezet értékének megfelelő monitorozását is;

c) a lízingbe adó az eszköz jogi tulajdonosa, és tulajdonosi jogait időben tudja gyakorolni;

d) amennyiben az LGD-érték kiszámításakor még nem állapították meg, a még nem törlesztett összeg értéke és a fedezet piaci értéke közötti különbözet nem lehet olyan nagy, hogy meghaladja a lízingelt eszközökhöz kapcsolódó hitelkockázat-mérséklés értékét.

212. cikk

Az egyéb előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetre vonatkozó követelmények

(1) Harmadik fél intézménynél elhelyezett készpénzbetét vagy készpénzjellegű instrumentumok akkor kezelhetők a 232. cikk (1) bekezdésének megfelelően, ha az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

a) a hitelfelvevőnek egy harmadik fél intézménnyel szembeni követelését nyíltan a hitelnyújtó intézmény zálogjogával terhelik vagy a hitelnyújtó intézményre ruházzák, és ez a terhelés vagy engedményezés valamennyi irányadó joghatóság előtt hatályos és érvényesíthető, valamint feltétel nélküli és visszavonhatatlan;

b) a harmadik fél intézményt értesítik a zálogjogról vagy átruházásról;

c) az értesítés következtében a harmadik fél intézmény kizárólag a hitelnyújtó intézmény számára tud fizetéseket teljesíteni, harmadik feleknek pedig csak a kölcsönt nyújtó intézmény előzetes engedélyével teljesíthet fizetéseket.

(2) Az olyan életbiztosítási kötvények, amelyeknek a kedvezményezettje a hitelnyújtó intézmény, abban az esetben ismerhetők el biztosítékként, ha az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

a) az életbiztosítási kötvényt a hitelnyújtó intézmény javára nyíltan elzálogosították vagy rá engedményezték;

b) az életbiztosítást nyújtó vállalatot értesítik az elzálogosításról vagy az engedményezésről, és az ennek következtében csak a hitelnyújtó intézmény előzetes engedélyével fizetheti ki a szerződés szerint kifizetendő összegeket;

c) a hitelnyújtó intézmény rendelkezik azzal a joggal, hogy a hitelfelvevő nemteljesítése esetén a kötvényt felmondja és a visszavásárlási értéket megkapja;

d) a hitelnyújtó intézményt tájékoztatják a kötvénytulajdonos kötvénnyel kapcsolatos bármely nemfizetéséről;

▼C2

e) a hitelkockázati fedezet a kölcsön teljes futamidejére biztosított. Amennyiben ez nem lehetséges, mert a biztosítási viszony már a hitelviszony vége előtt lejár, akkor az intézménynek biztosítania kell, hogy a biztosítási szerződésből származó összeg a hitelszerződés átlagos hátralévő futamidejének végéig fedezetként szolgáljon az intézmény számára;

f) a zálogjog vagy engedményezés valamennyi, a hitelszerződés megkötésekor irányadó joghatóság előtt hatályos és érvényesíthető;

g) a visszavásárlási értéket az életbiztosítást nyújtó vállalat határozza meg és nem csökkenthető;

h) a visszavásárlási értéket az életbiztosítást nyújtó vállalatnak kérésre időben ki kell fizetnie;

i) a visszavásárlási értéket nem lehet az intézmény előzetes hozzájárulása nélkül kérni;

j) az életbiztosítást nyújtó vállalat a 2009/138/EK irányelv hatálya alá tartozik, vagy az Unióban alkalmazott felügyeleti és szabályozási rendelkezésekkel legalább egyenértékű rendelkezéseket alkalmazó harmadik ország illetékes hatóságának felügyelete alá tartozik.

2. alszakasz

Előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet és hitelkockázati eseményhez kapcsolt értékpapírok

213. cikk

A garanciákra és hitelderivatívákra egyaránt vonatkozó követelmények

(1) A 214. cikk (1) bekezdésére is figyelemmel, a garanciából vagy hitelderivatívából származó hitelkockázati fedezet akkor minősül előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetnek, ha az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

a) a hitelkockázati fedezet közvetlen;

b) a hitelkockázati fedezet mértéke világosan meghatározott és kétségbevonhatatlan;

c) a hitelkockázati fedezetre vonatkozó szerződés nem tartalmaz olyan záradékot, amelynek betartása a kölcsönt nyújtó közvetlen ellenőrzésén kívül esik, és amely:

   i. lehetővé tenné a fedezetnyújtó számára, hogy a fedezetet egyoldalúan felmondja;

   ii. növelné a fedezet tényleges költségeit a fedezett kitettség hitelminőségi besorolásának romlása révén;

   iii. megakadályozhatná, hogy a fedezetnyújtót kötelezzék az időben történő fizetésre abban az esetben, ha az eredeti kötelezett nem tesz eleget fizetési kötelezettségeinek, vagy ha a lízingszerződés lejár a garantált maradványértéknek a 134. cikk (7) bekezdése és a 166. cikk (4) bekezdése szerinti elismerése céljából;

   iv. megengedhetné a hitelkockázati fedezet futamidejének a fedezetnyújtó általi csökkentését;

▼C2

d) a hitelkockázati fedezetre vonatkozó szerződés hatályos és érvényesíthető a hitelszerződés megkötésekor irányadó valamennyi joghatóság előtt.

(2) Az intézménynek bizonyítania kell az illetékes hatóság számára, hogy rendelkezik a garanciák és hitelderivatívák alkalmazásából eredő potenciális kockázat-koncentrációt kezelő rendszerekkel. Az intézménynek képesnek kell lennie az illetékes hatóság számára kielégítően bizonyítani a hitelderivatívák és garanciák alkalmazásának stratégiája és az átfogó kockázati profil kezelése közötti kölcsönhatásokat.

(3) Az intézményeknek meg kell felelniük az összes, szerződésben foglalt és jogszabályban meghatározott arra vonatkozó előírásnak, valamint meg kell tenniük minden ahhoz szükséges lépést, hogy az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet az alkalmazandó jog értelmében érvényesíthető legyen.

Az intézménynek megfelelő jogi felülvizsgálattal meg kell bizonyosodnia arról, hogy az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet valamennyi irányadó joghatóság előtt érvényesíthető. Az érvényesíthetőség folyamatos biztosítása érdekében az intézménynek szükség szerint meg kell ismételnie a felülvizsgálatot.

214. cikk

Állami és egyéb közszektorbeli viszontgaranciák

(1) Az intézmények a (2) bekezdésben felsorolt szervezetek által nyújtott garanciával fedezettként kezelhetik a (2) bekezdésben említett kitettségeket, ha az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

a) a viszontgarancia a követelés összes hitelkockázati elemét fedezi;

b) mind az eredeti garancia, mind pedig a viszontgarancia eleget tesz a garanciára vonatkozóan a 213. cikkben és a 215. cikk (1) bekezdésében meghatározott előírásoknak, kivéve a viszontgarancia közvetlen jellegét előíró rendelkezést;

c) a fedezet megbízható és a múltbeli adatok nem utalnak arra, hogy a viszontgarancia fedezetértéke kisebb, mint a szóban forgó szervezet által nyújtott közvetlen garancia.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott eljárás azokra a garantált kitettségekre alkalmazandó, amelyek az alábbi szervezetek valamelyike által nyújtott viszontgaranciával fedezettek:

a) központi kormányzatok vagy központi bankok;

b) regionális kormányzat vagy helyi hatóság;

c) közszektorbeli intézmény, amellyel szembeni követelés a 116. cikk (4) bekezdése szerint a központi kormányzattal szembeni követelésnek minősül;

▼C2

d) multilaterális fejlesztési bank vagy nemzetközi szervezet, amelyre vonatkozóan a 117. cikk (2) bekezdése, illetve a 118. cikk alapján 0 %-os kockázati súlyt alkalmaznak;

e) közszektorbeli intézmény, amellyel szembeni követelések kezelése a 116. cikk (1) és (2) bekezdésével összhangban történik.

(3) Az intézményeknek az (1) bekezdésben meghatározott módon kell eljárniuk a (2) bekezdésben foglalt felsorolásban nem szereplő szervezet által viszontgarantált kitettséget esetében is, amennyiben a kitettség viszontgaranciáját valamely, a felsorolásban szereplő intézmény közvetlenül biztosítja, és az (1) bekezdésben felsorolt feltételek teljesülnek.

215. cikk

Garanciákra vonatkozó további követelmények

(1) A garanciák akkor minősülnek előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetnek, ha a 213. cikkben megállapított feltételek mindegyike, valamint az összes alábbi feltétel teljesül:

a) a kötelezett olyan nemteljesítése vagy fizetési mulasztása esetén, amely kiváltja a garancia lehívását, a hitelnyújtó intézménynek jogában áll a garanciát vállalótól a fedezet alapját képező követelés szerinti összeget időben követelni, és a garanciát vállaló általi fizetés nem tartozhat olyan rendelkezés hatálya alá, miszerint a hitelnyújtó intézménynek először a kötelezettől kell az összeget behajtania;

Lakóingatlan jelzáloghitelére fedezetet nyújtó előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet esetén a 213. cikk (1) bekezdése c) pontjának iii. alpontjában és az e pont első albekezdésében előírt követelményeket elég 24 hónapos időszakon belül teljesíteni;

b) a garancia a garantőr általi, egyértelműen dokumentált kötelezettségvállalás;

c) az alábbi feltételek egyike teljesül:

i. a garancia kiterjed a kötelezettől a követelés keretében elvárt mindenfajta fizetéstípusra;

ii. amennyiben bizonyos fizetéstípusokat kizárnak a garancia köréből, a hitelnyújtó intézmény úgy korrigálta a garancia elismert értékét, hogy az a korlátozott fedezetet tükrözze.

(2) A kölcsönös garanciavállalás keretében nyújtott vagy a 214. cikk (2) bekezdésében felsorolt szervezetek által nyújtott vagy viszontgarantált garanciák esetében az e cikk (1) bekezdése a) pontjában meghatározott követelmények akkor tekinthetők teljesítettnek, ha az alábbi feltételek valamelyike teljesül:

a) a hitelnyújtó intézménynek jogában áll időben hozzájutni a garantőr által teljesített előzetes fizetéshez, amely megfelel az alábbi két feltétel mindegyikének:

▼C2

i. a hitelnyújtó intézmény által valószínűsíthetően elszenvedett veszteség megbízható becslésén alapul, amely tartalmazza a kamatfizetés elmaradásából származó veszteséget, valamint más, a hitelfelvevő által teljesítendő fizetéseket is;

ii. a garancia által nyújtott fedezet terjedelmével arányos;

b) a hitelnyújtó intézmény az illetékes hatóság számára kielégítően bizonyítani tudja, hogy a garancia veszteségcsökkentő hatásai – beleértve a hitelfelvevő által teljesítendő kamatfizetés és egyéb fizetések elmaradásából eredő veszteségeket is – indokolják ezt az eljárást.

216. cikk

Hitelderivatívákra vonatkozó további követelmények

(1) A hitelderivatívák akkor minősülnek előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetnek, ha a 213. cikkben megállapított feltételek mindegyike, valamint az összes alábbi feltétel teljesül:

a) a hitelderivatíva-szerződésben meghatározott hitelkockázati események magukban foglalják a következőket:

i. az alapul szolgáló kötelezettségnek a mulasztás időpontjában érvényes feltételei szerint esedékes összegek fizetésének elmulasztása, olyan türelmi idővel, amely megegyezik az alapul szolgáló kötelezettségben foglalt türelmi idővel vagy rövidebb annál;

ii. a kötelezett felszámolása, fizetésképtelensége vagy írásos nyilatkozata arról, hogy az esedékes fizetési kötelezettségeket általában nem tudja az esedékességükig teljesíteni, és ehhez hasonló események;

iii. az alapul szolgáló kötelezettség átstrukturálása, ami a tőke, kamat vagy díjak elengedését vagy fizetési halasztást von maga után, ami hitelezési veszteséget eredményez;

b) ha a hitelderivatíva lehetővé teszi a készpénzes kiegyenlítést:

i. az intézmény stabil értékelési folyamattal rendelkezik a veszteségek megbízható becslése érdekében;

ii. egyértelműen meghatározott az az időszak, amelyen belül az alapul szolgáló kötelezettséget a hitelkockázati esemény bekövetkezését követően értékelik;

c) amennyiben a kiegyenlítéshez az szükséges, hogy a kockázatot átadó rendelkezzék az alapul szolgáló kötelezettségnek a fedezetnyújtóra történő átruházásának jogával és képességével, az alapul szolgáló kötelezettség feltételeinek ki kell térniük arra, hogy az ilyen átruházáshoz szükséges beleegyezést ne lehessen indokolatlanul megtagadni;

d) egyértelműen meghatározták, kik felelősek a hitelkockázati esemény bekövetkezésének megállapításáért;

e) a hitelkockázati esemény megállapítása nem lehet a fedezetnyújtó kizárólagos felelőssége;

▼C2

f) a kockázatot átadó jogosult és képes a hitelnyújtót a hitelkockázati esemény bekövetkeztéről tájékoztatni.

Amennyiben a hitelkockázati esemény nem foglalja magában az alapul szolgáló kötelezettségnek az a) pont iii. alpontja szerinti átstrukturálását, a hitelkockázati fedezetet ennek ellenére el lehet ismerni, ha annak értékét a 233. cikk (2) bekezdésében meghatározottak szerint csökkentik.

(2) Az alapul szolgáló kötelezettség és a hitelderivatíva referenciakötelezettsége közötti vagy az alapul szolgáló kötelezettség és a hitelkockázati esemény bekövetkezésének megállapítása céljából alkalmazott kötelezettség közötti eltérés csak akkor megengedhető, ha az alábbi két feltétel mindegyike teljesül:

a) az adott esettől függően a referenciakötelezettség vagy a hitelkockázati esemény bekövetkezésének megállapítása céljából alkalmazott kötelezettség az alapul szolgáló kötelezettséggel azonos (pari passu) vagy alacsonyabb besorolású;

b) az alapul szolgáló kötelezettséghez és az adott esettől függően a referenciaügylethez vagy a hitelkockázati esemény bekövetkezésének megállapítása céljából alkalmazott kötelezettséghez ugyanaz a kötelezett tartozik, és a kötelezettségek jogi úton kikényszeríthető, keresztfelmondásra vagy azonnali keresztvisszafizetésre jogosító záradékkal (cross-default clause, illetve cross-acceleration clause) rendelkeznek.

217. cikk

A 153. cikk (3) bekezdésében meghatározott eljárásra való jogosultságra vonatkozó követelmények

(1) A 153. cikk (3) bekezdésében meghatározott eljárásra való jogosultsághoz a garanciából vagy hitelderivatívából származó hitelkockázati fedezetnek meg kell felelnie a következő feltételeknek:

a) az alapul szolgáló kötelezettség a következő kitettségek egyikével szembeni:

   i. vállalati kitettség a 147. cikkben említettek szerint, kivéve a biztosítókat és viszontbiztosítókat;

   ii. regionális kormányzattal, helyi hatósággal vagy közszektorbeli intézménnyel szembeni kitettség, amely nem tekinthető központi kormányzattal vagy központi bankkal szembeni kitettségnek a 147. cikk szerint;

   iii. kkv-kkal szembeni kitettség, amelyet a 147. cikk (5) bekezdésével összhangban lakossággal szembeni kitettségként sorolnak be;

b) az alapul szolgáló eszköz kötelezettjei nem tagjai annak a csoportnak, amelybe a fedezetnyújtó tartozik;

c) a kitettséget a következő eszközök egyike fedezi:

   i. egy kibocsátóra vonatkozó, előre nem rendelkezésre bocsátott fedezetű hitelderivatívák vagy egy kibocsátóra szóló garanciák;

   ii. kosáron alapuló, első nemteljesítéskor lehívható termék;

   iii. kosáron alapuló, n-edik nemteljesítéskor lehívható termék;

▼C2

d) a hitelkockázati fedezet megfelel – az adott esettől függően – a 213., a 215., illetve a 216. cikkben megállapított követelményeknek;

e) a kitettséghez a 153. cikk (3) bekezdésében meghatározott eljárás alkalmazása előtt hozzárendelt kockázati súly semmilyen szempontból nem veszi figyelembe a hitelkockázati fedezetet;

f) az intézménynek joga van rá és elvárhatja, hogy a fedezetnyújtó fizetést teljesítsen a részére anélkül, hogy az intézménynek jogi lépéseket kellene tennie a fizetés partnernél való behajtására. Az intézménynek a lehetséges mértékig meg kell győződnie arról, hogy a fedezetnyújtó hajlandó azonnali fizetést teljesíteni hitelkockázati esemény bekövetkezte esetén;

g) a megvásárolt hitelkockázati fedezet a kitettség fedezett részén a szerződésben felvázolt hitelkockázati események bekövetkezte miatt felmerülő minden hitelveszteséget visel;

h) ha a hitelkockázati fedezet kifizetési struktúrája fizikai kiegyenlítést ír elő, a kölcsön, a kötvény vagy a függő kötelezettségek leszállíthatóságával kapcsolatosan jogbiztonságnak kell fennállnia;

i) ha az intézmény az alapul szolgáló kitettségtől eltérő kötelezettséget szándékozik leszállítani, biztosítania kell, hogy a leszállítandó kötelezettség eléggé likvid legyen ahhoz, hogy az intézmény képes legyen azt a szerződéssel összhangban történő leszállítás céljából megvásárolni;

j) a hitelkockázat-fedezeti megállapodások feltételeit jogilag írásban megerősíti mind a fedezetnyújtó, mind az intézmény;

k) az intézmények eljárással rendelkeznek a fedezetnyújtó hitelképessége és az alapul szolgáló kitettség kötelezettjének hitelképessége közötti túlzott korreláció megállapítására, amely korreláció abból adódik, hogy teljesítőképességük a szisztematikus kockázati tényezőn túl közös tényezőktől függ;

l) a felhígulási kockázattal szembeni fedezet esetén a megvásárolt követelések eladója nem tagja a fedezetnyújtóéval megegyező csoportnak.

(2) Az (1) bekezdés c) pontjának ii. alpontja alkalmazásában az intézményeknek a 153. cikk (3) bekezdésében meghatározott eljárást a kosáron belül arra az eszközre kell alkalmazniuk, amelynek a legalacsonyabb a kockázattal súlyozott kitettségértéke.

(3) Az (1) bekezdés c) pontjának iii. alpontja alkalmazásában a kapott hitelfedezet csak akkor vehető figyelembe, ha az (n-1)-edik nemteljesítésre szintén van fedezet, vagy ha a kosár (n-1)-edik eszközével kapcsolatban már nemteljesítésre került sor. Ebben az esetben az intézményeknek a 153. cikk (3) bekezdésében meghatározott eljárást a kosáron belül arra az eszközre kell alkalmazniuk, amelynek a legalacsonyabb a kockázattal súlyozott kitettségértéke.

▼C2

4. szakasz

A hitelkockázat-mérséklés hatásainak kiszámítása

1. alszakasz

Előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet

218. cikk

Hitelkockázati eseményhez kapcsolt értékpapírok

A hitelnyújtó intézmény által kibocsátott, hitelkockázati eseményhez kapcsolt értékpapírokba történő befektetéseket készpénzbiztosítékként lehet kezelni az előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet hatásainak ezen alszakasszal összhangban történő kiszámítása céljából, feltéve, hogy a hitelkockázati eseményhez kapcsolt értékpapírokba ágyazott hitel-nemteljesítési csereügylet elismert, előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetnek minősül. Annak megállapítása céljából, hogy a hitelkockázati eseményhez kapcsolt értékpapírokba ágyazott hitel-nemteljesítési csereügylet elismert, előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetnek minősül-e, az intézmény teljesítettnek tekintheti a 194. cikk (6) bekezdésének c) pontjában foglalt feltételt.

219. cikk

Mérlegen belüli nettósítás

A hitelnyújtó intézménynek nyújtott és nála elhelyezett, mérlegen belüli nettósítás alá eső kölcsönöket és betéteket a hitelnyújtó intézménynek készpénzbiztosítékként kell kezelnie azon nála elhelyezett mérlegen belüli nettósítás alá eső kölcsönökre és betétekre vonatkozó előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet hatásainak kiszámításánál, amelyek ugyanabban a pénznemben vannak denominálva.

220. cikk

A felügyeleti volatilitási korrekció módszerének vagy a saját becslésű volatilitási korrekciós módszernek az alkalmazása nettósítási keretmegállapodásokra

(1) Az intézményeknek a repoügyletekre, értékpapír és/vagy áru kölcsönbe adására vagy kölcsönbe vételére, illetve egyéb tőkepiac-vezérelt ügyletekre kiterjedő, elismert nettósítási keretmegállapodások hatálya alá tartozó kitettségek „teljes mértékben korrigált kitettségértékének” (E*) kiszámításakor alkalmazandó volatilitási korrekciós tényezőt vagy a felügyeleti volatilitási korrekció vagy a saját becslésű volatilitási korrekció módszerével (saját becslés módszere) kell kiszámítaniuk, a pénzügyi biztosítékok átfogó módszerére vonatkozó 223–226. cikk szerint.

A saját becslés módszerének használatára a pénzügyi biztosítékok átfogó módszerére vonatkozó feltételek és követelmények vonatkoznak.

(2) Az E* kiszámítása céljából az intézményeknek:

a) az egyes értékpapír- vagy árutípusokhoz tartozó nettó pozíciót úgy kell kiszámítaniuk, hogy az ii. pontban levő összeget kivonják a i. pontban levő összegből:

▼C2

i. a nettósítási keretmegállapodás alapján kölcsönzött, eladott vagy biztosított azonos típusú értékpapírok vagy áruk teljes értéke;

ii. a nettósítási keretmegállapodás alapján kölcsönvett, megvásárolt vagy kapott azonos típusú értékpapírok vagy áruk teljes értéke;

b) a nettósítási keretmegállapodás kiegyenlítési pénznemétől eltérő devizákban levő nettó pozíciókat úgy kell kiszámítaniuk pénznemenként, hogy az ii. pontban levő összeget kivonják a i. pontban levő összegből:

i. az adott pénznemben denominált, a nettósítási keretmegállapodás alapján kölcsönzött, eladott vagy biztosított értékpapírok teljes értékének összege és az ugyanabban a pénznemben a megállapodás szerint kölcsönzött vagy átcsoportosított készpénz összege;

ii. az adott pénznemben denominált, a nettósítási keretmegállapodás alapján kölcsönvett, megvásárolt vagy kapott értékpapírok teljes értékének összege és az ugyanabban a pénznemben a megállapodás szerint kölcsönvett vagy kapott készpénz összege;

c) az adott csoportba tartozó értékpapír- vagy készpénzpozíciónak megfelelő volatilitási korrekciós tényezőt kell alkalmazniuk az adott csoportba tartozó értékpapírok pozitív vagy negatív nettó pozíciójának abszolút értékére;

d) a devizaárfolyam-kockázat (fx) volatilitási korrekciós tényezőjét kell alkalmazniuk minden egyes, a nettósítási keretmegállapodás kiegyenlítési pénznemétől eltérő pénznemben denominált nettó pozitív vagy negatív pozíció esetén.

(3) Az intézményeknek az E* értékét a következő képlet alapján kell kiszámítaniuk:

$$E^* = max\left\{0, \left(\sum_i E_i - \sum_i C_i\right) + \sum_j |E_j^{sec}| \cdot H_j^{sec} + \sum_k |E_k^{fx}| \cdot H_k^{fx}\right\}$$

ahol

E_i = a megállapodás hatálya alá tartozó minden egyes kitettséghez (i) kapcsolódó olyan kitettségérték, amelyet hitelkockázati fedezet hiányában kellene alkalmazni, ahol az intézmények a kockázattal súlyozott kitettségértékeket a sztenderd módszer szerint számítják ki, vagy ahol a kockázattal súlyozott kitettségértékeket és a várható veszteségértékeket az IRB-módszer szerint számítják ki;

C_i = a kölcsönvett, megvásárolt vagy kapott, egy csoportba tartozó értékpapírok vagy azonos típusú áruk, illetve a kölcsönvett vagy kapott készpénz összegének értéke kitettségenként (i);

E_j^{sec} = az adott csoportba tartozó értékpapír (j) (pozitív vagy negatív) nettó pozíciója;

E_k^{fx} = a megállapodás kiegyenlítési pénznemétől eltérő adott k pénznembeli, a (2) bekezdés b) pontja szerint kiszámított nettó (pozitív vagy negatív) pozíció;

▼C2

H_j^{sec} = az adott csoportba tartozó értékpapírnak (j) megfelelő volatilitási korrekciós tényező;

H_k^{fx} = k pénznem devizaárfolyam-kockázatára vonatkozó volatilitási korrekciós tényező.

(4) Nettósítási keretmegállapodások alá tartozó repoügyletekre, értékpapír vagy áru kölcsönbe adására vagy kölcsönbe vételére, illetve egyéb tőkepiac-vezérelt ügyletekre vonatkozó, kockázattal súlyozott kitettségérték és várható veszteségérték kiszámítása céljából az intézményeknek a (3) bekezdés szerint kiszámított E* értéket kell használniuk a partnerrel szembeni, a 113. cikk alkalmazásában a nettósítási keretmegállapodás alá tartozó ügyletekből eredő kitettség értékeként a sztenderd módszer szerint vagy a 3. fejezet alkalmazásában az IRB-módszer szerint.

(5) A (2) és (3) bekezdés alkalmazásában az értékpapír-csoport olyan értékpapírokra vonatkozik, melyeket ugyanaz a szervezet bocsátott ki, megegyező kibocsátási napon és lejárattal, ugyanazokkal a feltételekkel, valamint a 224. és – értelemszerűen – a 225. cikkben megállapított likvidálási idővel.

221. cikk

A belső modelleken alapuló módszer alkalmazása a nettósítási keretmegállapodásokra

(1) Az illetékes hatóságok engedélyével az intézmények a felügyeleti volatilitási korrekciómódszerének vagy a saját becslés módszerének alternatívájaként a repoügyletekre, értékpapír és/vagy áru kölcsönbe adására vagy kölcsönbe vételére és a származtatott ügyleteket kivéve egyéb tőkepiac-vezérelt ügyletekre kiterjedő, elismert nettósítási keretmegállapodások alkalmazásából származó teljes mértékben korrigált kitettségérték (E*) kiszámításakor alkalmazhatnak olyan, belső modelleken alapuló módszert, amely figyelembe veszi a nettósítási keretmegállapodás szerinti értékpapír-pozíciók és az érintett pénzügyi eszközök likviditása közti korrelációs hatásokat.

(2) Az illetékes hatóságok engedélyétől függően az intézmények a belső modelljeiket is alkalmazhatják az értékpapírügylethez kapcsolódó hitelekre, ha azok olyan kétoldalú nettósítási keretmegállapodás tárgyát képezik, amely teljesíti a 6. fejezet 7. szakaszában meghatározott követelményeket.

(3) Az intézmény a belső modelleken alapuló módszer használatát attól függetlenül választhatja, hogy a kockázattal súlyozott kitettségérték kiszámításához a sztenderd módszert vagy az IRB-módszert választotta-e. Azonban ha az intézmény a belső modelleken alapuló módszer alkalmazását választja, azt kell alkalmaznia minden partner és értékpapír esetében, kivéve a nem jelentős portfóliókat, ahol a felügyeleti volatilitási korrekciós tényező módszer vagy a saját becslés módszerét alkalmazhatja a 220. cikkben meghatározottak szerint.

Azok az intézmények, amelyek engedélyt kaptak a IV. cím 5. fejezete szerinti belső kockázatmérési modell alkalmazására, használhatják a belső modelleken alapuló módszert. Ha az intézmény nem kapott ilyen engedélyt, kérelmezheti az illetékes hatóságoktól a belső modelleken alapuló módszer használatának engedélyezését e cikk alkalmazásában.

▼C2

(4) Az illetékes hatóságok csak akkor engedélyezhetik az intézmény számára a belső modelleken alapuló módszer használatát, ha meggyőződtek arról, hogy az intézménynek a nettósítási keretmegállapodás alá tartozó ügyletekből eredő kockázatok kezelésére szolgáló kockázatkezelési rendszere koncepcionálisan megalapozott, következetesen végrehajtott, és teljesíti az alábbi minőségi követelményeket:

a) az ügyletek potenciális árvolatilitásának kiszámítására alkalmazott belső kockázatkezelési modell szorosan integrálva van az intézmény napi kockázatkezelési folyamatába, és az az intézmény felső vezetése számára készített kockázatikitettség-jelentések alapjául szolgál;

b) az intézmény rendelkezik hitelkockázat-ellenőrzési egységgel, amely teljesíti az alábbi követelmények mindegyikét:

   i. az üzleti és kereskedelmi egységektől független, és közvetlenül a felső vezetésnek jelent;

   ii. felelős az intézmény kockázatkezelési rendszerének megtervezéséért és végrehajtásáért;

   iii. a kockázatmérési modell eredményeiről, valamint a pozíciókra vonatkozó határértékekkel kapcsolatban hozandó megfelelő intézkedésekről napi jelentéseket készít és elemez;

c) a hitelkockázat-ellenőrzési egység által készített napi jelentéseket a vezetés azon szintjén vizsgálják felül, ahol megfelelő hatáskörrel rendelkeznek a felvett pozíciók és az általános kockázati kitettség csökkentésére szolgáló intézkedések végrehajtására;

d) az intézmény megfelelő számú, a hitelkockázat-ellenőrzési egységben használt bonyolult modellekben jártas munkatárssal rendelkezik;

e) az intézmény kidolgozott eljárásokkal rendelkezik a kockázatértékelési rendszer általános működésével kapcsolatos belső szabályoknak és dokumentált kontrolloknak való megfelelés monitorozására és biztosítására;

f) az intézmény modelljei bizonyítottan elfogadható pontosságúak a kockázatok mérése tekintetében, amit legalább egy évi adatmennyiség utóteszteléssel kell bizonyítani;

g) az intézmény rendszeresen szigorú stressztesztet végez, amelynek eredményeit a felső vezetés felülvizsgálja, és azok a felső vezetés által megállapított irányelvekben és határértékekben tükröződnek;

h) az intézmény rendszeres belső ellenőrzési eljárásának részeként kockázatértékelési rendszerét független felülvizsgálatnak veti alá. A felülvizsgálatnak a kereskedelmi egységek és a független hitelkockázat-ellenőrzési egység tevékenységeire egyaránt ki kell terjednie;

▼C2

i) az intézmény évente legalább egyszer felülvizsgálja kockázatkezelési rendszerét;

j) a belső modell megfelel a 292. cikk (8) és (9) bekezdésében és a 294. cikkben meghatározott követelményeknek.

(5) Az intézmények belső kockázatmérési modelljének elegendő számú kockázati tényezőt kell leképeznie ahhoz, hogy az összes lényeges árkockázatot figyelembe vegye.

Az intézmények használhatnak empirikus korrelációkat is a kockázati kategóriákon belül és a kockázati kategóriák között, ha az intézmény korrelációk mérésére szolgáló rendszere megalapozott és következetesen megvalósított.

(6) A belső modelleken alapuló módszert használó intézményeknek az E* értékét a következő képlet alapján kell kiszámítaniuk:

$$E^* = max\left\{0, \left(\sum_i E_i - \sum_i C_i\right) + \textit{érték potenciális változása}\right\}$$

ahol

E_i = a megállapodás hatálya alá tartozó minden egyes (i) kitettséghez kapcsolódó olyan kitettségérték, amelyet hitelkockázati fedezet hiányában kellene alkalmazni, ha az intézmények a kockázattal súlyozott kitettségértékeket a sztenderd módszer szerint számítják ki, vagy ha a kockázattal súlyozott kitettségértékeket és a várható veszteségértékeket az IRB-módszer szerint számítják ki;

C_i = a kölcsönvett, megvásárolt vagy kapott értékpapírok, illetve a kölcsönvett vagy kapott készpénz összegének értéke (i) kitettségenként.

A kockázattal súlyozott kitettség értékének belső modellekkel történő kiszámításakor az intézményeknek a modell által a megelőző üzleti napra adott eredményt kell alkalmazniuk.

(7) A (6) bekezdésben említett érték potenciális változásának kiszámítására a következő előírások mindegyike alkalmazandó:

a) legalább naponta kell elvégezni;

b) 99 %-os, egyoldalú konfidencia-intervallumot kell alkalmazni;

c) 5 napnak megfelelő likvidációs időtartamot kell alkalmazni, kivéve az értékpapír-repoügyletektől vagy értékpapírok kölcsönbe adásától vagy kölcsönbe vételétől eltérő ügyletek esetében, ahol 10 napnak megfelelő likvidációs időtartamot kell alkalmazni;

d) legalább egyéves tényleges megfigyelési időszakon kell alapulnia, kivéve, ha az árfolyam-ingadozás jelentős növekedése ennél rövidebb megfigyelési időszakot indokol;

e) a számításhoz használt adatokat háromhavonta frissíteni kell;

▼C2

Ha az intézmény rendelkezik a 285. cikk (2), (3) és (4) bekezdésében meghatározott kritériumokat teljesítő repoügylettel, értékpapírt és/vagy árut adott vagy vett kölcsönbe, vagy rendelkezik értékpapírügylethez kapcsolódó hitelügylettel vagy hasonló ügylettel, illetve nettósítási halmazzal, a minimális tartási időszakot összhangba kell hozni a 285. cikk (5) bekezdésével együtt értelmezett, említett bekezdéseknek megfelelően alkalmazandó letéti kockázati periódussal.

(8) Nettósítási keretmegállapodások alá tartozó repoügyletekre, értékpapír vagy áru kölcsönbe adására vagy kölcsönbe vételére, illetve egyéb tőkepiac-vezérelt ügyletekre vonatkozó, kockázattal súlyozott kitettségérték és várható veszteségérték kiszámítása céljából az intézményeknek a (6) bekezdés szerint kiszámított E* értéket kell használniuk a partnerrel szembeni, a 113. cikk alkalmazásában a nettósítási keretmegállapodás alá tartozó ügyletekből eredő kitettség értékeként a sztenderd módszer szerint vagy a 3. fejezet alkalmazásában az IRB-módszer szerint.

(9) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a következők részletes meghatározása érdekében:

a) a (3) bekezdés alkalmazásában mi minősül nem jelentős portfóliónak;

b) az annak meghatározására szolgáló kritériumok, hogy helyes és következetesen végrehajtott-e a belső modell a (4) és (5) bekezdés és a nettósítási keretmegállapodások alkalmazásában.

Az EBH 2015. december 31-ig benyújtja a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

222. cikk

Pénzügyi biztosítékok egyszerű módszere

(1) Az intézmények csak akkor használhatják a pénzügyi biztosítékok egyszerű módszerét, ha a kockázattal súlyozott kitettségértékeket sztenderd módszerrel számítják ki. Az intézmények nem használhatják egyszerre a pénzügyi biztosítékok egyszerű módszerét a pénzügyi biztosítékok átfogó módszerével, kivéve a 148. cikk (1) bekezdése és a 150. cikk (1) bekezdése alkalmazásában. Az intézmények nem alkalmazhatják ezt a kivételt szelektív módon azzal a céllal, hogy csökkentett szavatolótőke-követelményt érjenek el vagy szabályozási arbitrázst kövessenek el.

(2) A pénzügyi biztosítékok egyszerű módszerének használata esetén az intézményeknek az elismert pénzügyi biztosítékhoz a 207. cikk (4) bekezdésének d) pontja szerint megállapított piaci értékkel megegyező értéket kell hozzárendelniük.

(3) Az intézményeknek a kitettségértékeknek az elismert biztosíték piaci értéke által fedezett részéhez azt a kockázati súlyt kell rendelniük, amelyet a 2. fejezetnek megfelelően rendelnének, ha a hitelnyújtó intézménynek közvetlen kitettsége lenne a biztosíték eszközével szemben. E célból az I. mellékletben felsorolt mérlegen kívüli tétel kitettségértéke az értékének 100 %-a a 111. cikk (1) bekezdésében említett kitettségérték helyett.

▼C2

A biztosítékkal fedezett rész kockázati súlyozása legalább 20 %, a (4)–(6) bekezdésekben meghatározott esetek kivételével. Az intézményeknek a kitettségérték fennmaradó részére azt a kockázati súlyt kell alkalmazniuk, amely megegyezik a 2. fejezet szerint a partner fedezetlen kitettségére alkalmazandó súllyal.

(4) Az intézményeknek a 227. cikk kritériumait teljesítő repoügyletből, értékpapír vagy áru kölcsönbe adásából vagy kölcsönbe vételéből származó kitettség fedezett részéhez 0 %-os kockázati súlyt kell rendelniük. Ha az ügyletben a partner nem meghatározó piaci szereplő, az intézményeknek 10 %-os kockázati súlyt kell hozzárendelniük.

(5) Az intézményeknek a biztosíték által fedezett részig 0 %-os kockázati súlyt kell alkalmazniuk a 6. fejezetben meghatározott kitettségértékekre a II. mellékletben felsorolt, piaci áron értékelt, készpénzzel vagy készpénzjellegű instrumentummal fedezett olyan származtatott ügyletek esetében, ahol nincs pénznembeli eltérés.

Az intézményeknek a biztosíték által fedezett részig 10 %-os kockázati súlyt kell alkalmazniuk a központi kormányzatok vagy központi bankok által kibocsátott, – a 2. fejezet szerint 0 % kockázati súlyozású – hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokkal fedezett ügyletek esetén.

(6) A (4) és (5) bekezdésekben említettektől eltérő ügyletek esetében az intézmények 0 %-os kockázati súlyt alkalmazhatnak, ha a kitettség és a biztosíték azonos pénznemben denominált, és az alábbi követelmények valamelyike teljesül:

a) a biztosíték készpénzletét vagy készpénzjellegű instrumentum;

b) a biztosíték központi kormányzat vagy központi bank által kibocsátott, a 114. cikk alapján 0 %-os kockázati súlyra jogosult hitelviszonyt megtestesítő értékpapír, melynek piaci értékét 20 %-kal csökkentették.

(7) Az (5) és (6) bekezdés alkalmazásában a központi kormányzatok vagy központi bankok által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok közé az alábbiak tartoznak:

a) regionális kormányzatok vagy helyi hatóságok által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok, amelyeket a 115. cikk szerint azzal a központi kormányzattal szembeni kitettségként kell kezelni, amelynek joghatósága alá a kibocsátó tartozik;

b) multilaterális fejlesztési bankok által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok, amelyekre vonatkozóan a 117. cikk (2) bekezdése szerint vagy annak értelmében 0 %-os kockázati súlyt kell alkalmazni;

▼C2

c) olyan nemzetközi szervezetek által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok, amelyekre vonatkozóan a 118. cikk szerint 0 %-os kockázati súlyt kell alkalmazni.

d) közszektorbeli intézmény által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok, amelyeket a 116. cikk (4) bekezdése értelmében központi kormányzattal szembeni kitettségként kezelnek.

223. cikk

Pénzügyi biztosítékok átfogó módszere

(1) Az áringadozás figyelembevétele érdekében az intézményeknek a biztosíték piaci értékét a 224–227. cikknek megfelelően volatilitási korrekcióval kell módosítaniuk a pénzügyi biztosítékok átfogó módszere céljából történő értékelés során.

Ha a biztosíték olyan pénznemben denominált, amely eltér az alapul szolgáló kitettség pénznemétől, az intézményeknek a 224–227. cikk szerint a devizavolatilitást tükröző korrekciós értékkel kell korrigálniuk a biztosítéknak megfelelő volatilitási korrekciós tényezőt.

Az illetékes hatóságok által a 6. fejezet szerint elismert nettósítási megállapodások alá tartozó, tőzsdén kívüli származtatott ügyletek esetében az intézményeknek a pénznem-volatilitást tükröző volatilitási korrekciós tényezőt kell alkalmazniuk, ha a biztosíték pénzneme eltér a kiegyenlítés pénznemétől. Az intézményeknek akkor is egyetlen volatilitási korrekciós tényezőt kell alkalmazniuk, ha a nettósítási megállapodás alá tartozó ügyletekhez több pénznem kapcsolódik.

(2) Az intézményeknek a biztosíték volatilitással korrigált értékét (C_{VA}), amelyet figyelembe kell venniük, a következőképpen kell kiszámítaniuk:

$$C_{VA} = C \cdot \left(1 - H_C - H_{fx}\right)$$

ahol

C = a biztosíték értéke;

H_C = a 224. és 227. cikk szerint számított, a biztosítéknak megfelelő volatilitási korrekciós tényező;

H_{fx} = a 224. és 227. cikk szerint számított, a pénznembeli eltérésnek megfelelő volatilitási korrekciós tényező.

Az intézményeknek az ebben a bekezdésben meghatározott képletet kell használniuk a biztosíték volatilitással korrigált értékének kiszámításához az összes ügylet esetében, kivéve azokat az elismert nettósítási keretmegállapodások alá tartozó ügyleteket, amelyekre a 220. és 221. cikkben foglalt rendelkezéseket kell alkalmazni.

(3) Az intézményeknek a kitettség volatilitással korrigált értékét (E_{VA}), amelyet figyelembe kell venniük, a következőképpen kell kiszámítaniuk:

$$E_{VA} = E \cdot \left(1 + H_E\right)$$

▼C2

ahol

E = az a kitettségérték, amelyet értelemszerűen a 2. vagy a 3. fejezetnek megfelelően határoznának meg, ha a kitettség fedezetlen lenne;

H_E = a 224. és 227. cikk szerint számított, a kitettségnek megfelelő volatilitási korrekciós tényező.

Tőzsdén kívüli származtatott ügyletek esetében az intézményeknek a következőképpen kell kiszámítaniuk az E_{VA}-t:

$$E_{VA} = E.$$

(4) A (3) bekezdésben szereplő E kiszámítása céljából a következők alkalmazandók:

a) a kockázattal súlyozott kitettségértéket a sztenderd módszer alapján számító intézmények esetében az I. mellékletben felsorolt mérlegen kívüli tétel kitettségértéke a tétel értékének 100 %-a a 111. cikk (1) bekezdésében említett kitettségérték helyett;

b) a kockázattal súlyozott kitettségértéket az IRB-módszer alapján számító intézmények esetében a 166. cikk (8)–(10) bekezdésében felsorolt tételek kitettségértékét az említett bekezdésekben meghatározott hitel-egyenértékesítési tényezők vagy faktorok helyett 100 %-os hitel-egyenértékesítési tényező használatával kell kiszámítani.

(5) Az intézményeknek a kitettség teljes mértékben korrigált értékét (E*) a volatilitást és a biztosíték kockázatcsökkentő hatását egyaránt figyelembe véve az alábbiak szerint kell kiszámítaniuk:

$$E^* = max\ \{0, E_{VA} - C_{VAM}\}$$

ahol

E_{VA} = a kitettség volatilitással korrigált értéke, a (3) bekezdés szerint számítva;

C_{VAM} = a C_{VA} lejárati eltérésekre vonatkozó korrekcióval módosított értéke az 5. szakasz rendelkezéseinek megfelelően.

(6) Az intézmények a volatilitási korrekciós tényezőket vagy a 224. cikkben említett felügyeleti volatilitási korrekció módszerével vagy a saját becslés 225. cikkben említett módszerével számíthatják ki.

Az intézmény a felügyeleti volatilitási korrekció módszerének vagy a saját becslés módszerének használatát attól függetlenül választhatja, hogy a kockázattal súlyozott kitettségérték kiszámításához a sztenderd módszert vagy az IRB-módszert választotta.

▼C2

Ha azonban az intézmény a saját becslés módszerét alkalmazza, azt az eszközök minden típusára vonatkozóan kell alkalmaznia, kivéve a nem jelentős portfóliókat, amelyekre a felügyeleti volatilitási korrekció módszere alkalmazható.

(7) Ha a biztosíték több elismert elemből áll, az intézményeknek a volatilitási korrekciós tényezőt (H) a következőképpen kell kiszámítaniuk:

$$H = \sum_i a_i H_i$$

ahol

a_i = az i-edik elismert elem értékének aránya a biztosíték teljes értékében;

H_i = az i-edik elismert elemre alkalmazandó volatilitási korrekciós tényező.

224. cikk

Felügyeleti volatilitási korrekció a pénzügyi biztosítékok átfogó módszere szerint

(1) Az intézmények által a felügyeleti volatilitási korrekció módszerének belül alkalmazandó volatilitási korrekciós tényezők (napi újraértékelést feltételezve) e bekezdés 1–4. táblázatában találhatók.

VOLATILITÁSI KORREKCIÓS TÉNYEZŐK

1. táblázat

A hitelviszonyt megtestesítő értékpapírhoz tartozó hitelminőségi besorolás	Hátralevő lejárat	A 197. cikk (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott szervezetek által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok volatilitási korrekciós tényezője			A 197. cikk (1) bekezdésének c) és d) pontjában meghatározott szervezetek által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok volatilitási korrekciós tényezője			Értékpapírosítási pozíciók volatilitási korrekciós tényezője, amely megfelel a 197. cikk (1) bekezdésének h) pontjában meghatározott kritériumoknak		
		likvidáláshoz szükséges idő: 20 nap (%)	likvidáláshoz szükséges idő: 10 nap (%)	likvidáláshoz szükséges idő: 5 nap (%)	likvidáláshoz szükséges idő: 20 nap (%)	likvidáláshoz szükséges idő: 10 nap (%)	likvidáláshoz szükséges idő: 5 nap (%)	likvidáláshoz szükséges idő: 20 nap (%)	likvidáláshoz szükséges idő: 10 nap (%)	likvidáláshoz szükséges idő: 5 nap (%)
1	≤ 1 év	0,707	0,5	0,354	1,414	1	0,707	2,829	2	1,414
	> 1 ≤ 5 év	2,828	2	1,414	5,657	4	2,828	11,314	8	5,657
	> 5 év	5,657	4	2,828	11,314	8	5,657	22,628	16	11,313
2-3	≤ 1 év	1,414	1	0,707	2,828	2	1,414	5,657	4	2,828
	> 1 ≤ 5 év	4,243	3	2,121	8,485	6	4,243	16,971	12	8,485
	> 5 év	8,485	6	4,243	16,971	12	8,485	33,942	24	16,970
4	≤ 1 év	21,213	15	10,607	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A
	> 1 ≤ 5 év	21,213	15	10,607	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A
	> 5 év	21,213	15	10,607	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A

▼C2

2. táblázat

A rövid lejáratú, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírhoz tartozó hitelminőségi besorolás	A 197. cikk (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott, rövid lejáratú hitelminősítéssel rendelkező szervezetek által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok volatilitási korrekciós tényezője			A 197. cikk (1) bekezdésének c) és d) pontjában meghatározott, rövid lejáratú hitelminősítéssel rendelkező szervezetek által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok volatilitási korrekciós tényezője			Értékpapírosítási pozíciók volatilitási korrekciós tényezője, amely megfelel a 197. cikk (1) bekezdésének h) pontjában meghatározott kritériumoknak		
	likvidáláshoz szükséges idő: 20 nap (%)	likvidáláshoz szükséges idő: 10 nap (%)	likvidáláshoz szükséges idő: 5 nap (%)	likvidáláshoz szükséges idő: 20 nap (%)	likvidáláshoz szükséges idő: 10 nap (%)	likvidáláshoz szükséges idő: 5 nap (%)	likvidáláshoz szükséges idő: 20 nap (%)	likvidáláshoz szükséges idő: 10 nap (%)	likvidáláshoz szükséges idő: 5 nap (%)
1	0,707	0,5	0,354	1,414	1	0,707	2,829	2	1,414
2-3	1,414	1	0,707	2,828	2	1,414	5,657	4	2,828

3. táblázat

Más típusú biztosíték vagy kitettség

	likvidáláshoz szükséges idő: 20 nap (%)	likvidáláshoz szükséges idő: 10 nap (%)	likvidáláshoz szükséges idő: 5 nap (%)
Főbb tőzsdeindexben szereplő részvények, főbb tőzsdeindexben szereplő átváltoztatható kötvények	21,213	15	10,607
Más elismert tőzsdén jegyzett értékpapírok vagy átváltoztatható kötvények	35,355	25	17,678
Készpénz	0	0	0
Arany	21,213	15	10,607

4. táblázat

Pénznembeli eltérés volatilitási korrekciója

likvidáláshoz szükséges idő: 20 nap (%)	likvidáláshoz szükséges idő: 10 nap (%)	likvidáláshoz szükséges idő: 5 nap (%)
11,314	8	5,657

(2) A volatilitási korrekciós tényező (1) bekezdés szerinti kiszámításakor a következő feltételeknek kell teljesülniük:

a) fedezett kölcsönügyletek esetén az értékesítési időszak 20 munkanap;

b) repoügyletek, kivéve, ha értékpapír vagy áru kölcsönbe adására vagy kölcsönbe vételére, és értékpapírok kölcsönadására vagy kölcsönvételére vonatkozó ügyletek esetén a likvidációs időszak 5 munkanap;

c) egyéb tőkepiac-vezérelt ügyletek esetében a likvidációs időszak 10 munkanap.

Ha az intézmény rendelkezik a 285. cikk (2), (3) és (4) bekezdésében meghatározott kritériumokat teljesítő ügylettel vagy nettósítási halmazzal, a minimális tartási időszakot összhangba kell hozni az említett bekezdéseknek megfelelően alkalmazandó letéti kockázati periódussal.

▼C2

(3) Az (1) bekezdés 1–4. táblázatában és a (4)–(6) bekezdésben a hitelviszonyt megtestesítő értékpapírhoz tartozó hitelminőségi besorolás az a besorolás, amelynek a hitelminőségi besorolást az EBH a 2. fejezet szerint megfeleltette.

A hitelviszonyt megtestesítő értékpapírhoz tartozó, az első albekezdésben említett hitelminőségi besorolás meghatározása céljából a 197. cikk (7) bekezdése is alkalmazandó.

(4) Repoügylet keretében kölcsönbe adott vagy értékesített, illetve kölcsönbe adott vagy kölcsönbe vett nem elismert értékpapírok vagy áruk volatilitási korrekciós tényezője megegyezik az elismert tőzsdén jegyzett, a fő tőzsdeindexben nem szereplő értékpapírokéval.

(5) Kollektív befektetési formák elismert befektetési jegyei esetén a volatilitási korrekciós tényező azon volatilitási korrekciós tényezők súlyozott átlaga, amelyek – az ügylet (2) bekezdésben meghatározott likvidációs időszakát figyelembe véve – azokra az eszközökre vonatkoznának, amelyekbe az alap befektetett.

Amennyiben azok az eszközök, amelyekbe az alap befektetett, ismeretlenek az intézmény előtt, úgy a volatilitási korrekciós tényező az a legmagasabb volatilitási korrekciós tényező, amely azokra az eszközökre vonatkozik, amelyekbe az alap befektetni jogosult.

(6) Az intézmények által kibocsátott, a 197. cikk (4) bekezdésében foglalt elismerhetőségi kritériumokat teljesítő, nem minősített hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokhoz tartozó volatilitási korrekciós tényező megegyezik a 2. vagy 3. hitelminőségi besorolásnak megfelelő külső hitelminősítéssel rendelkező intézmények vagy vállalatok által kibocsátott értékpapírokéval.

225. cikk

Volatilitási korrekciók saját becslései a pénzügyi biztosítékok átfogó módszere szerint

(1) Az illetékes hatóságok kötelesek engedélyezni az intézményeknek, hogy saját volatilitási becsléseiket alkalmazzák a biztosítékokra és kitettségekre vonatkozó volatilitási korrekciós tényezők kiszámítására, amennyiben az intézmények megfelelnek a (2) és (3) bekezdésben meghatározott követelményeknek. Azok az intézmények, amelyek engedélyt kaptak saját volatilitási becsléseik használatára, nem térhetnek vissza más módszerekhez, kivéve azt az esetet, amikor annak oka megfelelően alátámasztott, és azt az illetékes hatóságok engedélyezték.

Az olyan hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok esetében, amelyek külső hitelminősítő intézet által készített befektetési fokozatú vagy jobb minősítéssel rendelkeznek, az intézmények a volatilitási becslést számíthatják az egyes értékpapír-kategóriákra vonatkozóan.

A valamely külső hitelminősítő intézettől befektetési fokozatú minősítésnél alacsonyabbnak megfelelő minősítést kapott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok és más elismert biztosíték esetében az intézményeknek a volatilitási korrekciós tényezőt minden elemhez külön kell kiszámítaniuk.

A saját becslés módszerét alkalmazó intézményeknek a biztosíték vagy pénznembeli eltérés volatilitását a fedezetlen kitettség, biztosíték vagy a devizaárfolyamok közötti korrelációk figyelembevétele nélkül kell megbecsülniük.

▼C2

A vonatkozó kategóriák megállapítása során az intézményeknek figyelembe kell venniük az értékpapír kibocsátójának típusát, az értékpapírok külső hitelminősítését, azok hátralevő futamidejét és korrigált hátralevő futamidejét. A volatilitási becslésnek az intézmény által az adott kategóriába sorolt értékpapírokra nézve reprezentatívnak kell lennie.

(2) A volatilitási korrekciós tényezőket a következő kritériumok mindegyikének figyelembevételével kell kiszámítani:

a) az intézményeknek a számítást 99 %-os, egyoldalú konfidencia-intervallumra kell alapozniuk;

b) az intézményeknek a számítást az alábbi értékesítési időszakokra kell alapozniuk:

i. fedezett kölcsönügyletek esetén 20 munkanap;

ii. repoügyletek esetén 5 munkanap, amennyiben az ügylet nem áruk vagy árukhoz fűződő garantált tulajdonjogok átruházásával kapcsolatos, vagy nem értékpapírok kölcsönbe adásához vagy kölcsönbe vételéhez kapcsolódik;

iii. egyéb, tőkepiac-vezérelt ügyletek esetén 10 munkanap;

c) az intézmények a b) pontban az adott ügylethez megadottnál rövidebb vagy hosszabb értékesítési időszak alapján, az „időszak négyzetgyöke” képlettel kiszámított volatilitási korrekciós értékeket is alkalmazhatnak:

$$H_M = H_N \cdot \sqrt{\frac{T_M}{T_N}}$$

ahol

T_M = a megfelelő likvidációs időszak;

H_M = a T_M likvidációs időszakon alapuló volatilitási korrekciós tényező;

H_N = a T_N likvidációs időszakon alapuló volatilitási korrekciós tényező;

d) Az intézményeknek figyelembe kell venniük az alacsonyabb minősítésű eszközök illikviditását. A likvidációs időszakot felfelé kell korrigálniuk abban az esetben, ha kétség merül fel a biztosíték likviditásával kapcsolatban. Emellett azonosítaniuk kell az olyan eseteket, amelyeknél a múltbeli adatok alapján alulbecsülhető a potenciális volatilitás. Az ilyen esetekre stressztesztet kell végezni.

e) Az intézmények által a volatilitási korrekciós tényező számításához használt múltbeli megfigyelési időszak hosszának legalább egy évnek kell lennie. Azon intézmények esetében, amelyek súlyozási rendszert vagy más módszereket használnak a múltbeli megfigyelési időszakra vonatkozóan, a tényleges megfigyelési időszaknak legalább egy évnek kell lennie. Az illetékes hatóságok előírhatják az intézmények számára, hogy a volatilitási korrekciós tényezőt rövidebb megfigyelési időszak használatával számítsák ki, amennyiben az illetékes hatóság szerint azt az árak volatilitásának lényeges növekedése indokolttá teszi.

▼C2

f) Az intézményeknek legalább háromhavonta frissíteniük kell adatállományaikat és ki kell számítaniuk a volatilitási korrekciós tényezőket, valamint a piaci árak lényeges változásakor minden esetben újra kell értékelniük az adatállományokat.

(3) A volatilitási korrekciók becslésének teljesítenie kell az alábbi minőségi kritériumok mindegyikét:

a) az intézményeknek a volatilitási becsléseket a napi kockázatkezelési folyamatokban kell alkalmazniuk, beleértve a belső kitettségi határértékekkel kapcsolatos alkalmazást is;

b) ha az intézmény által a napi kockázatkezelési folyamatokban alkalmazott likvidációs időszak hosszabb az adott ügylet típusához e szakaszban meghatározottnál, az intézmény volatilitási korrekciós tényezőjét meg kell szorozni a (2) bekezdés c) pontjában meghatározott „időszak négyzetgyöke” képlettel;

c) az intézménynek kidolgozott eljárásokkal kell rendelkeznie a volatilitási korrekciós tényező becslésére szolgáló rendszer működésére vonatkozó szabályoknak és dokumentált eljárásoknak való megfelelés monitoorzása és biztosítása, valamint ezen becsléseknek a kockázatkezelési folyamatba történő integrációja érdekében.

d) az intézmény által a volatilitási korrekciós tényező becslésére használt rendszer független felülvizsgálatát az intézmény saját belső ellenőrzési folyamatának keretei között rendszeresen el kell végezni. A volatilitási korrekciós tényező becslésére és e becsléseknek az intézmény saját kockázatkezelési folyamatába történő integrációjára szolgáló átfogó rendszer felülvizsgálatát legalább évente egyszer el kell végezni. A felülvizsgálatnak ki kell terjednie legalább a következőkre:

i. a becsült volatilitási korrekciós tényező integrációja a napi kockázatkezelésbe;

ii. a volatilitási korrekciós tényező becslésére szolgáló folyamatban történt bármilyen lényeges változás validálása;

iii. a volatilitási korrekciós tényező becslésére szolgáló rendszer működtetéséhez használt adatforrások következetességének, időszerűségének és megbízhatóságának ellenőrzése, beleértve az ilyen adatforrások függetlenségének vizsgálatát is;

iv. a volatilitásra vonatkozó feltételezések pontossága és helyessége.

226. cikk

A volatilitási korrekciós tényező felszorzása a pénzügyi biztosítékok átfogó módszere szerint

Napi újraértékelés esetén az intézmények kötelesek a 224. cikkben meghatározott volatilitási korrekciós tényezőket alkalmazni. Hasonlóképpen, ha egy intézmény a 225. cikknek megfelelően a saját becslés módszerét alkalmazza a volatilitási korrekciós tényező meghatározására, akkor azokat először a napi újraértékelés alapján kell kiszámítania. Ha az újraértékelés a napi gyakoriságnál ritkábban történik, az intézményeknek nagyobb volatilitási korrekciós tényezőt kell alkalmazniuk. A kiszámításhoz az intézményeknek a napi újraértékelési volatilitási korrekciós tényezőt fel kell szorozniuk az alábbi „időszak négyzetgyöke” képlettel:

▼C2

$$H = H_M \cdot \sqrt{\frac{N_R + \left(T_M - 1\right)}{T_M}}$$

ahol

H = az alkalmazandó volatilitási korrekciós tényező;

H_M = a napi újraértékelés esetén alkalmazandó volatilitási korrekciós tényező;

N_R = a két újraértékelés között ténylegesen eltelt munkanapok száma;

T_M = az adott típusú ügylet likvidációs időszaka.

227. cikk

0 %-os volatilitási korrekciós tényező alkalmazásának feltételei a pénzügyi biztosítékok átfogó módszere szerint

(1) Repoügyletekkel és értékpapír-kölcsönzési vagy értékpapír-kölcsönvételi ügyletekkel kapcsolatban, ahol az intézmény a felügyeleti volatilitási korrekció 224. cikk szerinti módszerét vagy a saját becslés 225. cikk szerinti módszerét alkalmazza, és teljesülnek a (2) bekezdés a)–h) pontjában meghatározott feltételek, az intézmények eltérhetnek a 224–226. cikkben meghatározott módon kiszámított volatilitási korrekciós tényező alkalmazásától, és ehelyett 0 %-os volatilitási korrekciós tényezőt alkalmazhatnak. A 221. cikkben meghatározott, belső modelleken alapuló módszert alkalmazó intézmények nem használják az e cikkben meghatározott eljárást.

(2) Az intézmények akkor alkalmazhatnak 0 %-os volatilitási korrekciós tényezőt, ha az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

a) mind a kitettség, mind a biztosíték készpénz vagy a 197. cikk (1) bekezdésének b) pontja szerinti, központi kormányzat vagy központi bank által kibocsátott hitelviszonyt megtestesítő értékpapír, amelyhez a 2. fejezet alapján 0 %-os kockázati súly rendelhető;

b) a kitettség és a biztosíték egyaránt ugyanabban a pénznemben denominált;

c) az ügylet lejárati ideje nem haladja meg az egy napot, vagy a kitettséget és a biztosítékot egyaránt naponta piaci áron értékelik vagy napi letétkiigazítást alkalmaznak;

d) a letétkiigazítás partner általi elmulasztását megelőző utolsó piaci áron történő értékelés és a biztosíték értékesítése közötti időszak nem haladja meg a négy munkanapot;

e) az ügylet kiegyenlítése az adott ügylettípushoz bizonyítottan alkalmas kiegyenlítési rendszerben történik;

f) a megállapodáshoz vagy ügylethez kapcsolódó okmányok az adott értékpapírokkal kapcsolatos repoügyletek vagy értékpapír-kölcsönzési és értékpapír-kölcsönvételi ügyletek esetében előírt szabványos piaci okmányok;

▼C2

g) az ügyletet szabályozó okmány meghatározza, hogy ha a partner elmulasztja készpénzzel vagy értékpapírokkal történő fizetési, letétbiztosítási vagy más kötelezettségének teljesítését, az ügylet azonnal felbontható;

h) a partnert az illetékes hatóságok meghatározó piaci szereplőnek tekintik.

(3) A (2) bekezdés h) pontjában említett meghatározó piaci szereplők többek között az alábbi szervezetek:

a) a 197. cikk (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott szervezetek, amelyekkel szembeni kitettségekre vonatkozóan a 2. fejezet szerint 0 %-os kockázati súlyt kell alkalmazni;

b) intézmények;

c) más pénzügyi vállalatok a 2009/138/EK irányelv 13. cikke 25. pontja b) és d) alpontja értelmében, amelyekkel szembeni kitettségekhez a sztenderd módszer szerint 20 %-os kockázati súlyt rendelnek, vagy olyan intézmények, melyek az IRB-módszer szerint számítják ki a kockázattal súlyozott kitettségértéket és a várható veszteségértéket, és nem rendelkeznek elismert külső hitelminősítő intézet által készített hitelminősítéssel, hanem az intézmény által adott belső minősítéssel rendelkeznek;

d) szabályozott kollektív befektetési formák, melyekre tőke- illetve tőkeáttételi követelmények vonatkoznak;

e) szabályozott nyugdíjalapok;

f) elismert elszámoló szervezetek.

228. cikk

A kockázattal súlyozott kitettségértékek és a várható veszteségértékek kiszámítása a pénzügyi biztosítékok átfogó módszere szerint

(1) A sztenderd módszer szerint az intézményeknek a 223. cikk (5) bekezdése szerint kiszámított E* értékét kell használniuk kitettségértékként a 113. cikk alkalmazásában. Az I. mellékletben említett mérlegen kívüli tételek esetében az intézmények által használt E* az az érték, amelyre a kitettségérték megállapítása érdekében a 111. cikk (1) bekezdésében említett százalékos arányokat alkalmazzák.

(2) Az IRB-módszer szerint az intézményeknek a tényleges LGD-értéket (LGD*) kell használniuk LGD-ként a 3. fejezet alkalmazásában. Az LGD* értékét az intézményeknek az alábbiak szerint kell kiszámítaniuk:

$$LGD^{*} = LGD \cdot \frac{E^{*}}{E}$$

ahol

LGD = az az LGD, amely a 3. fejezet alapján vonatkozna a kitettségre, ha az fedezetlen lenne;

▼C2

E = a 223. cikk (3) bekezdése szerinti kitettségérték;

E* = a 223. cikk (5) bekezdése szerint számított, teljes mértékben korrigált kitettségérték.

229. cikk

Egyéb elismert biztosítékok értékelési elvei az IRB-módszer szerint

(1) Ingatlan-biztosíték esetén a biztosítékot független értékbecslőnek kell értékelnie piaci vagy annál alacsonyabb értéken. Az intézménynek elő kell írnia a független értékbecslő számára a piaci érték átlátható és egyértelmű módon történő dokumentálását.

Azon tagállamokban, ahol a jogszabályi vagy rendeleti előírásokban szigorú kritériumokat határoztak meg a jelzálog-hitelbiztosítéki érték meghatározására vonatkozóan, az ingatlant a független értékbecslő a jelzálog-hitelbiztosítéki értéken vagy annál alacsonyabb értéken értékelheti. Az intézményeknek elő kell írniuk, hogy a független értékbecslő nem vehet számításba spekulatív elemeket a jelzálog-hitelbiztosítéki érték megállapítása során, és hogy ezt az értéket átlátható és egyértelmű módon dokumentálnia kell.

A biztosíték értéke a piaci vagy a jelzálog-hitelbiztosítéki értéken alapuló, a 208. cikk (3) bekezdése szerinti monitoring eredményeit tükröző és az ingatlant terhelő elsőbbségi követeléseket figyelembe vevő csökkentett érték.

(2) A követelések esetében azok értéke a követelések összege.

(3) Az intézményeknek az ingatlan-biztosítékon kívüli dologi biztosítékokat piaci értékén kell értékelniük. E cikk alkalmazásában a piaci érték az a becsült ár, amelyen a biztosíték egymástól független felek közötti eladási és vételi szándék esetén az értékelés időpontjában értékesíthető lenne.

230. cikk

A kockázattal súlyozott kitettségértékek és a várható veszteségértékek kiszámítása egyéb elismert biztosítékok esetén az IRB-módszer szerint

(1) Az intézményeknek az e bekezdésnek és a (2) bekezdésnek megfelelően kiszámított LGD*-értéket kell használniuk LGD-ként a 3. fejezet alkalmazásában.

Amennyiben a biztosíték értékének (C) a kitettség értékéhez (E) viszonyított aránya az 5. táblázatban meghatározott, a kitettség előírt minimális fedezettségszintje (C*) alá csökken, az LGD* a 3. fejezetben meghatározott, a partnerrel szembeni fedezetlen kitettség LGD-értéke. E célból az intézményeknek a 166. cikk (8)–(10) bekezdésében felsorolt tételek kitettségértékének kiszámításakor az említett bekezdésekben szereplő hitel-egyenértékesítési tényezők vagy faktorok helyett 100 %-os hitel-egyenértékesítési tényezőt vagy faktort kell használniuk.

▼C2

Amennyiben a biztosíték értékének a kitettség értékéhez viszonyított aránya meghaladja a, az 5. táblázatban meghatározott második, magasabb C** küszöbértéket, az LGD* az 5. táblázatban meghatározott értéket veszi fel.

Ha a teljes kitettség nem éri el az előírt C** fedezettségi szintet, az intézményeknek a kitettséget két külön kitettségnek kell tekinteniük, amelyek közül az egyik az előírt C** fedezettségi szintet teljesítő rész, a másik az ezen kívüli fennmaradó rész lesz.

(2) E bekezdés 5. táblázata határozza meg a kitettségek biztosítékkal fedezett részére alkalmazandó LGD*-értéket és az előírt fedezettségi szinteket.

5. táblázat

A kitettségek fedezett részére vonatkozó minimális LGD értékek

	LGD* előresorolt kitettség esetén	LGD* alárendelt kitettség esetén	A kitettség előírt minimális fedezettségi szintje (C*)	A kitettség előírt minimális fedezettségi szintje (C**)
Követelések	35 %	65 %	0 %	125 %
Lakóingatlan/ kereskedelmi ingatlan	35 %	65 %	30 %	140 %
Egyéb biztosíték	40 %	70 %	30 %	140 %

(3) Az (1) és a (2) bekezdésben meghatározott eljárástól eltérő, alternatív megoldásként és a 124. cikk (2) bekezdése alapján az intézmények – a 125. cikk (2) bekezdésének d) pontjában és a 126. cikk (2) bekezdésének d) pontjában meghatározott korlátokon belül – 50 %-os kockázati súlyt rendelhetnek a kitettség azon részéhez, amely valamely tagállam területén található lakóingatlannal vagy kereskedelmi ingatlannal teljes körűen fedezett, amennyiben a 199. cikk (3), illetve (4) bekezdésében előírt feltételek mindegyike teljesül.

231. cikk

A kockázattal súlyozott kitettségértékek és a várható veszteségértékek kiszámítása többféle biztosítékoktípus esetén

(1) Az intézményeknek a 3. fejezet alkalmazásában LGD-ként alkalmazandó LGD*-értéket a (2) és a (3) bekezdésnek megfelelően kell kiszámítaniuk, ha a következő feltételek mindegyike teljesül:

a) az intézmény az IRB-módszert használja a kockázattal súlyozott kitettségértékek és a várható veszteségértékek kiszámításához;

b) a kitettség mind pénzügyi biztosítékkal, mind egyéb elismert biztosítékkal fedezett.

(2) Az intézménynek a kitettség volatilitással korrigált értékét, azaz a 223. cikk (5) bekezdésében meghatározott volatilitási korrekciós tényező alkalmazása utáni értéket fel kell osztania elismert pénzügyi biztosítékkal, követelésekkel, kereskedelmi ingatlannal vagy lakóingatlannal vagy más elismert biztosítékkal fedezett részekre, illetve adott esetben biztosítékkal nem fedezett részekre.

▼C2

(3) Az intézménynek a kitettség (2) bekezdés szerinti egyes részeire vonatkozó LGD*-értéket e fejezet vonatkozó rendelkezéseinek megfelelően külön-külön kell kiszámítania.

232. cikk

Egyéb előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet

(1) Ha a 212. cikk (1) bekezdésében meghatározott feltételek teljesülnek, a harmadik fél intézménynél elhelyezett letét kezelhető a harmadik fél intézmény által nyújtott garanciaként.

(2) Ha a 212. cikk (2) bekezdésében meghatározott feltételek teljesülnek, az intézménynek a kitettség azon részét, amely az olyan életbiztosítási kötvények aktuális visszavásárlási értékével fedezett, amelyeknek a kedvezményezettje a hitelnyújtó intézmény, a következő módon kell kezelnie:

a) ha a kitettség a sztenderd módszer alá tartozik, a kockázati súlyozást a (3) bekezdésben meghatározott kockázati súlyokkal kell elvégezni;

b) ha a kitettség az IRB-módszer alá tartozik, de az intézmény nem alkalmaz saját LGD-becsléseket, 40 %-os LGD-t kell hozzárendelni.

Devizanembeli eltérés esetén az intézményeknek a 233. cikk (3) bekezdésének megfelelően kell csökkenteniük az aktuális visszavásárlási értéket, amely során a hitelkockázati fedezet értéke az életbiztosítási kötvény aktuális visszavásárlási értéke.

(3) A (2) bekezdés a) pontjának alkalmazásában az intézményeknek az életbiztosítást nyújtó vállalat fedezetlen, előresorolt kitettségeihez rendelt kockázati súlyok alapján az alábbi kockázati súlyokat kell alkalmazniuk:

a) 20 %-os kockázati súlyt, ha az életbiztosítást nyújtó vállalkozás fedezetlen, előresorolt kitettségeihez rendelt kockázati súly 20 %;

b) 35 %-os kockázati súlyt, ha az életbiztosítást nyújtó vállalkozás fedezetlen, előresorolt kitettségeihez rendelt kockázati súly 50 %;

c) 70 %-os kockázati súlyt, ha az életbiztosítást nyújtó vállalkozás fedezetlen, előresorolt kitettségeihez rendelt kockázati súly 100 %;

d) 150 %-os kockázati súlyt, ha az életbiztosítást nyújtó vállalkozás fedezetlen, előresorolt kitettségeihez rendelt kockázati súly 150 %.

(4) Az intézmények a kérésre visszavásárolandó, a 200. cikk c) pontja szerint elismert pénzügyi eszközöket a kibocsátó intézmény által nyújtott garanciaként kezelhetik. A hitelkockázati fedezet elismert értéke az alábbiak szerint alakul:

a) amennyiben a pénzügyi eszközt névértéken vásárolják vissza, ezt az összeget kell a hitelkockázati fedezet elismert értékének tekinteni;

▼C2

b) amennyiben a pénzügyi eszközt piaci áron vásárolják vissza, a hitelkockázati fedezet elismert értéke egyenlő a pénzügyi eszköznek a 197. cikk (4) bekezdésében előírt feltételeket teljesítő, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokra alkalmazott értékelési módszerrel megállapított értékével.

2. alszakasz

Előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet

233. cikk

Értékelés

(1) Az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet hatásának ezen alszakasszal összhangban történő kiszámítása céljából az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet értéke (G) az az összeg, amelynek megfizetését a fedezetnyújtó vállalja a hitelfelvevő általi nemteljesítés vagy nemfizetés, illetve más meghatározott hitelkockázati események bekövetkezése esetén.

(2) Olyan hitelderivatívák esetében, amelyek hitelkockázati eseményként nem tartalmazzák az alapul szolgáló kötelezettségnek a tőke, a kamat vagy a díjak elengedésével vagy fizetési halasztással járó, hitelezési veszteséget eredményező átstrukturálását, a következők alkalmazandók:

a) az intézményeknek 40 %-kal csökkenteniük kell a hitelkockázati fedezet (1) bekezdés szerint kiszámított értékét, ha az összeg, amelynek megfizetésére a fedezetnyújtó kötelezettséget vállalt, nem haladja meg a kitettségértéket;

b) a hitelkockázati fedezet értéke legfeljebb a kitettségérték 60 %-a lehet, ha az összeg, amelynek megfizetésére a fedezetnyújtó kötelezettséget vállalt, meghaladja a kitettségértéket.

(3) Amennyiben az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet a kitettség pénznemétől eltérő pénznemben denominált, az intézményeknek a hitelkockázati fedezet értékét csökkenteniük kell az alábbiak szerinti volatilitási korrekciós tényezővel:

$$G^* = G \cdot (1 - H_{fx})$$

ahol

G* = a hitelkockázati fedezet devizaárfolyam-kockázattal korrigált értéke;

G = a hitelkockázati fedezet névértéke;

H_{fx} = a hitelkockázati fedezet és az alapul szolgáló kötelezettség közti pénznembeli eltérésnek a (4) bekezdés alapján megállapított volatilitási korrekciós tényezője.

Ha nincs pénznembeli eltérés, H_{fx} egyenlő nullával.

(4) Az intézményeknek a pénznembeli eltérés volatilitási korrekciós tényezőjét – napi újraértékelést feltételezve – 10 munkanapos értékesítési időszakra kell alapozniuk, és vagy a 2224. cikk szerinti felügyeleti volatilitási korrekciós tényező módszerére vagy a 225. cikk szerinti saját becslés módszerére alapozva számíthatják ki. Az intézményeknek a 226. cikknek megfelelően fel kell szorozniuk a volatilitási korrekciós tényezőt.

▼C2

234. cikk

A kockázattal súlyozott kitettségérték és a várható veszteségérték kiszámítása részleges fedezet és ügyletrészsorozatokba való sorolás esetén

Amennyiben az intézmény a kölcsön kockázatának egy részét egy vagy több ügyletrészsorozatban ruházza át, az 5. fejezetben meghatározott szabályokat kell alkalmazni. Az intézmények a fizetések azon küszöbértékét, amely alatt veszteség esetén nem kerül sor fizetés teljesítésére, egyenlőnek tekintik a visszatartott, első veszteségviselő kategóriába tartozó pozíciókkal, és ez a kockázat részletekben történő átruházását vonhatja maga után.

235. cikk

A kockázattal súlyozott kitettségérték kiszámítása a sztenderd módszer szerint

(1) A 113. cikk (3) bekezdésének alkalmazásában a kockázattal súlyozott kitettségértéket az alábbi képlet szerint kell kiszámítani:

$$\max\{0, E - G_A\} \cdot r + G_A \cdot g$$

ahol

E = a kitettség 111. cikk szerinti értéke; e célból az I. mellékletben felsorolt mérlegen kívüli tétel kitettségértéke az értékének 100 %-a a 111. cikk (1) bekezdésében említett kitettségérték helyett;

G_A = a hitelkockázati fedezetnek a 233. cikk (3) bekezdése szerint számított értéke (G*), az 5. szakaszban meghatározott módon a lejárati eltérések tekintetében tovább korrigálva;

r = a kötelezettel szembeni kitettségnek a 2. fejezet szerint meghatározott kockázati súlya;

g = a fedezetnyújtóval szembeni kitettségnek a 2. fejezet szerint meghatározott kockázati súlya.

(2) Amennyiben a fedezett érték (GA) kisebb a kitettség értékénél (E), az intézmények csak akkor alkalmazhatják az (1) bekezdésben meghatározott képletet, ha a kitettség fedezett és fedezetlen része a veszteségviselési rangsorban azonos helyet foglal el.

(3) Az intézmények a 114. cikk (4) és (6) bekezdésében meghatározott értékelési módot a központi kormányzat vagy központi bank által teljes mértékben vagy részben garantált kitettségekre is kiterjeszthetik, amennyiben a garancia a hitelfelvevő hazai pénznemében denominált, és a kitettséget is ugyanebben a pénznemben finanszírozták.

236. cikk

A kockázattal súlyozott kitettségértékek és a várható veszteségértékek kiszámítása az IRB-módszer szerint

(1) A kitettségértéknek (E) a G_A hitelkockázati fedezet korrigált értékén alapuló fedezett része esetében a 3. fejezet 4. szakasza szerinti PD a fedezetnyújtó PD-értéke lehet, illetve a hitelfelvevő és a garantőr PD-értékei közötti érték, ha úgy vélik, nem biztosítható a teljes helyettesítés. Alárendelt kitettségek és nem alárendelt, előre nem rendelkezésre bocsátott fedezet esetében a 3. fejezet 4. szakasza szerint alkalmazandó LGD az előbbre sorolt követelésekhez tartozó LGD-érték is lehet.

▼C2

(2) A kitettségérték (E) fedezetlen részére vonatkozó PD a hitelfelvevő PD-értéke, az LGD-érték pedig az alapul szolgáló kitettség LGD-értéke.

(3) E cikk alkalmazásában a G_A a G* 233. cikk (3) bekezdése szerint számított és az 5. szakaszban meghatározott módon a lejárati eltérések tekintetében tovább korrigált értéke. E a kitettségnek a 3. fejezet 5. szakasza szerinti értéke. E célból az intézményeknek a 166. cikk (8)–(10) bekezdésében felsorolt tételek kitettségértékének kiszámításakor az e bekezdésekben szereplő hitel-egyenértékesítési tényezők vagy faktorok helyett 100 %-os hitel-egyenértékesítési tényezőt vagy faktort kell használniuk.

5. szakasz

Lejárati eltérés

237. cikk

Lejárati eltérések

(1) A kockázattal súlyozott kitettségérték kiszámítása során akkor fordul elő lejárati eltérés, ha a hitelkockázati fedezet hátralevő futamideje rövidebb, mint a fedezett kitettség hátralévő futamideje. Ha a hitelkockázati fedezet hátralevő futamideje három hónapnál rövidebb és a fedezet futamidejének lejárta rövidebbaz alapul szolgáló kitettség lejáratánál, a szóban forgó fedezet nem minősül elismert hitelkockázati fedezetnek.

(2) Lejárati eltérés esetén a hitelkockázati fedezet nem ismerhető el az alábbi feltételek valamelyikének teljesülése esetén:

a) a fedezet eredeti futamideje rövidebb, mint 1 év;

b) a kitettség olyan rövid lejáratú kitettség, mely esetében az illetékes hatóságok a 162. cikk (3) bekezdése szerinti lejárati érték (M) tekintetében egyéves alsó korlát helyett egy napos alsó korlátot határoznak meg.

238. cikk

A hitelkockázati fedezet lejárata

(1) Az alapul szolgáló kötelezettség tényleges lejárata az a maximum öt éves időtartam, ameddig a kötelezettnek terv szerint teljesítenie kell kötelezettségeit. Figyelemmel a (2) bekezdésre is, a hitelkockázati fedezet lejárata a hitelkockázati fedezet által nyújtott védelem megszűnésének vagy megszüntetésének legkorábbi lehetséges időpontjáig terjedő időtartam.

(2) Amennyiben a fedezetnyújtó saját mérlegelési körében felmondhatja a hitelkockázati fedezetet, az intézmények kötelesek a lejárat időpontjának azt a legkorábbi időpontot tekinteni, amikor a fedezetnyújtó élhet ezzel a jogával. Amennyiben a kockázat átadója saját mérlegelési körében felmondhatja a hitelkockázati fedezetet, és a fedezetnyújtási megállapodás pozitív ösztönzőket tartalmaz az intézmény számára az ügylet szerződés szerinti lejárat előtti lehívására vonatkozóan, az intézmény köteles a lejárat időpontjának azt a legkorábbi időpontot tekinteni, amikor ezzel a joggal élni lehet; ellenkező esetben az intézmény úgy tekintheti, hogy a lehívás joga nem befolyásolja a fedezet lejáratát.

▼C2

(3) Amennyiben egy hitelderivatíva megszüntethető az alapul szolgáló kötelezettséghez kapcsolódó nemfizetés esetén alkalmazandó türelmi idő lejárta előtt, az intézménynek a hitelkockázati fedezet lejáratátcsökkenteni kell a türelmi időszakkal.

239. cikk

A hitelkockázati fedezet értékelése

(1) Amennyiben az előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezettel rendelkező ügyletek esetében eltérés van a kitettség lejárata és a hitelkockázati fedezet lejárata között, a biztosíték nem minősül a pénzügyi biztosítékok egyszerű módszere szerint elismert, előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetnek.

(2) Az előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezettel rendelkező ügyletek esetében az intézményeknek a hitelkockázati fedezet és a kitettség lejáratát a pénzügyi biztosítékok átfogó módszere szerint a biztosíték korrigált értékében kell tükrözniük az alábbi képlet szerint:

$$C_{VAM} = C_{VA} \cdot \frac{t - t^*}{T - t^*}$$

ahol

C_{VA} = a biztosítéknak a 223. cikk (2) bekezdésében meghatározottak szerinti, volatilitással korrigált értéke vagy a kitettség értéke, attól függően, hogy melyik a kisebb;

t = a hitelkockázati fedezet lejáratáig a 238. cikk szerint számított hátralevő évek száma vagy a T értéke, attól függően, hogy melyik a kisebb;

T = a kitettség lejáratáig a 238. cikk szerint számított hátralevő évek száma, vagy öt év, attól függően, hogy melyik a kisebb;

t* = 0,25.

Az intézményeknek a C_{VAM} értékeként a C_{VA} értékének a lejárati eltérés figyelembevételével korrigált értékét kell használniuk, amelyet a kitettség teljes mértékben korrigált értékének (E*) kiszámítására használt, a 223. cikk (5) bekezdésében meghatározott képletben kell alkalmazni.

(3) Előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezettel rendelkezőügyletek esetében az intézményeknek a hitelkockázati fedezet és a kitettség lejáratát a hitelkockázati fedezet korrigált értékében az alábbi képlet szerint kell figyelembe venniük:

$$G_A = G^* \cdot \frac{t - t^*}{T - t^*}$$

ahol

G_A = a G* lejárati eltéréssel korrigált értéke;

G* = a hitelkockázati fedezet pénznembeli eltéréssel korrigált értéke;

▼C2

t = a hitelkockázati fedezet lejáratáig a 238. cikk szerint számított hátralevő évek száma vagy a T értéke, attól függően, hogy melyik a kisebb;

T = a kitettség lejáratáig a 238. cikk szerint számított hátralevő évek száma vagy öt év, attól függően, melyik a kisebb;

t* = 0,25.

Az intézményeknek a G_A értékét a 233–236. cikk alkalmazásában a hitelkockázati fedezet értékeként kell használniuk.

6. szakasz

Kosáron alapuló hitelkockázat-mérséklési technikák

240. cikk

Első nemteljesítéskor lehívható hitelderivatívák

Amennyiben az intézmény olyan feltételek mellett szerez hitelkockázati fedezetet bizonyos kitettségeire, melyek értelmében a kitettségek közül az első nemteljesítés vált ki fizetésteljesítést, és ez a hitelkockázati esemény megszünteti a szerződést, az intézmény úgy módosíthatja a kockázatokkal súlyozott kitettségérték és – adott esetben – a várható veszteségérték számítását, hogy az hitelkockázati fedezet hiányában a legkisebb kockázatokkal súlyozott kitettségértéket eredményezze e fejezettel összhangban:

a) a sztenderd módszert alkalmazó intézmények esetében a kockázatokkal súlyozott kitettségérték a sztenderd módszer alapján számított érték;

b) az IRB-módszert alkalmazó intézmények esetében a kockázatokkal súlyozott kitettségérték az IRB-módszer alapján számított kitettségértéknek és a várható veszteségérték 12,5-szeresének az összege.

Az ebben a cikkben leírt eljárás csak akkor alkalmazandó, ha a kitettség értéke kisebb a hitelkockázati fedezet értékénél vagy egyenlő azzal.

241. cikk

N-edik nemteljesítéskor lehívható hitelderivatívák

Amennyiben a hitelkockázati fedezet alapján a kitettségek közül az n-edik nemteljesítés vált ki fizetésteljesítést, a kockázatot átadó intézmény csak akkor veheti figyelembe a fedezetet a kockázattal súlyozott kitettségérték és – adott esetben – a várható veszteségérték kiszámításakor, ha az 1-től az n-1-ig terjedő nemteljesítésre is fedezetet szerez, vagy már n-1 nemteljesítés fordult elő. Ilyen esetben az intézmény úgy módosíthatja a kockázatokkal súlyozott kitettségérték és – adott esetben – a várható veszteségérték kiszámítását, hogy az a hitelkockázati fedezet hiányában az n-edik legalacsonyabb kockázattal súlyozott kitettségértéket eredményezze e fejezettel összhangban. Az intézményeknek a 240. cikk a) és b) pontjában meghatározottak szerint kell kiszámítaniuk az n-edik legalacsonyabb értéket.

▼C2

Az ebben a cikkben előírt eljárás csak akkor alkalmazandó, ha a kitettség értéke kisebb a hitelkockázati fedezet értékénél vagy egyenlő azzal.

A kosárban levő valamennyi kitettségnek teljesítenie kell a 204. cikk (2) bekezdésében és a 216. cikk (1) bekezdésének d) pontjában meghatározott követelményeket.

5. FEJEZET

Értékpapírosítás

1. szakasz

Fogalom-meghatározások

242. cikk

Fogalom-meghatározások

E fejezet alkalmazásában:

1. „értékpapírosítási felár”: az értékpapírosított kitettségek pénzügyi terheinek beszedéséből befolyó összeg és az értékpapírosított kitettségekkel kapcsolatos egyéb díjbevétel, a költségek és ráfordítások levonása után;

2. „visszavásárlási jog maradék pozíciókra”: a kezdeményező olyan szerződéses opciója, amely lehetővé teszi az értékpapírosítási pozíciók visszavásárlását vagy megszüntetését az alapul szolgáló kitettségek egészének visszafizetése előtt abban az esetben, ha a fennálló kitettségek értéke egy bizonyos szint alá csökken;

3. „likviditási hitelkeret”: olyan szerződéses megállapodással létrejövő értékpapírosítási pozíció, melynek célja, hogy a befektetők számára biztosítsa a határidőn belül történő pénzáramlást;

4. „K_{IRB}”: azon kockázattal súlyozott kitettségértékek 8 %-ának, melyeket a 3. fejezet alapján az értékpapírosított kitettségekre számítanának ki úgy, mintha azok nem lennének értékpapírosítva, és az e kitettségekhez tartozó, az említett fejezet szerint kiszámított várható veszteségeknek az összege;

5. „minősítésen alapuló módszer”: az értékpapírosítási pozíciók kockázattal súlyozott kitettségértékeinek a 261. cikk szerinti számítási módszere;

6. „felügyeleti képlet módszere”: az értékpapírosítási pozíciók kockázattal súlyozott kitettségértékeinek a 262. cikk szerinti számítási módszere;

7. „nem minősített pozíció”: olyan értékpapírosítási pozíció, amely nem rendelkezik a 4. szakaszban említett külső hitelminősítő intézet által készített, elismert hitelminősítéssel;

8. „minősített pozíció”: olyan értékpapírosítási pozíció, amely rendelkezik a 4. szakaszban említett külső hitelminősítő intézet által készített, elismert hitelminősítéssel;

▼C2

9. „eszközfedezetű kereskedelmi értékpapír program” vagy „ABCP program”: olyan értékpapírosítási program, amelynek keretében kibocsátott értékpapírok túlnyomórészt egyéves vagy annál rövidebb eredeti lejáratú kereskedelmi értékpapírok;

10. „hagyományos értékpapírosítás”: az értékpapírosított kitettségek gazdasági átruházásával járó értékpapírosítás. Ez az értékpapírosítást kezdeményező intézménytől az értékpapírosított kitettségek tulajdonjogának egy különleges célú gazdasági egységre való átruházásával vagy különleges célú gazdasági egység általi közvetett részesedésen keresztül történik. A kibocsátott értékpapírok a kezdeményező intézmény számára nem jelentenek fizetési kötelezettséget;

11. „szintetikus értékpapírosítás”: olyan értékpapírosítás, amelynél a kockázati transzfer hitelderivatívákkal vagy garanciákkal valósul meg, és az értékpapírosított kitettségek a kezdeményező intézmény kitettségei maradnak;

12. „rulírozó kitettség”: olyan kitettség, amelynél az ügyfelek tartozásainak egyenlegei az ügyfelek hitelfelvételi és visszafizetési döntéseinek megfelelően a megállapodott értékhatáron belül ingadozhatnak;

13. „rulírozó értékpapírosítás”: olyan értékpapírosítás, amelynél maga az értékpapírosítási struktúra rulírozó jellegű a kitettségek halmazába új kitettségek bekerülése vagy kitettségek kikerülése révén, függetlenül attól, hogy a kitettségek rulírozó vagy nem rulírozó kitettségek;

14. „gyorsított visszafizetést biztosító rendelkezés”: olyan szerződéses rendelkezés rulírozó kitettségek értékpapírosításánál vagy rulírozó értékpapírosításnál, amely meghatározott események bekövetkezése esetére előírja a befektető pozícióinak visszafizetését a kibocsátott értékpapírok eredetileg meghatározott lejárata előtt;

15. „első veszteségviselő ügyletrészsorozat”: az értékpapírosításnál a leginkább alárendelt ügyletrészsorozat, azaz az első ügyletrészsorozat, amely az értékpapírosított kitettségeknél felmerülő veszteséget viseli, és ezáltal védelmet nyújt a második veszteségviselő kategóriába tartozó, illetve adott esetben magasabb minősítésű ügyletrészsorozatoknak.

2. szakasz

Jelentős kockázat átruházásának elismerése

243. cikk

Hagyományos értékpapírosítás

(1) A hagyományos értékpapírosítást kezdeményező intézmény kizárhatja az értékpapírosított kitettségeket a kockázattal súlyozott kitettségérték és a várható veszteségértékek számításából, ha a következő feltételek valamelyike teljesül:

a) az értékpapírosított kitettségekhez tartozó jelentős mértékű hitelkockázat harmadik félre átruházottnak tekinthető;

b) a kezdeményező intézmény 1 250 %-os kockázati súlyt alkalmaz az általa tartott minden értékpapírosítási pozícióra, vagy ezeket az értékpapírosítási pozíciókat levonja az elsődleges alapvető tőkeelemekből a 36. cikk (1) bekezdésének k) pontja alapján.

▼C2

(2) Jelentős hitelkockázat átruházásának tekintendők az alábbiak:

a) a kezdeményező intézmény által tartott köztes (mezzanine) értékpapírosítási pozícióinak kockázattal súlyozott kitettségértéke nem haladja meg az ebben az értékpapírosításban részt vevő összes köztes (mezzanine) értékpapírosítási pozíció kockázattal súlyozott kitettségértékének 50 %-át;

b) ha egy adott értékpapírosításban nincs köztes (mezzanine) értékpapírosítási pozíciók, és a kezdeményező bizonyítani tudja, hogy azon értékpapírosítási pozíciók kitettségértéke, amelyek az elsődleges alapvető tőkéből levonandók vagy 1 250 %-os kockázattal súlyozandók lennének, jelentősen meghaladja az értékpapírosított kitettségen várható veszteség ésszerű becslését, akkor a kezdeményező intézmény legfeljebb 20 %-ával rendelkezik azon értékpapírosítási pozíciók kitettségértékének, amelyek az elsődleges alapvető tőkéből levonandók vagy 1 250 %-os kockázattal súlyozandók lennének;.

Amennyiben a kockázattal súlyozott kitettségértékek lehetséges csökkentését, amelyet a kezdeményező intézmény ezzel az értékpapírosítással érne el, nem indokolja a hitelkockázat harmadik félre történő arányos átruházása, az illetékes hatóságok eseti alapon dönthetnek úgy, hogy a jelentős mértékű hitelkockázat nem tekinthető harmadik félre átruházottnak.

(3) A (2) bekezdés alkalmazásában a köztes (mezzanine) értékpapírosítási pozíció olyan értékpapírosítási pozíció, amelyre 1 250 %-osnál kisebb kockázati súly alkalmazandó, és amely hátrább sorolt az adott értékpapírosításban a legelőrébb sorolt pozíciónál, valamint hátrább sorolt minden olyan értékpapírosítási pozíciónál, amelyekhez a 4. szakasz alapján az alábbiak közül valamelyiket hozzárendelték:

a) a 3. szakasz 3. alszakasza alá tartozó értékpapírosítási pozíció esetén az 1. hitelminőségi besorolás;

b) a 3. szakasz 4. alszakasza alá tartozó értékpapírosítási pozíció esetén az 1. vagy 2. hitelminőségi besorolás.

(4) A (2) és a (3) bekezdés alternatívájaként az illetékes hatóságok kötelesek engedélyezni az értékpapírosítást kezdeményező intézmények számára, hogy egy jelentős hitelkockázatot átruházottnak tekinthessenek, ha a kezdeményező intézmény valamennyi értékpapírosítás esetén bizonyítani tudja, hogy a szavatolótőke-követelménynek a kezdeményező által az értékpapírosítással elért csökkentését a hitelkockázatnak harmadik félre történő, a csökkentésnek megfelelő mértékű átruházása indokolja.

Az engedélyt csak akkor lehet megadni, ha az intézmény az alábbi feltételek mindegyikének eleget tesz:

a) az intézmény kellőképpen kockázatérzékeny szabályzatokkal és módszerekkel rendelkezik a kockázati transzfer értékelésére;

b) a hitelkockázat harmadik félre történő átruházását az intézmény minden egyes esetben figyelembe vette belső kockázatkezelése és belső tőkeallokációja során is.

(5) Az (1)–(4) bekezdésben meghatározott, értelemszerűen alkalmazandó követelményeken felül, az összes alábbi feltételnek teljesülnie kell:

▼C2

a) az értékpapírosítás dokumentációja tükrözi az ügylet gazdasági tartalmát;

b) az értékpapírosított kitettségek jogilag elkülönülnek a kezdeményező intézménytől és hitelezőitől, többek között fizetésképtelenségi eljárások során is. Ezt jogi szakvéleménnyel is alá kell támasztani;

c) a kibocsátott értékpapírok a kezdeményező intézmény számára nem jelentenek fizetési kötelezettséget;

d) a kezdeményező intézmény nem tart fenn magának sem közvetlen, sem közvetett ellenőrzést az átruházott kitettségek felett. A kezdeményező félnek az átruházott kitettségek feletti tényleges ellenőrzése fenntartásának minősül, ha az intézmény a megelőzően átruházott kitettségeket visszavásárolhatja a kedvezményezettől abból a célból, hogy ily módon nyereséget realizáljon azok kedvezményezettjévé váljon, vagy ha köteles visszavenni az átruházott kockázatot. Önmagában nem minősül a kitettségek feletti közvetett ellenőrzés fenntartásának az, ha a kezdeményező intézmény fenntartja magának az alapul szolgáló eszközcsoport kezelésével kapcsolatos jogokat vagy kötelezettségeket;

e) az értékpapírosítási dokumentáció az alábbi feltételek mindegyikének megfelel:

   i. a lejárat előttigyorsított visszafizetést biztosító rendelkezések esetét kivéve nem tartalmaz olyan rendelkezést, amely a kezdeményező intézménytől megköveteli az értékpapírosítási pozíciók javítását, beleértve, de nem kizárólagosan az alapul szolgáló hitelkitettségek megváltoztatását vagy a befektetők számára fizetendő hozam növelését abban az esetben, ha az értékpapírosított kitettségek hitelminőség e romlik;

   ii. nem tartalmaz olyan rendelkezést, amely az értékpapírosítási pozíciók birtokosainak fizetendő hozamot növeli az alapul szolgáló halmaz hitelminőségében bekövetkező romlás esetén;

   iii. adott esetben egyértelművé teszi, hogy az értékpapírosítási pozíciónak a kezdeményező fél vagy a szponzor általi megvásárlása vagy visszavásárlása a szerződéses kötelezettségeken kívül kivételesnek tekintendő és csak piaci feltételek mellett történhet;

f) maradék pozíciókra vonatkozó visszavásárlási jog fennállta esetén, az opciós jog eleget tesz az alábbi feltételeknek is:

   i. gyakorlásáról a kezdeményező intézmény saját mérlegelési jogkörében dönt;

   ii. kizárólag akkor gyakorolható, ha az értékpapírosított kitettségek eredeti értékének már csak legfeljebb 10 %-át nem törlesztették;

   iii. nem teheti lehetővé a veszteségeknek hitelminőség-javítási pozíciókra vagy befektetők által tartott más pozíciókra történő allokálásának elkerülését, és a visszavásárlási jog más módon sem teheti lehetővé a hitelminőség javítását.

▼C2

(6) Az illetékes hatóságoknak folyamatosan tájékoztatniuk kell az EBH-t a (2) bekezdésben említett egyes esetekről, amelyeknél a kockázattal súlyozott kitettségértékek lehetséges csökkentését nem indokolja a hitelkockázat harmadik félre történő, a csökkentésnek megfelelő mértékű átruházása, továbbá a (4) bekezdésben foglalt lehetőség intézmények általi igénybevételéről. Az EBH monitorozza az e területen alkalmazott gyakorlatok teljes körét és az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatást ad ki. Az EBH megvizsgálja ezen iránymutatás tagállamok általi végrehajtását, és 2017. december 31-ig javaslatot tesz a Bizottságnak azzal kapcsolatban, hogy szükség van-e kötelező érvényű technikai standardra.

244. cikk

Szintetikus értékpapírosítás

(1) Szintetikus értékpapírosítás esetén a kezdeményező intézmény az értékpapírosított kitettségekhez tartozó, kockázattal súlyozott kitettségértékeket és – adott esetben – a várható veszteségértékeket a 249. cikk szerint számíthatja ki, ha a következők egyike teljesül:

a) jelentős hitelkockázat került harmadik félre átruházásra előre rendelkezésre bocsátott vagy előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet révén;

b) a kezdeményező intézmény 1 250 %-os kockázati súlyt alkalmaz az értékpapírosításba bevont minden értékpapírosítási pozícióra, vagy ezeket az értékpapírosítási pozíciókat levonja az elsődleges alapvető tőkeelemekből a 36. cikk (1) bekezdésének k) pontja alapján.

(2) Jelentős hitelkockázat átruházásának tekintendő, ha az alábbi feltételek valamelyike teljesül:

a) az ezen értékpapírosításból a kezdeményező intézmény által tartott köztes (mezzanine) értékpapírosítási pozíciók kockázattal súlyozott kitettségértéke nem haladja meg az ebben az értékpapírosításban részt vevő összes köztes (mezzanine) értékpapírosítási pozíció kockázattal súlyozott kitettségértékének 50 %-át;

b) ha egy adott értékpapírosításban nincs köztes (mezzanine) értékpapírosítási pozíciók, és a kezdeményező bizonyítani tudja, hogy azon értékpapírosítási pozíciók kitettségértéke, amelyek az elsődleges alapvető tőkéből levonandók vagy 1 250 %-os kockázattal súlyozandók lennének, jelentősen meghaladja az értékpapírosított kitettségen várható veszteség ésszerű becslését, akkor a kezdeményező intézmény legfeljebb 20 %-ával rendelkezik azon értékpapírosítási pozíciók kitettségértékének, amelyek az elsődleges alapvető tőkéből levonandók vagy 1 250 %-os kockázattal súlyozandók lennének.

Amennyiben a kockázattal súlyozott kitettségértékek lehetséges csökkentését, amelyet a kezdeményező intézmény ezzel az értékpapírosítással érne el, nem indokolja a hitelkockázat harmadik félre történő arányos átruházása, az illetékes hatóság eseti alapon dönthet úgy, hogy a jelentős mértékű hitelkockázat nem tekinthető harmadikfélre átruházottnak.

▼C2

(3) A (2) bekezdés alkalmazásában a köztes (mezzanine) értékpapírosítási pozíció olyan értékpapírosítási pozíció, amelyre 1 250 %-osnál kisebb kockázati súly alkalmazandó, és az adott értékpapírosításban a legelőbbre sorolt pozíciónál, valamint minden olyan értékpapírosítási pozíciónál hátrébb sorolt, amelyekhez a 4. szakasz alapján az alábbiak közül valamelyiket hozzárendelték:

a) a 3. szakasz 3. alszakasza alá tartozó értékpapírosítási pozíció esetén az 1. hitelminőségi besorolás;

b) a 3. szakasz 4. alszakasza alá tartozó értékpapírosítási pozíció esetén az 1. vagy 2. hitelminőségi besorolás.

(4) A (2) és a (3) bekezdés alternatívájaként az illetékes hatóságok kötelesek engedélyezni az értékpapírosítást kezdeményező intézmények számára, hogy egy jelentős hitelkockázatot átruházottnak tekinthessenek, ha a kezdeményező intézmény valamennyi értékpapírosítás esetén bizonyítani tudja, hogy a szavatolótőke-követelménynek a kezdeményező által az értékpapírosítással elért csökkentését a hitelkockázatnak harmadik félre történő, a csökkentésnek megfelelő mértékűátruházása indokolja.

Az engedélyt csak akkor lehet megadni, ha az intézmény az alábbi feltételek mindegyikének eleget tesz:

a) az intézmény kellőképpen kockázatérzékeny szabályzatokkal és módszerekkel rendelkezik az átruházás értékelésére;

b) a hitelkockázat harmadik félre történő átruházását az intézmény minden egyes esetben belső kockázatkezelése és belső tőkeallokációja céljából is figyelembe vette.

(5) Az (1)–(4) bekezdésben meghatározott, értelemszerűen alkalmazandó követelményeken túl, átruházás esetén az alábbi feltételeknek is teljesülniük kell:

a) az értékpapírosítás dokumentációja tükrözi az ügylet gazdasági tartalmát;

b) a hitelkockázati fedezet, amely által a hitelkockázatot átruházzák, megfelel a 247. cikk (2) bekezdésének;

c) az átruházáshoz használt eszközök nem tartalmazhatnak olyan feltételeket, amelyek:

i. esetében jelentős a kikötött küszöbérték, mely alatt a hitelkockázati fedezet nem lehívható hitelkockázati esemény bekövetkezésekor;

ii. lehetővé teszik a hitelkockázati fedezet felmondását az alapul szolgáló kitettségek hitelminőségének romlásakor;

iii. a lejárat előttigyorsított visszafizetést biztosító rendelkezések esetét kivéve az értékpapírosítást kezdeményező intézménytől megkövetelik az értékpapírosítási pozíciók javítását;

iv. az intézmény hitelkockázati fedezethez kapcsolódó költségeit vagy az értékpapírosítási pozíciók birtokosainak fizetendő hozamot növelik az alapul szolgáló halmaz hitelminőségében bekövetkező romlás esetén;

▼C2

d) a hitelkockázati fedezetnek az összes irányadó joghatóság előttiérvényesíthetőségét jogi szakvéleménnyel támasztja alá;

e) az értékpapírosítási dokumentáció adott esetben egyértelművé teszi, hogy értékpapírosítási pozíciónak a kezdeményező fél vagy a szponzor általi megvásárlása vagy visszavásárlása a szerződéses kötelezettségeken kívül csak piaci feltételek mellett történhet;

f) maradék pozíciókra vonatkozó visszavásárlási jog fennállta esetén, az opciós jog eleget tesz valamennyi alábbi feltételnek:

i. gyakorlásáról a kezdeményező intézmény saját mérlegelési jogkörében dönt;

ii. kizárólag akkor gyakorolható, ha az értékpapírosított kitettségek eredeti értékének már csak legfeljebb 10 %-át nem törlesztették;

iii. nem teheti lehetővé a veszteségeknek hitelminőség-javítási pozíciókra vagy befektetők által tartott más pozíciókra történő allokálásának elkerülését, és a visszavásárlási jog más módon sem teheti lehetővé a hitelminőség javítását.

(6) Az illetékes hatóságoknak folyamatosan tájékoztatniuk kell az EBH-t a (2) bekezdésben említett egyes esetekről, amelyeknél a kockázattal súlyozott kitettségértékek lehetséges csökkentését nem indokolja a hitelkockázat harmadik félre történő, a csökkentésnek megfelelő mértékű átruházása, továbbá a (4) bekezdésben foglalt lehetőség intézmények általi igénybevételéről. Az EBH monitorozza az e területen alkalmazott gyakorlatok teljes körét, és az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatást ad ki. Az EBH megvizsgálja ezen iránymutatás tagállamok általi végrehajtását, és 2017. december 31-ig javaslatot tesz a Bizottságnak azzal kapcsolatban, hogy szükség van-e kötelező érvényű technikai standardra.

3. szakasz

A kockázattal súlyozott kitettségérték kiszámítása

1. alszakasz

Alapelvek

245. cikk

A kockázattal súlyozott kitettségérték kiszámítása

(1) Amennyiben egy értékpapírosítást kezdeményező intézmény az értékpapírosított kitettségekhez kapcsolódó jelentős hitelkockázatot ruházott át a 2. szakasz alapján, az intézmény:

a) hagyományos értékpapírosítás esetén kizárhatja a kockázattal súlyozott kitettségértékeknek és adott esetben a várható veszteségértékeknek a számításából azokat a kitettségeket, amelyeket értékpapírosított;

b) szintetikus értékpapírosítás esetén az értékpapírosított kitettségek tekintetében a kockázattal súlyozott kitettségértékeket és adott esetben a várható veszteségértékeket a 249. és 250. cikk alapján számíthatja ki.

▼C2

(2) Amennyiben az értékpapírosítást kezdeményező intézmény úgy döntött, hogy alkalmazza az (1) bekezdést, az értékpapírosításba bevonható pozíciókra vonatkozóan az e fejezetben előírt kockázattal súlyozott kitettségértékeket kell kiszámítania.

Amennyiben az értékpapírosítást kezdeményező intézmény nem ruházott át jelentős hitelkockázatot, vagy úgy döntött, hogy nem alkalmazza az (1) bekezdést, nem kell kiszámítania a kockázattal súlyozott kitettségértékeket az adott értékpapírosításból tartott pozícióira vonatkozóan, hanem az értékpapírosított kitettségeket továbbra is úgy kell szerepeltetnie a kockázattal súlyozott kitettségértékek számításánál, mintha azokat nem értékpapírosította volna.

(3) Ha egy értékpapírosítási ügylet több különböző ügyletrészsorozatávalszemben áll fenn kitettség, akkor minden egyes ügyletrészsorozattal szembeni kitettséget külön értékpapírosítási pozícióként kell kezelni. Az értékpapírosításhoz hitelkockázati fedezetet nyújtót úgy kell kezelni, hogy az értékpapírosítási pozícióval rendelkezik. Értékpapírosítási pozíciónak tekintendő az olyan értékpapírosítási ügyletből eredő kitettség is, amely értékpapírosítási ügylethez kapcsolódó származtatott kamatlábszerződésből vagy devizaügyletből ered.

(4) Amennyiben egy értékpapírosítási pozíció nem került levonásra az elsődleges alapvető tőkeelemekből a 36. cikk (1) bekezdésének k) pontja alapján, a 92. cikk (3) bekezdése alkalmazásában a kockázattal súlyozott kitettségértéket be kell számítani az intézmény kockázattal súlyozott kitettségértékeinek teljes összegébe.

(5) Egy értékpapírosítási pozíció kockázattal súlyozott kitettségértékének kiszámításához a vonatkozó teljes kockázati súlyt kell alkalmazni a pozíciónak a 246. cikk alapján kiszámított kitettségére.

(6) A teljes kockázati súlyt az e fejezetben meghatározott kockázati súly és a 407. cikk szerinti esetleges addicionális kockázati súly összegeként kell meghatározni.

246. cikk

Kitettségérték

(1) A kitettségértéket az alábbiak szerint kell kiszámítani:

a) ha az intézmény a kockázattal súlyozott kitettségértéket a 3. alszakasz szerint számítja ki, a mérlegen belüli értékpapírosítási pozíció kitettségértéke a 110. cikkel összhangban elvégzett egyedi hitelkockázati kiigazítások alkalmazását követően fennmaradó könyv szerinti érték;

b) ha az intézmény a kockázattal súlyozott kitettségértéket a 4. alszakasz szerint számítja ki, a mérlegen belüli értékpapírosítási pozíció kitettségértéke a 110. cikkel összhangban elvégzett esetleges hitelkockázati kiigazítások nélkül vett könyv szerinti érték;

c) ha az intézmény a kockázattal súlyozott kitettségértéket a 3. alszakasz szerint számítja ki, a mérlegen kívüli értékpapírosítási pozíció kitettségértéke az adott értékpapírosítási pozíciónak az esetleges egyedi hitelkockázati kiigazítások levonásával számított névértéke, az e fejezetben előírtak szerint egy hitelegyenértékesítési tényezővel megszorozva. Eltérő rendelkezés hiányában ez a hitelegyenértékesítési tényező 100 %;

▼C2

d) ha az intézmény a kockázattal súlyozott kitettségértéket a 4. alszakasz szerint számítja ki, a mérlegen kívüli értékpapírosítási pozícióhoz tartozó kitettség értéke annak névértéke, az e fejezetben előírtak szerint egy hitelegyenértékesítési tényezővel megszorozva. Eltérő rendelkezés hiányában ez a hitelegyenértékesítési tényező 100 %;

e) a II. mellékletben felsorolt származtatott ügyletek partnerkockázatához kapcsolódó kitettségértéket a 6. fejezet alapján kell megállapítani.

(2) Ha az intézmény egy értékpapírosítási ügyletben kettő vagy több, egymást átfedő pozícióval rendelkezik, a kockázattal súlyozott kitettségérték kiszámításakor az átfedés mértékéig csak azt a pozíciót vagy pozíciórészt kell figyelembe venni, amelyik a nagyobb kockázattal súlyozott kitettségértékeket eredményezi. Az intézmény elismerhet továbbá ilyen átfedést a kereskedési könyvben nyilvántartott pozíciókra vonatkozó egyedi kockázati szavatolótőke-követelmény és a kereskedési könyvön kívüli értékpapírosítási pozíciókra vonatkozó szavatolótőke-követelmény között is, feltéve hogy az intézmény ki tudja számítani és össze tudja hasonlítani az adott pozíciókra vonatkozó szavatolótőke-követelményeket. E bekezdés alkalmazásában átfedésre akkor kerül sor, ha a pozíciók egészben vagy részben ugyanazon kockázattal szembeni kitettséget képviselnek úgy, hogy az átfedés mértékéig csak egy kitettségről van szó.

(3) Amennyiben az ABCP pozíciókra a 268. cikk c) pontja vonatkozik, akkor az intézmény az ABCP kockázattal súlyozott kitettségértékének kiszámításához egy likviditási hitelkerethez rendelt kockázati súlyt is használhat, feltéve, hogy ez vagy egy másik likviditási hitelkeret az ABCP programban kibocsátott értékpapírok 100 %-ára fedezetet nyújt, és ezen likviditási hitelkeretek a veszteségviselési rangsorban ugyanazon a helyen állnak (pari passu) az ABCP-vel úgy, hogy azok egymást átfedő pozíciókat alkotnak.

Az intézménynek tájékoztatnia kell az illetékes hatóságokat ezen módszer használatáról.

247. cikk

Értékpapírosítási pozíciók hitelkockázat-mérséklésének elismerése

(1) Az intézmények a 4. fejezettel összhangban, továbbá az e fejezetben és a 4. fejezetben meghatározott követelményekre is figyelemmel hitelkockázat-mérsékléskénti elismerhetnek valamely értékpapírosítási pozíció tekintetében szerzett, előre rendelkezésre bocsátott vagy előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetet.

Az elismert, előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet arra a pénzügyi biztosítékra korlátozódik, amely figyelembe vehető a kockázattal súlyozott kitettségértéknek a 2. fejezet szerinti kiszámítása során, ahogy arról a 4. fejezet rendelkezik; a hitelkockázat-mérséklés elismerésének feltétele a 4. fejezet vonatkozó követelményeinek való megfelelés.

(2) Csak olyan előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet, illetve előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetet nyújtó lehet elismert, amely a 4. fejezet alapján elismerhető; a hitelkockázat-mérséklés elismerésének feltétele a 4. fejezet vonatkozó követelményeinek való megfelelés.

▼C2

(3) A (2) bekezdéstől eltérve, a 201. cikk (1) bekezdésének a)–h) pontjában felsorolt elismert, előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetet nyújtóknak – az elfogadott központi szerződő felek kivételével – elismert külső hitelminősítő intézet olyan hitelminősítésével kell rendelkezniük, amelyről megállapították, hogy a 136. cikk szerinti 3-as vagy jobb hitelminőségi besorolásnak felel meg, és 2-es vagy jobb hitelminőségi besorolásnak kellett megfelelnie, amikor a hitelkockázati fedezetet első alkalommal elismerték. Azok az intézmények, amelyek engedélyt kaptak arra, hogy a fedezetnyújtóval szembeni közvetlen kitettség tekintetében az IRB-módszert alkalmazzák, az elismerhetőséget – a fedezetnyújtó PD-értéke és a 136. cikkben említett hitelminőségi besorolásnak megfelelő PD közötti egyenlőség alapján – az első mondat szerint vizsgálhatják.

(4) A (2) bekezdéstől eltérve, a különleges célú gazdasági egységek elismert fedezetnyújtónak tekinthetők abban az esetben, ha elismert pénzügyi biztosítéknak minősülő eszközöket birtokolnak, amelyekre vonatkozóan nincs érvényben az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetet igénybe vevő intézmény függő jogainál előbbre sorolt vagy azokkal egyenrangú jogok vagy függő jogok, továbbá a pénzügyi biztosíték elismeréséhez szükséges, a 4. fejezetben meghatározott összes követelmény teljesül. Ezekben az esetekben a GA értéknek (a fedezetnek a 4. fejezet rendelkezései szerint az esetleges devizanem és lejárati eltérések miatt korrigált összegének) az említett eszközök volatilitással korrigált piaci értékére kell korlátozódnia, a g értéket (a fedezetnyújtóval szembeni kitettségnek a sztenderd módszer szerint meghatározott kockázati súlyát) pedig annak a kockázati súlynak a súlyozott átlagaként kell meghatározni, amelyet a pénzügyi biztosítékként szolgáló eszközökre a sztenderd módszer szerint alkalmazni kellene.

248. cikk

Burkolt támogatás

(1) A szponzor vagy az olyan értékpapírosítást kezdeményező intézmény, amely egy értékpapírosítás vonatkozásában a 245. cikk (1) és (2) bekezdése szerint számította ki a kockázattal súlyozott kitettségértékeket, vagy kereskedési könyvéből eszközöket adott el, aminek eredményeként az említett eszközökhöz kapcsolódó kockázatok tekintetében már nem köteles szavatolótőkével rendelkezni, a szerződéses kötelezettségeit meghaladóan nem nyújthat támogatást az értékpapírosításhoz a befektetők potenciális, illetve tényleges veszteségeinek csökkentése érdekében. Egy ügylet nem tekinthető támogatásnak, ha egyenlő piaci feltételek mellett zajlik, és ha az ügyletet a jelentős kockázat átruházásának vizsgálatánál figyelembe veszik. Függetlenül attól, hogy az ügylet keretében nyújtanak-e támogatást vagy sem, minden ilyen ügyletről tájékoztatni kell az illetékes hatóságokat, és az ügyleteket alá kell vetni az intézmény hitelfelülvizsgálati és -jóváhagyási folyamatainak. Annak megítélésekor, hogy az ügylet támogatás nyújtására irányul-e, az intézménynek megfelelően mérlegelnie kell legalább a következőket:

a) a visszavásárlási ár;

b) az intézmény tőke- és likviditási pozíciója a visszavásárlás előtt és után;

c) az értékpapírosított kitettségek teljesítménye;

d) az értékpapírosítási pozíciók teljesítménye;

e) a támogatások hatása az értékpapírosítást kezdeményezőnél a befektetők vonatkozásában várhatóan felmerülő veszteségekre.

▼C2

(2) Az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban az EBH iránymutatást bocsát ki arra vonatkozóan, hogy mi minősül egyenlő piaci feltételeknek, és milyen ügylet nem irányul támogatás nyújtására.

(3) Ha az értékpapírosítást kezdeményező intézmény vagy a szponzor valamely értékpapírosítás tekintetében nem felel meg az (1) bekezdésnek, akkor valamennyi értékpapírosított kitettségre nézve legalább annyi szavatolótőkével kell rendelkeznie, mintha azokat nem értékpapírosították volna.

2. alszakasz

Szintetikus értékpapírosítás során értékpapírosított kitettségek kockázattal súlyozott kitettségértékének kiszámítása az értékpapírosítást kezdeményező intézménynél

249. cikk

Általános eljárás

Az értékpapírosított kitettségek kockázattal súlyozott kitettségértékének kiszámítása során, amennyiben teljesülnek a 244. cikkben meghatározott feltételek, a szintetikus értékpapírosítást kezdeményező intézménynek a 250. cikkre is figyelemmel az e szakaszban meghatározott, megfelelő számítási módszereket kell alkalmaznia a 2. fejezetben meghatározottak helyett. A kockázattal súlyozott kitettségértéket és a várható veszteségértéket a 3. fejezet alapján kiszámító intézmények esetében az ilyen kitettségekhez tartozó várható veszteségértéket nullának kell tekinteni.

Az első albekezdésben megállapított követelmények az értékpapírosításba bevont kitettségek teljes halmazára alkalmazandók. A 250. cikkre is figyelemmel az értékpapírosítást kezdeményező intézménynek az értékpapírosításba bevont valamennyi ügyletrészsorozatának vonatkozásában e szakasz rendelkezései alapján kell kiszámítania a kockázattal súlyozott kitettségértékeket, ideértve azokat az ügyletrészsorozatokat is, amelyekre vonatkozóan az intézmény a 247. cikk alapján hitelkockázat-mérséklést ismer el, és ebben az esetben az erre a pozícióra alkalmazandó kockázati súlyt a 4. fejezetnek megfelelően módosítani lehet, figyelemmel az e fejezetben meghatározott követelményekre is.

250. cikk

Lejárati eltérések kezelése szintetikus értékpapírosítás során

A kockázattal súlyozott kitettségértéknek a 249. cikk szerinti kiszámítása céljából az alábbiak szerint figyelembe kell venni az ügyletrészsorozatnak minősülő és a kockázat átruházását lehetővé tevő hitelkockázati fedezet és az értékpapírosított kitettségek közötti esetleges lejárati eltéréseket:

a) az értékpapírosított kitettségek lejáratának a leghosszabb lejáratú kitettség lejáratát kell tekinteni, ami nem haladhatja meg az öt évet. A hitelkockázati fedezet lejáratát a 4. fejezet szerint kell megállapítani;

▼C2

b) az értékpapírosítást kezdeményező intézménynek figyelmen kívül kell hagynia minden lejárati eltérést a kockázattal súlyozott kitettségértékek kiszámításakor azon ügyletrészsorozatok esetében, amelyekre e szakasz alapján 1 250 %-os kockázati súlyt alkalmaztak. A fennmaradó ügyletrészsorozatok esetében a lejárati eltéréseket a 4. fejezetben meghatározottak szerint kell kezelni, a következő képlet alapján:

$$RW^* = RW_{SP} \cdot \frac{t - t^*}{T - t^*} + RW_{Ass} \cdot \frac{T - t}{T - t^*}$$

ahol

RW^* = a kockázattal súlyozott kitettségérték a 92. cikk (3) bekezdése a) pontjának alkalmazásában;

RW_{Ass} = a kitettségek arányosan számított, kockázattal súlyozott kitettségértéke, mintha azokat nem értékpapírosították volna;

RW_{SP} = a 249. cikk szerint számított, kockázattal súlyozott kitettségérték a lejárati eltérés figyelmen kívül hagyásával;

T = az alapul szolgáló kitettség lejárata években kifejezve;

t = a hitelkockázati fedezet lejárata években kifejezve;

t* = 0,25.

3. alszakasz

A kockázattal súlyozott kitettségérték kiszámítása a sztenderd módszer szerint

251. cikk

Kockázati súlyok

A 252. cikkre is figyelemmel az intézménynek a kitettségértékhez tartozó megfelelő kockázati súly alkalmazásával kell kiszámítania a minősített értékpapírosítási vagy újra-értékpapírosítási pozíció kockázattal súlyozott kitettségértékét.

A megfelelő kockázati súly a pozíció hitelminősítéséhez a 4. szakasszal összhangban rendelt, az 1. táblázatban meghatározott kockázati súly.

1. táblázat

Hitelminőségi besorolás	1	2	3	4 (csak rövid lejáratú hitelminősítésektől eltérő hitelminősítésekre)	Minden egyéb hitelminőségi besorolás
Értékpapírosítási pozíciók	20 %	50 %	100 %	350 %	1250 %
Újra-értékpapírosítási pozíciók	40 %	100 %	225 %	650 %	1250 %

▼C2

A 252–255. cikkre is figyelemmel a nem minősített értékpapírosítási pozíciókhoz tartozó, kockázattal súlyozott kitettségértéket 1 250 %-os kockázati súly alkalmazásával kell kiszámítani.

252. cikk

Értékpapírosítást kezdeményező és szponzor intézmények

Értékpapírosítást kezdeményező intézmény vagy szponzor intézmény értékpapírosítási pozícióira vonatkozóan számított, kockázattal súlyozott kitettségértékek egy-egy értékpapírosítás tekintetében azokra a kockázattal súlyozott kitettségértékekre korlátozhatók, amelyeket akkor kellene számításba venni az értékpapírosított kitettségek tekintetében, ha a kitettségek nem kerültek volna értékpapírosításra, feltételezve, hogy 150 %-os kockázati súlyt alkalmaznak az alábbiakra:

a) az aktuálisan nem teljesítő tételek;

b) az értékpapírosított kitettségek közül a 128. cikknek megfelelően kiemelkedően magas kockázatúnak minősített kitettségek.

253. cikk

Nem minősített pozíciók kezelése

(1) A nem minősített értékpapírosítási pozíciók kockázattal súlyozott kitettségértékének kiszámítása céljából az intézmény alkalmazhatja a kockázati súlynak azt a súlyozott átlagát, amelyet a 2. fejezet alapján a kitettségeket birtokló intézmény az értékpapírosított kitettségekre alkalmazna, megszorozva a (2) bekezdésben említett koncentrációs rátával. E célból az intézménynek folyamatosan ismernie kell az értékpapírosított kitettségek halmazának összetételét.

(2) A koncentrációs ráta meghatározásához az összes ügyletrészsorozat névértékének összegét el kell osztani azon ügyletrészsorozatok névértékeinek összegével, amelyek hátrébb soroltak vagy azonos helyen állnak a veszteségviselési rangsorban azzal az ügyletrészsorozattal, amelyben az adott pozíció van, ideértve magát a szóban forgó ügyletrészsorozatot is. Az így kapott kockázati súly nem haladhatja meg az 1 250 %-ot, és nem lehet alacsonyabb egyik előrébb sorolt, minősítéssel rendelkező ügyletrészsorozat kockázati súlyánál sem. Ha az intézmény nem tudja meghatározni azokat a kockázati súlyokat, amelyeket a 2. fejezet alapján az értékpapírosított kitettségekre alkalmazni kellene, akkor a pozícióra vonatkozóan 1 250 %-os kockázati súlyt kell alkalmaznia.

254. cikk

ABCP program második vagy jobb veszteségviselő kategóriájú ügyletrészsorozatába tartozó értékpapírosítási pozíciók kezelése

A nem minősített likviditási hitelkeretek 255. cikk szerinti kedvezőbb kezelésének igénybevehetőségére is figyelemmel az intézmény a 100 %-os kockázati súly, valamint egy, a kitettségeket birtokló intézmény által a 2. fejezet alapján az értékpapírosított kitettségek bármelyikére alkalmazandó legmagasabb kockázati súly közül a nagyobbikat alkalmazhatja az alábbi feltételeknek megfelelő értékpapírosítási pozíciókra:

▼C2

a) az értékpapírosítási pozíció olyan ügyletrészsorozatban van, amely gazdaságilag második vagy jobb veszteségviselő kategóriába tartozik az értékpapírosítás során, és az első veszteségviselő ügyletrészsorozat tényleges hitelminőség-javítást biztosít a második veszteségviselő ügyletrészsorozatnak;

b) az értékpapírosítási pozíció minősége 3-as vagy annál jobb hitelminőségi besorolásnak felel meg a sztenderd módszer alapján;

c) az értékpapírosítási pozíció olyan intézmény birtokában van, amely nem rendelkezik pozícióval az első veszteségviselő ügyletrészsorozatban.

255. cikk

Nem minősített likviditási hitelkeretek kezelése

(1) Az intézmények 50 %-os hitelegyenértékesítési tényezőt alkalmazhatnak a nem minősített likviditási hitelkeretek névértékére a kitettségértékükmeghatározása céljából, amennyiben teljesülnek az alábbi feltételek:

a) a likviditási hitelkeret dokumentációja egyértelműen meghatározza és korlátozza azokat a körülményeket, melyek esetén a hitelkeretet lehívhatják;

b) a likviditási hitelkeret nem fordítható a lehívás időpontjában már elszenvedett veszteség fedezésére, így különösen a lehívás időpontjában már nem teljesítő kitettség likviditási támogatására, vagy az eszközöknek a valós értékük feletti áron történő megszerzésére;

c) a likviditási hitelkeret nem használható az értékpapírosítás állandó vagy rendszeres finanszírozási forrásaként;

d) a lehívott hitelkeret visszafizetése nem lehet alárendelve a befektetők követeléseinek, kivéve a származtatott kamatláb- vagy devizaügyletekből, díjakból vagy egyéb ilyen jellegű követelésekből adódó fizetéseket, és nem tartozhat fizetés alóli mentesítés vagy fizetési halasztás hatálya alá;

e) a likviditási hitelkeretet nem lehet lehívni a likviditási hitelkeretet támogató, összes hitelminőség-javítási lehetőség kimerítetését követően;

f) a likviditási ügylet olyan rendelkezést tartalmaz, amelynek értelmében a lehívható összeg automatikusan csökken a nem teljesítő kitettségek összegével – ahol is a nemteljesítés a 3. fejezetnek megfelelően értelmezendő –, vagy, ha az értékpapírosított kitettségek halmaza minősítéssel rendelkező eszközökből áll, amelynek értelmében a likviditási hitelkeret megszűnik, ha a halmaz átlagos minősége a befektetési fokozatú minősítés alá csökken.

Az alkalmazandó kockázati súly az a legmagasabb kockázati súly, amelyet a kitettségeket birtokló intézmény a 2. fejezet alapján az értékpapírosított kitettségekre alkalmazna.

(2) Készpénzelőleg kitettségértékének meghatározásához 0 %-os hitelegyenértékesítési tényező alkalmazható a feltétel nélkül felmondható likviditási hitelkeret névértékére vonatkozóan, feltéve, hogy teljesülnek az (1) bekezdésben meghatározott feltételek, és a likviditási hitelkerethez kapcsolódó visszafizetési kötelezettség az értékpapírosított kitettségekből befolyó pénzáramlásból minden más kötelezettséget megelőzően kerül kielégítésre.

▼C2

256. cikk

Rulírozó kitettségeket érintő,gyorsított visszafizetést biztosító lehetőségét kikötő értékpapírosításokra vonatkozó kiegészítő szavatolótőke-követelmények

(1) A gyorsított visszafizetést biztosító rendelkezést tartalmazó, rulírozó megállapodásból származó kitettségek értékpapírosítása esetén az értékpapírosítást kezdeményező intézménynek e cikk alapján a kockázattal súlyozott kitettségértéket meg kell növelnie a gyorsított visszafizetés lehetőségét biztosító rendelkezés alkalmazásának eredményeként esetleg megemelkedő hitelkockázat miatt.

(2) Az intézménynek az értékpapírosítást kezdeményező intézményre jutó rész és a befektető intézményre jutó rész kitettségértékének összegére vonatkozóan kockázattal súlyozott kitettségértéket kell számítania.

Olyan értékpapírosítás esetén, ahol az értékpapírosított kitettségek rulírozó és nem rulírozó kitettségekből állnak, az értékpapírosítást kezdeményező intézménynek az alapul szolgáló halmaz rulírozó kitettséget tartalmazó részével kapcsolatban kell a (3)–(6) bekezdésben meghatározottak szerint eljárnia.

Az értékpapírosítást kezdeményezőre jutó rész kitettségértéke az értékpapírosítási ügylet keretében átruházott, lehívott összegek halmazának feltételezett fennmaradó összegének kitettségértéke, amelynek az értékpapírosítási ügyletben átruházott teljes halmazhoz viszonyított aránya határozza meg azon tőke- és kamatfizetésből eredő pénzáramlás és más vonatkozó olyan összegek arányát, amelyek nem állnak rendelkezésre az értékpapírosítási ügyletben értékpapírosítási pozícióval rendelkező felek számára történő fizetésteljesítés fedezeteként. Az értékpapírosítást kezdeményező intézményre jutó rész nem lehet alárendelve a befektetőkre jutó résznek. A befektetőkre jutó rész kitettségértéke a lehívott összegek halmazának feltételezett fennmaradó összegének az iménti kitettségértéken túl fennmaradó kitettségértéke.

Az értékpapírosítást kezdeményezőre jutó rész kockázattal súlyozott kitettségértékét az értékpapírosított kitettségeknek való arányos kitettség értékeként kell kiszámítani, mintha azokat nem értékpapírosították volna.

(3) Az alábbi típusú értékpapírosítások kezdeményezői mentesülnek az (1) bekezdésben meghatározott kiegészítő kockázati súly számításának kötelezettsége alól, hogy a kockázattal súlyozott kitettségértéket az (1) bekezdés szerint megemeljék:

a) rulírozó kitettségek értékpapírosítása, ahol a befektetők továbbra is teljes mértékben ki vannak téve a hitelfelvevők jövőbeli lehívásainak úgy, hogy az alapul szolgáló eszközök kitettségének hitelezési kockázata még a lejárat előtt bekövetkezett gyorsított visszafizetést elindító esemény után sem száll vissza az értékpapírosítást kezdeményező intézményre;

b) olyan értékpapírosítás, ahol a gyorsított visszafizetésre csak olyan esetekben kerül sor, amelyek nem kapcsolódnak az értékpapírosított eszközök vagy az értékpapírosítást kezdeményező intézmény teljesítéséhez, mint például az adózásra vonatkozó jogszabályi rendelkezésekben történő jelentős változások esetén.

▼C2

(4) Az olyan, értékpapírosítást kezdeményező intézmény esetében, amelyik az (1) bekezdés szerint a kockázattal súlyozott kitettségérték megemelésére kötelezett, a befektetőkre jutó részben fennálló pozícióira vonatkozó kockázattal súlyozott kitettségértékek és az (1) bekezdés szerint számított, kockázattal súlyozott kitettségértékek összege nem lehet nagyobb, mint az alábbiak közül a nagyobbik:

a) a befektetőkre jutó részhez kapcsolódó pozícióira vonatkozó, kockázattal súlyozott kitettségértékek;

b) azon kockázattal súlyozott kitettségértékek, amelyeket az értékpapírosított kitettségekre vonatkozóan a kitettségeket birtokló intézmény úgy számítana ki, mintha azok nem lennének a befektetőkre jutó résszel megegyező mértékig értékpapírosítva.

A jövőbeli jövedelmek tőkésítéséből eredő esetleges nettó nyereségnek a 32. cikk (1) bekezdése szerinti levonását az előző albekezdésben említett maximális összegtől elkülönítve kell kezelni.

(5) Az (1) bekezdés szerint kiszámítandó, kockázattal súlyozott kitettségérték meghatározásához a befektetőkre jutó rész kitettségértékét meg kell szorozni a (6)–(9) bekezdés szerinti megfelelő hitelegyenértékesítési tényező és azon kockázati súly súlyozott átlagának a szorzatával, amely akkor vonatkozna az értékpapírosított kitettségekre, ha a kitettségeket nem értékpapírosították volna.

A gyorsított visszafizetést biztosító rendelkezés akkor tekinthető ellenőrzöttnek, ha az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

a) az értékpapírosítást kezdeményező intézmény megfelelő likviditási- és szavatolótőke-tervvel rendelkezik annak biztosítására, hogy a gyorsított visszafizetés esetére elegendő szavatoló tőkével és likviditással rendelkezzen;

b) a követeléseknek a minden egyes hónap folyamán egy vagy több referencia-időpontban fennálló egyenlege alapján az ügylet időtartama alatt a kamat- és tőkefizetés, valamint a kiadások, költségek és jóváírások fizetése arányosan oszlik meg az értékpapírosítást kezdeményező intézményre jutó rész és a befektetőkre jutó rész között;

c) a visszafizetés ütemeelégségesnek tekinthető ahhoz, hogy gyorsított visszafizetés időszakának kezdetekor fennálló teljes tartozás (az értékpapírosítást kezdeményező intézményre és a befektetőkre jutó rész) 90 %-át visszafizessék vagy nemteljesítésnek ismerjék el;

d) a visszafizetés üteme nem gyorsabb annál, mint amilyet a c) pontban meghatározott azonos időtartamú törlesztési periódusokban és részletekben történő egyenletes ütemű törlesztés során érnének el.

(6) A bármikor és feltétel nélkül felmondható vagy előzetes felmondás nélkül bármikor megszüntethető, lakossággal szembeni kitettségek gyorsított visszafizetését biztosító rendelkezés hatálya alá tartozó értékpapírosítások esetében, ha a gyorsított visszafizetésre az értékpapírosítási felár meghatározott szint alá csökkenése alapján kerül sor, az intézménynek össze kell hasonlítania az értékpapírosítási felár háromhavi átlagos szintjét azokkal az értékpapírosításifelár-szintekkel, amelyek mértékéig az értékpapírosítási felárat vissza kell tartani.

Ha az értékpapírosításhoz nem írja elő az értékpapírosítási felárvisszatartását, akkor a gyorsított visszafizetést kiváltó értékpapírosítási felárnál 4,5 százalékponttal nagyobb érték minősül a küszöbértéknek.

▼C2

Az alkalmazandó hitelegyenértékesítési tényezőt az értékpapírosítási felár tényleges háromhavi átlaga határozza meg a 2. táblázat szerint.

2. táblázat

	Kontrollált, gyorsított visszafizetést biztosító rendelkezés hatálya alá tartozó értékpapírosítás	Nem kontrollált, gyorsított visszafizetést biztosító rendelkezés hatálya alá tartozó értékpapírosítás
Értékpapírosítási felár háromhavi átlaga	Hitelegyenértékesítési tényező	Hitelegyenértékesítési tényező
„A” szint fölött	0 %	0 %
„A” szint	1 %	5 %
„B” szint	2 %	15 %
„C” szint	10 %	50 %
„D” szint	20 %	100 %
„E” szint	40 %	100 %

ahol:

a) az „A szint” olyan értékpapírosítási felárat jelöl, amely kisebb az értékpapírosítási felár visszatartási határszintjének 133,33 %-ánál, de nem kisebb annak 100 %-ánál;

b) a „B szint” olyan értékpapírosítási felárat jelöl, amely kisebb az értékpapírosítási felár visszatartási határszintjének 100 %-ánál, de nem kisebb annak 75 %-ánál;

c) a „C szint” olyan értékpapírosítási felárat jelöl, amely kisebb az értékpapírosítási felár visszatartási határszintjének 75 %-ánál, de nem kisebb annak 50 %-ánál;

d) a „D szint” olyan értékpapírosítási felárat jelöl, amely kisebb az értékpapírosítási felár visszatartási határszintjének 50 %-ánál, de nem kisebb annak 25 %-ánál;

e) az „E szint” olyan értékpapírosítási felárat jelöl, amely kisebb az értékpapírosítási felár visszatartási határszintjének 25 %-ánál.

(7) A bármikor és feltétel nélkül felmondható vagy előzetes felmondás nélkül bármikor megszüntethető, lakossággal szembeni kitettségek gyorsított visszafizetésére vonatkozó rendelkezés hatálya alá tartozó értékpapírosítások esetében, ha a gyorsított visszafizetésre egy olyan kvantitatív érték alapján kerül sor, amelyet nem az értékpapírosítási felár háromhavi átlaga ad meg, az intézmények az illetékes hatóságok engedélyével a (6) bekezdésben előírt, a hitelegyenértékesítési tényező meghatározására vonatkozó eljáráshoz hasonló eljárást alkalmazhatnak. Az illetékes hatóságok az alábbi feltételek teljesülése esetén adják meg az engedélyt:

a) ez az eljárás megfelelőbb, mivel az intézmény a gyorsított visszafizetést kiváltó kvantitatív érték vonatkozásában egy kvantitatív mérőszámot tud megállapítani az értékpapírosítási felár határszintjének helyettesítésére vonatkozóan;

b) ezzel az eljárással – a (6) bekezdés szerinti számítással megegyezően prudens módon – mérhetővé válik, hogy mekkora annak a kockázata, hogy a gyorsított visszafizetés lehetőségét biztosító rendelkezés alkalmazásának eredményeként esetleg megnő az intézmény hitelkockázati kitettsége.

(8) Minden egyéb, a rulírozó kitettségekre vonatkozó, kontrollált, gyorsított visszafizetést biztosító rendelkezés hatálya alá tartozó értékpapírosításra 90 %-os hitelegyenértékesítési tényezőt kell alkalmazni.

▼C2

(9) Minden egyéb, a rulírozó kitettségekre vonatkozó, nem kontrollált, gyorsított visszafizetést biztosító rendelkezés hatálya alá tartozó értékpapírosításra 100 %-os hitelegyenértékesítési tényezőt kell alkalmazni.

257. cikk

Hitelkockázat-mérséklés a sztenderd módszer alá tartozó pozíciók értékpapírosítása esetén

Amennyiben egy értékpapírosítási pozíciónak van hitelkockázati fedezete, a kockázattal súlyozott kitettségérték kiszámítási módján a 4. fejezetnek megfelelően változtatni lehet.

258. cikk

A kockázattal súlyozott kitettségérték csökkentése

Az olyan értékpapírosítási pozíciók esetében, amelyekhez 1 250 %-os kockázati súlyt rendeltek, az intézmények a 36. cikk (1) bekezdésének k) pontjával összhangban – annak alternatívájaként, hogy a pozíciókat figyelembe vennék a kockázattal súlyozott kitettségértékek kiszámításánál – a pozíciók kitettségértékét levonhatják az elsődleges alapvető tőkéből. Ebből a célból a kitettségérték kiszámításánál a 257. cikknek megfelelő módon figyelembe lehet venni az elismert, előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetet.

Ha egy értékpapírosítást kezdeményező intézmény ezzel a lehetőséggel él, akkor a 252. cikkben meghatározott összegből levonhatja a 36. cikk (1) bekezdésének k) pontja alapján levont összeg 12,5-szeresét mint olyan kockázattal súlyozott kitettségértéket, amelyet akkor kellene számításba venni az értékpapírosított kitettségek tekintetében, ha azok nem kerültek volna értékpapírosításra.

4. alszakasz

A kockázattal súlyozott kitettségérték kiszámítása az irb-módszer szerint

259. cikk

A módszerek hierarchiája

(1) Az intézményeknek az alábbi hierarchia szerint kell alkalmazniuk a módszereket:

a) minősített pozíciók, vagy olyan pozíciók esetében, amelyeknél származtatott minősítést lehet alkalmazni, a 261. cikkben meghatározott, minősítésen alapuló módszert kell alkalmazni a kockázattal súlyozott kitettségérték kiszámításához;

b) nem minősített pozíciók esetében az intézmények alkalmazhatják a 262. cikkben meghatározott felügyeleti képlet módszerét, amennyiben becslést tudnak adni a felügyeleti képlet módszere bemeneti adatait képező tényezőkre: a nemteljesítés valószínűségére (PD) és adott esetben a kitettségértékre és a nemteljesítéskori veszteségrátára (LGD), a 3. szakasszal összhangban, a belső minősítésen alapuló módszer e tényezőkre meghatározott becslési követelményeinek megfelelően. Az értékpapírosítást kezdeményező intézmény kivételével az intézmények a felügyeleti képlet módszerét csak az illetékes hatóságok előzetes engedélyével alkalmazhatják, amelyet a hatóságok kizárólag akkor adnak meg, ha az intézmény teljesíti az e pont előző mondatában szereplő feltételt;

▼C2

c) a b) pont alternatívájaként és kizárólag ABCP programokban szereplő, nem minősített pozíciók esetében az intézmény alkalmazhatja a (4) bekezdés szerinti belső értékelési módszert, ha azt az illetékes hatóságok engedélyezték számára;

d) minden egyéb esetben a nem minősített értékpapírosítási pozíciókhoz 1 250 %-os kockázati súlyt kell rendelni;

e) a d) ponttól eltérve és az illetékes hatóságok előzetes engedélyével az intézmények a 253. vagy a 254. cikk szerint számíthatják a kockázati súlyt az ABCP programokban meglévő, nem minősített pozíciók esetében akkor, ha a nem minősített pozíciót nem kereskedelmi értékpapír testesíti meg, és azon belső értékelési módszer alkalmazásának hatálya alá tartozik, amelyre az intézmény jóváhagyást kíván kapni. Az ezen kivétel alkalmazása által érintett összesített kitettségértékek nem lehetnek jelentősek, és az intézmény által a belső értékelési módszerrel számított összesített kitettségértékek 10 %-ánál minden esetben kisebbnek kell lenniük. Az intézménynek fel kell hagynia ennek alkalmazásával, amennyiben a releváns belső értékelési módszerre vonatkozó engedélyt elutasították.

(2) Származtatott minősítés alkalmazásához az intézményeknek a nem minősített pozíciókhoz egy olyan minősített referenciapozíció hitelminősítésével egyenértékű származtatott hitelminősítést kell rendelniük, amely pozíció a szóban forgó nem minősített értékpapírosítási pozícióhoz képest minden tekintetben alárendelt pozíciók sorrendjében a legelőrébb sorolt, és teljesíti az alábbi feltételek mindegyikét:

a) a referenciapozíció a nem minősített értékpapírosítási pozícióhoz képest minden tekintetben alárendelt;

b) a referenciapozíció lejárata megegyezik a szóban forgó nem minősített pozíció lejáratával vagy hosszabb annál;

c) az intézmény a származtatott minősítéseket rendszeresen aktualizálja annak érdekében, hogy azok tükrözzék a referenciapozíciók hitelminősítésében bekövetkező változásokat.

(3) Az illetékes hatóságok engedélyezik az intézmények számára a (4) bekezdésben meghatározott „belső értékelési módszer” használatát, amennyiben az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

a) az ABCP program során kibocsátott kereskedelmi értékpapírokban levő pozíciók minősített pozíciók;

b) a pozíció hitelminőségének belső értékelési módszere egy vagy több külső hitelminősítő intézet nyilvánosan hozzáférhető értékelési módszereit tükrözi az értékpapírosított kitettségekkel azonos típusú kitettségek fedezete mellett kibocsátott értékpapírok minősítésére vonatkozóan;

c) azon külső hitelminősítő intézetek köre, amelyek módszereinek követését a b) pont előírja, tartalmazza azokat a külső hitelminősítő intézeteket, amelyek az ABCP program során kibocsátott kereskedelmi értékpapírok külső minősítését végezték. A pozíció minősítésének meghatározásánál alkalmazott mennyiségi elemeket – például stressztényezőket – legalább annyira óvatos módon kell megállapítani, mint a szóban forgó külső hitelminősítő intézetek vonatkozó minősítési módszereiben alkalmazottakat;

▼C2

d) a belső értékelési módszer kidolgozásakor az intézmény figyelembe veszi az ABCP program kereskedelmi értékpapírjait minősítő külső hitelminősítő intézetek által nyilvánosságra hozott vonatkozó minősítési módszereket. A figyelembe vételt az intézmény dokumentálja, és a g) pontban előírtak szerint rendszeresen aktualizálja;

e) az intézmény belső értékelési módszere minősítési kategóriákat tartalmaz. A minősítési kategóriáknak megfeleltethetőknek kell lenniük a külső hitelminősítő intézetek által kiadott hitelminősítéseknek. Ezt a megfelelést külön dokumentálni kell;

f) a belső értékelési módszert kell alkalmazni az intézmény belső kockázatkezelési folyamatai során, beleértve a döntéshozatali, vezetői információs és a belső tőkeallokációs folyamatokat is;

g) belső vagy külső auditorok, külső hitelminősítő intézet, illetve az intézmény belső hitel-felülvizsgálati vagy kockázatkezelési feladatokat ellátó szervezeti egységeirendszeresen felülvizsgálják a belső értékelési folyamatot, valamint az intézmény ABCP programban meglévő kitettségeinek hitelminőségére vonatkozó belső értékelések minőségét. Amennyiben az intézmény belső ellenőrzési, hitel-felülvizsgálati vagy kockázatkezelési feladatokat ellátó szervezeti egységeivégzik a felülvizsgálatot, azok függetlenek az ABCP program üzletágától, és nem állnak kapcsolatban az ügyféllel;

h) az intézmény folyamatosan nyomon követi belső minősítéseinek teljesítményét a belső értékelési módszer teljesítményének értékelése érdekében, és a módszert szükség szerint módosítja, ha a kitettségek teljesítménye rendszeresen eltér a belső minősítések által jelzettől;

i) az ABCP program kockázatvállalási feltételeit hitelezési és befektetési szabályzat tartalmazza. Egy eszköz megvásárlásával kapcsolatos döntés során az ABCP program vezetője figyelembe veszi a megvásárolandó eszköz típusát, a likviditási hitelkeretekből és hitelminőség-javításból adódó kitettségek típusát és pénzbeli értékét, a veszteség megoszlását, valamint az átruházott eszközök jogi és gazdasági elválasztását az eszközöket eladó személytől. El kell végezni az eszközt eladó kockázati profiljának hitelelemzését, ami tartalmazza a múltbeli és várható pénzügyi teljesítmény, az aktuális piaci pozíció, a jövőbeli várható versenyképesség, a tőkeszerkezet, a pénzáramlás, a kamatfedezet és az adósságminősítés elemzését is. Ezenkívül el kell végezni az eladó kockázatvállalási feltételeinek fizető képességének és beszedési folyamatainak felülvizsgálatát;

j) az ABCP program kockázatvállalási feltételei minimális befogadhatósági kritériumokat kell, hogy meghatározzanak, és különösen:

   i. kizárják a lényegesen késedelmes vagy nem teljesítő eszközök megvásárlását;

   ii. korlátozzák az egy kötelezettre vagy egy földrajzi területre vonatkozó túlzott koncentrációt;

   iii. korlátozzák a megvásárolni kívánt eszközök futamidejét;

▼C2

k) az ABCP program rendelkezik olyan beszedési szabályzatokkal és folyamatokkal, amelyek figyelembe veszik az állománykezelő működési képességét és hitelminőségét. Az ABCP program különböző módszerekkel csökkenti az eladó, illetve az állománykezelő teljesítményével összefüggő kockázatot, így például az aktuális hitelminőségen alapuló olyan feltételekkel, amelyek révén megelőzhető, hogy az eladó, illetve az állománykezelő fizetésképtelensége esetén az ABCP program ne férjen hozzá az őt megillető forrásokhoz;

l) az ABCP program által megvásárolni kívánt eszközök halmazára vonatkozó összesített veszteségbecslés figyelembe veszi az összes potenciális kockázatforrást, például a hitelkockázatot és a felhígulási kockázatot. Amennyiben az eladó által biztosított hitelminőségjavítás mértéke csak a hitellel kapcsolatos veszteségen alapul, külön tartalékot kell létrehozni a felhígulási kockázatra vonatkozóan, ha ez a kockázat a kitettségek adott halmaza esetében jelentős. Ezenkívül a szükséges javítási szint meghatározásakor a programnak több évnyi múltbéli információt kell figyelembe vennie, beleértve a veszteségeket, késedelmeket, a felhígulást és a követelések megtérülési idejét;

m) az ABCP program strukturális elemeket – például további értékpapír kibocsátást meggátoló, illetve a meglévő eszközállomány értékesítésétkiváltó körülményt – is előír a kitettségek megvásárlására vonatkozóan, az alapul szolgáló portfólió potenciális hitelminőség-romlásának mérséklése érdekében.

(4) A belső értékelési módszer alapján az intézménynek a nem minősített pozíciót a (3) bekezdés e) pontjában meghatározott valamely minősítési kategóriához kell rendelnie. A pozícióhoz ugyanazt a származtatott minősítést kell hozzárendelni, mint ami a (3) bekezdés e) pontja alapján az adott minősítési kategóriához tartozó hitelminősítés. Amennyiben ez a származtatott minősítés az értékpapírosítás életbelépésekor befektetési fokozatú vagy annál jobb minősítésű, azt egy külső hitelminősítő intézet által végzett elismert hitelminősítésnek kell tekinteni a kockázattal súlyozott kitettségérték kiszámítása során.

(5) Azok az intézmények, amelyek számára engedélyezték a belső értékelési módszer alkalmazását, csak az alábbi feltételek teljesülése esetén térhetnek vissza másik módszer alkalmazásához:

a) az intézmény az illetékes hatóság számára meggyőző módon bemutatta, hogy megfelelő indoka van a visszatérésre;

b) az intézmény megkapta az illetékes hatóság előzetes engedélyét.

260. cikk

Maximális kockázattal súlyozott kitettségérték

Az olyan értékpapírosítást kezdeményező, szponzor vagy más intézmény, amely ki tudja számítani a K_{IRB} értéket, az értékpapírosítási pozíciókra vonatkozóan kiszámított, kockázattal súlyozott kitettségértéket arra az értékre korlátozhatja, amely a 92. cikk (3) bekezdése alapján a következő összeggel egyenlő szavatolótőke-követelményt eredményezne: a kockázattal súlyozott kitettségérték 8 %-ának és a kitettségek várható veszteségértékének összege,, amelyet úgy kell meghatározni, mintha az értékpapírosított kitettségeket nem értékpapírosították volna, és azokat az intézmény számviteli mérlege tartalmazná.

▼C2

261. cikk

Minősítésen alapuló módszer

(1) A minősítésen alapuló módszer alkalmazásakor az intézménynek úgy kell kiszámítania a minősített értékpapírosítási vagy újra-értékpapírosítási pozíció kockázattal súlyozott kitettségértékét, hogy a kitettségértékre a megfelelő kockázati súlyt alkalmazza, majd az eredményt 1,06-dal megszorozza.

A megfelelő kockázati súly a pozíció hitelminősítéséhez a 4. szakasszal összhangban rendelt, a 4. táblázatban meghatározott kockázati súly.

4. táblázat

Hitelminőségi besorolás		Értékpapírosítási pozíciók			Újra-értékpapírosítási pozíciók	
Rövid lejáratú hitelminősítésektől eltérő hitelminősítések	Rövid lejáratú hitelminősítések	A	B	C	D	E
1	1	7 %	12 %	20 %	20 %	30 %
2		8 %	15 %	25 %	25 %	40 %
3		10 %	18 %	35 %	35 %	50 %
4	2	12 %	20 %		40 %	65 %
5		20 %	35 %		60 %	100 %
6		35 %	50 %		100 %	150 %
7	3	60 %	75 %		150 %	225 %
8		100 %			200 %	350 %
9		250 %			300 %	500 %
10		425 %			500 %	650 %
11		650 %			750 %	850 %
Minden egyéb és nem minősített		1 250 %				

A 4. táblázat C. oszlopában található kockázati súlyokat kell alkalmazni, ha az értékpapírosítási pozíció nem újra-értékpapírosítási pozíció, és ha az értékpapírosított kitettségek tényleges száma kevesebb mint hat.

A fennmaradó olyan értékpapírosítási pozíciókra, amelyek nem újra-értékpapírosítási pozíciók, a B. oszlopban található kockázati súlyokat kell alkalmazni, kivéve, ha a pozíció az értékpapírosítás legelőbbre sorolt ügyletrészsorozatába tartozik. Ebben az esetben az A. oszlopban levő kockázati súlyokat kell alkalmazni.

Az újra-értékpapírosítási pozíciókra az E. oszlopban található kockázati súlyokat kell alkalmazni, kivéve, ha a pozíció az újra-értékpapírosítás legelőbbre sorolt ügyletrészsorozatába tartozik, és ha az alapul szolgáló kitettségek egyike sem újra-értékpapírosítási kitettség. Ebben az esetben a D. oszlopban levő súlyokat kell alkalmazni.

▼C2

Annak meghatározásához, hogy az adott ügyletrészsorozat a legelőbbre sorolt-e, nem szükséges figyelembe venni a származtatott kamatláb- vagy devizaügyletekből, esedékes díjakból vagy egyéb hasonló jellegű követelésekből fakadó fizetéseket.

Az értékpapírosított kitettségek tényleges számának kiszámításához az egy kötelezettel szembeni többszörös kitettségeket egy kitettségnek kell tekinteni. A kitettségek tényleges számát az alábbiak szerint kell kiszámítani:

$$N = \frac{\left(\sum_i EAD_i\right)^2}{\sum_i EAD_i^2}$$

ahol EAD_i (nemteljesítéskori kitettség) az i-edik kötelezettel szembeni összes kitettség értékének összegét jelöli. Ha rendelkezésre áll a C1, a legnagyobb kitettséghez tartozó portfólió-részesedés, az intézmény az N értékét az $1/C_1$ hányados alkalmazásával is kiszámíthatja.

(2) Az értékpapírosítási pozíciókhoz tartozó hitelkockázat-mérséklés a 264. cikk (1) és (4) bekezdése szerint elismerhető, figyelemmel a 247. cikkben meghatározott feltételekre is.

262. cikk

A felügyeleti képlet módszere

(1) A felügyeleti képlet módszere alapján az értékpapírosítási pozíció kockázati súlyát – az újra-értékpapírosítási pozíciókra vonatkozó 20 %-os és az összes többi értékpapírosításra vonatkozó 7 %-os alsó határ figyelembevételével – az alábbiak szerint kell kiszámítani:

$$12.5 \cdot \frac{S[L + T] - S[L]}{T}$$

ahol

$$S[x] = \begin{cases} x, & \text{ha } \times \leq K_{IRBR} \\ K_{IRBR} + K[x] - K[K_{IRBR}] + \left(1 - \exp\left(\frac{\omega \cdot (K_{IRBR} - x)}{K_{IRBR}}\right)\right) \cdot \frac{d \cdot K_{IRBR}}{\omega}, & \text{ha } \times > K_{IRBR} \end{cases}$$

ahol

$$h = \left(1 - \frac{K_{IRBR}}{ELGD}\right)^N$$

$$c = \frac{K_{IRBR}}{1 - h}$$

$$v = \frac{(ELGD - K_{IRBR}) \cdot K_{IRBR} + 0{,}25 \cdot (1 - ELGD) \cdot K_{IRBR}}{N}$$

$$f = \left(\frac{v + K_{IRBR}^2}{1 - h} - c^2\right) + \frac{(1 - K_{IRBR}) \cdot K_{IRBR} - v}{(1 - h) \cdot \tau}$$

$$g = \frac{(1 - c) \cdot c}{f} - 1$$

▼C2

$$a = g \cdot c$$

$$b = g \cdot (1 - c)$$

$$d = 1 - (1 - h) \cdot (1 - Beta\left[K_{IRBR}; a, b\right])$$

$$K\left[x\right] = (1 - h) \cdot \left(\left(1 - Beta\left[x; a, b\right]\right) \cdot x + Beta\left[x; a + 1, b\right] \cdot c\right)$$

τ = 1 000;

ω = 20;

Beta [x; a, b] = az a és b paraméterekkel jellemzett, × ponton értékelt kumulatív béta-eloszlás;

T = a pozícióhoz tartozó ügyletrészsorozat szélessége; értéke a) az ügyletrészsorozat névértékének b) az értékpapírosított kitettségek névértékeinek összegéhez viszonyított arányaként kerül meghatározásra. A II. mellékletben felsorolt származtatott ügyletek esetében a névérték helyett a 6. fejezet szerint kiszámított aktuális pótlási költség és a potenciális jövőbeli hitelkitettség összegét kell alkalmazni;

K_{IRBR} = a) a K_{IRB}-nek b) az értékpapírosított kitettségek értékének összegéhez viszonyított aránya, tizedes törtként kifejezve;

L = a hitelminőség-javítás szintje; értékét a pozícióhoz tartozó ügyletrészsorozatnak alárendelt összes ügyletrészsorozat névértékének az értékpapírosított kitettségek névértékeinek összegéhez viszonyított arányával fejezik ki. A tőkésített jövőbeli jövedelmek nem tartoznak a mért L érték alá. A II. mellékletben felsorolt származtatott ügyletekre a partnerei által fizetendő olyan összegeket, amelyek a szóban forgó ügyletrészsorozatnál hátrébb sorolt ügyletrészsorozatokat jelentenek, az aktuális pótlási költségnek megfelelő szinten lehet értékelni – a potenciális jövőbeli hitelkockázatok nélkül – a hitelminőség-javítás szintjének kiszámításakor;

N = a kitettségeknek a 261. cikk szerint kiszámított tényleges száma. Újra-értékpapírosítás esetén az intézmény a halmazban (poolban) levő értékpapírosított kitettségek számát veszi figyelembe, nem pedig az azon eredeti halmazokban (poolokban) levő, alapul szolgáló kitettségek számát, amelyekből az alapul szolgáló értékpapírosított kitettségek erednek;

ELGD = kitettséggel súlyozott átlagos nemteljesítéskori veszteség, amelyet az alábbiak szerint kell kiszámítani:

$$ELGD = \frac{\sum_i LGD_i \cdot EAD_i}{\sum_i EAD_i}$$

▼C2

ahol

LGD_i = az i-edik kötelezettel szembeni összes kitettség átlagos LGD értéke, ahol az LGD értékét a 3. fejezet alapján állapítják meg. Újra-értékpapírosítás esetén az értékpapírosított pozíciókra 100 %-os LGD értéket kell alkalmazni. Amennyiben a vásárolt követelések nemteljesítési és felhígulási kockázatát az értékpapírosításon belül összevonva kezelik, az LGD_i érték a hitelkockázat LGD értékének és a felhígulási kockázat LGD értéke 75 %-ának súlyozott átlaga. Ehhez a súlyokat a hitelkockázat, illetve a felhígulási kockázat különálló szavatolótőke-követelményei képezik.

(2) Ha a C_1, a legnagyobb értékpapírosított kitettség névértéke nem haladja meg az értékpapírosított kitettségek névértéke összegének 3 %-át, akkor a felügyeleti képlet módszere alkalmazásában az intézmény az LGD értékét 50 %-nak veheti az olyan értékpapírosítások esetében, amelyek nem újra-értékpapírosítások, és az N értékét az alábbi képletek valamelyikével számíthatja ki:

$$N = \left(C_1 \cdot C_m + \left(\frac{C_m - C_1}{m - 1} \right) \cdot \max\left\{ 1 - m \cdot C_1, 0 \right\} \right)^{-1}$$

$$N = \frac{1}{C_1}$$

ahol

C_m = a legnagyobb „m” kitettségek névértékei összegének az értékpapírosított kitettségek névértékei összegéhez viszonyított aránya. Az „m” szintjét az intézmény határozhatja meg.

Azon értékpapírosítások esetében, amelyekben lényegében az összes értékpapírosított kitettség lakossággal szembeni kitettség, az intézmények az illetékes hatóság engedélyének birtokában a h=0 és v=0 egyszerűsítések alkalmazásával választhatják a felügyeleti képlet módszerét, feltéve, hogy a kitettségek tényleges száma nem alacsony és a kitettségek koncentrációja nem nagy.

(3) Az illetékes hatóságoknak folyamatosan tájékoztatniuk kell az EBH-t a (2) bekezdésben foglalt lehetőség intézmények általi igénybevételéről. Az EBH monitorozza az e területen alkalmazott gyakorlatok teljes körét és az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatást ad ki.

(4) Az értékpapírosítási pozíciókhoz tartozó hitelkockázat-mérséklés a 264. cikk (2)–(4) bekezdése szerint elismerhető, figyelemmel a 247. cikkben meghatározott feltételekre is.

263. cikk

Likviditási hitelkeretek

(1) Készpénzt biztosító, nem minősített értékpapírosítási pozíció kitettségértékének meghatározása céljából 0 %-os hitelegyenértékesítési tényező alkalmazható a 255. cikk (2) bekezdésében meghatározott feltételeket teljesítő likviditási hitelkeretek névértékére.

▼C2

(2) Amennyiben az intézmény számára nem lehetséges az értékpapírosított kitettségek kockázattal súlyozott kitettségértékét úgy kiszámítani, mintha azokat nem értékpapírosították volna, kivételes esetben és az illetékes hatóságok engedélyével ideiglenesen alkalmazhatja a (3) bekezdésben meghatározott módszert a 255. cikk (1) bekezdésében meghatározott feltételeknek eleget tevő likviditási hitelkeret formájában lévő, nem minősített értékpapírosítási pozíció kockázattal súlyozott kitettségértékének kiszámítására. Az intézményeknek tájékoztatniuk kell az illetékes hatóságokat arról, hogy az első mondat szerinti lehetőséget igénybe veszik, továbbá az igénybevétel indokairól és annak tervezett időtartamáról.

A kockázattal súlyozott kitettségértékek számítása általánosságban nem tekintendő lehetségesnek abban az esetben, ha nem áll az intézmény rendelkezésére származtatott minősítés, valamint a belső értékelési módszer és a felügyeleti képlet módszere.

(3) A 255. cikk (1) bekezdésében rögzített feltételeknek megfelelő likviditási hitelkeret által képviselt értékpapírosítási pozícióra alkalmazható az a legmagasabb kockázati súly, amelyet a 2. fejezet alapján akkor kellene alkalmazni az értékpapírosított kitettségek bármelyikére, ha azok nem lettek volna értékpapírosítva. A pozíció kitettségértékének meghatározásához 100 %-os hitelegyenértékesítési tényezőt kell alkalmazni.

264. cikk

Hitelkockázat-mérséklés az IRB-módszer alá tartozó pozíciók értékpapírosítása esetén

(1) Ha a kockázattal súlyozott kitettségértéket a minősítésen alapuló módszerrel számítják ki, akkor a hitelkockázati fedezettel ellátott értékpapírosítási pozíció kitettségértékét vagy kockázati súlyát a 4. fejezet rendelkezései szerint módosítani lehet, amennyiben azok a 2. fejezet szerinti kockázattal súlyozott kitettségértékek kiszámítására vonatkoznak.

(2) Teljes hitelkockázati fedezettség esetében, amennyiben a kockázattal súlyozott kitettségértéket a felügyeleti képlet módszerével számítják ki, az alábbi követelményeknek kell eleget tenni:

a) az intézmény meghatározza a pozíció „tényleges kockázati súlyát”. Ehhez a pozíció kockázattal súlyozott kitettségértékét el kell osztani a pozíció kitettségértékével, és az eredményt meg kell szorozni 100-zal;

b) előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet esetén az értékpapírosítási pozíció kockázattal súlyozott kitettségértékének kiszámításához a pozíció előre rendelkezésre bocsátott fedezettel korrigált kitettségértékét (a 4. fejezet alapján a 2. fejezet szerinti kockázattal súlyozott kitettségérték kiszámításához megállapított E* érték, az értékpapírosítási pozíció összegét E-nek tekintve) meg kell szorozni a tényleges kockázati súllyal;

c) előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet esetén az értékpapírosítási pozíció kockázattal súlyozott kitettségértékének megállapításához a G_A értéket (a fedezetnek a 4. fejezet rendelkezései szerint devizanem és lejárati eltéréssel korrigált összegét) meg kell szorozni a fedezetnyújtó kockázati súlyával, és ezt hozzá kell adni az értékpapírosítási pozíció G_A értékkel csökkentett értékének a tényleges kockázati súllyal való szorzatához.

▼C2

(3) Részleges hitelkockázati fedezettség esetében, amennyiben a kockázattal súlyozott kitettségértéket a felügyeleti képlet módszerével számítják ki, az alábbi követelményeknek kell eleget tenni:

a) amennyiben a hitelkockázat-mérséklés arányosan fedezi az értékpapírosítási pozíción keletkező első veszteséget vagy veszteségeket, az intézmény alkalmazhatja a (2) bekezdés rendelkezéseit;

b) egyéb esetekben az intézmény az értékpapírosítási pozíciót kettő vagy több pozícióként kezeli, és a fedezetlen részt tekinti az alacsonyabb hitelminőséggel rendelkező pozíciónak. Az említett pozíció kockázattal súlyozott kitettségértékének kiszámítása céljából a 262. cikk rendelkezéseit kell alkalmazni, azzal a módosítással, hogy a T értéket előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet esetén e*-ra kell korrigálni, illetve előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet esetén T-g-re, ahol e* az E*-nak az alapul szolgáló halmaz teljes névértékéhez viszonyított arányát fejezi ki, ahol E* az értékpapírosított pozíciónak a 4. fejezet rendelkezései szerint számított, korrigált kitettségértéke, ahogyan az említett rendelkezések a kockázattal súlyozott kitettségértéknek a 2. fejezet szerinti kiszámítására vonatkoznak, az értékpapírosított pozíció összegét E-nek tekintve; és g a hitelkockázati fedezetnek a 4. fejezet szerint az esetleges devizanemi és lejárati eltérésekkel korrigált névértékének az értékpapírosított kitettségek értékéhez viszonyított aránya. Előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet esetén a fedezetnyújtó kockázati súlyát kell alkalmazni a pozíció azon részére, amely kívül esik a T korrigált értékén.

(4) Olyan előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet esetén, ahol az illetékes hatóságok engedélyezték az intézmény számára, hogy a fedezetnyújtóval szembeni, hasonló közvetlen kitettség kockázattal súlyozott kitettségértékét a 3. fejezet alapján számítsa ki, a fedezetnyújtóval szembeni kitettségeknek a 235. cikk szerinti g kockázati súlyát a 3. fejezet rendelkezései szerint kell meghatározni.

265. cikk

Rulírozó kitettségek gyorsítottvisszafizetést biztosító rendelkezést kikötő értékpapírosítására vonatkozó kiegészítő szavatolótőke-követelmények

(1) Az értékpapírosítási pozícióira vonatkozóan kiszámított, kockázattal súlyozott kitettségértékeken felül az értékpapírosítást kezdeményező intézmény a 256. cikkben meghatározott módszer szerint is kiszámítja a kockázattal súlyozott kitettségértéket akkor, ha rulírozó kitettségeket ad el olyan értékpapírosítási ügylet során, amely gyorsított visszafizetés lehetőségét biztosító rendelkezést tartalmaz.

(2) A 256. cikktől eltérve, az értékpapírosítást kezdeményezőre jutó rész kitettségértékét az alábbiak összegeként kell meghatározni:

a) az értékpapírosítás során értékesített, lehívott összegek halmazának feltételezett fennmaradó összegének kitettségértéke, amelynek az értékpapírosítási ügyletben értékesített teljes halmazhoz viszonyított aránya határozza meg azon tőke és kamat fizetéséből eredő pénzáramlások és más olyan kapcsolódó összegek arányát, melyek nem állnak rendelkezésre az értékpapírosítási ügyletben értékpapírosítási pozícióval rendelkező felek számára történő fizetésteljesítés céljából;

▼C2

b) azon hitelkeretek le nem hívott összegei halmazának a kitettségértéke, amelyből a lehívott összegeket az értékpapírosítás során értékesítették, és amelynek az ilyen le nem hívott részek teljes összegéhez viszonyított aránya megegyezik a lehívott összegek kitettségértékénekaz értékpapírosítás során értékesített teljes összegének a kitettségértékéhez viszonyított, az a) pontban említett arányával.

Az értékpapírosítást kezdeményező intézményre jutó rész nem lehet alárendelve a befektetőkre jutó résznek.

A befektetőre jutó rész kitettségértéke az a) pont alá nem tartozó lehívott összegek halmaza feltételezett részének kitettségértéke, továbbá azon hitelkeretek b) pont alá nem tartozó le nem hívott összegei halmazának a kitettségértéke, amelyből a lehívott összegeket az értékpapírosítás során értékesítették.

(3) Az értékpapírosítást kezdeményező intézményre jutó részre vonatkozó, a (2) bekezdés a) pontja szerinti kockázattal súlyozott kitettségértéket a lehívott összegek értékpapírosított kitettségeinek való olyan arányos kitettségként kell kiszámítani, mintha azokat nem értékpapírosították volna, illetve az olyan hitelkeretek le nem hívott összegeinek való arányos kitettségként, amelyekből a lehívott összegeket az értékpapírosítás során értékesítették.

266. cikk

A kockázattal súlyozott kitettségérték csökkentése

(1) Az 1 250 %-os kockázati súlyú értékpapírosítási pozíciók kockázattal súlyozott kitettségértéke csökkenthető az intézmény által az értékpapírosított kitettségekre vonatkozóan a 110. cikk szerint végzett egyedi hitelkockázati kiigazítás 12,5-szeresével. Az e rendelkezés alkalmazásában figyelembe vett egyedi hitelkockázati kiigazításokat nem lehet figyelembe venni a 159. cikkben meghatározott számítási módok alkalmazásában.

(2) Egy értékpapírosítási pozíció kockázattal súlyozott kitettségértéke csökkenthető az intézmény által a pozícióra vonatkozóan a 110. cikkel összhangban végzett egyedi hitelkockázati kiigazítás 12,5-szeresével.

(3) A 36. cikk (1) bekezdésének k) pontjában foglaltak szerint az intézmények az olyan értékpapírosítási pozíciók esetében, amelyekre 1 250 %-os kockázati súly vonatkozik, a pozícióknak a kockázattal súlyozott kitettségérték kiszámításánál történő figyelembevétele helyett, az alábbiak teljesülése esetén a pozíciók kitettségértékét levonhatják szavatolótőkéjükből:

a) a pozíció kitettségértéke a kockázattal súlyozott kitettségértékekből kiszámítható, figyelembe véve az (1) és (2) bekezdés alapján végzett esetleges levonásokat;

b) a kitettségérték számítása a 247. és a 264. cikkben leírt módszertannal összeegyeztethető módon figyelembe veheti az elismert, előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetet is;

▼C2

c) amennyiben a kockázattal súlyozott kitettségérték kiszámítására a felügyeleti képlet módszerét alkalmazzák és L < KIRBR, valamint [L+T] > KIRBR, a pozíció két külön pozíciónak tekinthető, amelyek közül az előbbre sorolt pozíció esetében az L értéke megegyezik a KIRBR értékével.

(4) Amennyiben egy intézmény igénybe veszi a (3) bekezdésben biztosított lehetőséget, az említett bekezdés alapján levont összeg 12,5-szeresével csökkentheti a 260. cikkben meghatározott összeget mint azt az összeget, amelyre az értékpapírosításba bevont pozíciója tekintetében a kockázattal súlyozott kitettségérték korlátozható.

4. szakasz

Külső hitelminősítés

267. cikk

Külső hitelminősítő intézetek hitelminősítéseinek alkalmazása

Az intézmények csak abban az esetben alkalmazhatnak hitelminősítést az értékpapírosítási pozíciók kockázati súlyának a meghatározásához, ha a hitelminősítést egy külső hitelminősítő intézet bocsátotta ki vagy hagyta jóvá az 1060/2009/EK rendelettel összhangban.

268. cikk

A külső hitelminősítő intézetek hitelminősítései által teljesítendő követelmények

A 3. szakasz szerinti kockázattal súlyozott kitettségértékek számítása céljából az intézmények csak akkor használhatják a külső hitelminősítő intézetek hitelminősítéseit, ha teljesülnek az alábbi feltételek:

a) nem lehet eltérés a hitelminősítés által figyelembe vett fizetési típusok és azon fizetési típusok között, amelyre a kérdéses értékpapírosítási pozíciót létrehozó szerződés szerint az intézmény jogosult;

b) a külső hitelminősítő intézetnek közzé kell tennie a veszteség- és pénzáramlás elemzéseket, a minősítéseknek az alapul szolgáló minősítési feltételezések változásaira, többek között az eszközhalmaz teljesítményének változására való érzékenységét, továbbá az 1060/2009/EK rendelettel összhangban a hitelminősítéseket, az eljárásokat, a módszertanokat, a kiinduló feltételezéseket, valamint a minősítéseket alátámasztó legfőbb szempontokat. Nem minősül közzétételnek az olyan tájékoztatás, amelyet csak korlátozott körben tesznek elérhetővé. A hitelminősítéseknek szerepelniük kell a külső hitelminősítő intézetek átmenetmátrixában is;

c) a hitelminősítés sem részben, sem egészben nem alapulhat a maga az intézmény által biztosított, előre nem rendelkezésre bocsátott támogatáson. Ilyen esetben az intézmény az e pozícióhoz tartozó kockázattal súlyozott kitettségérték 3. szakasz szerinti kiszámítása tekintetében a szóban forgó pozíciót úgy tekinti, mintha azt nem minősítették volna.

A külső hitelminősítő intézeteknek magyarázatokat kell közzétennie arról, hogy az eszközhalmaz teljesítményének változása miként befolyásolja a hitelminősítést.

▼C2

269. cikk

Hitelminősítések alkalmazása

(1) Az intézmények egy vagy több külső hitelminősítő intézetet jelölhetnek ki („kijelölt külső hitelminősítő intézmény”), és az ezek által készített hitelminősítéseket kell használniuk a kockázattal súlyozott kitettségérték e fejezet szerinti kiszámításához.

(2) Az intézményeknek következetesen és nem szelektív módon kell használniuk az értékpapírosítási pozícióikra vonatkozó hitelminősítéseket, az alábbi elveknek megfelelően:

a) az intézmények nem tehetik meg, hogy az egyes ügyletrészsorozatokba tartozó pozícióikra egy adott külső hitelminősítő intézethitelminősítését, más ügyletrészsorozatokba tartozó pozícióikra – amelyeket az első külső hitelminősítő intézet minősített vagy nem minősített – pedig egy másik külső hitelminősítő intézet hitelminősítését alkalmazzák egyazon értékpapírosításon belül;

b) abban az esetben, ha egy pozíció két különböző kijelölt külső hitelminősítő intézet által készített hitelminősítéssel rendelkezik, az intézménynek a kedvezőtlenebb hitelminősítést kell alkalmaznia;

c) abban az esetben, ha egy pozíció kettőnél több különböző, kijelölt külső hitelminősítő intézet által készített hitelminősítéssel rendelkezik, a két legkedvezőbb hitelminősítést kell alkalmazni. Ha a két legkedvezőbb minősítés eltérő, akkor a kettő közül a kedvezőtlenebbet kell alkalmazni;

d) az intézmények nem szorgalmazhatják aktívan a kedvezőtlenebb hitelminősítések visszavonását.

(3) Amennyiben a 4. fejezet szerint elismert hitelkockázati fedezetet közvetlenül az különleges célú gazdasági egység számára nyújtják, és ezt a fedezetet egy kijelölt külső hitelminősítő intézet egy pozícióról készített hitelminősítésben figyelembe veszi, akkor ez a hitelminősítéshez tartozó kockázati súly is alkalmazható. Amennyiben a hitelkockázati fedezet a 4. fejezet alapján nem ismerhető el, a hitelminősítést sem lehet elismerni. Amennyiben a hitelkockázati fedezetet nem a különleges célú gazdasági egység számára nyújtják, hanem közvetlenül az értékpapírosítási pozícióhoz kapcsolódik, a hitelminősítés nem ismerhető el.

270. cikk

Megfeleltetés

Az EBH a minden külső hitelminősítő intézet vonatkozásában végrehajtás-technikai standardtervezetet dolgoz ki annak meghatározásához, hogy az e fejezetben meghatározott hitelminőségi besorolások melyike tartozik a külső hitelminősítő intézet megfelelő hitelminősítéséhez. Ezeknek a meghatározásoknak tárgyilagosnak és következetesnek kell lenniük, továbbá összhangban kell lenniük az alábbi elvekkel:

a) az EBH-nak különbséget kell tennie az egyes minősítések által kifejezett relatív kockázati fokozatok között;

▼C2

b) az EBH-nak olyan kvantitatív tényezőket kell figyelembe vennie, mint a nemteljesítési és/vagy veszteségráták, továbbá az egyes külső hitelminősítő intézetek különböző eszközosztályokra vonatkozó hitelminősítéseinek múltbeli teljesítménye;

c) az EBH-nak olyan kvalitatív tényezőket kell figyelembe vennie, mint a külső hitelminősítő intézet által minősített ügyletek köre, az alkalmazott módszertan és a hitelminősítések tartalma, különösen pedig azt, hogy a hitelminősítések a várható veszteségen vagy az „első” veszteségen alapulnak-e, illetve hogy a kamatok időben történő fizetését vagy a végső kamatfizetést veszik-e figyelembe;

d) az EBH-nak törekednie kell arra, hogy meggyőződjön arról, hogy az olyan értékpapírosítási pozíciók, amelyekre vonatkozóan a külső hitelminősítő intézetek által készített hitelminősítések alapján ugyanazokat a kockázati súlyokat alkalmazzák, valóban egyenlő mértékű hitelkockázatnak vannak kitéve. Az EBH szükség szerint mérlegeli az adott hitelminősítéshez tartozó hitelminőségi besorolás megfelelő módosítását.

Az EBH az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket 2014. július 1-jéig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

6. FEJEZET

Partnerkockázat

1. szakasz

Fogalom-meghatározások

271. cikk

A kitettségérték meghatározása

(1) Az intézményeknek e fejezettel összhangban kell meghatározniuk a II. mellékletben felsorolt származtatott ügyletek kitettségértékét.

(2) Az intézmények a 4. fejezet helyett e fejezet alapján is meghatározhatják a repoügyletek, az értékpapír és/vagy áru kölcsönbe adása vagy kölcsönbe vétele, a hosszú kiegyenlítési idejű ügyletek és az értékpapírügylethez kapcsolódó hitelek kitettségértékét.

272. cikk

Fogalommeghatározások

E fejezet és e rész VI. címe alkalmazásában a következő fogalommeghatározások alkalmazandóak:

Általános fogalmak

1. „partnerkockázat (CCR)”: annak a kockázata, hogy egy adott ügylet partnere nem teljesít az ügylet pénzáramlásainak végleges kiegyenlítése előtt;

▼C2

Ügylettípusok

2. „hosszú kiegyenlítési idejű ügylet”: olyan ügylet, amelyben a partner vállalja, hogy értékpapírt, árut, vagy devizaösszeget ad át készpénz, egyéb pénzügyi instrumentum vagy áru ellenében, illetve fordítva, és a szerződésben rögzített kiegyenlítési vagy szállítási időpont későbbi, mint a következők közül a korábbi időpont: az ilyen jellegű ügyletek esetében szokásos piaci feltétel, illetve az intézménynek az ügyletbe lépését követő ötödik munkanap;

3. „értékpapírügylethez kapcsolódó hitel”: olyan ügylet, amelyben egy intézmény értékpapírok vásárlásával, eladásával, tartásával, illetve kereskedelmével kapcsolatban hitelt nyújt. Nem tartoznak az értékpapírügylethez kapcsolódó hitelek közé az egyéb értékpapír-fedezettel nyújtott kölcsönök;

Nettósítási halmaz, fedezeti halmaz és egyéb meghatározások

4. „nettósítási halmaz”: egy partner és az intézmény közötti olyan ügyletek csoportja, amelyek jogilag érvényesíthető, a 7. szakasz és a 4. fejezet alapján elismert kétoldalú nettósítási megállapodás hatálya alá tartoznak.

Minden egyes olyan ügyletet, amely nem képezi a 7. szakasz szerinti jogilag érvényesíthető kétoldalú nettósítási megállapodás tárgyát, e fejezet alkalmazásában úgy kell tekinteni, mint saját nettósítási halmazt.

A 6. szakaszban meghatározott belső modell módszere alapján az adott partnerrel létrejött összes nettósítási halmaz egyetlen nettósítási halmazként kezelhető, ha az egyedi nettósítási halmazok modellezett negatív piaci értékeit a várható kitettség (a továbbiakban: EE) becslésénél nullának vették.

5. „kockázati pozíció”: olyan kockázati mérőszám, amelyet az 5. szakaszban kifejtett sztenderd módszer szerint egy ügylethez rendelnek egy előre meghatározott algoritmus alapján;

6. „fedezeti halmaz”: egyetlen nettósítási halmazon belüli ügyletekből származó kockázati pozíciók összessége, amelyeknek kizárólag az egyenlegét kell figyelembe venni az 5. szakaszban meghatározott sztenderd módszer szerinti kitettség érték meghatározásához;

7. „letéti megállapodás”: olyan szerződéses megállapodás vagy egy megállapodás olyan rendelkezései, amely, illetve amelyek szerint az egyik partnernek biztosítékot kell nyújtania egy másik partner számára, amikor a második partner első partnerrel szembeni kitettsége átlép egy meghatározott szintet;

8. „letéti határérték”: a kitettség azon legnagyobb értéke, amelynek elérése esetén az egyik partnernek jogában áll lehívni a biztosítékot;

▼C2

9. „letéti kockázati periódus”: az az időtartam, amely a nem teljesítő partnerrel szemben fennálló ügyletek nettósítási halmazát biztosító fedezetek utolsó átadásától a partnerrel szembeni pozíciók lezárásáig és az ebből eredő piaci kockázatok újbóli lefedezéséig tart;

10. a belső modell módszere szerinti „tényleges lejárat” egy évnél hosszabb lejáratú nettósítási halmazra: a nettósítási halmazban lévő ügyletek futamideje alatti várható kitettség összegének a kockázatmentes hozamhoz tartozó kamattal diszkontált értéke, elosztva a nettósítási halmazbeli ügyletek egy éven túlra vonatkozó várható kitettsége összegének a kockázatmentes hozamhoz tartozó kamattal diszkontált értékével.

    A megújulási kockázat figyelembevétele érdekében a tényleges lejáratot módosítani lehet úgy, hogy a várható kitettséget a tényleges várható kitettséggel helyettesítik az egy évnél rövidebb időtávú előrejelzések vonatkozásában

11. „termékkategóriák közötti nettósítás”: különféle termékkategóriák ügyleteinek bevonása egyazon nettósítási halmazba az e fejezetben meghatározott, termékkategóriák közötti nettósítási szabályokkal összhangban;

12. „aktuális piaci érték (CMV)”: az 5. szakasz alkalmazásában a nettósítási halmazban lévő ügyletek portfóliójának nettó piaci értéke, amelynek kiszámításakor mind a pozitív, mind a negatív piaci értékeket figyelembe veszik;

Eloszlások

13. „a piaci értékek eloszlása”: egy nettósítási halmazban lévő ügyletek nettó piaci értékének valószínűségi eloszlására vonatkozó előrejelzés egy jövőbeli időpontra (az előrejelzési horizont), az említett ügyleteknek az előrejelzés időpontjában megvalósult piaci értékét alapul véve;

14. „a kitettségek eloszlása”: a piaci értékek valószínűségi eloszlásának előrejelzése, amelynek számítása során a nettó piaci értékek negatív értékű előrejelzéseit nulla értékkel kell figyelembe venni;

15. „kockázatsemleges eloszlás”: a piaci értékek, illetve kitettségek olyan eloszlása egy jövőbeli időszakban, amelynél az eloszlást a piac által vélelmezett értékekkel – mint például az implikált volatilitással – számítják;

16. „tényleges eloszlás”: a piaci értékek, illetve kitettségek eloszlása egy jövőbeli időszakban, amikor az eloszlást historikus vagy megvalósult értékekkel – mint például a múltbeli árfolyam-, illetve kamatlábváltozással számított volatilitással – számítják;

Kitettség-mérőszámok és -kiigazítások

17. „aktuális kitettség”: a nulla, vagy amennyiben az ennél nagyobb, akkor az egy partnerrel szembeni ügyletnek vagy egy nettósítási halmazba tartozó ügyletek portfóliójának a piaci értéke közül a nagyobb érték, amely a partner nemteljesítéséből eredően elveszne, feltételezve, hogy csőd- vagy felszámolási eljárás esetén ezen ügyletek értéke nem térül meg;

▼C2

18. „kitettség-csúcsérték”: a kitettségek eloszlásának felső percentilise egy, a nettósítási halmazban lévő leghosszabb lejáratú ügylet lejárati időpontját megelőző jövőbeli időpontban;

19. „várható kitettség” (a továbbiakban: EE): a kitettségek eloszlásának átlaga egy, a nettósítási halmazban lévő leghosszabb lejáratú ügylet lejárati időpontját megelőző jövőbeli időpontban;

20. „tényleges várható kitettség egy meghatározott időpontban” (a továbbiakban: tényleges EE): egy meghatározott időpontban vagy bármely annál korábbi időpontban várható maximális kitettség. E kitettség egy adott időpontra vonatkozóan meghatározható úgy is, hogy az adott időpontban várható kitettség, illetve egy korábbi időpontra vonatkozó tényleges várható kitettség közül a nagyobb értékét vesszük figyelembe;

21. „várható pozitív kitettség” (a továbbiakban: EPE): a várható kitettségeknek az idővel súlyozott átlaga, ahol a súlyok az egyes egyedi várható kitettségekhez tartozó időintervallumoknak az egész időintervallumhoz viszonyított arányai.

    A szavatolótőke-követelmény számításakor az intézményeknek az első évre vetített átlagot kell alapul venniük, illetve ha a nettósítási halmazban lévő összes szerződés egy éven belül esedékessé válik, akkor a nettósítási halmazban lévő leghosszabb lejáratú szerződés esedékessé válásáig még hátralévő időtartamra vetített átlagot kell alapul venniük;

22. „tényleges várható pozitív kitettség” (a továbbiakban: tényleges EPE): a tényleges várható kitettségnek az időalapon súlyozott átlaga a nettósítási halmaz első évére, illetve ha a nettósítási halmazban szereplő valamennyi szerződés egy éven belül esedékessé válik, a nettósítási halmazban lévő leghosszabb lejáratú szerződés időtartamára vetítve, ahol a súlyok az egyes egyedi várható kitettségekhez tartozó időintervallumoknakaz egész időintervallumhoz viszonyított arányai;

Partnerkockázathoz kapcsolódó kockázatok

23. „megújulási kockázat”: az az összeg, amellyel a várható pozitív kitettség alulértékelt, amikor az adott partnerrel a jövőbeli ügyleteket várhatóan folyamatosan újrakötik.

    Az ezekből a jövőbeli ügyletekből származó pótlólagos kitettség nem képezi részét a várható pozitív kitettség számításának;

24. „partner”: a 7. szakasz alkalmazásában azon jogi vagy természetes személyek, akik nettósítási megállapodást kötnek, és rendelkeznek az ehhez szükséges szerződéskötési képességgel;

25. „eltérő termékkategóriák közötti nettósításról szóló szerződéses megállapodás”: az intézmény és a partner közötti kétoldalú szerződéses megállapodás, amely (az érintett ügyletek nettósítása alapján) a megállapodásban szereplő összes kétoldalú, szabványosított megállapodásra és a különböző termékkategóriákhoz tartozó ügyletekre vonatkozóan egyetlen jogi kötelezettséget keletkeztet.

▼C2

Ezen fogalommeghatározás alkalmazásában a „különböző termékkategória”

a) repoügyletek, értékpapír- és áru kölcsönbe adási és kölcsönbe vételi ügyletek;

b) értékpapírügylethez kapcsolódó hitelügyletek;

c) a II. mellékletben felsorolt ügyletek;

26. „fizetési oldal”: lineáris kockázati profilú, tőzsdén kívüli származtatott ügyletben megállapított fizetési rész, ahol az ügylet keretében a pénzügyi instrumentum fizetés ellenében történő cseréjére kerül sor.

Azon ügyletek esetében, amelyekben fizetésteljesítést cserélnek fizetésteljesítésre, a két fizetési oldal az ügyletben rögzített bruttó fizetésteljesítés, beleértve az ügylet névértékét.

2. szakasz

A kitettségérték számításának módszerei

273. cikk

A kitettségérték számításának módszerei

(1) Az intézményeknek ezzel a cikkel összhangban a 3–6. szakaszban meghatározott módszerek egyike alapján kell meghatározniuk a II. mellékletben felsorolt ügyletek kitettségértékét.

Azok az intézmények, amelyek nem választhatják a 94. cikkben megállapított eljárást, nem alkalmazhatják a 4. szakaszban meghatározott módszert sem. A II. melléklet 3. pontjában felsorolt ügyletek kitettségértékének meghatározásához az intézmények nem alkalmazhatják a 4. szakaszban meghatározott módszert. Az ugyanazon konszolidációs körbe tartozó intézmények a 3–6.szakaszban megállapított módszereket kombináltan is alkalmazhatják állandó jelleggel. Egy adott intézmény nem alkalmazhatja állandó jelleggel kombináltan a 3–6. szakaszban meghatározott módszereket, azonban a 3. szakaszban, illetve az 5. szakaszban meghatározott módszert alkalmazhatja kombináltan, ha a módszerek egyikét a 282.cikk (6) bekezdésében meghatározott esetekre használja.

(2) Amennyiben az illetékes hatóságok a 283. cikk (1) és (2) bekezdése alapján ezt engedélyezik, az intézmények az alábbi ügyletek kitettségértékének meghatározásához használhatják a 6. szakaszban meghatározott belső modell módszert:

a) a II. mellékletben felsorolt ügyletek;

b) repoügyletek;

c) értékpapírok vagy áruk kölcsönadására vagy kölcsönvételére vonatkozó ügyletek;

d) értékpapírügylethez kapcsolódó hitelügyletek;

e) hosszú kiegyenlítési idejű ügyletek.

▼C2

(3) Ha egy intézmény a kereskedési könyvön kívüli vagy partnerkockázati kitettségének kockázatát hitelderivatívával – mint hitelkockázati fedezettel – csökkenti, akkor a fedezett kitettséghez tartozó szavatolótőke-követelményét az alábbiak valamelyike alapján számíthatja ki:

a) a 233–236. cikk alapján;

b) a 153. cikk (3) bekezdése vagy a 183. cikk alapján, ha a 143. cikkel összhangban megadták az engedélyt.

Amennyiben egy intézmény nem alkalmazza a 299. cikk (2) bekezdése h) pontjának ii. alpontja szerinti módszert, az ezen hitelderivatívákhoz tartozó partner-hitelkockázat kitettségértékét nullának kell tekinteni.

(4) A (3) bekezdéstől eltérve az intézmény választhatja azt is, hogy a partnerkockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmény számítása céljából következetesen bevonja a kereskedési könyvben nem szereplő – nem kereskedési könyvi kitettséggel vagy partnerkockázati kitettséggel szembeni fedezetként vásárolt – valamennyi hitelderivatívát, ha a hitelkockázati fedezet ezen rendelet szerint elismert.

(5) Ha a valamely intézmény által értékesített hitel-nemteljesítési csereügyleteket egy intézmény az adott intézmény által nyújtott hitelkockázati fedezetként kezeli, és az alapul szolgáló kitettséghez kapcsolódó hitelkockázat szavatolótőke-követelménye az ügyletek teljes névértékére vonatkozik, akkor a nem kereskedési könyvben nem szereplő partner-hitelkockázat alkalmazásában ezek kitettségértékét nullának kell tekinteni.

(6) A 3–6. szakaszban meghatározott valamennyi módszer szerint az egy adott partnerrel szembeni kitettségértéket az említett partnerhez tartozó valamennyi nettósítási halmazra számított kitettségértékek összegének kell venni.

Egy adott partnerre vonatkozóan a II. mellékletben felsorolt tőzsdén kívüli származtatott ügyletek egy adott nettósítási halmazának az e fejezet alapján számított kitettségértékeként a következők közül a nagyobbikat kell figyelembe venni: nulla, illetve a partnerhez tartozó összes nettósítási halmaz kitettségértékeinek összege és az adott partnerhez tartozó, az intézmény által veszteségként leírt hitelértékelés-korrekciók összege közötti különbség. A hitelértékelési korrekciók számításakor nem vehetők figyelembe az azt esetleg csökkentő, az intézmény saját hitelkockázatának tulajdonítható forrásoldali értékelési korrekciók (debit value adjustment), amelyek a 33. cikk (1) bekezdésének c) pontja alapján már nem vehetők figyelembe szavatolótőkeként.

(7) A hosszú kiegyenlítési idejű ügyletek kitettségértékeit az intézményeknek a 3–6. szakaszban megállapított módszerek valamelyikével kell meghatározniuk, függetlenül attól, hogy az intézmény melyik módszert választotta a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek és repoügyletek, értékpapír és/vagy áru kölcsönbe adási vagy kölcsönbe vételi ügyletek, valamint az értékpapírügylethez kapcsolódó hitelügyletek kezelésére. A hosszú kiegyenlítési idejű ügyletek szavatolótőke-követelményeinek kiszámításakor a 3. fejezetben meghatározott módszert alkalmazó intézmények állandó jelleggel és az ilyen pozíciók jelentőségétől függetlenül alkalmazhatják a 2. fejezetben meghatározott módszer szerinti kockázati súlyokat.

▼C2

(8) A 3. és 4. szakaszban meghatározott módszerekhez az intézményeknek következetes módszertant kell elfogadniuk az egyes terméktípusokhoz tartozó névérték meghatározására, és biztosítaniuk kell, hogy a figyelembe veendő névérték megfelelőképpen méri a szerződésből eredő kockázatot. Ha a szerződés a pénzáramlások megtöbbszörözéséről rendelkezik, akkor a névértéket a többszörözés által az ügylet kockázati struktúrájára gyakorolt hatás figyelembevétele érdekében ki kell igazítani.

A 3–6. szakaszban meghatározott módszereket illetően az intézmények az olyan ügyleteket, amelyek esetében egyedi rossz irányú kockázat fennállását állapították meg, a 291. cikk (2), (4), (5), illetve (6) bekezdésének megfelelően kötelesek kezelni.

3. szakasz

A piaci árazás szerinti módszer

274. cikk

A piaci árazás szerinti módszer

(1) Az összes pozitív értékkel rendelkező ügylet aktuális pótlási költségének meghatározásához az intézményeknek a szerződésekhez kell rendelniük az aktuális piaci értéket.

(2) A potenciális jövőbeli hitelkitettség meghatározásához az intézményeknek a névértéket vagy – adott esetben – az alapul szolgáló értékeket meg kell szorozniuk az 1. táblázatban szereplő százalékokkal, az alábbi elvekkel összhangban:

a) azokat a szerződéseket, amelyek nem tartoznak az 1. táblázatban szereplő öt kategóriába, a nem nemesfémekre vonatkozó áruszerződésként kell kezelni;

b) azon szerződések esetében, amelyekben a szerződés alapügylete többször cserélődik, a százalékokat meg kell szorozni a szerződés szerint még teljesítendő fennmaradó fizetések számával;

c) azon szerződések esetében, amelyek úgy lettek kialakítva, hogy a fennálló kitettséget meghatározott kifizetési időpontokat követően teljesítik, és amelyek esetében a feltételeket újra megállapítják oly módon, hogy a szerződés piaci értéke nulla legyen a szóban forgó, meghatározott fizetési időpontokban, a hátralévő lejárat a következő újramegállapításig hátralévő időnek felel meg. Az olyan kamatlábszerződések esetében, amelyek eleget tesznek ezeknek a kritériumoknak, és amelyeknek a hátralévő futamideje meghaladja az egy évet, az alkalmazott százalékérték nem lehet alacsonyabb, mint 0,5 %.

1. táblázat

Hátralévő lejárat	Kamatláb-szerződések	Deviza-árfolyamokra és aranyra vonatkozó szerződések	Részvé-nyekre vonatkozó szerződések	Nemesfém-szerződések, kivéve arany	Áru-szerző-dések, kivéve nemesfémek
Egy év vagy rövidebb	0 %	1 %	6 %	7 %	10 %
Egy évnél hosszabb, öt évet meg nem haladó	0,5 %	5 %	8 %	7 %	12 %
Öt éven túli	1,5 %	7,5 %	10 %	8 %	15 %

▼C2

(3) A nem aranyra vonatkozó, a II. melléklet 3. pontjában említett áruszerződések esetében az intézmények az 1. táblázatban szereplő százalékértékek alkalmazásának alternatívájaként alkalmazhatják a 2. táblázatban szereplő százalékokat is, feltéve, hogy ezen szerződések esetében a 361. cikkben meghatározott kiterjesztett lejárati-tábla megközelítést követik.

2. táblázat

Hátralévő lejárat	Nemesfémek (az arany kivételével)	Nem nemesfémek	Mezőgazdasági termékek	Egyéb, beleértve az energia-termékeket
Egy év vagy rövidebb	2 %	2,5 %	3 %	4 %
Egy évnél hosszabb, öt évet meg nem haladó	5 %	4 %	5 %	6 %
Öt éven túli	7,5 %	8 %	9 %	10 %

(4) Az aktuális pótlási költség és a potenciális jövőbeli hitelkitettség összege a kitettségérték.

4. szakasz

Az eredeti kitettség szerinti módszer

275. cikk

Az eredeti kitettség szerinti módszer

(1) A kitettségérték kiszámításához az egyes ügyletek névértékét (szerződéskötési értékét) meg kell szorozni a 3. táblázatban megadott százalékokkal:

3. táblázat

Eredeti lejárati idő	Kamatlábszerződések	Devizaárfolyamokra és aranyra vonatkozó szerződések
Egy év vagy rövidebb	0,5 %	2 %
Egy évnél hosszabb, két évet meg nem haladó	1 %	5 %
Minden újabb év után további	1 %	3 %

(2) A kamatlábszerződések kitettségértékének kiszámításához az intézmények az eredeti lejárati időt és a hátralévő lejáratot is választhatják.

5. szakasz

Sztenderd módszer

276. cikk

Sztenderd módszer

(1) A sztenderd módszert az intézmények kizárólag a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek és a hosszú kiegyenlítési idejű ügyletek kitettségértékének kiszámításához használhatják.

▼C2

(2) A sztenderd módszer alkalmazásakor az intézményeknek a kitettségértéket az egyes nettósítási halmazokra külön-külön, a biztosíték figyelembe vételével kell kiszámítaniuk az alábbiak szerint:

$$Kitettségérték = \beta \cdot \max \left\{ CMV - CMC, \sum_j \left| \sum_i RPT_{ij} - \sum_l RPC_{lj} \right| \cdot CCRM_j \right\}$$

ahol

CMV = a nettósítási halmazban egy partnerrel szembeni ügyletek portfóliójának a biztosíték értékét is magában foglaló aktuális piaci értéke, ahol

$$CMV = \sum_i CMV_i$$

ahol

CMV_i = az i-edik ügylet aktuális piaci értéke;

CMC = a nettósítási halmazhoz rendelt biztosíték aktuális piaci értéke, ahol:

$$CMC = \sum_l CMC_l$$

ahol

CMC_l = az l-edik biztosíték aktuális piaci értéke;

i = az ügyletet jelölő index;

l = a biztosítékot jelölő index;

j = a fedezeti halmaz kategóriáját jelölő index.

Ezek a fedezeti halmazok olyan kockázati tényezőknek felelnek meg, amelyek esetében ellenkező előjelű kockázati pozíciók ellensúlyozhatók olyan nettó kockázati pozíciót eredményezve, amelyen azután a kitettség-mérőszám alapul.

RPT_{ij} = az i-edik ügyletből eredő kockázati pozíció a j-edik fedezeti halmaz viszonyában;

RPC_{lj} = az l-edik biztosítékból eredő kockázati pozíció a j-edik fedezeti halmaz viszonyában;

$CCRM_j$ = az 5. táblázatban szereplő partner-hitelkockázati szorzótényező a j-edik fedezeti halmaz viszonyában;

β = 1,4.

(3) A (2) bekezdés szerinti számítás alkalmazásában:

a) a partnertől kapott, elismert biztosíték előjelét pozitívnak, a partner számára nyújtott biztosíték előjelét negatívnak kell tekinteni;

▼C2

b) a sztenderd módszer keretében kizárólag a 197. cikk, a 198. cikk és a 299. cikk (2) bekezdésének d) pontja szerint elismert biztosíték használható;

c) az egy évnél rövidebb hátralévő lejáratú fizetési oldalakból eredő kamatláb-kockázatot az intézmények figyelmen kívül hagyhatják;

d) a két fizetési oldalból álló ügyleteket az intézmények egyetlen összevont ügyletként kezelhetik, ha a fizetett összegek azonos pénznemben denomináltak. A fizetési oldalak kezelése az összevont ügyletre is vonatkozik.

277. cikk

Lineáris kockázati profilú ügyletek

(1) Az intézményeknek az alábbi rendelkezéseknek megfelelően kell kockázati pozíciókhoz rendelniük a lineáris kockázati profilú ügyleteket:

a) az olyan lineáris kockázati profilú ügyleteket, ahol az alapul szolgáló eszköz részvény (beleértve a részvényindexeket), arany, egyéb nemesfém vagy egyéb áru, az adott részvényben (részvényindexben) vagy áruban lévő kockázati pozícióhoz és a fizetési oldalhoz tartozó kamatláb-kockázati pozícióhoz rendelik hozzá;

b) azokat a lineáris kockázati profilú ügyleteket, ahol az alapul szolgáló eszköz hitelviszonyt megtestesítő értékpapír, a hitelviszonyt megtestesítő értékpapírra vonatkozó kamatláb-kockázati pozícióhoz, és egy másik, a fizetési oldalhoz tartozó kamatláb-kockázati pozícióhoz rendelik hozzá;

c) az olyan lineáris kockázati profilú ügyletek esetében, amelyeknél fizetésteljesítést cserélnek fizetésteljesítésre – beleértve a devizapiaci forward ügyleteket is –, a fizetési oldalak mindegyikéhez egy-egy kamatláb-kockázati pozíciót rendelnek.

Az a), b) vagy c) pontban említett olyan ügyleteknél, amelyeknél a fizetési oldal vagy az alapul szolgáló hitelviszonyt megtestesítő értékpapír devizában denominált, a fizetési oldalt vagy az alapul szolgáló eszközt ugyanabban a pénznemben meghatározott kockázati pozícióhoz kell rendelni.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában a lineáris kockázati profilú ügyletből eredő kockázati pozíció nagysága egyenlő az alapul szolgáló eszközök vagy áruk – a megfelelő árfolyammal átszámolva az intézmény hazai pénznemében kifejezett – tényleges névértékével (a piaci érték és a mennyiség szorzata), kivéve a hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok esetében.

(3) A hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok és a fizetési oldalak esetében a kockázati pozíció nagysága egyenlő a bruttó követelések (beleértve a névértéket) – a székhely szerinti tagállam pénznemében kifejezett – tényleges névértékének és a hitelviszonyt megtestesítő értékpapír, illetve a fizetési oldal módosított átlagos hátralévő futamidejének a szorzatával.

▼C2

(4) A hitel-nemteljesítési csereügyletből eredő kockázati pozíció nagysága egyenlő a hitelviszonyt megtestesítő referencia-értékpapír névértékének és a hitel-nemteljesítési csereügylet hátralévő futamidejének a szorzatával.

278. cikk

Nem lineáris kockázati profilú ügyletek

(1) Az intézményeknek az alábbi rendelkezéseknek megfelelően kell meghatározniuk a nem lineáris kockázati profilú ügyletekhez tartozó kockázati pozíciók nagyságát:

(2) Az olyan nem lineáris kockázati profilú, tőzsdén kívüli származtatott ügyletek esetében, – ideértve az opciókat és a csereügyletre szóló opciókat is –, ahol az alapul szolgáló eszköz nem hitelviszonyt megtestesítő értékpapír vagy fizetési oldal, a kockázati pozíció nagysága az ügylet alapjául szolgáló pénzügyi instrumentum tényleges névértékének deltával megszorzott (delta-ekvivalens) értéke a 280. cikk (1) bekezdésének megfelelően.

(3) Az olyan nem lineáris kockázati profilú, tőzsdén kívüli származtatott ügyletek esetében, ahol az alapul szolgáló eszköz hitelviszonyt megtestesítő értékpapír vagy fizetési oldal – ideértve az opciókat és a csereügyletre szóló opciókat is –, a kockázati pozíció nagysága a pénzügyi instrumentum vagy fizetési oldal tényleges névértéke deltával megszorzott értékének és a hitelviszonyt megtestesítő értékpapír, illetve a fizetési oldal módosított átlagos hátralévő futamidejének a szorzata.

279. cikk

A biztosíték kezelése

A kockázati pozíciók meghatározásához az intézményeknek az alábbiak szerint kell kezelniük a biztosítékot:

a) a partnertől kapott biztosítékot származtatott ügylet (rövid pozíció) alapján a partnerrel szemben fennálló kötelezettségként kell kezelni, amely a pozíció meghatározásának napján esedékes;

b) a partnernek nyújtott biztosítékot a partnerrel szemben fennálló követelésként (hosszú pozíció) kell kezelni, amely a pozíció meghatározásának napján esedékes.

280. cikk

Kockázati pozíciók kiszámítása

(1) Az intézményeknek az alábbiak szerint kell meghatározniuk a kockázati pozíciók nagyságát és előjelét:

a) a hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok kivételével minden eszköz esetében:

   i. lineáris kockázati profilú ügyletek esetében mint a tényleges névértéket;

   ii. nem lineáris kockázati profilú ügyletek esetében mint a tényleges névérték delta ekvivalens értékét, $p_{ref} \cdot \frac{\partial V}{\partial p}$,

▼C2

ahol

P_{ref} = az alapul szolgáló eszköz ára, a referencia-pénznemben kifejezve;

V = a pénzügyi instrumentum értéke (opció esetében az opció ára);

p = az alapul szolgáló eszköz ára ugyanabban a pénznemben kifejezve, mint V;

b) hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok és minden ügylet fizetési oldala esetében:

i. lineáris kockázati profilú ügyletek esetében mint a tényleges névértékének és a módosított átlagos hátralévő lejáratnak a szorzatát;

ii. nem lineáris kockázati profilú ügyletek esetében mint a tényleges névérték delta ekvivalens értékének és a módosított átlagos hátralévő lejáratnak a szorzatát, $p_{ref} \cdot \frac{eV}{er}$,

ahol

V = a pénzügyi instrumentum értéke (opció esetében az opció ára);

r = kamatlábszint.

Ha V a referenciapénznemtől eltérő pénznemben van denominálva, a származtatott eszköz értékét a megfelelő árfolyammal megszorozva a referenciapénznemre át kell váltani.

(2) Az intézményeknek fedezeti halmazokba (poolokba) kell sorolniuk a kockázati pozíciókat. Minden egyes fedezeti halmaz esetében ki kell számítani a kapott kockázati pozíciók összegének abszolút értékét. A számítás eredménye a nettó kockázati pozíció, amelyet a 276. cikk (2) bekezdésének alkalmazásában az alábbi képlet szerint kell kiszámítani:

$$\left| \sum_i RPT_{ij} - \sum_l RPC_{lj} \right|$$

281. cikk

Kamatláb-kockázati pozíciók

(1) A kamatláb-kockázati pozíciók számításához az intézményeknek az alábbi rendelkezéseket kell alkalmazniuk.

(2) Az alábbiakból származó kamatláb-kockázati pozíciók esetében:

a) partnertől biztosítékként kapott készpénzletétek;

b) fizetési oldalak;

c) alapul szolgáló, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok,

▼C2

amelyekre a 336. cikk 1. táblázata alapján minden esetben legfeljebb 1,60 %-os szavatolótőke-követelmény vonatkozik, a pozíciókat az intézményeknek a 4. táblázatban megállapított hat fedezeti halmaz valamelyikéhez kell hozzárendelniük az egyes pénznemeknek megfelelően.

4. táblázat

	Kormányzati referencia-kamatlábak	Nem kormányzati referencia-kamatlábak
Lejárat	< 1 év	< 1 év
	> 1 ≤ 5 év	> 5 év
	> 1 ≤ 5 év	> 5 év

(3) Az alapul szolgáló, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokból vagy fizetési oldalakból eredő kamatláb-kockázati pozíciók vonatkozásában – amelyeknél a kamatláb egy, az általános piaci kamatszintet megjelenítő referencia-kamatlábhoz kapcsolódik – a hátralévő lejárat a kamatláb következő újra-kiigazításáig hátralévő időszak hosszának felel meg. Minden más esetben a hátralévő lejárat az alapul szolgáló, hitelviszonyt megtestesítő értékpapír hátralévő futamideje vagy fizetési oldal esetében az ügylet hátralévő futamideje.

282. cikk

Fedezeti halmazok

(1) Az intézményeknek a (2)–(5) bekezdéssel összhangban fedezeti halmazokat kell létrehozniuk.

(2) A hitel-nemteljesítési csereügylet alapjául szolgáló, hitelviszonyt megtestesítő referencia-értékpapírok kibocsátóinak mindegyikéhez egy fedezeti halmazt kell rendelni.

Az n-edik nemteljesítéskor lehívható hitel-nemteljesítési csereügyletek kosarát a következőképpen kell kezelni:

a) egy n-edik nemteljesítéskor lehívható hitel-nemteljesítési csereügylet alapjául szolgáló kosárban lévő, hitelviszonyt megtestesítő referencia-értékpapírból származó kockázati pozíció nagysága egyenlő a hitelviszonyt megtestesítő referencia-értékpapír tényleges névértékének és az n-edik nemteljesítéskor lehívható nemteljesítéskori származtatott eszközök – a hitelviszonyt megtestesítő referencia-értékpapír hitelkockázati felárának változására vonatkoztatott –módosított átlagos hátralévő futamidejének szorzatával;

b) az n-edik nemteljesítéskor lehívható hitel-nemteljesítési csereügylet alapjául szolgáló kosárban lévő egyes hitelviszonyt megtestesítő referencia-értékpapírokhoz egy-egy fedezeti halmaz tartozik. Különböző n-edik nemteljesítéskor lehívható hitel-nemteljesítési csereügyletekből származó kockázati pozíciók nem szerepelhetnek ugyanabban a fedezeti halmazban;

c) az alábbi partner-hitelkockázati szorzótényezőket kell alkalmazni az n-edik nemteljesítéskor lehívható származtatott eszközök alapjául szolgáló, hitelviszonyt megtestesítő egyes referencia-értékpapírokhoz rendelt fedezeti halmazokra:

▼C2

i. 0,3 % azon hitelviszonyt megtestesítő referencia-értékpapírok esetében, amelyek valamely elismert külső hitelminősítő intézet 1–3. hitelminőségi besorolással egyenértékű hitelminősítésével rendelkeznek;

ii. 0,6 % egyéb, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok esetében.

(3) Az alábbiakból származó kamatláb-kockázati pozíciók esetében:

a) a partnernél biztosítékként elhelyezett készpénzletétek, és az adott partnernek nincs alacsony egyedi kockázatú fennálló tartozása;

b) alapul szolgáló, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok, amelyekre a 336. cikk 1. táblázata alapján 1,60 %-nál nagyobb szavatolótőke-követelmény vonatkozik,

minden egyes kibocsátóhoz egy fedezeti halmazt kell rendelni.

Amikor egy fizetési oldal egy a fentiek szerinti, hitelviszonyt megtestesítő értékpapír kamatozását követi, a hitelviszonyt megtestesítő referencia-értékpapír mindegyik kibocsátójához szintén egy-egy fedezeti halmazt kell rendelni.

Az intézmények ugyanabba a fedezeti halmazba sorolhatják az egy adott kibocsátó hitelviszonyt megtestesítő referencia-értékpapírjaiból, vagy ugyanannak a kibocsátónak a fizetési oldalak által követett vagy a hitel-nemteljesítési csereügylet alapjául szolgáló, hitelviszonyt megtestesítő referencia-értékpapírjaiból következő kockázati pozíciókat.

(4) A hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokon kívüli, alapul szolgáló pénzügyi instrumentumok csak akkor sorolhatók azonos fedezeti halmazokba (poolokba), ha azonos vagy hasonló eszközökről van szó. Minden más esetben külön fedezeti halmazokba (poolokba) sorolandók.

E bekezdés alkalmazásában az intézmények az alábbi elvek alapján döntik el, hogy az alapul szolgáló eszközök hasonlók-e:

a) részvények esetében az alapul szolgáló eszközök hasonlók, ha ugyanaz a kibocsátójuk. A részvényindexet külön kibocsátóként kell kezelni;

b) nemesfémek esetében az alapul szolgáló eszközök hasonlók, ha ugyanarról a nemesfémről van szó. A nemesfémindexet külön nemesfémként kell kezelni;

c) villamos áram esetében az alapul szolgáló eszközök hasonlók, ha a szolgáltatási jogok és kötelezettségek egyazon csúcs- vagy nem csúcsterhelésű időszakra vonatkoznak bármely 24 órás időszakban;

d) áruk esetében az alapul szolgáló eszközök hasonlók, ha ugyanarról az áruról van szó. Az áruindexet külön áruként kell kezelni.

(5) A különböző fedezetihalmaz-kategóriákra vonatkozó partner-hitelkockázati szorzótényezőket (CCRM-eket) az alábbi táblázat tartalmazza:

▼C2

5. táblázat

	Fedezetihalmaz-kategóriák	CCRM
1.	Kamatlábak	0,2 %
2.	Kamatlábak olyan hitel-nemteljesítési csereügylet alapjául szolgáló, hitelviszonyt megtestesítő referencia-értékpapírból származó kockázati pozíciókra, amelyek esetében a IV. cím 2. fejezetének 1. táblázata értelmében legfeljebb 1,60 % a szavatolótőke-követelmény.	0,3 %
3.	Kamatlábak olyan hitelviszonyt megtestesítő értékpapírból vagy hitelviszonyt megtestesítő referencia-értékpapírból származó kockázati pozíciókra, amelyek esetében a IV. cím 2. fejezetének 1. táblázata értelmében 1,60 %-nál nagyobb a szavatolótőke-követelmény.	0,6 %
4.	Árfolyamok	2,5 %
5.	Villamos áram	4 %
6.	Arany	5 %
7.	Részvények	7 %
8.	Nemesfémek (kivéve arany)	8,5 %
9.	Egyéb áruk (nemesfémek és villamos áram kivételével)	10 %
10.	Az egyik fenti kategóriába sem tartozó, tőzsdén kívüli származtatott ügyletek alapjául szolgáló eszközök	10 %

Az 5. táblázat 10. pontjában említett, tőzsdén kívüli származtatott ügyletek alapjául szolgáló eszközöket eszközkategóriánként külön fedezeti halmazokba (poolokba) kell sorolni.

(6) Azon nem lineáris kockázati profilú ügyletek vagy olyan fizetési oldalak és ügyletek esetében, amelyeknél az alapul szolgáló eszköz hitelviszonyt megtestesítő értékpapír és amelyeknél az intézmény nem tudja meghatározni a delta értéket vagy adott esetben a módosított átlagos hátralévő lejáratot olyan eszközspecifikus modellel, amelyet az illetékes hatóság a piaci kockázatra vonatkozó minimális szavatolótőke-követelmény meghatározásának céljára hagyott jóvá, az illetékes hatóság vagy óvatos módon határozza meg a kockázati pozíciók nagyságát és az alkalmazandó $CCRM_j$-ket, vagy előírja az intézmény számára a 3. szakaszban leírt módszer alkalmazását. A nettósítás nem ismerhető el, vagyis a kitettségértéket úgy kell meghatározni, mintha létezne egy, kizárólag az adott ügyletet tartalmazó nettósítási halmaz.

(7) Az intézményeknek rendelkezniük kell olyan belső eljárásokkal, amelyekkel a fedezeti halmazba való felvételét megelőzően ellenőrizni tudják, hogy az adott ügyletre a 7. szakaszban meghatározott követelményeknek megfelelő, jogilag végrehajtható nettósítási szerződés áll fenn.

(8) Azon intézményeknek, amelyek biztosíték igénybevételével csökkentik a partner-hitelkockázatot, rendelkezniük kell olyan belső eljárásokkal, amelyekkel a biztosíték hatásainak számításaikban való elismerése előtt ellenőrzik, hogy a biztosíték megfelel-e a jogbiztonság 4. fejezetben meghatározott normáinak.

▼C2

6. szakasz

Belső modell módszer

283. cikk

A belső modell módszer használatának engedélyezése

(1) Ha az illetékes hatóságok úgy ítélik meg, hogy egy adott intézmény eleget tett a (2) bekezdés szerinti követelményeknek, akkor engedélyezniük kell az intézmény számára a belső modell módszer használatát az alábbi ügyletek kitettségértékének kiszámításához:

a) a 273. cikk (2) bekezdésének a) pontja szerinti ügyletek;

b) a 273. cikk (2) bekezdésének b), c) és d) pontja szerinti ügyletek;

c) a 273. cikk (2) bekezdésének a)–d) pontja szerinti ügyletek.

Ha egy intézmény számára engedélyezik a belső modell módszer alkalmazását az első albekezdés a)–c) pontjában említett bármely ügylet kitettségértékének kiszámítása céljából, akkor az intézmény a belső modell módszert a 273. cikk (2) bekezdésének e) pontja szerinti ügyletekre is alkalmazhatja.

A 273. cikk (1) bekezdésének harmadik albekezdésétől eltérve, az intézmények dönthetnek úgy, hogy nem ezt a módszert alkalmazzák a méretük és kockázatuk tekintetében nem jelentős kitettségekre. Ilyen esetekben az intézményeknek ezekre a kitettségekre a 3–5. szakaszban meghatározott módszerek valamelyikét kell alkalmazniuk, amennyiben az egyes módszerekre vonatkozó feltételek teljesülnek.

(2) Az illetékes hatóságok csak akkor engedélyezhetik az intézmények számára a belső modell módszer alkalmazását az (1) bekezdésben említett számításokhoz, ha az intézmény igazolta, hogy megfelel az e szakaszban megállapított követelményeknek, az illetékes hatóságok pedig meggyőződtek arról, hogy az intézmény által a partner-hitelkockázat kezelése céljából működtetett rendszerek megfelelőek, és azokat helyesen alkalmazzák.

(3) Az illetékes hatóságok korlátozott időre engedélyezhetik az intézmények számára a belső modell módszer szakaszos bevezetését a különböző ügylettípusokra. A szakaszos bevezetés időszaka alatt az intézmények a 3. vagy az 5. szakaszban meghatározott módszereket alkalmazhatják azon ügylettípusokra, amelyekre nem alkalmazzák a belső modell módszert.

(4) Az összes olyan tőzsdén kívüli származtatott ügylet és hosszú kiegyenlítési idejű ügylet esetén, amelyek esetében az intézmény nem kapott az (1) bekezdés szerinti engedélyt a belső modell módszer alkalmazására, az intézménynek a 3. vagy az 5. szakaszban meghatározott módszereket kell használnia.

Ezeket a módszereket állandó jelleggel is lehet egy csoporton belül kombináltan alkalmazni. Egy intézményen belül ezeket a módszereket csak akkor lehet kombináltan alkalmazni, ha a módszerek valamelyikét a 282. cikk (6) bekezdésében leírt esetekre alkalmazzák.

▼C2

(5) Egy olyan intézmény, amely az (1) bekezdés alapján rendelkezik a belső modell módszer alkalmazásához szükséges engedéllyel, csak akkor térhet vissza a 3. vagy 5. szakaszban meghatározott módszerek alkalmazásához, ha ezt az illetékes hatóság engedélyezi számára. Az illetékes hatóságok akkor adják meg az ehhez szükséges engedélyt, ha az intézmény alapos indokot tud felmutatni.

(6) Ha egy intézmény már nem teljesíti az e szakaszban megállapított követelményeket, akkor tájékoztatnia kell erről az illetékes hatóságot, és az alábbi lehetőségek valamelyike szerint kell eljárnia:

a) be kell mutatnia egy tervet az illetékes hatóságnak arról, hogy belátható időn belül miként fog újra megfelelni a követelményeknek;

b) az illetékes hatóság számára kielégítően bizonyítania kell, hogy a meg nem felelés hatása elhanyagolható.

284. cikk

Kitettségérték

(1) Ha egy intézmény számára a 283. cikk (1) bekezdése szerint engedélyezték, hogy a belső modell módszer alapján számítsa ki az abban a bekezdésben említett ügyleteknek vagy azok egy részének a kitettségértékét, akkor ezen ügyletek kitettségértékét a nettósítási halmaz szintjén kell megállapítania.

Az intézmény által e célra használt modellnek alkalmasnak kell lennie:

a) a nettósítási halmaz piaci értékében a piaci változók – például a kamatlábak és a devizaárfolyamok – változásai miatt bekövetkező együttes változások előre jelezhető eloszlásának meghatározására;

b) a piaci változók együttes változásai alapján a nettósítási halmaz kitettségértékének kiszámítására minden egyes jövőbeli időpontra vonatkozóan.

(2) A letétképzés hatásainak figyelembevétele érdekében a biztosítéki érték meghatározására alkalmazott modellnek meg kell felelnie a belső modell módszer e szakasz szerinti mennyiségi, minőségi és adatkövetelményeinek, és az intézmény a nettósítási halmaz piaci értékének változására vonatkozó előre jelezhető eloszlás meghatározása során csak a 197. cikkben, a 198. cikkben, valamint a 299. cikk (2) bekezdésének c) és d) pontjában meghatározott, elismert pénzügyi biztosítékot vehet figyelembe.

(3) Azon partnerkockázati kitettségek esetében, amelyekre az intézmény a belső modell módszert alkalmazza, a partnerkockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelményként az alábbiak közül a magasabb értéket kell megállapítani:

a) az a szavatolótőke-követelmény, amely az adott kitettségeknek a tényleges EPE alapján, az aktuális piaci adatokat használva kiszámított értékéhez tartozik;

b) az a szavatolótőke-követelmény, amely az adott kitettségek azon értékéhez tartozik, amely a tényleges EPE alapján, a belső modell módszer körébe tartozó összes partner-hitelkockázati kitettségre egységes, konzisztens stresszhelyzeti kalibrációt használva kapható meg.

▼C2

(4) A 291. cikk (4) és (5) bekezdésének hatálya alá tartozó egyedi rossz irányú kockázattal rendelkezőként beazonosított partnerek kivételével az intézményeknek a kitettségértéket a tényleges várható pozitív kitettség és α szorzataként kell meghatározniuk az alábbiak szerint:

$$Kitettségérték = \alpha \cdot tényleges\ EPE$$

ahol

α = 1,4, kivéve, ha az illetékes hatóságok magasabb α értéket írnak elő, vagy engedélyezik az intézmények számára, hogy a (9) bekezdéssel összhangban saját becsléseiket használják.

A tényleges EPE értékét a várható kitettség (EE_t) – mint „t” jövőbeli időpontban fennálló átlagos kitettség – becslésével kell kiszámítani, amelynek során az átlag számítása a releváns piaci kockázati tényezők lehetséges jövőbeli értékei alapján történik.

A modellnek az EE értékét a jövőbeli t_1, t_2, t_3… időpontra kell megbecsülnie.

(5) A tényleges EE értékét rekurzívan kell kiszámítani a következőképpen:

$$tényleges\ EE_{tk} = max\ \{tényleges\ EE_{tk-1},\ EE_{tk}\}$$

ahol

az aktuális időpontot t_0 jelöli;

a tényleges EE_{t0} pedig az aktuális kitettségnek felel meg.

(6) A tényleges EPE az átlagos tényleges EE a jövőbeli kitettség első évében. Ha a nettósítási halmazban szereplő valamennyi szerződés egy éven belül esedékessé válik, akkor az EPE az EE átlaga addig az időpontig, amíg a nettósítási halmazba tartozó összes szerződés esedékessé nem válik. A tényleges EPE értékét a tényleges EE súlyozott átlagaként kell kiszámítani:

$$tényleges\ EPE = \sum_{k=1}^{\min\{1\ év,\ lejárat\}} tényleges\ EE_{tk} \cdot \Delta t_k$$

ahol a$\Delta t_k = t_k - t_{k-1}$súlyok figyelembe veszik azt az esetet, amikor a jövőbeli kitettséget nem egymást egyenlő időközönként követő időpontokra vonatkozóan számítják ki.

(7) Az EE értékét vagy a kitettség-csúcsértéket az intézményeknek a kitettségek olyan eloszlása alapján kell kiszámítaniuk, amely figyelembe veszi a kockázatok normális eloszlástól eltérő eloszlásának lehetőségét.

(8) Az intézmények a belső modell módszer alapján számított eloszlásra a (4) bekezdésben szereplő egyenlet alapján a partnerek mindegyikére kiszámított tényleges EPE és α szorzatánál óvatosabb módon megállapított értéket is alkalmazhatnak.

(9) A (4) bekezdéstől eltérve, az illetékes hatóságok engedélyezhetik az intézmények számára, hogy saját becsléseik szerinti alfa-értéket alkalmazzanak, ahol:

▼C2

a) az alfa az összes partnert lefedő partner-hitelkockázati kitettség teljes szimulációjából számított belső tőke (a számlálóban) és az EPE alapján vett belső tőke (a nevezőben) aránya;

b) a nevezőben az EPE-t úgy kell tekinteni, mintha fix összegű kintlévőség lenne.

Az e bekezdés szerinti számításakor az alfa értékének legalább 1,2-nek kell lennie.

(10) Az alfának a (9) bekezdés szerinti kiszámítása céljából az intézményeknek biztosítaniuk kell, hogy a számlálót és a nevezőt a modellezési módszertannal, a paraméterekre vonatkozó követelményekkel és a portfólió összetételével összhangban számítsák ki. Az α kiszámítására alkalmazott módszernek az intézmény belső tőkére vonatkozó módszerén kell alapulnia, jól dokumentáltnak kell lennie, és azt független validálásnak kell alávetni. Az intézményeknek továbbá legalább negyedévente, vagy – amennyiben a portfólió összetétele idővel megváltozik – ennél gyakrabban felül kell vizsgálniuk az alfa értékére vonatkozó számításaikat. Az intézményeknek a modell kockázatát is mérniük kell.

(11) Az intézményeknek az illetékes hatóságok számára kielégítően bizonyítaniuk kell, hogy az alfa értékére vonatkozó belső számításaik figyelembe veszik a számlálóban az összes partner tekintetében az ügyletek vagy az ügyletportfóliók piaci értékei eloszlásától való függést befolyásoló lényeges tényezőket. A belső alfa-számításoknak figyelembe kell venniük a portfóliók granularitását.

(12) A (9) bekezdés szerinti számítások alkalmazásának felügyelete során az illetékes hatóságoknak tekintetbe kell venniük a számított alfa-értékek jelentős szórását, ami a számlálóra alkalmazott modell esetleges hibás kikötéseiből származik, különösen akkor, ha konvexitás is fennáll.

(13) Indokolt esetben a piaci és a hitelkockázat együttes szimulációjakor alkalmazott piaci kockázati tényezők volatilitásait és korrelációit a hitelkockázati tényezőben kell megjeleníteni, hogy az tükrözze a volatilitás vagy a korreláció esetleges megnövekedését egy kedvezőtlen gazdasági fordulat esetén.

285. cikk

Letéti megállapodás hatálya alá tartozó nettósítási halmazok kitettségértéke

(1) Ha a nettósítási halmaz letéti megállapodás és napi piaci értékelés hatálya alá esik, az intézmények a tényleges EPE értéket e bekezdésnek megfelelően számítják ki. Amennyiben a modell az EE becslésénél figyelembe veszi a letétképzés hatásait, az intézmény az illetékes hatóság engedélyének birtokában a modell EE-értékeit közvetlenül felhasználhatja a 284. cikk (5) bekezdésében megadott egyenletben. Az illetékes hatóságok csak akkor adnak ilyen engedélyt, ha meggyőződtek arról, hogy a modell megfelelően figyelembe veszi a letétképzés hatásait az EE becslésénél. Annak az intézménynek, amely nem kapott ilyen engedélyt, a következő tényleges EPE értékek valamelyikét kell alkalmazniuk:

a) a tényleges EPE értéket, amelyet a rendelkezésre álló vagy a letétként nyújtott esetleges biztosítékok figyelembe vétele nélkül számítanak ki, hozzáadva a partnernek nyújtott esetleges biztosítékokat, függetlenül a napi értékeléstől, a letétképzési folyamattól vagy az aktuális kitettségtől;

▼C2

b) a tényleges EPE értéket, amelyet a kitettségnek a fedezeti kockázati periódus alatti lehetséges emelkedéseként számítanak ki, amelyhez hozzáadódik az alábbiak közül a nagyobbik:

i. a lehívott vagy vitatott biztosítékok kivételével az összes tartott vagy nyújtott biztosítékot tartalmazó aktuális kitettség;

ii. a legnagyobb olyan nettó kitettség, beleértve a letéti megállapodás hatálya alá tartozó biztosítékot is, amely nem váltja ki a biztosíték lehívását. Ennek az összegnek tükröznie kell az alkalmazandó küszöb, az átruházott összegek minimumát, a független összegeket és a letéti megállapodás szerinti alapletétet.

A b) pont alkalmazásában az intézményeknek a többletet az ügyletek piaci értékének a biztosíték kiigazítási kockázati periódus alatti várható pozitív változásaként kell megállapítaniuk. A biztosíték értékének változásait a 4. fejezet 4. szakasza szerinti felügyeleti volatilitási korrekciónak vagy a pénzügyi biztosítékok átfogó módszere szerinti volatilitási korrekció saját becslésének az alkalmazásával kell megjeleníteni, de a letéti kockázati periódus alatti biztosítéki fizetések teljesítésének feltételezése nélkül. A letéti kockázati periódusnak legalább a (2)–(5) bekezdésben meghatározott hosszúságúnak kell lennie.

(2) A napi piaci letétkiigazítás és napi piaci értékelés alá tartozó ügyleteknél a letéti megállapodásokkal biztosított kitettségértékek modellezése alkalmazásában a letéti kockázati periódus nem lehet rövidebb, mint:

a) 5 munkanap a kizárólag repoügyletekből, értékpapír és/vagy áru kölcsönbe adásából vagy kölcsönbe vételéből, illetve értékpapírügylethez kapcsolódó hitelügyletekből álló nettósítási halmazok esetén;

b) 10 munkanap minden egyéb nettósítási halmaz esetén.

(3) A (2) bekezdés a) és b) pontja az alábbi kivételekkel értelmezendő:

a) minden olyan nettósítási halmaz esetében, amelynél az ügyletek száma egy negyedévben bármikor meghaladja az 5 000-et, a következő negyedévben a letéti kockázati periódus nem lehet rövidebb 20 munkanapnál. Az intézmények kereskedési kitettségére ezt a kivételt nem kell alkalmazni;

b) az illikvid biztosítékot, vagy nehezen helyettesíthető tőzsdén kívüli származtatott eszközt tartalmazó ügyletet vagy ügyleteket magukban foglaló nettósítási halmazok esetében a letéti kockázati periódus nem lehet rövidebb 20 munkanapnál.

▼C2

Annak megállapítását, hogy a biztosíték illikvid-e, illetve, hogy a tőzsdén kívüli származtatott ügylet nehezen helyettesíthető-e, az intézményeknek stresszhelyzeti piaci körülményekre vonatkozóan kell elvégezniük, azaz olyan környezetben, amelyet az olyan, folyamatosan aktív piacok hiánya jellemez, ahol a partner legfeljebb két nap alatt több olyan árajánlatot is kapna, amelyek nem mozdítanák meg a piacot vagy nem jelentenének (biztosíték esetén) piaci diszkonttal csökkentett, illetve (tőzsdén kívüli származtatott ügylet esetén) felárral növelt árat.

Az intézményeknek mérlegelniük kell, hogy a biztosítékként tartott ügyletek és értékpapírok koncentrálódnak-e valamelyik partner vonatkozásban, illetve hogy amennyiben az adott partner hirtelen távozna a piacról, képes lenne-e az intézmény helyettesíteni ezeket az ügyleteket és értékpapírokat.

(4) Ha egy intézmény az előző két negyedév során a pótlólagosletét-bekérésekkel kapcsolatban kettőnél több olyan jogvitában volt érintett egy adott nettósítási halmaz tekintetében, amelyek a (2) és (3) bekezdés szerint alkalmazandó, a letéti kockázati periódusnál tovább tartottak, akkor az intézménynek a következő két negyedévre az adott nettósítási halmazra úgy kell megállapítania a letéti kockázati periódust, hogy az legalább kétszerese legyen a (2) és (3) bekezdésben megállapított időszaknak.

(5) Az N napos periodicitással való letétkiigazításhoz a letéti kockázati periódusnak legalább olyan hosszúnak kell lennie, mint a (2) és (3) bekezdésben meghatározott F időszak plusz N-1 nap. Azaz:

$$\textit{Letéti kockázati periódus} = F + N - 1$$

(6) Amennyiben a belső modell figyelembe veszi a letétképzésnek a nettósítási halmaz piaci értékének változásaira kifejtett hatását, az intézménynek a biztosítékot – a magával a kitettséggel azonos pénznemben lévő készpénz kivételével – a kitettséggel együtt modelleznie kell a tőzsdén kívüli származtatott ügyletei és az értékpapír-finanszírozási ügyletei kitettségértékeinek kiszámításakor.

(7) Ha az intézmény nem tudja a biztosítékot a kitettséggel együtt modellezni, akkor a tőzsdén kívüli származtatott ügyletei és az értékpapír-finanszírozási ügyletei kitettségértékére vonatkozó számításaiban – a magával a kitettséggel azonos pénznemben lévő készpénz kivételével – csak akkor ismerheti el a biztosíték hatását, ha a pénzügyi biztosítékok átfogó módszere előírásainak megfelelő volatilitási korrekciókat alkalmaz a volatilitási korrekcióra vonatkozó saját becsléseivel, vagy a 4. fejezet szerinti sztenderd felügyeleti volatilitási korrekciókat alkalmazza.

(8) A belső modell módszert alkalmazó intézménynek a modelljeiben figyelmen kívül kell hagynia a kitettség értékének a biztosítéki megállapodás bármely olyan kikötése alapján felmerülő csökkenését, amely biztosítékot ír elő arra az esetre, ha partner hitelminősége romlik.

286. cikk

A partnerkockázat kezelése – Szabályok, eljárások és rendszerek

(1) Az intézményeknek ki kell alakítaniuk és működtetniük kell a partnerkockázat kezelésére szolgálószabályozásrendszerüket, amely az alábbiakból áll:

▼C2

a) a partnerkockázat azonosítását, mérését, kezelését, jóváhagyását és belső jelentését biztosító szabályok, folyamatok és rendszerek;

b) az e szabályoknak, folyamatoknak és rendszereknek való megfelelést biztosító eljárások.

Az említett szabályoknak, folyamatoknak és rendszereknek megfelelően alátámasztott koncepcióra kell épülniük, és azokat következetesen és megfelelően dokumentáltan kell alkalmazni. A dokumentációnak tartalmaznia kell a partnerkockázat mérésére alkalmazott empirikus módszerek leírását is.

(2) Az (1) bekezdésben előírt, a partner-kockázatra vonatkozó (a továbbiakban: CCR) szabályozásrendszernek figyelembe kell vennie a partnerkockázattal összefüggő piaci, likviditási, jogi és működési kockázatokat. A szabályozásrendszernek biztosítania kell különösen azt, hogy az intézmény megfeleljen az alábbi elveknek:

a) az intézmény egyetlen partnerrel sem folytat üzleti tevékenységet a partner hitelképességének felmérése nélkül;

b) az intézmény kellően figyelembe veszi a kiegyenlítési és a kiegyenlítés előtti hitelkockázatot;

c) az intézmény az ilyen kockázatokat a lehető legátfogóbban kezeli a partner szintjén (a partnerkockázatok más hitelkockázatokkal való összevonásával) és a teljes cég szintjén.

(3) A belső modell módszerét alkalmazó intézménynek biztosítania kell, hogy a CCR-kezelési szabályozásrendszere az illetékes hatóság számára kielégítő módon figyelembe vegye az alábbiak következtében felmerülő likviditási kockázatot:

a) esetlegesen felmerülő pótlólagosletét-bekérések a változó letét vagy egyéb letétfajták – például alapletét vagy független letét – cseréivel összefüggésben, kedvezőtlen hatású piaci sokkok következtében;

b) a partnerek által nyújtott többletbiztosíték visszatérítése kapcsán esetlegesen felmerülő lehívások;

c) a saját külső hitelminőségi besorolásának esetleges leminősítése miatt felmerülő lehívások.

Az intézményeknek biztosítaniuk kell, hogy a biztosíték újrafelhasználásának jellege és időhorizontja összeegyeztethető legyen a likviditási szükségletükkel, és ne veszélyeztesse azt, hogy képesek legyenek időben biztosítékot nyújtani vagy visszatéríteni.

(4) Az intézmény vezető testületének és felsővezetésének aktív szerepet kell vállalnia a partnerkockázat kezelésében, és biztosítaniuk kell a megfelelő erőforrásokat erre a feladatra. A felsővezetésnek ismernie kell az alkalmazott modell korlátait és feltevéseit, és e korlátoknak és feltevéseknek egy formális folyamatban az eredmény megbízhatóságára gyakorolt hatását. A felsővezetésnek figyelembe kell vennie a piaci környezet bizonytalanságait és a működési problémákat is, és tisztában kell lennie azzal, hogyan jelennek meg ezek a modellben.

▼C2

(5) Az intézmény partnerkockázatoknak való kitettségéről a 287. cikk (2) bekezdésének b) pontja alapján készített napi jelentést olyan vezetői szinten kell ellenőrizni, amely kellően magas beosztású és hatáskörrel rendelkezik mind az egyes hitelkezelők vagy kereskedők által felvett pozíciók csökkentésére, mind az intézmény teljes partner-kockázatának csökkentésére irányuló intézkedések megtételéhez.

(6) Az intézménynek az (1) bekezdés alapján kialakított CCR-kockázatkezelési szabályozásrendszerét a belső hitelezési és kereskedési korlátokkal együttesen kell alkalmazni. A hitelezési és kereskedési korlátoknak oly módon kell kapcsolódniuk az intézmény kockázatmérési modelljéhez, hogy azok folyamatosan következetesek és a hitelkezelők, a kereskedők és a felsővezetés számára jól érthetők legyenek. Az intézményeknek formális eljárással kell rendelkezniük arra vonatkozóan, hogy a kockázati határértékek megsértésének eseteit miként jelentik a vezetés megfelelő szintjének.

(7) Az intézmény partnerkockázat-mérésének ki kell terjednie a hitelkeretek naponkénti és napon belüli felhasználásának mérésére. Az intézménynek mérnie kell az aktuális kockázat bruttó, illetve biztosítékok nélküli nettó értékét. Az intézménynek portfólió- és partnerszinten ki kell számítania és monitoroznia kell a kitettség-csúcsértéket vagy a lehetséges jövőbeli kitettséget az általa választott konfidencia-intervallum mellett. Az intézménynek figyelembe kell vennie a nagy vagy koncentrált pozíciókat, például kapcsolt partnerek csoportjai, gazdasági ágazat és piac szerint.

(8) Az intézményeknek rendszeres és szigorú stressztesztelési rendszert kell kialakítaniuk és működtetniük. A felsővezetésnek rendszeresen, de legalább negyedévente, át kell tekintenie a stressztesztek eredményeit, és az eredményeket meg kell jeleníteni a vezető testület vagy a felsővezetés által kialakított partnerkockázati szabályokban és korlátokban. Amennyiben a stressztesztek különös sebezhetőséget mutatnak ki a körülmények egy adott csoportjával szemben, a kockázatok kezelése érdekében az intézménynek azonnal lépéseket kell tennie.

287. cikk

A CCR-kezelés szervezeti struktúrája

(1) A belső modell módszert alkalmazó intézménynek létre kell hoznia és működtetnie kell a következő egységeket:

a) egy, a (2) bekezdésnek megfelelő kockázati kontroll egységet;

b) egy, a (3) bekezdésnek megfelelő egy biztosítékkezelési egységet.

(2) A kockázati kontroll egység felel a partnerkockázat kezelésének megtervezéséért és végrehajtásáért, beleértve a modell kezdeti és folyamatos validálását, továbbá el kell látnia az alábbi funkciókat, illetve meg kell felelnie az alábbi követelményeknek:

a) felel az intézmény CCR-kezelési rendszerének megtervezéséért és alkalmazásáért;

b) napi jelentéseket készít és elemzi az intézmény kockázatmérési modelljének eredményeit. Az elemzésben ki kell térni a partnerkockázati kitettségértékekre vonatkozó mérések és a kereskedési határértékek közötti kapcsolat értékelésére is;

▼C2

c) ellenőrzi a bevitt adatok integritását, továbbá jelentéseket készít az intézmény kockázatmérési modelljének teljesítményéről és elemzi ezeket, kitérve a kockázati kitettségek és a hitel-, valamint kereskedési határértékek közötti kapcsolat értékelésére;

d) független a kockázatok vállalásáért, megújításáért vagy az azokkal való kereskedésért felelős részlegektől, és nem áll illetéktelen befolyás alatt;

e) megfelelő emberi erőforrással rendelkezik;

f) közvetlenül az intézmény felsővezetésének van alárendelve;

g) munkája szervesen összefügg az intézmény napi hitelkockázat-kezelési eljárásával;

h) munkájának eredményei az intézmény hitelkockázati és általános kockázati profiljának tervezésére, monitorozására és kontrolljára szolgáló folyamatok szerves részét képezik.

(3) A biztosítékkezelési egységnek az alábbi feladatokat és funkciókat kell ellátnia:

a) a pótlólagosletét-bekérések kiszámítása és végrehajtása, a pótlólagosletét-bekérésekkel kapcsolatos jogviták kezelése és pontos, napi jelentések készítése a független összegek, az alapletétek és a változó letétek szintjeiről;

b) a pótlólagosletét-bekérésekhez felhasznált adatok integritásának ellenőrzése és annak biztosítása, hogy az adatok konzisztensek legyenek, és azokat rendszeresen egyeztetessék az intézményben fellelhető összes egyéb releváns adatforrással;

c) a biztosíték újrafelhasználási szintjének és az intézmény által nyújtott biztosítékhoz való hozzáféréssel vagy a biztosítékkal kapcsolatos egyéb, az intézmény jogait érintő bármilyen változásnak a nyomon követése;

d) a vezetés megfelelő szintjének tájékoztatása az újrafelhasznált biztosítékok eszköztípusairól és az újrafelhasználás feltételeiről, ideértve az eszközt, a hitelminőséget és a lejáratot;

e) az intézmény által elfogadott biztosítékok egyedi eszköztípusainál felmerülő koncentráció nyomon követése;

f) rendszeres, de legalább negyedévenkénti beszámoló a felső vezetés számára a biztosítékkezelési információkról, többek között a kapott és nyújtott biztosítékokról, a méretekről, lejáratokról és a pótlólagosletét-bekérésekkel kapcsolatos jogviták okairól. A belső jelentésekben ki kell térni a számokból kiolvasható trendekre is.

▼C2

(4) A felső vezetésnek elegendő erőforrást kell biztosítania az (1) bekezdés b) pontja szerinti biztosítékkezelési egységnek ahhoz, hogy rendszerei megfelelő színvonalon működjenek, ami az intézmény pótlólagosletét-bekéréseinek időszerűségén és pontosságán, illetve az intézmény által a partnerek pótlólagosletét-bekéréseire adott válaszok időszerűségén keresztül mérhető. A felső vezetésnek biztosítania kell, hogy az egység megfelelő személyzettel rendelkezzen a lehívások és a jogviták megfelelő időben történő kezeléséhez még súlyos piaci válság esetén is, továbbá biztosítania kell, hogy az intézmény képes legyen korlátozni a kereskedési volumenekre visszavezethető jelentős viták számát.

288. cikk

A CCR-kezelési rendszer felülvizsgálata

Az intézményeknek saját belső ellenőrzési eljárásukon keresztül rendszeresen el kell végezniük a CCR-kockázatkezelési rendszer független felülvizsgálatát. A felülvizsgálatnak ki kell terjednie a 287. cikkben előírt mindkét egység, azaz a kockázati kontroll és a biztosítékkezelési egység tevékenységeire, és minimumkövetelményként legalább az alábbiakra:

a) a 286. cikkben előírt CCR-kezelési rendszer és eljárás dokumentációjának megfelelőségére;

b) a 287. cikk (1) bekezdésének a) pontjában előírt CCR-kockázati kontroll egység szervezetére;

c) a 287. cikk (1) bekezdésének b) pontjában előírt biztosítékkezelési egység szervezetére;

d) a CCR-méréseknek a napi kockázatkezelésbe integrálására;

e) a front-office és a back-office személyzete által alkalmazott kockázati árazási modellek és értékelési rendszerek jóváhagyására vonatkozó eljárásra;

f) a CCR-mérési eljárásban bekövetkezett bármilyen jelentős változás validációjára;

g) a kockázatmérési modell által figyelembe vett partnerkockázatok körére;

h) a vezetői információs rendszer integritására;

i) a CCR-adatok pontosságára és teljességére;

j) a biztosítéki és nettósítási megállapodásokban szereplő jogi feltételeknek a kitettségértékek számításában való pontos megjelenítésére;

k) a modellek működtetésére felhasznált adatforrások konzisztenciájának, időszerűségének és megbízhatóságának – beleértve ezen adatforrások függetlenségét is – ellenőrzésére alkalmazott eljárásra;

l) a volatilitási és korrelációs feltevések pontosságára és megfelelőségére;

▼C2

m) az értékelés és a kockázat átalakítására vonatkozó számítások pontosságára;

n) a modell pontosságának ellenőrzésére a 293. cikk (1) bekezdésének b)–e) pontjában leírt gyakori utótesztelésen keresztül;

o) a CCR-kockázati kontroll egységnek és a biztosítékkezelési egységnek a vonatkozó szabályozási követelményeknek való megfelelésére.

289. cikk

Használati teszt

(1) Az intézményeknek gondoskodniuk kell a tényleges EPE kiszámításához alkalmazott modell által meghatározott kitettségeloszlásnak az intézmény napi CCR-kezelési eljárásába történő szoros integrálásáról, valamint arról, hogy a modell kimeneti értékeit figyelembe vegyék a hitelbírálati eljárásukban, valamint a CCR-kockázatkezelés, a belső tőkeallokálás és a vállalatirányítás során.

(2) Mielőtt az illetékes hatóságok a 283. cikkel összhangban engedélyezik a belső modell módszer használatát, az intézménynek az illetékes hatóságok számára kielégítően bizonyítania kell, hogy az EPE-számítás alapjául szolgáló kitettségeloszlás számításához olyan modellt használ, amely legalább egy éve általánosságban megfelel az e szakaszban megállapított követelményeknek.

(3) A partner-kockázatnak való kitettség eloszlását generáló modellnek a 286. cikk szerinti CCR-kezelési keretrendszer részét kell képeznie. E keretrendszernek tartalmaznia kell a hitelkeretek felhasználásának értékelését – amihez a CCR-kitettségeket összesítik az egyéb hitelkitettségekkel – továbbá a belső tőke allokációjának értékelését is.

(4) Az intézménynek az EPE mellett az aktuális kitettségeket is értékelnie és kezelnie kell. Indokolt esetben az intézménynek értékelnie kell az aktuális kitettség bruttó, illetve biztosíték nélküli nettó értékét. A használati teszt akkor megfelelő, ha az intézmény az EPE kiszámítására alkalmazott modellel létrehozott kitettségeloszlás alapján más CCR-értékeléseket – például a kitettség-csúcsértékre vonatkozót – is alkalmaz.

(5) Amennyiben az intézmény az illetékes hatóságok számára nem tudja kielégítően bizonyítani, hogy a CCR-kitettségek ritkább számításokat igényelnek, az intézménynek rendelkeznie kell olyan rendszerekkel, amelyekkel szükség esetén akár naponta meg tudja becsülni az EE értéket. Az intézménynek az EE értékét előrejelzési horizontok olyan időprofilja mentén kell megbecsülnie, amely megfelelően figyelembe veszi a jövőbeli pénzáramlások és a szerződések lejártának időbeli szerkezetét, és oly módon, amely összhangban van a kitettségek jelentőségével és összetételével.

(6) A kitettségeket a nettósítási halmazban található összes szerződés teljes élettartamán keresztül (nem csak az egyéves horizontig) kell értékelni, monitorozni és kontrollálni. Az intézménynek olyan eljárásokkal kell rendelkeznie, amelyek lehetővé teszik a partnerkockázatok azonosítását és ellenőrzését azokban az esetekben is, amikor azok túllépnek az egyéves horizonton. A kitettség előrejelzett növekedésének az intézmény belső tőkemegfelelési modelljének bemeneti értékét kell képeznie.

▼C2

290. cikk

Stressztesztek

(1) Az intézményeknek átfogó, a (2)–(10) bekezdésben meghatározott követelményeknek megfelelő stressztesztprogrammal kell rendelkezniük a partnerhitelkockázat tekintetében, amely kiterjed a partnerkockázati szavatolótőke-követelmény értékeléséhez való felhasználásra is.

(2) A stressztesztnek fel kell tárnia az olyan lehetséges eseményeket vagy a gazdasági feltételek olyan jövőbeli változásait, amelyek kedvezőtlen hatást gyakorolhatnak az intézmény hitelkitettségeire, egyben fel kell mérnie az intézménynek az ilyen változásokkal szembeni ellenálló képességét is.

(3) A program stresszértékeit az intézménynek össze kell vetnie a kockázati határértékekkel, és a 2013/36/EU irányelv 81. cikke szerinti eljárás részeként kell mérlegelnie.

(4) A programban átfogóan figyelembe kell venni a kereskedési és összevont kitettségeket a partnerkockázat összes formáján keresztül, az egyes partnerek szintjén, elegendő időkeretben ahhoz, hogy a stressztesztet rendszeresen el lehessen végezni.

(5) A program keretében legalább havi rendszerességgel el kell végezni a legfontosabb piaci kockázati tényezőkkel, így a kamatlábakkal, devizaárfolyamokkal, részvényárfolyamokkal, hitelkockázati felárakkal és az árupiaci árakkal szembeni stressztesztet az intézmény összes partnere tekintetében annak érdekében, hogy az feltárja a kockázatokat, és az intézmény számára lehetővé tegye a bizonyos irányokban fennálló túlzott koncentrációból eredő kockázatok csökkentését, ha szükséges. A kitettségekkel – ideértve az egytényezős, többtényezős kockázatokat és a jelentős nem-iránykockázatokat is – szembeni stressztesztelést, illetve a kitettség és a hitelképesség együttes stressztesztelését az adott partner, partnercsoport és intézmény szintjén összevont CCR-szinteken kell elvégezni.

(6) A program keretében legalább negyedévente el kell végezni a többtényezős stressztesztelést és értékelni kell a jelentős nem-iránykockázatokat, ideértve a hozamgörbe-kitettségeket és a báziskockázatokat is. A többtényezős stressztesztek során minimumkövetelményként az alábbi eseményeket tartalmazó forgatókönyveket kell figyelembe venni:

a) súlyos gazdasági vagy piaci események felmerülése;

b) az általános piaci likviditás jelentős csökkenése;

c) egy nagy pénzügyi közvetítő lezárja a pozícióit.

(7) Az alapul szolgáló kockázati tényezőket érő sokkok súlyosságának a stressztesztek céljához kell igazodnia. A fizetőképesség stresszhelyzetben történő értékelése során az alapul szolgáló kockázati tényezőket érő sokkoknak elég súlyosnak kell lenniük ahhoz, hogy megjelenítsék a múltbeli extrém piaci körülményeket és az extrém, de valóságosnak tekinthető piaci stresszfeltételeket. A stressztesztekben értékelni kell az ilyen sokkoknak a szavatolótőkére, a szavatolótőke-követelményre és az eredményre kifejtett hatását. A napi portfólió-monitoring, a fedezeti ügyletkötés és a koncentrációk kezelése céljából a tesztprogramban számolni kell a kevésbé súlyos, de valószínűbb forgatókönyvekkel is.

▼C2

(8) A programnak adott esetben fordított stressztesztet is tartalmaznia kell az extrém, de valóságosnak tekinthető, esetlegesen súlyosan hátrányos következményekkel járó forgatókönyvek feltárására. A fordított stressztesztelés számításba veszi a portfólió számottevő nem lineáris jellegének hatását.

(9) A felső vezetésnek rendszeresen, de legalább negyedévente meg kell kapnia a program szerinti stressztesztek eredményeit. Az eredményekről készült beszámolókban és elemzésekben ki kell térni a portfólió egészére nézve a partnerszinten jelentkező legnagyobb hatásokra, a portfólió egyes szegmenseiben (ugyanazon gazdasági ágazatban vagy régióban) jelentkező jelentős koncentrációkra és a portfóliót vagy a partnereket jellemző releváns trendekre.

(10) A felső vezetésnek vezető szerepet kell vállalnia a stressztesztelésnek az intézmény kockázatkezelési keretrendszerébe és kockázatkezelési kultúrájába történő integrálásában, továbbá biztosítania kell, hogy az eredmények használhatók legyenek, és a CCR-kockázatkezelésben felhasználják azokat. A lényeges kitettségre vonatkozó stressztesztelés eredményeit az intézmény kockázatvállalási hajlandóságát jelző útmutatók alapján kell értékelni, illetve a felső vezetés elé utalni megvitatásra és intézkedésre, amennyiben túlzott vagy koncentrált kockázatokat tártak fel.

291. cikk

Rossz irányú kockázat

(1) E cikk alkalmazásában:

a) „általános rossz irányú kockázat” akkor merül fel, amikor a partnerek nemteljesítésének valószínűsége pozitív korrelációban áll az általános piaci kockázati tényezőkkel;

b) „egyedi rossz irányú kockázat” akkor merül fel, ha a valamely konkrét partnerrel szembeni jövőbeli kitettség a partner nemteljesítésének valószínűségével pozitív korrelációban áll a partnerrel kötött ügyletek természeténél fogva. Akkor kell úgy tekinteni, hogy egy intézet egyedi rossz irányú kockázatnak van kitéve, ha egy adott partnerrel szembeni jövőbeli kitettség várhatóan nagy, amikor a partner nemteljesítésének valószínűsége szintén magas.

(2) Az intézményeknek kellő figyelmet kell fordítaniuk a jelentős mértékű egyedi vagy általános rossz irányú kockázatok felmerülését eredményező kitettségekre.

(3) Az általános rossz irányú kockázat feltárásához az intézményeknek olyan stressztesztet és forgatókönyv-elemzéseket kell kidolgozniuk, amelyekkel tesztelhetők a partner hitelképességét hátrányosan érintő kockázati tényezők. A tesztekben számításba kell venni a súlyos sokkok előfordulásának lehetőségét azokban az esetekben, amikor az egyes kockázati tényezők közötti kapcsolat megváltozik. Az intézményeknek termékek, régiók, gazdasági ágazatok vagy a működés szempontjából releváns egyéb kategóriák szerint kell monitorozniuk az általános rossz irányú kockázatot.

(4) Az intézményeknek minden egyes jogi személy vonatkozásában rendelkezniük kell az egyedi rossz irányú kockázatok konkrét eseteinek az adott ügylet kezdetétől az ügylet teljes élettartamán át folytatódó azonosítására, monitorozására és kontrolljára szolgáló eljárásokkal.

▼C2

(5) Azon ügyletek vonatkozásában, amelyek esetében az intézmények egyedi rossz irányú kockázat fennállását állapították meg, és jogi kapcsolat áll fenn a partner és a tőzsdén kívüli származtatott ügylet alapjául szolgáló eszköz vagy a 273. cikk (2) bekezdésének b), c) és d) pontjában említett ügyletek alapjául szolgáló eszközök kibocsátója között, a partnerkockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelményt az intézményeknek az alábbi elvekkel összhangban kell kiszámítaniuk:

a) azok az eszközök, amelyeknél az egyedi rossz irányú kockázat fennáll, nem szerepelhetnek ugyanabban a nettósítási halmazban, mint a partnerrel kötött többi ügylet, és ezek mindegyikét külön nettósítási halmazként kel kezelni;

b) az egyes külön nettósítási halmazokon belül az egy alaptermékes hitel-nemteljesítési csereügylet kitettségértékét egyenlőnek kell venni az alapul szolgáló eszközök fennmaradó valós értékében várható veszteség teljes értékével, azzal a feltételezéssel élve, hogy a mögöttes kibocsátó felszámolás alatt van;

c) a 3. fejezetben meghatározott módszert használó intézmény esetében az ilyen csereügyletek LGD-jét 100 %-nak kell venni;

d) a 2. fejezetben meghatározott módszert használó intézmény esetében az alkalmazandó kockázati súly a fedezetlen ügyletek kockázati súlyának felel meg;

e) az egyes külön nettósítási halmazokban szereplő többi egy alaptermékes ügylet esetében a kitettségérték számítását azoknak az alapul szolgáló kötelezettségeknek a váratlan nemteljesítést feltételezve kell elvégezni, ahol a kibocsátó és a partner között jogviszony áll fenn. A termékkosáron vagy indexen alapuló ügyletek esetében, ha a kibocsátó és a partner között jogviszony áll fenn, alkalmazni kell az alapul szolgáló kötelezettségek váratlan nemteljesítésével kapcsolatos feltételezést, amennyiben az ilyen nemteljesítés kockázata jelentős;

f) amennyiben ez a számítás felhasználja a piaci kockázathoz kapcsolódó meglévő számításokat – amelyek már eleve tartalmaznak egy feltételezést az LGD-re vonatkozóan –, a IV. cím 5. fejezetének 4. szakasza szerinti járulékos nemteljesítési és átminősítési kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény számításához a képletben az LGD értékét 100 %-nak kell venni;

(6) Az intézményeknek rendszeresen tájékoztatniuk kell a felső vezetést és a vezető testület megfelelő bizottságát az egyedi és az általános rossz irányú kockázatokról, továbbá az ezen kockázatok kezelésére hozott intézkedésekről.

292. cikk

A modellezési folyamat integritása

(1) Az intézményeknek legalább az alábbi intézkedésekkel kell biztosítaniuk a 284. cikkben meghatározott modellezési folyamat integritását:

a) a modellnek időszerűen, teljes körűen és konzervatív módon tükröznie kell az ügylet feltételeit és jellemzőit;

b) az említett feltételeknek ki kell térniük legalább a szerződések névértékére, lejáratára, a referenciaeszközökre, a letétképzési megállapodásokra és a nettósítási megállapodásokra;

▼C2

c) a feltételeket és jellemzőket hivatalos és rendszeres ellenőrzésnek alávetett adatbázisban kell tárolni;

d) a nettósítási megállapodások elismerésére vonatkozó eljárással kell rendelkezni, amely alapján a jogi ügyekért felelős szervezeti egységnek ellenőriznie kell, hogy a megállapodás szerinti nettósítások jogi úton érvényesíthetők-e;

e) a d) pontban előírt ellenőrzést egy független egységnek kell rögzítenie a c) pontban említett adatbázisban;

f) az ügylet feltételeire és jellemzőire vonatkozó adatoknak az EPE-modellbe történő továbbítását belső ellenőrzésnek kell alávetni;

g) a modell és az adatforrásként szolgáló rendszerek között hivatalos adategyeztetési eljárásoknak kell létezniük, amelyekkel folyamatosan ellenőrizhető az, hogy az ügylet feltételei és jellemzői helyesen, de legalábbis konzervatív módon jelennek meg az EPE-modellben.

(2) Az aktuális kitettségek megállapításához aktuális piaci adatokat kell alkalmazni. Az EPE-modelljeik kalibrálásához az intézményeknek vagy múltbeli piaci adatokat vagy a piac által implikált adatokat kell használniuk, amellyel megállapítják az alapul szolgáló sztochasztikus folyamatok, mint az árfolyammozgás, a volatilitás és a korreláció paramétereit. Amennyiben egy intézmény múltbeli adatokat használ, legalább három év ilyen adatait kell felhasználnia. Az adatokat legalább negyedévente, de ha szükséges, a változó piaci körülményekre való reagálás érdekében akár ennél gyakrabban is frissíteni kell.

A tényleges EPE stresszkalibráció használatával történő kiszámításához az intézménynek a tényleges EPE kalibrációját vagy olyan három év adatainak a felhasználásával kell elvégeznie, amely stresszidőszakot is tartalmaz partnerei nemteljesítési hitelfelára tekintetében, vagy ilyen stresszidőszakból származó, a piac által implikált adatokat kell felhasználnia.

A (3), a (4) és az (5) bekezdésben meghatározott követelményeket az intézményeknek az adott célra kell alkalmazniuk.

(3) Az intézménynek legalább negyedévente az illetékes hatóság számára kielégítően bizonyítania kell, hogy az e bekezdés szerinti számításhoz használt stresszidőszak egybeesik egy olyan időszakkal, amikor a hitel-nemteljesítési csereügyletek vagy egyéb hitelek (például kölcsönök vagy vállalati kötvények) felárai növekednek a forgalomban lévő hitelkockázati felárakkal rendelkező partnerek reprezentatív mintája tekintetében. Azokban az esetekben, amikor az intézmény nem rendelkezik megfelelő adatokkal a hitelkockázati felárakra vonatkozóan valamely partnere tekintetében, az adott partnerhez a régió, a belső minősítés és az üzlettípus alapján egyedi hitelkockázati felárra vonatkozó adatokat kell rendelnie.

(4) Az EPE-modellben minden partner tekintetében olyan – múltbeli vagy a piac által implikált – adatokat kell használni, amelyek a stresszidőszak adatait is tartalmazzák, és ezeket az adatokat azzal a módszerrel összhangban kell felhasználni, amelyet az EPE-modellnek az aktuális adatokra való kalibrációjához használtak.

▼C2

(5) A várható EPE-re vonatkozó stresszkalibráció hatékonyságának értékelése céljából az intézményeknek több referencia-portfóliót kell létrehozniuk, amelyek érzékenyek azon főbb kockázati tényezőkre, amelyeknek az intézmény ki van téve. Az ezen referencia-portfólióknak való kitettséget a) az aktuális piaci értékre és stresszhelyzetnek megfelelő piaci körülményekre kalibrált modellparaméterekre épülő stresszmódszertan használatával, illetve b) a stresszidőszak alatt generált kitettség használatával, de az e szakaszban meghatározott módszer alkalmazásával (stresszidőszak végi piaci érték, volatilitások, és a hároméves stresszidőszakból származó korrelációk) kell kiszámítani.

Amennyiben a referencia-portfóliók kitettségei jelentősen eltérnek egymástól, az illetékes hatóságoknak a stresszkalibráció kiigazítását kell előírniuk az érintett intézmény számára.

(6) Az intézményeknek a modellt olyan validálási eljárásnak kell alávetniük, amelynek részleteit egyértelműen rögzítették szabályzataikban és eljárásaikban. A validálási eljárásban:

a) meg kell határozni a modell integritását biztosító teszteket és azon feltételeket, amelyek között a modell kiinduló feltételezései nem helytállóak és ezért az EPE alulbecslését eredményezhetik;

b) meg kell vizsgálni, hogy a modell mennyire átfogó jellegű.

(7) Az intézményeknek monitorozniuk kell a releváns kockázatokat, és rendelkezniük kell olyan eljárásokkal, amelyekkel kiigazítják a várható EPE-re vonatkozó számításaikat, amennyiben ezek a kockázatok jelentőssé válnak. Az e bekezdésnek való megfelelés céljából az intézményeknek:

a) fel kell tárniuk és kezelniük kell a 291. cikk (1) bekezdésének b) pontja szerint felmerülő egyedi rossz irányú kockázatot és a 291. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerint felmerülő általános rossz irányú kockázatot;

b) az egy év után növekvő kockázati profilú kitettségek esetében rendszeresen össze kell hasonlítaniuk a megfelelő kitettség-mérőszám egy évre vetített eredményét ugyanazon kitettség-mérőszámnak kitettség teljes életciklusára vetített eredményeivel;

c) egy évnél rövidebb hátralévő lejáratú kitettségek esetében rendszeresen össze kell hasonlítaniuk a pótlási költséget (aktuális kitettség) a megvalósult kockázati profillal, és tárolniuk kell az ilyen összehasonlítást lehetővé tevő adatokat.

(8) Az intézményeknek rendelkezniük kell olyan belső eljárásokkal, amelyekkel a nettósítási halmazba való felvételét megelőzően ellenőrizni tudják, hogy az adott ügyletre a 7. szakaszban meghatározott követelményeknek megfelelő, jogilag végrehajtható nettósítási szerződés áll fenn.

(9) Azon intézményeknek, amelyek biztosíték igénybevételével csökkentik a partner-kockázatot, rendelkezniük kell olyan belső eljárásokkal, amelyekkel a biztosíték hatásainak a számításaikban való elismerése előtt ellenőrzik, hogy a biztosíték megfelel-e a jogbiztonság 4. fejezetben meghatározott normáinak.

▼C2

(10) Az EBH monitorozza az e területen alkalmazott gyakorlatok teljes körét, és az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatást ad ki e cikk alkalmazásához.

293. cikk

A kockázatkezelési rendszerre vonatkozó követelmények

(1) Az intézményeknek teljesíteniük kell az alábbi követelményeket:

a) a harmadik rész IV. címének 5. fejezetében meghatározott minőségi követelmények;

b) rendszeres utótesztelést végeznek, amelynek során a modell által generált kockázati mutatókat összehasonlítják a realizált kockázati értékekkel, illetve a statikus pozíciókon alapuló feltételezett változásokat a realizált eredményekkel;

c) elvégzik a partnerkockázati kitettség mérésére szolgáló modelljük és az általa generált mutatók kezdeti validálását és folyamatos rendszeres felülvizsgálatát. A modell validálásának és felülvizsgálatának függetlennek kell lennie a modell fejlesztésétől;

d) a vezető testület és a felsővezetés részt vesz a kockázatkezelési folyamatokban, és biztosítja, hogy megfelelő erőforrás álljon rendelkezésre a hitelkockázat és a partnerkockázat kezelésére. Ennek érdekében a 287. cikk (1) bekezdésének a) pontjával összhangban létrehozott független kockázati kontroll egység által készített napi jelentéseket olyan vezetői szint tekinti át, amely kellően magas beosztású és hatáskörrel rendelkezik mind az egyes kereskedők által felvett pozíciók csökkentésére, mind az intézmény teljes kockázati kitettségének csökkentésére irányuló intézkedések megtételéhez;

e) a kockázati kitettséget mérő belső modell szerves részét képezi az intézmény napi kockázatkezelési folyamatának;

f) a kockázatértékelési rendszert a kereskedésre és a kitettségre vonatkozó belső korlátokkal együttesen alkalmazzák. E tekintetben a kitettségi korlátokat olyan módon kell összekapcsolni az intézmény kockázatértékelési modelljével, hogy az folyamatosan következetes és a kereskedők, a hitelezési funkció és a felső vezetés számára jól érthető legyen;

g) az intézmény biztosítja, hogy a kockázatkezelési rendszere jól dokumentált legyen. Az intézmény rendelkezik a kockázatkezelési rendszere működésére vonatkozó belső szabályzatok, ellenőrzések és eljárások dokumentációjával, továbbá megteszi az ezen szabályzatoknak való megfelelést biztosító intézkedéseket;

h) az intézmény saját belső ellenőrzési folyamata részeként rendszeresen elvégzi a kockázatértékelési rendszer független felülvizsgálatát. A felülvizsgálat a kereskedelmi részlegekre és a független kockázai kontroll egységre egyaránt kiterjed. A teljes kockázatkezelési folyamat felülvizsgálatára rendszeres időközönként (de legalább évente) sor kerül, és legalább a 288. cikkben említett szempontokat érinti;

▼C2

i) a partnerkockázati modellek folyamatos, az utótesztelésre is kiterjedő validálását rendszeresen áttekinti a vezetés egy olyan szintje, amely elegendő hatáskörrel rendelkezik ahhoz, hogy döntsön a modell gyengeségeinek kezelésére szolgáló intézkedésekről.

(2) A 284. cikk (4) bekezdése szerinti alfa értékének meghatározásakor az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük, hogy egy intézmény milyen mértékben felel meg az (1) bekezdés szerinti követelményeknek. Kizárólag azok az intézmények alkalmazhatják a minimum szorzótényezőt, amelyek teljes mértékben megfelelnek ezeknek a követelményeknek.

(3) Az intézménynek olyan részletességgel kell dokumentálnia a CCR-kitettségi modellje kezdeti és folyamatos validálásának folyamatát, illetve a modellek által generált kockázati mutatók számítását, amely harmadik fél számára is lehetővé tenné az elemzés, illetve a kockázati mutatók újbóli előállítását. A dokumentációban rögzíteni kell az utótesztelés vizsgálat és a folyamatos validálás esetleges egyéb lépései végrehajtásának gyakoriságát, a validálás végrehajtásának folyamatát az adatsorok és portfóliók tekintetében, valamint a felhasznált elemzéseket.

(4) Az intézménynek meg kell határoznia a CCR-kitettségi modelljeinek értékelésére használt kritériumokat, továbbá a kitettség kiszámításához adatot szolgáltató modelleket, és rendelkeznie kell arról szóló írásos szabályzattal, hogy a nem megfelelőteljesítményt miként tárja fel, illetve hogyan kezeli.

(5) Az intézménynek meg kell határoznia, hogy a CCR-kitettségi modell és az abból nyert kockázati mutatószámok validálásához használt reprezentatív partnerportfóliók miként épülnek fel.

(6) A CCR-kitettségi modellekben és a várható eloszlást produkáló kockázati mutatószámaikban egynél több várható eloszlást kell figyelembe venni.

294. cikk

Validálási követelmények

(1) CCR-kitettségi modelljének és kockázati mutatószámainak kezdeti, illetve folyamatos validálásának részeként az intézménynek biztosítania kell az alábbi követelményeknek való megfelelést:

a) az illetékes hatóságoknak a 283. cikk (1) bekezdése szerinti engedélyének megadását megelőzően az intézmény a piaci kockázati tényezők mozgására vonatkozó múltbeli adatok felhasználásával utótesztelést végez. Az utótesztelés több eltérő, legalább egy évre előretekintő, előrejelző időtávot vesz figyelembe, egy sor különböző kezdeti időponttal számol és a piaci feltételek széles körét vizsgálja;

b) a 285. cikk (1) bekezdésének b) pontja szerinti módszert alkalmazó intézmény rendszeresen validálja a modelljét annak ellenőrzése céljából, hogy a realizált aktuális kitettségek konzisztensek-e a letéti kockázat összes, egy éven belüli időszakára vonatkozó előrejelzéssel. Amennyiben a nettósítási halmazban lévő ügyletek lejárati ideje egy évnél rövidebb és a nettósítási halmaznak a kockázati tényezőkkel szembeni érzékenysége ezen ügyletek nélkül magasabb, ezt a validálás során figyelembe kell venni;

▼C2

c) az intézmény utóteszteli a CCR-kitettségi modelljének és a modell releváns kockázati mutatóinak teljesítményét, illetve a piaci kockázati tényezőkre vonatkozó előrejelzéseket. A biztosítékkal fedezett ügyletek esetében a figyelembe vett időhorizontok között szerepelnek azok a jellemző kockázati letéti periódusok is, amelyeket a biztosítékkal fedezett vagy tőkeáttételes kereskedésnél alkalmaznak;

d) amennyiben a modell validálása azt mutatja, hogy a tényleges EPE-t alulbecsülték, az intézmény megteszi a szükséges intézkedéseket a modell pontatlanságának kezelése érdekében;

e) a piaci kockázati tényezőkre ható jövőbeli sokkhatás adott forgatókönyvéhez tartozó CCR-kitettség kiszámításához használt árazási modelleket az intézmény a modell kezdeti és folyamatos validálása részeként teszteli. Az opciók árazási modellje figyelembe veszi, hogy az opciók értéke a piaci kockázati tényezők tekintetében nem lineáris;

f) a CCR-kitettségi modell figyelembe veszi az adott ügyletre jellemző azon információkat, amelyek szükségesek a kitettségek nettósítási halmaz szintjén történő összesítéséhez. Az intézmény ellenőrzi, hogy az ügyletek a modellen belül a megfelelő nettósítási halmazhoz vannak-e rendelve;

g) a CCR-kitettségi modell az adott ügyletre jellemző adatokat is tartalmazza a letét kiigazítási hatásainak figyelembevétele érdekében. A modell mind a letét aktuális összegét, mind a partnerek által a jövőben egymásnak átadandó letéteket figyelembe veszi. Az ilyen modellek figyelembe veszik az egyoldalú vagy kétoldalú letéti megállapodások jellegét, a pótlólagosletét-bekérések gyakoriságát, a letéti kockázati periódust, a letét nélküli kitettségnek az intézmény által elfogadható küszöbértékét és az átruházott összeg minimumát. A modell vagy a nyújtott letét piaci értékében bekövetkező változásokat modellezi vagy a 4. fejezetben megállapított szabályokat alkalmazza;

h) a modellvalidálási folyamat részeként statikus, historikus adatokon alapuló utótesztelést is kell végezni reprezentatív partner-portfóliókon. Az intézmény rendszeres időközönként végez ilyen utótesztelést a partnerek tényleges vagy hipotetikus reprezentatív portfólióin. E reprezentatív portfóliókat azon jelentős kockázati tényezőkkel és kockázati tényezők kombinációval szembeni érzékenységük alapján választják ki, amelyeknek az intézmény is ki van téve;

i) az intézmény olyan utótesztelést végez, amelynek célja a CCR-kitettségi modell alapfeltevései és a releváns kockázati mutatók – ideértve az ugyanazon kockázati tényező lejárati időpontjai közötti modellezett kapcsolatot is –, valamint a kockázati tényezők közötti modellezett kapcsolat tesztelése;

j) a CCR-kitettségi modell és kockázati mutatói teljesítményét megfelelő utótesztelésnek vetik alá. Az utótesztelési program alkalmasnak kell lennie a gyenge teljesítmény feltárására az EPE-modell által produkált kockázati mutatók tekintetében;

▼C2

k) az intézmény a CCR-kitettségi modelljeit és az összes kockázati mutatóját olyan időhorizontokon validálja, amelyek összeegyeztethetők az azon ügyletek lejáratával, amelyek kitettségét a 283. cikk szerinti belső modell módszer használatával számolják ki;

l) az intézmény a partnerkockázat kiszámítására használt árazási modelleket a folyamatos modellvalidálás részeként rendszeresen teszteli megfelelő független referenciaértékek (benchmark) alapján;

m) az intézmény CCR-kitettségi modelljének és a releváns kockázati mutatóknak a folyamatos validálása során vizsgálják a közelmúlt teljesítményének megfelelőségét is;

n) a CCR-kitettségi modell paramétereinek frissítési gyakoriságát az intézmény a kezdeti és a folyamatos validálás részeként értékeli;

o) a CCR-kitettségi modell kezdeti és folyamatos validálása során megvizsgálják, hogy a partnerszintű és a nettósítási halmazra vonatkozó kitettségszámítások megfelelőek-e.

(2) Az illetékes hatóságok előzetes engedélyével a tényleges EPE és az alfa szorzata helyett a partnerekre vonatkozó szabályozói kitettségérték kiszámításához használt mértéknél konzervatívabb módon meghatározott mutató is használható. Annak megítélésére, hogy a mutató mennyire konzervatívan lett megállapítva, az illetékes hatóságok előzetes engedélyének megadását követően, illetve az EPE-modellek rendszeres felügyeleti felülvizsgálatakor kerül sor. Az konzervatív jelleget az intézménynek rendszeresen validálnia kell. A modellteljesítmény folyamatos értékelése az összes olyan partnerre kiterjed, amelyre a modelleket használják.

(3) Amennyiben az utótesztelés azt jelzi, hogy a modell nem kellően pontos, az illetékes hatóságoknak vissza kell vonniuk a modellre kiadott engedélyt vagy megfelelő intézkedéseket kell előírniuk a modell azonnali javításának biztosítására.

7. szakasz

Szerződéses nettósítás

295. cikk

Szerződéses nettósítás kockázatcsökkentésként való elismerése

Az intézmények csak az alábbi szerződéses nettósítási megállapodásokat ismerhetik el a 298. cikk szerinti kockázatcsökkentésként, feltéve hogy az illetékes hatóságok azokat a 296. cikkel összhangban elismerték, és az intézmény teljesíti a 297. cikkben meghatározott követelményeket:

▼C2

a) az intézmény és partnere között létrejött, kétoldalú novációs szerződések, amelyek alapján a kölcsönösen fennálló követelések és kötelezettségek egymással szemben automatikusan oly módon kerülnek beszámításra, hogy a nováció egyetlen nettó összeget határoz meg, amely által a felek közötti összes korábbi szerződést és az ezek alapján fennálló kötelezettséget felváltó új, a felekre nézve kötelező érvényű szerződés jön létre;

b) egyéb kétoldalú megállapodások az intézmény és partnere között;

c) eltérő termékek közötti szerződéses nettósítási megállapodások olyan intézmények esetében, amelyek engedéllyel rendelkeznek a 6. szakaszban meghatározott módszer körébe eső ügyletek tekintetében a módszer alkalmazására. Az illetékes hatóságoknak jelenteniük kell az EBH felé az eltérő termékek közötti, jóváhagyott szerződéses nettósítási megállapodások listáját.

Az egy csoporton belüli különböző jogalanyok által kötött ügyletek közötti nettósítás nem vehető figyelembe a szavatolótőke-követelmény kiszámításakor.

296. cikk

Szerződéses nettósítási megállapodások elismerése

(1) Az illetékes hatóságok csak abban az esetben ismerhetik el a szerződéses nettósítási megállapodást, ha teljesülnek a (2) bekezdésben és – amennyiben releváns – a (3) bekezdésben rögzített feltételek.

(2) Az intézmény által a kitettségérték e rész szerinti meghatározásához használt összes szerződéses nettósítási megállapodásnak teljesítenie kell az alábbi feltételeket:

a) az intézmény olyan szerződéses nettósítási megállapodást kötött a partnerével, amely a benne foglalt összes ügyletre vonatkozóan egyetlen jogi kötelezettséget keletkeztet, amelynek értelmében a partner nemteljesítése esetén az intézmény követelése vagy kötelezettsége csak a megállapodásban szereplő egyes ügyletek pozitív, illetve negatív piaci értékeinek nettó összege;

b) az intézmény írásos és indokolással ellátott jogi véleményt bocsátott az illetékes hatóságok rendelkezésére, amely szerint a nettósítási megállapodással kapcsolatos jogi kifogás esetén az intézmény követelései és tartozásai nem haladják meg az a) pontban említett összegeket. A jogi vélemény utal az alkalmazandó jogra, amely lehet:

i. a partner székhelye szerinti állam joga;

ii. amennyiben egy vállalkozás olyan fióktelepe érintett, amelynek a vállalkozás székhelyétől eltérő országban van a székhelye, a fióktelep székhelye szerinti állam joga;

iii. a nettósítási megállapodásban szereplő egyes ügyletekre nézve irányadó jog;

▼C2

iv. a szerződéses nettósítás hatályosulásához szükséges szerződésre vagy megállapodásra nézve irányadó jog;

c) az egyes partnerek vonatkozásban jelentkező hitelkockázatot az egyes partnerekkel kötött ügyletek összességét lefedő egyetlen jogi kitettségben összesítik. Ezt az összesítést figyelembe veszik a hitelkorlátok és a belső tőke számításánál;

d) a szerződés nem tartalmazhat olyan kikötést, amelynek alapján valamely partner nemteljesítése esetén a nem mulasztó másik partnernek lehetősége van korlátozott teljesítésre vagy nemteljesítésre, még akkor is, ha a nemteljesítő partner nettó hitelező (walk away clause).

Ha az illetékes hatóságok bármelyike nincs meggyőződve arról, hogy a szerződéses nettósítás jogilag érvényes és a b) pontban említett mindegyik joghatóság joga szerint végrehajtható, akkor a szerződéses nettósítási megállapodást nem lehet kockázatcsökkentésként elismerni a partnerek egyikére nézve sem. Az illetékes hatóságoknak erről tájékoztatniuk kell egymást.

(3) A b) pontban említett jogi véleményeket a szerződéses nettósítások egyes típusaira vonatkozóan is ki lehet dolgozni. Az eltérő termékkategóriák közötti nettósítási megállapodásoknak az alábbi kiegészítő feltételeknek is meg kell felelniük:

a) a (2) bekezdés a) pontjában említett nettó összeg a megállapodás hatálya alá tartozó egyedi kétoldalú sztenderd megállapodások pozitív és negatív pozíciólezáró értékeinek, valamint az egyedi ügyletek pozitív és negatív piaci értékeinek a nettó összege (a „termékcsoportok közötti nettó összeg”);

b) a (2) bekezdés b) pontjában szereplő jogi vélemények kitérnek az eltérő termékek közötti szerződéses nettósításról szóló megállapodásnak a megállapodás feltételei szerinti érvényességére és érvényesíthetőségére, valamint a nettósítási megállapodásnak a hatálya alá tartozó valamennyi egyedi kétoldalú sztenderd megállapodás anyagi rendelkezéseire gyakorolt hatásaira.

297. cikk

Az intézmények kötelezettségei

(1) Az intézményeknek olyan eljárásokat kell kidolgozniuk és alkalmazniuk, amelyekkel biztosítható, hogy szerződéses nettósítási megállapodások jogi érvényességét és érvényesíthetőségét a 296. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett alkalmazandó jog változásai fényében felülvizsgálják.

(2) Az intézmény nyilvántartásában a szerződéses nettósításhoz kapcsolódó összes előírt dokumentációnak rendelkezésre kell állnia.

(3) Az intézménynek be kell számítania a nettósítás hatásait az egyes partnerei tekintetében számított összesített hitelkockázati kitettségbe, és ezen hatások figyelembevételével kell kezelnie a partnerkockázati kitettségét.

▼C2

(4) A 295. cikkben említett, eltérő termékek közötti szerződéses nettósítási megállapodások esetében az intézménynek rendelkeznie kell a 296. cikk (2) bekezdésének c) pontja szerinti eljárásokkal annak ellenőrzésére, hogy a nettósítási halmazba bevont egyes ügyletekre vonatkozóan a 296. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett jogi vélemény rendelkezésre áll.

Az eltérő termékek közötti szerződéses nettósítási megállapodás figyelembevételével az intézménynek továbbra is meg kell felelnie a kétoldalú nettósítás elismerési feltételeinek, valamint a hitelkockázat csökkentésének a 4. fejezet szerinti elismerhetőségi követelményeinek az összes egyedi kétoldalú sztenderd megállapodásra és ügyletre vonatkozóan.

298. cikk

A nettósítás kockázatcsökkentő hatása elismerésének következményei

(1) A szerződéses nettósítási megállapodások az alábbiak szerint kezelendők:

a) az 5. és a 6. rész alkalmazásában a nettósítás az ott leírtak szerint értelmezendő;

b) novációs szerződések esetében az ilyen szerződések által rögzített nettó összegeket és nem az érintett bruttó összegeket lehet súlyozni.

A 3. szakasz alkalmazásában az intézmények a novációs szerződést figyelembe vehetik az alábbiak meghatározásakor:

i. a 274. cikk (1) bekezdésében említett aktuális pótlási költség;

ii. a névérték vagy a 274. cikk (2) bekezdésében említett alapul szolgáló értékek.

A 4. szakasz alkalmazásában a 275. cikk (1) bekezdésében említett névérték meghatározásakor figyelembe vehetik a novációs szerződést. Ilyen esetekben az intézményeknek a 3. táblázatban szereplő százalékokat kell alkalmazniuk.

c) Egyéb nettósítási megállapodások esetében az intézményeknek a 3. szakaszt az alábbiak szerint kell alkalmazniuk:

i. a nettósítási megállapodásba foglalt szerződéseknek a 274. cikk (1) bekezdésében említett aktuális pótlási költségét a megállapodás eredményeként adódó jelenlegi feltételezett nettó pótlási költség számításba vételével kell meghatározni; abban az esetben, ha a nettósítás nettó kötelezettséghez vezet a nettó pótlási költséget számító intézmény számára, az aktuális pótlási költséget nullának veszik,

ii. a 274. cikk (2) bekezdésében említett potenciális jövőbeli hitelkitettség értéke a nettósítási megállapodásba bevont összes szerződésre vonatkozóan a következő képlet szerint csökkentendő:

▼C2

$$PCE_{red} = 0.4 \cdot PCE_{gross} + 0.6 \cdot NGR \cdot PCE_{gross}$$

ahol

PCE_{red} = a potenciális jövőbeli hitelkitettség mutatójának csökkentett értéke egy adott partnerrel kötött minden olyan szerződés esetében, amelyet bevontak egy jogilag érvényes kétoldalú nettósítási megállapodásba;

PCE_{gross} = a potenciális jövőbeli hitelkitettség mutatóinak összege egy adott partnerrel kötött minden olyan szerződés esetében, amely jogilag érvényes kétoldalú nettósítási megállapodásban szerepel, és amely kitettségeket a névértéknek és az 1. táblázatban szereplő százalékok szorzataként kell kiszámítani;

NGR = a nettó/bruttó arány, amelyet a nettó pótlási költség – minden szerződésre vonatkozóan, amely egy adott partnerrel kötött, jogilag érvényes kétoldalú nettósítási megállapodásban szerepel (számláló) – és a bruttó pótlási költség – minden szerződésre vonatkozóan, amely jogilag érvényes kétoldalú nettósítási megállapodásban szerepel, amelyet ugyanazzal a partnerrel kötöttek (nevező) – hányadosa.

(2) A potenciális jövőbeli hitelkitettségnek az (1) bekezdésben meghatározott képlettel összhangban való kiszámításakor az intézmények a nettósítási megállapodásban szereplő, tökéletesen egyező szerződéseket egyetlen szerződésként vehetik számításba, a nettó bevételeknek megfelelő névértékkel.

A 275. cikk (1) bekezdésének alkalmazásában a nettósítási megállapodásban szereplő, tökéletesen egyező szerződéseket az intézmények egyetlen szerződésként kezelhetik, a nettóbevételeknek megfelelő névértékkel, és a névértékeket meg kell szorozni a 3. táblázatban megadott százalékokkal.

Ezen bekezdés alkalmazásában a tökéletesen egyező szerződések olyan határidős devizaszerződések vagy hasonló szerződések, amelyekben a névérték megfelel a pénzáramlásoknak, amennyiben a pénzáramlások ugyanazon az értéknapon, és teljes egészében ugyanabban a pénznemben válnak esedékessé.

(3) A nettósítási megállapodásba foglalt minden más szerződés esetében, az alkalmazandó százalékok a 6. táblázat szerint csökkenthetők:

6. táblázat

Eredeti lejárati idő	Kamatlábszerződések	Deviza szerződések
Egy év vagy rövidebb	0,35 %	1,50 %
Egy évnél hosszabb, két évet meg nem haladó	0,75 %	3,75 %
Minden újabb év után további	0,75 %	2,25 %

▼C2

(4) Kamatláb-szerződések esetében az intézmények – illetékes hatóságaik egyetértésével – eredeti vagy hátralévő lejáratot egyaránt választhatnak.

8. szakasz

A kereskedési könyvben szereplő tételek

299. cikk

A kereskedési könyvben szereplő tételek

(1) E cikk alkalmazásában a II. melléklet hivatkozást tartalmaz a 2004/39/EK irányelv I. melléklete C szakaszának 8. pontjában említett, a hitelkockázat átruházására szolgáló származtatott eszközökre.

(2) A kereskedési könyvben szereplő tételek partnerkockázatának tekintetében a kockázattal súlyozott kitettségértékek számításakor az intézményeknek meg kell felelniük az alábbi elveknek:

a) az olyan hitelderivatívák esetén, mint a teljes hozamcsere-ügyletek vagy a hitel-nemteljesítési csereügyletek, a potenciális jövőbeli hitelkitettséget kifejező számnak a 3. szakaszban leírt módszer szerinti meghatározásához az instrumentum névértékét az alábbi százalékokkal kell megszorozni:

   i. 5 %-kal, amennyiben a referenciakötelezettség olyan, hogy az a harmadik rész IV. címe 2. fejezetének alkalmazásában beszámítható tételnek minősül az intézmény közvetlen kitettségének előidézése esetén;

   ii. 10 %-kal, amennyiben a referencia-kötelezettség olyan, hogy az a harmadik rész IV. címe 2. fejezetének alkalmazásában nem minősül beszámítható tételnek az intézmény közvetlen kitettségének előidézése esetén;

   Olyan intézmény esetében, amelynek hitel-nemteljesítési csereügyletből származó kitettsége hosszú pozíció az alapul szolgáló eszközben, a potenciális jövőbeli hitelkitettség 0 %-os is lehet, feltéve, hogy a hitel-nemteljesítési csereügylet nem képezi a szervezet fizetésképtelensége miatti felszámolás tárgyát, amelynek a csereügyletből származó kitettsége rövid pozíció az alapul szolgáló eszközben, noha az alapul szolgáló eszköznél nem maradt el a teljesítés.

   Amennyiben a hitelderivatíva fedezetet nyújt az „n-edik veszteségviselő kategória” vonatkozásában egy sor alapul szolgáló kötelezettség esetén, az intézményeknek az első albekezdésben szereplő százalékok közül az alkalmazandót azzal az n-edik legalacsonyabb hitelminőségű kötelezettséggel kell meghatározniuk, amelyik – ha a kötelezettség az intézménynél keletkezik – beszámítható tétel lenne a harmadik rész IV. címe 2. fejezetének alkalmazásában;

b) a pénzügyi biztosítékok hatásainak elismerésére az intézmények nem alkalmazhatják a pénzügyi biztosítékok 222. cikkben meghatározott egyszerű módszerét;

▼C2

c) a kereskedési könyvben nyilvántartott repoügyletek, értékpapír- vagy árukölcsönzési ügyletek esetében az intézmények valamennyi, a kereskedési könyvben szerepeltethető pénzügyi instrumentumot és árut elismert biztosítékként ismerhetnek el;

d) a kereskedési könyvben nyilvántartott, tőzsdén kívüli származtatott eszközök miatti kitettség vonatkozásában az intézmények a kereskedési könyvben szerepeltethető árukat elismert biztosítékként ismerhetik el;

e) amennyiben a 4. fejezet szerint el nem ismert pénzügyi instrumentumokat vagy árukat kölcsönadják, értékesítik vagy rendelkezésre bocsátják, illetve azokat biztosíték vagy ilyen ügyletek keretében valamint egyéb úton kölcsönveszik, megvásárolják vagy átveszik, és az intézmény a 4. fejezet 3. szakasza szerinti felügyeleti volatilitási korrekciókat alkalmazza, az intézménynek a volatilitási korrekciók kiszámításánál az ilyen eszközöket és árukat ugyanolyan módon kell kezelnie, mint az egy elismert tőzsdén jegyzett, annak főindexében nem szereplő részvényeket;

f) amennyiben az intézmény a volatilitási korrekciók számításainál a 4. fejezet 3. szakasza alapján saját becsléseit használja azon pénzügyi instrumentumok és áruk tekintetében, amelyek a 4. fejezet szerint nem elismertek, a volatilitási korrekciókat minden egyes tételre külön ki kell számítania. Amennyiben az intézmény engedéllyel rendelkezik a 4. fejezetben meghatározott, belső modelleken alapuló módszer alkalmazására, ezt a módszert alkalmazhatja a kereskedési könyvben is;

g) a repoügyleteket, értékpapír- vagy árukölcsönzési vagy egyéb tőkepiaci ügyleteket érintő szabványosított nettósítási megállapodások esetében az intézmények a kereskedési könyvben szereplő és a kereskedési könyvben nem szereplő pozíciók közötti nettósítást csak akkor ismerhetik el, ha a nettósított ügyletek megfelelnek az alábbi feltételeknek:

i. az összes ügyletet napi rendszerességgel értékelik piaci értéken;

ii. az ügyletek keretében kölcsönvett, megvásárolt vagy átvett tétel e bekezdés c)–f) pontjának alkalmazása nélkül a 4. fejezet szerint elfogadható pénzügyi biztosítékként ismerhető el;

h) amennyiben a kereskedési könyvben szereplő hitelderivatíva belső fedezeti ügylet részét képezi, és a hitelfedezet e rendelet szerint a 204. cikkel összhangban elismert, az intézményeknek az alábbi módszerek valamelyikét kell alkalmazniuk:

i. úgy kezelik, mintha a hitelderivatívában meglévő pozícióval kapcsolatban nem merülne fel partnerkockázat;

ii. a partnerkockázat szavatolótőke-követelményének számítása céljából következetesen bevonhatnak a kereskedési könyvben szereplő, belső fedezeti ügylet részét képező vagy a partnerkockázati kitettséggel szembeni fedezetként vásárolt minden hitelderivatívát, ha a hitelkockázati fedezet a 4. fejezet szerint elismert.

▼C2

9. szakasz

Központi szerződő féllel szembeni kitettséghez kapcsolódó szavatolótőke-követelmény

300. cikk

Fogalom-meghatározások

E szakasz alkalmazásában a következő fogalom-meghatározásokat kell alkalmazni:

1. „fizetésképtelenségi eljárásba nem bevonható”: az ügyfelek eszközeinek jelzőjeként azt jelenti, hogy hatékony intézkedések biztosítják azt, hogy a központi szerződő fél, illetve valamely klíringtag fizetésképtelensége esetén az eszközök felett a központi szerződő fél hitelezői, illetve a klíringtag hitelezői ne rendelkezhessenek, vagy hogy abban az esetben, ha a klíringtagot veszteség éri valamely – az adott eszközt rendelkezésre bocsátótól eltérő – ügyfelének/ügyfeleinek a nemteljesítése nyomán, akkor a klíringtag ne rendelkezhessen az eszköz felett e veszteségek fedezése céljából;

2. „központi szerződő félhez kapcsolódó ügylet”: az ügyfél és a klíringtag közötti, a 301. cikk (1) bekezdésében felsorolt olyan szerződés vagy ügylet, amely közvetlenül kapcsolódik az adott klíringtag és egy központi szerződő fél közötti, az említett bekezdésben felsorolt szerződéshez vagy ügylethez;

3. „klíringtag”: a 648/2012/EU rendelet 2. cikkének 14. pontjában meghatározott klíringtag;

4. „ügyfél”: a 648/2012/EU rendelet 2. cikkének 15. pontjában meghatározott ügyfél, vagy olyan vállalkozás, amely egy klíringtaggal az említett rendelet 4. cikkének (3) bekezdésével összhangban közvetett elszámolási megállapodást kötött.

301. cikk

Tárgyi hatály

(1) E szakasz az alábbi szerződésekre és ügyletekre alkalmazandó, feltéve, hogy ezek központi szerződő féllel fennálló szerződések, illetve folyamatban lévő ügyletek:

a) a II. mellékletben felsorolt szerződések és a hitelderivatívák;

b) repoügyletek;

c) értékpapírok vagy áruk kölcsönadására vagy kölcsönvételére vonatkozó ügyletek;

d) hosszú kiegyenlítési idejű ügyletek;

e) értékpapírügylethez kapcsolódó hitelügyletek;

(2) Az intézmények eldönthetik, hogy az (1) bekezdésben felsorolt, valamely elfogadott központi szerződő féllel fennálló szerződéseket, illetve folyamatban lévő ügyleteket kívánják-e az alábbi két eljárás valamelyike alapján kezelni:

a) a kereskedési kitettségek és a garanciaalaphoz tett hozzájárulások kapcsán a 306. cikkben meghatározott eljárás – az (1) bekezdése b) pontjában meghatározott eljárás kivételével –, illetve a 307. cikkben meghatározott eljárás;

▼C2

b) a 310. cikkben meghatározott eljárás.

(3) Az e cikk (1) bekezdésében felsorolt, valamely nem elfogadott központi szerződő féllel fennálló szerződésekre, illetve folyamatban lévő ügyletekre az intézményeknek a 306. cikkben meghatározott eljárást – az (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott eljárás kivételével –, illetve adott esetben a 309. cikkben meghatározott eljárást kell alkalmazniuk.

302. cikk

Központi szerződő féllel szembeni kitettségek monitoringja

(1) Az intézmények monitorozzák a központi szerződő felekkel szembeni valamennyi kitettségüket, és meghatározzák az e kitettségeikről a felső vezetésük és a vezető testület megfelelő bizottsága vagy bizottságai számára történő rendszeres adatszolgáltatásra vonatkozó eljárásokat.

(2) Az intézményeknek a megfelelő forgatókönyv-elemzések és stressztesztek segítségével fel kell mérniük, hogy a központi szerződő felekkel szembeni kitettségek – így többek között a lehetséges jövőbeli hitelkitettségek vagy garanciaalapokhoz tett hozzájárulásokból eredő kitettségek –, illetve amennyiben az intézmények klíringtagként jár el, a 304. cikkben meghatározott szerződéses megállapodásokból eredő kitettségek – fedezésére tartott szavatolótőke az ezen kitettségekben rejlő kockázatokhoz igazodó szintű-e.

303. cikk

A klíringtagok központi szerződő féllel szembeni kitettségeinek kezelése

Amennyiben az intézmény – saját részre vagy egy ügyfél és egy központi szerződő fél közötti közvetítőként – klíringtagként jár el, a központi szerződő féllel szembeni kitettségeire vonatkozó szavatolótőke-követelményt a 301. cikk (2) és (3) bekezdése alapján kell kiszámítania.

304. cikk

A klíringtagok ügyfelekkel szembeni kitettségeinek kezelése

(1) Amennyiben az intézmény klíringtagként jár el, és ilyen minőségében pénzügyi közvetítői szerepet tölt be egy ügyfél és egy központi szerződő fél között, az ügyféllel kötött, a központi szerződő félhez kapcsolódó ügyleteire vonatkozó szavatolótőke-követelményt e fejezet 1–8. szakaszainak, valamint a harmadik rész VI. címének alapján kell kiszámítania.

(2) Amennyiben a klíringtagként eljáró intézmény egy másik klíringtag ügyfelével olyan szerződéses megállapodást köt, amely – a 648/2012/EU rendelet 48. cikkének (5) és (6) bekezdésével összhangban – lehetővé teszi az adott ügyfél számára az e rendelet 305. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett eszközök és pozíciók átruházását, és amely függő kötelezettséget teremt az intézmény számára, az intézmény nulla kitettségértéket rendelhet az adott szerződéses megállapodás alapján létrejövő függő kötelezettséghez.

▼C2

(3) A klíringtagként eljáró intézmény abban az esetben, ha az ügyféllel szembeni kitettségeire vonatkozó szavatolótőke-követelményt a belső modell módszer szerint számítja, rövidebb letéti kockázati periódust is alkalmazhat. Az intézmény által alkalmazott letéti kockázati periódus nem lehet rövidebb öt napnál.

(4) A klíringtagként eljáró intézmény az ügyfelekkel szembeni kitettségeire vonatkozó szavatolótőke-követelményeknek a piaci árazási módszer, a sztenderd módszer vagy az eredeti kitettség szerinti módszer alapján való kiszámításakor szorzótényezőt alkalmazhat a nemteljesítéskori kitettségére (Exposure at default, EAD). Az intézmények által alkalmazható ezen szorzótényezők az alábbiak:

a) öt napos letéti kockázati periódus esetében 0,71;

b) hat napos letéti kockázati periódus esetében 0,77;

c) hét napos letéti kockázati periódus esetében 0,84;

d) nyolc napos letéti kockázati periódus esetében 0,89;

e) kilenc napos letéti kockázati periódus esetében 0,95;

f) tíz napos vagy annál hosszabb letéti kockázati periódus esetében 1.

(5) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben meghatározza, hogy az intézmények milyen letéti kockázati periódusokat alkalmazhatnak a (3) és a (4) bekezdés alkalmazása során.

E szabályozástechnikai standardtervezetek kidolgozása során az EBH az alábbi elveket alkalmazza:

a) a letéti kockázati periódusokat a 301. cikk (1) bekezdésében felsorolt szerződés- és ügylettípusok mindegyikére külön-külön meghatározza;

b) az a) pontban említettek szerint meghatározandó letéti kockázati periódusoknak tükrözniük kell az a) pontban említett szerződések és ügyletek pozíciózárási időtartamát

Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2014. június 30-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

305. cikk

Az ügyfélkitettségek kezelése

(1) Amennyiben az intézmény ügyfél, a klíringtagjával kötött, a központi szerződő félhez kapcsolódó ügyleteire vonatkozó szavatolótőke-követelményt e fejezet – értelemszerűen alkalmazandó – 1-8. szakaszai, illetve a harmadik rész VI. címe alapján kell kiszámítania.

▼C2

(2) Amennyiben az intézmény ügyfél, a klíringtaggal kötött, a központi szerződő félhez kapcsolódó ügyleteiből eredő kereskedési kitettségeire vonatkozó szavatolótőke-követelményt – az (1) bekezdés szerinti módszer sérelme nélkül – a 306. cikk alapján is kiszámíthatja, feltéve hogy az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

a) az intézménynek az ezen ügyletekhez kapcsolódó pozíciói és eszközei mind a klíringtag, mind a központi szerződő fél szintjén meg vannak különböztetve és el vannak különítve mind a klíringtag, mind az adott klíringtag többi ügyfelének pozícióitól és eszközeitől, és ezen megkülönböztetés és elkülönítés eredményeképp a klíringtag, illetve ügyfele vagy ügyfelei nemteljesítése vagy fizetésképtelensége esetén ezek a pozíciók és eszközök fizetésképtelenségi eljárásba nem bevonhatók;

b) az adott intézményre vagy a központi szerződő félre vonatkozó törvények, rendeletek, szabályok és szerződéses megállapodások megkönnyítik, hogy az eredeti klíringtag nemteljesítése vagy fizetésképtelensége esetén az ügyfélnek az érintett szerződésekhez és ügyletekhez kapcsolódó pozícióit, illetve a kapcsolódó biztosítékokat egy másik klíringtagra ruházzák át az alkalmazandó letéti kockázati periódus alatt. Ilyen helyzetben az ügyfél pozícióit és a biztosítékokat piaci értéken átruházzák, kivéve ha az ügyfél a pozíció piaci értéken való lezárását kéri;

c) az intézménynek független, indokolással alátámasztott írásbeli jogi szakvélemény áll rendelkezésére, mely megállapítja, hogy jogi úton történő igényérvényesítés esetén az illetékes bíróságok és közigazgatási hatóságok azt állapítanák meg, hogy az ügyfelet klíringtagjának vagy klíringtagja bármely ügyfelének fizetésképtelensége folytán nem érné veszteség sem az intézményre, klíringtagjára vagy klíringtagjai ügyfeleire, valamint a központi szerződő félre érvényes joghatóság keretébenalkalmazandó jog, sem pedig az intézmény által a központi szerződő félen keresztül elszámolt ügyletekre és szerződésekre vonatkozó jog, a biztosítékra vonatkozó vagy a b) pontban előírt feltétel teljesítéséhez esetleg megkötendő szerződésre vagy megállapodásra vonatkozó jog alapján;

d) a központi szerződő fél elfogadott központi szerződő félnek minősül.

(3) A (2) bekezdésben meghatározott feltételek sérelme nélkül, amennyiben egy olyan intézmény, amely ügyfél, nem rendelkezik védelemmel a klíringtag és a klíringtag valamely másik tagja együttes nemteljesítéséből eredő veszteségekkel szemben, de a (2) bekezdésben foglalt összes többi feltétel teljesül, az ügyfél a klíringtaggal kötött, a központi szerződő félhez kapcsolódó ügyleteiből eredő kereskedési kitettségeire vonatkozó szavatolótőke-követelményt kiszámíthatja a 306. cikk alapján; ebben az esetben azonban az említett cikk (1) bekezdése a) pontjában említett 2 %-os kockázati súly helyett 4 %-os kockázati súlyt kell alkalmaznia.

(4) Amennyiben egy olyan intézmény, amely ügyfél, valamely központi szerződő fél szolgáltatásait a 648/2012/EU rendelet 4. cikkének (3) bekezdésével összhangban közvetett elszámolási megállapodások révén veszi igénybe, az adott intézmény csak abban az esetben alkalmazhatja a (2) vagy a (3) bekezdésben meghatározott eljárást, ha az adott bekezdésben szabott feltételek a közvetítői lánc mindegyik elemének szintjén teljesülnek.

▼C2

306. cikk

A kereskedési kitettségekhez kapcsolódó szavatolótőke-követelmény

(1) Az intézménynek a központi szerződő felekkel szembeni kereskedési kitettségei kapcsán az alábbi eljárást kell alkalmaznia:

a) az elfogadott központi szerződő felekkel szembeni kereskedési kitettségeinek kitettségértékeire 2 %-os kockázati súlyt kell alkalmaznia;

b) a nem elfogadott központi szerződő felekkel fennálló összes kereskedési kitettségére a 107. cikk (2) bekezdése b) pontjában foglaltaknak megfelelően a hitelkockázat sztenderd módszere esetében használt kockázati súlyt kell alkalmaznia;

c) amikor az intézmény pénzügyi közvetítőként jár el valamely ügyfele és egy központi szerződő fél között, és a központi szerződő félhez kapcsolódó ügylet feltételei alapján az intézmény nem köteles megtéríteni az ügyfélnek a központi szerződő fél nemteljesítése esetén az adott ügylet értékében bekövetkező változásokból eredő veszteségeket. Az adott, központi szerződő félhez kapcsolódó ügyletnek megfelelő, a központi szerződő féllel fennálló ügylet kitettségértéke nullával egyenlő.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve, amennyiben egy központi szerződő félnek vagy klíringtagnak biztosítékként nyújtott eszközök fizetésképtelenségi eljárásba nem bevonhatók abban az esetben, ha a központi szerződő fél, a klíringtag vagy klíringtag egy vagy több ügyfele fizetésképtelenné válik, az intézmény nulla kitettségértéket rendelhet ezen eszközök partnerkockázati kitettségéhez.

(3) Az intézménynek a központi szerződő féllel szembeni kereskedési kitettségeinek kitettségértékét, amennyiben ez szükséges, e fejezet 1-8. szakaszai alapján kell kiszámítania.

(4) A 92. cikk (3) bekezdése alkalmazásában a központi szerződő felekkel szembeni kereskedési kitettségeinek kockázattal súlyozott kitettségértékeinek kiszámításához az intézménynek a központi szerződő felekkel szembeni, az e cikk (2) és (3) bekezdésével összhangban kiszámított kereskedési kitettségeinek összegét meg kell szoroznia az e cikk (1) bekezdése alapján megállapított kockázati súllyal.

307. cikk

A központi szerződő fél garanciaalapjához tett előre befizetett hozzájárulásokhoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmények

A klíringtagként eljáró intézménynek a központi szerződő fél garanciaalapjához tett hozzájárulásaiból eredő kitettsége kapcsán az alábbi eljárást kell alkalmaznia:

a) az elfogadott központi szerződő fél garanciaalapjához való előre befizetett hozzájáruláshoz kapcsolódó szavatolótőke-követelményt a 308. cikkben meghatározott módszerrel kell kiszámítani.

b) a nem elfogadott központi szerződő fél garanciaalapjához való előre befizetett hozzájáruláshoz kapcsolódó szavatolótőke-követelményt a 309. cikkben meghatározott módszerrel kell kiszámítani.

▼C2

308. cikk

Elfogadott központi szerződő fél garanciaalapjához tett, előre befizetett hozzájárulásokhoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény

(1) Az intézmény által valamely elfogadott központi szerződő fél garanciaalapjához tett, előre befizetett hozzájárulás kitettségértéke (DF_i) a befizetett összeggel vagy az adott intézmény által átadott eszközöknek a hozzájárulás azon részével csökkentett piaci értékével egyenlő, amelyet az elfogadott központi szerződő fél esetleg már felhasznált az egy vagy több klíringtagja nemteljesítéséből adódó veszteségek fedezésére.

(2) Az intézménynek az előre befizetett hozzájárulásából (DF_i) eredő kitettségéhez kapcsolódó szavatolótőke-követelményt (K_i) az alábbiak szerint kell kiszámítania:

$$K_i = \left(1 + \beta \cdot \frac{N}{N-2}\right) \cdot \frac{DF_i}{DF_{CM}} \cdot K_{CM}$$

ahol

β = a koncentrációs tényező, a központi szerződő fél által az intézmény részére adott tájékoztatás szerint;

N = a klíringtagok száma, a központi szerződő fél által az intézmény részére adott tájékoztatás szerint;

DF_{CM} = a központi szerződő fél összes klíringtagja (clearing member, CM) által a garanciaalapba (default fund, DF) teljesített előre befizetett hozzájárulások összege$(\sum_i DF_i)$, a központi szerződő fél által az intézmény részére adott tájékoztatás szerint;

K_{CM} = a központi szerződő fél valamennyi klíringtagjára a (3) bekezdésben meghatározott, alkalmazandó képlet szerint számított szavatolótőke-követelmények összege$(\sum_i K_i)$.

(3) A K_{CM} értéket az intézménynek az alábbiak szerint kell kiszámítania:

a) ha $K_{CCP} \leq DF_{CCP}$, az intézménynek az alábbi képletet kell alkalmaznia:

$$K_{CM} = c_1 \cdot DF^*_{CM};$$

b) ha $DF_{CCP} < K_{CCP} \leq DF^*$, az intézménynek az alábbi képletet kell alkalmaznia:

$$K_{CM} = c_2 \cdot (K_{CCP} - DF_{CCP}) + c_1 \cdot (DF^* - K_{CCP});$$

c) ha $DF^* < K_{CCP}$, az intézménynek az alábbi képletet kell alkalmaznia:

$$K_{CM} = c_2 \cdot \mu \cdot (K_{CCP} - DF^*) + c_2 \cdot DF^*_{CM}$$

▼C2

ahol

DF_{CCP} = a központi szerződő fél (central counterparty, CCP) előre finanszírozott pénzügyi forrásai, a központi szerződő fél által az intézmény részére adott tájékoztatás szerint;

K_{CCP} = a központi szerződő fél feltételezett tőkéje, a központi szerződő fél által az intézmény részére adott tájékoztatás szerint;

DF = az előre befizetett hozzájárulások teljes összege

DF* = $DF_{CCP} + DF^*_{CM}$;

DF^*_{CM} = $DF_{CM} - 2 \cdot \overline{DF_i}$;;

$\overline{DF_i}$ = az átlagos előre befizetett hozzájárulás, $\frac{1}{N} \cdot DF_{CM}$, a központi szerződő fél által az intézmény részére adott tájékoztatás szerint;

c_1 = nagyságú tőketényezőmax $\left\{ \frac{1.6\ \%}{\left(\frac{DF^*}{K_{CCP}} \right)^{0.3}}, 0.16\% \right\}$

c_2 = 100 %-nak megfelelő tőketényező;

μ = 1,2.

(4) A 92. cikk (3) bekezdése alkalmazásában az intézménynek az előre befizetett hozzájárulásából eredő kitettsége kockázattal súlyozott kitettségértékének a kiszámításához a (2) bekezdés alapján meghatározott szavatolótőke-követelményt (K_i) meg kell szoroznia 12,5-del.

(5) Amennyiben a K_{CCP} nulla, az intézményeknek a (3) bekezdés szerinti számítás alkalmazásában c_1 értékét 0,16 %-nak kell venniük.

309. cikk

Szavatolótőke-követelmények a nem elfogadott központi szerződő fél garanciaalapjához való előre befizetett hozzájárulás és az előre be nem befizetett hozzájárulás kapcsán

(1) Az intézménynek az alábbi képletet kell alkalmaznia a valamely nem elfogadott központi szerződő fél garanciaalapjához tett, előre befizetett hozzájárulásaiból (DF_i) és előre be nem befizetett hozzájárulásaiból (unfunded contributions, UC_i) eredő kitettségeihez kapcsolódó szavatolótőke-követelmény (K_i) kiszámítására:

$$K_i = c2 \cdot \mu \cdot (DF_i + UC_i)$$

amelyben c_2 és μ meghatározását a 308. cikk (3) bekezdése tartalmazza.

▼C2

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában előre be nem befizetett hozzájárulás alatt olyan hozzájárulás értendő, amelyre vonatkozóan valamely, klíringtagként eljáró intézmény szerződéses kötelezettséget vállalt, hogy azt a központi szerződő fél rendelkezésére bocsátja, miután az adott központi szerződő fél az egy vagy több klíringtagja nemteljesítését követően felmerült veszteségei fedezésére már kimerítette garanciaalapját.

(3) A 92. cikk (3) bekezdése alkalmazásában az intézménynek az előre befizetett hozzájárulásából eredő kitettsége kockázattal súlyozott kitettségértékének a kiszámításához az (1) bekezdés alapján meghatározott szavatolótőke-követelményt (K_i) meg kell szoroznia 12,5-del.

310. cikk

Az elfogadott központi szerződő féllel szembeni kitettségekhez kapcsolódó szavatolótőke-követelmény kiszámításának alternatív módszere

Az intézménynek az alábbi képletet kell alkalmaznia a valamely elfogadott központi szerződő féllel szembeni saját kereskedési kitettségeire és ügyfele kereskedési kitettségeire (trade exposures, TE_i), továbbá az adott elfogadott központi szerződő fél garanciaalapjához tett, előre befizetett hozzájárulásaira (DF_i) vonatkozó szavatolótőke-követelmény (K_i) kiszámítására:

$$K_i = 8\% \cdot min\left[2\% \cdot TE_i + 1\,250\% \cdot DF_i; 20\% \cdot TE_i\right]$$

311. cikk

Szavatolótőke-követelmények a bizonyos feltételeket már nem teljesítő központi szerződő felekkel szembeni kitettségekhez kapcsolódóan

(1) Az alábbi feltételek legalább egyikének teljesülése esetén az intézménynek az e cikkben foglalt eljárást kell alkalmaznia:

a) az intézmény a 648/2012/EU rendelet 50b. cikke j) pontja ii. alpontjának megfelelően értesítést kapott valamely központi szerződő féltől, mely szerint a központi szerződő fél a továbbiakban nem számítja ki a K_{CCP} értéket;

b) az intézménynek tudomására jutott – az általa igénybe vett központi szerződő fél illetékes hatósága által vagy a központi szerződő fél által közzétett nyilvános bejelentés vagy értesítés nyomán –, hogy a központi szerződő fél a továbbiakban nem fogja teljesíteni az engedélyezésre vagy adott esetben az elismerésre vonatkozó feltételeket.

(2) Amennyiben csak az (1) bekezdés a) pontjában említett feltétel teljesül, az intézmény illetékes hatóságának ellenőriznie kell, hogy a központi szerződő fél milyen indokkal hagyott fel a K_{CCP} számításával.

Amennyiben az illetékes hatóság úgy ítéli meg, hogy az első albekezdésben említett indokok megalapozottak, engedélyezheti a tagállamában működő intézmények számára, hogy azok az adott központi szerződő féllel szembeni kereskedési kitettségeik és garanciaalap-hozzájárulásaik viszonylatában a 310. cikkben foglalt eljárást alkalmazzák. Ilyen engedély megadása esetén az illetékes hatóságnak nyilvánosságra kell hoznia a döntés indokait.

▼C2

Amennyiben az illetékes hatóság megítélése szerint az első albekezdésben említett indokok nem megalapozottak, a tagállamában működő valamennyi intézménynek – tekintet nélkül arra, hogy azok milyen eljárás alkalmazását választották a 301. cikk (2) bekezdésének megfelelően – az e cikk (3) bekezdése a)–d) pontjában foglalt eljárást kell alkalmaznia.

(3) Amennyiben az (1) bekezdés b) pontjában említett feltétel teljesül – tekintet nélkül arra, hogy egyúttal az említett bekezdés a) pontjában említett feltétel is teljesül-e –, az intézmény az említett bekezdés b) pontjában említett körülmény felmerülésétől számított három hónapon belül – vagy annál korábban, amennyiben az intézmény illetékes hatósága ezt előírja – az alábbiak szerint köteles eljárni az adott központi szerződő féllel szembeni kitettségei viszonylatában:

a) a továbbiakban nem alkalmazza a 301. cikk (2) bekezdésének megfelelően választott eljárást;

b) az adott központi szerződő féllel szembeni kereskedési kitettségeire a 306. cikk (1) pontjának b) pontjában meghatározott eljárást alkalmazza;

c) az adott központi szerződő fél garanciaalapjához való előre befizetett hozzájárulásaira és előre be nem befizetett hozzájárulásaira a 309. cikkben meghatározott eljárást alkalmazza;

d) az adott központi szerződő féllel szembeni, a b) és c) pontban említettektől eltérő kitettségeit a hitelkockázatra vonatkozó, 2. fejezet szerinti sztenderd módszernek megfelelően, vállalattal szembeni kitettségként kezeli.

III. CÍM

A MŰKÖDÉSI KOCKÁZAT SZAVATOLÓTŐKE-KÖVETELMÉNYE

1. FEJEZET

A különböző módszerek alkalmazására irányadó általános alapelvek

312. cikk

Engedélyezés és értesítés

(1) A sztenderd módszert akkor alkalmazhatják az intézmények, ha a 2013/36/EU irányelv 74. és 85. cikkében meghatározott általános kockázatkezelési normákon felül a 320. cikkben meghatározott kritériumokat is teljesítik. Az intézményeknek a sztenderd módszer alkalmazása előtt értesíteniük kell arról az illetékes hatóságokat.

▼C2

Az illetékes hatóságok akkor engedélyezik az alternatív irányadó mutató használatát az intézmények számára a „lakossági banki tevékenység” és a „kereskedelmi banki tevékenység” üzletágak vonatkozásában, amennyiben a 319. cikk (2) bekezdésében, valamint a 320. cikkben foglalt feltételek teljesülnek.

(2) Az illetékes hatóságok akkor engedélyezik az intézmények számára a működési kockázat mérésére szolgáló, saját rendszereiken alapuló fejlett mérési módszerek használatát,, amennyiben a 321. és 322. cikkben rögzített valamennyi minőségi és mennyiségi követelmény teljesül, és amennyiben az intézmények teljesítik a 2013/36/EU irányelv 74. és 85. cikkében, valamint az említett irányelv VII. címe 3. fejezetének II. szakaszában meghatározott általános kockázatkezelési normákat.

Az intézményeknek engedélyért kell folyamodniuk illetékes hatóságaikhoz, ha a hatály jelentős kiterjesztését vagy jelentős módosításokat kívánnak végrehajtani a fejlett mérési módszereken. Az illetékes hatóságok csak abban az esetben adhatják meg az engedélyt, ha az intézmények a hatály jelentős kiterjesztését vagy a jelentős módosításokat követően továbbra is megfelelnek az első albekezdésben meghatározott követelményeknek.

(3) Az intézmények a fejlett mérési módszer általuk alkalmazott modelljében végrehajtott minden módosításáról értesítik az illetékes hatóságokat.

(4) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a következők részletes meghatározása érdekében:

a) az értékelési módszertan, amelynek alapján az illetékes hatóságok engedélyezik az intézmények számára a fejlett mérési módszerek használatát;

b) azon feltételek, amelyek a fejlett mérési módszereken végrehajtott kiterjesztések és módosítások jelentőségének értékelésére szolgálnak;

c) a (3) bekezdésben előírt értesítésre vonatkozó szabályok.

Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezetet 2014. december 31-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

313. cikk

Visszatérés a kevésbé összetett módszerek alkalmazásához

(1) A sztenderd módszert alkalmazó intézmények csak abban az esetben térhetnek vissza az alapmutató módszeréhez, ha teljesítik a (3) bekezdésben foglalt feltételeket.

▼C2

(2) A fejlett mérési módszereket alkalmazó intézmények csak abban az esetben térhetnek vissza a sztenderd módszerhez vagy az alapmutató módszeréhez, ha teljesítik a (3) bekezdésben foglalt feltételeket.

(3) Az intézmény csak abban az esetben térhet vissza kevésbé összetett módszer alkalmazásához a működési kockázat vonatkozásában, ha mindkét alábbi feltétel teljesül:

a) az intézmény az illetékes hatóságnak kielégítően bizonyította, hogy a kevésbé összetett módszert nem a működési kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény csökkentése érdekében kívánja alkalmazni, hanem az az intézmény tevékenységének jellegéből és összetettségéből adódóan szükséges, továbbá nem gyakorol lényeges negatív hatást az intézmény fizetőképességére vagy hatékony működésikockázat-kezelési képességére;

b) az intézmény megkapta az illetékes hatóság előzetes engedélyét.

314. cikk

Különböző módszerek együttes alkalmazása

(1) Amennyiben erre engedélyt kapnak az illetékes hatóságoktól, az intézmények alkalmazhatják a különböző módszerek kombinációját. Az illetékes hatóságok akkor adják meg az említett engedélyt, amennyiben a vonatkozó, a (2)–(4) bekezdésekben rögzített követelmények teljesülnek.

(2) Az intézmény a fejlett mérési módszert akkor használhatja az alapmutató módszerével vagy a sztenderd módszerrel együtt, ha mindkét alábbi feltétel teljesül:

a) az intézmény által használt módszerek kombinációja az intézmény minden működési kockázatát lefedi, és az illetékes hatóságok megfelelőnek találják az intézmény által a különböző tevékenységek, földrajzi helyek, jogi struktúrák vagy egyéb belsőleg meghatározott felosztás szerinti területek lefedésére használt módszertant;

b) a 320. cikkben meghatározott kritériumok és a 321. és 322. cikkben rögzített követelmények teljesülnek a sztenderd módszer, illetve a fejlett mérési módszer által lefedett tevékenységek vonatkozásában.

(3) Azon intézmények esetében, amelyek a fejlett mérési módszert az alapmutató módszerével vagy a sztenderd módszerrel együtt kívánják használni, az illetékes hatóságok a következő kiegészítő feltételekhez kötik az engedély megadását:

a) ez a módszer a fejlett mérési módszer bevezetésének időpontjában az intézmény működési kockázatának jelentős részét tükrözi;

▼C2

b) az intézmény kötelezettséget vállal, hogy a fejlett mérési módszert az illetékes hatóságoknak benyújtott és azok által jóváhagyott ütemterv szerint kiterjeszti tevékenységei jelentős része vonatkozásában.

(4) Egy intézmény csak kivételes esetben kérheti valamely illetékes hatóságtól az alapmutató módszere és a sztenderd módszer együttes alkalmazásának engedélyezését, például új üzleti érdekeltség közelmúltbeli megszerzése esetén, ahol a sztenderd módszer esetleg csak egy átmeneti időszak után alkalmazható.

Az illetékes hatóság csak akkor adhatja meg ezt az engedélyt, ha az intézmény kötelezettséget vállalt, hogy a sztenderd módszert az illetékes hatóságnak benyújtott és az általa jóváhagyott ütemterv szerint kiterjeszti.

(5) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a következők részletes meghatározása érdekében:

a) az illetékes hatóságok által a (2) bekezdés a) pontjában említet módszertan értékelésére alkalmazandó kritériumok;

b) az illetékes hatóságok által annak eldöntéséhez alkalmazandó kritériumok, hogy alkalmazzák-e a (3) bekezdésben említett kiegészítő feltételeket.

Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2016. december 31-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

2. FEJEZET

Az alapmutató módszere

315. cikk

Szavatolótőke-követelmény

(1) Az alapmutató módszere esetében a működési kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény a 316. cikkben meghatározott irányadó mutató hároméves átlaga 15 %-ának felel meg.

Az intézményeknek az üzleti év végén az utolsó három tizenkét hónapos megfigyelése (adatsora) alapján kell kiszámítaniuk az irányadó mutató hároméves átlagát. Ha nem állnak rendelkezésre auditált adatok, az intézmények üzleti becslést is alkalmazhatnak.

▼C2

(2) Ha az intézmény három évnél rövidebb ideje működik, az irányadó mutató kiszámításához a jövőre vonatkozó üzleti becsléseket is felhasználhat, feltéve hogy – amint rendelkezésre állnak – a tényleges múltbeli adatokat kezdi alkalmazni.

(3) Amennyiben az intézmény bizonyítani tudja az illetékes hatóság számára, hogy – egyesülés, felvásárlás vagy szétválás, vagy bizonyos egységek vagy tevékenységek megszűnése miatt a hároméves átlagnak az irányadó mutató kiszámítása céljára való felhasználása a működési kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény torz becslését eredményezné, az illetékes hatóság engedélyezheti az intézmény számára a számítás olyan módon történő módosítását, amely figyelembe veszi az említett eseményeket, és erről megfelelő módon tájékoztatja az EBH-t. Ilyen körülmények esetén az illetékes hatóság saját kezdeményezésre is előírhatja az intézmény számára a számítás módosítását.

(4) Amennyiben valamely adott megfigyelés esetében az irányadó mutató értéke negatív vagy nulla, ezt az adatot az intézmények nem vehetik figyelembe a hároméves átlag kiszámítása során. Az intézményeknek a hároméves átlagot úgy kell kiszámítaniuk, hogy a pozitív értékek összegét elosztják a pozitív értékek előfordulásának számával.

316. cikk

Irányadó mutató

(1) Azon intézmények esetében, amelyek a 86/635/EGK irányelvvel létrehozott számviteli standardokat alkalmazzák, az irányadó mutató az e bekezdésben szereplő 1. táblázatban felsorolt elemek összege; ezek az elemek az intézmények eredménykimutatásának az említett irányelv 27. cikke szerinti számviteli kategóriáin alapulnak. Az intézményeknek az összeg kiszámítása során minden elemet annak pozitív vagy negatív előjelével együtt kell figyelembe venniük.

1. táblázat

1 Kapott kamatok és kamatjellegű bevételek

2 Fizetendő kamatok és kamatjellegű ráfordítások

3 Bevétel részvényekből és egyéb rögzített/változó hozamú értékpapírokból

4 Kapott jutalékok/díjak

5 Fizetendő jutalékok/díjak

6 Pénzügyi műveletek nettó eredménye

7 Egyéb működési bevételek

Az intézményeknek úgy kell kiigazítaniuk ezen elemeket, hogy azok megfeleljenek a következő rendelkezéseknek:

a) az intézményeknek az irányadó mutatót a megképzett céltartalék és elszámolt értékvesztés és működési költségek levonása előtt kell kiszámítaniuk. Az intézményeknek a működési költségekben szerepeltetniük kell az azon harmadik felek által nyújtott, kiszervezett szolgáltatásokért fizetett díjakat, amelyek az intézménynek nem anyavállalatai vagy leányvállalatai, illetve nem leányvállalatai az intézmény anyavállalatának. Az intézmények a harmadik felek által nyújtott, kiszervezett szolgáltatásokért fizetett díjakkal csökkenthetik az irányadó mutatót, amennyiben a harmadik fél ezen rendelet vagy azzal egyenértékű szabályozás alá tartozik;

▼C2

b) az irányadó mutató kiszámítása során az intézmények nem vehetik figyelembe a következő elemeket:

i. a nem kereskedési könyvben szereplő tételek eladásából származó realizált eredmény;

ii. rendkívüli vagy nem rendszeres tételekből származó bevétel;

iii. biztosításból származó bevétel.

c) amennyiben a kereskedési tételek újraértékelése az eredménykimutatás részét képezi, az intézmények az újraértékelésből származó eredményt is figyelembe vehetik. Amennyiben az intézmények a 86/635/EGK irányelv 36. cikkének (2) bekezdését alkalmazzák, az eredménykimutatásban szereplő újraértékelésből származó eredményt is figyelembe kell venniük.

(2) Amennyiben az intézmények a 86/635/EK irányelv által meghatározott számviteli standardoktól eltérő számviteli előírásokat alkalmaznak, az irányadó mutatót azon adatok alapján kell kiszámítaniuk, amelyek legjobban tükrözik az e cikkben meghatározott fogalmakat.

(3) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezetet dolgoz ki a (2) bekezdésben említett irányadó mutató számítási módszertanának meghatározásáról.

Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezetét 2017. december 31-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

3. FEJEZET

Sztenderd módszer

317. cikk

Szavatolótőke-követelmény

(1) A sztenderd módszer szerint az intézményeknek a 318. cikkben rögzített alapelvekkel összhangban a (4) bekezdésben található 2. táblázatban meghatározott üzletágakra kell bontaniuk tevékenységeiket.

(2) Az intézményeknek a működési kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelményt a (4) bekezdésben található 2. táblázatban szereplő valamennyi üzletágra vonatkozó éves szavatolótőke-követelmények összegének hároméves átlagaként kell kiszámítaniuk. Az egyes üzletágak éves szavatolótőke-követelménye a 2. táblázatban említett megfelelő béta-faktor és az irányadó mutató adott üzletághoz rendelt része szorzatának felel meg.

▼C2

(3) Az intézmények bármely adott évben korlátlanul elszámolhatják a valamely üzletágban a negatív irányadó mutatóból következő negatív szavatolótőke-követelményt más üzletágak pozitív szavatolótőke-követelményével szemben. Ha azonban egy adott éven belül az üzletágak összevont szavatolótőke-követelménye negatív, az intézményeknek abban az évben a számlálóban zéró értéket kell feltüntetniük.

(4) Az intézményeknek az üzleti év végén az utolsó három tizenkét hónapos megfigyelés alapján kell kiszámítaniuk a (2) bekezdésben említett összeg hároméves átlagát. Ha nem állnak rendelkezésre auditált adatok, az intézmények üzleti becslést is alkalmazhatnak.

Amennyiben az intézmény bizonyítani tudja az illetékes hatóság számára, hogy egyesülés, felvásárlás vagy szétválás,vagy bizonyos egységek vagy tevékenységek megszűnése miatt a hároméves átlagnak az irányadó mutató kiszámítása céljára való felhasználása a működési kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény torz becslését eredményezné, az illetékes hatóság engedélyezheti az intézmény számára a számítás olyan módon történő módosítását, amely figyelembe veszi az említett eseményeket, és erről megfelelő módon tájékoztatja az EBH-t. Ilyen körülmények esetén az illetékes hatóság saját kezdeményezésre is előírhatja az intézmény számára a számítás módosítását.

Ha az intézmény három évnél rövidebb ideje működik, az irányadó mutató kiszámításához a jövőre vonatkozó üzleti becsléseket is felhasználhat, feltéve hogy amint a tényleges múltbeli adatok legkorábban rendelkezésre állnak, attól az időponttól azokra támaszkodik.

2. táblázat

Üzletág	Tevékenységek felsorolása	Százalék (béta-faktor)
Vállalati pénzügyek	Pénzügyi instrumentumok elhelyezése az eszköz vételére vonatkozó kötelezettségvállalással (jegyzési garanciavállalás) és/vagy a kibocsátás átvételére irányuló kötelezettségvállalás alapján történő kihelyezése Jegyzési garanciavállaláshoz kapcsolódó szolgáltatás Befektetési tanácsadás Tőkeszerkezettel, üzleti stratégiával és az ezekkel összefüggő kérdésekkel, valamint az egyesüléssel és a vállalatfelvásárlással kapcsolatos tanácsadás és szolgáltatás Befektetés elemzés, pénzügyi elemzés és pénzügyi instrumentumokkal végzett ügyletekhez kapcsolódó általános ajánlások más formái.	18 %
Kereskedés és értékesítés	Saját számlás kereskedés Pénzalkuszi tevékenység Pénzügyi instrumentummal kapcsolatos megbízás felvétele és továbbítása Megbízás végrehajtása az ügyfél nevében Pénzügyi instrumentum kihelyezése az instrumentum átvételére vonatkozó kötelezettségvállalás nélkül Multilaterális kereskedési rendszer működtetése	18 %

▼C2

Üzletág	Tevékenységek felsorolása	Százalék (béta-faktor)
Lakossági közvetítői tevékenység (Magánszemélyeknek vagy a 123. cikkben meghatározott, a lakossággal szembeni kitettségek osztályára vonatkozó kritériumokat teljesítő kkv-k)	Pénzügyi instrumentummal kapcsolatos megbízás felvétele és továbbítása Megbízás végrehajtása az ügyfél nevében Pénzügyi instrumentum kihelyezése az instrumentum átvételére vonatkozó kötelezettségvállalás nélkül	12 %
Kereskedelmi banki tevékenység	Betétek és más visszafizetendő pénzeszközök elfogadása Hitelezés Pénzügyi lízing Garancia és kötelezettségvállalás	15 %
Lakossági banki tevékenység (Magánszemélyeknek vagy a 123. cikkben meghatározott, a lakossággal szembeni kitettségek osztályára vonatkozó kritériumokat teljesítő kkv-knak nyújtott szolgáltatások)	Betétek és más visszafizetendő pénzeszközök elfogadása Hitelezés Pénzügyi lízing Garancia és kötelezettségvállalás	12 %
Fizetési és kiegyenlítési szolgáltatások	Pénzforgalmi szolgáltatások Fizetőeszközök kibocsátása és kezelése	18 %
Ügynöki szolgáltatások	Pénzügyi instrumentumok megőrzése és nyilvántartása az ügyfelek számláján, beleértve a letéti őrzést és kapcsolódó szolgáltatásokat, mint pl. készpénz illetve biztosíték kezelése	15 %
Vagyonkezelés	Portfóliókezelés ÁÉKBV-kezelés Vagyonkezelés egyéb formái	12 %

318. cikk

Az üzletágakba történő besorolás alapelvei

(1) Az intézményeknek egyedi szabályzatokat és kritériumokat kell kidolgozniuk és dokumentálniuk az irányadó mutatónak a 317. cikkben rögzített sztenderd kereten belüli elhelyezésére. E szabályzatokat és kritériumokat szükség szerint felülvizsgálják, és az új vagy változó üzleti tevékenységek és kockázatok figyelembevételével korrigálják.

(2) A tevékenységek üzletágakba történő besorolása során az intézményeknek a következő alapelveket kell alkalmazniuk:

a) az intézményeknek az egyes tevékenységeket teljes körűen és egymást kölcsönösen kizáró módon kell besorolniuk az egyes üzletágakba;

▼C2

b) azon tevékenységeket, amelyek nem illeszkednek az üzletágak szerkezetébe, de az üzletági szerkezetbe tartozó tevékenységhez kapcsolódó kiegészítő tevékenységet jelentenek, az intézményeknek az általuk támogatott üzletághoz kell rendelniük. Ha egy kiegészítő tevékenység egynél több üzletágat támogat, az intézményeknek objektív besorolási kritériumokat kell alkalmazniuk;

c) ha egy tevékenységet nem lehet egy adott üzletághoz rendelni, az intézményeknek a legmagasabb százalékos értéket adó üzletágat kell alkalmazniuk. Az e tevékenységhez kapcsolódó bármely kiegészítő tevékenységhez is ugyanezt az üzletágat kell rendelni;

d) az intézmények belső árképzési módszert alkalmazhatnak az irányadó mutató üzletágak közti megosztásához. Az egyik üzletágban keletkezett, de más üzletágnak tulajdonítható költségek átcsoportosíthatók ahhoz az üzletághoz, amelyre vonatkoznak;

e) a működési kockázat szavatolótőke-követelményének megállapítása során az intézmények következetes módon, a hitelkockázat és piaci kockázat esetében használt kategóriáknak megfelelően sorolják be a tevékenységeket az egyes üzletágakba;

f) a felső vezetés – az intézmény vezető testületének ellenőrzése alatt – felelős a besorolási szabályokért;

g) az egyes üzletágakba történő besorolást az intézményeknek független felülvizsgálatnak kell alávetniük.

(3) Az EBH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki az üzletágak e cikkben rögzített besorolási alapelvei alkalmazási feltételeinek meghatározása céljából.

Az EBH az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket 2017. december 31-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

319. cikk

Alternatív sztenderd módszer

(1) Az alternatív sztenderd módszer esetében az intézményeknek a „lakossági banki tevékenység” és a „kereskedelmi banki tevékenység” üzletágakra a következőket kell alkalmazniuk:

a) az irányadó mutató normalizált jövedelem-mutató, amely a hitelek és követelések 0,035-tel felszorzott névértékének felel meg;

b) a hitelek és követelések a megfelelő hitelportfólióban igénybe vett összegek teljes összegét teszik ki. A „kereskedelmi banki tevékenység” üzletág esetében az intézményeknek a hitelek és követelések névértékében szerepeltetniük kell a nem kereskedési könyvekben szereplő értékpapírokat is.

▼C2

(2) Ahhoz, hogy engedélyt kapjon az alternatív sztenderd módszer használatára, az intézménynek az alábbi feltételek mindegyikét teljesítenie kell:

a) bevételeinek legalább 90 %-a lakossági banki vagy kereskedelmi banki tevékenységekből származik;

b) lakossági banki vagy kereskedelmi banki tevékenységének jelentős része olyan kölcsönökből áll, melyeknél magas a nemteljesítés valószínűsége;

c) az alternatív sztenderd módszer megfelelő alapot biztosít a működési kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény kiszámításához.

320. cikk

A sztenderd módszer alkalmazásának kritériumai

A 312. cikk (1) bekezdésének első albekezdésében említett kritériumok a következők:

a) az intézménynek jól dokumentált rendszerrel kell rendelkeznie a működési kockázat értékelésére és kezelésére, a rendszerhez rendelt egyértelmű felelősségekkel. Meg kell határoznia a működési kockázattal szembeni kitettségét, és nyomon kell követnie a vonatkozó működési kockázati adatokat, beleértve a jelentős veszteségekkel kapcsolatos adatokat is. A rendszert rendszeresen független felülvizsgálatnak kell alávetni, amelyet egy, a felülvizsgálat elvégzéséhez szükséges ismeretekkel rendelkező belső vagy külső félnek kell végrehajtania;

b) az intézmény működési kockázatának értékelésére szolgáló rendszert szorosan integrálni kell az intézmény kockázatkezelési folyamataiba. A rendszer kimenő adatainak az intézmény működési kockázati profiljának monitoringját és kontrollját szolgáló folyamatok szerves részét kell képezniük;

c) az intézménynek a felsővezetés részére történő adatszolgáltatás olyan rendszerét kell bevezetnie, amelynek keretében az intézményen belüli érintett funkciók működési kockázattal kapcsolatos jelentéseket kapnak. Az intézménynek eljárásokkal kell rendelkeznie a vezetői jelentésekben foglalt információk alapján szükséges megfelelő intézkedések végrehajtására.

4. FEJEZET

Fejlett mérési módszerek

321. cikk

Minőségi követelmények

A 312. cikk (2) bekezdésében említett minőségi követelmények a következők:

a) az intézmény belső, működési kockázat mérésére szolgáló rendszerét szorosan integrálni kell a napi kockázatkezelési folyamatokba;

b) az intézménynek rendelkeznie kell egy független, a működési kockázattal kapcsolatos kockázatkezelésért felelős munkaköri funkcióval;

▼C2

c) az intézménynek rendszeresen jelentést kell tennie a működési kockázatból eredő kitettségről és az elszenvedett veszteségről, valamint eljárásokkal kell rendelkeznie a megfelelő korrekciós intézkedések megtételére;

d) az intézmény kockázatkezelési rendszerét alaposan dokumentálni kell. Az intézménynek kidolgozott eljárással kell rendelkeznie a megfelelőség biztosítására, és szabályzatokkal a meg nem felelés kezelésre;

e) az intézménynek rendszeres belső és/vagy külső felülvizsgálatnak kell alávetnie a működési kockázat kezelésére szolgáló folyamatait és a kockázat mérésére szolgáló rendszereit;

f) az intézmény belső validálási folyamatainak megbízhatóan és hatékonyan kell működniük;

g) az intézmény kockázatmérési rendszeréhez kapcsolódó adatáramlásnak és folyamatoknak átláthatónak és hozzáférhetőnek kell lenniük.

322. cikk

Mennyiségi követelmények

(1) A 312. cikk (2) bekezdésében említett mennyiségi követelmények a (2)–(6) bekezdésekben meghatározott, a folyamathoz, a belső és a külső adatokhoz, a forgatókönyv-elemzéshez, az üzleti környezethez és a belső kontroll tényezőkhöz kapcsolódó követelményeket foglalják magukban.

(2) A folyamatra vonatkozó követelmények a következők:

a) az intézménynek a szavatolótőke-követelménye kiszámítása során a várható és nem várható veszteséget is figyelembe kell vennie, kivéve, ha a várható veszteséget belső üzletviteli gyakorlatai révén megfelelő módon tükrözi. A működési kockázat mérésére szolgáló rendszernek meg kell ragadnia a potenciálisan súlyos, kis valószínűségű eseményeket, ezáltal egyéves időszakra 99,9 %-os konfidenciaintervallumnak megfelelő megbízhatóságot kell elérnie;

b) az intézmény működési kockázatának mérésére szolgáló rendszernek tartalmaznia kell a (3)–(6) bekezdésekben meghatározott elemeket: a belső és külső adatokat, a forgatókönyv-elemzést, valamint az üzleti környezetet és a belső kockázati kontroll rendszereket tükröző tényezők alkalmazását. Az intézménynek jól dokumentált módszerrel kell rendelkeznie az említett négy elem használatának súlyozására a működési kockázat mérésére szolgáló átfogó rendszerben.

c) az intézmény kockázatmérési rendszerének tükröznie kell a kockázat főbb tényezőit, amelyek a becsült veszteségeloszlás farok részét befolyásolják;

d) a működési kockázatból eredő veszteségek tekintetében a különböző működési kockázati becslések közötti korrelációt az intézmény csak akkor ismerheti el, ha a korreláció mérésére alkalmazott rendszereik megbízhatóak, azok alkalmazása következetes, és figyelembe veszi az ilyen korrelációs becslések bizonytalanságát, különösen stresszhelyzet esetén. Az intézménynek megfelelő mennyiségi és minőségi módszereket alkalmazva kell érvényesítenie korrelációs feltételezéseiket;

▼C2

e) az intézmény belső kockázatmérési rendszerének következetesnek kell lennie, és el kell kerülnie az e rendelet más területein elismert minőségi értékelések vagy kockázatcsökkentési módszerek többszörös beszámítását.

(3) A belső adatokhoz kapcsolódó követelmények a következők:

a) az intézménynek egy legalább 5 éves múltbeli megfigyelési időszakra kell alapoznia a működési kockázattal kapcsolatos belső méréseket. Amennyiben az intézmény először alkalmazza a fejlett mérési módszert, hároméves múltbeli megfigyelési időszakot is alkalmazhat;

b) az intézménynek be kell tudni sorolnia a múltbeli belső veszteségre vonatkozó adatait a 317. cikkben meghatározott üzletágakba és a 324. cikkben meghatározott eseménytípusokba, valamint ezeket az adatokat az illetékes hatóságok számára kérésre be kell tudniuk mutatni. Kivételes körülmények között az intézmény az intézmény egészét érintő veszteségeket egy kiegészítő, „társasági szintű tételek” üzletághoz rendelheti. Az intézménynek dokumentált és objektív kritériumokkal kell rendelkeznie a veszteségek meghatározott üzletágakba és eseménytípusokba történő besorolásához. Azokat a működési kockázatból adódó veszteségeket, amelyek a hitelkockázathoz kapcsolódnak, és amelyeket a múltban a belső hitelkockázati adatbázisokban rögzítettek, az intézménynek a működési kockázati adatbázisokban kell szerepeltetnie és külön jelölnie. Az ilyen veszteségekhez nem rendelhető működési kockázati szavatolótőke-követelmény, feltéve hogy az intézménynek azokat a hitelkockázati szavatolótőke-követelmény számítása során figyelembe kell vennie. A piaci kockázathoz kapcsolódó, működési kockázatból adódó veszteségeket az intézménynek figyelembe kell vennie a működési kockázati szavatolótőke-követelmény számítása során;

c) az intézmény belső veszteségadatainak átfogónak kell lenniük abban az értelemben, hogy megragadják valamennyi vonatkozó alrendszer és földrajzi régió összes főbb tevékenységét és kitettségeit. Az intézményeknek tudni kell bizonyítani, hogy a kizárt tevékenységek vagy kitettségek sem egyenként, sem együttesen nem befolyásolnák lényegesen az átfogó kockázati becsléseket. Az intézményeknek a belső veszteségadatok gyűjtéséhez megfelelő küszöbértéket kell meghatározniuk a veszteségre vonatkozóan;

d) a bruttó veszteség összegével kapcsolatos információkon túl az intézményeknek információt kell gyűjteniük a veszteséget okozó esemény dátumáról, a bruttó veszteség összegének esetleges megtérüléséről, és a veszteség okairól vagy kiváltó tényezőiről;

e) az intézményeknek külön kritériumokkal kell rendelkezniük a valamely központosított funkcióban vagy egynél több üzletágat átfogó tevékenységben bekövetkező veszteséget okozó eseményből eredő veszteségadatok meghatározásához, valamint a nem egyidejűleg jelentkező, de egymáshoz kapcsolódó, veszteséget okozó eseményekből adódó veszteségadatok meghatározásához;

f) az intézményeknek dokumentált eljárásokkal kell rendelkezniük a múltbeli veszteségadatok relevanciájának folyamatos értékelésére; az eljárásoknak ki kell terjedniük arra is, hogy milyen helyzetekben és milyen mértékben van lehetőség felülbírálatra, átsorolásra vagy más kiigazításra, és hogy ki jogosult ilyen döntések meghozatalára.

▼C2

(4) A külső adatokra vonatkozó alkalmazási követelmények a következők:

a) az intézmény működési kockázatának mérésére szolgáló rendszerének megfelelő külső adatokat kell használnia, különösen akkor, ha okkal feltételezhető, hogy a hitelintézet ritkán előforduló, de potenciálisan súlyos veszteségeknek van kitéve. Az intézménynek szisztematikus eljárással kell rendelkeznie azon helyzetek meghatározására, melyek esetében külső adatokat kell használni, valamint az adatoknak a mérési rendszerébe történő integrálására szolgáló módszerek meghatározására;

b) az intézményeknek rendszeresen felül kell vizsgálniuk, dokumentálniuk kell és rendszeres független felülvizsgálatnak kell alávetniük a külső adatok alkalmazására vonatkozó feltételeket és gyakorlatokat.

(5) Az intézménynek szakértői véleményen alapuló forgatókönyvelemzés és külső adatok együttes használatával kell értékelnie a nagyon súlyos eseményekkel szembeni kitettségét. Ezeket az értékeléseket az intézménynek később (megalapozottságukat biztosítandó) a ténylegesen elszenvedett veszteséggel való összehasonlítás révén validálnia kell és újra kell értékelnie.

(6) Az üzleti környezetre és a belső kontroll tényezőkre vonatkozó alkalmazási követelmények a következők:

a) az intézmény egész vállalatra kiterjedő kockázatértékelési módszereinek meg kell ragadniuk azokat a kulcsfontosságú üzleti környezettel kapcsolatos és belső kontroll tényezőket, melyek módosíthatják az intézmény működési kockázati profilját;

b) az egyes tényezők lényeges kockázati tényezőként történő kiválasztását az intézményeknek a tapasztalatokra alapozva, valamint az érintett üzletágak szakértőinek értékelése alapján kell megindokolniuk;

c) az intézményeknek tudniuk kell igazolni az illetékes hatóságok felé a kockázati becsléseknek a tényezők változásaival és a különböző tényezők relatív súlyozásnak változásaival szembeni érzékenységét. A kockázati kontroll funkció javulásának köszönhetően a kockázatok változásának megragadásán kívül az intézmény kockázatmérési rendszerének meg kell ragadnia a tevékenységek összetettségének vagy az üzleti forgalom növekedéséből adódó potenciális kockázatnövekedést is;

d) az intézménynek dokumentálnia kell kockázatmérési rendszerét, és mind az intézményen belüli, mind az illetékes hatóságok általi független felülvizsgálatnak kell alávetni. A folyamatot és az eredményeket az intézménynek később a tényleges belső veszteséggel és releváns külső adatokkal való összehasonlítás révén kell validálni és újraértékelni.

323. cikk

A biztosítás és más kockázat-átruházási mechanizmusok hatása

(1) Az illetékes hatóságok a (2)–(5) bekezdésekben meghatározott feltételek teljesülése esetén engedélyezik az intézményeknek, hogy elismerjék a biztosítás vagy más olyan kockázat-átruházási mechanizmus hatását, amely esetében az intézmény igazolni tudja a mérhető kockázatcsökkentő hatás meglétét.

▼C2

(2) A biztosítást nyújtónak jogosultnak kell lennie biztosítás vagy viszontbiztosítás nyújtására, és kárigény-teljesítési képességére egy külső hitelminősítő intézet által adott legalább olyan minősítéssel rendelkezik, amelyet az EBH a II. cím 2. fejezetében említett, az intézményekkel szembeni kitettségek kockázati súlyozásával kapcsolatos szabályok alapján 3. vagy magasabb fokozatú hitelminőségi besoroláshoz tartozóként határozott meg.

(3) A biztosításnak és az intézmény biztosítási keretrendszerének meg kell felelnie az alábbi feltételeknek:

a) a biztosítás eredeti futamideje legalább egy év. Az egy évnél rövidebb hátralévő lejáratú biztosítások esetén az intézménynek a biztosítás csökkenő hátralévő lejáratának megfelelő csökkentési tényezőt kell alkalmaznia, amelynek mértéke a 90 napos vagy rövidebb hátralévő lejáratú biztosítások esetében akár a teljes 100 %-os csökkentést is elérheti;

b) a biztosítási kötvény felmondási ideje minimum 90 nap;

c) a biztosítási kötvény nem tartalmaz felügyeleti intézkedés nyomán alkalmazható kivételeket vagy korlátozásokat, illetve olyan kivételeket vagy korlátozásokat, amelyek az intézmény felszámolása esetén megakadályoznák, hogy az intézmény felszámolója behajtsa az intézmény által elszenvedett károk után járó kártérítést vagy az intézménynél felmerült költségek megtérítését, az intézményt érintő olyan események kivételével, amelyek a felszámoló kinevezése vagy a felszámolási eljárás megindítása után következnek be. A biztosítási kötvény azonban kizárhat bármilyen, az illetékes hatóságok intézkedéseiből eredő pénzbírságot, büntetést vagy büntető jellegű kártérítést;

d) a kockázatcsökkentés hatását számszerűsítő számításoknak oly módon kell tükrözniük a biztosítási fedezetet, hogy az átlátható kapcsolatban és összhangban legyen a működési kockázat szavatolótőke-követelményének összetett megállapítása során figyelembe vett veszteség tényleges valószínűségével és hatásaival;

e) a biztosítást harmadik fél bocsátja rendelkezésre. Captive biztosítótársasággal vagy társult vállalkozással kötött biztosítás esetén a kitettséget a (2) bekezdésben meghatározott elismerési kritériumokat teljesítő harmadik félre kell átruházni;

f) a biztosítás elismerésére szolgáló rendszer jól alátámasztott és jól dokumentált.

(4) A biztosítás elismerésére használt módszerekben a következő elemek mindegyikét számításba kell venni a biztosítás elismert összegének diszkontálása vagy csökkentése révén:

a) a biztosítás hátralévő futamideje, amennyiben az egy évnél rövidebb;

b) a kötvény felmondási ideje, ha az rövidebb egy évnél;

c) a fizetésteljesítés bizonytalansága, valamint a biztosítási kötvények által nyújtott fedezet és a kockázati kitettség közti eltérések.

(5) A biztosítások és egyéb kockázat-átruházási mechanizmusok elismeréséből adódó szavatolótőke követelmény-csökkentés nem haladhatja meg a működési kockázati szavatolótőke-követelmény kockázatcsökkentési módszerek alkalmazása előtti értékének 20 %-át.

▼C2

324. cikk

A veszteséget okozó események kategóriái

A veszteséget okozó eseményeknek a 322. cikk (3) bekezdésének b) pontjában említett típusai a következők:

3. táblázat

Eseménykategória	Fogalommeghatározás
Belső csalás	Csalásra, a vagyon hűtlen kezelésére, a jogszabályok vagy a vállalati szabályok kijátszására irányuló, legalább egy belső fél közreműködésével történő szándékos tevékenységből adódó veszteségek, a diverzitással/hátrányos megkülönböztetéssel összefüggő esemény kivételével.
Külső csalás	Csalásra, a vagyon hűtlen kezelésére vagy a jogszabályok kijátszására irányuló, harmadik fél által elkövetett szándékos tevékenységből adódó veszteségek.
Munkáltatói gyakorlat és munkahelyi biztonság	A foglalkoztatási, egészségügyi vagy munkahelyi biztonsági jogszabályokkal vagy megállapodásokkal össze nem egyeztethető cselekményekből, a személyi sérüléssel kapcsolatos kártérítések megfizetéséből vagy a diverzitással/hátrányos megkülönböztetéssel összefüggő eseményekből adódó veszteségek.
Ügyfelek, termékek és üzleti gyakorlat	Egy adott ügyféllel szemben gondatlanságból vagy nem szándékosan elkövetett szakmai kötelezettségszegésből (beleértve a bizalmi és alkalmassági követelményeket is), illetve egy termék jellegéből vagy természetéből adódó veszteségek.
Tárgyi eszközöket ért károk	Tárgyi eszközöket természeti katasztrófa vagy más esemény következtében ért károkból eredő veszteségek.
Üzletmenet fennakadása és rendszerhiba	Az üzletmenet fennakadásából vagy rendszerhibából adódó veszteségek
Végrehajtás, teljesítés és folyamatkezelés	Hibás ügyletfeldolgozásból vagy folyamatkezelésből, valamint a kereskedelmi ügyfelekkel és beszállítókkal fenntartott kapcsolatokból adódó veszteségek

IV. CÍM

A PIACI KOCKÁZAT SZAVATOLÓTŐKE-KÖVETELMÉNYE

1. FEJEZET

Általános rendelkezések

325. cikk

Konszolidált követelményekre vonatkozó engedmények

(1) A (2) bekezdésben foglaltakra is figyelemmel és kizárólag a nettó pozíciók és a szavatolótőke-követelmény e címmel összhangban, összevont alapon történő kiszámítása céljából az intézmények felhasználhatják az egyik intézményben vagy vállalkozásban meglévő pozíciókat egy másik intézményben vagy vállalkozásban meglévő pozíció ellentételezésére.

▼C2

(2) Az intézmények csak akkor alkalmazhatják az (1) bekezdésben foglaltakat, ha ezt az illetékes hatóságok engedélyezik – ennek feltétele, hogy a következő kritériumok mindegyike teljesüljön:

a) a csoporton belül a szavatolótőke megoszlása megfelelő;

b) azok a szabályozási, jogszabályi vagy szerződéses keretek, amelyek között az intézmények működnek, garantálják a csoporton belüli kölcsönös pénzügyi támogatást.

(3) Amennyiben vannak harmadik országban található vállalkozások, a (2) bekezdésben szereplők mellett a következő feltételek mindegyikét is teljesíteni kell:

a) ezeket a vállalkozásokat engedélyezték egy harmadik országban, és vagy megfelelnek a hitelintézet fogalom-meghatározásának, vagy elismert harmadik országbeli befektetési vállalkozások;

b) ezek a vállalkozások egyedi alapon megfelelnek az ebben a rendeletben megállapítottakkal egyenértékűnek tekintett szavatolótőke-követelménynek;

c) az adott harmadik országokban nincs hatályban olyan szabályozás, amely jelentősen érintené a csoporton belüli tőketranszfert.

2. FEJEZET

A pozíciókockázat szavatolótőke-követelménye

1. szakasz

Általános rendelkezések és egyedi eszközök

326. cikk

A pozíciókockázat szavatolótőke-követelménye

Az intézmény pozíciókockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelménye a hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok és a tulajdoni részesedést megtestesítő instrumentumok tekintetében meglévő pozícióihoz kapcsolódó általános és egyedi kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmények összege. A kereskedési könyvben szereplő értékpapírosítási pozíciókat hitelviszonyt megtestesítő értékpapírként kell kezelni.

327. cikk

Nettósítás

(1) Az intézmény hosszú (rövid) pozícióinak a rövid (hosszú) pozícióihoz képest ugyanabból a részvényből, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírból, átváltható értékpapírból, azonos tőzsdei határidős ügyletből, opcióból, opciós utalványból és fedezett opciós utalványból fennálló többletének abszolút értéke a különböző eszközönkénti nettó pozíció. A nettó pozíció kiszámítása során a származtatott eszközök tekintetében fennálló pozíciókat a 328–330. cikkben foglaltak szerint kell kezelni. Az egyedi kockázat 336. cikk szerinti tőkekövetelményének kiszámításánál figyelmen kívül kell hagyni az intézmények tulajdonában lévő, hitelviszonyt megtestesítő saját kibocsátású értékpapírokat.

▼C2

(2) Nem engedhető meg a nettósítás az átváltható értékpapír és az annak alapjául szolgáló eszköz kiegyenlítő pozíciója között, hacsak az illetékes hatóságok nem fogadnak el olyan módszert, amelynek értelmében egy adott átváltható értékpapír átváltásának valószínűsége figyelembe vehető, vagy nem írnak elő olyan szavatolótőke-követelményt, amely fedezi az átváltással járó esetleges veszteségeket. E módszereket vagy az illetékes hatóság által előírt szavatolótőke-követelményt be kell jelenteni az EBH-nak. Az EBH monitorozza az e területen alkalmazott gyakorlatok teljes körét és az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatást ad ki.

(3) A nettó pozíciókat összesítésük előtt – előjelüktől függetlenül – naponta át kell váltani az aktuális azonnali (spot) árfolyamon az intézmény beszámolója szerinti pénznemre.

328. cikk

Tőzsdei és tőzsdén kívüli határidős kamatláb-ügyletek

(1) A határidős tőzsdei kamatlábügyleteket, határidős kamatláb-megállapodásokat (FRA) és a hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok vételére vagy eladására szóló határidős kötelezettségvállalásokat úgy kell tekinteni, mint a hosszú és rövid pozíciók kombinációját. Így a hosszú határidős kamatláb pozíciót úgy kell tekinteni, mint egy a határidős szerződés teljesítési határidejének napján lejáró kapott kölcsön és egy olyan eszköztartásának kombinációját, amelynek lejárati napja megegyezik az adott határidős szerződés alapjául szolgáló pénzügyi instrumentum vagy elvi pozíció lejárati napjával. Hasonlóképpen, az értékesített FRA-t úgy kell tekinteni, mint olyan hosszú pozíciót, amelynek lejárata megegyezik a kiegyenlítés határidejének és a szerződés időtartamának összegével, illetve mint olyan rövid pozíciót, amelynek lejárata megegyezik a kiegyenlítés határidejével. Mind a kölcsönügyletnek, mind a tartott eszköznek szerepelnie kell a 336. cikk 1. táblázatában feltüntetett első kategóriában annak érdekében, hogy a határidős tőzsdei kamatlábügyletek és az FRA-k egyedi kockázatához kapcsolódó szavatolótőke-követelmény kiszámítható legyen. A hitelviszonyt megtestesítő értékpapír vételére szóló határidős kötelezettségvállalást úgy kell tekinteni, mint a leszállítási határidőkor lejáró kölcsön és a magában a hitelviszonyt megtestesítő értékpapírbanlévő hosszú (azonnali) pozíció kombinációját. A kölcsönügylet az egyedi kockázat céljából a 336. cikk 1. táblázatában feltüntetett első kategóriában szerepel, a hitelviszonyt megtestesítő értékpapír pedig ugyanezen táblázat megfelelő oszlopában.

(2) E cikk alkalmazásában a hosszú pozíció olyan pozíció, amelyben az intézmény rögzítette azt a kamatlábat, amelyet a jövőben valamikor kapni fog, a rövid pozíció pedig olyan pozíció, amelyben azt a kamatlábat rögzítette, amelyet valamikor a jövőben fizetni fog.

329. cikk

Opciók és opciós utalványok

(1) A kamatlábakhoz, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokhoz, részvényekhez, részvényindexekhez, pénzügyi határidős ügyletekhez, csereügyletekhez és devizához kapcsolódó opciókat és opciós utalványokat e fejezet alkalmazásában úgy kell tekinteni, mintha azok értéküket tekintve az opció alapjául szolgáló pénzügyi instrumentumok összegével azonos pozíciók lennének, megszorozva a hozzájuk tartozó delta tényezővel. Ez utóbbi pozíciókat nettósítani lehet a megegyező, alapul szolgáló értékpapírok vagy származtatott eszközök kiegyenlítő pozíciójával szemben. Delta tényezőként az adott tőzsde delta tényezőjét

▼C2

kell alkalmazni. Tőzsdén kívüli opciók esetében, vagy ha az adott tőzsdétől a delta tényező nem áll rendelkezésre, az illetékes hatóságok általi engedélyezést követően, a megfelelő modell segítségével az intézmény maga is kiszámíthatja azt. Az engedélyt meg kell adni, amennyiben a modell az alapul szolgáló értékpapírok piaci árában bekövetkező kismértékű változások tekintetében megfelelő becslést ad az opció vagy az opciós utalvány értékváltozásának arányára.

(2) Az intézményeknek a delta kockázat mellett az opciókhoz kapcsolódó más kockázatokat is megfelelő módon meg kell jeleníteniük a szavatolótőke-követelményben.

(3) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki olyan módszerek körének meghatározása érdekében, amelyekkel a (2) bekezdésben említett, a delta kockázattól eltérő egyéb kockázatok az intézmény opciók és opciós utalványok terén folytatott tevékenységeinek méretével és összetettségével arányos módon jeleníthetők meg a szavatolótőke-követelményben.

Az EBH 2013. december 31-ig benyújtja a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(4) A (3) bekezdésben említett technikai standardok hatálybalépése előtt az intézmények folytathatják az érvényben lévő nemzeti rendelkezések alkalmazását, amennyiben az illetékes hatóságok 2013. december 31. előtt azokat a rendelkezéseket alkalmazták.

330. cikk

Csereügyletek

A csereügyleteket a kamatlábkockázat szempontjából ugyanúgy kell kezelni, mint a mérlegben szereplő eszközöket. Így a kamatláb-csereügyletet, amely alapján az intézmény változó kamatot kap, és rögzített kamatot fizet, ugyanúgy kell tekinteni, mint az olyan változó kamatozású értékpapírban fennálló hosszú pozíciót, amelynek lejárata megegyezik a következő kamatrögzítésig terjedő időtartammal, illetve mint az olyan rögzített kamatozású értékpapírban fennálló rövid pozíciót, amelynek lejárata megegyezik magának a csereügyletnek a lejáratával.

331. cikk

Származtatott eszközök kamatkockázata

(1) Azok az intézmények, amelyek pozícióikat piaci áron értékelik, és a 328–330. cikkben említett származtatott eszközök kamatlábkockázatát diszkontált pénzáramlási módszer alapján kezelik, az illetékes hatóságok engedélyének függvényében érzékenységi modelleket alkalmazhatnak az e cikkekben említett pozíciók kiszámításához; e modelleket bármely olyan kötvény esetében alkalmazhatják, amelyeknél a törlesztés nem egy összegben, a tőke lejáratkori visszafizetésével, hanem a hátralévő lejárat során folyamatosan történik. Az engedélyt abban az esetben kell megadni, ha a modellek olyan pozíciókat eredményeznek, amelyeknek ugyanakkora a kamatlábváltozásokkal szembeni érzékenységük, mint az alapul szolgáló pénzáramlásé. Ezen érzékenységet a mintául szolgáló kamatlábaknak a hozamgörbén való független mozgásai révén értékelik úgy, hogy a 339. cikkben foglalt 2. táblázat lejárati sávjainak mindegyikében legalább egy érzékenységi pont legyen. A pozíciókat figyelembe kell venni a hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok általános kockázatához kapcsolódó szavatolótőke-követelmény kiszámítása során.

▼C2

(2) Azok az intézmények, amelyek nem az (1) bekezdés szerinti modelleket alkalmazzák, teljes mértékben kiegyenlítőként kezelhetik azokat a 328–330. cikk szerinti származtatotteszköz-pozíciókat, amelyek megfelelnek legalább a következő feltételeknek:

a) a pozíciók azonos értékűek és ugyanazon a pénznemben denomináltak;

b) a referencia-kamatláb (a változó kamatozású pozícióknál) vagy a kamatszelvény (a rögzített kamatozású pozícióknál) szorosan illeszkedik;

c) a kamatrögzítés következő időpontja vagy – rögzített kamatszelvény-pozíciók esetében – a hátralévő lejárat az alábbi időtartamokkal összhangban:

i. ha kevesebb mint egy hónap van hátra: aznapi;

ii. ha egy hónap és egy év közötti időtartam van hátra: hét napon belüli;

iii. ha több mint egy év van hátra: 30 napon belüli.

332. cikk

Hitelderivatívák

(1) A hitelkockázatot vállaló fél (a kockázatot átvevő fél) általános és egyedi kockázatához kapcsolódó szavatolótőke-követelmény kiszámításához ellenkező rendelkezés hiányában a hitelderivatíva-szerződésben szereplő névértékét kell használni. Az előző mondat ellenére az intézmény dönthet úgy, hogy helyettesíti a névértéket a névértéknek a hitelderivatíva piaci értékében a kereskedés megkezdése óta bekövetkezett nettó változásával módosított összegével – ez a kockázatot átvevő fél szemszögéből nettó csökkentés. Az egyedi kockázat szavatolótőke-követelményének számításakor, a teljes hozamcsere-ügyletek kivételével, a hitelderivatíva-szerződés lejáratát kell alkalmazni a kötelezettség lejárata helyett. A pozíciókat az alábbiak szerint kell meghatározni:

a) a teljes hozamcsere-ügylet hosszú pozíciót képez a referenciakötelezettség általános kockázatában, és rövid pozíciót a következő kamatrögzítésig tartó időszakkal megegyező napon lejáró államkötvény általános piaci kockázatában, amelyhez a II. cím 2. fejezetének értelmében 0 % kockázati súlyt rendelnek. Emellett hosszú pozíciót képez a referenciakötelezettség egyedi kockázatában is;

b) a hitel-nemteljesítési csereügylet nem képez pozíciót az általános kockázat tekintetében. Az egyedi kockázat számítása céljából az intézménynek szintetikus hosszú pozíciót kell rögzítenie az alaptermék-kibocsátó valamely kötelezettségében, kivéve ha a származtatott eszköz külső minősítésű és megfelel a beszámítható kötvénnyé minősítés feltételeinek, amely esetben a származtatott eszközben kell hosszú pozíciót rögzíteni. Ha a termék alapján díj- vagy kamatkifizetés esedékes, ezeket a pénzáramlásokat államkötvénybeli elvi pozícióként kell feltüntetni;

▼C2

c) az egy alaptermékes, hitelkockázati eseményhez kapcsolt értékpapír saját általános kockázata tekintetében hosszú pozíciót képez, hasonlóan egy kamatláb-termékhez. Az egyedi kockázatot illetően szintetikus hosszú pozíció képződik az alaptermék-kibocsátó egyik ügyletében. További hosszú pozíció keletkezik az értékpapír kibocsátójánál. Ha egy hitelkockázati eseményhez kapcsolt értékpapír külső minősítésű és megfelel egy beszámítható kötvény feltételeinek, csak egy, az értékpapír egyedi kockázatának megfelelő hosszú pozíciót kell rögzíteni;

d) az értékpapír kibocsátójának egyedi kockázatában fennálló hosszú pozíción túlmenően egy több alaptermékes, hitelkockázati eseményhez kapcsolt értékpapír, amely arányos védelmet nyújt, minden alaptermék-kibocsátó tekintetében pozíciót képez, és az ügylet teljes névértéke az alaptermék-kibocsátókkal kapcsolatos egyes kitettségeknek a névértékéhez való arányában oszlik meg a pozíciók között. Abban az esetben, ha egy alaptermék-kibocsátónak egynél több ügylete választható, a legmagasabb kockázati súlyozású ügylet határozza meg az egyedi kockázatot.

e) az első nemteljesítéskor lehívható hitelderivatíva a névértéknek megfelelő nagyságú pozíciót képez minden alaptermék-kibocsátó egy-egy kötelezettsége tekintetében. Ha a hitelkockázati esemény esetén fizetendő maximális összeg alacsonyabb, mint az ezen pont első mondatában szereplő módszer szerinti szavatolótőke-követelmény, ez a maximális összeg az egyedi kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelménynek tekinthető.

Egy n-edik nemteljesítéskor lehívható hitelderivatíva a névértéknek megfelelő nagyságú pozíciót képez minden alaptermék-kibocsátó egy-egy kötelezettsége tekintetében, annak az n-1 alaptermék-kibocsátónak a kivételével, amelynek az egyedi kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelménye a legalacsonyabb. Ha a hitelkockázati esemény esetén fizetendő maximális összeg alacsonyabb, mint az ezen pont első mondatában szereplő módszer szerinti szavatolótőke-követelmény, ez az összeg az egyedi kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelménynek tekinthető.

Amennyiben az n-edik nemteljesítéskor lehívható hitelderivatíva külsőleg minősített, akkor a kockázatot átvevő félnek a származtatott eszköz minősítése alapján kell kiszámítania az egyedi kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelményt, és a megfelelő értékpapírosítási kockázati súlyokat kell alkalmaznia.

(2) A hitelkockázatot átadó fél (a kockázatot átvevő fél) szempontjából a pozíciókat a „tükörelv” alapján, a kockázatot átvevő féllel szimmetrikusan határozzák meg, kivéve a hitelkockázati eseményhez kapcsolt értékpapírt (amely nem eredményez rövid pozíciót a kibocsátónál). A kockázatot átadó fél szavatolótőke-követelményének kiszámításához a hitelderivatíva- szerződésben szereplő névértéket kell használni. Az előző mondat ellenére az intézmény dönthet úgy, hogy helyettesíti a névértéket a névértéknek a hitelderivatíva piaci értékében a kereskedés megkezdése óta bekövetkezett nettó változásával módosított összegével, ami a kockázatot átvevő fél szemszögéből negatív előjelű nettó csökkentést jelent. Ha a származtatott eszközhöz egy adott időpontra vonatkozóan visszahívási opció és a védelem költségének megemelkedése járul, ez az időpont tekintendő a védelem lejáratának.

▼C2

(3) A 338. cikk (1) vagy (3) cikke szerinti hitelderivatívákat csak a 338. cikk (4) bekezdése szerinti, az egyedi kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény meghatározásánál kell figyelembe venni.

333. cikk

Repomegállapodás keretében értékesített vagy kölcsönadott értékpapírok

Repomegállapodás esetén az értékpapírok vagy az értékpapírokhoz fűződő jogcímhez kötődő garantált jogok átruházójának, illetve értékpapír-kölcsönzésnél az értékpapírok kölcsönbeadójának ezeket az értékpapírokat figyelembe kell vennie az e fejezet szerinti szavatolótőke-követelmény számításakor, amennyiben ezek az értékpapírok kereskedési könyvi pozíciók.

2. szakasz

Hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok

334. cikk

A hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok nettó pozíciói

A nettó pozíciókat aszerint sorolják be, hogy azok milyen pénznemben vannak meghatározva, és minden egyes pénznemnél külön számolják ki az általános és az egyedi kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelményt.

1. alszakasz

Egyedi kockázat

335. cikk

A nettó pozícióhoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény korlátozása

Az intézmény valamely hitelviszonyt megtestesítő értékpapír egy nettó pozíciójának egyedi kockázatához kapcsolódó szavatolótőke-követelményeket a nemteljesítési kockázathoz kapcsolódó veszteség lehetséges maximális összegében korlátozhatja. Rövid pozíció esetén az említett felső határ az instrumentum miatt, vagy adott esetben a nemteljesítési kockázat alól azonnal mentesülő, alapul szolgáló eszközök miatt bekövetkező értékváltozásként számítható ki.

336. cikk

A nem értékpapírosítási pozíciót jelentő, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok szavatolótőke-követelménye

(1) Az intézménynek a kereskedési könyvben levő, a 327. cikk szerint kiszámított nettó pozíciókat a nem értékpapírosítási pozíciót jelentő eszközök tekintetében a kibocsátójuk/kötelezettjük, külső vagy belső hitelminősítésük, valamint a hátralévő lejárat alapján az 1. táblázat megfelelő kategóriáiba kell sorolnia, majd azokra az említett táblázatban feltüntetett súlyokat kell alkalmaznia. Az egyedi kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény kiszámításához összegeznie kell az e cikk alkalmazásából eredő súlyozott pozícióit (tekintet nélkül arra, hogy azok hosszúak vagy rövidek-e).

▼C2

1. táblázat

Kategóriák	Egyedi kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmények
Olyan, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok, amelyek a hitelkockázat sztenderd módszere szerint 0 %-os kockázati súlyt kapnának.	0 %
Olyan, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok, amelyek a hitelkockázat sztenderd módszere szerint 20 %-os vagy 50 %-os kockázati súlyt kapnának, valamint a (4) bekezdés szerinti egyéb beszámítható tételek.	0,25 % (a végső lejáratig hátralevő lejárat hat hónap vagy annál kevesebb) 1,00 % (a végső lejáratig hátralevő lejárat hat hónapnál több és legfeljebb 24 hónap) 1,60 % (a lejáratig hátralevő lejárat meghaladja a 24 hónapot)
Olyan, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok, amelyek a hitelkockázat sztenderd módszere szerint 100 %-os kockázati súlyt kapnának.	8,00 %
Olyan, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok, amelyek a hitelkockázat sztenderd módszere szerint 150 %-os kockázati súlyt kapnának.	12,00 %

(2) Ahhoz, hogy a hitelviszonyt megtestesítő értékpapír kibocsátójának kitettségi osztályára belső minősítésen alapuló módszert alkalmazó intézmények alkalmazhassák a hitelkockázat (1) bekezdésben említett sztenderd módszere szerinti kockázati súlyt, a kitettség kibocsátójának belső minősítés szerinti nemteljesítési valószínűsége legfeljebb akkora lehet, mint a sztenderd módszer alapján a megfelelő hitelminőségi besoroláshoz tartozó nemteljesítési valószínűség.

(3) Azon kötvények esetében, amelyekhez a 129. cikk (4), (5) és (6) bekezdésében meghatározott eljárás szerint 10 %-os kockázati súly rendelhető, az intézmények az egyedi kockázati követelményeket az 1. táblázat második kategóriájára alkalmazandó, egyedi kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény feleként számíthatják ki.

(4) Egyéb beszámítható tételek:

a) olyan eszközökhöz kapcsolódó hosszú és rövid pozíciók, amelyekhez nem áll rendelkezésre kijelölt külső hitelminősítő intézet által kiállított hitelminősítés, és amelyek a következő feltételek mindegyikének megfelelnek:

   i. azokat az adott intézmény kellően likvideknek minősíti;

   ii. befektetési minősítésük az intézmény megítélése szerint legalább egyenértékű az 1. táblázat második sorában említett eszközökével;

   iii. az ilyen eszközöket bármely tagállam legalább egy szabályozott piacán vagy valamely harmadik ország tőzsdéjén jegyzik, amennyiben e tőzsdét az adott tagállam illetékes hatóságai elismerik;

▼C2

b) hosszú és rövid pozíciók, amelyek az e rendeletben megállapított szavatolótőke-követelmények alá tartozó intézmények által kibocsátott eszközökhöz kapcsolódnak, és amelyeket az érintett intézmények megfelelően likvidnek minősítenek, valamint amelyek befektetési minősége az intézmények megítélése szerint legalább egyenértékű az 1. táblázat második sorában említett eszközökével;

c) intézmények által kibocsátott olyan értékpapírok, amelyek hitelminősége az intézményekkel szembeni kitettség hitelkockázatára alkalmazott sztenderd módszer szerint egyenlőnek vagy magasabbnak minősül a hitelminőségi besorolás 2. fokozatához tartozó hitelminőségnél, és amelyekre az e rendeletben és a2013/36/EU irányelvben előírtakhoz hasonló szabályozási és felügyeleti előírások vonatkoznak.

Azon intézményeknek, amelyek élnek az a) vagy b) pont adta lehetőséggel, dokumentált módszertannal kell rendelkezniük annak értékelésére, hogy az eszközök megfelelnek-e az említett pontokban meghatározott követelményeknek, és e módszertanról tájékoztatniuk kell az illetékes hatóságokat.

337. cikk

Az értékpapírosított eszközök szavatolótőke-követelménye

(1) Az intézménynek a kereskedési könyvben levő értékpapírosítási pozíciót jelentő eszközök tekintetében a 327. cikk (1) bekezdése szerint kiszámított nettó pozíciókat az alábbiaknak megfelelően kell súlyoznia:

a) az olyan értékpapírosítási pozícióknál, amelyek az érintett hitelintézet nem kereskedési könyvében a hitelkockázat sztenderd módszere alá tartoznának, a II. cím 5. fejezet 3. szakaszában meghatározott sztenderd módszer szerint számított kockázati súly 8 %-a;

b) az olyan értékpapírosítási pozícióknál, amelyek az érintett hitelintézet nem kereskedési könyvében a belső minősítési módszer alá tartoznának, a II. cím 5. fejezet 3. szakaszában meghatározott belső minősítésen alapuló módszer szerint számított kockázati súly 8 %-a.

(2) A 262. cikkben meghatározott felügyeleti képlet módszer akkor alkalmazható, ha az intézmény a II. cím 3. fejezetével összhangban becslést tud adni a felügyeleti képlet módszer bemeneti adataira: a nemteljesítés valószínűségére (PD) és adott esetben a kitettségértékre, valamint a nemteljesítéskori veszteségrátára (LGD) a belső minősítésen alapuló módszer e tényezőkre meghatározott becslési követelményeinek megfelelően.

A módszert olyan intézmény, amely nem kezdeményező, csak az illetékes hatóságok engedélyével használhatja – az engedélyt meg kell adni, ha az intézmény teljesíti az első albekezdésben szereplő feltételeket; a kezdeményező intézmény alkalmazhatja a módszert ugyanazon értékpapírosítási pozíciójára nem kereskedési könyvében.

▼C2

A felügyeleti képlet módszer bemeneti adatát képező, a PD-re és az LGD-re vonatkozó becslések alternatívaként meghatározhatók valamely intézmény járulékos nemteljesítési és átminősítési kockázatra vonatkozó (IRC) módszeréből nyert becslések alapján, amennyiben az adott intézmény engedélyt kapott a hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok egyedi kockázatára vonatkozó belső modell használatára. Ez utóbbi, alternatív számítási módszer csak az illetékes hatóságok engedélyének függvényében alkalmazható – az engedélyt meg kell adni, ha a becslések megfelelnek a belső minősítésen alapuló módszer II. cím 3. fejezetében meghatározott mennyiségi követelményeinek.

Az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban az EBH iránymutatást bocsát ki az IRC-módszeren alapuló PD- és LGD-becslések bemeneti adatként való felhasználásáról.

(3) A 407 cikkel összhangban addicionális kockázati súly tárgyát képező értékpapírosítási pozíciók esetében a teljes kockázati súly 8 %-át kell alkalmazni.

Az intézménynek az egyedi kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény kiszámításához – a 338. cikk (4) bekezdése szerint kezelt értékpapírosítási pozíciók kivételével – összegeznie kell az e cikk alkalmazásából eredő súlyozott pozícióit (tekintet nélkül arra, hogy azok hosszúak vagy rövidek-e).

(4) A (3) bekezdés második albekezdésétől eltérően, a 2014. december 31-én záruló átmeneti időszakban az intézménynek külön kell összegeznie a súlyozott nettó hosszú pozícióit és a súlyozott nettó rövid pozícióit. Az említett összegek közül a nagyobb képezi az egyedi kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelményt. Az intézménynek mindazonáltal negyedévente jelentenie kell a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságainak a nettó hosszú és nettó rövid pozícióinak teljes összegét, az alapul szolgáló eszközök típusai szerinti bontásban.

(5) Amennyiben egy hagyományos értékpapírosításban az azt kezdeményező intézmény nem teljesíti a jelentős kockázat-átruházás 243. cikk szerinti feltételeit, a szavatolótőke-követelmény e cikk alapján való kiszámításakor az adott értékpapírosításból származó pozíciói helyett az abból eredő értékpapírosított kitettségeket kell beszámítania.

Amennyiben egy szintetikus értékpapírosításban az azt kezdeményező intézmény nem teljesíti a jelentős kockázat-átruházás 244. cikk szerinti feltételeit, a szavatolótőke-követelmény e cikk alapján való kiszámításakor be kell számítania az adott értékpapírosításból eredő értékpapírosított kitettségeket, az értékpapírosított portfólióra vásárolt hitelkockázati fedezetet azonban nem.

338. cikk

A korrelációkereskedési portfólió szavatolótőke-követelménye

(1) A korrelációkereskedési portfólió azon értékpapírosítási pozíciókból és azon, az n-edik nemteljesítéskor lehívható hitelderivatívákból áll, amelyek az alábbi kritériumok mindegyikének megfelelnek:

a) a pozíciók nem újra-értékpapírosítási pozíciók, nem valamely értékpapírosítási ügyletrész-sorozatra vonatkozó opciók és nem értékpapírosítási kitettségek olyan származtatott eszközei, amelyek valamely értékpapírosítási ügyletrész-sorozatból eredő bevételből arányos részre jogosítanak;

▼C2

b) minden referencia-instrumentum az alábbi kategóriák valamelyikébe tartozik:

i. olyan, egy alaptermékes instrumentumok, ideértve az egy alaptermékes hitelderivatívákat is, amelyek esetében likvid kétirányú piac áll fenn;

ii. e referenciaeszközökön alapuló, általánosan forgalomban lévő indexek.

A kétirányú piac akkor jön létre, ha független és jóhiszemű vételi és eladási ajánlat áll fenn, és a legutolsó eladási árhoz vagy az aktuális jóhiszemű versenyképes vételi, illetve eladási ajánlattételi árhoz elfogadhatóan viszonyuló ár egy napon belül meghatározható, és az üzlet a kereskedési szokásoknak megfelelő viszonylag rövid időn belül ezen az áron megköthető.

(2) Azon pozíciók, amelyek referenciaeszközei között szerepel az alábbiak bármelyike, nem képezhetik a korrelációkereskedési portfólió részét:

a) olyan alapul szolgáló eszköz, amelyet hozzá lehet rendelni a hitelkockázat sztenderd módszere szerinti „lakossággal szembeni kitettségek” vagy „ingatlanra bejegyzett jelzáloggal fedezett kitettségek” kitettségi osztályhoz valamely intézmény nem kereskedési könyvében;

b) különleges célú gazdasági egységgel szembeni olyan követelés, amelynek fedezetéül akár közvetlen, akár közvetett módon olyan pozíció szolgál, amely az (1) bekezdés és e bekezdés alapján maga nem képezhetné a korrelációkereskedési portfólió részét.

(3) Az intézmények a korrelációkereskedési portfólióba olyan pozíciókat is belefoglalhatnak, amelyek sem nem értékpapírosítási pozíciók, sem pedig az n-edik nemteljesítéskor lehívható hitelderivatívák, de ezen portfólió egyéb pozícióit fedezik, feltéve, hogy az (1) bekezdés utolsó albekezdésében foglaltak szerinti likvid kétirányú piac áll fenn az eszköz vagy az annak alapjául szolgáló eszközök tekintetében.

(4) Az intézményeknek az alábbiak közül a nagyobbikat kell meghatározniuk a korrelációkereskedési portfólió egyedi kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelményeként:

a) az összes egyedi kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény, amely a korrelációkereskedési portfóliónak csak a nettó hosszú pozícióira vonatkozna;

b) az összes egyedi kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény, amely a korrelációkereskedési portfóliónak csak a nettó rövid pozícióira vonatkozna.

▼C2

2. alszakasz

Általános kockázat

339. cikk

Az általános kockázat lejárati alapú számítása

(1) Az általános kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény kiszámításához minden pozíciót a (2) bekezdésben kifejtetteknek megfelelően, lejárat szerint kell súlyozni, hogy kiszámítható legyen az ellensúlyozásukhoz szükséges szavatolótőke összege. A szavatolótőke-követelményt csökkenteni kell a súlyozott pozícióval azonos lejárati sávon belüli, ellentétes előjelű súlyozott pozíció esetén. Ezenkívül akkor is csökkenteni kell a szavatolótőke-követelményt, ha az ellentétesen súlyozott pozíciók más lejárati sávokba esnek; ekkor a csökkentés mértéke függ mind attól, hogy a két pozíció ugyanabba a zónába esik-e, mind pedig attól, hogy pontosan melyik zónába esnek.

(2) Az intézményeknek a (4) bekezdésben szereplő 2. táblázat 2., illetve 3. oszlopában található megfelelő lejárati sávokba kell besorolniuk a nettó pozícióikat. A besorolást rögzített kamatozású értékpapírok esetében a hátralévő lejárat alapján, míg változó kamatozású értékpapírok esetén a kamatláb következő rögzítéséig tartó időszak alapján kell elvégezni. Az intézményeknek különbséget kell tenniük a 3 % vagy magasabb kamatszelvényű és a 3 %-nál kisebb kamatszelvényű, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok között, és ennek alapján kell besorolniuk azokat a 2. táblázat 2. vagy 3. oszlopába. Ezután mindegyiket meg kell szorozni az adott lejárati sávra vonatkozó, a 2. táblázat 4. oszlopában található súlyozással.

(3) Ezt követően az intézményeknek mindegyik lejárati sávban ki kell számítaniuk a súlyozott hosszú pozíciók, illetve a súlyozott rövid pozíciók összegét. Az adott lejárati sávban az előbbit ki kell egyenlíteni az utóbbival – ez lesz az adott sáv kiegyenlített súlyozott pozíciója, míg a fennmaradó hosszú vagy rövid pozíció ugyanannak a sávnak a kiegyenlítetlen súlyozott pozíciója lesz. Ezek után kell kiszámítani valamennyi sáv kiegyenlített súlyozott pozíciójának az összegét.

(4) Az intézményeknek a 2. táblázat mindegyik sávjában ki kell számítaniuk az oda tartozó zónákban szereplő kiegyenlítetlen súlyozott hosszú pozíciók összegét annak érdekében, hogy ebből megkapják az egyes zónák kiegyenlítetlen súlyozott hosszú pozícióit. Hasonlóképpen, az egyes sávokban szereplő kiegyenlítetlen súlyozott rövid pozíciók összegeit össze kell adniuk az adott zónában, hogy ebből kiszámítsák a kiegyenlítetlen súlyozott rövid pozíciót arra a zónára vonatkozóan. Az adott sávban a kiegyenlítetlen súlyozott hosszú pozíciónak az a része, amelyet az ugyanarra a zónára vonatkozó kiegyenlítetlen súlyozott rövid pozícióval állítanak szembe, az adott zóna kiegyenlített súlyozott pozíciója. A kiegyenlítetlen súlyozott hosszú vagy kiegyenlítetlen súlyozott rövid pozíciónak az a része, amelyet nem lehet ilyen módon egymással szembeállítani, az adott zóna kiegyenlítetlen súlyozott pozíciója.

▼C2

2. táblázat

Zóna	Lejárati sáv		Súlyozás (%-ban)	Becsült kamatlábváltozás (%-ban)
	Legalább 3 %-os szelvény	3 %-nál alacsonyabb szelvény		
Első	0 ≤ 1 hónap	0 ≤ 1 hónap	0,00	—
	> 1 ≤ 3 hónap	> 1 ≤ 3 hónap	0,20	1,00
	> 3 ≤ 6 hónap	> 3 ≤ 6 hónap	0,40	1,00
	> 6 ≤ 12 hónap	> 6 ≤ 12 hónap	0,70	1,00
Második	> 1 ≤ 2 év	> 1,0 ≤ 1,9 év	1,25	0,90
	> 2 ≤ 3 év	> 1,9 ≤ 2,8 év	1,75	0,80
	> 3 ≤ 4 év	> 2,8 ≤ 3,6 év	2,25	0,75
Harmadik	> 4 ≤ 5 év	> 3,6 ≤ 4,3 év	2,75	0,75
	> 5 ≤ 7 év	> 4,3 ≤ 5,7 év	3,25	0,70
	> 7 ≤ 10 év	> 5,7 ≤ 7,3 év	3,75	0,65
	> 10 ≤ 15 év	> 7,3 ≤ 9,3 év	4,50	0,60
	> 15 ≤ 20 év	> 9,3 ≤ 10,6 év	5,25	0,60
	> 20 év	> 10,6 ≤ 12,0 év	6,00	0,60
		> 12,0 ≤ 20,0 év	8,00	0,60
		> 20 év	12,50	0,60

(5) Az első zónában található kiegyenlítetlen súlyozott hosszú (rövid) pozíció összegét a második zónában található kiegyenlítetlen rövid (hosszú) pozícióval szembeállítva kapjuk meg az első és a második zóna közötti kiegyenlített súlyozott pozíciót. Ugyanezt a számítást kell elvégezni a második sáv kiegyenlítetlen súlyozott pozíciója fennmaradó részének és a harmadik sávban található kiegyenlítetlen súlyozott pozíciónak a figyelembevételével a második és harmadik sáv közötti kiegyenlített súlyozott pozíció kiszámításához.

(6) Az intézmény megfordíthatja az (5) bekezdésbeli sorrendet úgy, hogy először a második és a harmadik zóna közötti kiegyenlített súlyozott pozíciót számítja ki, majd csak ezt követően az első és a második zóna közöttit.

(7) Az első zónában fennmaradó kiegyenlítetlen súlyozott pozíciót a harmadik zónára megmaradóval kell szembeállítani, miután ez utóbbit egyeztették a második zónával a második és a harmadik zóna közötti kiegyenlített súlyozott pozíció kiszámítása érdekében.

(8) Az (5), (6) és (7) bekezdésben foglalt három különböző kiegyenlítő számítást követően a maradványpozíciókat össze kell adni.

(9) Az intézmény szavatolótőke-követelményét az alábbi értékek összeadásával kell kiszámítani:

a) az összes lejárati sáv kiegyenlített súlyozott pozíciói összegének 10 %-a;

▼C2

b) az első zóna kiegyenlített súlyozott pozíciójának 40 %-a;

c) a második zóna kiegyenlített súlyozott pozíciójának 30 %-a;

d) a harmadik zóna kiegyenlített súlyozott pozíciójának 30 %-a;

e) az első és második sáv, valamint a második és harmadik sáv közötti kiegyenlített súlyozott pozíciók 40 %-a;

f) az első és a harmadik zóna közötti kiegyenlített súlyozott pozíciók 150 %-a;

g) a maradvány kiegyenlítetlen súlyozott pozíciók 100 %-a.

340. cikk

Az általános kockázat kiszámítása az átlagos hátralévő lejárat alapján

(1) Az intézmények a hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok általános kockázatához kapcsolódó szavatolótőke-követelmény kiszámításához a 339. cikkben meghatározott módszer helyett használhatnak az átlagos hátralévő lejáraton alapuló módszert, amennyiben ezt következetesen teszik.

(2) Az (1) bekezdésben említett, átlagos hátralévő lejáraton alapuló módszer szerint az intézményeknek az egyes rögzített kamatozású, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok piaci értékét kell alapul venniük, és ebből kell megállapítaniuk a lejáratig számított hozamot, amely az adott értékpapír vonatkozó diszkontrátája. A változó kamatozású értékpapírok esetében az intézményeknek minden eszköz piaci értékét kell alapul venniük, és ebből kell számítaniuk a hozamukat, feltételezve, hogy a tőkeösszeg akkor esedékes, amikor a kamatlábat legközelebb módosítani lehet.

(3) Az intézményeknek ezután minden hitelviszonyt megtestesítő értékpapír esetében az alábbi képlet alapján kell kiszámítaniuk a módosított átlagos hátralévő lejáratot:

$$\textit{módosított átlagos hátralevő lejárat} = \frac{D}{1 + R}$$

ahol

D = átlagos hátralévő lejárat (duration) a következő képlet alapján számítva:

$$D = \frac{\sum_{t=1}^{M} \frac{t \cdot C_t}{(1+R)^t}}{\sum_{t=1}^{M} \frac{C_t}{(1+R)^t}}$$

ahol

R = a lejáratig számított hozam;

C_t = t időpontban esedékes összeg,

M = a teljes lejárat

Az előtörlesztési kockázatnak kitett, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok esetében korrigálni kell a módosított átlagos hátralévő lejárat számítását. Az EBH az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatást ad ki e korrekciók alkalmazási módjáról.

▼C2

(4) Az intézményeknek ezután mindegyik hitelviszonyt megtestesítő értékpapírt be kell sorolniuk a 3. táblázat megfelelő zónáiba. Ezt az egyes hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok módosított futamideje alapján kell tenniük.

3. táblázat

Zóna	Módosított átlagos hátralévő lejárat (években)	Becsült kamatlábváltozás (%-ban)
Első	$> 0 \leq 1{,}0$	1,0
Második	$> 1{,}0 \leq 3{,}6$	0,85
Harmadik	$> 3{,}6$	0,7

(5) Az intézményeknek ezt követően ki kell számítaniuk minden instrumentumnak a átlagos hátralévő lejárattal súlyozott pozícióját úgy, hogy az instrumentum piaci árát megszorozzák annak módosított hátralévő futamidejével és becsült kamatlábváltozásával (ld. a 3. táblázat 3. oszlopát).

(6) Az intézményeknek mindegyik zónában ki kell számítaniuk a átlagos hátralévő lejárattal súlyozott hosszú és az átlagos hátralévő lejárattal súlyozott rövid pozíciókat. Az előzőnek az az összege, amelyet az egyes zónákban az utóbbival kiegyenlítenek, az adott sáv kiegyenlített, átlagos hátralévő lejárattal súlyozott pozíciója.

Az intézményeknek ezután minden sávban ki kell számítaniuk a kiegyenlítetlen, átlagos hátralévő lejárattal súlyozott pozíciókat. A továbbiakban pedig a 339. cikk (5)–(8) bekezdésében a kiegyenlítetlen súlyozott pozíciókra megállapított eljárásokat kell követniük.

(7) Az intézmény szavatolótőke-követelményét az alábbi értékek összeadásával kell kiszámítani:

a) a kiegyenlített, átlagos hátralévő lejárattal súlyozott pozíció 2 %-a minden sávban;

b) az első és második sáv, valamint a második és harmadik sáv közötti kiegyenlített, átlagos hátralévő lejárattal súlyozott pozíciók 40 %-a;

c) az első és harmadik sáv közötti kiegyenlített, átlagos hátralévő lejárattal súlyozott pozíció 150 %-a;

d) a maradvány kiegyenlítetlen, átlagos hátralévő lejárattal súlyozott pozíciók 100 %-a.

3. szakasz

Részvények

341. cikk

A tulajdoni részesedést megtestesítő instrumentumok nettó pozíciói

(1) Az intézménynek a 327. cikknek megfelelően külön összegeznie kell valamennyi nettó hosszú pozícióját és valamennyi nettó rövid pozícióját. A két számadat abszolút értékének összege a teljes bruttó pozíció.

▼C2

(2) Az intézménynek minden piac vonatkozásában külön-külön ki kell számítania a nettó hosszú és a nettó rövid pozíciók összege közti különbséget. E különbségek abszolút értékének összege a teljes nettó pozíció.

(3) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a (2) bekezdésben említett „piac” kifejezés meghatározása céljából.

Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2014. január 31-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

342. cikk

A tulajdoni részesedést megtestesítő instrumentumok egyedi kockázata

Az intézménynek teljes bruttó pozícióját meg kell szoroznia 8 %-kal az egyedi kockázattal szembeni szavatolótőke-követelmény kiszámításához.

343. cikk

A tulajdoni részesedést megtestesítő instrumentumok általános kockázata

Az intézmények általános kockázattal szembeni szavatolótőke-követelménye a teljes nettó pozíció, szorozva 8 %-kal.

344. cikk

Részvényindexek

(1) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben felsorolásra kerülnek azon részvényindexek, amelyek esetében a (4) bekezdés második mondatában meghatározott eljárás rendelkezésre áll.

Az EBH az említett végrehajtástechnikai standardtervezeteket 2014. január 1-jéig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

(2) Az (1) bekezdésben említett technikai standardok hatályba lépése előtt az intézmények folytathatják a (4) bekezdés második mondatában meghatározott eljárások alkalmazását, amennyiben az illetékes hatóságok 2014. január 1-je előtt az adott eljárást alkalmazták.

(3) A tőzsdei határidős részvényindex-ügyleteket, a határidős részvényindex-ügyletekhez fűződő opciók delta-tényezővel súlyozott megfelelőit és a részvényindexeket (a továbbiakban együttesen: határidős részvényindex-ügyletek) az azokat alkotó részvények szerinti pozíciókra lehet osztani. Ezeket a pozíciókat az alapul szolgáló részvényekben lévő pozíciókként lehet kezelni, és szembe lehet állítani az alapul szolgáló részvényekben fennálló ellentétes pozíciókkal. Az intézményeknek tájékoztatniuk kell az illetékes hatóságokat ezen eljárás alkalmazásáról.

▼C2

(4) Ha egy határidős részvényindex-ügyletet nem osztanak fel alapul szolgáló pozíciókra, azt úgy kell kezelni, mintha önálló részvény lenne. Figyelmen kívül lehet hagyni azonban az ehhez az önálló részvényhez fűződő egyedi kockázatot, ha az adott határidős részvényindex-ügylet a tőzsdei forgalomban szerepel, és megfelelően diverzifikált releváns indexet képvisel.

4. szakasz

Jegyzési garanciavállalás

345. cikk

A nettó pozíciók csökkentése

(1) A hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok és a tulajdoni részesedést megtestesítő instrumentumok jegyzési garanciavállalása során az intézmény alkalmazhatja az alábbi eljárást a szavatolótőke-követelmény kiszámításához. Az intézménynek először a nettó pozíciókat kell kiszámítania oly módon, hogy levonja azokat a jegyzési pozíciókat, amelyeket hivatalos megállapodás alapján harmadik fél az intézménytől lejegyzett, vagy amelyekre jegyzési garanciát vállalt. Ezt követően az intézménynek a 4. táblázatban szereplő csökkentő tényezőkkel kell csökkentenie a nettó pozíciókat, és a csökkentett jegyzési garanciavállalási pozíciókat felhasználva kell kiszámítania szavatolótőke-követelményét.

4. táblázat

0. munkanap:	100 %
1. munkanap:	90 %
2–3. munkanap:	75 %
4. munkanap:	50 %
5. munkanap:	25 %
5. munkanapon túl:	0 %.

A 0. munkanap az a munkanap, amelyen az intézmény feltétel nélkül kötelezetté válik ismert mennyiségű értékpapír előre meghatározott áron történő jegyzési garanciavállalására.

(2) Az intézményeknek tájékoztatniuk kell az illetékes hatóságokat, amennyiben élnek az (1) bekezdés adta lehetőséggel.

5. szakasz

A hitelderivatívákkal fedezett pozíciók egyedi kockázati szavatolótőke-követelménye

346. cikk

A hitelderivatíva fedezetek beszámítása

(1) A hitelderivatívákkal biztosított fedezetek beszámíthatók a (2)–(6) bekezdésekben ismertetett elvekkel összhangban.

(2) Az intézményeknek a hitelderivatíva-pozíciót kell a pozíció egyik oldalának tekinteniük, az azonos névértékű vagy adott esetben azonos névértékű fedezett pozíciót pedig a másik oldalnak.

▼C2

(3) Teljes beszámítás alkalmazandó, ha a két oldal értéke mindig ellentétes irányba mozog, és az értékváltozás mértéke is nagyjából megegyező. Ez az eset áll fenn mindkét alábbi helyzetben:

a) a két pozíció teljesen azonos eszközökből áll;

b) a hosszú készpénz-pozíciót teljes hozamcsere-ügylet fedezi (vagy fordítva) valamint a referenciakötelezettség és az alapul szolgáló kitettség (azaz a készpénzpozíció) pontosan illeszkednek egymáshoz. A csereügylet lejárata különbözhet az alapul szolgáló kitettség lejáratától.

Ezekben az esetekben a pozíció egyik oldalára sem alkalmazandó egyedi kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény.

(4) 80 %-nak megfelelő ellentételezésre kerül sor, amikor a két oldal értéke mindig ellentétes irányban mozog, és amennyiben pontos megfelelés áll fenn a referenciakötelezettséget, a hitelderivatíva és a referenciakötelezettség lejáratát, valamint az alapul szolgáló kitettség pénznemét illetően. Ezenkívül a hitelderivatíva-szerződés fő jellegzetességei nem okozhatják a hitelderivatíva ármozgásának a készpénz-pozíció ármozgásaitól való jelentős mértékű eltérését. Az ügylet kockázatátruházásának mértékéig 80 %-nak megfelelő egyedi kockázati ellentételezést kell alkalmazni az ügylet magasabb szavatolótőke-követelményű oldalára, míg a másik oldalon az egyedi kockázathoz kapcsolódó követelmények értéke nulla.

(5) Amennyiben a (3) és (4) bekezdésben leírt helyzetek nem állnak fenn, részleges beszámítás alkalmazandó a következő helyzetekben:

a) a pozíció a (3) bekezdés b) pontja alá tartozik, de eltérés van az eszközösszetételben a referenciakötelezettség és az alapul szolgáló kitettség között. A pozíciók azonban teljesítik a következő követelményeket:

   i. a referenciakötelezettség az alapul szolgáló kötelezettséggel azonos helyen áll (pari passu) a veszteségviselési rangsorban vagy ahhoz képest hátrébb sorolt;

   ii. az alapul szolgáló kötelezettség és a referencia-kötelezettség kötelezettje azonos, és e kötelezettségek rendelkeznek keresztfelmondásra vagy azonnali keresztvisszafizetésre jogosító záradékkal (cross-default clause, illetve cross-acceleration clause);

b) a pozíció a (3) bekezdés a) pontja vagy a (4) bekezdés alá tartozik, de a pénznem vagy a lejárat tekintetében eltérés van a hitelkockázati fedezet és az alapul szolgáló eszköz között. Az ilyen pénznembeli eltérést szerepeltetni kell a devizaárfolyam-kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelményben;

c) a pozíció a (4) bekezdés alá tartozik, de eszközösszetétel-eltérés van a készpénz-pozíció és a hitelderivatíva között. Az alapul szolgáló eszköz azonban a (teljesítendő) kötelezettségek részét képezi a hitelderivatíva-dokumentációban.

A részleges beszámítás oly módon alkalmazandó, hogy a két szavatolótőke-követelmény közül csak a nagyobbikat kell alkalmazni, és nem kell az ügylet mindkét oldalához hozzáadni az egyedi kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelményt.

▼C2

(6) Minden egyéb, a (3)–(5) bekezdések alá nem tartozó esetben a pozíciók mindkét oldalára külön-külön kell kiszámítani az egyedi kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelményt.

347. cikk

Beszámítás az első és az n-edik nemteljesítéskor lehívható hitelderivatívákkal fedezett pozíciók esetében

Az első nemteljesítéskor lehívható hitelderivatívák és az n-edik nemteljesítéskor lehívható hitelderivatívák esetében a 346. cikk szerinti beszámítás a következő módon alkalmazandó:

a) amennyiben egy intézmény több, hitelderivatíva alapjául szolgáló alaptermék-kibocsátó esetében olyan feltételek mellett szerez hitelkockázati fedezetet, hogy az eszközök első nemteljesítése kiváltja a fizetésteljesítést, és ez a hitelkockázati esemény megszünteti a szerződést, az intézmény azon alaptermék-kibocsátó vonatkozásában, amelyikre az alapul szolgáló alaptermék-kibocsátók közül a 336. cikkben szereplő 1. táblázat alapján a legalacsonyabb egyedi kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény alkalmazandó, ellensúlyozhatja az egyedi kockázatot;

b) amennyiben a kitettségek n-edik nemteljesítése váltja ki a fizetésteljesítést a hitelkockázati fedezet keretében, a kockázatot átadó csak akkor ellensúlyozhatja az egyedi kockázatot, ha az első–n-1. nemteljesítésekre is fedezetet szerzett, vagy ha n-1. nemteljesítésre már sor került. Ilyen esetekben az első nemteljesítéskor lehívható hitelderivatívákkal kapcsolatban az a) pontban meghatározott módszert kell megfelelően módosítva alkalmazni az n-edik nemteljesítéskor lehívható hitelderivatívák kezeléséhez.

6. szakasz

A kollektív befektetési formák szavatolótőke-követelménye

348. cikk

A kollektív befektetési formák szavatolótőke-követelménye

(1) E szakasz egyéb rendelkezéseinek sérelme nélkül a kollektív befektetési formáknál lévő pozíciókra 32 %-nak megfelelő, egyedi és általános kockázatot magában foglaló pozíciókockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelményt kell alkalmazni. A 352. cikk (4) bekezdésében foglalt, az aranyra meghatározott módosított számítási módszerrel együttesen értelmezett 353. cikk, illetve a 367. cikk (2) bekezdése b) pontjának sérelme nélkül a kollektív befektetési formákban meglévő pozíciókra – az egyedi és az általános kockázatot magában foglaló – pozíciókockázathoz, valamint devizaárfolyam-kockázathoz kapcsolódó, 40 %-os szavatolótőke-követelményt kell alkalmazni.

(2) Hacsak a 350. cikk másként nem rendelkezik, nem engedélyezett a nettósítás a kollektív befektetési forma alapul szolgáló befektetései és az intézmény által tartott egyéb pozíciók között.

▼C2

349. cikk

A kollektív befektetési formákra vonatkozó általános kritériumok

A kollektív befektetési formák esetében alkalmazható a 350. cikkben meghatározott módszer, amennyiben teljesülnek az alábbi feltételek:

a) a kollektív befektetési forma kibocsátási tájékoztatójának vagy az azzal egyenértékű dokumentumnak tartalmaznia kell a következők mindegyikét:

   i. azon eszközkategóriák, amelyekbe a kollektív befektetési forma befektetni jogosult;

   ii. befektetési korlátok esetén a vonatkozó korlátok és azok kiszámításának módszerei;

   iii. amennyiben engedélyezett a tőkeáttétel, a tőkeáttétel maximális szintje;

   iv. amennyiben a tőzsdén kívüli derivatív pénzügyi ügyletek vagy repoügyletek megkötése vagy az értékpapír-kölcsönzés engedélyezett, stratégia az ezen ügyletekből eredő partnerkockázat korlátozására;

b) a kollektív befektetési forma üzleti tevékenységeiről féléves és éves jelentéseket kell készíteni, amely lehetővé teszi az eszközök és a források, a nyereség és a műveletek jelentési időszakot felölelő értékelését;

c) a kollektív befektetési forma befektetési jegyeit vagy részvényeit készpénzben kell visszaváltani a vállalkozás eszközeiből, napi rendszerességgel és a befektetési jeggyel rendelkező kérésére;

d) a kollektív befektetési formába történő befektetéseket el kell különíteni a kollektív befektetési forma kezelőjének eszközeitől;

e) a befektető intézmény elvégzi a kollektív befektetési forma megfelelő kockázatértékelését;

f) a kollektív befektetési formákat a 2009/65/EK irányelv vagy más egyenértékű jogszabály szerint ellenőrzött személyeknek kell kezelniük.

350. cikk

Egyedi módszerek a kollektív befektetési formák részére

(1) Amennyiben az intézmény napra lebontva ismeri a kollektív befektetési forma alapul szolgáló befektetéseit, az intézmény ezeket az alapul szolgáló befektetéseket számításba veheti az – egyedi és általános kockázatot is magában foglaló – pozíciókockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmény kiszámításakor. E módszer szerint a kollektív befektetési formákban lévő pozíciókat a kollektív befektetési forma alapul szolgáló befektetéseiben lévő pozíciókként kell kezelni. Engedélyezett a nettósítás a kollektív befektetési forma alapul szolgáló befektetéseiben lévő pozíciók és az intézmény által tartott egyéb pozíciók között, amennyiben az intézmény elegendő számú befektetési jeggyel vagy részvénnyel rendelkezik, hogy lehetőség legyen az alapul szolgáló befektetések fejében történő visszafizetésre/kibocsátásra.

▼C2

(2) Az intézmények a kollektív befektetési formákban lévő pozíciók tekintetében az – egyedi és általános kockázatot magában foglaló – pozíciókockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményt az alábbi feltételek teljesülése esetén kiszámíthatják olyan pozíciókat feltételezve, amelyek megfelelnek a hitelviszonyt megtestesítő vagy részvényjellegű értékpapíroknak az a) pontban említett rögzített összetételű kosara vagy külsőleg képzett indexe összetételének és hozamának előállításához szükséges pozícióknak:

a) a kollektív befektetési forma megbízásának célja a hitelviszonyt megtestesítő vagy részvényjellegű értékpapírok rögzített összetételű kosara vagy külsőleg generált indexe összetételének és hozamának előállítása;

b) egy legalább hat hónapos időszakra vetítve egyértelműen megállapítható a minimum 0,9-nek megfelelő korreláció a kollektív befektetési forma napi ármozgásai és az általa nyomon követett hitelviszonyt megtestesítő vagy részvényjellegű értékpapírok indexe vagy kosara között.

(3) Amennyiben az intézmény nem ismeri napi jelleggel a kollektív befektetési forma alapul szolgáló befektetéseit, az intézmény a következő feltételekkel számíthatja ki az egyedi és általános kockázatot is magában foglaló pozíciókockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelményeket:

a) feltételezik, hogy a kollektív befektetési forma először a megbízása szerint engedélyezett maximális mértékig olyan eszközkategóriákba fektet be, amelyek az egyedi és általános kockázathoz kapcsolódó, külön-külön legmagasabb szavatolótőke-követelményt igénylik, majd ezt követően csökkenő sorrendben eszközöl befektetéseket mindaddig, amíg el nem éri a teljes maximális befektetési korlátot. A kollektív befektetési formában lévő pozíciót úgy kezelik, mint a feltételezett pozícióban való közvetlen befektetést;

b) az egyedi és az általános kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelményük külön-külön történő kiszámításakor az intézményeknek úgy kell figyelembe venniük a maximális közvetett kitettséget – amelyet azáltal érhetnek el, hogy a kollektív befektetési formán keresztül tőkeáttételes pozíciókat vesznek fel –, hogy a kollektív befektetési formában lévő pozíciót arányosan növelik egészen az alapul szolgáló – a befektetési megbízásból származó – befektetési eszközöknek való maximális kitettség mértékéig;

c) amennyiben az általános és az egyedi kockázathoz kapcsolódó, e bekezdés szerinti szavatolótőke-követelmény együttesen meghaladják a 348. cikk (1) bekezdésében meghatározott szavatolótőke-követelményt, úgy a szavatolótőke-követelményt ez utóbbi szintre kell korlátozni.

(4) Az intézmények az alábbi harmadik feleket bízhatják meg a kollektív befektetési formák (1)–(4) bekezdés alá tartozó pozícióinak tekintetében a pozíciókockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény e fejezetben meghatározott módszerek szerinti kiszámításával és az arról szóló adatszolgáltatással:

a) a kollektív befektetési forma letétkezelője, amennyiben a kollektív befektetési forma kizárólag értékpapírokba fektet be, és minden értékpapírt ennél a letétkezelőnél helyez letétbe;

b) más kollektív befektetési formák esetében a kollektív befektetési forma alapkezelő társasága, amennyiben megfelel a 132. cikk (3) bekezdésének a) pontjában rögzített kritériumoknak.

▼C2

A számítások helyességét külső auditornak kell igazolnia.

3. FEJEZET

A devizaárfolyam-kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény

351. cikk

Küszöbérték és a devizaárfolyam-kockázat súlyozása

Amennyiben valamely intézmény teljes nettó devizapozíciójának és nettó aranypozíciójának a 352. cikkben meghatározott eljárás szerint számított összege – beleértve mindazon devizapozíciókat és aranypozíciókat, amelyek esetében a szavatolótőke-követelmény belső módszer szerint kerül kiszámításra – meghaladja az intézmény szavatolótőkéjének 2 %-át, az intézménynek ki kell számítania a devizaárfolyam-kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelményt. A devizaárfolyam-kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény a beszámoló pénznemében kifejezett teljes nettó devizapozíció és nettó aranypozíció összege, szorozva 8 %-kal.

352. cikk

A teljes nettó devizaárfolyam-pozíció számítása

(1) Az intézmény nettó nyitott pozícióit minden egyes pénznemben (ideértve a beszámoló pénznemét is) és aranyban a következő, pozitív vagy negatív elemek összegeként kell kiszámítani:

a) azonnali piaci nettó pozíciók (vagyis minden eszköztétel mínusz minden forrástétel, ideértve az adott pénznemben felhalmozott kamatot is, illetve arany esetében a nettó azonnali aranypozíciót);

b) a nettó határidős pozíciók, vagyis a határidős deviza- és aranyügyletek keretében minden jövőben befolyó összeg mínusz minden jövőben kifizetendő összeg, ideértve a határidős deviza- és aranyügyleteket, valamint a deviza-csereügyleteknek az azonnali pozíciókban nem szereplő tőkeösszegét;

c) olyan visszavonhatatlan garanciák és hasonló eszközök, amelyeket biztosan lehívnak, és valószínűsíthetően behajthatatlanok;

d) a deviza- és aranyopciók teljes könyv szerinti értékének nettó delta vagy delta alapú megfelelője;

e) más opciók piaci értéke.

A d) pont alkalmazásában delta tényezőként az adott tőzsde delta tényezőjét kell alkalmazni. Tőzsdén kívüli opciók esetében, vagy ha az adott tőzsdétől a delta tényező nem áll rendelkezésre, az illetékes hatóságok általi engedélyezést követően, a megfelelő modell segítségével az intézmény maga is kiszámíthatja azt. Az engedélyt meg kell adni, amennyiben a modell az alapul szolgáló értékpapírok piaci árában bekövetkező kismértékű változások tekintetében megfelelő becslést ad az opció vagy az opciós utalvány értékváltozásának arányára.

▼C2

Az intézmény figyelembe veheti a még fel nem merült, de már teljes mértékben fedezett nettó jövőbeli jövedelmeket/kiadásokat is, amennyiben ezt következetesen teszi.

Az összetett pénznembeli nettó pozíciókat az intézmény az érvényben lévő kvóták alapján feloszthatja a pénznemek kosarában szereplő egyes pénznemekben fennálló pozíciókra.

(2) Minden olyan pozíció, amelyet az intézmény kifejezetten azért vállal, hogy ezzel a valutaárfolyamnak a 92. cikk (1) bekezdése szerinti tőkemegfelelési mutatókra gyakorolt negatív hatását fedezze, az illetékes hatóságok engedélyének függvényében kizárható a nettó nyitott devizapozíciók számításából. Ezeknek a pozícióknak kereskedelmen kívülieknek vagy strukturális jellegűeknek kell lenniük, és kizárási feltételeik bármilyen megváltoztatásához az illetékes hatóságok külön engedélyére van szükség. Ugyanez az eljárás alkalmazható ugyanezen feltételek szerint azokra az intézmény tulajdonában lévő pozíciókra, amelyek olyan tételekhez kapcsolódnak, amelyeket a szavatolótőke számításakor már levontak.

(3) Az intézmények az egyes pénznemekben és aranyban fennálló nettó nyitott pozíciók kiszámításához használhatják a nettó jelenértéket, amennyiben e módszert következetesen alkalmazzák.

(4) A beszámoló pénznemén kívüli minden más pénznemben tartott nettó rövid és hosszú pozíciót, valamint az aranyban tartott nettó rövid és hosszú pozíciót azonnali devizaárfolyamon kell átváltani a beszámoló pénznemére. Ezeket azután külön-külön össze kell adni az összes nettó rövid pozíció és az összes nettó hosszú pozíció kiszámításához. A két összeg közül a magasabb lesz az intézmény teljes nettó devizapozíciója.

(5) Az intézményeknek a delta kockázat mellett más, az opciókhoz kapcsolódó kockázatokat is megfelelő módon meg kell jeleníteniük a szavatolótőke-követelményben.

(6) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki olyan módszerek körének meghatározása érdekében, amelyekkel a delta kockázattól eltérő egyéb kockázatok az intézmény opciók terén folytatott tevékenységeinek méretével és összetettségével arányos módon jeleníthetők meg a szavatolótőke-követelményben.

Az EBH 2013. december 31-ig benyújtja a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

A technikai standardok hatálybalépése előtt az intézmények folytathatják az érvényben lévő nemzeti rendelkezések alkalmazását, amennyiben az illetékes hatóságok 2013. december 31. előtt ezeket a rendelkezéseket alkalmazták.

▼C2

353. cikk

A kollektív befektetési formák devizaárfolyam-kockázata

(1) A 352. cikk alkalmazásában a kollektív befektetési formák tekintetében figyelembe kell venni a kollektív befektetési forma tényleges devizapozícióit.

(2) Az intézmények az alábbi harmadik feleket bízhatják meg a kollektív befektetési formák devizapozícióiról történő adatszolgáltatással:

a) a kollektív befektetési forma letétkezelő intézménye, amennyiben a kollektív befektetési forma kizárólag értékpapírokba fektet be, és minden értékpapírt ennél a letétkezelő intézménynél helyez letétbe;

b) más kollektív befektetési formák esetében a kollektív befektetési forma alapkezelő társasága, amennyiben megfelel a 132. cikk (3) bekezdésében rögzített kritériumoknak.

A számítások helyességét külső auditornak kell megerősítenie.

(3) Amennyiben egy intézmény nem ismeri a kollektív befektetési formában lévő devizapozíciókat, azt kell feltételezni, hogy a kollektív befektetési forma először a megbízása szerint engedélyezett maximális mértékig devizába eszközöl befektetéseket, és az intézményeknek a devizaárfolyam-kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelményük számításakor a kereskedési könyvi pozíciók tekintetében figyelembe kell venniük a maximális közvetett kitettséget, amelyet azáltal érhetnek el, hogy a kollektív befektetési formán keresztül tőkeáttételes pozíciókat vesznek fel. Ehhez a kollektív befektetési formában lévő pozíciót arányosan kell növelniük egészen az alapul szolgáló – a befektetési megbízásból származó – befektetési elemeknek való maximális kitettség mértékéig. A kollektív befektetési forma feltételezett devizapozícióját – az aranyba történő befektetésekhez hasonlóan – külön pénznemként kell kezelni; a teljes hosszú pozíciónak a teljes hosszú nyitott devizapozícióhoz és a teljes rövid pozíciónak a teljes rövid nyitott devizapozícióhoz való hozzáadásával, amennyiben ismert a kollektív befektetési forma befektetésének iránya. Az ilyen pozíciók közötti nettósítás a számítást megelőzően nem engedélyezett.

354. cikk

Egymással nagy mértékben korreláló pénznemek

(1) Egymással nagy mértékben korreláló releváns pénznembeli pozíciók esetében az intézmények alacsonyabb szavatolótőke-követelményt teljesíthetnek. Két pénznem csak akkor tekinthető nagy mértékben korrelálónak, ha az ezekben a pénznemekben tartott azonos és ellentétes pozíciókban az elkövetkezendő 10 munkanapon bekövetkezett – a napi devizaárfolyam-adatok alapján az előző három vagy öt évre kalkulált és az adott (a beszámoló pénznemében értékelt) kiegyenlített pozíció értékének legfeljebb 4 %-át kitevő – veszteség valószínűsége legalább 99 % hároméves megfigyelési időszak alkalmazása esetén, ötéves megfigyelési időszak alkalmazása esetén pedig 95 %. Két nagy mértékben korreláló pénznem kiegyenlített pozíciójának szavatolótőke-követelménye 4 %, szorozva a kiegyenlített pozíció értékével.

▼C2

(2) E fejezet követelményeinek kiszámítása során az intézmények figyelmen kívül hagyhatják az olyan pénznemekben tartott pozíciókat, amelyek jogilag kötelező érvényű, az adott pénznem más, ugyanezen megállapodás hatálya alá tartozó pénznemekhez viszonyított ingadozását korlátozó kormányközi megállapodás tárgyát képezik. Az intézményeknek ki kell számítaniuk az ezekben a pénznemekben tartott kiegyenlített pozícióikat, és olyan szavatolótőke-követelményt kell hozzájuk rendelniük, amely az érintett pénznemeket illetően nem kevesebb az adott kormányközi megállapodásban meghatározott maximális megengedett ingadozás felénél.

(3) Az EBH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki, melyekben felsorolásra kerülnek azok a pénznemek, amelyek esetében az (1) bekezdésben meghatározott eljárás rendelkezésre áll.

Az EBH az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket 2014. január 1-jéig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

(4) A gazdasági és monetáris unió második szakaszában részt vevő tagállamok pénznemében tartott, kiegyenlített pozíciókra vonatkozó szavatolótőke-követelmény kiszámítható e kiegyenlített pozíciók értékének 1,6 %-aként.

(5) Csak az e cikkben említett pénznemekben tartott, kiegyenlítetlen pozíciókat kell szerepeltetni a 352. cikk (4) bekezdése szerinti teljes nettó nyitott pozícióban.

(6) Ha valamely két pénznem azonos méretű, ellentétes pozíciói tekintetében az előző három vagy öt évre vonatkozó napi árfolyamadatok a következő 10 munkanapra azt mutatják, hogy a két pénznem között tökéletes pozitív korreláció áll fenn, és az intézmény számára a tranzakciókhoz mindig nulla értékű vételi, illetve eladási árfolyam közötti különbözet merül fel, akkor az intézmény az illetékes hatósága kifejezett engedélyével 2017 végéig 0 %-os szavatolótőke-követelményt alkalmazhat.

4. FEJEZET

Az árukockázattal kapcsolatos szavatolótőke-követelmény

355. cikk

Az árukockázatra alkalmazott módszer kiválasztása

Az intézményeknek a 356–358. cikkre is figyelemmel a 359., 360. vagy 361. cikkben meghatározott módszerek egyike segítségével kell kiszámítaniuk az árukockázattal kapcsolatos szavatolótőke-követelményt.

▼C2

356. cikk

Kiegészítő árukereskedelmi tevékenység

(1) A kiegészítő mezőgazdasági árukereskedelmi tevékenységet is folytató intézmények minden év végén meghatározhatják a fizikai árukészletükhöz kapcsolódó, következő évre vonatkozó szavatolótőke-követelményt, amennyiben az összes alábbi feltétel teljesül:

a) az intézmény az év során minden időpontban rendelkezik ehhez a kockázathoz kapcsolódó szavatolótőkével, amelynek összege nem kisebb, mint a következő évre konzervatív módon becsült kockázathoz kapcsolódó átlagos szavatolótőke-követelmény;

b) az intézmény konzervatív módon becsüli meg az a) pontban kiszámított adat várható volatilitását;

c) az ehhez a kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény átlaga nem haladja meg szavatolótőkéjének 5 %-át vagy 1 millió EUR-t, és – figyelembe véve a b) pont szerint becsült volatilitást – a szavatolótőke-követelmény várható legmagasabb szintje nem haladja meg szavatolótőkéjének 6,5 %-át;

d) az intézmény folyamatosan monitorozza, hogy az a) és b) pont szerint végzett becslések továbbra is a valóságot tükrözik-e.

(2) Az intézményeknek tájékoztatniuk kell az illetékes hatóságokat, amennyiben élnek az (1) bekezdés adta lehetőséggel.

357. cikk

Árupozíciók

(1) Minden egyes áru- vagy származtatott áruügylet-pozíciót szabványos mértékegységben kell kifejezni. Az áruügyletek azonnali árát a beszámoló pénznemében kell kifejezni.

(2) Az arany- vagy származtatott aranypozíciókat úgy kell tekinteni az árukockázat kiszámítása szempontjából, mintha a devizaárfolyam-kockázat hatálya alá tartoznának, és a 3. vagy 5. fejezetnek megfelelően kezelendők.

(3) A 360. cikk (1) bekezdésének alkalmazásában valamely intézmény ugyanabban az áruban és azonos határidős áruügyleteiben, opcióiban és opciós utalványaiban lévő rövid (hosszú) pozícióit meghaladó hosszú (rövid) pozíciói az egyes áruk nettó pozícióival azonosak. A származtatott eszközök a 358. cikkben rögzítetteknek megfelelően az alapul szolgáló árukban meglévő pozícióként kezelendők.

(4) Valamely áruban meglévő pozíció kiszámítása céljából az alábbi pozíciók ugyanazon áruban meglévő pozícióként kezelendők:

▼C2

a) az áruk különböző alkategóriáinak pozíciói, amennyiben az alkategóriák egymás helyettesítésére leszállíthatók;

b) a hasonló áruk pozíciói, amennyiben azok közeli helyettesítők, és amennyiben az ármozgások között legalább egyéves időszakon keresztül, egyértelműen legalább 0,9-es korreláció állapítható meg.

358. cikk

Különleges instrumentumok

(1) A határidős áruügyleteket és az áruk vételére vagy eladására vonatkozó határidős kötelezettségvállalásokat szabványos mértékegységben kifejezett, feltételezett összegekként kell beépíteni a számítási rendszerbe, és esedékességüket a lejárat napjára való utalással jelölni kell.

(2) Azokat az áru-csereügyleteket, ahol az ügylet egyik oldalán rögzített ár, a másik oldalán pedig az aktuális piaci ár áll, úgy kell kezelni, mint az olyan ügylet névértékével egyenlő pozíciók sorozatát, ahol minden egyes, a csereügyletre vonatkozóan teljesített fizetésnek egy-egy pozíció felel meg, és azokat be kell sorolni a 359. cikk (1) bekezdésében szereplő lejárati sávokba. A pozíciók hosszú pozícióknak minősülnek, ha az intézmény rögzített árat fizet és változó árat kap, illetve rövid pozícióknak minősülnek, ha az intézmény rögzített árat kap és változó árat fizet. Azokat az áru-csereügyleteket, ahol az ügylet oldalain különböző áruk állnak, a lejárati táblás módszer esetében a megfelelő elszámolási sávban kell elszámolni.

(3) Az áruügyletekre vagy származtatott áruügyletekre vonatkozó opciókat és opciós utalványokat úgy kell kezelni, mintha azon alapul szolgáló áru összegével egyenlő értékű pozíciók lennének, amelyre az opció vonatkozik, megszorozva a delta értékével ennek a fejezetnek az értelmében. Az utóbbi pozíciók nettósíthatók az alapul szolgáló ugyanazon áruban vagy származtatott áruügyletben meglévő kiegyenlítő pozíciókkal szemben. Delta tényezőként az adott tőzsde delta tényezőjét kell alkalmazni. Tőzsdén kívüli opciók esetében, vagy ha az adott tőzsdétől a delta tényező nem áll rendelkezésre, az illetékes hatóságok általi engedélyezést követően, a megfelelő modell segítségével az intézmény maga is kiszámíthatja azt. Az engedélyt meg kell adni, amennyiben a modell az alapul szolgáló értékpapírok piaci árában bekövetkező kismértékű változások tekintetében megfelelő becslést ad az opció vagy az opciós utalvány értékváltozásának arányára.

Az intézményeknek a delta kockázat mellett más, az opciókhoz kapcsolódó kockázatokat is megfelelő módon meg kell jeleníteniük a szavatolótőke-követelményekben.

(4) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki olyan módszerek körének meghatározása érdekében, amelyekkel a delta kockázattól eltérő egyéb kockázatok az intézmény opciók terén folytatott tevékenységeinek méretével és összetettségével arányos módon jeleníthetők meg a szavatolótőke-követelményekben.

Az EBH 2013. december 31-ig benyújtja a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

▼C2

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

Az első albekezdésben említett technikai standardok hatálybalépése előtt az intézmények folytathatják az érvényben lévő nemzeti rendelkezések alkalmazását, amennyiben az illetékes hatóságok 2013. december 31. előtt ezeket a rendelkezéseket alkalmazták.

(5) Amennyiben az intézmény az alábbi szereplők egyike, az árukockázattal kapcsolatos szavatolótőke-követelmények kiszámítása során figyelembe kell vennie az érintett árukat:

a) a repomegállapodásban az áruk vagy áruk tulajdonjogához kötődő szavatolt jogok átruházója;

b) árukölcsönzési-megállapodásokban az áruk kölcsönbeadója.

359. cikk

Lejárati táblás módszer

(1) Az intézménynek minden egyes árura külön lejárati táblát kell alkalmaznia az 1. táblázattal összhangban. Az adott áru minden egyes pozícióját a megfelelő lejárati sávhoz kell rendelni. A fizikai készleteket az első, nullától egy hónapig tartó lejárati sávhoz kell rendelni.

1. táblázat

Lejáratra vonatkozó sávok (1)	Sávon belül kiegyenlített pozíciókra vonatkozó szorzó (%-ban) (2)
0 ≤ 1 hónap	1,50
> 1 ≤ 3 hónap	1,50
> 3 ≤ 6 hónap	1,50
> 6 ≤ 12 hónap	1,50
> 1 ≤ 2 év	1,50
> 2 ≤ 3 év	1,50
> 3 év	1,50

(2) Az ugyanazon áruban meglévő pozíciók az alábbi esetekben kiegyenlíthetők és nettó módon szerepeltethetők a megfelelő lejárati sávokban:

a) az azonos napon lejáró szerződésbeli pozíciók esetében;

b) az egymáshoz képest 10 napon belül lejáró szerződésekbeli pozíciók esetében, amennyiben az ügyletet olyan piacokon forgalmazzák, amelyek napi szállítási határidőkkel rendelkeznek.

▼C2

(3) Az intézménynek ezt követően mindegyik lejáratra vonatkozó sávban ki kell számítania a hosszú pozíciók összegét és a rövid pozíciók összegét. Az előbbi utóbbival kiegyenlített összege egy adott lejárati sávban az adott sávon belül kiegyenlített pozíció lesz, míg a fennmaradó hosszú, illetve rövid pozíció ugyanannak a sávnak a kiegyenlítetlen pozíciója lesz.

(4) Az adott lejárati sávon belüli kiegyenlítetlen hosszú (rövid) pozíció egy másik lejárati sávban lévő kiegyenlítetlen rövid (hosszú) pozícióval kiegyenlített pozíciója a két lejárati sáv közötti kiegyenlített pozíció lesz. Az a kiegyenlítetlen hosszú, illetve kiegyenlítetlen rövid pozíció, amely így sem párosítható össze, lesz a kiegyenlítetlen pozíció.

(5) Az intézménynek az egyes árukkal kapcsolatos szavatolótőke-követelménye a megfelelő lejárati tábla alapján a következők összegeként számítandó ki:

a) a kiegyenlített hosszú és rövid pozíciók összege, megszorozva az 1. táblázat második oszlopában feltüntetett, a sávon belüli kiegyenlített pozíciókra vonatkozó megfelelő szorzó és az áru azonnali árával;

b) a két lejárati sáv közötti viszonylatban kiegyenlített pozíció minden olyan lejárati sávra, amelyikbe kiegyenlítetlen pozíció került átvitelre, megszorozva 0,6 %-kal (átvitellel kiegyenlített pozíciókra vonatkozó szorzó) és az áru azonnali árával;

c) a fennmaradó kiegyenlítetlen pozíciók, megszorozva 15 %-kal (maradék pozíciókra vonatkozó szorzó) és az áru azonnali árával.

(6) Az intézménynek az árukockázathoz kapcsolódó teljes szavatolótőke-követelményét az egyes árukra az (5) bekezdésnek megfelelően kiszámított szavatolótőke-követelmények összegeként kell kiszámolni.

360. cikk

Egyszerűsített módszer

(1) Az intézmény szavatolótőke-követelményét az alábbi értékek összeadásával kell kiszámítani az egyes áruk vonatkozásában:

a) a nettó, hosszú vagy rövid pozíciók 15 %-a, szorozva az áru azonnali árával;

b) a hosszú és a rövid pozíciók összegeként kapott bruttó pozíció 3 %-a, szorozva az áru azonnali árával.

(2) Az intézménynek az árukockázathoz kapcsolódó teljes szavatolótőke-követelményét az egyes árukra az (1) bekezdésnek megfelelően kiszámított szavatolótőke-követelmények összegeként kell kiszámolni.

▼C2

361. cikk

Kiterjesztett lejárati-táblás módszer

Az intézmények a 359. cikkben szereplők helyett alkalmazhatják a 2. táblázatban meghatározott, sávon belül kiegyenlített pozíciókra vonatkozó, átvitellel kiegyenlített pozíciókra vonatkozó és maradék pozíciókra vonatkozó minimumszorzókat, amennyiben:

a) jelentős mértékű árukereskedelmi tevékenységet folytatnak;

b) megfelelően diverzifikált áruportfólióval rendelkeznek;

c) még nincsenek abban a helyzetben, hogy az árukockázattal kapcsolatos szavatolótőke-követelmény kiszámításához belső modelleket alkalmazzanak.

2. táblázat

	Nemesfémek (az arany kivételével)	Nem nemesfémek	Mezőgazdasági termékek	Egyéb, beleértve az energiatermékeket
Sávon belül kiegyenlített pozíciókra vonatkozó szorzó (%)	1,0	1,2	1,5	1,5
Átvitellel kiegyenlített pozíciókra vonatkozó szorzó (%)	0,3	0,5	0,6	0,6
Maradék pozíciókra vonatkozó szorzó (%)	8	10	12	15

Az intézményeknek tájékoztatniuk kell az illetékes hatóságokat, amennyiben élnek az e cikk adta lehetőséggel, és egyúttal bemutatják az árukockázattal kapcsolatos szavatolótőke-követelmény kiszámítására szolgáló belső modell bevezetésére tett erőfeszítéseik bizonyítékát.

5. FEJEZET

Belső modellek alkalmazása a szavatolótőke-követelmények kiszámítására

1. szakasz

Engedély és a szavatolótőke-követelmények

362. cikk

Egyedi és általános kockázatok

A tőzsdén forgalmazott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok vagy tulajdoni részesedést megtestesítőinstrumentumok, illetve ezek származtatott eszközének pozíciókockázatát e fejezet alkalmazásában két összetevőre kell bontani. Az első elem az egyedi kockázati összetevő, amely az adott eszköz árváltozásának azt a kockázatát foglalja magában, amely a kibocsátójával, illetve, származtatott eszköz esetében, az alapul szolgáló eszköz kibocsátójával kapcsolatos tényezőkből adódik. Az általános kockázati elem magában foglalja az eszköz árváltozásának azt a kockázatát, amely tőzsdén forgalmazott hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok vagy annak származtatott eszköze esetében a kamatszintek változásából, tőkeinstrumentum vagy annak származtatott eszköze esetében az egyes értékpapírok sajátos tulajdonságaival kapcsolatban nem lévő, általános részvénypiaci mozgásokból adódik.

▼C2

363. cikk

Belső modellek alkalmazásának engedélyezése

(1) Miután meggyőződtek arról, hogy valamely intézmény megfelel a vonatkozó 2., 3. vagy 4. szakasz követelményeinek, az illetékes hatóságoknak engedélyezniük kell az intézmény számára, hogy a 2–4. fejezetben foglalt módszerek helyett vagy azokkal kombinálva belső modellek segítségével számítsa ki az alábbi kockázati kategóriák közül egyhez vagy többhöz kapcsolódó szavatolótőke-követelményt:

a) a tulajdoni részesedést megtestesítő instrumentumok általános kockázata;

b) a tulajdoni részesedést megtestesítő instrumentumok egyedi kockázata;

c) a hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok általános kockázata;

d) a hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok egyedi kockázata;

e) devizaárfolyam-kockázat;

f) árukockázat.

(2) Azon kockázati kategóriák esetében, amelyek tekintetében az intézmény nem kapta meg a belső modellek használatára vonatkozó, az (1) bekezdésben említett engedélyt, továbbra is az említett 2., 3. vagy 4. fejezettel összhangban kell kiszámítania a szavatolótőke-követelményt. A belső modellek alkalmazására minden egyes kockázati kategória esetében engedélyt kell kérni az illetékes hatóságoktól, és az engedélyt a hatóság csak abban az esetben adhatja meg, ha a belső modell az adott kockázati kategóriába tartozó pozíciók jelentős részére kiterjed.

(3) Az intézmény általi használatra engedélyezett belső modellek használatának lényegi változtatásaihoz, illetve használatuk (különösen további kockázati kategóriákra történő) kiterjesztéséhez, valamint a stresszhelyzeti kockáztatott értéknek a 365. cikk (2) bekezdése szerinti, kezdeti kiszámításához az illetékes hatóságok külön engedélyére van szükség.

Az intézmények kötelesek továbbá értesíteni az illetékes hatóságokat az említett, az intézmény általi használatra engedélyezett belső modellek használatának minden egyéb kiterjesztéséről és változásáról.

(4) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a következők részletes meghatározása érdekében:

a) a belső modelleken végrehajtandó kiterjesztések és módosítások lényegességének értékelésére szolgáló feltételek;

b) az értékelési módszertan, amelynek alapján az illetékes hatóságok engedélyezik az intézmények számára a belső modellek használatát;

c) azok a feltételek, amelyek alapján az adott kockázati kategóriába tartozó pozícióknak a belső modell hatálya alá tartozó része a (2) bekezdéssel összhangban „jelentős”-nek mondható.

▼C2

Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezetet 2014. december 31-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

364. cikk

Szavatolótőke-követelmények a belső modellek alkalmazása esetén

(1) A belső modelleket alkalmazó intézmények mindegyikének – a belső modellek használatára engedélyt nem kapott kockázati kategóriákhoz kapcsolódó, a 2., 3., ill. 4. fejezet szerint számított szavatolótőke-követelmény mellett – egy további, az a) és b) pont összegeként kifejezett szavatolótőke-követelményt is teljesítenie kell:

a) a következő értékek közül a nagyobb:

i. a 365. cikk (1) bekezdésének megfelelően számított, előző napi kockáztatott érték (VaR_t-1);

ii. a megelőző 60 munkanapon a 365. cikk (1) bekezdésének megfelelően kiszámított napi kockáztatott értékek átlaga (VaR_{avg}), megszorozva a 366. cikk szerinti szorzótényezővel (mc);

b) a következő értékek közül a nagyobb:

i. a 365. cikk (2) bekezdésének megfelelően számított, legfrissebb elérhető stresszhelyzeti kockáztatott érték ($sVaR_{t-1}$); és

ii. a 365. cikk (2) bekezdésében meghatározott módon és gyakorisággal az előző hatvan munkanapra kiszámított stresszhelyzeti kockáztatott értékek átlaga ($sVaR_{avg}$), megszorozva a 366. cikk szerinti szorzótényezővel (ms).

(2) A hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok egyedi kockázatához kapcsolódó szavatolótőke-követelmény kiszámításához belső modellt alkalmazó intézményeknek egy kiegészítő, az alábbi a) és b) pont összegeként kifejezett szavatolótőke-követelményt is teljesíteniük kell:

a) az 5. szakasszal összhangban a korrelációkereskedési portfólió egyedi kockázatához kapcsolódó szavatolótőke-követelményben már figyelembe vettek kivételével a kereskedési könyvben lévő értékpapírosítási pozíciók és n-edik nemteljesítéskor lehívható hitelderivatívák egyedi kockázatához kapcsolódó, a 337. és a 338. cikkel összhangban számított szavatolótőke-követelmény és adott esetben a 2. fejezet 6. szakaszával összhangban a kollektív befektetési formák azon pozícióinak egyedi kockázatához kapcsolódó szavatolótőke-követelmény, amelyek esetében sem a 350. cikk (1) bekezdésében, sem (2) bekezdésében rögzített feltételek nem teljesülnek;

▼C2

b) az alábbiak közül a magasabb:

i. a 3. szakasz szerint számított, a járulékos nemteljesítési és átminősítési kockázatra vonatkozó legfrissebb kockázati mérőszám;

ii. ezen érték megelőző 12 heti átlaga.

(3) Azok az intézmények, amelyek a 338. cikk (1)–(3) bekezdésében szereplő követelményeknek eleget tevő korrelációkereskedési portfólióval rendelkeznek, a szavatolótőke-követelményt a 338. cikk (4) bekezdése helyett a 377. cikk alapján teljesíthetik, és ebben az esetben ennek meghatározásához az alábbiak közül a legmagasabb értéket kell venniük:

a) az 5. szakasz szerint számított, a korrelációkereskedési portfólióra vonatkozó legfrissebb kockázati mérőszám;

b) ezen érték megelőző 12 heti átlaga;

c) azon szavatolótőke-követelmény 8 %-a, amely az a) pontban említett legfrissebb kockázati mérőszám kiszámításának időpontjában, a 338. cikk (4) bekezdése szerint került volna kiszámításra a korrelációkereskedési portfólióra vonatkozó belső modellbe beépített valamennyi pozíció tekintetében.

2. szakasz

Általános követelmények

365. cikk

A kockáztatott érték és a stresszhelyzeti kockáztatott érték számítása

(1) A 364. cikkben említett kockáztatott érték kiszámítására a következő követelmények vonatkoznak:

a) naponta történő kockáztatottérték-számítás;

b) 99 %-os, egyoldalú konfidencia-intervallum;

c) 10 napos tartási periódus;

d) legalább egyéves tényleges megfigyelési időszak, kivéve, ha az áringadozás jelentős növekedése ennél rövidebb megfigyelési időszakot indokol;

e) az adatok legalább havonta történő aktualizálása.

Az intézmény 10 napnál rövidebb tartási periódus alapján számított kockáztatott értéket is használhat, ha azt rendszeresen felülvizsgált, megfelelő módszertannal arányosítja 10 napra.

▼C2

(2) Ezen felül az intézménynek az (1) bekezdésben foglalt követelményekkel összhangban legalább hetente ki kell számítania az aktuális portfólió stresszhelyzeti kockáztatott értékét; a kockáztatott érték modelljének bemeneti adatait az intézmény portfóliója szempontjából lényeges, számottevő pénzügyi stresszhelyzetet jelentő, folyamatos 12 hónapos időszak történeti adatai alapján kell kalibrálnia. E történeti adatok megválasztását az intézménynek legalább évente felül kell vizsgálnia, a felülvizsgálat eredményéről pedig tájékoztatnia kell az illetékes hatóságokat. Az EBH monitorozza a kockáztatott érték számítása terén alkalmazott gyakorlatok teljes körét, és az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatást ad ki azokról.

366. cikk

Szabályozói utótesztelés és a szorzótényezők

(1) A 365. cikkben említett számítások eredményét az (m_c) és (m_s) szorzótényezőkkel kell arányosítani.

(2) Az egyes szorzótényezők ((m_c) és (m_s)) legalább 3 és egy, az 1. táblázat szerinti, 0 és 1 közötti kiegészítő tétel összegeként állnak elő. Ez a kiegészítő tétel a legutóbbi 250 munkanapban az intézmény által a 365. cikk (1) bekezdésében meghatározott kockáztatott értéken végzett utótesztelés által észlelt túllépések számától függ.

1. táblázat

A túllépések száma	Kiegészítő tétel
Kevesebb, mint 5	0,00
5	0,40
6	0,50
7	0,65
8	0,75
9	0,85
10 vagy több	1,00

(3) Az intézményeknek a portfólió értékének feltételezett és tényleges változásaira vonatkozó utótesztelés alapján naponta ki kell számítaniuk a túllépések számát. Túllépésnek számít az a portfólió értékében egy nap alatt bekövetkezett változás, amely meghaladja az intézmény modellje által generált egynapos kockáztatott értéket. A kiegészítő tétel meghatározásához a túllépések számát legalább negyedévente fel kell mérni, és annak meg kell egyeznie a portfólió értékének feltételezett és tényleges változásai szerinti túllépések száma közül a magasabbal.

A portfólió értékének feltételezett változásaira vonatkozó utótesztelés a portfólió nap végi értékének és, változatlan pozíciókat feltételezve, a következő nap végi értékének az összehasonlítása alapján történik.

A portfólió értékének tényleges változásaira vonatkozó utótesztelés a portfólió nap végi értékének és – változatlan pozíciókat feltételezve – a következő nap végi tényleges, díjak, jutalékok és nettó kamatbevétel nélküli értékének az összehasonlítása alapján történik.

▼C2

(4) Az illetékes hatóságok egyedi esetekben a feltételezett változások szerinti túllépésekből származó értékben korlátozhatják a kiegészítő tételt, amennyiben a tényleges változások szerinti túllépések száma nem a belső modell hiányosságaiból ered.

(5) Annak érdekében, hogy az illetékes hatóságok folyamatosan monitorozhassák a szorzótényező megfelelőségét, az intézményeknek haladéktalanul, de minden esetben legfeljebb öt munkanapon belül értesíteniük kell az illetékes hatóságokat az utótesztelési program révén kimutatott túllépésekről.

367. cikk

A kockázatmérés követelményei

(1) A pozíciókockázathoz, a devizaárfolyam-kockázathoz és az árukockázathoz kapcsolódó tőkekövetelmények kiszámításához, valamint a korrelációkereskedelemhez használt belső modellek mindegyikének meg kell felelnie az összes alábbi követelménynek:

a) a modellnek pontosan mérnie kell minden lényegi árkockázatot;

b) a modellnek az intézmény által az adott piacokon folytatott tevékenység szintjétől függően megfelelő számú kockázati tényezőt kell mérnie. Ha az intézmény árképzési modelljébe beépül kockázati tényező, a kockázatmérési modellbe viszont nem, az intézménynek kielégítően meg kell tudnia indokolni az illetékes hatóság részére annak hiányát. A kockázatmérési modellnek mérnie kell az opciók és egyéb termékek nemlineáris jellegét, valamint a korrelációs- és a báziskockázatot. Ha a kockázati tényezőkre helyettesítő értékeket használnak, azoknak megfelelően le kell képezniük a ténylegesen tartott pozíciók múltbeli értékváltozásait.

(2) A pozíciókockázathoz, a devizaárfolyam-kockázathoz vagy az árukockázathoz kapcsolódó tőkekövetelmények kiszámításához használt belső modellek mindegyikének meg kell felelnie az összes alábbi követelménynek:

a) a modellnek magában kell foglalnia egy sor olyan kockázati tényezőt minden egyes olyan pénznem kamatlábaira vonatkozóan, amelyben az intézmény mérlegben szereplő vagy mérlegen kívüli, kamatlábérzékeny pozícióval rendelkezik. Az intézménynek az általánosan elfogadott módszerek valamelyikével kell modelleznie a hozamgörbéket. A főbb piacok és pénznemek esetében kamatlábkockázattal szembeni lényegi kitettség esetén a hozamgörbét legalább hat lejárati sávra kell osztani a kamatláb-ingadozások hozamgörbe mentén való változásának követése érdekében. A modellnek ezenfelül a különböző hozamgörbék közötti, nem tökéletes korrelációban lévő mozgások kockázatát is ki kell mutatnia;

▼C2

b) a modellnek magában kell foglalnia az arannyal és az intézmény által tartott pozíciók különböző külföldi pénznemeivel összefüggő kockázati tényezőket. A kollektív befektetési formák tekintetében a kollektív befektetési forma tényleges devizapozícióit kell figyelembe venni. Az intézmények harmadik felet is megbízhatnak a kollektív befektetési formában lévő devizapozíciókról való adatszolgáltatással, amennyiben megfelelően biztosított ennek a jelentésnek a pontossága. Amennyiben egy intézmény nem ismeri a kollektív befektetési formában lévő devizapozíciókat, akkor e pozíciót el kell különíteni, és a 353. cikk (3) bekezdése szerint kell kezelni;

c) a modellnek legalább minden olyan részvénypiacra külön kockázati tényezőt kell használnia, ahol az intézmény jelentős pozíciókkal rendelkezik;

d) a modellnek legalább minden olyan árura külön kockázati tényezőt kell használnia, ahol az intézmény jelentős pozíciókkal rendelkezik. A modellnek mérnie kell a hasonló, de nem azonos áruk és a határidős árfolyamokban a lejárati megfelelések hiányából adódó változásoknak való kitettség közötti, nem tökéletes korrelációban lévő mozgások kockázatát is. Továbbá figyelembe kell vennie a piac jellemzőit, különösen a teljesítési határidőket és a kereskedők részére a pozíciók lezárására biztosított hatáskört;

e) az intézmény belső modelljének konzervatív becsléssel kell megállapítania a kevésbé likvid és a korlátozott árátláthatósággal rendelkező pozíciókból adódó, reális piaci helyzetekben megvalósuló kockázatot. A belső modellnek az adatok tekintetében meg kell felelnie továbbá a minimumstandardoknak. A helyettesítő értékeknek kellően konzervatívnak kell lenniük és csak akkor használhatók, ha a rendelkezésre álló adatok nem elegendőek, vagy nem tükrözik kellőképpen a pozíció, illetve a portfólió valós volatilitását.

(3) Az intézmények bármely, az e fejezet céljából alkalmazott belső modellben csak akkor használhatnak empirikus korrelációkat a kockázati kategóriákon belül és a kockázati kategóriák között, ha az intézménynek a korrelációk mérésére szolgáló módszere megalapozott, és azt következetesen alkalmazzák.

368. cikk

Minőségi követelmények

(1) Az e fejezet céljából alkalmazott minden belső modellnek koncepcionálisan megalapozottnak kell lennie és azt következetesen alkalmazni kell, különösen pedig teljesítenie kell az alábbi minőségi követelményeket:

a) a pozíciókockázathoz, a devizaárfolyam-kockázathoz, ill. az árukockázathoz kapcsolódó tőkekövetelmény számításához használt minden belső modellnek szorosan illeszkednie kell az intézmény napi kockázatkezelési folyamatába, és alapul kell szolgálnia a kockázati kitettségeknek az intézmény felső vezetése felé történő jelentéséhez;

b) az intézménynek az üzleti kereskedelmi részlegétől független kockázatellenőrzési részleggel kell rendelkeznie, amely közvetlenül a felső vezetésnek számol be. Ez a részleg felelős az e fejezet céljából alkalmazott valamennyi belső modell kialakításáért és bevezetéséért. A teljes kockázatkezelési rendszer felelőseként ennek a részlegnek kell elvégeznie az e fejezet céljára alkalmazott valamennyi belső modell kezdeti és folyamatos validálását. A részlegnek napi jelentéseket kell készítenie a pozíciókockázathoz, a devizaárfolyam-kockázathoz, ill. az árukockázathoz kapcsolódó tőkekövetelmény számításához használt valamennyi belső modell teljesítményéről, továbbá a kereskedési korlátok tekintetében meghozandó megfelelő intézkedésekről, és elemeznie kell e jelentéseket;

▼C2

c) az intézmény vezető testületének és felső vezetésének aktívan részt kell vennie a kockázatellenőrzési folyamatban, és a kockázatellenőrző részleg által készített napi jelentéseket olyan szintet képviselő vezetésnek kell megvizsgálnia, amely megfelelő hatáskörrel rendelkezik az egyes üzletkötők által vállalt pozíciók, valamint az intézmény teljes kockázati kitettsége csökkentésének végrehajtását illetően;

d) az intézménynek megfelelő létszámú, a kifinomult belső modellek (ideértve az e fejezet céljából alkalmazott modelleket is) használatában jártas alkalmazottal kell rendelkeznie a forgalmazás, a kockázatellenőrzés, az auditálás és a back-office területeken;

e) az intézménynek bevált eljárásokkal kell rendelkeznie a belső modelljei (ideértve az e fejezet céljából alkalmazott modelleket is) általános működésére vonatkozó, belső szabályoknak és dokumentált kontrolloknak való megfelelés monitorozására és biztosítására;

f) az e fejezet céljából alkalmazott belső modellek mindegyikének bizonyítottan jó, ésszerűen pontos múltbeli teljesítménnyel kell rendelkeznie a kockázatmérés terén;

g) az intézménynek rendszeresen szigorú stressz-tesztelési programokat, többek között fordított stressz-teszteket kell végeznie, amelyek kiterjednek minden, e fejezet céljából alkalmazott belső modellre; a tesztek eredményeit a felső vezetésnek felül kell vizsgálnia, és be kell építenie az általa megállapított intézkedésekbe és határértékekbe. Ez az eljárás különösen alkalmas a piacok feszült piaci körülmények közötti illikviditásának, a koncentrációs kockázatnak, az egyirányú piacnak, a váratlan nemteljesítésnek, az áruk nemlinearitásának, a súlyos pénzhiánnyal jellemzett pozícióknak, a jelentős áringadozásnak kitett pozícióknak és más olyan kockázatoknak a kezelésére, amelyet a belső modell esetleg nem kezel megfelelően. Az alkalmazott módszerek a portfólió természetétől és attól függenek, hogy súlyos piaci körülmények között mennyi idő szükséges a kockázat fedezéséhez és kezeléséhez;

h) az intézménynek a rendes belső auditálási folyamata részeként el kell végeznie a belső modelljeinek független felülvizsgálatát, ideértve az e fejezet céljából alkalmazott belső modellek felülvizsgálatát is.

(2) Az (1) bekezdés h) pontjában említett felülvizsgálatnak az üzleti kereskedelmi részlegek tevékenységeire és a független kockázatellenőrző részleg tevékenységeire is ki kell terjednie. Az intézménynek évente legalább egyszer felül kell vizsgálnia teljes kockázatkezelési eljárását. A felülvizsgálatnál a következő szempontokat kell figyelembe venni:

a) a kockázatkezelési rendszer és eljárás dokumentációjának, valamint a kockázatellenőrző részleg szervezetének megfelelősége;

b) a kockázatmérésnek a napi kockázatkezelésbe való beépítése és a vezetői információs rendszer integritása;

c) az az eljárás, amelyet az intézmény a front office és a back-office alkalmazottai által használt kockázatárazási modellek és értékelési rendszerek jóváhagyására alkalmaz;

▼C2

d) a kockázatmérési modell által lefedett kockázatok köre és a kockázatmérési eljárásban történő bármilyen jelentősebb változás validálása;

e) a pozíciókra vonatkozó adatok pontossága és teljessége, a volatilitási és korrelációs feltevések pontossága és megfelelősége, valamint az értékelés és a kockázatérzékenységi számítások pontossága;

f) az intézmény által a belső modellek működtetésére felhasznált adatforrások következetességének, időszerűségének és megbízhatóságának – beleértve az ilyen adatforrások függetlenségét – értékelésére alkalmazott ellenőrzési eljárás;

g) az intézmény által a modell pontosságának felmérése érdekében végzett utótesztelés értékelésére alkalmazott ellenőrzési eljárás.

(3) Mivel a technikák és a bevált gyakorlatok fejlődnek, az intézményeknek ezeket az új technikákat és gyakorlatokat kell alkalmazniuk az e fejezet céljából használt minden belső modellben.

369. cikk

Belső validálás

(1) Az intézményeknek eljárásokkal kell rendelkezniük annak biztosítására, hogy az e fejezet céljaira alkalmazott belső modelljeik mindegyikét a modellfejlesztéstől független, megfelelően képesített harmadik felek megfelelően validálják annak érdekében, hogy a modellek elméletileg megalapozottak legyenek, és minden jelentős kockázatot figyelembe vegyenek. A validálást a belső modell kifejlesztésekor és jelentős módosításakor kell elvégezni. A validálást rendszeresen el kell végezni, de különösen akkor, amikor a piac valamilyen alapvető szerkezeti változáson megy keresztül, vagy a portfólió összetétele módosul, aminek következtében lehetséges, hogy a belső modell már nem megfelelő. Mivel a belső validálás technikái és bevált gyakorlata fejlődik, az intézményeknek élniük kell az ezek által nyújtott előnyökkel. A belső modellek validálása nem korlátozódik az utótesztelésre, hanem legalább az alábbiakat is magába kell foglalnia:

a) olyan tesztek, amelyek kimutatják, hogy a belső modell alkalmazása során kidolgozott feltételezések megfelelőek-e, és nem becsülik-e alul vagy felül a kockázatot;

b) a szabályozói utótesztelésen kívül az intézményeknek a portfólióik kockázatainak és szerkezetének ellenőrzésére saját, a belső modellek validálására szolgáló tesztjeiket is el kell végezniük, beleértve az utótesztelést is;

c) hipotetikus portfóliók használata annak biztosítása érdekében, hogy a belső modell kimutasson bizonyos, esetlegesen felmerülő szerkezeti sajátosságokat, például a lényegi báziskockázatot és a koncentrációs kockázatot.

▼C2

(2) Az intézménynek a portfólió értékében bekövetkezett tényleges és feltételes változásokra vonatkozóan egyaránt utótesztelést kell végeznie.

3. szakasz

Az egyedi kockázat modellezésére vonatkozó különleges követelmények

370. cikk

Az egyedi kockázat modellezésére vonatkozó követelmények

Az egyedi kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény kiszámításához használt belső modelleknek, valamint a korrelációkereskedéshez használt belső modelleknek az alábbi kiegészítő követelményeket kell teljesíteniük:

a) magyarázatot ad a portfólió korábbi árváltozásaira;

b) képes mérni a koncentrációt a portfólió nagyságát és az összetételében bekövetkezett változásokat illetően;

c) kedvezőtlen körülmények között is robusztus;

d) olyan utóteszteléssel validálják, amelynek célja annak megállapítása, hogy képes-e az egyedi kockázat pontos észlelésére. Ha az intézmény ilyen utótesztelést végez az adott részportfóliók alapján, akkor azokat következetesen kell kiválasztani;

e) méri a névhez kapcsolódó báziskockázatot, és különösen érzékeny a hasonló, de nem azonos pozíciók közötti lényeges idioszinkratikus különbségekre;

f) méri az eseménykockázatot.

371. cikk

Kizárás az egyedi kockázati modellekből

(1) Az intézmény dönthet úgy, hogy az egyedi kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény belső modell segítségével történő kiszámítása során kizárja azokat a pozíciókat, amelyek tekintetében teljesíti az egyedi kockázathoz kapcsolódó, a 332. cikk (1) bekezdésének e) pontja vagy a 337. cikk szerinti szavatolótőke-követelményt, a 377. cikkben előírtak szerint kezelendő pozíciók kivételével.

(2) Az intézmény dönthet úgy, hogy belső modelljében nem szerepelteti a tőzsdén forgalmazott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok nemteljesítési és átminősítési kockázatát, amennyiben az említett kockázatokat méri a 4. szakaszban meghatározott követelmények révén.

▼C2

4. szakasz

A járulékos nemteljesítési és átminősítési kockázatra vonatkozó belső modell

372. cikk

A belső IRC-modell használatára vonatkozó követelmény

Azon intézményeknek, amelyek belső modellt alkalmaznak a tőzsdén forgalmazott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok egyedi kockázatához kapcsolódó szavatolótőke-követelmény kiszámításához, rendelkezniük kell egy, a járulékos nemteljesítési és átminősítési kockázatra vonatkozó (IRC) belső modellel is, amely méri a kereskedési könyvi pozícióknak a 365. cikk (1) bekezdésében meghatározott kockáztatott értékkel leképezett kockázatokon túli, járulékos nemteljesítési és átminősítési kockázatait. Az intézménynek bizonyítania kell, hogy belső modellje – állandó kockázati szintet feltételezve és a likviditás, a koncentráció, a fedezet és az opcionalitás hatását kellően tükröző szükség szerinti kiigazításokkal – megfelel az alábbi előírásoknak:

a) a belső modell megfelelően megkülönbözteti a kockázatokat, valamint pontos és konzisztens becslést ad a járulékos nemteljesítési és átminősítési kockázatra vonatkozóan;

b) a belső modell potenciális veszteségekre vonatkozó becslései alapvető szerepet játszanak az intézmény kockázatkezelésében;

c) a belső modellben felhasznált piaci és pozícióadatok naprakészek és megfelelő minőségértékelés tárgyát képezik;

d) teljesülnek a 367. cikk (3) bekezdésében, a 368. cikkben, a 369. cikk (1) bekezdésében, valamint a 370. cikk b), c), e) és f) pontjában foglalt követelmények.

Az EBH a 373-376. cikkben foglalt követelményekre vonatkozóan iránymutatásokat ad ki.

373. cikk

A belső IRC-modell alkalmazási köre

A belső IRC-modellt minden olyan pozícióra alkalmazni kell, amely egyedi kamatlábkockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény tárgyát képezi, beleértve azokat is, amelyekre a 336. cikk értelmében 0 %-os egyedi kockázati szavatolótőke-követelmény vonatkozik, de nem terjed ki az értékpapírosítási pozíciókra, sem pedig az n-edik nemteljesítéskor lehívható hitelderivatívákra.

Amennyiben az illetékes hatóság engedélyezi, az intézmény dönthet úgy, hogy a modellt következetesen alkalmazza minden tőzsdén jegyzett részvénypozícióra és jegyzett részvényen alapuló származtatottügylet-pozícióra is. Az engedélyt akkor kell megadni, ha a modell alkalmazásának ily módon való kiterjesztése konzisztens az intézmény belső kockázatmérési és -kezelési módjával.

▼C2

374. cikk

A belső IRC-modell paraméterei

(1) Az intézményeknek a belső modell segítségével kell kiszámítaniuk azt a számot, amely méri a nemteljesítés miatti veszteségeket, valamint a belső és külső átminősítés miatti veszteségeket a 99,9 %-os konfidencia-intervallumban egyéves befektetési horizontra vonatkozóan Az intézményeknek ezt a számot legalább heti gyakorisággal kell kiszámítaniuk.

(2) A korrelációs feltételezéseket objektív adatok elméletileg megalapozott elemzésével kell alátámasztani. A belső modellnek megfelelően kell tükröznie a kibocsátói koncentrációt. Tükrözni kell a termékosztályokon belül és azok között stresszhelyzetekben kialakuló koncentrációkat is.

(3) A belső IRC-módszernek tükröznie kell a nemteljesítési és átminősítési események közötti korreláció hatását. Nem tükröződhet viszont egyrészt a nemteljesítési és a átminősítési események, másrészt az egyéb kockázati tényezők közötti diverzifikáció hatása.

(4) A belső modellnek egyéves időhorizonton keresztül állandó kockázati szint feltételezésén kell alapulnia, ami azt jelenti, hogy azon kereskedési könyvi pozíciók vagy pozíciócsoportok, amelyek esetében a likviditási horizonton nemteljesítés vagy átminősítés valósult meg, a likviditási horizont végén újra egyensúlyba kerülnek, és elérik az eredeti kockázati szintet. Ennek alternatívájaként az intézmény dönthet úgy, hogy következetesen egy évig tartó állandó pozíciót tételez fel.

(5) A likviditási horizontot annak megfelelően kell megállapítani, hogy stresszhelyzetben levő piacon mennyi időre van szükség a pozíció eladásához vagy valamennyi lényeges árkockázat fedezéséhez, különös tekintettel a pozíció méretére. A likviditási horizontnak tükröznie kell mind a szisztematikus, mind az idioszinkratikus stresszhelyzet időszakában alkalmazott tényleges gyakorlatot és szerzett tapasztalatot. A likviditási horizontot konzervatív feltételezések alapján kell meghatározni, és elég hosszúnak kell lennie ahhoz, hogy az értékesítés vagy fedezés önmagában ne befolyásolja lényegesen azt az árat, amelyen az értékesítés vagy a fedezet megvalósul.

(6) Egy pozíció vagy pozíciócsoport esetében a megfelelő likviditási horizont meghatározásakor egy minimum három hónapos időszakból kell kiindulni.

(7) Egy pozíció vagy pozíciócsoport esetében a megfelelő likviditási horizont meghatározásánál figyelembe kell venni az intézménynek az értékelési korrekciókkal és a hosszú ideje tartott pozíciókkal kapcsolatos belső politikáit. Ha egy intézmény nem egyedi pozíciókra, hanem pozíciócsoportokra határoz meg likviditási horizontot, a pozíciócsoportok megállapítására vonatkozó kritériumokat oly módon kell meghatározni, hogy azok reálisan tükrözzék a likviditási különbségeket. A koncentrált pozíciókra vonatkozó likviditási horizontoknak nagyobbaknak kell lenniük, hogy tükrözzék az e pozíciók lezárásához szükséges hosszabb időt. Egy értékpapírosítási „raktár” likviditási horizontja azt az időt tükrözi, amelyre szükség van az eszközök feszült piaci feltételek közötti kidolgozásához, értékesítéséhez, értékpapírosításához vagy a jelentős kockázati tényezők fedezéséhez.

▼C2

375. cikk

A fedezetek elismerése a belső IRC-modellben

(1) A fedezetek beépíthetők az intézmény járulékos nemteljesítési és az átminősítési kockázat mérésére szolgáló belső modelljébe. A pozíciók nettósíthatók, ha a hosszú és rövid pozíciók ugyanarra a pénzügyi instrumentumra vonatkoznak. Ugyanazon kötelezett különböző eszközeire vagy értékpapírjaira vonatkozó hosszú és rövid pozíciókhoz kapcsolódó fedezeti vagy diverzifikációs hatások, valamint különböző ügyfelek hosszú és rövid pozíciói csak úgy ismerhetők el, ha a különböző eszközök bruttó hosszú és rövid pozíciói expliciten modellezve vannak. Az intézménynek figyelembe kell vennie a fedezeti ügylet lejárata és a likviditási horizont közötti időintervallum alatt esetleg felmerülő jelentős kockázatok hatását, valamint a fedezeti stratégiákban rejlő jelentős báziskockázatok lehetőségét termékek, a tőkeszerkezetben a kielégítési sorrendben betöltött hely, a belső vagy külső minősítés, a lejárat, az eredeti hitelnyújtás évjárata (vintage) és az eszközök egyéb tulajdonságai szerint. Az intézmény csak akkor veheti figyelembe a fedezetet, ha az akkor is fenntartható, ha a kötelezett esetében a közeljövőben hitelkockázati vagy más esemény várható.

(2) A dinamikus fedezeti stratégiával fedezett pozíciók esetén a fedezett pozíció likviditási horizontján belül figyelembe vehető a fedezet kiigazítása, feltéve hogy az intézmény:

a) úgy dönt, hogy egy releváns kereskedési könyvi pozíciócsoportra nézve következetesen modellezi a fedezet kiigazítását,

b) bizonyítja, hogy a kiigazítás figyelembevétele jobb kockázatmérést eredményez;

c) bizonyítja, hogy a fedezetül szolgáló eszközök piacai elég likvidek ahhoz, hogy még stresszhelyzet esetén is lehetővé tegyék a fedezet kiigazítását. A szavatolótőke-követelményben figyelembe kell vennie a dinamikus fedezési stratégiákból eredő fennmaradó kockázatokat.

376. cikk

A belső IRC-modellel kapcsolatos különleges követelmények

(1) A járulékos nemteljesítési és átminősítési kockázat mérésére szolgáló belső modellnek tükröznie kell az opciók, strukturált hitelderivatívák és egyéb, az árváltozások tekintetében jelentős nemlinearitást mutató pozíciók nemlineáris hatását. Az intézménynek kellő módon figyelembe kell vennie az ilyen termékekhez kapcsolódó árkockázatok értékelésében és becslésében rejlő modellkockázatot is.

(2) A belső modellnek objektívnek kell lennie, és aktuális adatokon kell alapulnia.

▼C2

(3) Az e fejezet céljaira – és egyúttal a kockázatmérési rendszer céljaira is – használt belső modellek független felülvizsgálatának és validálásának részeként az intézménynek meg kell tennie különösen az alábbi lépéseket:

a) igazolja, hogy a korrelációk és árváltozások modellezési módszere, többek között a szisztematikus kockázati tényezőik kiválasztása és súlyozása megfelel portfóliójának;

b) többféle stressztesztet, többek között érzékenységelemzést és forgatókönyv-elemzést végez, hogy értékelje a módszer minőségi és mennyiségi indokoltságát, különös tekintettel a koncentrációk kezelésére. Ezek a tesztek nem korlátozhatók a korábban már tapasztalt események körére;

c) megfelelő mennyiségi validálást alkalmaz, többek között releváns belső modellezési referenciaértékek (benchmark) felhasználásával.

(4) A belső modellnek összhangban kell lennie az intézmény által a kereskedési kockázatok azonosítására, mérésére és kezelésére használt belső kockázatkezelési módszerekkel.

(5) Az intézményeknek oly módon kell dokumentálniuk belső modelljeiket, hogy a korrelációs és más modellezési feltételezések átláthatóak legyenek az illetékes hatóságok számára.

(6) A belső modellnek konzervatív becsléssel kell megállapítania a kevésbé likvid és a valósághű piaci helyzetekben korlátozott árátláthatóságú pozíciókból eredő kockázatot. A belső modellnek az adatok tekintetében meg kell felelnie továbbá a minimumstandardoknak. A helyettesítő értékeknek kellően konzervatívnak kell lenniük, és csak akkor használhatók, ha a rendelkezésre álló adatok nem elegendőek, vagy a pozíció, illetve a portfólió valós volatilitását nem tükrözik kellőképpen.

5. szakasz

A korrelációkereskedés belső modellje

377. cikk

A korrelációkereskedés belső modelljével kapcsolatos követelmények

(1) A illetékes hatóságoknak engedélyezniük kell azon intézményeknek, amelyek belső modellt használhatnak a hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok egyedi kockázatához, és teljesítik az e cikk (2)–(6) bekezdésében, a 367. cikk (1) és (3) bekezdésében, a 368. cikkben, 369. cikk (1) bekezdésében, valamint a 370. cikk a), b), c), e) és f) pontjában foglalt követelményeket, hogy a korrelációkereskedési portfólióhoz kapcsolódó szavatolótőke-követelményekhez belső modellt használjanak a 338. cikk szerinti szavatolótőke-követelmények helyett.

▼C2

(2) Az intézményeknek ezen belső modellt egy olyan szám kiszámítására kell használniuk, amely megfelelő módon mér minden árkockázatot a 99,9 %-os konfidenciaintervallumban egyéves befektetési horizontra vonatkozóan, állandó kockázatot feltételezve, és a likviditás, a koncentráció, a fedezet és az opcionalitás hatását kellően tükröző szükség szerinti kiigazításokkal. Az intézményeknek ezt a számot legalább heti gyakorisággal kell kiszámítaniuk.

(3) Az (1) bekezdésben említett modellnek megfelelő módon tükröznie kell az alábbi kockázatokat:

a) az ügyletrész-sorozatba sorolt termékeknél a többszörös nemteljesítésből eredő kumulatív kockázat, beleértve a nemteljesítések sorrendjéből eredő kockázatokat is;

b) a hitelfelár-kockázat, beleértve a gamma- és a cross-gamma-hatásokat;

c) az implikált korrelációk volatilitása, beleértve a felárak és a korrelációk közötti kereszthatást;

d) báziskockázat, beleértve az alábbiakat:

   i. az indexfelár és az indexet alkotó, egy alaptermékes eszközök felárai közötti bázis;

   ii. az index implikált korrelációja és az egyedi portfóliók implikált korrelációja közötti bázis;

e) a megtérülési ráta volatilitása, mivel a megtérülési ráta befolyásolhatja az ügyletrész-sorozatok árait;

f) amennyiben az átfogó kockázatmérő módszer a dinamikus fedezésből származó előnyöket is magában foglalja, a fedezeti többletköltség (hedge slippage) kockázata és az ilyen fedezetek kiigazításának potenciális költségei;

g) a korrelációkereskedési portfólió pozícióinak bármely egyéb lényegi árkockázata.

(4) Az intézménynek elegendő piaci adatot kell alkalmaznia az (1) bekezdésben említett modellben annak biztosítására, hogy az e cikkben meghatározott előírásokkal összhangban a belső módszere teljes egészében megragadja ezen kitettségek legfontosabb kockázatait. Az intézménynek utólagos ellenőrzés vagy más, megfelelő módszerrel tudnia kell bizonyítani az illetékes hatóságok felé, hogy modellje megfelelő magyarázatot ad e termékek korábbi árváltozásaira.

Az intézménynek megfelelő szabályokkal és eljárásokkal kell rendelkeznie ahhoz, hogy külön kezelje azokat a pozíciókat, amelyek vonatkozásában engedélyt kapott az e cikk szerinti szavatolótőke-követelményekbe való beépítésre, azon egyéb pozícióktól, amelyek vonatkozásában nem kapott ilyen engedélyt.

▼C2

(5) Az (1) bekezdésben említett modellbe beépített valamennyi pozíció portfóliója tekintetében az intézménynek rendszeresen alkalmaznia kell a stresszhelyzeti forgatókönyvek egy konkrét, előre meghatározott csoportját. E stressz-forgatókönyveknek olyannak kell lenniük, hogy vizsgálható legyen velük a stresszhelyzet hatása a nemteljesítési rátákra, a megtérülési rátákra, a hitelkockázati felárra, a báziskockázatra, a korrelációkra és a korrelációkereskedési portfólió egyéb releváns kockázati tényezőire. Az intézmény a stressz-forgatókönyveket legalább hetente alkalmazza, és legalább negyedévente beszámol az illetékes hatóságoknak az eredményekről, beleértve e cikknek megfelelően az intézmény szavatolótőke-követelményével való összehasonlításokat is. Minden olyan esetet, amikor a stressz teszt eredményei lényegesen meghaladják a korrelációkereskedési portfólióhoz kapcsolódó szavatolótőke-követelményt, időben kell jelenteni az illetékes hatóságoknak. Az EBH iránymutatást bocsát ki a stressz-forgatókönyveknek a korrelációkereskedési portfóliók tekintetében történő alkalmazására vonatkozóan.

(6) A belső modellnek konzervatív becsléssel kell megállapítania a kevésbé likvid és a valósághű piaci helyzetekben korlátozott árátláthatóságú pozíciókból eredő kockázatot. A belső modellnek az adatok tekintetében meg kell felelnie továbbá a minimumstandardoknak. A helyettesítő értékeknek kellően konzervatívnak kell lenniük, és csak akkor használhatók, ha a rendelkezésre álló adatok nem elegendőek, vagy a pozíció, illetve a portfólió valós volatilitását nem tükrözik kellőképpen.

V. CÍM

A KIEGYENLÍTÉSI KOCKÁZATRA VONATKOZÓ SZAVATOLÓTŐKE-KÖVETELMÉNY

378. cikk

Kiegyenlítési/teljesítési kockázat

Olyan ügyletek esetében, amelyeknél a hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokat, részvényeket, külföldi fizetőeszközöket és árukat az esedékes leszállítási határidőt követően nem egyenlítik ki (kivéve a repoügyleteket, valamint az értékpapír- és árukölcsönzést, illetve értékpapír- és árukölcsönvételt), az intézménynek ki kell számítania a felmerült árkülönbözetet.

Ez az árkülönbözet az adott hitelviszonyt megtestesítő értékpapír, részvény, külföldi fizetőeszköz vagy áru kikötött kiegyenlítési árfolyama és aktuális piaci értéke közötti különbözet, ahol a különbözet veszteséget is jelenthet az intézmény számára.

A kiegyenlítési kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény kiszámításához az intézménynek meg kell szoroznia az árkülönbséget az alábbi, 1. táblázat jobb oldali oszlopában található megfelelő tényezővel.

1. táblázat

A kiegyenlítési határidő után eltelt munkanapok száma	(%)
5 – 15	8
16 – 30	50
31 – 45	75
46 vagy több	100

▼C2

379. cikk

Nyitva szállítás

(1) Az intézmények a 2. táblázatban megállapítottak szerint kötelesek szavatolótőkével rendelkezni, amennyiben

a) az intézmény a beérkezés előtt megfizette az értékpapír, deviza vagy áru ellenértékét, vagy értékpapírt, devizát vagy árut szállított, mielőtt annak ellenértékét kézhez kapta volna;

b) a határokon átívelő ügyletek esetében egy vagy több nap telt el a fizetés vagy a szállítás óta.

2. táblázat

A nyitva szállítások esetében alkalmazandó szavatolótőke-követelmények

1. oszlop	2. oszlop	3. oszlop	4. oszlop
Ügylet típusa	Az első szerződés szerinti fizetésig vagy szállítási szakaszig	Az első szerződés szerinti fizetéstől vagy szállítási szakasztól a második szerződés szerinti fizetést vagy szállítási szakaszt követő négy napon belül	A második szerződés szerinti fizetést vagy szállítási szakaszt követő 5 munkanaptól az ügylet megszűntéig
Nyitva szállítás	Nincs szavatolótőke-követelmény	Kitettségként kell kezelni	Kitettségként kell kezelni, 1250 %-os súllyal

(2) A 2. táblázat 3. oszlopa szerint kezelt nyitva szállítási kitettségek esetében kockázati súlyozás alkalmazásakor a harmadik rész II. címének 3. fejezetében meghatározott, belső minősítésen alapuló módszert használó intézmények – azon partnerek esetében, amelyeknél nincs más nem kereskedési könyvi kitettség – meghatározhatják a nemteljesítési valószínűséget a partner külső minősítése alapján. A saját nemteljesítéskori veszteségráta-becsléseket alkalmazó intézmények a 2. táblázat 3. oszlopa szerinti eljárásban részesülő nyitvaszállítási kitettségekre alkalmazhatják a 161. cikk (1) bekezdésében meghatározott nemteljesítéskori veszteségrátát, feltéve hogy azt minden ilyen kitettségre alkalmazzák. A harmadik rész II. címének 3. fejezetében meghatározott belső minősítésen alapuló módszert alkalmazó intézmény alternatívaként alkalmazhatja a harmadik rész II. címének 3. fejezetében rögzített sztenderd módszer kockázati súlyait, feltéve, hogy azokat valamennyi ilyen kitettségre alkalmazza, vagy alkalmazhat 100 %-os kockázati súlyt minden ilyen kitettségre.

Amennyiben a nyitvaszállítási ügyletekből származó pozitív kitettségek összege nem jelentős, az intézmények 100 %-os kockázati súlyt alkalmazhatnak ezekre a kitettségekre, kivéve, ha az (1) bekezdésben szereplő 2. táblázat 4. oszlopának megfelelően 1 250 %-os kockázati súly alkalmazandó.

(3) Az (1) bekezdésben szereplő 2. táblázat 4. oszlopa szerinti, 1 250 %-os kockázati súly nyitvaszállítási kitettségekre történő alkalmazásának alternatívájaként az intézmények az elsődleges alapvető tőkéből a 36. cikk (1) bekezdésének k) pontja szerint levonhatják az átadott értéket plusz e kitettségek aktuális pozitív kitettségét.

▼C2

380. cikk

Mentesítés

A kiegyenlítési, illetve elszámolási rendszerek, vagy a központi szerződő fél rendszerszintű zavara esetén az illetékes hatóságok a helyzet rendeződéséig mentesítést adhatnak a 378. és 379. cikk alapján számítandó szavatolótőke-követelmény alól. Ebben az esetben, ha a partner nem tudja rendezni az ügyletet, az a hitelkockázat szempontjából nem tekinthető nemteljesítésnek.

VI. CÍM

A HITELÉRTÉKELÉSI KORREKCIÓS KOCKÁZATHOZ KAPCSOLÓDÓ SZAVATOLÓTŐKE-KÖVETELMÉNY

381. cikk

A hitelértékelési korrekció jelentése

E cím, valamint a II. cím 6. fejezetének alkalmazásában a hitelértékelési korrekció (CVA): kiigazítás a partnerrel szemben fennálló ügyletek portfoliójának piaci középértékéhez képest. Ez a korrekció tükrözi az intézmény partnerrel szemben fennálló hitelkockázatának aktuális piaci értékét, nem tükrözi viszont a partner intézménnyel szemben fennálló hitelkockázatának aktuális piaci értékét.

382. cikk

Hatály

(1) Az intézménynek a CVA-kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelményt e cím szerint kell kiszámítania valamennyi tőzsdén kívüli származtatott pénzügyi instrumentumra vonatkozóan – valamennyi üzleti tevékenység tekintetében –, kivéve a hitelkockázat kockázattal súlyozott kitettségértékét csökkentőként elismert hitelderivatívákat.

(2) Amennyiben az illetékes hatóságok lényegesnek ítélik az intézmény értékpapír-finanszírozási ügyletekből származó CVA-kockázati kitettségét, az intézménynek szerepeltetnie kell ezen ügyleteket az (1) bekezdésben előírt szavatolószavatolótőke-követelmény-számításban.

(3) Az elfogadott központi szerződő féllel bonyolított ügyletek, valamint a valamely ügyfél és egy klíringtag közötti olyan ügyletek, amelyek esetében a klíringtag közvetítőként jár el az ügyfél és egy elfogadott központi szerződő fél között, és az ügylet kereskedési kitettséget eredményez a klíringtag számára az elfogadott központi szerződő féllel szemben, nem tartoznak a CVA-kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény hatálya alá.

(4) Nem tartoznak továbbá a CVA-kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény hatálya alá az alábbi ügyletek:

▼C2

a) A 648/2012/EU rendelet 2. cikke 9. pontjának fogalommeghatározása szerinti nem pénzügyi szerződő felekkel vagy olyan nem pénzügyi szerződő felekkel kötött ügyletek, amelyek székhelye harmadik országban található, amennyiben ezen ügyletek nem lépik túl az említett rendelet 10. cikkének (3) és (4) bekezdésében meghatározott elszámolási értékhatárt;

b) a 648/2012/EU rendelet 3. cikke szerinti csoporton belüli ügyletek, kivéve ha a tagállamok olyan nemzeti szintű jogszabályokat fogadnak el, amelyek bankcsoporton belüli strukturális szétválasztást írnak elő, mely esetben az illetékes hatóságok megkövetelhetik az említett, strukturálisan elkülönített intézmények közötti csoporton belüli ügyletek szavatolótőke-követelmény alá vonását;

c) a 648/2012/EU rendelet 2. cikkének 10. pontjában említett szerződő felekkel kötött ügyletek, amelyekre mindaddig az említett rendelet 89. cikkének (1) bekezdésében említett átmeneti rendelkezések vonatkoznak, amíg ezen átmeneti intézkedések alkalmazásának határideje le nem jár;

d) a 648/2012/EU rendelet 1. cikke (4) és (5) bekezdésében említett szerződő felekkel kötött ügyletek, továbbá az olyan szerződő felekkel kötött ügyletek, amelyek esetében az e rendelet 114.cikkének (4) bekezdése és 115. cikkének (2) bekezdése az e szerződő felekkel szembeni kitettség tekintetében 0 %-os kockázati súlyt állapít meg.

Az e bekezdés c) pontjában említett azon ügyletek esetében, amelyek megkötésére a 648/2012/EK rendelet 89. cikkének (1) bekezdésében megállapított átmeneti időszak alatt került sor, a CVA-kockázati követelmény alóli mentesség az adott ügyletre vonatkozó szerződés teljes időtartamára alkalmazandó.

Az a) pont tekintetében, amennyiben egy intézmény mentessége megszűnik a mentességi értékhatár túllépése vagy a mentességi értékhatár megváltozása miatt, a meglévő szerződések – lejáratuk időpontjáig – továbbra is mentességben részesülnek.

(5) Az EBH 2015. január 1-jéig és azt követően minden második évben felülvizsgálatot végez a nemzetközi szabályozási fejlemények fényében, és annak keretében a CVA-kockázati követelmény harmadik országok nem pénzügyi szerződő feleire történő alkalmazásának kalibrálására és határértékeire vonatkozó lehetséges módszereket is vizsgálja.

Az EBH az EÉPH-val együttműködésben és a felülvizsgálat időpontjától számított hat hónapon belül szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben meghatározza azokat az eljárásokat, melyek révén az Unión kívüli székhelyű nem pénzügyi szerződő felekkel harmadik országokban bonyolított ügyleteket mentesíteni lehet a CVA-kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény alól.

Az EBH az első albekezdésben említett időponttól számított hat hónapon belül benyújtja ezeket a szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap a második albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

▼C2

383. cikk

Fejlett módszer

(1) Annak az intézménynek, amely engedélyt kapott a hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok egyedi kockázatára vonatkozó, a 363. cikk (1) bekezdésének d) pontja szerinti belső modell alkalmazására, a CVA-kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelményt úgy kell meghatároznia – minden olyan ügylet vonatkozásában, amelyre a 283. cikkel összhangban engedélyezték számára a belső modell módszer használatát a kapcsolódó partnerkockázat kitettségének történő meghatározására –, hogy ezen ügyletek valamennyi partnere esetében modellezze a partnerek hitelkockázati felárában bekövetkező változások CVA-kra gyakorolt hatását, figyelembe véve azon CVA-fedezeteket, amelyek a 386. cikk értelmében elismert fedezetek.

Az intézménynek belső modelljét kell használnia a tőzsdén forgalmazott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokban lévő pozíciókhoz kapcsolódó egyedi kockázat szavatolótőke-követelményének meghatározására, és 99 %-os konfidencia-intervallumot és 10 napnak megfelelő tartási periódust kell alkalmaznia. A belső modellt oly módon kell alkalmazni, hogy az tükrözze a partnerek hitelkockázati felárának változását, de ne modellezze a CVA más piaci tényezők változásaival szembeni érzékenységét, ideértve a származtatott eszköz referenciaeszközének, árujának, pénznemének vagy kamatlábának értékében bekövetkező változásokat is.

Az egyes partnerek vonatkozásában a CVA-kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelményt az alábbi képletnek megfelelően kell kiszámítani:

$$CVA = LGD_{MKT} \cdot \sum_{i=1}^{T} max\left\{0, exp\left(-\frac{s_{i-1} \cdot t_{i-1}}{LGD_{MKT}}\right) - exp\left(-\frac{s_i \cdot t_i}{LGD_{MKT}}\right)\right\} \cdot \frac{EE_{i-1} \cdot D_{i-1} + EE_i \cdot D_i}{2}$$

ahol

t_i = az i-edik újraértékelés időpontja, kiindulás: t_0=0;

t_T = a partnerrel fennálló nettósítási halmazok közül a leghosszabb szerződéses lejárat;

s_i = a partner t_i lejáratra vonatkozó, a CVA kiszámításához használt hitelkockázati felára. Amennyiben rendelkezésre áll a partner hitel-nemteljesítési csereügyletének felára, az intézménynek ezt a felárat kell alkalmaznia. Amennyiben a hitel-nemteljesítési csereügylet felára nem áll rendelkezésre, az intézménynek olyan közelítő felárat kell alkalmaznia, amely a partner minősítése, gazdasági ágazata és régiója alapján megfelelő;

LGD_{MKT} = a partner nemteljesítéskori veszteségrátája (loss given default), amelyet a partner egyik piaci instrumentumának felárára kell alapozni, amennyiben ilyen rendelkezésre áll. Ha a partner instrumentuma nem áll rendelkezésre, a rátát olyan közelítő felárra kell alapozni, amely a partner minősítése, gazdasági ágazata és régiója alapján megfelelő.

▼C2

Az összeg első tényezője a t_{i-1} és t_i időpontok között bekövetkező nemteljesítés piac által vélelmezett peremvalószínűségének közelítő értéke;

EE_i = a partnerrel szembeni várható kitettség a t_i újraértékelési időpontban, ahol e partner különböző nettósítási halmazainak kitettsége összeadandó, és az egyes nettósítási halmazok leghosszabb lejárata a nettósítási halmazon belüli leghosszabb szerződéses lejárat. Az intézménynek a (3) bekezdésben meghatározott eljárást kell alkalmaznia a biztosítéki megállapodással biztosított kereskedés esetében, amennyiben az ilyen kereskedésre a 285. cikk (1) bekezdésének a) vagy b) pontja szerinti EPE értéket alkalmazza;

D_i = a nemteljesítési kockázattól mentes leszámítolási diszkonttényező a t_i időpontban, ahol D_0=1.

(2) Az egyes partnerek vonatkozásában a CVA-kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény kiszámítása során az intézménynek a hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok egyedi kockázatára vonatkozó belső modelljének valamennyi bemenő adatát az alábbi képletek közül a megfelelőre kell alapoznia:

a) amennyiben a modell teljes átárazáson alapul, az (1) bekezdésben szereplő képletet közvetlenül kell alkalmazni;

b) amennyiben a modell az egyes lejáratokra külön-külön hitelkockázati felárral szembeni érzékenységet alkalmaz, az intézménynek az egyes hitelkockázati felárral szembeni érzékenységek meghatározását (Regulatory CS01) a következő képletre kell alapoznia:

$$Regulatory\ CS01_i = 0.0001 \cdot t_i \cdot exp\left(-\frac{s_i \cdot t_i}{LGD_{MKT}}\right) \cdot \frac{EE_{i-1} \cdot D_{i-1} - EE_{i+1} \cdot D_{i+1}}{2}$$

Az i=T utolsó időkategóriára vonatkozó megfelelő képlet a következő:

$$Regulatory\ CS01_T = 0.0001 \cdot t_T \cdot \exp\left(-\frac{s_T \cdot t_T}{LGD_{MKT}}\right) \cdot \frac{EE_{T-1} \cdot D_{T-1} + EE_T \cdot D_T}{2}$$

c) amennyiben a modell hitelkockázati felárral szembeni érzékenységeket használ a hitelkockázati felárak párhuzamos eltolódásaihoz, az intézménynek a következő képletet kell alkalmaznia:

$$Regulatory\ CS01 = 0.0001 \cdot \sum_{i=1}^{T}\left(t_i \cdot exp\left(-\frac{s_i \cdot t_i}{LGD_{MKT}}\right) - t_{i-1} \cdot exp\left(-\frac{s_{i-1} \cdot t_{i-1}}{LGD_{MKT}}\right)\right) \cdot \frac{EE_{i-1} \cdot D_{i-1} + EE_i \cdot D_i}{2}$$

▼C2

d) amennyiben a modell másodrendű érzékenységeket (felárgammákat) használ a hitelkockázati felár eltolódásaihoz, a gammákat az (1) bekezdésben szereplő képlet alapján kell kiszámítani.

(3) Annak az intézménynek, amely a biztosítékkal fedezett, tőzsdén kívüli származtatott eszközökre a 285. cikk (1) bekezdésének a) vagy b) pontja szerinti EPE értéket használja, a CVA-kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény (1) bekezdés szerinti meghatározása során az alábbi mindkét feltételt teljesítenie kell:

a) konstans EE-profilt kell feltételeznie; és

b) az EE-t egyenlővé kell tennie a 285. cikk (1) bekezdésének b) pontja szerint az alábbiak közül a hosszabbnak megfelelő lejáratra számított tényleges várható kitettséggel:

i. a nettósítási halmazban előforduló leghosszabb lejárat fele;

ii. a nettósítási halmazban szereplő valamennyi ügylet névértékekkel súlyozott átlagos lejárata.

(4) Azon intézmény, amely üzleti tevékenysége többségének vonatkozásában engedélyt kapott az illetékes hatóságoktól a 283. cikkel összhangban a kitettségértékeknek belső modell módszerrel történő kiszámítására, de amely a kisebb portfóliókra a II. cím 6. fejezetének 3., 4. vagy 5. szakaszában rögzített módszert használja, és amelynek a 363. cikk (1) bekezdése d) pontjával összhangban engedélyezték a piaci kockázati belső modell módszer alkalmazását a hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok egyedi kockázatára, az illetékes hatóságok engedélyének függvényében a belső modell módszeren kívül eső nettósítási halmazok vonatkozásában az (1) bekezdéssel összhangban számíthatja ki a CVA-kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelményeket. Az illetékes hatóságok csak akkor adják meg ezt az engedélyt, ha az intézmény csupán korlátozott számú kisebb portfólióra alkalmazza a II. cím 6. fejezetének 3., 4. vagy 5. szakaszában rögzített módszert.

Az előző albekezdés szerinti számítás céljából, és amennyiben a belső modell módszerrel nem határozható meg várható kitettségi profil, az intézménynek:

a) konstans EE-profilt kell feltételeznie; és

b) az EE értékeként a II. cím 6. fejezetének 3., 4. vagy 5. szakaszában rögzített módszerek vagy a belső modell módszer szerint az alábbiak közül a hosszabbnak megfelelő lejáratra számított kitettségértéket kell alapul vennie:

i. a nettósítási halmazban előforduló leghosszabb lejárat fele;

ii. a nettósítási halmazban szereplő valamennyi ügylet névértékekkel súlyozott átlagos lejárata.

▼C2

(5) Az intézménynek a CVA-kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelményt a 364. cikk (1) bekezdésével, valamint a 365. és 367. cikkel összhangban, a stresszhelyzeti és a nem stresszhelyzeti kockáztatott érték összegeként kell meghatároznia; ezek kiszámítása az alábbiak szerint történik:

a) a nem stresszhelyzeti kockáztatott érték esetében a 292. cikk (2) bekezdésének első albekezdésében foglaltaknak megfelelően a jelenlegi kalibrációs paramétereket kell alkalmazni a várható kitettségre;

b) a stresszhelyzeti kockáztatott érték esetében a partnerek jövőbeli, a 292. cikk (2) bekezdésének második albekezdésében meghatározott stresszhelyzeti kalibrációt használó EE-profilját kell alkalmazni. A hitelkockázati felár paramétereinek vonatkozásában a stresszhelyzeti időszak a kitettségi paraméterekhez használt hároméves stresszhelyzeti időszakon belüli legsúlyosabb egyéves időszak;

c) e számítások során alkalmazni kell a kockáztatott érték, illetve a stresszhelyzeti kockáztatott érték kiszámítása során alkalmazandó háromszoros szorzótényezőt. Az EBH monitorozza a felügyeleti hatóságok azon diszkrecionális döntéseinek következetességét, amelyek szerint a háromszorosnál nagyobb szorzótényezőt alkalmaznak a CVA-kockázati követelmény kockáztatott értéken és stresszhelyzeti kockáztatott értéken alapuló elemeire. A háromszorosnál nagyobb szorzótényezőt alkalmazó illetékes hatóságoknak írásbeli indokolást kell benyújtaniuk az EBH részére;

d) a számítást legalább havi egy alkalommal el kell végezni, a felhasznált EE-értéket pedig ugyanilyen gyakorisággal kell kiszámítani. Amennyiben a számításra nem napi gyakorisággal kerül sor a 364. cikk (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontjában és a 364. cikk (1) bekezdése b) pontjának ii. alpontjában meghatározott számításhoz számításra nem napi gyakorisággal kerül sor, akkor az intézményeknek három hónap átlagát kell venniük.

(6) A CVA-kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelménynek az olyan partnerekkel szembeni kitettségek kapcsán való kiszámítását, amelyekre vonatkozóan az intézmény egyedi kamatláb-kockázathoz kapcsolódó jóváhagyott belső modellje alapján nem kapható olyan közelítő felár, amely az adott partner minősítése, gazdasági ágazata és régiója szempontjából megfelelő lenne, az intézménynek a 384. cikkben meghatározott módszer alapján kell elvégeznie.

(7) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a következők részletesebb meghatározása érdekében:

a) annak meghatározása, hogy az (1) bekezdésben említett s_i és LGD_{MKT} azonosítása céljából hogyan kell megállapítani a közelítő felárat az intézmény egyedi kamatláb-kockázathoz kapcsolódó jóváhagyott belső modelljének segítségével;

b) azon portfóliók száma és mérete, amelyek teljesítik a (4) bekezdésben említett, korlátozott számú kisebb portfólió kritériumát.

▼C2

Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2014. január 1-jéig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

384. cikk

Sztenderd módszer

(1) Azon intézménynek, amely nem a 383. cikk szerint számítja ki partnerei vonatkozásában a CVA-kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelményt, minden egyes partner vonatkozásában az alábbi képlet szerint kell kiszámítania a CVA-kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelményt, figyelembe véve a 386. cikk értelmében elismert CVA-fedezeteket:

$$K = 2.33 \cdot \sqrt{\mathrm{h}} \cdot \sqrt{\left(\sum_i 0.5 \cdot w_i \cdot (M_i \cdot EAD_i^{total} - M_i^{hedge} B_i) - \sum_{ind} w_{ind} \cdot M_{ind} \cdot B_{ind}\right)^2 + \sum_i 0.75 \cdot w_i^2 \cdot \left(M_i \cdot EAD_i^{total} - M_i^{hedge} B_i\right)^2}$$

ahol

h = az egyéves kockázati horizont (éves egységekben); h = 1;

w_i = az „i” partnerre alkalmazandó súly.

Az „i” partnerhez egy kijelölt külső hitelminősítő intézet által adott külső hitelminősítés alapján hozzá kell rendelni az 1. táblázat szerinti hat w_i súly valamelyikét. Azon partnerek vonatkozásában, amelyek esetében kijelölt külső hitelminősítő intézet által készített hitelminősítés nem áll rendelkezésre:

a) a II. cím 3. fejezetében szereplő módszert alkalmazó intézménynek a partner belső hitelminősítését meg kell feleltetnie az egyik külső hitelminősítésnek;

b) a II. cím 2. fejezetében szereplő módszert alkalmazó intézménynek a wi=1,0 % súlyt kell rendelnie az adott partnerhez. Mindazonáltal ha valamely intézmény az adott partnerrel szembeni partnerkockázati kitettség kockázati súlyozására a 128. cikket alkalmazza, akkor a wi=3,0 % súlyt kell rendelnie e partnerhez;

EAD_i^{total} = az „i” partner teljes partnerkockázati kitettségértéke (nettósítási halmazai mindegyikében összegezve), beleértve a biztosíték hatását is, összhangban a II. cím 6. fejezetének 3–6. szakaszában rögzített, a partnerkockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény számítására az adott partner esetében alkalmazandó módszerekkel. Ha az intézmény a II. cím 6. fejezetének 3. és 4. szakasza szerinti módszerek valamelyikét alkalmazza, akkor EAD_i^{total} értékeként használhatja a kitettségnek a 223. cikk (5) bekezdése szerinti teljes mértékben korrigált értékét.

▼C2

A II. cím 6. fejezetének 6. szakaszában meghatározott módszert nem alkalmazó intézmény esetében a kitettséget a következő tényezővel megszorozva kell csökkenteni:

$$\frac{1 - e^{-0.05 \cdot M_i}}{0.05 \cdot M_i}$$

B_i = a CVA-kockázat fedezésére használt vásárolt, egy alaptermékes fedezeti célú hitel-nemteljesítési csereügyletek névértéke (összegezve, ha egynél több pozícióról van szó) az „i” partner vonatkozásában.

Ezen névértéket a következő szorzótényezőt alkalmazva kell csökkenteni:

$$\frac{1 - e^{-0.05 \cdot M_i^{hedge}}}{0.05 \cdot M_i^{hedge}}$$

B_{ind} = a CVA-kockázat fedezésére – hitelkockázat-átadás keretében – használt egy vagy több index CDS teljes névértéke.

Ezen névértéket a következő szorzótényezőt alkalmazva kell csökkenteni:

$$\frac{1 - e^{-0.05 \cdot M_{ind}}}{0.05 \cdot M_{ind}}$$

w_{ind} = az index alapú fedezetekre alkalmazandó súly.

Az intézménynek a w_{ind} értékét az indexet alkotó partnerekre alkalmazandó w_i súlyok súlyozott átlagának kiszámításával kell meghatároznia.

M_i = az „i” partnerrel folytatott ügyletek tényleges lejárata.

A II. cím 6. fejezetének 6. szakaszában meghatározott módszert alkalmazó intézmény esetében az M_i-t a 162. cikk (2) bekezdésének g) pontja szerint kell kiszámítani. Azonban az M_i felső korlátja e célból nem korlátozható 5 évre, hanem a nettósítási halmazban szereplő leghosszabb hátralévő szerződéses lejárat.

A II. cím 6. fejezetének 6. szakaszában meghatározott módszert nem alkalmazó intézmény esetében az M_i a 162. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett névértékekkel súlyozott átlagos lejárat. Azonban az M_i felső korlátja e célból nem korlátozható 5 évre, hanem a nettósítási halmazban szereplő leghosszabb hátralévő szerződéses lejárat.

M_i^{hedge} = a B_i névértékű fedezeti instrumentum lejárata (több pozíció esetén azM_i^{hedge} és a B_i mennyiségek összeadandók).

▼C2

M_{ind} = az „ind” index alapú fedezet lejárata.

Egynél több index alapú fedezeti pozíció esetén a M_{ind} a névértékekkel súlyozott lejárat.

(2) Amennyiben valamely partner szerepel egy olyan indexben, amely partnerkockázat fedezésére használt hitel-nemteljesítési csereügylet alapjául szolgál, az intézmény az ezen partnerhez az alaptermék-kibocsátó súlyozásával összhangban hozzárendelendő névértéket levonhatja az index CDS névértékéből, és az adott partner egy alaptermékes fedezeti ügyleteként (B_i) kezelheti azt, lejáratként az index futamidejét véve alapul.

1. táblázat

Hitelminőségi besorolás	w_i súly
1	0,7 %
2	0,8 %
3	1,0 %
4	2,0 %
5	3,0 %
6	10,0 %

385. cikk

Választható lehetőség a szavatolótőke-követelmény CVA-módszerrel történő kiszámítása helyett

A 384. cikk alkalmazása helyett lehetőség van arra, hogy a 275. cikkben leírt eredeti kitettségi módszert használó intézmények a 382. cikkben említett eszközök esetében az illetékes hatóság előzetes jóváhagyásával a CVA-kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény kiszámítása helyett az adott partnerkockázatok tekintetében (10)-es szorzót alkalmazzanak a kapott, kockázattal súlyozott hitelkitettség-értékekre.

386. cikk

Elismert fedezeti ügyletek

(1) A fedezeti ügyletek csak akkor minősülnek a CVA-kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény számítása céljából „elismert fedezeti ügyletnek” a 383. és 384. cikk értelmében, ha a CVA-kockázat mérséklése céljából használják és akként kezelik őket, és az alábbi két csoport valamelyikébe tartoznak:

a) egy alaptermékes hitel-nemteljesítési csereügylet vagy más, ezzel egyenértékű fedezeti instrumentum, a partnerre való közvetlen hivatkozással;

b) index CDS, feltéve hogy valamely egyedi partner felára és a fedezeti célú index CDS-ek felárai közötti bázis az illetékes hatóság szerint kellőképpen tükröződik a kockáztatott értékben és a stresszhelyzeti kockáztatott értékben.

▼C2

A b) pontbeli azon követelmény, miszerint a kockáztatott értéknek és a stresszhelyzeti kockáztatott értéknek tükröznie kell az egyedi partnerfelár és a fedezeti célú index CDS-ek felárai közötti bázist, abban az esetben is alkalmazandó, ha valamely partner felára helyett közelítést használnak.

Mindazon intézmények esetében, ahol közelítő felárat alkalmaznak, az intézménynek olyan hasonló partnerek reprezentatív csoportjából képzett ésszerű bázis-idősorokat kell használnia, amelyek esetében rendelkezésre áll felár.

Ha valamely egyedi partner felára és a fedezeti célú index CDS-ek felárai közötti bázis az illetékes hatóság szerint nem tükröződik kellőképpen, az intézmény csak az index alapú fedezeti ügyletek elvi névértékének felét jelenítheti meg a kockáztatott értékben és a stresszhelyzeti kockáztatott értékben.

A kitettségekre nem alkalmazható egy alaptermékes hitel-nemteljesítési csereügyletekkel történő, a 383. cikk szerinti túlfedezés.

(2) Az intézmények a CVA-kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény számításában nem jeleníthetik meg a partnerkockázati fedezeti ügyletek más fajtáit. A CVA-kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény számítása céljából nem felhasználható fedezetek különösen az ügyletrész-sorozatba sorolt, illetve az n-edik nemteljesítéskor lehívható hitel-nemteljesítési csereügyletek és hitelkockázati eseményhez kapcsolt értékpapírok.

(3) A CVA-kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény számítása során felhasznált elismert fedezetek nem szerepeltethetők az egyedi kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény IV. címben meghatározottak szerinti számításában, valamint csak az ügyletek ugyanazon portfóliójának partnerkockázata tekintetében kezelhetők hitelkockázat-mérsékléskén t.

NEGYEDIK RÉSZ

NAGYKOCKÁZATOK VÁLLALÁSA

387. cikk

Hatály

Az intézményeknek nagykockázat-vállalásaikat e résznek megfelelően kell monitorozniuk és ellenőrizniük.

388. cikk

Negatív hatály

Ez a rész nem alkalmazandó azon befektetési vállalkozásokra, amelyek teljesítik a 95. cikk (1) bekezdésében vagy a 96. cikk (1) bekezdésében rögzített kritériumokat.

Ez a rész összevont alapon nem alkalmazandó az olyan vállalatcsoportokra, amelyek csak a 95. cikk (1) bekezdésében vagy a 96. cikk (1) bekezdésében említett befektetési vállalkozásokból és járulékos vállalkozásokból állnak, továbbá nem foglalnak magukban hitelintézeteket.

▼C2

389. cikk

Fogalom-meghatározás

E rész alkalmazásában az alábbi fogalom-meghatározást kell alkalmazni: „kitettségek”: e rész alkalmazásában a harmadik rész II. címének 2. fejezetében említett bármely eszköz vagy mérlegen kívüli tétel, kockázati súlyok vagy ügyletkockázati súlyok alkalmazása nélkül.

390. cikk

A kitettségérték kiszámítása

(1) A II. mellékletben említett tételekből származó kitettségek értékét a harmadik rész II. címének 6. fejezetében leírt módszerek valamelyike alapján kell kiszámítani.

(2) Azon intézmények, amelyek számára engedélyezték a 283. cikkel összhangban a belső modell módszer alkalmazását, a belső modell módszert használhatják a repoügyletek, értékpapír- és/vagy áru kölcsönbe adása vagy kölcsönbe vétele, az értékpapír ügylethez kapcsolódó hitelek és a hosszú kiegyenlítési idejű ügyletek kitettségértékének kiszámításához.

(3) Azon intézményeknek, amelyek a harmadik rész IV. címének 2. fejezetében szereplő 299. cikkel, valamint a harmadik rész V. címével és adott esetben a harmadik rész IV. címének 5. fejezetével összhangban számítják a kereskedési könyv szerinti üzleti tevékenységük szavatolótőke-követelményét, az alábbi tételek összeadásával kell kiszámítaniuk az egyes ügyfelekkel szembeni, a kereskedési könyvből származó kitettséget:

a) az intézménynek az adott ügyfél által kibocsátott összes pénzügyi instrumentum tekintetében fennálló hosszú pozícióinak pozitív többlete a rövid pozícióival szemben, úgy, hogy az egyes pénzügyi instrumentumokban fennálló nettó pozíciót a harmadik rész IV. címének 2. fejezetében megállapított módszerek szerint számítják;

b) a nettó kitettség hitelviszonyt megtestesítő értékpapír vagy tulajdonviszonyt megtestesítő értékpapír jegyzési garanciavállalásakor;

c) az adott ügyféllel szembeni azon kitettségek, amelyek a 299., valamint a 378–380. cikkben említett ügyletek, megállapodások és szerződések megkötéséből származnak, és amelyeket azokban a cikkekben a kitettségértékek kiszámítására megállapított módon számítanak.

A b) pont alkalmazásában a nettó kitettséget úgy számítják ki, hogy levonják azokat a jegyzési garanciavállalásokat, amelyeket hivatalos megállapodás alapján harmadik fél az intézménytől lejegyzett, vagy amelyekre jegyzési garanciát vállalt, csökkentve a 345. cikkben meghatározott tényezőkkel.

A b) pont alkalmazásában az intézmények a jegyzési garanciavállalási kitettségeiket a kezdeti kötelezettségvállalás időpontja és a következő munkanap között monitoring és kontroll rendszereket kell létrehozniuk az adott piacokon felmerült veszélyek sajátosságától függően.

A c) pont alkalmazásában a 299. cikkbeli hivatkozásokból ki kell zárni a harmadik rész II. címének 3. fejezetét.

▼C2

(4) Az egyedi ügyfelekkel vagy az egymással kapcsolatban álló ügyfelek csoportjaival szembeni teljes kitettséget a kereskedési könyvben és a nem kereskedési könyvben felmerülő kockázatok összeadásával kell kiszámítani.

(5) Az egymással kapcsolatban álló ügyfelek csoportjaival szembeni kitettséget a csoportot alkotó egyedi ügyfelekkel szembeni kitettségek összeadásával kell kiszámítani.

(6) A kitettségek nem foglalják magukban a következőket:

a) devizaügyletek esetében azokat a kitettségeket, amelyek a szokásos kiegyenlítési eljárás során a fizetést követő két munkanapon belül merülnek fel;

b) értékpapírok vásárlását vagy eladását célzó ügyletek esetében azokat a kitettségeket, amelyek a szokásos kiegyenlítés során a fizetést vagy az értékpapírok leszállítását követő – attól függően, hogy melyik a korábbi – öt munkanapon belül merülnek fel;

c) ügyfelek részére nyújtott pénzforgalmi szolgáltatások esetében – beleértve a fizetési, elszámolási- és értékpapír-kiegyenlítési szolgáltatások végrehajtását bármilyen pénznemben és a kapcsolódó bankműveleteket vagy pénzügyi instrumentumokkal kapcsolatos elszámolási, kiegyenlítési és letéti szolgáltatásokat – a késedelmes finanszírozási bevételeket és a legfeljebb következő munkanapig tartó ügyféltevékenységből származó egyéb kitettségeket;

d) pénzforgalmi szolgáltatások esetében, beleértve a fizetési, elszámolási- és értékpapír-kiegyenlítési szolgáltatások végrehajtását bármilyen pénznemben és a kapcsolódó bankműveleteket, az e szolgáltatásokat nyújtó intézményekkel szembeni napon belüli kitettségeket;

e) a szavatolótőkéből a 36., 56. és 66. cikkel összhangban levont kitettségeket.

(7) Az intézménynek, amikor megállapítja egy ügyféllel vagy egymással kapcsolatban álló ügyfelek csoportjával szembeni teljes kitettségét, akkor azon ügyfelek esetében, amelyekkel szemben a 112. cikk m) és o) pontja szerinti ügyletekből adódóan kitettsége van, vagy más olyan ügyletekből adódóan, amelyek esetében kitettsége van az alapul szolgáló eszközökkel szemben is, az ügylet struktúrájának gazdasági tartalmát és az ügylet struktúrájában rejlő kockázatokat figyelembe véve meg kell vizsgálnia az alapul szolgáló kitettségeket annak megállapítása céljából, hogy az ügylet struktúrája jelent-e további kitettséget.

(8) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a következők részletes meghatározása érdekében:

a) azon feltételek és módszerek, amelyek az ügyféllel, illetve egymással kapcsolatban álló ügyfelek csoportjával szembeni teljes kitettség meghatározására szolgálnak a (7) bekezdésben említett kitettségtípusok tekintetében;.

b) azon feltételek, amelyek mellett a (7) bekezdésben említett ügylet struktúrája nem jelent további kitettséget.

▼C2

Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2014. január 1-jéig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

391. cikk

Az intézmény fogalma a nagykockázat-vállalási korlátok alkalmazása szempontjából

A kitettségérték e rész szerinti kiszámítása céljából az „intézmény” fogalom-meghatározásnak tartalmaznia kell minden olyan magán- vagy köztulajdonban lévő vállalkozást is – beleértve annak fióktelepeit is –, amely, amennyiben az Unióban alapították, megfelel a „hitelintézet” fogalom-meghatározásának, és amelyet olyan harmadik országban engedélyeztek, amely az Unióban alkalmazott követelményekkel legalább egyenértékű prudenciális felügyeleti és szabályozási követelményeket alkalmaz.

392. cikk

A nagykockázat-vállalás fogalma

Egy intézmény kitettsége egy ügyféllel vagy az egymással kapcsolatban álló ügyfelek csoportjával szemben akkor tekinthető nagykockázat-vállalásnak, ha értéke eléri vagy meghaladja a figyelembe vehető tőke 10 %-át.

393. cikk

A nagykockázat-vállalás azonosításának és kezelésének képessége

Az intézménynek megbízható adminisztratív és számviteli eljárásokkal, valamint megfelelő belső kontrollokkal kell rendelkeznie valamennyi nagykockázat-vállalás és azok későbbi módosításainak e rendelettel összhangban történő azonosítására, kezelésére, monitoringjára és az azokról történő adatszolgáltatásra.

394. cikk

Adatszolgáltatási követelmények

(1) Az intézménynek minden nagykockázat-vállalásra – köztük a 395. cikk (1) bekezdésének alkalmazása alól mentesített nagykockázat-vállalásokra – vonatkozóan adatot kell szolgáltatnia az illetékes hatóságoknak a következő információkról:

a) az ügyfél azonosító adatai vagy az egymással kapcsolatban álló ügyfelek csoportjának azonosító adatai, amellel vagy amelyekkel szemben az intézménynek nagykockázati kitettsége áll fenn;

b) a kitettségérték, az eset körülményeitől függően a hitelkockázat-mérséklés figyelembevétele nélkül;

c) az előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet és az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet típusa, amennyiben az intézmény ilyet alkalmaz;

d) a 395. cikk (1) bekezdésének alkalmazása érdekében számított kitettségérték a hitelkockázat-mérséklés figyelembevételével.

▼C2

Amennyiben az intézmény a harmadik rész II. címe 3. fejezetének hatálya alá tartozik, úgy az illetékes hatóságok számára adatot kell szolgáltatnia az összevont alapon számított20 legnagyobb kitettségéről, a 395. cikk (1) bekezdésének alkalmazása alól kivont kitettségeket nem ide számítva.

(2) Az intézménynek az (1) bekezdésben említett adatokon túl adatot kell szolgáltatniuk az illetékes hatóságok számára az összevont alapon számított 10 legnagyobb, intézményekkel szemben fennálló kitettségéről, valamint az összevont alapon számított 10 legnagyobb, nem szabályozott pénzügyi ágazatbeli szervezetekkel szemben fennálló kitettségéről, beleértve a 395. cikk (1) bekezdésének alkalmazása alól mentesülő nagykockázatokat is, az alábbiak szerint:

a) az ügyfél azonosító adatai vagy az egymással kapcsolatban álló ügyfelek csoportjának azonosító adatai, amellel vagy amelyekkel szemben az intézménynek nagykockázati kitettsége áll fenn;

b) a kitettségérték, a hitelkockázat-mérséklés figyelembevétele nélkül, amennyiben ez alkalmazandó;

c) az előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet és az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet típusa, amennyiben az intézmény ilyet alkalmaz;

d) a 395. cikk (1) bekezdés alkalmazása érdekében számított kitettségérték a hitelkockázat-mérséklés figyelembevételével;

e) a kitettség lejáró összegeinek várható alakulása egy évig havi lejárati bontásban, három évig negyedéves lejárati bontásban, ennél hosszabb időtartam esetén pedig éves lejárati bontásban feltüntetett lejáró összegekben kifejezve.

(3) Az adatszolgáltatást évente legalább kétszer kell teljesíteni.

(4) Az EBH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki a következők részletes meghatározása céljából:

a) a (3) bekezdésben említett adatszolgáltatás egységes, az intézmények tevékenységének jellegével, nagyságrendjével és összetettségével arányos formátuma, és az e formátumok alkalmazására vonatkozó utasítások;

b) a (2) bekezdésben említett adatszolgáltatás gyakorisága és időpontjai;

c) a (2) bekezdésben említett adatszolgáltatás során alkalmazandó IT-megoldások.

Az EBH 2014. január 1-jéig benyújtja a Bizottságnak az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

▼C2

395. cikk

Nagykockázat-vállalásokra vonatkozó határértékek

(1) Az intézmény egy ügyfél vagy ügyfélcsoporttal szembeni, a hitelkockázat-mérséklés hatásnak a 399–403. cikkel összhangban történő figyelembe vételélével számított kitettség értékeinek összege, nem haladhatja meg a figyelembe vehető tőkéjének 25 %-át. Amennyiben az ügyfél intézmény, vagy amennyiben az ügyfécsoport egy vagy több intézményt is tartalmaz, ez az érték nem haladhatja meg az intézmény figyelembe vehető tőkéjének 25 %-a és 150 millió EUR közül a nagyobb értéket, feltéve, hogy az ügyfélcsoportba tartozó nem intézményi ügyfelekkel szembeni kitettségértékek összege – hitelkockázat-mérséklés hatásának a 399–403. cikkel összhangban történő figyelembevételével – nem haladja meg az intézmény figyelembe vehető tőkéjének 25 %-át.

Amennyiben a 150 millió EUR értékhatár magasabb, mint az intézmény figyelembe vehető tőkéjének 25 %-a, úgy a hitelkockázat-mérséklés hatásának a 399–403. cikkel összhangban történő figyelembe vételélével számított kitettségérték nem haladhat meg egy, az intézmény figyelembe vehető tőkéjének arányában megállapított ésszerű határértéket. Ezen ésszerű határértéket az intézmény állapítja meg a 2013/36/EU irányelv 81. cikkében említett, a koncentrációs kockázat kezelésére és ellenőrzésére szolgáló szabályokkal és eljárásokkal összhangban. Ez a határérték nem haladhatja meg az intézmény figyelembe vehető tőkéjének 100 %-át.

Az illetékes hatóságok 150 millió EUR-nál alacsonyabb határértéket is megállapíthatnak, és erről tájékoztatniuk kell az EBH-t és a Bizottságot.

(2) Az EBH az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkének megfelelően 2014. december 31-ig iránymutatásokat bocsát ki – figyelembe véve a 399–403. cikk szerinti hitelkockázat-mérséklés hatását, valamint az uniós és nemzetközi szinten az árnyékbanki tevékenységek és a nagykockázat-vállalások terén történt fejleményeket –, hogy megfelelő aggregált határértékeket határozzon meg az ilyen kitettségek vonatkozásában, vagy szigorúbb egyedi határértékeket állapítson meg az olyan árnyékbanki tevékenységet végző személyekkel szembeni kitettségekre vonatkozóan, amelyek banki tevékenységeiket szabályozott kereteken kívül folytatják.

Ezen iránymutatások kidolgozása során az EBH mérlegeli, hogy a szigorúbb határértékek bevezetése jelentős káros hatással lenne-e az Unióban létrehozott intézmények kockázati profiljára, a reálgazdaság részére történő hitelnyújtásra vagy a pénzügyi piacok stabilitására és megfelelő működésére.

Az árnyékbanki tevékenységek és a nagykockázat-vállalások terén történt uniós és nemzetközi fejleményeket, valamint a 399–403. cikk szerinti hitelkockázat-mérséklés hatását figyelembe véve a Bizottság 2015. december 31-ig értékeli egyrészt azt, hogy indokolt-e korlátozni a banki tevékenységeiket szabályozott kereteken kívül folytató árnyékbanki tevékenységet végző személyekkel szembeni kitettségeket, másrészt pedig, hogy milyen hatásokkal jár e kitettségekre vonatkozó határértékek bevezetése. A Bizottság a jelentést benyújtja az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, és ahhoz adott esetben jogalkotási javaslatot is csatol a banki tevékenységeiket szabályozott kereteken kívül folytató árnyékbanki tevékenységet folytató személyekkel szembeni kitettségi határértékére vonatkozóan.

▼C2

(3) A 396. cikkre is figyelemmel az intézménynek mindenkor be kell tartania az (1) bekezdésben megállapított vonatkozó határértéket.

(4) A harmadik országbeli elismert befektetési vállalkozásokkal szembeni kitettségeket és más követelést megtestesítő eszközök esetében is alkalmazható az (1) bekezdésben leírt eljárás.

(5) Az e cikkben meghatározott határértékek túlléphetők a kereskedési könyvben felmerülő kitettségek esetében, ha teljesülnek az alábbi feltételek:

a) az adott ügyféllel vagy ügyfélcsoporttal szembeni, a kereskedési könyvön kívül nyilvántartott kitettségek nem haladják meg az (1) bekezdésben megállapított határértéket, amely határértéket a figyelembe vehető tőkéhez viszonyítva számítanak ki oly módon, hogy a többlet teljes mértékben a kereskedési könyvben jelenik meg;

b) az intézmény teljesít egy további, az (1) bekezdésben meghatározott határérték túllépéséhez kapcsolódó és a 397. és 398. cikkek szerint kiszámított kiegészítő szavatolótőke-követelményt;

c) ha a túllépés felmerülése óta 10 vagy annál kevesebb nap telt el, az adott ügyféllel vagy egymással kapcsolatban álló ügyfelek csoportjával szemben vállalt, kereskedési könyvben szereplő kitettség nem haladhatja meg az intézmény figyelembe vehető tőkéjének 500 %-át;

d) a10 napnál hosszabb ideje fennálló túllépések összesített értéke nem haladhatja meg az intézmény figyelembe vehető tőkéjének 600 %-át.

Az intézménynek minden egyes alkalommal, amikor túllépi valamely fenti határértéket, késedelem nélkül jelentenie kell az illetékes hatóságok felé a túllépés összegét és az érintett ügyfél nevét, valamint adott esetben az egymással kapcsolatban álló érintett ügyfelek csoportjának nevét.

(6) E bekezdés alkalmazásában a strukturális intézkedések olyan intézkedéseket jelentenek, amelyeket az egyes tagállamok, illetve illetékes hatóságaik az ilyen intézkedéseket kifejezetten összehangoló jogi aktusok hatálybalépése előtt fogadnak el, illetve hajtanak végre, és amelyek előírják az adott tagállamban engedélyezett hitelintézetek számára, hogy – a betétesek védelme és a pénzügyi stabilitás megőrzése érdekében –egyes jogi személyekkel szemben csökkentsék kitettségeiket az említett tevékenységek végzésének helyére való tekintet nélkül azok tevékenységeitől függően.

Az e cikk (1) bekezdése és a 400. cikk (1) bekezdésének f) pontja ellenére, amikor a tagállamok olyan nemzeti jogszabályokat fogadnak el amelyek strukturális intézkedések egy bankcsoporton belüli meghozatalát írják elő, akkor az illetékes hatóságok megkövetelhetik, hogy az adott bankcsoport azon intézményei, amelyek a betétbiztosítási rendszerekről szóló, 1994. május 30-i 94/19/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([1]) szerinti betétbiztosítási rendszernek vagy harmadik ország azzal egyenértékű betétbiztosítási rendszerének hatálya alá tartozó betétekkel rendelkeznek, 2013. június 28. és 2015. június 30. között 25 % alatti, de 15 %-nál nem alacsonyabb nagykockázat-vállalási határértéket, majd 2015. július 1-jétől 10 %-nál nem alacsonyabb nagykockázat-vállalási határértéket alkalmazzanak a 11. cikk csoporton belüli kitettségekről szóló (5) bekezdésével összhangban szubkonszolidált alapon, amennyiben e kitettségek olyan szervezettel szembeni kitettségeket foglalnak magukban, amely a strukturális intézkedések tekintetében nem ugyanahhoz az alcsoporthoz tartozik.

([1]) HL L 135., 1994.5.31. 5. o.

▼C2

E bekezdés alkalmazásában a következő feltételeknek kell teljesülniük:

a) a strukturális intézkedések tekintetében ugyanazon alcsoporthoz tartozó valamennyi szervezet egyetlen ügyfélnek vagy egymással kapcsolatban álló ügyfelek csoportjának minősül;

b) az illetékes hatóságok egységes határértéket alkalmaznak az első albekezdésben említett kitettségekre vonatkozóan.

Ezen megközelítés alkalmazása nem sérti a hatékony összevont alapú felügyeletet, és nem gyakorolhat aránytalan mértékű kedvezőtlen hatást más tagállamok vagy az egész Unió teljes pénzügyi rendszerére vagy annak részeire, és nem képezheti, illetve teremtheti a belső piac működésének akadályát.

(7) Az illetékes hatóságoknak a nagykockázat-vállalásokhoz kapcsolódó, a (6) bekezdésben említett konkrét strukturális intézkedések elfogadása előtt, az ezen strukturális intézkedések elfogadására vonatkozó döntés közzétételét megelőzően legalább két hónappal tájékoztatniuk kell a Tanácsot, a Bizottságot, az érintett illetékes hatóságokat és az EBH-t, valamint az alábbiak mindegyikére vonatkozóan be kell nyújtaniuk a megfelelő mennyiségi vagy minőségi információkat:

a) a strukturális intézkedések hatálya alá tartozó tevékenységek köre;

b) magyarázat arra vonatkozóan, hogy a szóban forgó tervezett intézkedések miért minősülnek megfelelőnek, hatásosnak és arányosnak a betétesek védelme szempontjából;

c) annak értékelése, hogy az intézkedések a tagállam rendelkezésére álló információk alapján milyen valószínűsíthető kedvező vagy kedvezőtlen hatással fognak járni a belső piacra nézve.

(8) A Bizottság felhatalmazást kap a (7) bekezdésben említett javasolt nemzeti intézkedéseket jóváhagyó vagy elutasító végrehajtási jogi aktus elfogadására, melynek során a 464. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően kell eljárnia.

Az EBH a (7) bekezdésben említett értesítés kézhezvételétől számított egy hónapon belül eljuttatja a Tanács, a Bizottság és az érintett tagállam számára a (7) bekezdésben említett szempontokkal kapcsolatos véleményét. Az érintett illetékes hatóságok szintén eljuttathatják a Tanács, a Bizottság, és az érintett tagállam számára az említett bekezdésben említett szempontokkal kapcsolatos véleményüket.

A második albekezdésben említett vélemények lehető legnagyobb mértékű figyelembevétele mellett, valamint ha szilárd és meggyőző bizonyítékok támasztják alá azt, hogy az intézkedések olyan negatív hatást gyakorolnak a belső piacra, amely meghaladja a pénzügyi stabilitás fokozásában megnyilvánuló előnyöket, akkor a Bizottság az értesítés kézhezvételétől számított két hónapon belül elutasítja a javasolt nemzeti intézkedéseket. Ellenkező esetben a Bizottság egy kezdeti kétéves időtartamra elfogadja a javasolt nemzeti intézkedéseket, melyek adott esetben módosíthatók.

A Bizottság csak abban az esetben utasítja el a javasolt nemzeti intézkedéseket, ha úgy véli, hogy azok aránytalan mértékű negatív hatásokkal járnak más tagállamokban vagy az Unió egészében a pénzügyi rendszer egészére vagy egy részére nézve, akadályt képezve ezáltal a belső piac működése vagy a tőkének az EUMSZ rendelkezéseivel összhangban biztosítandó szabad mozgása szempontjából.

▼C2

A Bizottság értékelésének figyelembe kell vennie az EBH véleményét és a (7) bekezdéssel összhangban benyújtott bizonyítékokat.

Az intézkedések lejárta előtt az illetékes hatóságok új intézkedéseket javasolhatnak, melyekkel minden alkalommal további két évvel hosszabbíthatják meg az alkalmazás időtartamát. Az illetékes hatóságoknak ez esetben értesíteniük kell a Bizottságot, a Tanácsot, az érintett illetékes hatóságokat és az EBH-t. Az új intézkedések jóváhagyása az e cikkben meghatározott folyamat tárgyát képezi. e cikk nem érinti a 458. cikk rendelkezéseit.

396. cikk

A nagykockázat-vállalási követelményeknek való megfelelés

(1) Ha kivételes esetben a kitettségek meghaladják a 395. cikk (1) bekezdésében rögzített határértéket, az intézménynek haladéktalanul jelentenie kell a kitettségértéket az illetékes hatóságoknak, amelyek, ha a körülmények indokolják, korlátozott időtartamot biztosítanak az intézménynek a határértéknek való megfelelésre.

Amennyiben a 395. cikk (1) bekezdésében említett 150 millió EUR-s értékhatár alkalmazandó, az illetékes hatóságok egyedi mérlegelés alapján engedélyezhetik az intézmény figyelembe vehető tőkéjének 100 %-ában megállapított határérték túllépését.

(2) Amennyiben a 7. cikk (1) bekezdése szerint az intézmény mentesül az e részben előírt kötelezettségek egyedi vagy szubkonszolidált alapon való teljesítése alól, vagy a 9. cikk rendelkezéseit alkalmazzák tagállami anyaintézmények esetében, intézkedéseket kell tenni a csoporton belüli megfelelő kockázatallokáció biztosítása érdekében.

397. cikk

A kereskedési könyvben szereplő nagykockázat-vállalásokhoz kapcsolódó kiegészítő szavatolótőke-követelmény számítása

(1) A 395. cikk (5) cikkének b) pontjában említett túllépést úgy kell kiszámítani, hogy az adott ügyféllel vagy ügyfélcsoporttal szembeni összes kereskedési kitettség azokat az összetevőit választják ki, amelyek a harmadik rész IV. címének 2 fejezete és/vagy a 299. cikk és a harmadik rész V. címe szerinti legmagasabb tőkekövetelménnyel járnak, és amelyeknek az összege megegyezik a 395. cikk (5) bekezdésének a) pontjában említett túllépés mértékével.

(2) Amennyiben a túllépés 10 napnál tovább nem állt fenn, a további tőkekövetelmény ezekre az összetevőkre vonatkozóan az (1) bekezdésben említett követelmény 200 %-a.

(3) A túllépés bekövetkezése után 10 nappal a túllépés (1) bekezdés szerint kiválasztott összetevőit besorolják az 1. táblázat első oszlopának megfelelő sorába, a harmadik rész IV. címének 2. fejezete szerinti egyedi kockázati követelmény és/vagy a 299. cikk és a harmadik rész V. címe szerinti követelmények növekvő sorrendjében. A kiegészítő szavatolótőke-követelmény megegyezik a harmadik rész IV. címének 2. fejezete szerinti egyedi kockázati követelmény és/vagy a 299. cikk és a harmadik rész V. címe szerinti követelmény összegével, szorozva az 1. táblázat 2. oszlopában szereplő megfelelő tényezővel.

▼C2

1. táblázat

1. oszlop: Határérték-túllépések (a figyelembe vehető tőke százalékának alapján)	2. oszlop: tényező
40 %-ig	200 %
40 %-tól 60 %-ig	300 %
60 %-tól 80 %-ig	400 %
80 %-tól 100 %-ig	500 %
100 %-tól 250 %-ig	600 %
250 % fölött	900 %

398. cikk

A kiegészítő szavatolótőke-követelmény intézmények általi kikerülését megakadályozó eljárások

Az intézmények nem kerülhetik meg tudatosan azokat a 397. cikkben rögzített kiegészítő szavatolótőke-követelményeket, amelyek a 395. cikk (1) bekezdésében megállapított határértékeket túllépő kitettségek esetében terhelnék őket, miután ezek a kitettségek 10 napon túl fennálltak, oly módon, hogy ideiglenesen más, akár ugyanazon a csoporton belüli, akár egy másik csoportba tartozó vállalkozáshoz viszik át ezeket a kitettségeket és/vagy oly módon, hogy mesterséges ügyleteket hoznak létre a meglévő kitettség 10 napon belüli lezárása és új kitettség vállalása érdekében.

Az intézményeknek olyan rendszereket kell üzemeltetniük, amelyek biztosítják, hogy az illetékes hatóságok azonnal jelentést kapjanak minden, az első albekezdésben említett hatással járó átadásról.

399. cikk

Elismert hitelkockázat-mérséklési technikák

(1) A 400–403. cikk alkalmazásában a „garancia” magában foglalja a harmadik rész II. címének 4. fejezete alapján elismert hitelderivatívákat, a hitelkockázati eseményhez kapcsolt értékpapírok kivételével.

(2) E cikk (3) bekezdésére is figyelemmel, amennyiben a 400–403. cikk alapján engedélyezhető az előre rendelkezésre bocsátott vagy előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet hitelkockázat-mérsékléskénti elismerése, ahhoz teljesíteni kell a harmadik rész II. címének 4. fejezetében meghatározott elismerési és egyéb követelményeket.

(3) Amennyiben egy intézmény a 401. cikk (2) bekezdését alkalmazza, az előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet hitelkockázat-mérsékléskénti elismerésére a harmadik rész II. címének 3. fejezete szerinti követelmények vonatkoznak. E rész alkalmazásában az intézmény nem veheti figyelembe a 199. cikk (5)–(7) bekezdésében említett biztosítékokat, kivéve, ha ezt a 402. cikk megengedi.

(4) Az intézményeknek a lehető legteljesebb mértékben elemezniük kell a biztosítéknyújtókkal, az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetet nyújtókkal és a 390. cikk (7) bekezdése szerinti, alapul szolgáló eszközökkel szembeni kockázatot a lehetséges koncentráció tekintetében, és adott esetben intézkedéseket kell hozniuk, valamint bármilyen jelentős megállapításról tájékoztatniuk kell az illetékes hatóságukat.

▼C2

400. cikk

Mentességek

(1) A következő kitettségek mentesülnek a 395. cikk (1) bekezdésének alkalmazása alól:

a) központi kormányzatokkal, központi bankokkal vagy közszektorbeli intézményekkel szembeni követeléseket megtestesítő eszköztételek, amelyekhez biztosíték hiányában 0 %-os kockázati súlyozást rendelnének a harmadik rész II. címének 2. fejezete alapján;

b) követeléseket megtestesítő eszköztételek nemzetközi szervezetekkel vagy multilaterális fejlesztési bankokkal szemben, amelyekhez biztosíték hiányában 0 %-os kockázati súlyozást rendelnének a harmadik rész II. címének 2. fejezete alapján;

c) olyan követeléseket megtestesítő eszköztételek, amelyeket központi kormányzatok, központi bankok, nemzetközi szervezetek, multilaterális fejlesztési bankok vagy közszektorbeli intézmények explicit garanciái biztosítanak, ahol a garanciát nyújtó szervezettel szembeni követelésekhez biztosíték hiányában 0 %-os kockázati súlyozást rendelnének a harmadik rész II. címének 2. fejezete alapján;

d) más olyan kitettségek, amelyek központi kormányzatok, központi bankok, nemzetközi szervezetek, multilaterális fejlesztési bankok vagy közszektorbeli intézmények tulajdonát képezik, vagy amelyeket ezek az intézmények garantálnak, ahol biztosíték hiányában a harmadik rész II. címének 2. fejezete alapján 0 %-os kockázati súlyozást rendelnének az azon szervezettel szembeni követelésekhez, amelynek a kitettség tulajdonítható, vagy amely a garanciát nyújtja;

e) olyan eszköztételek, amelyek egy tagállam regionális kormányzataival vagy helyi hatóságaival szembeni követeléseket testesítenek meg, ahol e követelések a harmadik rész II. címének 2. fejezete alapján 0 %-os kockázati súlyt kapnának, valamint az ilyen regionális kormányzatokkal vagy helyi hatóságokkal szemben felmerülő vagy általuk biztosított egyéb kitettségek, amelyekkel szemben a követelések a harmadik rész II. címének 2. fejezete alapján 0 %-os kockázati súlyt kapnának;

f) a 113. cikk (6) vagy (7) bekezdésében említett partnerekkel szembeni kitettségek, amennyiben azokhoz a harmadik rész II. címének 2. fejezete alapján 0 %-os kockázati súlyozást rendelnének. Az e kritériumokat nem teljesítő kitettségeket, függetlenül attól, hogy mentesülnek-e vagy sem a 395. cikk (1) bekezdésének alkalmazása alól, harmadik féllel szembeni kitettségként kell kezelni;

g) olyan eszköztételek és más kitettségek, amelyeket a hitelt nyújtó intézménynél vagy annak anya- vagy leányvállalatánál elhelyezett, készpénzletétből álló biztosíték fedez;

h) olyan eszköztételek és más kitettségek, amelyeket a hitelt nyújtó intézmény vagy a hitelt nyújtó intézmény anya- vagy leányvállalata által kibocsátott és valamelyiküknél elhelyezett, letéti jegy formájában nyújtott biztosíték fedez;

▼C2

i) az I. mellékletben alacsony kockázatú mérlegen kívüli tételként besorolt, le nem hívott hitelkeretekből eredő kitettségek, amennyiben olyan megállapodás született az ügyféllel vagy ügyfélcsoporttal, amelynek alapján a hitelkeret csak akkor hívható le, ha bebizonyosodott, hogy az nem vezet a 395. cikk (1) bekezdése szerint alkalmazandó határérték túllépéséhez;

j) a központi szerződő felekkel szembeni kereskedési kitettségek és a központi szerződő felek garanciaalapjához tett hozzájárulások;

k) a 94/19/EK irányelv szerinti betétbiztosítási rendszerekkel szembeni, e rendszerek finanszírozásából adódó kitettség, amennyiben tagintézményeknek jogi vagy szerződéses kötelezettségük a rendszer finanszírozása.

A g) pont alá kell sorolni az intézmény által kibocsátott hitelkockázati eseményhez kapcsolt értékpapírhoz kapcsolódóan kapott készpénzt, a partner által az intézménynek nyújtott kölcsönöket és a partner által az intézménynél elhelyezett betéteket, amelyek a harmadik rész II. címének 4. fejezete alapján mérlegen belüli nettósítási megállapodás tárgyát képezik.

(2) Az illetékes hatóságok teljesen vagy részlegesen mentesíthetik a következő kitettségeket:

a) a 129. cikk (1), (3) és (6) bekezdésében meghatározottaknak megfelelő fedezett kötvények;

b) olyan eszköztételek, amelyek egy tagállam regionális kormányzatával vagy helyi hatóságaival szembeni követeléseket testesítenek meg, ahol e követelések a harmadik rész II. címének 2. fejezete alapján 20 %-os kockázati súlyt kapnának, valamint az ilyen regionális kormányzatokkal vagy helyi hatóságokkal szemben felmerülő vagy általuk biztosított egyéb kitettségek, amelyekkel szemben a követelések a harmadik rész II. címének 2. fejezete alapján 20 %-os kockázati súlyt kapnának;

c) az intézménynek az anyavállalatával, annak más leányvállalataival vagy saját leányvállalataival szembeni kitettségei – beleértve a részesedéseket vagy más tulajdonformákat is –, amennyiben az érintett vállalatokra ennek a rendeletnek, a 2002/87/EK irányelvnek vagy harmadik országban hatályos egyenértékű normáknak megfelelő olyan összevont alapú felügyelet vonatkozik, amelybe az intézmény maga is beletartozik;; az e kritériumokat nem teljesítő kitettségeket, függetlenül attól, hogy mentesülnek-e vagy sem a 395. cikk (1) bekezdésének alkalmazása alól, harmadik felekkel szembeni kitettségként kell kezelni;

d) olyan regionális vagy központi hitelintézetekkel szembeni követeléseket vagy más kitettségeket (ideértve a részesedéseket vagy más tulajdonformákat is) megtestesítő eszköztételek, amelyekkel a hitelintézet a jogszabályi vagy alapszabályi rendelkezéseknek megfelelően hálózati kapcsolatban áll, és amelyek az említett rendelkezések alapján a hálózaton belül a készpénz-elszámolási műveletekért felelősek;

▼C2

e) a hitelintézetek hitelintézetekkel szemben fennálló követelései és más kitettségeket képviselő eszköztételei, amennyiben a hitelintézetekegyike nem versenyfeltételek mellett működik, és meghatározott gazdasági ágazatok ösztönzése céljából jogalkotási programok vagy az alapszabálya keretében – valamilyen állami felvigyázás és a hitelek felhasználási céljainak korlátozása mellett – hiteleket nyújt vagy garantál, feltéve, hogy a vonatkozó kitettségek olyan hitelekből keletkeznek, amelyekhez a kedvezményezettek hitelintézeteken keresztül jutnak hozzá vagy azok az e hitelekhez kapcsolódó garanciákból erednek;

f) intézményekkel szemben fennálló követeléseket és más kitettségeket megtestesítő eszköztételek, feltéve hogy ezek a kitettségek nem képezik részét a szóban forgó intézmények szavatolótőkéjének, legfeljebb a következő munkanapig állnak fenn és amelyek nem valamely jelentős kereskedési pénznemben denomináltak;

g) központi bankokkal szembeni követelést megtestesítő eszköztételek, amelyek az említett központi bankoknál kötelező tartalékok formájában állnak fenn, és amelyeket nemzeti pénznemükben denomináltak;

h) a központi kormányzatokkal szembeni követelést megtestesítő eszköztételek, amelyek törvényben előírt likviditási követelmények teljesítése érdekében állampapírok formájában állnak fenn, és amelyeket nemzeti pénznemükben denomináltak és finanszíroztak, feltéve, hogy – az illetékes hatóságok megítélése alapján – e központi kormányzatok egy kijelölt külső hitelminősítő intézet által készített hitelminősítése befektetési fokozatú;

i) az I. mellékletben említett közepes/alacsony kockázatú mérlegen kívüli okmányos meghitelezések és közepes/alacsony kockázatú mérlegen kívüli le nem hívott hitelkeretek 50 %-a, valamint az illetékes hatóságok egyetértésének függvényében a hitelgaranciáktól eltérő jogi vagy szabályozási alappal rendelkező olyan garanciák 80 %-a, amelyeket a kölcsönös garanciarendszerek nyújtanak hitelintézeti jogállású tagjaiknak;

j) jogi előírás által megkövetelt garanciák, amelyeket akkor vesznek igénybe, ha a jelzálogkölcsön felvevője számára a jelzálog végleges telekkönyvi bejegyzését megelőzően folyósítanak jelzálogkötvények kibocsátásával finanszírozott jelzáloghitelt, feltéve, hogy a garanciát nem használják fel a kockázat csökkentésére a kockázattal súlyozott kitettségértékek számításánál;

k) elismert tőzsdével szembeni követeléseket és más kitettségeket megtestesítő eszköztételek.

(3) Az illetékes hatóságok csak abban az esetben adhatnak a második albekezdés szerinti mentességet, ha teljesülnek az alábbi feltételek:

a) a kitettség, a partner vagy az intézmény és a partner közötti kapcsolat sajátos jellege csökkenti vagy teljesen kiküszöböli a kitettség kockázatát; valamint

b) az esetleges fennmaradó koncentrációs kockázat más módon is azonos hatékonysággal kezelhető, például a 2013/36/EU irányelv 81. cikkében említett rendszerekkel, eljárásokkal és mechanizmusokkal.

▼C2

Az illetékes hatóságoknak tájékoztatniuk kell az EBH-t, hogy alkalmazni akarják-e az e bekezdés a) és b) pontjával összhangban a (2) bekezdésben meghatározott mentességek valamelyikét, és erről egyeztetniük kell az EBH-val.

401. cikk

A hitelkockázat-mérséklési technikák alkalmazásával járó hatások számszerűsítése

(1) A kitettségértéknek a 395. cikk (1) bekezdésének alkalmazása céljából történő kiszámítására a hitelintézet alkalmazhatja a harmadik rész II. címének 4. fejezete szerinti „teljesen kiigazított kitettségi értéket”, a hitelkockázat-mérséklés, a volatilitási korrekciók és az esetleges lejárati eltérések (E*) figyelembevételével.

(2) Azon intézmények, amelyek számára engedélyezték valamely kitettségi osztály vonatkozásában a harmadik rész II. címének 3. fejezete szerint az LGD-kre és/vagy hitel-egyenértékesítési tényezőkre vonatkozó saját becslések alkalmazását, az illetékes hatóságok engedélyének függvényében a pénzügyi biztosítékok kockázatmérséklő hatását figyelembe vehetik a kitettségértéknek a 395. cikk (1) bekezdésének alkalmazása céljából történő kiszámítása során.

Az illetékes hatóságok csak akkor adhatják meg az előző albekezdésben említett engedélyt, ha az intézmény más, az LGD szempontjából releváns szempontoktól elkülönítve meg tudja becsülni a pénzügyi biztosíték kitettségekre gyakorolt hatását.

Az intézmény által készített becsléseknek megfelelően alkalmasaknak kell lenniük a kitettségérték csökkentésére a 395. cikk rendelkezéseinek való megfelelés céljából.

Amennyiben az intézménynek engedélyezték a pénzügyi biztosíték hatásaira vonatkozó saját becslések használatát, úgy annak a szavatolótőkekövetelmények e rendelet szerinti számításával összhangban lévő alapon kell történnie.

Azon intézmények, amelyek a harmadik rész II. címének 3. fejezete alapján egy adott kitettségi osztály LGD-i és hitel-egyenértékesítési tényezői tekintetében saját becsléseiket használhatják, és amelyek a kitettségértékeket nem az e bekezdés első albekezdésében említett módszer használatával számítják ki, a kitettségérték számítására a pénzügyi biztosítékok átfogó módszerét vagy a 403. cikk (1) bekezdésének b) pontjában ismertetett módszert használhatják.

(3) Annak az intézménynek, amely a 395. cikk (1) bekezdésének alkalmazása céljából a kitettségérték számítása során a pénzügyi biztosítékok átfogó módszerét alkalmazza, vagy az e cikk (2) bekezdésében leírt módszert használhatja, a hitelkockázat-koncentrációira rendszeresen stressztesztet kell végeznie, amely bármely elfogadott biztosíték realizálható értékére is kiterjed.

Ezeknek az első albekezdésben említett rendszeres stressztesztnek ki kell terjedniük a piaci feltételek esetleges változásaiból eredő azon kockázatokra, amelyek hátrányosan érinthetik az intézmények szavatolótőkéjének megfelelőségét, valamint a biztosítékok válsághelyzet esetén történő értékesítéséből eredő kockázatokra.

▼C2

Az elvégzett stressztesztek kielégítőnek és megfelelőnek kell lenniük e kockázatok értékelésére.

Amennyiben a rendszeres stresszteszt arra utal, hogy a biztosíték realizálható értéke alacsonyabb, mint amennyit a pénzügyi biztosítékok átfogó módszere vagy a (2) bekezdésben leírt módszer szerint figyelembe lehetne venni, úgy a kitettségértékek 395. cikk (1) bekezdésének alkalmazása céljából történő számítása során ennek megfelelően csökkenteni kell a biztosíték elismerhető értékét.

Az első albekezdésben említett intézményeknek a következőket kell szerepeltetniük a koncentrációs kockázat kezelésére irányuló stratégiájukban:

a) a kitettségek és az azokra vonatkozó hitelkockázati védelem közötti lejárati eltérésből adódó kockázatok kezelését szolgáló szabályok és eljárások;

b) az arra az esetre alkalmazandó szabályok és eljárások, ha a stresszteszt alapján a biztosíték realizálható értéke alacsonyabb, mint a pénzügyi biztosítékok átfogó módszere vagy a (2) bekezdésben leírt módszer szerinti figyelembe vehető érték;

c) a hitelkockázat-mérséklő technikák alkalmazásából, és különösen a nagy, közvetett hitelkockázati kitettségből eredő (pl. amiatt, hogy a biztosítékként elfogadott értékpapírok egyetlen kibocsátótól származnak) koncentrációs kockázattal kapcsolatos szabályok és eljárások.

402. cikk

A jelzálog-hitelezésből adódó kitettségek

(1) A kitettségértékeknek a 395. cikk alkalmazása céljából való kiszámítására az intézmény a kitettség vagy bármely, a 125. cikk (1) bekezdése szerint teljes mértékben ingatlannal fedezett kitettségrész értékéből levonhatja a szóban forgó ingatlan piaci értékének vagy jelzálog-hitelbiztosítéki értékének biztosítékkal terhelt részét – de legfeljebb a piaci érték 50 %-át, illetve azokban a tagállamokban, amelyek törvényi vagy rendeleti rendelkezésekben szigorú kritériumokat határoztak meg a jelzálog-hitelbiztosítéki érték megállapítására vonatkozóan, a jelzálog-hitelbiztosítéki érték legfeljebb 60 %-át –, ha kivétel nélkül teljesülnek az alábbi feltételek:

a) a tagállam illetékes hatóságai a lakóingatlannal biztosított kitettségekre vagy azok bizonyos részeire vonatkozóan a 124. cikk (2) bekezdésével összhangban nem határoztak meg 35 %-nál magasabb kockázati súlyt;

b) a kitettségre vagy annak egy részére teljes fedezetet biztosít az alábbiak valamelyike:

   i. lakóingatlanra bejegyzett jelzálog; vagy

   ii. olyan lízingügylet tárgyát képező lakóingatlan, amelynek keretében a lízingbe adott lakóingatlan tulajdonjoga teljes egészében a lízingbeadónál marad, és a lízingbevevő még nem élt vételi jogával;

c) teljesülnek a 208. cikkben és a 229. cikk (1) bekezdésében meghatározott követelmények.

▼C2

(2) A kitettségértékeknek a 395. cikk alkalmazása céljából való kiszámítására az intézmény a kitettség vagy bármely, a 126. cikk (1) bekezdése szerint teljes mértékben ingatlannal fedezett kitettségrész értékéből levonhatja a szóban forgó ingatlan piaci értékének vagy jelzálog-hitelbiztosítéki értékének biztosítékkal terhelt részét – de legfeljebb a piaci érték 50 %-át, illetve azokban a tagállamokban, amelyek törvényi vagy rendeleti rendelkezésekben szigorú kritériumokat határoztak meg a jelzálog-hitelbiztosítéki érték megállapítására vonatkozóan, a jelzálog-hitelbiztosítéki érték legfeljebb 60 %-át –, ha kivétel nélkül teljesülnek az alábbi feltételek:

a) A tagállam illetékes hatóságai a kereskedelmi ingatlannal biztosított kitettségekre vagy azok bizonyos részeire vonatkozóan a 124. cikk (2) bekezdésével összhangban nem határoztak meg 50 %-nál magasabb kockázati súlyt;

b) a kitettségre teljes fedezetet biztosít az alábbiak valamelyike:

   i. irodákra vagy egyéb kereskedelmi helyiségekre bejegyzett jelzálog; vagy

   ii. irodák vagy egyéb kereskedelmi helyiségek, és az ingatlanlízing-ügyletekkel kapcsolatos kitettség;

c) teljesülnek a 126. cikk (2) bekezdésének a) pontjában, a 208. cikkben és a 229. cikk (1) bekezdésében előírt követelmények;

d) a kereskedelmi ingatlan teljes egészében felépült.

(3) Az intézmények a valamely partnerrel szembeni, olyan fordított repomegállapodásból származó kitettséget, amelynek értelmében az intézmény a partnertől harmadik személyek ingatlanjait terhelő, nem járulékos, önálló zálogjogot vásárolt meg, úgy tekinthetik, mint az egyes érintett harmadik felekkel szembeni egyedi kitettségeket, feltéve hogy az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

a) a partner egy intézmény;

b) a kitettségre teljes körűen fedezetet biztosítanak az említett harmadik felek ingatlanjait terhelő, az intézmény által megvásárolt zálogjogok, és az intézmény élni tud ezekkel a zálogjogokkal;

c) az intézmény gondoskodik róla, hogy a 208. cikkben és a 229. cikk (1) bekezdésében foglalt követelmények teljesülnek;

d) a partner nemteljesítése, fizetésképtelensége vagy felszámolása esetén az intézmény válik a partnernek az említett harmadik felekkel szemben fennálló követeléseinek a kedvezményezettjévé;

e) az intézmény a 394. cikkel összhangban jelenti az illetékes hatóságoknak az egyes intézményekkel szembeni, e bekezdés szerint kezelt kitettségeinek teljes összegét.

▼C2

Az intézménynek e célból úgy kell tekintenie, hogy az említett harmadik felek mindegyikével szemben olyan értékű kitettsége áll fenn, amely annak a követelésnek az értékével egyezik meg, amellyel a partner az adott harmadik féllel szemben rendelkezik, nem pedig a partnerrel szembeni megfelelő kitettség értékével. Az ezen értéket meghaladóan a partnerrel szemben fennálló kitettséget – amennyiben van ilyen – továbbra is a partnerrel szembeni kitettségnek kell tekintenie.

403. cikk

Helyettesítési módszer

(1) Amennyiben egy ügyféllel szembeni kitettséget harmadik fél garantál, vagy harmadik fél által kibocsátott biztosíték fedez, az intézmény:

a) a kitettség garantált részét úgy kezelheti, mint amely a garantőrrel és nem az ügyféllel szemben merült fel, ha a harmadik rész II. címének 2. fejezete szerint a garantőrrel szembeni fedezetlen kitettséghez azonos vagy kisebb kockázati súlyt rendelnének, mint az ügyféllel szembeni fedezetlen kitettséghez;

b) a kitettségnek az elismert biztosíték piaci értékével fedezett részét úgy kezelheti, mint amely a harmadik féllel és nem az ügyféllel szemben merült fel, ha a kitettséget biztosíték fedezi, és ha a harmadik rész II. címének 2. fejezete szerint a kitettség biztosítékkal fedezett részéhez azonos vagy kisebb kockázati súlyt rendelnének, mint az ügyféllel szembeni fedezetlen kitettséghez.

Ha a kitettség lejárata és a fedezet lejárata között eltérés van, az intézmény nem alkalmazhatja az első albekezdés b) pontjában említett módszert.

E rész alkalmazásában az intézmény a pénzügyi biztosítékok átfogó módszerét és az első albekezdés b) pontjában meghatározott eljárást is csak akkor használhatja, ha a 92. cikk céljából a pénzügyi biztosítékok átfogó módszerét és a pénzügyi biztosítékok egyszerű módszerének használatát egyaránt engedélyezték számára.

(2) Amennyiben az intézmény az (1) bekezdés a) pontját alkalmazza:

a) ha a garancia nem abban a pénznemben denominált, mint a kitettség, a garanciával fedezett kitettségi összeget a harmadik rész II. címe 4. fejezetének azon rendelkezéseivel összhangban kell kiszámítani, amelyek az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetre vonatkozó pénznembeli eltérés kezeléséről szólnak;

b) a kitettség lejárati ideje és a fedezet lejárati ideje közötti eltérést a harmadik rész II. címe 4. fejezetének a lejárati eltérés kezeléséről szóló rendelkezéseivel összhangban kell kezelni;

c) a részleges fedezés elismerhető a harmadik rész II. címének 4. fejezetében ismertetett módszerrel összhangban.

▼C2

ÖTÖDIK RÉSZ

ÁTRUHÁZOTT HITELKOCKÁZATTAL SZEMBENI KITETTSÉGEK

I. CÍM

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK AZ ÖTÖDIK RÉSZRE VONATKOZÓAN

404. cikk

Hatály

A II. és III. cím a 2011. január 1-jén vagy azt követően végrehajtott új értékpapírosításokra alkalmazandó. A II. és III. címet 2014. december 31-től kell alkalmazni a már létező értékpapírosításokra, ha e dátumot követően új alapul szolgáló kitettség hozzáadására vagy a meglévők más kitettséggel való helyettesítésére kerül sor.

II. CÍM

A BEFEKTETŐ INTÉZMÉNYEKRE VONATKOZÓ KÖVETELMÉNYEK

405. cikk

A kibocsátó megtartott érdekeltsége

(1) Az intézmény – azon esetek kivételével, amikor értékpapírosítást kezdeményezőként, szponzorként vagy eredeti hitelezőként jár el – csak akkor vállalhat a kereskedési könyvében vagy nem kereskedési könyvében nyilvántartott értékpapírosítási pozícióhoz kapcsolódó hitelkockázatot, ha az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor vagy az eredeti hitelező kifejezetten közölte az intézménnyel, hogy folyamatosan egy jelentős mértékű nettó gazdasági érdekeltséget fog megtartani, amely semmiképpen nem lehet 5 %-nál kisebb.

Kizárólag az alábbiak minősülnek 5 %-nál nem kisebb, jelentős mértékű nettó gazdasági érdekeltség megtartásának:

a) a befektetőknek eladott vagy a befektetőkre átruházott minden egyes ügyletrészsorozat névértéke legalább 5 %-ának megtartása;

b) rulírozó kitettségek értékpapírosítása esetén az értékpapírosított kitettségek névértékének legalább 5 %-a mértékéig az értékpapírosítást kezdeményező érdekeltségének megtartása;

c) véletlenszerűen kiválasztott – legalább az értékpapírosított kitettségek névértékének 5 %-ával egyenértékű – kitettségek megtartása, amennyiben ezeket az értékpapírosítás során egyébként értékpapírosították volna, feltéve hogy a potenciálisan értékpapírosítandó kitettségek száma az értékpapírosítás kezdeményezésekor legalább 100;

d) az első veszteségviselő ügyletrészsorozat és szükség esetén a befektetőkre átruházott vagy a befektetőknek eladott ügyletrészsorozatokkal azonos vagy magasabb kockázati profilú, és a befektetőkre átruházott vagy a befektetőknek eladott ügyletrészsorozatoknál nem korábbi lejáratú ügyletrészsorozatok megtartása úgy, hogy a megtartott rész összesen legalább az értékpapírosított kitettségek névértékének 5 %-ával egyenlő;

▼C2

e) az értékpapírosításba bevont valamennyi értékpapírosított kitettség 5 %-ánál nem kevesebb első veszteségviselő kitettség megtartása.

A nettó gazdasági érdekeltséget az értékpapírosítás kezdeményezésekor kell mérni, és azt folyamatosan fenn kell tartani. A nettó gazdasági érdekeltség, ideértve a megtartott pozíciókat, kamatokat és kitettségeket is, nem képezheti hitelkockázat-mérséklés, rövid (ún. short) pozíció vagy bármely más fedezeti ügylet tárgyát, és nem adható el. A mérlegen kívüli tételeknél a nettó gazdasági érdekeltséget a pozíció értéke alapján kell meghatározni.

A kockázatmegtartási követelmények semelyik értékpapírosítás esetében sem alkalmazhatók többszörösen.

(2) Amennyiben egy EU-szintű hitelintézeti anyavállalat, egy EU-szintű pénzügyi holding társaság, egy EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság vagy annak egyik leányvállalata értékpapírosítást kezdeményezőként vagy szponzorként több olyan hitelintézettől, befektetési vállalkozástól vagy egyéb pénzügyi vállalkozástól származó kitettségeket értékpapírosít, amelyekre a felügyelet összevont (konszolidált) alapon vonatkozik, az (1) bekezdésben említett követelmény összevont (konszolidált) alapon teljesíthető a kapcsolódó EU-szintű hitelintézeti anyavállalat, EU-szintű pénzügyi holding társaság vagy EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság konszolidált helyzete alapján.

Az első albekezdés csak akkor alkalmazandó, ha az értékpapírosított kitettséget létrehozó hitelintézet, befektetési vállalkozás vagy pénzügyi vállalkozás kötelezettséget vállal a 408. cikkben meghatározott követelmények teljesítésére, és megfelelő időben az értékpapírosítást kezdeményező vagy szponzor, valamint az Uniószintű hitelintézeti anyavállalat vagy az EU-szintű pénzügyi holding társaság rendelkezésére bocsátja a 409. cikkben említett követelmények teljesítéséhez szükséges információkat.

(3) Az (1) bekezdés nem alkalmazandó, amennyiben az értékpapírosított kitettségek az alábbiakkal szembeni kitettségek, vagy azokat az alábbiak teljes egészükben, feltétel nélkül és visszavonhatatlanul garantálják:

a) központi kormányzatok vagy központi bankok;

b) a tagállamok regionális kormányzatai, helyi hatóságai és közszektorbeli intézményei;

c) olyan intézmények, amelyekhez a harmadik rész II. címének 2. fejezete alapján 50 %-os vagy annál alacsonyabb kockázati súlyt kell rendelni;

d) multilaterális fejlesztési bankok.

(4) Az (1) bekezdés nem alkalmazandó az egyértelmű, átlátható és nyilvánosan hozzáférhető indexen alapuló ügyletekre, amennyiben az index alapjául szolgáló referenciaelemek azonosak valamely széles körű kereskedelemben használt indexet alkotó elemekkel, vagy más – értékpapírosított pozíciótól eltérő – forgalomképes értékpapírok.

▼C2

406. cikk

Előzetes vizsgálat igazolása

(1) Az intézményeknek az értékpapírosítással járó kockázatok vállalása előtt – illetve adott esetben azt követően – minden egyes értékpapírosítási pozíciójuk tekintetében képesnek kell lenniük annak bizonyítására az illetékes hatóságok felé, hogy átfogó és mélyreható ismeretekkel rendelkeznek az alábbiakban felsorolt tényekről, amelyek elemzésére és nyilvántartására megfelelő formális szabályzatokat és eljárásokat dolgoztak ki a kereskedési könyvükre és a nem kereskedési könyvükre, valamint olyanokat, amelyek összhangban vannak az értékpapírosított pozíciókbeli befektetéseik kockázati profiljával:

a) az értékpapírosítást kezdeményezők, a szponzorok, illetve az eredeti hitelező által a 405. cikk (1) bekezdése alapján az értékpapírosításban folyamatosan fenntartott nettó gazdasági érdekeltségükről közölt részletes információk;

b) az egyes értékpapírosítási pozíciók kockázati jellemzői;

c) az értékpapírosítási pozíció alapjául szolgáló kitettségek kockázati jellemzői;

d) az értékpapírosítást kezdeményezők vagy a szponzorok által korábbi értékpapírosítások során, az értékpapírosítási pozíció alapjául szolgáló kitettségi osztályok tekintetében szerzett hírnév, illetve elszenvedett veszteségek;

e) az értékpapírosítást kezdeményezők vagy szponzorok, illetve ügynökeik vagy tanácsadóik által tett nyilatkozatok és adatközlések az értékpapírosított kitettségekkel kapcsolatos előzetes vizsgálatukról, és adott esetben az értékpapírosított kitettségek biztosítékainak minőségéről;

f) adott esetben azok a módszertanok és fogalmak, amelyek segítségével az értékpapírosított kitettségek biztosítékait értékelik, valamint az értékpapírosítást kezdeményező vagy szponzor által az értékelő függetlenségének biztosítására elfogadott szabályzatok;

g) az értékpapírosítás mindazon strukturális jellemzői, amelyek jelentősen befolyásolhatják az intézmény értékpapírosítási pozíciójának teljesítményét, így például a szerződésben meghatározott többlépcsős kifizetési sorrend és veszteségviselési feltételek és az azokhoz kapcsolódó kiváltó tényezők, a hitelminőség-javítás, a likviditásjavítás, a piaci értékhez kötött kiváltó tényezők, valamint a nemteljesítés ügyletspecifikus meghatározása.

Az intézmények rendszeresen végrehajtják az értékpapírosított pozícióiknak megfelelő saját stressztesztjeiket. E célból az intézmények külső hitelminősítő intézetek által kifejlesztett pénzügyi modellekre is hagyatkozhatnak, feltéve hogy kérésre igazolni tudják, hogy a befektetés előtt megfelelő körültekintéssel validálták a modellek vonatkozó feltételezéseit és felépítését, és hogy értik azok módszertanát, feltevéseit és az általuk nyújtott eredményeket.

(2) Az intézmények – azon esetek kivételével, amikor értékpapírosítást kezdeményezőként, szponzorként vagy eredeti hitelezőként járnak el – a kereskedési könyvüknek és nem kereskedési könyvüknek megfelelő, valamint az értékpapírosított pozíciókba való befektetéseik kockázati profiljának megfelelő formális eljárásokat dolgoznak ki az értékpapírosított pozícióik alapjául szolgáló kitettségek teljesítményére vonatkozó információk folyamatos és időben történő monitoringjára. Ezeknek az információknak adott esetben tartalmazniuk kell a kitettségek típusát, azon kölcsönök arányát, amelyek esetében 30, 60, illetve

▼C2

90 napot meghaladó késedelem áll fenn, a nemteljesítési rátákat, az előtörlesztési rátákat, a végrehajtás alatti hiteleket, a biztosítékok típusait és ingatlanfedezet esetében azt, hogy abban a tulajdonos lakik-e, a hitelbírálati minősítéseknek vagy a hitelképesség más mérőszámainak gyakorisági eloszlását az alapul szolgáló kitettségek szerint, az ágazati és földrajzi diverzifikációt és megfelelő érzékenységi vizsgálatot lehetővé tevő szélességű sávokba sorolva a hitelfedezeti ráták gyakorisági eloszlását. Amennyiben az alapul szolgáló kitettségek maguk is értékpapírosított pozíciók, úgy az intézményeknek az ezen albekezdésben meghatározott információkkal – mint például a kibocsátó neve és hitelminősége – nem csak az alapul szolgáló értékpapírosítási ügyletrészsorozatok tekintetében kell rendelkezniük, hanem az ezen utóbbi értékpapírosítási ügyletrészsorozatok alapjául szolgáló halmazok jellemzői és teljesítménye tekintetében is.

Az intézményeknek ugyanazon elemzési normákat kell alkalmazniuk a harmadik felektől vásárolt értékpapírosítási részesedésekre és a kockázatvállalásokra is, függetlenül attól, hogy a kereskedési vagy a nem kereskedési könyvben kívánják tartani ezeket a részesedéseket vagy kockázatvállalásokat.

407. cikk

Addicionális kockázati súly

Amennyiben a 405., a 406. vagy a 409. cikk követelményei bármely érdemi szempont tekintetében az intézmény gondatlansága vagy mulasztása miatt nem teljesülnek, az illetékes hatóságok arányos addicionális kockázati súlyt szabnak ki, amely annak a kockázati súlynak legalább 250 %-a (de legfeljebb 1 250 %-a), amely a 245. cikk (6) bekezdésében, illetve a 337. cikk (3) bekezdésében meghatározott módon alkalmazandó az érintett értékpapírosított pozíciókra. Az előzetes vizsgálatra vonatkozó rendelkezések ismételt megsértése esetén az addicionális kockázati súly mértéke fokozatosan emelendő.

Az illetékes hatóságok azon kockázati súly mértékének csökkentése révén veszik figyelembe az egyes értékpapírosításokra vonatkozó, a 405. cikk (3) bekezdésében előírt mentességeket, amely súly e cikk értelmében egyébként vonatkozna az olyan értékpapírosításra, amelyre a 405. cikk (3) bekezdése alkalmazandó.

III. CÍM

AZ ÉRTÉKPAPÍROSÍTÁST KEZDEMÉNYEZŐ ÉS A SZPONZORINTÉZMÉNYEKRE VONATKOZÓ KÖVETELMÉNYEK

408. cikk

A hitelnyújtás kritériumai

Az értékpapírosítandó kitettségekre a szponzor intézményeknek és az értékpapírosítást kezdeményező intézményeknek ugyanazokat a 2013/36/EU irányelv 79. cikkében foglalt követelményekkel összhangban lévő megbízható és pontosan meghatározott hitelnyújtási kritériumokat kell alkalmazniuk, mint amelyeket a saját nem kereskedési könyvükben tartandó kitettségekre alkalmaznak. E célból az értékpapírosítást kezdeményező és a szponzor intézményeknek ugyanezeket a folyamatokat kell alkalmazniuka hitelek jóváhagyására, valamint adott esetben azok módosítására, megújítására és refinanszírozására.

▼C2

Amennyiben az e cikk első albekezdésének követelményei nem teljesülnek, úgy az értékpapírosítást kezdeményező intézmény nem alkalmazhatja a 245. cikk (1) bekezdését, és nem zárhatja ki az értékpapírosított kitettségeket a tőkekövetelmény e rendelet szerinti kiszámításából.

409. cikk

A befektetők tájékoztatása

A szponzorként, értékpapírosítást kezdeményezőként vagy eredeti hitelezőként eljáró intézmények tájékoztatják a befektetőket az értékpapírosításban levő nettó gazdasági érdekeltség fenntartására a 405. cikk szerint tett kötelezettségvállalásuk szintjéről. A szponzoroknak és a kezdeményező intézményeknek gondoskodniuk kell arról, hogy a potenciális befektetőknek lehetőségük legyen könnyen és gyorsan megismerni az egyedi alapul szolgáló kitettségek hitelminőségére és teljesítményére, valamint az értékpapírosítási kitettség biztosítékára és a pénzáramlásokra vonatkozó érdemi jelentőségű adatokat, továbbá az alapul szolgáló kitettséget támogató biztosítékokra és pénzáramlásokra vonatkozó átfogó és megalapozott stressztesztek végzéséhez szükséges információkat. E célból az érdemi szempontból releváns adatokat az értékpapírosítás időpontjára vonatkozóan kell meghatározni, illetve –amennyiben az értékpapírosítás jellege szükségessé teszi – a későbbiekre vonatkozóan is.

410. cikk

Egységes alkalmazási feltételek

(1) Az EBH évente jelentést tesz a Bizottságnak az illetékes hatóságok által annak biztosítására hozott intézkedésekről, hogy az intézmények megfeleljenek a II. és III. cím követelményeinek.

(2) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a következők részletesebb meghatározása érdekében:

a) a 405–406. cikkben szereplő azon követelmények, amelyek értékpapírosításhoz kapcsolódó kockázat vállalása előtt álló intézményekre vonatkoznak;

b) a kockázatmegtartási követelmény, beleértve a 405. cikkben említettek szerinti jelentős mértékű nettó gazdasági érdekeltség megtartására vonatkozó minősítési kritériumokat és a megtartás mértékét;

c) az előzetes vizsgálatra vonatkozóan a 406. cikkben szereplő azon követelmények, amelyek értékpapírosítási pozícióhoz kapcsolódó kitettség vállalása előtt álló intézményekre vonatkoznak; valamint

d) a 408–409. cikkben szereplő követelmények, amelyek a szponzor intézményekre és az értékpapírosítást kezdeményező intézményekre vonatkoznak.

Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2014. január 1-jéig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

▼C2

(3) Az EBH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki annak érdekében, hogy meg lehessen könnyíteni a felügyeleti gyakorlatoknak a 407. cikk végrehajtása vonatkozásában történő összehangolását, ideértve az előzetes vizsgálatra és a kockázatkezelésre vonatkozó kötelezettségek megszegése esetén hozandó intézkedéseket is.

Az EBH az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket 2014. január 1-jéig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

HATODIK RÉSZ

LIKVIDITÁS

I. CÍM

FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK ÉS LIKVIDITÁSFEDEZETI KÖVETELMÉNYEK

411. cikk

Fogalom-meghatározások

E rész alkalmazásában a következő fogalom-meghatározások alkalmazandók:

1. „pénzügyi ügyfél”: olyan ügyfél, amely a 2013/36/EU irányelv I. mellékletében felsorolt egy vagy több tevékenységet főtevékenységként végez, vagy:

   a) hitelintézet;

   b) befektetési vállalkozás;

   c) különleges célú gazdasági egység;

   d) kollektív befektetési forma;

   e) nem nyílt végű befektetési forma;

   f) biztosító;

   g) pénzügyi holding társaság vagy vegyes pénzügyi holding társaság.

2. „lakossági betét”: természetes személlyel vagy kkv-val szembeni kötelezettség, amennyiben az a hitelkockázatra alkalmazandó sztenderd vagy belső minősítésen alapuló módszer szerint lakossággal szembeni kitettségi osztályba tartozónak minősülne, vagy olyan vállalkozással szembeni kötelezettség, amely jogosult a 153. cikk (4) bekezdésében meghatározott kezelésre, és amennyiben az ilyen kkv-k csoportalapon figyelembe vett betéteinek aggregált összege nem haladja meg az 1 millió EUR-t.

▼C2

412. cikk

Likviditásfedezeti követelmény

(1) Az intézményeknek rendelkezniük kell likvid eszközökkel, amelyek értékének összege stresszhelyzetben fedezi a likviditáskiáramlások és likviditásbeáramlások különbségét, így biztosítva, hogy az intézmények olyan szintű likviditási puffert tartsanak fenn, amely alkalmas arra, hogy súlyos stressz helyzetben harminc napig áthidalja a likviditásbeáramlások és likviditáskiáramlások közötti esetleges egyensúlyhiányt. Stresszhelyzetben az intézmények felhasználhatják likvid eszközeiket a nettó likviditáskiáramlásuk fedezésére.

(2) Az intézmények nem vehetik többszörösen figyelembe a likviditásbeáramlásokat és a likvid eszközöket.

(3) Az intézmények az (1) bekezdésben említett likvid eszközöket felhasználhatják a 414. cikkben meghatározott, stresszhelyzeti követelmények teljesítésére.

(4) A II. címben rögzített rendelkezéseket kizárólag a 415. cikkben foglalt adatszolgáltatási kötelezettségek meghatározása céljából kell alkalmazni.

(5) A tagállamok a likviditási követelmények területén fenntarthatnak vagy bevezethetnek nemzeti rendelkezéseket azt megelőzően, hogy a 460. cikknek megfelelően az Unióban kötelező likviditásfedezeti minimumkövetelmények megállapítására és teljes körű bevezetésére kerülne sor. A tagállamok vagy az illetékes hatóságok előírhatják a tagállami szinten engedélyezett intézmények vagy azok valamely alcsoportja számára, hogy a kötelező likviditásfedezeti minimumkövetelményeknek a 460. cikkel összhangban történő, teljes körű és 100 %-os szinten való bevezetéséig is tartsanak be egy magasabb, legfeljebb 100 %-os likviditásfedezeti követelményt.

413. cikk

Stabil forrásellátottság

(1) Az intézményeknek biztosítaniuk kell, hogy a hosszú távú kötelezettségek különféle stabil forrásellátottságot biztosító instrumentumoknak köszönhetően mind rendes körülmények között, mind pedig stresszhelyzetben megfelelően teljesíthetőek legyenek.

(2) A III. címben rögzített rendelkezéseket kizárólag a 415. cikkben foglalt adatszolgáltatási kötelezettségek meghatározása céljából kell alkalmazni.

(3) A tagállamok a stabil forrásellátottsági követelmények területén fenntarthatnak vagy bevezethetnek nemzeti rendelkezéseket azt megelőzően, hogy az 510. cikknek megfelelően az Unióban kötelező nettó stabil forrásellátottsági minimumkövetelmények megállapítására és bevezetésére kerülne sor.

414. cikk

A likviditási követelményeknek való megfelelés

Ha egy intézmény nem felel meg vagy várhatóan nem fog megfelelni a 412. cikkben előírt likviditási követelménynek vagy a 413. cikk (1) bekezdésében meghatározott általános követelménynek akár stresszhelyzetben is, akkor erről haladéktalanul értesítenie kell az illetékes hatóságokat, és indokolatlan késedelem nélkül tervet kell benyújtania az illetékes hatóságoknak arról, hogy miként kíván mielőbb ismét megfelelni a 412. cikkben vagy a 413. cikk (1) bekezdésében szereplő előírásoknak. Amíg az intézmény meg nem felel az előírásoknak, addig naponta,

▼C2

minden munkanap végéig jelentést kell tennie az esettől függően a II. címben vagy a III. címben említett tételekről, kivéve, ha az illetékes hatóság engedélyt ad a ritkább adatszolgáltatásra és a hosszabb adatszolgáltatási határidőre. Az illetékes hatóságok kizárólag az intézmény egyedi helyzete alapján és az intézmény tevékenységének nagyságrendjét és összetettségét figyelembe véve adhatnak ilyen engedélyt. Az illetékes hatóságoknak monitorozniuk kell a helyreállítási terv végrehajtását, és adott esetben gyorsabb megfelelést kell előírniuk.

II. CÍM

LIKVIDITÁSI ADATSZOLGÁLTATÁS

415. cikk

Adatszolgáltatási kötelezettség és az adatszolgáltatás formátuma

(1) Az intézmények adatot szolgáltatnak az illetékes hatóságoknak a II. és III. címben említett tételekről és azok komponenseiről – beleértve likvid eszközeik összetételét is a 416. cikkel összhangban –, a tételeket a tényleges denominációtól függetlenül egyetlen pénznemben tüntetve fel. A hatodik részben említett likviditásfedezeti követelmény teljes körű meghatározásáig és a 460. cikkel összhangban történő, minimumkövetelményként való bevezetéséig az intézményeknek adatszolgáltatást kell teljesíteniük a II. címben és a III. mellékletben meghatározott tételekről. Az intézményeknek jelentést kell készíteniük a III. címben meghatározott tételekről. Az adatszolgáltatásra legalább havonta egyszer kell, hogy sor kerüljön a II. címben és a III. mellékletben említett tételek esetében, és legalább negyedévente a III. címben említett tételek esetében.

Az adatszolgáltatás formátumát úgy kell meghatározni, hogy az magába foglalja az összes szükséges információt, továbbá lehetővé tegye az EBH számára annak értékelését, hogy azokat a fedezett kölcsönügyleteket és biztosítéki csereügyleteket, amelyekben az intézmény a 416. cikk (1) bekezdésének a), b) és c) pontjainak nem megfelelő biztosítékok ellenében a 416. cikk (1) bekezdésének a), b) és c) pontjában említett likvid eszközöket szerzett, megfelelően lezárták-e.

(2) Az intézmény külön jelentésben számol be a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságainak az (1) bekezdésben említett és az alábbi pénznemben meghatározott tételekről, amennyiben:

a) az intézmény vagy likviditási alcsoport teljes kötelezettségének 5 %-át elérő vagy meghaladó aggregált kötelezettséggel rendelkezik az adatszolgáltatás (1) bekezdésbeli pénznemétől eltérő pénznemben, vagy

b) a 2013/36/EU irányelv 51. cikkével összhangban jelentős fióktelepp el rendelkezik egy, az adatszolgáltatás az e cikk (1) bekezdésbeli pénznemétől eltérő pénznemet használó fogadó tagállamban.

(3) Az EBH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki a következők részletes meghatározása céljából:

a) egységes adatszolgáltatási formátumok és IT-megoldások az adatszolgáltatási gyakoriságokhoz, valamint a hivatkozási és a beküldési időpontokhoz kapcsolódó utasításokkal. Az adatszolgáltatás formátumának és gyakoriságának arányban kell állnia a különböző intézmények tevékenységeinek jellegével, nagyságrendjével és összetettségével, és magában kell foglalnia az (1) és (2) bekezdésben előírt adatszolgáltatást;

▼C2

b) a likviditási helyzet monitorozására alkalmas további mérési módszerek, annak érdekében, hogy az illetékes hatóságok az intézmény tevékenységeinek jellegével, nagyságrendjével és összetettségével arányos, átfogó képet nyerjenek az intézmény likviditási kockázati profiljáról.

Az EBH az a) pontban meghatározott tételekre vonatkozó végrehajtási technikai standardtervezeteket 2013. július 28-ig, a b) pontban meghatározott tételekre vonatkozókat pedig 2014. január 1-jéig nyújtja be a Bizottsághoz.

A kötelező likviditási követelmények teljes körű bevezetéséig az illetékes hatóságok folytathatják az adatgyűjtést a meglévő nemzeti likviditási standardoknak való megfelelés monitoringját szolgáló eszközökkel.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardok elfogadására az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban.

(4) A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai e cikkel összhangban kérésre kellő időben elektronikus úton a fogadó tagállamok illetékes hatóságai és központi bankjai, valamint az EBH rendelkezésére bocsátják az egyedi alapú jelentéseket.

(5) A 2013/36/EU irányelv 111. cikke értelmében konszolidált alapú felügyeletet gyakorló illetékes hatóságok a (3) bekezdésben említett egységes adatszolgáltatási formátumban kérésre kellő időben és elektronikus úton az alábbi hatóságok rendelkezésére bocsátják az intézmény által benyújtott valamennyi jelentést:

a) azon fogadó tagállamok illetékes hatóságai és központi bankja, ahol az anyavállalatnak vagy az ugyanazon pénzügyi holding társaság anyavállalat irányítása alatt álló intézmény(ek)nek a 2013/36/EU irányelv 51. cikkével összhangban jelentős fióktelepei vannak;

b) azon illetékes hatóságok, amelyek az anyavállalat vagy az ugyanazon pénzügyi holding társaság anyavállalat irányítása alatt álló intézmény(ek) leányvállalatait engedélyezték, valamint e tagállam központi bankja;

c) az EBH;

d) az EKB.

(6) Azok az illetékes hatóságok, amelyek olyan intézményt engedélyeztek, amely valamely anyavállalat intézmény, vagy pénzügyi holding társaság anyavállalat leányvállalata, kérésre kellő időben elektronikus úton a 2013/36/EU irányelv 111. cikke értelmében konszolidált alapú felügyeletet ellátni köteles illetékes hatóságok, az intézmény engedélyezésének helye szerinti tagállam központi bankja, valamint az EBH rendelkezésére bocsátják az intézmény által a (3) bekezdésben említett egységes adatszolgáltatási formátumnak megfelelően benyújtott valamennyi jelentést.

▼C2

416. cikk

Adatszolgáltatás a likvid eszközökről

(1) Az intézményeknek a következő eszközöket kell szerepeltetniük a likvid eszközeikről szóló adatszolgáltatásukban, ha azokat a (2) bekezdés nem zárja ki, és csak abban az esetben, ha a likvid eszközök teljesítik a (3) bekezdésben szereplő feltételeket:

a) a készpénz és a központi bankokkal szembeni kitettségek, amennyiben ezek a kitettségek stresszhelyzetben bármikor visszavonhatók. A központi bankoknál elhelyezett betétek vonatkozásában az illetékes hatóságnak és a központi banknak közös megállapodás kialakítására kell törekednie arra vonatkozóan, hogy a kötelező tartalékok stresszhelyzetben milyen mértékig vonhatók ki;

b) egyéb rendkívül magas likviditású és hitelminőségű átruházható eszközök;

c) olyan átruházható eszközök, amelyek:

   i. egy tagállam központi kormányzatával, adók kivetésére és beszedésére jogosult, adóügyi szempontból önálló régió regionális kormányzatával vagy harmadik ország központi kormányzatával szembeni vagy általuk garantált követeléseket testesítenek meg, és amelyeket a központi vagy regionális kormányzat pénznemében bocsátottak ki, amennyiben az intézmény az adott tagállamban vagy harmadik országban likviditási kockázatot vállal és ezt e likvid eszközök tartásával fedezi;

   ii. központi bankokkal és a nem központi kormányzati közszektorbeli intézményekkel szembeni vagy általuk garantált követeléseket testesítenek meg, és amelyeket a központi bank és a közszektorbeli intézmény pénznemében bocsátottak ki;

   iii. a Nemzetközi Fizetések Bankjával, a Nemzetközi Valutaalappal, a Bizottsággal és multilaterális fejlesztési bankokkal szembeni vagy általuk garantált követeléseket testesítenek meg;

   iv. az Európai Pénzügyi Stabilitási Eszközzel és az Európai Stabilitási Mechanizmussal szembeni vagy általuk garantált követeléseket testesítenek meg;

d) magas likviditású és hitelminőségű átruházható eszközök;

e) központi bankok által a monetáris politika keretében nyújtott készenléti hitelkeretek, amennyiben ezeket a hitelkereteket nem fedezik a likvid eszközök, a rendkívüli likviditási segítségnyújtás kivételével;

f) ha a hitelintézet a jogszabályi vagy alapszabályi rendelkezéseknek megfelelően hálózati kapcsolatban áll, a központi hitelintézetnél elhelyezett betétek,melyek minimális szintje jogszabályban vagy alapszabályban meghatározott, és egyéb, a központi hitelintézet vagy a 113. cikk (7) bekezdésében említett hálózatban tagként részt vevő vagy a 10. cikkben meghatározott mentesítésre jogosult intézmények által az alapszabály értelmében vagy szerződéses alapon biztosított likvid forrás, amennyiben ezt a forrást nem fedezik likvid eszközök.

▼C2

Amíg nem áll rendelkezésre a 460. cikk szerinti egységes meghatározás a magas és rendkívül magas likviditás és hitelminőség fogalmára, addig az intézmények maguk határozzák meg, hogy egy adott pénznemben melyek a magas vagy rendkívül magas likviditású és hitelminőségű átruházható eszközök. Az egységes meghatározás rendelkezésre állásáig az illetékes hatóságok – az 509. cikk (3), (4) és (5) bekezdésében felsorolt kritériumokat figyelembe véve – általános iránymutatást adhatnak, amelyet az intézményeknek követniük kell a magas és rendkívül magas likviditású és hitelminőségű eszközök azonosítása során. Ilyen iránymutatás hiányában az intézmények kötelesek e célra átlátható és objektív kritériumokat alkalmazni, figyelembe véve az 509. cikk (3), (4) és (5) bekezdésében felsorolt kritériumok egy részét vagy valamennyi kritériumot.

(2) A következők nem tekinthetők likvid eszköznek:

a) hitelintézet által kibocsátott eszközök, kivéve, ha teljesítik a következő feltételek valamelyikét:

i. olyan kötvények, amelyek jogosultak a 129. cikk (4), illetve (5) bekezdésében foglalt eljárásra vagy olyan, eszközfedezetű instrumentumok, amelyek az EBH által az 509. cikk (3), (4) és (5) bekezdésében foglalt kritériumok alapján meghatározott minősítés szerint bizonyítottan a legmagasabb hitelminősítési kategóriába tartoznak;

ii. a 2009/65/EK irányelv 52. cikkének (4) bekezdésében meghatározottak szerinti, az e pont i. alpontjában említettektől eltérő kötvények;

iii. olyan hitelintézet által kibocsátott eszközök, amelyet egy tagállam központi vagy regionális kormányzata hozott létre, és e kormányzat köteles biztosítani az intézmény gazdasági bázisának védelmét, valamint az intézmény fennállásának teljes ideje alatt fenntartani annak működőképességét; vagy az eszközöket ez a kormányzat kifejezetten garantálja; vagy az intézmény által nyújtott kölcsönök legalább 90 %-át közvetlenül vagy közvetetten ez a kormányzat garantálja és az eszközt elsősorban nem versenyalapon, hanem nonprofit jelleggel nyújtott kedvezményes kölcsönök finanszírozására használják fel, az adott kormányzat közpolitikai célkitűzéseinek a támogatása érdekében;

b) olyan eszközök, amelyeket fordított repoügyletek és értékpapír-finanszírozási ügyletek keretében fedezetként bocsátanak az intézmény rendelkezésére, és amelyeket az intézmény kizárólag hitelkockázat-mérséklési célból tart, és amelyeket az intézmény jogi és szerződéses alapon nem vehet igénybe;

c) az alábbiak bármelyike által kibocsátott eszközök:

i. befektetési vállalkozás;

ii. biztosító;

iii. pénzügyi holding társaság;

iv. vegyes pénzügyi holding társaság;

v. bármely egyéb olyan szervezet, amely a 2013/36/EU irányelv I. mellékletében felsorolt egy vagy több tevékenységet főtevékenységként végez.

▼C2

(3) Az (1) bekezdéssel összhangban az intézmények adatszolgáltatásukban azokat az eszközöket tüntethetik fel likvid eszközként, amelyek teljesítik az alábbi feltételeket:

a) tehermentesek, vagy biztosítéki portfolión belül rendelkezésre állnak és felhasználhatók az intézmény számára hozzáférhető, folyósítási kötelezettséggel járó, de még fel nem használt hitelkeretekből történő további finanszírozás megszerzéséhez;

b) nem maga az intézmény, annak anyavállalat intézménye vagy leányvállalatai, vagy anyavállalat intézményeinek vagy pénzügyi holding társaság anyavállalatának valamely más leányvállalata bocsátotta ki;

c) az árukra vonatkozóan általános az egyetértés a piaci résztvevők között, és az könnyen megfigyelhető a piacon, vagy meghatározható egy, a nyilvánosan rendelkezésre álló adatok alapján könnyen kiszámítható képlet segítségével, és nem függ erős feltételezésektől, mint tipikusan a strukturált és az egzotikus termékek ára;

d) elismert biztosítékok valamely tagállam központi bankjának, vagy – amennyiben a likvid eszközöket valamely harmadik ország pénznemében megvalósuló likviditáskiáramlások fedezésére tartják – harmadik ország központi bankjának likviditási műveleteihez;

e) azokat elismert tőzsdén jegyzik vagy aktív, azonnali piacokon vagy egyszerű repomegállapodás keretében értékesíthető elfogadottnak minősülő repopiacokon. Ezeket a kritériumokat piaconként különkülön kell értékelni.

Az első albekezdés c), d) és e) pontjában említett feltételek nem alkalmazandók az (1) bekezdés a) e) és f) pontjában említett eszközökre.

Az első albekezdés d) pontjában említett feltétel nem alkalmazandó abban az esetben, amikor a likvid eszközöket olyan pénznemben történő likviditáskiáramlások fedezeteként tartják, amely tekintetében rendkívül szűk a központi bank által befogadható fedezetek köre. Harmadik országok pénznemében denominált likvid eszközök esetében ez a kivétel akkor és csak akkor alkalmazandó, ha a harmadik ország illetékes hatóságai azonos vagy ezzel egyenértékű kivételt alkalmaznak.

(4) Az (1), (2) és (3) bekezdésben szereplő rendelkezésektől eltérve a 460. cikk szerinti kötelező likviditási követelmény meghatározásáig, valamint az e cikk (1) bekezdése második albekezdésének megfelelően az intézmények kötelesek jelentést tenni az alábbiakról:

a) egyéb, a központi bank által fedezetként nem befogadható, de forgalomképes eszközök, mint például a részvények vagy az arany, átlátható és objektív kritériumok alapján, beleértve az 509. cikk (3), (4) és (5) bekezdésében szereplő kritériumok összességét vagy azok közül néhányat;

b) egyéb, a központi bank által fedezetként befogadható és forgalomképes eszközök, mint például az olyan eszközfedezetű instrumentumok, amelyek az EBH által az 509. cikk (3), (4) és (5) bekezdésében foglalt kritériumok alapján meghatározott minősítés szerint a legmagasabb hitelminősítési kategóriába tartoznak;

▼C2

c) egyéb, a központi bank által fedezetként befogadható, de nem forgalomképes eszközök, mint például a hitelkövetelések, amelyek az EBH által az 509. cikk (3), (4) és (5) bekezdésében foglalt kritériumok alapján meghatározott minősítésűek.

(5) Az EBH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben felsorolásra kerülnek a (3) bekezdés harmadik albekezdésében említett követelményeket teljesítő pénznemek.

Az EBH az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket 2014. március 31-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

A harmadik albekezdésben említett technikai standardok hatálybalépése előtt az intézmények folytathatják a (3) bekezdés második albekezdésében meghatározott eljárás alkalmazását, amennyiben az illetékes hatóságok 2014. január 1. előtt az adott eljárást alkalmazták.

(6) A kollektív befektetési formák befektetési jegyei vagy részvényei az egyes intézmények likvideszköz-portfólióiban 500 millió EUR abszolút maximumértékig likvid eszköznek tekinthetők, feltéve hogy teljesülnek a 132. cikk (3) bekezdésében foglalt követelmények, és a kollektív befektetési forma a kamatláb-, hitel- vagy árfolyamkockázat mérséklésére szolgáló származtatott ügyleteken kívül csak az e cikk (1) bekezdésében említett likvid eszközökbe fektet be.

A kollektív befektetési forma által a megengedett befektetésekből eredő kockázatok fedezését célzó származtatott ügyletek alkalmazása (vagy esetleges alkalmazása) nem zárja ki az adott kollektív befektetési forma figyelembevételét. Ha a kollektív befektetési forma részvényeinek vagy befektetési jegyeinek értékét a 418. cikk (4) bekezdésének a) és b) pontja szerinti harmadik felek nem értékelik rendszeresen piaci értéken, és az illetékes hatóság nem fogadja el azt, hogy az intézmény a 418. cikk (4) bekezdésének első mondatában említett értékeléshez robusztus módszereket és eljárásokat dolgozott ki, akkor az ilyen kollektív befektetési forma részvényeit vagy befektetési jegyeit nem lehet likvid eszközként kezelni.

(7) Abban az esetben, ha egy likvid eszköz a továbbiakban már nem vehető figyelembe a likvid eszközök állományában, az intézmény azt még 30 naptári napig továbbra is likvid eszköznek tekintheti. Ha valamely kollektív befektetési forma valamely likvid eszközére már nem alkalmazható a (6) bekezdésben meghatározott eljárás, akkor a kollektív befektetési forma részvényeit vagy befektetési jegyeit ennek ellenére még 30 napig likvid eszköznek lehet tekinteni, amennyiben ezek az eszközök nem haladják meg a kollektív befektetési forma eszközeinek 10 %-át.

417. cikk

A likvid eszközök állományára vonatkozó operatív követelmények

Az intézmények likvid eszközökről szóló jelentésükben csak olyan likvid eszköz állományt tüntethetnek fel, amely teljesíti az alábbi feltételeket:

a) megfelelően diverzifikáltak. A 416. cikk (1) bekezdése a), b) és c) pontjának megfelelő eszközök esetében a diverzifikáció nem előírás;

▼C2

b) jogi és gyakorlati szempontból a következő 30 napban bármikor rendelkezésre állnak és azonnali eladási ügylet vagy egyszerű repomegállapodás keretében, elfogadott repopiacon értékesíthetők az esedékessé váló kötelezettségek teljesítése érdekében. A 416. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett azon likvid eszközök, amelyeket devizakiviteli/-behozatali-korlátozásokat alkalmazó harmadik országokban tartanak, vagy amelyek nem konvertibilis pénznemben denomináltak, csak az adott országbeli vagy adott pénznembeli kiáramlásoknak megfelelő mértékben vehetők figyelembe; kivéve, ha az intézmény bizonyítani tudja az illetékes hatóságok számára, hogy megfelelően fedezte az ebből eredő devizaárfolyamkockázatot;

c) a likvid eszközöket likviditáskezelési szervezeti egység révén ellenőrzik;

d) a likvid eszközök egy részét – a 416. cikk (1) bekezdésének a), c), e) és f) pontjában említettek kivételével – rendszeresen, de legalább évente azonnali eladási ügylet vagy egyszerű repomegállapodás keretében, elfogadott repopiacon értékesítik a következő célokból:

   i. ezen eszközök piaci hozzáférésének tesztelése;

   ii. az eszközök értékesítésére szolgáló intézményi eljárások hatékonyságának tesztelése;

   iii. az eszközök felhasználhatóságának tesztelése;

   iv. a negatív piaci jelzés kockázatának minimalizálása stresszhelyzetben;

e) az eszközökhöz kapcsolódó árfolyamkockázatok fedezhetők, de a likvid eszközökre olyan megfelelő belső eljárások vonatkoznak, amelyek biztosítják, hogy a likvid eszközök szükség esetén bármikor a treasury számára rendelkezésre álljanak és különösen, hogy ne kerüljenek felhasználásra más, folyamatban lévő műveletekben, ideértve az alábbiakat:

   i. fedezeti vagy más kereskedési stratégiák;

   ii. hitelminőség-javítás nyújtása strukturált ügyletekben;

   iii. működési költségek fedezése.

f) a likvid eszközök pénzneme konzisztens a nettó likviditáskiáramlás pénznem szerinti megoszlásával.

418. cikk

A likvid eszközök értékelése

(1) A likvid eszközök értékeként azok piaci értékét kell az adatszolgáltatásban szerepeltetni, a megfelelő korrekciós tényezőkkel kiigazítva, amelyek tükrözik legalább az átlagos hátralévő lejáratot, a hitelezési és a likviditási kockázatot, valamint az általános piaci stresszhelyzet esetén alkalmazott tipikus repo korrekciós tényezőket (haircut-okat). A korrekciós tényező (haircut) mértékének a 416. cikk (1) bekezdésének d) pontjában említett eszközök esetében legalább 15 %-nak kell lennie. Amennyiben az intézmény fedezeti ügylet keretében fedezi a valamely eszközhöz kapcsolódó árfolyamkockázatot, akkor figyelembe kell vennie a fedezeti pozíció esetleges lezárásából származó pénzáramlást.

▼C2

(2) A kollektív befektetési formák 416. cikk (4) bekezdésében említett befektetési jegyeire vagy részvényeire az alapul szolgáló eszközök vizsgálata (look through) alapján korrekciót (haircut-ot) kell alkalmazni az alábbiak szerint:

a) 0 % a 416. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett eszközökre;

b) 5 % a 416. cikk (1) bekezdésének b) és c) pontjában említett eszközökre;

c) 20 % a 416. cikk (1) bekezdésének d) pontjában említett eszközökre.

(3) Az alapul szolgáló eszközök (2) bekezdésben meghatározott vizsgálatát a következőképpen kell elvégezni:

a) amennyiben az intézmény ismeri a kollektív befektetési forma alapul szolgáló kitettségeit, megvizsgálhatja azokat, hogy a 416. cikk (1) bekezdésének a)–d) pontjainak valamelyikéhez rendelje őket;

b) amennyiben az intézmény nem ismeri a kollektív befektetési forma alapul szolgáló kitettségeit, fel kell tételezni, hogy a kollektív befektetési forma a befektetési politikája szerint engedélyezett maximális mértékig csökkenő sorrendben eszközöl befektetéseket a 416. cikk (1) bekezdésének a)–d) pontjában említett eszköztípusokba mindaddig, amíg el nem éri az engedélyezett befektetési korlátot.

(4) Az intézményeknek megbízható (robusztus) módszereket és eljárásokat kell kidolgozniuk a kollektív befektetési formák részvényei vagy befektetési jegyei vonatkozásában a piaci érték és a korrekciós tényezők kiszámítására és a róluk való adatszolgáltatásra. Az intézmények – kizárólag abban az esetben, ha bizonyítani tudják az illetékes hatóság számára, hogy a kitettség mértéke nem indokolja saját módszerek kidolgozását – megbízhatják az alábbi harmadik feleket a kollektív befektetési formák befektetési jegyei vagy részvényei tekintetében a korrekciós tényezők (3) bekezdés a) és b) pontjában meghatározott módszerek szerinti kiszámításával és az arról szóló adatszolgáltatással:

a) a kollektív befektetési forma letétkezelő intézménye, amennyiben a kollektív befektetési forma kizárólag értékpapírokba fektet be, és minden értékpapírt ennél a letétkezelő intézménynél helyez letétbe;

b) más kollektív befektetési formák esetében a kollektív befektetési formát kezelő társaság, amennyiben megfelel a 132. cikk (3) bekezdésének a) pontjában rögzített kritériumoknak.

A letétkezelő intézmény, illetve a kollektív befektetési formát kezelő társaság által végzett számítások helyességét külső auditornak kell megerősítenie.

419. cikk

A likvid eszközök rendelkezésre állása tekintetében korlátokkal rendelkező pénznemek

(1) Az EBH értékeli, hogy a 416. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett likvid eszközök rendelkezésre állnak-e az intézmények számára az unióban létrehozott intézmények szempontjából releváns pénznemekben.

▼C2

(2) Ha a 412. cikkben szereplő követelmény teljesítése érdekében szükséges likvid eszközök iránti indokolt igény nagyobb, mint az adott pénznemben rendelkezésre álló likvid eszközök mennyisége, akkor az alábbi eltérések közül egy vagy több alkalmazható:

a) a 417. cikk f) pontjától eltérően, a likvid eszközök pénzneme eltérő lehet a nettó likviditáskiáramlások pénznem szerinti megoszlásától;

b) tagállamok vagy harmadik országok pénzneme esetében az előírt likvid eszközök helyettesíthetők az érintett tagállam vagy harmadik ország központi bankjától származó olyan hitelkeretekkel, amelyekre az elkövetkező 30 napra visszavonhatatlan szerződéses folyósítási kötelezettséget vállaltak, és amelyek árazása méltányos, függetlenül az aktuálisan lehívott összegtől, feltéve, hogy az érintett tagállam vagy harmadik ország illetékes hatóságai ugyanezt teszik, és az érintett tagállamban vagy harmadik országban hasonló adatszolgáltatási követelmények vannak érvényben.

(3) A (2) bekezdéssel összhangban alkalmazott eltéréseknek fordított arányban kell állniuk a vonatkozó eszközök rendelkezésre állásával. Az intézmények indokolt igényét annak figyelembevételével kell értékelni, hogy azok hatékony és eredményes likviditáskezelés mellett mennyire képesek csökkenteni az ezen likvid eszközök iránti igényt, valamint ezen eszközök más piaci szereplőknél lévő állományát.

(4) Az EBH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben felsorolásra kerülnek az e cikkben meghatározott követelményeket teljesítő pénznemek.

Az EBH az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket 2014. március 31-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

(5) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a (2) bekezdésben említett kivételek meghatározása céljából, az alkalmazásukra vonatkozó feltételeket is beleértve.

Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2014. március 31-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

420. cikk

Likviditáskiáramlások

(1) A 460. cikk szerinti likviditási követelmény meghatározásáig az alábbi likviditáskiáramlásokról kell jelentést tenni:

a) a 421. cikkben rögzítettek szerint a lakossági betétállomány aktuális összege;

▼C2

b) a 422. cikkben meghatározottak szerinti olyan egyéb aktuális kötelezettségállomány összege, amely az elkövetkező 30 napon belül esedékessé válik, illetve amelynek a kibocsátó intézmény vagy a forrás nyújtója ezen idő alatt a teljesítését kérheti, vagy amelynek vonatkozásában a forrás nyújtója azzal az implicit feltételezéssel élhet, miszerint az intézmény 30 napon belül visszafizeti kötelezettségét;

c) a 423. cikkben említett további kiáramlások;

d) a le nem hívott, folyósítási kötelezettséggel járó hitel- és likviditási keretekből a 424. cikknek megfelelően a következő 30 nap alatt lehívható maximális összeg;

e) a (2) bekezdés szerinti értékelés során azonosított további kiáramlások.

(2) Az intézmények rendszeresen felmérik az elkövetkező 30 nap alatti likviditáskiáramlások valószínűségét és potenciális volumenét azon termékek és szolgáltatások vonatkozásában, amelyekre a 422., 423. és 424. cikk nem terjed ki, és amelyeket ezek az intézmények kínálnak vagy támogatnak, vagy amelyeket a potenciális vásárlók ezen intézményekhez kapcsolódóként ítélnének meg, amelyek – nem kizárólagosan – magukba foglalják az olyan szerződéses megállapodásokból eredő likviditáskiáramlásokat, mint például az egyéb mérlegen kívüli és függő finanszírozási kötelezettségek, amelyekbe – nem kizárólagosan – beleértendők a folyósítási kötelezettséggel járó finanszírozási keretek, a vállalati (wholesale) partnereknek nyújtott, le nem hívott hitelek és követelések, a már megkötött, de még le nem hívott jelzáloghitelek, a hitelkártyák, a folyószámlahitelek, az új lakossági vagy vállalati hitelek megújításával vagy meghosszabbításával kapcsolatos tervezett kiáramlások, a származtatott ügyletekből eredő tervezett kötelezettségek, valamint a 429. cikkben és az I. mellékletben említett, mérlegen kívüli, kereskedelemfinanszírozással kapcsolatos termékek. Ezeket a kiáramlásokat egy idioszinkratikus és a teljes piacra kiterjedő stressz együttes bekövetkezését feltételező forgatókönyv alapul vétele mellett kell felmérni.

Ezen felmérések során az intézmények különös figyelmet fordítanak a jelentős hírnévromlásból eredő károkra, amely annak kapcsán keletkezhet, ha nem nyújtanak likviditási támogatást az említett termékekhez vagy szolgáltatásokhoz. Az intézmények legalább évente jelentést tesznek az illetékes hatóságok felé azon termékekről és szolgáltatásokról, amelyek esetében az első albekezdésben említett valószínűség és nagyságrend jelentős; az illetékes hatóságok pedig meghatározzák az ezekhez rendelendő kiáramlásokat. Az illetékes hatóságok a 429. cikkben és az I. mellékletben említett, mérlegen kívüli, kereskedelemfinanszírozással kapcsolatos termékek esetében legfeljebb 5 %-os kiáramlási arányt alkalmazhatnak.

Az illetékes hatóságoknak legalább évente jelenteniük kell az EBH felé azokat a termék- és szolgáltatástípusokat, amelyek esetében az intézményektől származó jelentések alapján meghatározták a kiáramlásokat. Ebben a jelentésben a kiáramlások meghatározásához használt módszertant is be kell mutatniuk.

421. cikk

A lakossági betétekhez kapcsolódó likviditáskiáramlások

(1) Az intézményeknek elkülönítve kell jelenteniük a 94/19/EK irányelv szerinti betétbiztosítási rendszernek vagy harmadik ország azzal egyenértékű betétbiztosítási rendszerének hatálya alá tartozó lakossági betétek összegét, valamint legalább 5 %-os szorzót kell alkalmazniuk, ha a betét vonatkozásában a következők valamelyike fennáll:

a) a betétes stabil operatív kapcsolattal rendelkezik, ami igen valószínűtlenné teszi a betét kivonását;

▼C2

b) folyószámlán tartják, ideértve azokat a számlákat is, amelyeken rendszeresen munkavállalói béreket írnak jóvá.

(2) Az intézményeknek az egyéb, az (1) bekezdésben nem említett lakossági betétekre legalább 10 %-os szorzót kell alkalmazniuk.

(3) Az EBH – az illetékes hatóságok által a helyi betétesek viselkedéséről nyújtandó tájékoztatást figyelembe véve – 2014. január 1-ig iránymutatásokat bocsát ki azokról a kritériumokról, amelyek meghatározzák azokat a feltételeket, amelyek alapján az (1) és (2) bekezdést kell alkalmazni azon lakossági betétek azonosítására, amelyekhez az egyes kiáramlási rátákat hozzá kell rendelni, valamint ezeknek a termékeknek az e címben alkalmazandó fogalommeghatározásáról. Az iránymutatások meghatározásánál figyelembe kell venni, hogy e betétek az elkövetkező 30 napban milyen valószínűséggel vezetnek likviditáskiáramláshoz. Ezeket a kiáramlásokat egy idioszinkratikus és a teljes piacra kiterjedő stressz együttes bekövetkezését feltételező forgatókönyv alapul vétele mellett kell felmérni.

(4) Az (1) és (2) bekezdés ellenére, az intézményeknek a harmadik országban gyűjtött lakossági betétekre az említett bekezdésekben előírtnál magasabb, százalékban megadott szorzót kell alkalmazniuk, amennyiben a harmadik országbeli hasonló adatszolgáltatási követelmények ilyen magasabb szorzóról rendelkeznek.

(5) Az intézmények a kiáramlások számításából mindaddig kizárhatnak egyes jól körülhatárolt lakossági betét kategóriákat, amíg minden ilyen alkalommal az adott betétek egész kategóriájára szigorúan alkalmazzák a következőket, kivéve abban az – egyedileg igazolandó – esetben, ha ez a betétes számára jelentős nehézségekkel jár:

a) a betétes 30 napon belül nem vonhatja ki betétjét; vagy

b) 30 napon belüli, lejárat előtti kivonás esetén a betétesnek büntetést kell fizetnie, amely magában foglalja a kivonás napja és a szerződés szerinti lejárat közötti időszakra járó kamatok elvesztését, valamint egy jelentős összegű díjat is, mely utóbbinak azonban nem kell szükségszerűen meghaladnia a betét elhelyezésének napja és a kivonás napja között eltelt időre esedékes kamat összegét.

422. cikk

Egyéb kötelezettségekhez kapcsolódó likviditáskiáramlások

(1) Az intézményeknek a saját működési költségeikből származó kötelezettségekre 0 %-os szorzót kell alkalmazniuk.

(2) Az intézményeknek a 192. cikk 3. pontjában meghatározott fedezett kölcsönügyletekből és tőkepiac-vezérelt ügyletekből eredő kötelezettségekre a következő szorzótényezőket kell alkalmazniuk:

a) 0 % a likvid eszközök 418. cikk szerinti értékéig, amennyiben azokat a 416. cikk értelmében likvid eszköznek minősülő eszközök fedezik;

b) 100 % a likvid eszközök 418. cikk szerinti értékén felül, amennyiben azokat a 416. cikk értelmében likvid eszköznek minősülő eszközök fedezik;

▼C2

c) 100 %, amennyiben azok biztosítékául a 416. cikk értelmében likvid eszköznek nem minősülő eszközök szolgálnak, az e bekezdés d) és e) pontja alá tartozó tranzakciók kivételével;

d) 25 %, amennyiben azok biztosítékául a 416. cikk értelmében likvid eszköznek nem minősülő eszközök szolgálnak, és a hitelező annak a tagállamnak a központi kormányzata vagy közszektorbeli intézménye, amelyben a hitelintézet működését engedélyezték, vagy amelyben fióktelepet hozott létre, vagy egy multilaterális fejlesztési bank. Az ilyen módon kezelt közszektorbeli intézmények közé csak azok a közszektorbeli intézmények tartozhatnak, amelyek a harmadik rész II. címének 2. fejezete szerint 20 %-os vagy ennél alacsonyabb kockázati súllyal rendelkeznek;

e) 0 %, amennyiben a hitelező egy központi bank.

(3) Az intézményeknek az olyan betétekből eredő kötelezettségeket, amelyeket:

a) a betétesnek annak érdekében kell az intézménynél elhelyeznie, hogy az intézménytől klíring-, letéti, készpénzmenedzsment vagy más hasonló szolgáltatásokat kapjon;

b) a 113. cikk (7) bekezdésének követelményeit teljesítő intézményvédelmi rendszer keretén belüli közös feladatmegosztás keretében vagy törvényben, jogszabályban előírt minimumbetétként kell az intézménynél elhelyeznie az intézményvédelmi rendszer egy más tagjának;

c) a betétesnek az a) pontban említettektől eltérő kialakult operatív kapcsolat keretében kell az intézménynél elhelyeznie;

d) a betétesnek annak érdekében kell elhelyeznie, hogy készpénzklíring- vagy központi hitelintézet által nyújtott szolgáltatásokat vehessen igénybe, és ha a hitelintézet jogszabályi vagy alapszabályi rendelkezéseknek megfelelően hálózati kapcsolatban áll;

5 %-kal kell megszorozniuk az a) pont esetében olyan mértékig, amíg az adott betétek a 94/19/EK irányelv szerinti betétbiztosítási rendszernek vagy harmadik ország azzal egyenértékű betétbiztosítási rendszerének hatálya alá tartoznak, minden más esetben pedig 25 %-kal.

A hitelintézetek központi hitelintézetekben elhelyezett olyan betétei esetében, amelyek a 416. cikk (1) bekezdésének f) pontja értelmében likvid eszköznek tekinthetők, a szorzáshoz 100 %-os kiáramlási arányt kell figyelembe venni.

(4) A (3) bekezdés a) és d) pontjában említett klíring-, letéti, készpénzmenedzsment vagy más hasonló szolgáltatások csak olyan mértékig minősülnek ilyen szolgáltatásoknak, amíg azokat kialakult operatív kapcsolat keretében nyújtják, amelytől a betétes jelentős mértékben függ. E szolgáltatások nem állhatnak pusztán levelező banki szolgáltatásokból, illetve elsődleges ügynöki (prime brokerage) tevékenységekből, és az intézménynek bizonyítékkal kell rendelkeznie arra vonatkozóan, hogy az ügyfél harminc napon belül operatív működésének veszélyeztetése nélkül képtelen a jogszerűen esedékes összegek kivonására.

▼C2

A (3) bekezdés c) pontjában említett kialakult operatív kapcsolat fogalmának egységes meghatározásáig az intézményeknek maguknak kell meghatározniuk az azon kialakult operatív kapcsolatok azonosítására szolgáló kritériumokat, amelyek tekintetében bizonyíték áll rendelkezésükre arról, hogy az ügyfél 30 napon belül operatív működésük veszélyeztetése nélkül nem tudja kivonni a jogszerűen esedékes összegeket, és e kritériumokat kötelesek bejelenteni az illetékes hatóságok számára. Az illetékes hatóságok egységes fogalommeghatározás hiányában általános iránymutatással szolgálhatnak az intézmények számára, amelyet azoknak követniük kell annak megállapítása során, hogy melyek azok a betétek, amelyeket a betétes kialakult operatív kapcsolat keretében tart az intézménynél.

(5) Az intézmények a nem pénzügyi ügyfelek betéteiből eredő kötelezettségekre, amennyiben azok nem tartoznak a (3) és (4) bekezdés hatálya alá, 40 %-os szorzót alkalmaznak, a 94/19/EK irányelv szerinti betétbiztosítási rendszernek vagy harmadik ország azzal egyenértékű betétbiztosítási rendszerének hatálya alá tartozó ilyen kötelezettségek összegére pedig 20 %-os szorzót alkalmaznak.

(6) Az intézményeknek a II. mellékletben felsorolt ügyletekből származó, a 30 napos időszakon túl várható kiáramlásokat és beáramlásokat valamennyi partner tekintetében nettó alapon kell figyelembe venniük, és nettó kiáramlás esetén 100 %-kal kell megszorozniuk. A nettó alapú számításnak ebben az esetben magában kell foglalnia a 416. cikk szerint likvid eszköznek minősülő, az ügylet keretében kapott biztosítékok levonását is.

(7) Az intézményeknek az (1)–(5) bekezdés hatálya alá nem tartozó egyéb kötelezettségeket elkülönítve kell jelenteniük.

(8) Az illetékes hatóságok a (7) bekezdésben említett kötelezettségekre eseti alapon engedélyezhetik alacsonyabb likviditáskiáramlási faktor alkalmazását, amennyiben a következő feltételek mindegyike teljesül:

a) a betétes:

   i. az intézmény anyaintézménye vagy leányvállalata, vagy ugyanazon anyaintézmény másik leányvállalata;

   ii. a 83/349/EGK irányelv 12. cikkének (1) bekezdése szerinti kapcsolat fűzi az intézményhez;

   iii. olyan intézmény, amely a 113. cikk (7) bekezdésében említett követelményeknek megfelelő ugyanazon intézményvédelmi rendszer alá tartozik;

   iv. a 400. cikk (2) bekezdésének d) pontja szerinti hálózat központi intézménye vagy tagja;

b) indokolt az elkövetkező 30 napban alacsonyabb kiáramlással számolni, még egy idioszinkratikus és a teljes piacra kiterjedő stressz együttes bekövetkezését feltételező forgatókönyv alapján is;

c) a 425. cikktől eltérően a betétes a kiáramláshoz kapcsolódóan szimmetrikus vagy konzervatívabb beáramlást alkalmaz;

d) az intézmény és a betétes székhelye ugyanazon tagállamban található.

▼C2

(9) A 20. cikk (1) bekezdése b) pontjának alkalmazása esetén az illetékes hatóságok eltekinthetnek a (8) bekezdés d) pontjában foglalt feltételek alkalmazásától. Ebben az esetben teljesülniük kell a 460. cikkben említett jogalkotási aktusban foglalt további objektív kritériumoknak. Amennyiben engedélyezik az alacsonyabb kiáramlás alkalmazását, az illetékes hatóságok tájékoztatják az EBH-t a 20. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett eljárás eredményéről. Az ezen alacsonyabb kiáramlásokra vonatkozó feltételek teljesítését az illetékes hatóságok rendszeresen felülvizsgálják.

(10) Az EBH kidolgozza a (9) bekezdésben említett további objektív kritériumokat pontosabban meghatározó szabályozástechnikai standardok tervezetét.

Az EBH 2015. január 1-ig benyújtja a Bizottságnak a szabályozástechnikai standardok tervezetét.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

423. cikk

További likviditáskiáramlások

(1) A 416. cikk (1) bekezdésének a), b) és c) pontjában említett eszközöktől eltérő, az intézmény által a II. mellékletben felsorolt ügyletek, valamint hitelderivatívák kapcsán nyújtott biztosítékokhoz további kiáramlás rendelendő, amelynek mértéke 20 %.

(2) Az intézményeknek minden olyan szerződés megkötéséről értesíteniük kell az illetékes hatóságokat, amelynek feltételei az intézmény hitelminőségének jelentős romlása esetén 30 napon belül likviditáskiáramlást eredményeznek vagy további biztosítékok nyújtását teszik szükségessé. Amennyiben az illetékes hatóságok úgy ítélik meg, hogy az ilyen szerződések az intézmény potenciális likviditáskiáramlásai szempontjából jelentősek, kötelezniük kell az intézményt arra, hogy a kiszámított likviditáskiáramláshoz e szerződések viszonylatában adjon hozzá egy további kiáramlást, amely egy, a hitelminőségének jelentős romlásából (például a külső hitelminősítés három fokozattal történő leminősítése) eredő további biztosíték nyújtási kötelezettségből eredő kiráramlás. E jelentős romlás mértékét az intézménynek rendszeresen meg kell megvizsgálnia az általa kötött szerződések viszonylatában releváns szempontokból, és a vizsgálat eredményéről tájékoztatnia kell az illetékes hatóságokat.

(3) Az intézmény további kiáramlást rendel azon biztosítéknyújtási kötelezettségekhez, amelyek egy negatív piaci forgatókönyv által az intézmény származtatott ügyleteire, finanszírozási ügyleteire és egyéb szerződéseire gyakorolt hatásból erednének, amennyiben e hatás lényeges.

Az EBH szabályozástechnikai standardtervezetet dolgoz ki annak meghatározására, hogy milyen feltételek alapján alkalmazandó a lényegesség fogalma, valamint hogy milyen módszerrel kell mérni az említett további kiáramlásokat.

Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2014. március 31-ig benyújtja a Bizottsághoz.

▼C2

A Bizottság felhatalmazást kap a második albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(4) Az intézmény további kiáramlást rendel a rövidre eladott és 30 napon belül teljesítendő értékpapírok vagy más eszközök piaci értékéhez, kivéve ha a teljesítendő értékpapírok az intézmény tulajdonában vannak, vagy olyan feltételekkel vette kölcsön azokat, melyek alapján csak a 30 napos időhorizonton túl kell visszaszolgáltatnia őket, és az értékpapírok nem tartoznak az intézmény likvid eszközei közé.

(5) Az intézmény további kiáramlást rendel az alábbiakhoz:

a) az intézmény birtokában lévő többletbiztosíték, amelyet a partner a szerződés értelmében bármikor visszahívhat;

b) a partnernek visszaszolgáltatandó biztosíték;

c) olyan, a 416. cikk alkalmazásában likvid eszköznek minősülő eszközökhöz kapcsolódó biztosíték, amely a hitelintézet engedélye nélkül helyettesíthető olyan biztosítékkal, amely olyan eszközökhöz kapcsolódik, amelyek a 416. cikk alkalmazásában nem minősülnek likvid eszköznek.

(6) A biztosítékként elhelyezett betétek a 422. cikk alkalmazásában nem tekintendők kötelezettségnek, de adott esetben ennek a cikknek a rendelkezéseit alkalmazni kell e betétekre.

424. cikk

Kiáramlások a hitelkeretekből és likviditási hitelkeretekből

(1) Az intézmények kötelesek jelentést készíteni a folyósítási kötelezettséggel járó hitelkeretekből és a folyósítási kötelezettséggel járó likviditási hitelkeretekből történő kiáramlásokról, amelyeket a következő 30 napon belül lehívható maximális összeg százalékos arányában kell meghatározniuk. A maximális lehívható összeg meghatározható a 420. cikk (2) bekezdése alapján a mérlegen kívüli kereskedelemfinanszírozási tételekre előírandó likviditási követelménnyel és a nyújtandó biztosíték 418. cikk szerinti értékével csökkentve, amennyiben az intézmény fel tudja használni a biztosítékot, és amennyiben a biztosíték likvid eszköz formájában áll rendelkezésre a 416. cikkel összhangban. A nyújtandó biztosíték nem lehet a hitel-, illetve likviditási keret kedvezményezettje vagy annak valamely kapcsolódó vállalkozása által kibocsátott eszköz. Amennyiben a szükséges információk az intézmény rendelkezésére állnak, a hitelkeretből és likviditási hitelkeretből lehívható maximális összeget azon maximális összegként kell meghatározni, amely a partner elkövetkező 30 nap során esedékessé váló saját kötelezettségeinek ismeretében vagy az előre meghatározott szerződéses lehívási ütemezés alapján az elkövetkező 30 nap során lehívható.

(2) A le nem hívott, folyósítási kötelezettséggel járó hitelkeretből vagy le nem hívott, folyósítási kötelezettséggel járó likviditási hitelkeretből a következő 30 napon belül lehívható maximális összeget 5 %-kal kell megszorozni, amennyiben a keret a hitelkockázatra alkalmazandó sztenderd vagy belső minősítésen alapuló módszer szerint lakossággal szembeni kitettségi osztályhoz tartozónak minősül.

▼C2

(3) A le nem hívott, folyósítási kötelezettséggel járó hitelkeretből vagy le nem hívott, folyósítási kötelezettséggel járó likviditási keretből a következő 30 napon belül lehívható maximális összeget 10 %-kal kell megszorozni, amennyiben a keret teljesíti az alábbi feltételeket:

a) a hitelkockázatra alkalmazandó sztenderd vagy belső minősítésen alapuló módszer szerint nem minősül lakossággal szembeni kitettségnek;

b) olyan ügyfeleknek nyújtották, akik/amelyek nem pénzügyi ügyfelek;

c) nem az ügyfél finanszírozásának helyettesítésére nyújtották, olyan helyzetben, amikor az ügyfél nem tudja fedezni finanszírozási szükségletét a pénzügyi piacokon.

(4) Egy likviditási keret azon, folyósítási kötelezettséggel járó összegét, amelyet arra a célra bocsátottak valamely különleges célú gazdasági egység rendelkezésére, hogy a pénzügyi ügyfélnek nem minősülő ügyfelektől értékpapírtól különböző eszközt vásárolhasson, 10 %-kal kell megszorozni addig a mértékig, amennyivel meghaladja az adott különleges célú gazdasági egység ügyfelektől vásárolt aktuális eszközállományának összértékét, és amennyiben a lehívható maximális összeget a szerződés az aktuális vásárolt eszközállomány összértékére korlátozza.

(5) Az intézményeknek jelentést kell tenniük az egyéb le nem hívott, folyósítási kötelezettséggel járó hitelkeretekből és le nem hívott, folyósítási kötelezettséggel járó likviditási keretekből a következő 30 napon belül lehívható maximális összegről. Ez különösen az alábbiakra vonatkozik:

a) az intézmény által a különleges célú gazdasági egységeknek nyújtott likviditási keretek, a (3) bekezdés b) pontjában említetteken kívül;

b) olyan megállapodások, amelyek értelmében az intézménynek valamely különleges célú gazdasági egységtől kell eszközt vásárolnia vagy csereügylet keretében átvennie.

c) a hitelintézeteknek nyújtott keretek;

d) a pénzügyi vállalkozásoknak és befektetési vállalkozásoknak nyújtott keretek.

(6) Az (5) bekezdéstől eltérve legalább egy tagállam központi vagy regionális kormányzata által létrehozott vagy támogatott intézmények a (2) és (3) bekezdésben meghatározott eljárásokat olyan hitelkeretekre és likviditási hitelkeretekre is alkalmazhatják, amelyeket az említett bekezdésekben hivatkozott kitettségi osztályba besorolható kedvezményes kölcsönök közvetett vagy közvetlen finanszírozásának kizárólagos céljával nyújtanak az intézményeknek. A 425. cikk (2) bekezdésének g) pontjától eltérve, ha az említett kedvezményes kölcsönök nyújtására egy másik intézmény közvetítésével kerül sor (pass through kölcsönök), akkor az intézmények a 425. cikk (2) bekezdésének d) pontjától eltérve szimmetrikus be- és kiáramlást alkalmazhatnak. Ezek a kedvezményes kölcsönök csak nem pénzügyi ügyfél részére nyújthatók, nem versenyalapon, hanem nonprofit jelleggel az Unió és/vagy az adott tagállam központi vagy regionális kormányzata közpolitikai célkitűzéseinek támogatására. Az ilyen keretekből csak kedvezményes kölcsön iránti ésszerűen várható igényt követően és csak az igény összegéig lehet forrásokat lehívni, azzal a feltétellel, hogy a folyósított összegek felhasználásáról később jelentést kell készíteni.

▼C2

425. cikk

Likviditásbeáramlások

(1) Az intézmények jelentést készítenek likviditásbeáramlásaikról. A likviditásbeáramlások figyelembe vétele a likviditáskiáramlások 75 %-ára korlátozott. Az intézmények mentesíthetik ezen korlát alól a más intézményeknél elhelyezett és a 113. cikk (6) vagy (7) bekezdésében meghatározott kezelés alá tartozó betétekből származó likviditásbeáramlásokat. Az intézmények mentesíthetik ezen korlát alól a hitelfelvevőktől és kötvénybefektetőktől esedékes, a 129. cikk (4), (5) vagy (6) bekezdésében előírt kezelés alá tartozó, illetve a 2009/65/EK irányelv 52. cikkének (4) bekezdésében említett kötvényekkel finanszírozott jelzáloghitelhez kapcsolódó összegekből származó likviditásbeáramlásokat. Az intézmények mentesíthetik az intézmény által közvetített kedvezményes kölcsönökből származó beáramlásokat. Az egyedi alapú felügyeletért felelős illetékes hatóság előzetes jóváhagyásának függvényében az intézmény teljesen vagy részlegesen mentesítheti azokat a beáramlásokat, amelyek esetében a pénzáramlás forrásának számító fél az intézmény anyaintézménye, vagy leányvállalata, vagy ugyanazon anyaintézmény egy másik leányvállalata, vagy a 83/349/EGK irányelv 12. cikkének (1) bekezdése szerinti kapcsolat fűzi az intézményhez.

(2) A likviditásbeáramlásokat az elkövetkező 30 napra vonatkozóan kell mérni. Kizárólag az olyan kitettségekből származó szerződéses beáramlásokat kell figyelembe venni, amelyek még nem késedelmesek, és amelyek esetében az intézménynek nincs oka nemteljesítést feltételezni egy 30 napos időszakon belül. A likviditásbeáramlásokat teljes egészükben jelenteni kell, azon belül pedig az alábbi beáramlásokat külön kell feltüntetni:

a) a pénzügyi ügyfelektől eltérő ügyfelektől esedékes, tőketörlesztési célú összegeket, melyeket értékük 50 %-a, illetve az ezen ügyfelek felé tett, finanszírozás nyújtására vonatkozó szerződéses kötelezettségvállalás összege közül a nagyobbal csökkenteni kell. Ez nem vonatkozik a 192. cikk 3. pontjában meghatározott, fedezett kölcsönügyletek és tőkepiac-vezérelt ügyletek alapján esedékes összegekre, amennyiben azokat a 416. cikk szerinti likvid eszközök fedezik, az e bekezdés d) pontjában említetteknek megfelelően.

   Az e pont első albekezdésétől eltérve azok az intézmények, amelyek felé a 424. cikk (6) bekezdésében említettek szerinti finanszírozási kötelezettséget vállaltak abból a célból, hogy kedvezményes kölcsönt folyósítsanak egy végső kedvezményezettnek, az említett kedvezményes kölcsönnek megfelelő kötelezettségvállalás kapcsán elszámolt kiáramlás összegéig a beáramlást is figyelembe vehetik;

b) a 162. cikk (3) bekezdése második albekezdésének b) pontjában említett, legfeljebb 30 napos hátralevő lejáratú kereskedelemfinanszírozási ügyletek alapján esedékes összegeket teljes egészükben beáramlásokként kell figyelembe venni;

c) azokat az eszközöket, amelyek szerződéses zárónapja nincs meghatározva, 20 %-os beáramlásként kell figyelembe venni, feltéve, hogy a szerződés lehetővé teszi a bank számára az elállást és azt, hogy 30 napon belül követelje a fizetést;

▼C2

d) a 192. cikk 3. pontjában meghatározott fedezett kölcsönügyletekből és tőkepiac-vezérelt ügyletekből esedékes összegek, amennyiben azokat a 416. cikk (1) bekezdésében meghatározott likvid eszközök fedezik, a likvid eszközök korrekciós tényezőkkel (haircut-okkal) korrigált értékéig nem veendők figyelembe, teljes egészében figyelembe kell azonban venni őket az esedékes összegek fennmaradó része tekintetében;

e) azokat az esedékes összegeket, amelyeket az az intézmény, amely ezekkel az összegekkel tartozik, a 422. cikk (3) és (4) bekezdésének megfelelően kezel, a kapcsolódó szimmetrikus beáramlás összegével kell megszorozni;

f) a főbb indexekben lévő részvény jellegű eszközökben tartott pozíciókból esedékes összegek, feltéve ha nem veszik többszörösen figyelembe likvid eszközként;

g) az intézmény által le nem hívott hitel- és likviditási keretek, valamint az intézménynek nyújtott egyéb kötelezettségvállalások nem vehetők figyelembe.

(3) A II. mellékletben felsorolt ügyletekből származó, a 30 napos időszakon túl várható kiáramlásokat és beáramlásokat valamennyi partner tekintetében nettó alapon kell figyelembe venni, és a nettó beáramlásra 100 %-os szorzót kell alkalmazni. A nettó alapú számításnak magában kell foglalnia a 416. cikk szerint likvid eszköznek minősülő, az ügylethez várhatóan kapcsolódó biztosítékok levonását is.

(4) A (2) bekezdés g) pontjától eltérve az illetékes hatóságok a hitel- és likviditási keretek esetében eseti alapon magasabb beáramlás figyelembevételét is engedélyezhetik, amennyiben a következő feltételek mindegyike teljesül:

a) indokolt magasabb beáramlást feltételezni, még abban az esetben is, ha egyszerre jelentkezik piaci stresszhelyzet és olyan idioszinkratikus stresszhelyzet, amely a pénzáramlást biztosítja;

b) a partner az intézmény anyaintézménye vagy leányvállalata, vagy ugyanazon anyaintézmény egy másik leányvállalata, vagy a 83/349/EGK irányelv 12. cikkének (1) bekezdése szerinti kapcsolatban áll az intézménnyel, vagy az e rendelet 113. cikke (7) bekezdésében említettek szerinti ugyanazon intézményvédelmi rendszer tagja vagy az e rendelet 10. cikkében említett mentesítés hatálya alá tartozó hálózat központi intézménye vagy tagja;

c) a 422., 423. és 424. cikktől eltérően a partner a beáramláshoz kapcsolódóan szimmetrikus vagy konzervatívabb kiáramlást alkalmaz;

d) az intézmény és a partner székhelye ugyanazon tagállamban van.

(5) A 20. cikk (1) bekezdése b) pontjának alkalmazása esetén az illetékes hatóságok eltekinthetnek a (4) bekezdés d) pontjában foglalt feltétel alkalmazásától. Ebben az esetben a 460. cikkben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusban foglalt további objektív kritériumoknak teljesülniük kell. Amennyiben engedélyezik a magasabb beáramlás alkalmazását, az illetékes hatóságok tájékoztatják az EBH-t a 20. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett eljárás eredményéről. Az ezen magasabb beáramlásokra vonatkozó feltételek teljesítését az illetékes hatóságok rendszeresen megvizsgálják.

▼C2

(6) Az EBH kidolgozza az (5) bekezdésben említett további objektív kritériumokat pontosabban meghatározó szabályozástechnikai standardok tervezetét.

Az EBH 2015. január 1-ig benyújtja a Bizottságnak a szabályozástechnikai standardok tervezetét.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(7) Az intézmények a jelentésben nem tüntethetik fel a 416. cikkel összhangban bejelentett likvid eszközökből származó beáramlásokat, kivéve az eszközökkel kapcsolatos azon esedékes összegeket, amelyek nem tükröződnek az eszköz piaci értékében.

(8) Az intézmények a jelentésben nem tüntethetik fel az újonnan vállalt kötelezettségekből származó beáramlásokat.

(9) Az intézmények azon likviditásbeáramlásokat, amelyek részükre devizakiviteli-/behozatali korlátozásokat alkalmazó harmadik országokban esedékesek, vagy amelyek nem konvertibilis pénznemben denomináltak, csak olyan mértékig vehetik figyelembe, amennyiben azok megfeleltethetők az adott harmadik országban történő vagy az adott pénznemben denominált kiáramlásoknak.

426. cikk

A jövőbeli likviditási követelmények aktualizálása

Azt követően, hogy a Bizottság a 460. cikkel összhangban elfogadta a felhatalmazáson alapuló jogi aktust a likviditási követelmény meghatározására, az EBH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgozhat ki a 421. cikk (1) bekezdésében, a 422. cikkben (kivéve az említett cikk (8), (9) és (10) bekezdését), valamint a 424. cikkben meghatározott feltételek annak érdekében történő pontos meghatározására, hogy figyelembe vegye a nemzetközileg elfogadott standardokat.

A Bizottság felhatalmazást kap az (1) bekezdésben említett végrehajtástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

III. CÍM

ADATSZOLGÁLTATÁS A STABIL FORRÁSELLÁTOTTSÁGRÓL

427. cikk

Stabil forrásellátottságot biztosító tételek

(1) Az intézményeknek a 415. cikk (1) bekezdésében foglalt adatszolgáltatási kötelezettségeknek, valamint a 415. cikk (3) bekezdésében említett egységes adatszolgáltatási formátumnak megfelelően jelentést kell készíteniük az illetékes hatóságok számára a következő tételekről, illetve azok komponenseiről, annak érdekében, hogy értékelni lehessen a stabil forrásellátottság meglétét:

▼C2

a) a következő szavatolótőke-elemek, adott esetben a levonásokat követően:

i. alapvető tőkeinstrumentumok;

ii. járulékos tőkeinstrumentumok;

iii. egyéb elsőbbségi részvények és a járulékos tőkeinstrumentumok szavatoló tőkében figyelembe vettösszegén felüli, legalább egy éves tényleges lejáratú tőkeinstrumentumok;

b) az a) pont alá nem tartozó alábbi kötelezettségek:

i. azon lakossági betétek, amelyekre alkalmazható a 421. cikk (1) bekezdésében meghatározott eljárás;

ii. azon lakossági betétek, amelyekre alkalmazható a 421. cikk (2) bekezdésében meghatározott eljárás;

iii. azon betétek, amelyekre alkalmazható a 422. cikk (3) és (4) bekezdésében meghatározott eljárás;

iv. a iii. pontban említett betétek közül azok, amelyek a 94/19/EK irányelv szerinti betétbiztosítási rendszer vagy azzal egyenértékű harmadik országbeli betétbiztosítási rendszer hatálya alá tartoznak a 421. cikk (1) bekezdése szerinti betétbiztosításokat véve alapul;

v. a iii. pontban említett betétek közül azok, amelyek a 422. cikk (3) bekezdésének b) pontja alá tartoznak;

vi. a iii. pontban említett betétek közül azok, amelyek a 422. cikk (3) bekezdésének d) pontja alá tartoznak;

vii. az i., ii. vagy iii. ponton kívül eső betétek, amennyiben azokat nem pénzügyi ügyfelek helyezték el;

viii. az összes, pénzügyi ügyféltől származó forrás;

ix. a 192. cikk 3. pontjában meghatározott fedezett kölcsönügyletekből és tőkepiac-vezérelt ügyletekből eredő – a vii., illetve viii. pont alá tartozó összegek vonatkozásában külön-külön feltüntetendő – olyan források, amelyeket:

— olyan eszközök fedeznek, amelyek a 416. cikk értelmében likvid eszköznek minősülnek;

— bármely más eszköz fedez;

x. az azon kibocsátott értékpapírokból eredő kötelezettségek, amelyekre alkalmazható a 129. cikk (4) vagy (5) bekezdése szerinti vagy a 2009/65/EK irányelv 52. cikkének (4) bekezdésében említett eljárás;

▼C2

xi. az a) pont alá nem tartozó kibocsátott értékpapírokból eredő, következő egyéb kötelezettségek:

— legalább egy éves tényleges lejárattal kibocsátott értékpapírokból eredő kötelezettségek,

— egy évnél rövidebb tényleges lejárattal kibocsátott értékpapírokból eredő kötelezettségek;

xii. az egyéb kötelezettségek.

(2) Adott esetben valamennyi tételt a következő öt kategória valamelyikébe besorolva kell feltüntetni, lejáratuknak, illetve – ha ez korábbi dátum – azon legkorábbi időpontnak megfelelően, amikor a szerződés szerint lehívhatóak:

a) három hónapon belül;

b) három és hat hónap között;

c) hat és kilenc hónap között;

d) kilenc és tizenkét hónap között;

e) tizenkét hónapon túl.

428. cikk

Stabil forrásellátást igénylő tételek

(1) A következő tételeket – azon eset kivételével, ha levonásra kerülnek a szavatolótőkéből – elkülönítve kell jelenteni az illetékes hatóságoknak, annak érdekében, hogy lehetővé váljon a stabil forrásellátás iránti szükséglet értékelése:

a) a 416. cikk értelmében likvid eszköznek minősülő eszközök, eszköztípus szerinti bontásban;

b) az a) pontban nem szereplő következő értékpapírok és pénzpiaci instrumentumok:

i. a 122. cikk szerinti 1. hitelminőségi besorolásba tartozó eszközök,

ii. a 122. cikk szerinti 2. hitelminőségi besorolásba tartozó eszközök,

iii. egyéb eszközök;

c) nem pénzügyi vállalatok elismert tőzsdén jegyzett, annak valamely fő indexében szereplő, tulajdonviszonyt megtestesítő értékpapírjai;

d) egyéb tulajdonviszonyt megtestesítő értékpapírok;

e) arany;

f) egyéb nemesfémek;

▼C2

g) nem megújítható kölcsönök és a követelések, közülük külön feltüntetve azokat, amelyeknek felvevői:

i. az egyéni vállalkozónak nem minősülő és társas vállalkozásban nem résztvevő természetes személyek;

ii. olyan kkv-k, amelyek a hitelkockázatra alkalmazandó sztenderd vagy belső minősítésen alapuló módszer szerint lakossággal szembeni kitettségek osztályába tartozónak minősülnek vagy olyan vállalat, amely jogosult a 153. cikk (4) bekezdésében meghatározott kezelésre, és amennyiben az ezen ügyfél vagy egymással kapcsolatban álló ügyfelek csoportja által elhelyezett betétek aggregált összege nem haladja meg az 1 millió EUR-t;

iii. kormányzatok, központi bankok és közszektorbeli intézmények;

iv. az i. és ii. pontban nem említett azon ügyfelek, amelyek nem pénzügyi ügyfelek;

v. az i., ii. és iii. pontban nem említett azon ügyfelek, amelyek pénzügyi ügyfelek, külön figyelembe véve a hitelintézeteket és az egyéb pénzügyi ügyfeleket;

h) a g) pontban említett meg nem újítható kölcsönök és követelések, külön feltüntetve azokat, amelyek:

i. kereskedelmi ingatlannal fedezettek;

ii. lakóingatlannal fedezettek;

iii. olyan kötvény kibocsátásával fedezett (közvetítő finanszírozás), amely jogosult a 129. cikk (4) vagy (5) bekezdésében foglalt eljárás szerinti kezelésre, vagy a 2009/65/EK irányelv 52. cikkének (4) bekezdésében említett kötvénnyel fedezett;

i) származékos ügyletből eredő követelések;

j) egyéb eszközök;

k) olyan le nem hívott, folyósítási kötelezettséggel járó hitelkeretek, amelyek az I. melléklet értelmében a közepes, ill. a közepes/alacsony kockázati kategóriába tartoznak.

(2) Adott esetben minden tételt a 427. cikk (2) bekezdésében leírt öt kategória valamelyikébe besorolva kell feltüntetni.

HETEDIK RÉSZ

TŐKEÁTTÉTEL

429. cikk

A tőkeáttételi mutató számítása

(1) Az intézményeknek a (2)–(11) bekezdésben meghatározott módszertannak megfelelően kell kiszámítaniuk a tőkeáttételi mutatójukat.

▼C2

(2) A tőkeáttételi mutató az intézmény tőkemennyisége osztva az intézmény teljes kitettségének mértékével, százalékban kifejezve.

Az intézményeknek a tőkeáttételi mutatót az egy negyedéven belüli havi tőkeáttételi mutatók egyszerű számtani átlagaként kell kiszámítaniuk.

(3) A (2) bekezdés alkalmazásában a tőkemennyiség az alapvető tőke.

(4) A teljes kitettség mértéke mindazon eszközök és mérlegen kívüli tételek kitettségértékeinek összege, amelyek nem kerültek levonásra a (3) bekezdésben említett tőkemennyiség meghatározása során.

Amennyiben az intézmények a vonatkozó számviteli szabályozásnak megfelelően bevonnak konszolidációjukba egy olyan pénzügyi ágazatbeli szervezetet, amelyben a 43. cikk szerinti jelentős befektetésük van, viszont nem szerepeltetik azt az első rész II. címe 2. fejezete szerinti prudenciális konszolidációjukban, a jelentős befektetés kitettségértékét nem az (5) bekezdés a) pontja szerint kell meghatározniuk, hanem az annak az összegnek fog megfelelni, amely az ezen albekezdés a) pontjában meghatározott összeg és a b) pontjában meghatározott tényező szorzataként áll elő:

a) annak a pénzügyi ágazatbeli szervezetnek valamennyi kitettségéhez tartozó kitettségértékek összege, amelyikben a jelentős befektetés fennáll;

b) a pénzügyi ágazatbeli szervezet által kibocsátott, az intézmény közvetlen, közvetett és szintetikus módon tulajdonában lévő elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok állománya a 47. cikk és a 48. cikk (1) bekezdésének b) pontja értelmében levont összegek nélkül, osztva ezen tételek teljes állományával.

(5) Az intézményeknek a következő elveknek megfelelően kell meghatározniuk az eszközök kitettségértékét:

a) a II. mellékletben felsorolt szerződéseken és a hitelderivatívákon kívüli eszközök kitettségértéke a 111. cikk (1) bekezdésének első mondatával összhangban;

b) dologi vagy pénzügyi biztosítékok, garanciák vagy a vásárolt hitelkockázat-mérséklések nem használhatók fel az eszközök kitettségértékének csökkentésére;

c) a kölcsönök nem nettósíthatók a betétekkel.

(6) Az intézményeknek a 274. cikkben rögzített módszerrel összhangban kell meghatározniuk a II. mellékletben felsorolt ügyletek és a hitelderivatívák kitettségértékét, beleértve a mérlegen kívüli tételeket is.

A II. mellékletben felsoroltszerződések és a hitelderivatívák kitettségértékének meghatározása során az intézményeknek a 295. cikkel összhangban figyelembe kell venniük a nováció és más nettósítási megállapodások hatását, kivéve az eltérő termékkategóriák közötti szerződéses nettósítási megállapodásokat.

▼C2

(7) A (6) bekezdéstől eltérve, az intézmények csak akkor használhatják a 275. cikkben meghatározott módszert a II. melléklet 1. és 2. pontjában felsorolt ügyletek kitettségértékének meghatározására, ha ugyanezt a módszert alkalmazzák ezen ügyletek kitettségértékének a 92. cikkben rögzített szavatolótőke-követelmények teljesítése céljából történő meghatározásához is.

(8) Az intézményeknek a hitelderivatívák lehetséges jövőbeni kitettség-értékének meghatározásakor a 299. cikk (2) bekezdésében meghatározott elveket valamennyi hitelderivatívájukraalkalmazniuk kell, azaz nem csak a kereskedési könyvükben szereplőkre.

(9) Az intézményeknek a 220. cikk (1)-(3) bekezdésével és a 222. cikkel összhangban meg kell határozniuk a repoügyletek, értékpapírok vagy áruk kölcsönadására vagy kölcsönvételére vonatkozó ügyletek, hosszú kiegyenlítési idejű ügyletek és értékpapír-ügylethez kapcsolódó hitelek – beleértve a mérlegen kívüli tételek – kitettségértékét és figyelembe kell venniük a szabványosított nettósítási megállapodások hatását a 206. cikkel összhangban a termékek közötti szerződéses nettósítási megállapodások kivételével.

(10) Az intézményeknek a mérlegen kívüli tételek kitettségértékét – az e cikk (6) és (9) bekezdésében említett tételek kitettségértéke kivételével – a 111. cikk (1) bekezdésével összhangban kell meghatározniuk, az említett cikkben felsorolt hitel-egyenértékesítési tényezőket az alábbiak szerint módosítva:

a) az I. melléklet 4. pontjának a) és b) alpontjában említett, bármikor feltétel nélkül, azonnali hatállyal felmondható, le nem hívott hitelkeret esetében a névértékre alkalmazandó hitel-egyenértékesítési tényező 10 %;

b) a hitel-egyenértékesítési tényező 20 % a közepes/alacsony kockázati kategóriába tartozó kereskedelemfinanszírozási vonatkozású, az I. melléklet 3. pontjának a) alpontjában említett mérlegen kívüli tételek esetében és az I. melléklet 3. pontja b) alpontjának i. pontjában említett, a hivatalosan támogatott exporthitel vonatkozású mérlegen kívüli tételek esetében;

c) a hitel-egyenértékesítési tényező 50 % a közepes kockázati kategóriába tartozó kereskedelemfinanszírozási vonatkozású, az I. melléklet 2. pontjának a) alpontjában és 2. pontja b) alpontjának i. pontjában említett mérlegen kívüli tételek esetében és az I. melléklet 2. pontja b) alpontjának ii. pontjában említett, a hivatalosan támogatott exporthitel vonatkozású mérlegen kívüli tételek esetében;

d) az I. mellékletben felsorolt bármely más mérlegen kívüli tétel esetében a hitel-egyenértékesítési tényező 100 %.

(11) Amennyiben az általánosan elfogadott tagállami számviteli alapelvek lehetővé teszik a bizalmi vagyonkezelés keretében kezelt eszközöknek a 86/635/EGK irányelv 10. cikkével összhangban történő mérlegen belüli elszámolását, akkor ezeket az eszközöket ki lehet hagyni a tőkeáttételi mutató definíciójában szereplő teljes kitettségi mérték meghatározásánál, amennyiben megfelelnek az 1606/2002/EK rendelet értelmében alkalmazandó 39. nemzetközi számviteli standardban a kivezetésre előírt, illetve adott esetben az 1606/2002/EK rendelet értelmében alkalmazandó 10. nemzetközi pénzügyi beszámolási standardban a konszolidáció alóli mentesülésre előírt feltételeknek.

▼C2

430. cikk

Adatszolgáltatásikötelezettség

(1) Az intézményeknek minden szükséges információt be kell nyújtaniuk az illetékes hatóságoknak a tőkeáttételi mutatóról és annak alkotóelemeiről a 429. cikkével összhangban. Az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük ezeket az információkat a 2013/36/EU irányelv 97. cikkében említett felügyeleti felülvizsgálat végrehajtása során.

Az intézmények benyújtják továbbá az illetékes hatóságoknak a 511. cikkben említett jelentés elkészítéséhez szükséges információkat is.

Az illetékes hatóságok az intézményektől kapott információkat a 511. cikkben említett felülvizsgálat megkönnyítése érdekében kérésre továbbítják az EBH-nak.

(2) Az EBH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki az (1) bekezdésben említett adatszolgáltatási követelmény kapcsán alkalmazandó egységes adatszolgáltatási formanyomtatványnak, a formanyomtatvány használati utasításainak, az adatszolgáltatás gyakoriságának és időpontjainak, valamint az adatszolgáltatás céljára szolgáló informatikai megoldásoknak a meghatározása céljából.

Az EBH 2013. július 28-ig benyújtja a Bizottságnak az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

NYOLCADIK RÉSZ

NYILVÁNOSSÁGRA HOZATAL AZ INTÉZMÉNYEK ÁLTAL

I. CÍM

ÁLTALÁNOS ALAPELVEK

431. cikk

A nyilvánosságra hozatali követelmények hatálya

(1) Az intézményeknek – a 432. cikkben rögzített rendelkezésekre figyelemmel – nyilvánosságra kell hozniuk a II. címben foglalt információkat.

(2) A III. címben említett eszközök és módszerek illetékes hatóságok általi, harmadik rész szerinti engedélyezésének feltételeként az intézményeknek nyilvánosságra kell hozniuk a a III. címben foglalt információkat.

(3) Az intézményeknek hivatalos szabályzatot kell elfogadniuk az e részben megállapított nyilvánosságra hozatali követelményeknek való megfelelés érdekében, valamint szabályokkal kell rendelkezniük a nyilvánosságra hozatal megfelelőségének értékelésére, ideértve annak gyakoriságát és a nyilvánosságra hozatali tevékenység ellenőrzését is. Az intézményeknek szabályokat kell meghatározniuk annak értékelésére is, hogy a nyilvánosságra hozatal révén átfogó képet nyújtanak-e kockázati profiljukról a piaci szereplőknek.

▼C2

Amennyiben a nyilvánosságra hozatal a piaci szereplőknek nem ad átfogó képet a kockázati profilról, úgy az intézményeknek nyilvánosságra kell hozniuk az a (1) bekezdésben előírtakon túlmenően szükséges információkat is. Mindazonáltal csak olyan információk nyilvánosságra hozatala írható elő számukra, amelyek,lényegesek és a 432. cikk értelmében nem minősülnek védett vagy bizalmas információnak.

(4) Az intézményeknek a kkv-k és más, hitelkérelmet benyújtó társaságok részére – kérésre írásban is – tájékoztatást kell adniuk a minősítési döntéseikkel kapcsolatban. A tájékoztatás adminisztratív költségeinek arányban kell állniuk a kölcsön összegével.

432. cikk

Nem lényeges, védett és bizalmas információk

(1) Az intézmények – a 435. cikk (2) bekezdésének c) pontjában, a 437. cikkben és a 450. cikkben előírtak kivételével – eltekinthetnek a II. címben felsorolt egy vagy több tétel nyilvánosságra hozatalától eltekinthetnek, amennyiben a nyilvánosságra hozandó információ nem minősül lényegesnek.

Egy információ a nyilvánosságra hozatal szempontjából akkor minősül lényegesnek, ha annak elhagyása vagy téves közlése megváltoztathatja vagy befolyásolhatja az adott információra gazdasági döntéshozatal céljából támaszkodó felhasználó személy által kialakított értékelését vagy döntését.

Az EBH az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban 2014. december 31-ig iránymutatást ad ki arról, hogy az intézmények a II. cím nyilvánosságra hozatali követelményei vonatkozásában hogyan alkalmazzák a lényeges információ fogalmát.

(2) Az intézmények – a 437. és 450. cikkben előírtak kivételével – akkor is eltekinthetnek a II. és III. címben felsorolt közzétételek részét képező egy vagy több információ nyilvánosságra hozatalától, ha azok a második és harmadik albekezdés értelmében védettnek vagy bizalmasnak minősülnek információkat tartalmaznak.

Egy információ akkor minősül az intézmény szempontjából védettnek,, ha annak nyilvánosságra hozatala gyengítené az intézmény versenypozícióját. Ide tartozhatnak a termékekkel vagy rendszerekkel kapcsolatos olyan információk is, melyeknek a versenytársak tudomására jutása csökkentené az intézmény e termékekben és rendszerekben lévő befektetéseinek értékét.

Egy információ akkor minősül bizalmasnak, ha az ügyfelekkel szembeni kötelezettségek vagy egyéb, partnerekkel fennálló kapcsolatok titoktartásra kötelezik az intézményt.

Az EBH az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban 2014. december 31-ig iránymutatást ad ki arról, hogy az intézmények a II. és III. cím nyilvánosságra hozatali követelményei vonatkozásában hogyan alkalmazzák a védett információ és a bizalmas információ fogalmát.

▼C2

(3) A (2) bekezdésben említett kivételes esetekben az érintett intézménynek a nyilvánosságra hozatal keretében nyilatkoznia kell arról, hogy meghatározott információkat nem hozott nyilvánosságra, ismertetnie kell a nyilvánosságra hozataltól való eltekintés okát, és általános információkkal kell szolgálnia a nyilvánosságra hozatali követelmény tárgyáról, kivéve ha ezek az általános információk védettnek vagy bizalmasnak minősülnek.

(4) Az (1), (2) és (3) bekezdésben foglaltak e nem érintik a lényeges információ nyilvánosságra hozatalának elmulasztása esetén a felelősség hatályát.

433. cikk

A nyilvánosságra hozatal gyakorisága

Az intézményeknek legalább évente kell nyilvánosságra hozniuk az e rész által előírt információkat.

Az éves közzétételt a beszámoló nyilvánosságra hozatalával egyidejűleg kell megtenni.

Az intézményeknek értékelniük kell, hogy üzleti tevékenységük releváns tulajdonságainak fényében, mint pl. tevékenységeik volumene, tevékenységeik köre, jelenlétük más országokban, aktivitásuk több különböző pénzügyi szektorban, valamint részvételük a nemzetközi pénzügyi piacokon, illetve fizetési, elszámolási- és kiegyenlítési rendszerekben szükséges-e bizonyos információkat az éves gyakoriságnál sűrűbben nyilvánosságra hozniuk. Az értékelés során különös figyelmet kell fordítani arra, hogy szükséges-e a 437. cikkben, valamint a 438. cikk c)–f) pontjában meghatározott információkat, valamint a kockázatokkal szembeni kitettséggel kapcsolatos, illetve más, gyorsan változó információkat gyakrabban nyilvánosságra hozni.

Az EBH az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban 2014. december 31-ig iránymutatást ad ki azokról az intézményekről, amelyek esetében az értékelés eredménye alapján a II. és III. cím vonatkozásában gyakoribb nyilvánosságra hozatal szükséges.

434. cikk

A nyilvánosságra hozatal módja

(1) Az intézmények maguk határozhatják meg az e részben megállapított nyilvánosságra hozatali követelményeknek való eredményes megfelelés céljára alkalmas kommunikációs eszközt, helyet és ellenőrzési formát. Amennyire csak lehetséges, valamennyi információt egy kommunikációs eszközön keresztül vagy egy helyen kell nyilvánosságra hozni. Ha az intézmény több különböző kommunikációs csatornán keresztül hasonló információkat hoz nyilvánosságra, akkor az egyes kommunikációs csatornákon keresztül nyilvánosságra hozott tájékoztatókban hivatkozni kell a többi csatornán keresztül nyilvánosságra hozott hasonló információkra is.

(2) A számviteli, tőzsdei jegyzéssel kapcsolatos vagy egyéb követelmények teljesítése keretében megvalósuló, a fentieknek megfeleltethető nyilvánosságra hozatal elismerhető e rész követelményeinek való megfelelésként. Ha a nyilvánosságra hozandó információkat a pénzügyi beszámoló nem tartalmazza, akkor az intézményeknek abban egyértelműen jelezniük kell azok fellelhetőségét.

▼C2

II. CÍM

AZ ÁTLÁTHATÓSÁG ÉS A KÖZZÉTÉTEL TECHNIKAI KRITÉRIUMAI

435. cikk

Kockázatkezelési célkitűzések és szabályok

(1) Az intézményeknek minden egyes kockázati típus tekintetében – így az e címben említett kockázatok tekintetében is nyilvánosságra kell hozniuk a kockázatkezelési célkitűzéseiket és szabályaikat. A nyilvánosságra hozatalnak ki kell terjednie az alábbiakra:

a) az adott kockázatok kezelésére szolgáló stratégiák és folyamatok;

b) a releváns kockázatkezelési funkció szerkezeti és szervezeti felépítése, beleértve a funkció hatáskörére és felhatalmazására vonatkozó információkat, illetve az egyéb releváns kockázatkezelési megállapodások ismertetése;

c) a kockázatjelentési és -mérési rendszerek érvényességi köre és jellege;

d) a kockázat mérséklésére és fedezésére vonatkozó szabályok, valamint a kockázat mérséklés és fedezés folyamatos hatékonyságának monitorozását szolgáló stratégiák és folyamatok;

e) a vezető testület által jóváhagyott nyilatkozat az intézmény kockázatkezelési rendszerének megfelelőségéről, amely biztosítékot szolgáltat arra vonatkozóan, hogy az alkalmazott kockázatkezelési rendszer az intézmény profilját és stratégiáját tekintve a vonatkozásában megfelelő;

f) a vezető testület által jóváhagyott összefoglaló kockázati nyilatkozat, amely röviden bemutatja az intézménynek az általa alkalmazott üzleti stratégiához kapcsolódó általános kockázati profilját. Ez a nyilatkozat tartalmazza a főbb arányszámokat és mutatókat, átfogó képet nyújtva a külső érdekelt feleknek az intézmény kockázatkezeléséről, azt is beleértve, hogy milyen kölcsönhatásban van az intézmény kockázati profilja a vezető testület által meghatározott kockázatvállalási hajlandósággal.

(2) Az intézményeknek a következő információkat kell a vállalatirányítási rendszerekről nyilvánosságra hozniuk, és rendszeresen, legalább évenként aktualizálniuk:

a) a vezető testület tagjai által betöltött igazgatósági tisztségek száma;

b) a vezető testület tagjainak kiválasztására vonatkozó munkaerő-felvételi politika, és a tagok szakértelme, képességei és tapasztalata;

c) információk arra vonatkozóan, hogy van-e a vezető testület tagjainak kiválasztása tekintetében érvényesítendő diverzitási politika, illetve amennyiben igen, az abban meghatározott célkitűzések és vonatkozó célszámok, valamint e célkitűzések és célszámok megvalósulásának a mértéke;

▼C2

d) információk arra vonatkozóan, hogy az intézmény létrehozott-e különálló kockázatkezelési bizottságot, és a kockázatkezelési bizottság eddigi üléseinek száma;

e) annak leírása, hogy a kockázatokra vonatkozó információk hogyan jutnak el a vezető testülethez.

436. cikk

Alkalmazási kör

Az e rendeletben foglalt követelmények alkalmazási körének vonatkozásában az intézményeknek a 2013/36/EU irányelvvel összhangban a következő információkat kell nyilvánosságra hozniuk:

a) az intézmény neve, amelyre a rendelet követelményei vonatkoznak;

b) az eltérések összefoglalása a számviteli és prudenciális célokból történő konszolidáció alapján, az érintett elemek rövid leírásával, kitérve arra, ha:

i. teljes mértékben bevonják a konszolidációba;

ii. arányosan vonják be a konszolidációba;

iii. levonásra kerültek a szavatolótőkéből;

iv. sem a konszolidációba bevonásukra, sem levonásukra nem kerül sor;

c) a szavatolótőke azonnali átadásának vagy a kötelezettségek anyavállalat és leányvállalatai közötti visszafizetésének aktuális vagy előrejelezhető lényeges gyakorlati vagy jogi akadályai;

d) az a teljes összeg, amennyivel a tényleges szavatolótőke kevesebb az összevont alapú felügyeleti körben nem szereplő egyes leányvállalatok számára előírtnál, és az ezen körbe tartozó leányvállalatok megnevezése;

e) amennyiben releváns, a 7. és 9. cikkben meghatározott rendelkezések alkalmazásának körülményei.

437. cikk

Szavatoló tőke

(1) Az intézményeknek a szavatoló tőkéjük vonatkozásában a következő információkat kell nyilvánosságra hozniuk:

a) az elsődleges alapvető tőkeelemek, a kiegészítő alapvető tőkeelemek, a járulékos tőkeelemek, valamint a 32–35., 36., 56., 66. és 79. cikk szerint az intézmény szavatolótőkéje tekintetében alkalmazott szűrők és levonások, továbbá az intézmény auditált pénzügyi beszámolójában szereplő mérlegével való teljes körű egyeztetése;

▼C2

b) az intézmény által kibocsátott elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok, kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok és járulékos tőkeinstrumentumok főbb jellemzőinek leírása;

c) az elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokra, kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumokra és járulékos tőkeinstrumentumokra vonatkozó feltételek teljes körű leírása;

d) külön-külön az alábbiak jellemzőit és összegét

i. a 32–35. cikk szerint alkalmazott valemennyi prudenciális szűrő;

ii. a 36., 56. és 66. cikk szerint végrehajtott minden egyes levonás;

iii. a 47., 48., 56. és 66. és 79. cikkel összhangban le nem vont tételek;

e) a szavatolótőke kiszámítása során e rendelettel összhangban alkalmazott valamennyi korlátozás, valamint azon instrumentumok, prudenciális szűrők és levonások leírása, amelyekre ezek a korlátozások vonatkoznak;

f) a tőkemegfelelési mutatók számítási alapjának részletes magyarázata, amennyiben az intézmények olyan tőkemegfelelési mutatókat hoznak nyilvánosságra, amelyeket a szavatoló tőke e rendeletben foglaltaktól eltérő alapon meghatározott elemeinek felhasználásával számítottak ki

(2) Az EBH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki az (1) bekezdés a), b), d) és e) pontja szerinti nyilvánosságra hozatal egységes formanyomtatványainak meghatározása céljából.

Az EBH 2013. július 28-ig benyújtja a Bizottságnak az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

438. cikk

Tőkekövetelmények

Az e rendelet 92. cikkében és a 2013/36/EU irányelv 73. cikkében rögzített követelményeknek való megfelelés tekintetében az intézményeknek a következő információkat kell nyilvánosságra hozniuk:

a) összefoglaló az intézmény azon módszeréről, amely annak értékelésére szolgál, hogy a belső tőke elégséges-e az aktuális és jövőbeli tevékenységekhez;

▼C2

b) a releváns illetékes hatóság kérésére az intézmény tőkemegfelelés belső értékelési eljárásának eredménye, amely a kiegészítő szavatolótőke-követelmények összetételét is tartalmazza a 2013/36/EU irányelv 104. cikke (1) bekezdése a) pontjában említett felügyeleti eljárás alapján;

c) a kockázattal súlyozott kitettségértéket a harmadik rész II. címének 2. fejezete szerint számító intézmények esetében a 112. cikkben meghatározott egyes kitettségi osztályokba tartozó, kockázattal súlyozott kitettségértékek 8 százaléka;

d) a kockázattal súlyozott kitettségértéket a harmadik rész II. címének 3. fejezete szerint számító intézmények esetében a 147. cikkben meghatározott egyes kitettségi osztályokba tartozó, kockázattal súlyozott kitettségértékek 8 százaléka. A lakossággal szembeni kitettségek esetében ez a követelmény mindazokra a kitettségkategóriákra vonatkozik, amelyekre a 154. cikk (1)–(4) bekezdésében előírt különböző korrelációs együtthatók vonatkoznak. A részvényjellegű kitettségi osztály esetében ez a követelmény az alábbiakra vonatkozik:

i. a 155. cikkben szereplő módszerek mindegyike;

ii. tőzsdén kereskedett részvényekkel kapcsolatos kitettségek, megfelelően diverzifikált portfóliókban levő nem tőzsdei részvényjellegű kitettségek és más kitettségek;

iii. a szavatolótőke-követelményekre vonatkozó átmeneti felügyeleti rendelkezések hatálya alá tartozó kitettségek;

iv. a szavatolótőke-követelményekre vonatkozó szerzett jogokkal kapcsolatos rendelkezések hatálya alá tartozó kitettségek;

e) a 92. cikk (3) bekezdése b) és c) pontjának megfelelően számított szavatolótőke-követelmények;

f) a harmadik rész III. címe 2., 3., és 4. szakaszának megfelelően számított és külön nyilvánosságra hozott szavatolótőke-követelmény.

A kockázattal súlyozott kitettségek összegét a 153. cikk (5) bekezdése vagy a 155. cikk (2) bekezdése szerint számító intézményeknek nyilvánosságra kell hozniuk a 153. cikk (5) bekezdésében szereplő 1. táblázat egyes kategóriáihoz, illetve a 155. cikk (2) bekezdésében említett egyes kockázati súlyokhoz tartozó kitettségeket.

439. cikk

Partnerkockázati kitettség

Az intézményeknek a következő információkat kell nyilvánosságra hozniuk a harmadik rész II. címe 6. fejezetében említett partnerkockázati kitettségük vonatkozásában:

a) a belső tőke- és hitelezési határértékek partnerkockázat-kitettségekhez való társításához használt módszerek bemutatása;

b) a biztosíték biztosításával és a hiteltartalékok létrehozásával kapcsolatos szabályok bemutatása;

▼C2

c) a rossz irányú kockázatok kezelésére vonatkozó szabályok bemutatása;

d) annak ismertetése, hogy milyen hatása lenne a biztosíték azon összegének, amelyet az intézménynek rendelkezésre kellene bocsátania a leminősítése esetén;

e) a különböző szerződések, nettósítási nyereségek, a nettósított aktuális hitelkockázati kitettség, az intézménynél elhelyezett biztosítékok és a derivatívákból származó nettó hitelkockázati kitettség bruttó pozitív valós értéke. A derivatívákból származó nettó hitelkockázati kitettség nem más, mint a származtatott ügyletekhez kapcsolódó hitelkockázati kitettség, figyelembe véve a jogilag érvényesíthető nettósítási megállapodásokból és biztosítéki megállapodásokból származó hasznot;

f) a kitettségérték mértéke a harmadik rész II. címe 6. fejezetének 3–6. szakaszában meghatározott módszerek alapján, az alkalmazott módszertől függően;

g) a fedezetként alkalmazott hitelderivatívák névértéke és az aktuális hitelkockázati kitettség hitelkockázati kitettségtípusok szerinti lebontása;

h) a hitelderivatíva-ügyletek névértéke, elkülönítve az intézmény saját hitelportfóliójára való felhasználás és a közvetítői tevékenységekre való felhasználás szerint, beleértve a felhasznált hitelderivatíva-termékek megoszlását, tovább bontva az egyes termékkategórián belül aszerint, hogy az intézmény az adott ügyletben kockázatot átvevő vagy átadó fél;

i) α becsült értéke, ha az intézmény számára az illetékes hatóságok engedélyétezték az α becslését.

440. cikk

Tőkepufferek

(1) Az intézménynek a következő információkat kell nyilvánosságra hoznia a 2013/36/EU irányelv VII. címének 4. fejezetében említett anticiklikus tőkepuffer-követelménynek való megfelelésével kapcsolatban:

a) az anticiklikus tőkepuffer kiszámítása szempontjából releváns hitelkockázati kitettségek földrajzi eloszlása;

b) intézményspecifikus anticiklikus tőkepufferének nagysága.

(2) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki az (1) bekezdésben rögzített nyilvánosságra hozatali követelmények meghatározása céljából.

▼C2

Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezetet 2014. december 31-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

441. cikk

A globális rendszerszintű jelentőség mutatói

(1) A 2013/36/EU irányelv 131. cikkének megfelelően globálisan rendszerszinten jelentős intézményként azonosított intézmények évente nyilvánosságra hozzák az intézmények minősítésének a szóban forgó cikkben említett azonosítási módszer alapján megállapított mutatóknak az értékeit.

(2) Az EBH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki az (1) bekezdésben említett nyilvánosságra hozatal egységes formátumának és időpontjának meghatározása céljából. E technikai standardok kidolgozása során az EBH nemzetközi standardokat is figyelembe vesz.

Az EBH az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket 2014. július 1-jéig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

442. cikk

Hitelkockázati kiigazítások

Az intézményeknek a következő információkat kell nyilvánosságrahozniuk az intézmény hitelkockázatnak és felhígulási kockázatnak kitett kitettségével kapcsolatban:

a) a „késedelmes” és az „értékvesztett” fogalmak számviteli célú fogalommeghatározása;

b) az egyedi és általános hitelkockázati kiigazítások meghatározására szolgáló megközelítések és módszerek leírása;

c) a beszámítás utáni teljes kitettségérték a hitelkockázat-mérséklés hatásainak figyelembevétele nélkül, valamint kitettségi osztályok szerinti bontásban a kitettségek adott időtartamra vonatkoztatott átlagos értékei;

d) a kitettségek földrajzi eloszlása a főbb kitettségi osztályok szerinti bontásban, szükség szerint tovább részletezve;

e) a kitettségek gazdasági ágazat vagy partnertípus szerinti eloszlása kitettségi osztályok szerinti bontásban, beleértve a kkv-kkal szembeni kitettség meghatározását is, szükség szerint tovább részletezve;

f) az összes kitettség hátralevő lejárat szerinti osztályozása, kitettségi osztályok szerinti bontásban, szükség szerint tovább részletezve;

▼C2

g) az alábbi tételek értéke főbb gazdasági ágazat vagy partnertípus szerinti bontásban:

i. értékvesztett és késedelmes kitettségek, külön-külön felsorolva;

ii. egyedi és általános hitelkockázati kiigazítások;

iii. az adatszolgáltatási időszakban végzett egyedi és általános hitelkockázati kiigazítások összege

h) az értékvesztett és késedelmes kitettségek összege, külön-külön felsorolva, a főbb földrajzi régiók szerinti bontásban, beleértve, ha célszerű, az egyes földrajzi régiókhoz tartozó egyedi és általános hitelkockázati kiigazítások összegét;

i) az értékvesztett kitettségekkel kapcsolatos egyedi és általános hitelkockázati kiigazítások változásának egyeztetése, külön-külön felsorolva. A következő információkat kell feltüntetni:

i. az egyedi és általános hitelkockázati kiigazítások típusának leírása;

ii. a nyitó egyenlegek;

iii. az adatszolgáltatásii időszak alatt a hitelkockázati kiigazításokból felszabadított összegek;

iv. az adatszolgáltatási időszak alatt a kitettségekből eredő valószínűsíthető veszteségekre képzett vagy tartalékba helyezett összegek, az egyéb korrekciók – beleértve a devizaárfolyam-eltérésből, az üzletágak összevonásából, valamint a leányvállalatok akvizíciójából és megszűnéséből adódó –, továbbá a hitelkockázati kiigazítások közötti átcsoportosításokat is;

v. a záró egyenlegek.

Az eredménykimutatásban közvetlenül szereplő egyedi hitelkockázati kiigazításokat és megtérüléseket külön kell nyilvánosságra hozni.

443. cikk

Meg nem terhelt eszközök

Az EBH 2014. június 30-ig iránymutatásokat ad ki a meg nem terhelt eszközöket érintő információk nyilvánosságra hozatalával kapcsolatban, melyekben figyelembe veszi az Európai Rendszerkockázati Testület 2012. december 20-i, a hitelintézetek finanszírozásáról szóló, ESRB/2012/2 sz. ajánlását ([1]), és ezen belül is mindenekelőtt az eszközterhelésre vonatkozó piaci átláthatóságról szóló D. ajánlást. Az iránymutatásokat az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkének megfelelően kell elfogadni.

Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a meg nem terhelt eszközök mérleg szerinti értékének kitettségi osztály és eszközminőség szerinti nyilvánosságra hozatalával, valamint a terheletlen eszközök mérleg szerinti értéke teljes összegének nyilvánosságra hozatalával kapcsolatban, figyelembe véve az Európai Rendszerkockázati Testület ESRB/2012/2 sz. ajánlását, feltéve, hogy az EBH a jelentésében úgy ítéli meg, hogy ez a további közzétételi követelmény megbízható és hasznos információkat eredményez.

([1]) HL C 119., 2013.4.25., 1. o.

▼C2

Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2016. január 1-jéig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első és második albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

444. cikk

A külső hitelminősítő intézetek igénybevétele

A kockázattal súlyozott eszközértéket a harmadik rész II. címének 2. fejezete szerint kiszámító intézményeknek a következő információkat kell nyilvánosságra hozniuk a 112. cikkben meghatározott kitettségi osztályok mindegyikére vonatkozóan:

a) a kockázati súlyok meghatározásakor az általa alkalmazott elismert külső hitelminősítő intézet vagy exporthitel-ügynökség nevét, valamint az esetleges változások okait;

b) a kitettségi osztályokat, melyek esetében az egyes külső hitelminősítő intézeteket vagy exporthitel ügynökségeket igénybe veszik;

c) a kibocsátóra és a kibocsátott értékpapírra vonatkozó hitelminősítés nem kereskedési könyvi tételekre való alkalmazásának leírását;

d) az egyes külső hitelminősítő intézetek vagy exporthitel ügynökségek külső minősítésének a harmadik rész II. címének 2. fejezetében meghatározott hitelminőségi besorolásoknak történő megfeleltetését, figyelembe véve, hogy ezt az információt nem kell nyilvánosságra hozni, ha az intézmény megfelel az EBH által kiadott standard megfeleltetésnek;

e) a kitettségértékeket, valamint a harmadik rész II. címének 2. fejezetében meghatározott egyes hitelminőségi besorolásokhoz tartozó hitelkockázat-mérséklési módszerek alkalmazása utáni, továbbá a szavatolótőkéből levont kitettségértékeket.

445. cikk

Piaci kockázatnak való kitettség

A szavatolótőke-követelményüket a 92. cikk (3) bekezdésének b) és c) pontja szerint számító intézményeknek az említett rendelkezésekben hivatkozott kockázatokra külön-külön kell nyilvánosságra hozniuk a szavatolótőke-követelmény összegét. Emellett külön kell nyilvánosságra hozni az értékpapírosítási pozíciók egyedi kamatláb-kockázataira vonatkozó szavatolótőke-követelményt is.

446. cikk

Működési kockázat

Az intézményeknek nyilvánosságra kell hozniuk a működési kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény becslésére szolgáló azon módszereket, amelyek alkalmazására jogosultak; a 312. cikk (2) bekezdésében meghatározott módszerek leírását, ha azokat az intézmény alkalmazza, beleértve az intézmény mérési módszere keretében figyelembe vett releváns belső és külső tényezőket is, részleges alkalmazás esetén pedig a különböző módszerek hatályát és alkalmazási területét.

▼C2

447. cikk

A kereskedési könyvben nem szereplő részvénykitettségek

A kereskedési könyvben nem szereplő részvénykitettségekkel kapcsolatban az intézmények a következő információkat kötelesek nyilvánosságra hozni:

a) a kitettségek kereskedési könyvbe történő besorolása a kereskedési szándékalapján, beleértve a tőkenyereség kapcsolatot és a stratégiai okokat is, valamint az alkalmazott számviteli és értékelési módszerek áttekintése, kitérve az értékelést befolyásoló főbb feltételezésekre és gyakorlatokra, illetve adott esetben az e gyakorlatokban bekövetkezett jelentősebb változásokra is;

b) a kitettségek mérleg szerinti értéke, valós értéke, illetve a tőzsdén kereskedett részvényekkel kapcsolatos kitettségek esetében összehasonlításuk a piaci árral, ha az lényegesen eltér a valós értéktől;

c) a tőzsdén kereskedett részvényekkel kapcsolatos részvénykitettségek, megfelelően diverzifikált portfóliókban levő nem tőzsdei részvényjellegű kitettségek és más kitettségek típusai, jellege és összegei;

d) az időszak során történt értékesítésekből és likvidálásokból származó összesített nyereség vagy veszteség; valamint

e) a teljes nem realizált nyereség és veszteség, a teljes rejtett újraértékelési nyereség vagy veszteség, valamint ezen összegek azon része, amely az elsődleges alapvető tőke részét képezi.

448. cikk

A nem a kereskedési könyvben szereplő kitettségek kamatláb kockázata

Az intézmények a következő információkat kötelesek nyilvánosságra hozni a nem a kereskedési könyvben szereplő kitettségek kamatláb kockázatával kapcsolatban:

a) a kamatláb kockázat jellege és a főbb feltételezések (beleértve a kölcsönök előtörlesztésével és a lejárat nélküli betétek kivonásával kapcsolatos feltételezéseket), valamint a kamatláb kockázat mérésének gyakorisága;

b) a pénzügyi eredmény, a gazdasági érték vagy más olyan releváns mérték változása pénznem szerinti bontásban, amelyet a vezetőség a kamatláb kockázat mérésére szolgáló módszere részeként a felfelé vagy lefelé irányuló kamatláb sokkok esetében használ.

449. cikk

Az értékpapírosítási pozíciókban fennálló kitettségek

A kockázattal súlyozott kitettségértéket a harmadik rész II. címének 5. fejezete ével összhangban, illetve a tőke-követelményeket a 337. vagy 338. cikk szerint számító intézmények a következő információkat kötelesek nyilvánosságra hozni, amennyiben releváns a kereskedési és nem kereskedési könyveikre elkülönítetten:

▼C2

a) az intézmény értékpapírosítási tevékenységgel kapcsolatos célkitűzéseinek leírása;

b) az értékpapírosított eszközökben rejlő egyéb kockázatok – többek között alikviditási kockázat – jellege;

c) az újra-értékpapírosítási tevékenység során vállalt és fenntartott kockázatok típusa az alapul szolgáló értékpapírosított pozíciók veszteségviselési rangsorban elfoglalt helyét és az ezen értékpapírosított pozíciók alapjául szolgáló eszközöket figyelembe véve;

d) az értékpapírosítási folyamatban az intézmény által betöltött különböző szerepek;

e) tájékoztatás arra vonatkozóan, hogy az intézmény milyen mértékben vesz részt a d) pontban említett egyes szerepkörökben;

f) annak leírása, hogy milyen eljárások biztosítják az értékpapírosítási kitettségek hitel- és piaci kockázatában bekövetkező változások – így többek között az alapul szolgáló eszközök viselkedésének az értékpapírosítási kitettségekre gyakorolt hatásának –monitoringját, továbbá hogy ezek az eljárások mennyiben térnek el az újra-értékpapírosítási kitettségek esetében alkalmazottaktól;

g) az intézmény arra vonatkozó politikájának leírása, hogy miként használja a megtartott értékpapírosítási és újra-értékpapírosítási kitettségek kockázatainak enyhítésére a fedezeti ügyleteket és és az előre nem rendelkezésre bocsátott fedezeteket, és ennek keretében a jelentős fedezeti ügyletek partnereinek megnevezése a kockázati kitettség releváns típusai szerint;

h) az intézmény által az értékpapírosítási tevékenység tekintetében a kockázattal súlyozott kitettségérték kiszámításához használt módszerek, beleértve az értékpapírosítási kockázatok típusait, amelyekre az egyes módszerek alkalmazandók;

i) az intézmény mint szponzor által harmadik felek kitettségeinek értékpapírosításához használt különleges célú gazdasági egységek típusai, és ennek keretében annak leírása, hogy az intézménynek van-e kitettsége ezekkel a különleges célú gazdasági egységekkel szemben, és ha igen, milyen formában és mértékben, (külön-külön a mérleg szerinti és a mérlegen kívüli kitettségek vonatkozásában), valamint azon szervezetek listája, amelyeket az intézmény kezel vagy amelyek számára tanácsadást biztosít, és amelyek vagy az intézmény által értékpapírosítás keretében létrehozott értékpapírosítási pozíciókba fektetnek be, vagy olyan különleges célú gazdasági egységekbe, amelyek esetében az intézmény a szponzor;

j) az intézménynek az értékpapírosításra vonatkozó számviteli politikáinak összefoglalása, beleértve:

   i. annak ismertetése, hogy az ügyleteket értékesítésként vagy finanszírozásként kezelik-e;

   ii. az értékesítés nyereségének megjelenítése;

   iii. az értékpapírosítási pozíciók értékelésére szolgáló módszerek, kulcsfontosságú feltételezések, inputok és az előző időszakhoz képest történt változások;

   iv. a szintetikus értékpapírosítások kezelése, ha ez nem tartozik más számviteli politika hatálya alá;

▼C2

v. az értékpapírosításra váró eszközök értékelésének mikéntje, és hogy az intézmény nem kereskedési vagy kereskedési könyvében jelennek-e meg;

vi. a kötelezettségeknek a mérlegben való megjelenítésére szolgáló szabályok olyan megállapodások esetén, amelyek értelmében az intézmény adott esetben köteles pénzügyi támogatást nyújtani az értékpapírosított eszközökhöz;

k) az értékpapírosításokhoz igénybe vett külső hitelminősítő intézezek neve és azon kitettségek típusai, amelyek esetében az intézmény az egyes hitelminősítőket igénybe veszi;

l) amennyiben releváns, a harmadik rész II. címe 5. fejezetének 3. szakaszában meghatározott belső minősítési módszer leírása, így többek között a belső értékelési folyamat szerkezetének, illetve a belső értékelés és a külső minősítések közötti kapcsolatnak, a belső értékelésnek a tőke belső értékelésétől eltérő célokra való használatának, a belső értékelési folyamat ellenőrzésére szolgáló mechanizmusok, és ennek keretében a függetlenséggel, az elszámoltathatósággal és a belső minősítési folyamat felülvizsgálatával kapcsolatos szempontok ismertetése; azoknak a kitettségtípusoknak a megnevezése, amelyekre a belső minősítési folyamat alkalmazandó, továbbá a hitelminőség-javítás szintjeinek meghatározásához használt stressz tényezők ismertetése kitettségtípusonként;

m) az n)–q) pontokban foglalt mennyiségi információk nyilvánosságra hozatala vonatkozásában az utolsó tárgyidőszak óta bekövetkezett jelentős változások magyarázata;

n) a kereskedési és a nem kereskedési könyvre elkülönítve a következő információk, kitettségtípusok szerinti bontásban:

i. az intézmény által értékpapírosított kitettségek teljes fennálló összege a következő bontásban: hagyományos értékpapírosítás, szintetikus értékpapírosítás és olyan értékpapírosítás, amely esetében az intézmény csak szponzorként jár el;

ii. a mérlegben nyilvántartott megtartott vagy megvásárolt értékpapírosítási pozíciók és a mérlegen kívüli értékpapírosítási kitettségek aggregált összege;

iii. az értékpapírosításra váró eszközök aggregált összege;

iv. a lejárat előtti visszafizetést biztosító rendelkezés hatálya alá tartozó értékpapírosítási ügyletek esetében az értékpapírosítást kezdeményezőnek, illetve a befektetőnek jutó, lehívott kitettségek összesen, az intézménynél felmerült összesített tőkekövetelmény az értékpapírosítást kezdeményezőnek jutó rész vonatkozásában, valamint az intézménynél felmerült összesített tőkekövetelmény a befektetőre jutó részre a lehívott egyenlegek és a le nem hívott keretekre vonatkozásában felmerült összesített tőkekövetelmény;

v. a szavatolótőkéből levont vagy 1 250 %-os kockázati súlyozású értékpapírosítási pozíciók összege;

vi. a folyó időszak értékpapírosítási tevékenységének összefoglalása, amely tartalmazza az értékpapírosított kitettségek összegét és az értékesítésből származó elszámolt hasznot vagy veszteséget is;

▼C2

o) a kereskedési és a nem kereskedési könyvre elkülönítve a következő információk:

i. a megtartott vagy megvásárolt értékpapírosítási pozíciók aggregált összege és a hozzájuk kapcsolódó tőkekövetelmény, értékpapírosítási és újra-értékpapírosítási kitettségekre lebontva, majd minden alkalmazott tőkekövetelmény-módszer szerint külön-külön tovább bontva néhány, célszerűen meghatározott számú kockázatisúly- vagy tőkekövetelmény-sávra;

ii. a megtartott vagy megvásárolt értékpapírosítási kitettségek aggregált összege a fedezés/biztosítás előtti és utáni kitettség szerinti bontásban, valamint a pénzügyi garantőrökkel szembeni kitettség a garantőrre vonatkozó hitelképességi kategóriák vagy a garantőrök neve szerinti bontásban;

p) a nem kereskedési könyvre és az intézmény által értékpapírosított kitettségektekintetében az értékvesztett és késedelmes értékpapírosított eszközök összege és az intézmény által az adott időszakban elszámolt veszteségek, mindkettő kitettségtípus szerinti bontásban;

q) a kereskedési könyvreaz intézmény által értékpapírosított és a piaci kockázathoz kapcsolódó tőkekövetelmény alá tartozó fennálló kitettségek teljes összege, hagyományos/szintetikus, valamint kitettségtípus szerinti bontásban;

r) amennyiben releváns, tájékoztatás arra vonatkozóan, hogy az intézmény nyújtott-e támogatást a 248. cikk (1) bekezdése alapján, és ha igen, az hogyan befolyásolta a szavatolótőkét.

450. cikk

Javadalmazási politika

(1) Az intézmények a javadalmazási politikájukkal és gyakorlatukkal kapcsolatban legalább a következő információkat kötelesek nyilvánosságra hozni az alkalmazottak azon kategóriáira vonatkozóan, akiknek szakmai tevékenysége lényeges hatást gyakorol az intézmény kockázati profiljára,:

a) tájékoztatás a javadalmazási politika meghatározása céljára alkalmazott döntéshozatali eljárásról, valamint a javadalmazás felügyeletét biztosító fő testület által az üzleti év során tartott ülések számáról, illetve ennek keretében – amennyiben releváns – a javadalmazási bizottság összetételéről és megbízatásáról, a javadalmazási politika meghatározásához igénybe vett külső tanácsadóról, és az e kérdésben érintett érdekelt felek szerepéről;

b) tájékoztatás a teljesítmény és a javadalmazás közötti összefüggésről;

c) a javadalmazási rendszer legfontosabb jellemzői, beleértve a teljesítmény méréséhez és a kockázat szerinti jövedelemkorrekcióhoz használt kritériumokra, a halasztott javadalmazásra vonatkozó politikára és a javadalmazási jogosultságokra vonatkozó információkat is;

▼C2

d) javadalmazás rögzített és változó összetevője közötti, a /2013/EU irányelv 94. cikke (1) bekezdése g) pontjának megfelelően meghatározott arányok;

e) azokra a teljesítménykritériumokra vonatkozó információk, amelyeken a részvényekre, opciókra, vagy a javadalmazás változó összetevőire való jogosultság alapul;

f) a változó összetevőt is tartalmazó javadalmazás és az esetleges egyéb, nem pénzbeli juttatások fő paraméterei és logikai alapja;

g) a javadalmazás összesített mennyiségi adatai, tevékenységi körökre lebontva;

h) a javadalmazás összesített mennyiségi adatai, a felsővezetőkre és azon alkalmazottakra lebontva, akiknek a tevékenysége lényeges hatást gyakorol az intézmény kockázati profiljára, az alábbiak megjelölésével:

i. az adott üzleti évre vonatkozó javadalmazás összege, fix és változó javadalmazás szerinti bontásban, valamint a kedvezményezettek száma;

ii. a változó javadalmazás összege és formája a következő bontásban: készpénz, részvények, részvényekhez kapcsolt eszközök és egyéb javadalmazási formák;

iii. a ki nem fizetett halasztott javadalmazás fennálló összege, megszerzett jogosultság és meg nem szerzett jogosultság szerinti bontásban;

iv. az üzleti év során megítélt halasztott javadalmazás kifizetett és a teljesítménynek megfelelő kiigazításokkal csökkentett összege;

v. az üzleti év során kifizetett munkába állási jutalékok és végkielégítések és ezek kedvezményezettjeinek száma;

vi. az üzleti év során megítélt végkielégítések, azok kedvezményezettjeinek száma, és az egy fő részére megítélt legmagasabb összeg.

i) az üzleti évenként 1 millió EUR összegű vagy annál nagyobb javadalmazásban részesülő személyek száma, az 1 millió EUR és 5 millió EUR közötti javadalmazások esetében 500 000 eurós fizetési sávokra bontva, az 5 millió EUR összegű vagy afeletti javadalmazás esetében pedig 1 millió eurós fizetési sávokra bontva;

j) ha a tagállam vagy az illetékes hatóság kéri, a vezető testület vagy a felső vezetés minden tagjának teljes javadalmazása.

(2) A méretüket és belső felépítésüket, illetve tevékenységeik jellegét, nagyságrendjét és összetettségét tekintve jelentős intézmények esetében az e cikkben említett mennyiségi információt az intézmény vezető testületeinek tagjaira lebontva is nyilvánosságra kell hozni.

▼C2

Az intézményeknek az ebben a cikkben foglalt követelményeket a 95/46/EK irányelv sérelme nélkül és olyan módon kell teljesíteniük, amely megfelel méretüknek, belső felépítésüknek, valamint tevékenységeik jellegének, kiterjedtségének és összetettségének.

451. cikk

Tőkeáttétel

(1) Az intézményeknek a következő információkat kell nyilvánosságra hozniuk a 429. cikkben meghatározott tőkeáttételi mutatójuk, valamint a túlzott tőkeáttételi kockázat kezelése vonatkozásában:

a) a tőkeáttételi mutató és a 499. cikk (2) és (3) bekezdésének az intézmény általi alkalmazási módja;

b) a teljes kitettségi mérték lebontása, valamint a teljes kitettségi mérték egyeztetése a közzétett pénzügyi beszámolóban közölt vonatkozó információkkal;

c) amennyiben releváns, a bizalmi vagyonkezelés keretében kezelt, a 429. cikk (11) bekezdésével összhangban kivezetett tételek összege;

d) a túlzott tőkeáttételi kockázat kezelésére használt eljárások leírása;

e) azon tényezők leírása, amelyek hatással voltak a tőkeáttételi mutatóra abban az időszakban, amelyre a nyilvánosságra hozott tőkeáttételi mutató vonatkozik.

(2) Az EBH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki az (1) bekezdésben említett nyilvánosságra hozatal egységes formanyomtatványának, valamint az e formanyomtatvány alkalmazására vonatkozó utasításoknak a meghatározására céljából.

Az EBH 2014. június 30-ig benyújtja a Bizottságnak az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

III. CÍM

EGYES ESZKÖZÖK VAGY MÓDSZEREK ALKALMAZÁSÁHOZ SZÜKSÉGES MINŐSÍTÉSI KÖVETELMÉNYEK

452. cikk

A hitelkockázat belső minősítésen alapuló módszerének alkalmazása a hitelkockázatra

A kockázattal súlyozott kitettségértéket a belső minősítésen alapuló módszer szerint számító intézményeknek nyilvánosságra kell hozniuk a következő információkat:

a) az illetékes hatóság engedélye a módszer alkalmazására vagy az áttérésre;

▼C2

b) a következők kifejtése és áttekintése:

i. a belső minősítési rendszerek szerkezete, valamint a belső és külső minősítések közti kapcsolat;

ii. a belső becslésekneka kockázattal súlyozott kitettségértéknek a harmadik rész II. címének 3. fejezete szerinti kiszámításán kívüli egyéb célokra való alkalmazása;

iii. a hitelkockázat mérséklés kezelésére és elismerésére alkalmazott folyamat;

iv. a minősítési rendszerek kontroll mechanizmusai, beleértve a függetlenség és az elszámoltathatóság ismertetését, valamint a minősítési rendszerek felülvizsgálatát is;

c) a belső minősítési folyamatok leírása a következő kitettségi kategóriákra osztályokra külön-külön:

i. központi kormányzatokkal és központi bankokkal szembeni kitettségek;

ii. intézményekkel szembeni kitettségek;

iii. vállalatokkal szembeni kitettségek, beleértve a kkv-kel szembeni kitettségeket, a speciális hitelezési kitettségeket és a megvásárolt vállalati követeléseket;

iv. lakossággal szembeni kitettségek minden egyes, a 154. cikk (1)–(4) bekezdésében szereplő korrelációs együtthatóknak megfelelő kitettségi kategóriára vonatkozóan;

v. részvénykitettségek;

d) a 147. cikkben meghatározott kitettségi osztályokra számolt kitettségértékek. A központi kormányzatokkal és központi bankokkal, intézményekkel és vállalatokkal szembeni azon kitettségeket, amelyek esetében az intézmények a kockázattal súlyozott kitettségérték kiszámításához az LGD-értékekre vagy a hitel-egyenértékesítési tényezőkre saját becslést alkalmaznak, azon kitettségektől elkülönítve kell nyilvánosságra hozni, amelyek esetében az intézmény nem alkalmaz ilyen becsléseket;

e) az intézmények kötelesek a központi kormányzatokkal és központi bankokkal, az intézményekkel és a vállalatokkal szembeni kitettségek, valamint a részvényjellegű kitettségek kitettségi osztályainak mindegyikére külön-külön, illetve, a hitelkockázat megfelelő megkülönböztetését lehetővé tevő elégséges számú kötelezetti kategóriára (köztük a nemteljesítőkre) vonatkozóan is nyilvánosságra hozni:

i. az összesített kitettséget, ideértve a központi kormányzatokkal és központi bankokkal, intézményekkel és vállalatokkal szembeni kitettségek esetében a hitelállomány és a le nem hívott ígérvények kitettségének értékét, részvénykitettségek esetében pedig az állomány összegét;

ii. a kitettséggel súlyozott átlagos kockázati súlyt;

▼C2

iii. a kockázattal súlyozott kitettségérték számítása során a hitel-egyenértékesítési tényezőre saját becslést alkalmazó intézmények esetében a le nem hívott ígérvények és hitelkeretek összegét, és az egyes kitettségi osztályokhoz tartozó kockázattal súlyozott átlagos kitettségértékeket;

f) a lakossággal szembeni kitettségi osztály és a c) pont iv. alpontjában meghatározott kategóriák mindegyike esetében vagy az e) pontban megadott nyilvánosságra hozandó tételek (amennyiben releváns összevont alapon), vagy a kitettségek (hitelállomány és le nem hívott ígérvények kitettség értékei) elemzése a hitelkockázat megfelelő megkülönböztetéséhez elegendő számú várhatóveszteség-kategória viszonylatában (amennyiben releváns összevont alapon);

g) az egyes kitettségi osztályok tényleges egyedi hitelkockázati kiigazításai (lakossági kategória esetében a c) pont iv. alpontjában meghatározott minden egyes kategóriára) a megelőző időszak során, és azok eltérése a múltban tapasztaltaktól;

h) azon tényezők leírása, amelyek az előző időszakban a veszteség alakulását befolyásolták (például a hitelintézetnek az átlagosnál több volt a nem teljesítő követelése, vagy az átlagosnál nagyobbak voltak az LGD-értékek és a hitel-egyenértékesítési tényezők);

i) az intézmény becsléseinek és a tényleges eredményeinek az összehasonlítása hosszabb időszakra vetítve. Ennek minimálisan tartalmaznia kell az egyes kitettségi osztályokban a becsült veszteségek és a tényleges veszteségek összehasonlítását (a lakossági kategória esetében a fenti c) pont iv. alpontjában meghatározott minden egyes kategóriára) egy olyan időszakra vonatkozóan, amely kellően hosszú ahhoz, hogy a belső minősítési folyamatok teljesítményének értékelése értelmezhető eredményt adjon az egyes kitettségi osztályok esetében (a lakossági kitettségi osztály esetében a c) pont iv. alpontjában meghatározott minden egyes kategóriára). Amennyiben releváns, ezt az intézménynek tovább kell bontania a nemteljesítési valószínűség (PD) értékének elemzése érdekében, és – az LGD-re és/vagy a hitel-egyenértékesítési tényezőkre vonatkozóan saját becsléseket alkalmazó hitelintézetek esetében – a tényleges LGD-értékeket és hitel-egyenértékesítési tényezőket az e cikkben meghatározott mennyiségi kockázatértékelések keretében nyilvánosságra hozott becslésekkel összehasonlítva;

j) a 147. cikkben meghatározott valamennyi kitettségi osztály, valamint minden olyan kitettségi kategória esetében, amelyekre a 154. cikk (1)–(4) bekezdésében szereplő különböző korrelációs együtthatók vonatkoznak:

i. a kockázattal súlyozott kitettségérték kiszámítására saját LGD becsléseket alkalmazó intézmények esetében a kitettséggel súlyozott átlagos LGD- és PD-érték százalékban kifejezve, a hitelkockázati kitettségek minden releváns földrajzi helyére külön feltüntetve;

ii. a saját LGD-becsléseket nem alkalmazó intézmények esetében a kitettséggel súlyozott átlagos PD-érték százalékban kifejezve, a hitelkockázati kitettségek minden releváns földrajzi helyére külön feltüntetve.

▼C2

A fenti c) pont alkalmazása érdekében a leírásnak tartalmaznia kell a kitettségi osztályokban található kitettségek típusait, a PD becslésére és validálására szolgáló fogalmakat, módszereket és adatokat, és amennyiben releváns az LGD-értékeket és hitel-egyenértékesítési tényezőket, beleértve az e változók levezetéséhez felhasznált feltételezéseket, és a nemteljesítés 178. cikkben meghatározott fogalmától való lényeges eltérések leírását, beleértve az ilyen eltérések által befolyásolt nagyobb csoportokat is.

A fenti j) pont alkalmazása érdekében a hitelkockázati kitettségek releváns földrajzi helye azokat a kitettségeket jelenti, amelyek abban a tagállamban merülnek fel, ahol az intézményt engedélyezték, illetve olyan tagállamokban vagy harmadik országokban, ahol az intézmények fióktelepen vagy leányvállalaton keresztül folyatják tevékenységeiket.

453. cikk

A hitelkockázat-mérséklési technikák alkalmazása

A hitelkockázat-mérséklési módszereket alkalmazó intézményeknek nyilvánosságrakell hozniuk a következő információkat:

a) a mérlegen kívüli és belüli nettósításra alkalmazott szabályok és eljárások, és annak leírása, hogy ezeket az adott szervezet milyen mértékig veszi igénybe;

b) a biztosítékok értékelésére és kezelésére vonatkozó szabályok és eljárások;

c) az intézmény által lfogadatott biztosítékok fő típusainak leírása;

d) a garantőrök és a hitelderivatíva partnerek főbb típusai és hitelképességük;

e) az alkalmazott hitelkockázat-mérsékléshez kapcsolódó piaci kockázat-, illetve hitel kockázat-koncentrációkkal kapcsolatos információk;

f) a kockázattal súlyozott kitettségértéket a sztenderd módszer vagy a belső minősítésen alapuló módszer alapján számító azon intézmények esetében, amelyek nem készítenek a kitettségi osztályok tekintetében az LGD-re vagy a hitel-egyenértékesítési tényezőre saját becslést, az elismert pénzügyi biztosítékok és más elismert biztosítékok által – a volatilitási korrekció alkalmazása után – fedezett teljes kitettségérték (amennyiben releváns a mérlegen kívüli és belüli nettósítás után), minden egyes kitettségi osztályra külön-külön;

g) a kockázattal súlyozott kitettségértéket sztenderd módszer vagy belső minősítésen alapuló módszer alapján számító intézmények esetében a garanciák vagy hitelderivatívák által fedezett teljes kitettség (amennyiben releváns a mérlegen kívüli és belüli nettósítás után), minden egyes kitettségi osztályra külön-külön. A részvénykitettségi osztály esetében ez a követelmény a 155. cikkben szereplő valamennyi módszerre vonatkozik.

▼C2

454. cikk

A működési kockázat fejlett mérési módszerének alkalmazása

A működési kockázat szavatolótőke-követelményének kiszámítására a 321–324. cikkben meghatározott módszert alkalmazó intézmények kötelesek nyilvánosságra hozni az e kockázat csökkentésére alkalmazott biztosítások és a kockázati transzferre szolgáló egyéb mechanizmusok leírását.

455. cikk

A piaci kockázati belső modell alkalmazása

A tőkekövetelményt a 363. cikkel összhangban számító intézményeknek a következő információkat kell nyilvánosságra hozniuk:

a) az egyes érintett részportfóliók esetében:

   i. az alkalmazott modellek tulajdonságai;

   ii. amennyiben releváns, a járulékos nemteljesítési és átminősítési kockázatra, valamint a korreláció kereskedésre vonatkozó belső modellek esetében az alkalmazott módszertan és a belső modellel mért kockázatok, beleértve az intézmény által a likviditási horizontok meghatározásához használt módszer, az előírt megbízhatósági sztenderddel összhangban álló tőke értékelés eléréséhez használt módszertan és a modell validálásához használt módszer leírását is;

   iii. a részportfólióra alkalmazott stressz teszt leírása;

   iv. a belső modellek és modellezési folyamatok következetességének és pontosságának utótesztelésre és validálására alkalmazott módszer leírása;

b) az illetékes hatóság által adott engedély hatálya;

c) a 104. és 105. cikkben meghatározott követelményeknek való megfelelés mértékének és módszereinek leírása;

d) az alábbiak legmagasabb és legalacsonyabb értéke, valamint átlaga:

   i. a napi kockáztatott érték a tárgyidőszakban és az időszak végén;

   ii. a stressz helyzeti kockáztatott érték a tárgyidőszakban és az időszak végén;

   iii. a járulékos nemteljesítési és átminősítési kockázatnak, valamint a korreláció kereskedési portfólió egyedi kockázatának kockázati mérőszámai a tárgyidőszakban és az időszak végén;

▼C2

e) a 364. cikkben meghatározott szavatolótőke-követelmény elemei;

f) a járulékos nemteljesítési és átminősítési kockázatra, valamint a korreláció kereskedésre vonatkozó belső modellek alkalmazási körébe tartozó minden egyes részportfólió likviditási horizontjának súlyozott átlaga;

g) az adott nap végi kockáztatott érték összehasonlítása a portfólió értékének a következő munkanap végéig bekövetkezett egynapi változásával, a tárgyidőszakban feljegyzett jelentős túllépések elemzésével együtt.

KILENCEDIK RÉSZ

FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ JOGI AKTUSOK ÉS VÉGREHAJTÁSI AKTUSOK

456. cikk

Felhatalmazáson alapuló jogi aktusok

(1) A Bizottságot fel kell hatalmazni, hogy a 462. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a következőkre vonatkozóan:

a) a 4., 5., 142., 153., 192., 242., 272., 300., 381. és 411. cikkben rögzített fogalom-meghatározások pontosítása e rendelet egységes alkalmazásának biztosítása érdekében;

b) a 4., 5., 142., 153., 192., 242., 272., 300., 381. és 411. cikkben rögzített fogalom-meghatározások pontosítása a pénzügyi piaci fejleményeknek e rendelet alkalmazásában történő figyelembevétele céljából;

c) a kitettségi osztályok 112. és 147. cikkben foglalt listájának módosítása a pénzügyi piaci fejlemények figyelembevétele céljából;

d) a 123. cikk c) pontjában, a 147. cikk (5) bekezdésének a) pontjában, a 153. cikk (4) bekezdésében, valamint a 162. cikk (4) bekezdésében meghatározott összeg az infláció hatásának figyelembevétele céljából;

e) a mérlegen kívüli tételek I. és II. mellékletben szereplő felsorolása és osztályozása a pénzügyi piaci fejlemények figyelembevétele céljából;

f) a befektetési vállalkozásoknak a 95. cikk (1) bekezdésében és a 96. cikk (1) bekezdésében szereplő kategóriáinak a kiigazítása a pénzügyi piaci fejlemények figyelembevétele érdekében;

g) a 97. cikkben megállapított követelmény pontosítása e rendelet egységes alkalmazásának biztosítása érdekében;

h) az e rendelet 301–311. cikke szerinti és a 648/2012/EU rendelet 50a–50d. cikke szerinti tőkekövetelmény módosítása a központi szerződő felekkel szembeni kitettségekre vonatkozó nemzetközi standardok alakulása vagy módosítása figyelembetétele érdekében;

▼C2

i) a 400. cikkben meghatározott mentességekre vonatkozóan előírt feltételek pontosítása;

j) a 429. cikk (2) bekezdésében említett tőkeáttételi mutató kiszámításához használandó tőkemennyiség és teljes kitettségi mérőszám módosítása annak érdekében, hogy a 430. cikk (1) bekezdésével összhangban elkészített jelentés alapján felfedett hiányosságokat korrigálni lehessen, mielőtt az intézményeknek a 451. cikk (1) bekezdésének a) pontjában rögzítettek szerint nyilvánosságra kell hozniuk a tőkeáttételi mutatót.

(2) Az EBH monitorozza a hitelértékelés-korrekciós kockázat szavatolótőke-követelményét, és 2015. január 1-jéig jelentést nyújt be a Bizottságnak. A jelentésben értékelést nyújt különösen:

a) a hitelértékelési korrekció kockázatának egy arra vonatkozó külön tőkekövetelmény formájában való kezeléséről, egybevetve ezt a hitelértékelési korrekció kockázatának a piaci kockázati kereten belüli, annak egyik komponenseként való kezelésével;

b) a hitelértékelési korrekció kockázatára vonatkozó tőkekövetelmény hatályáról, beleértve a 482. cikkben foglalt mentességet is;

c) az elismert fedezeti ügyletekről;

d) a hitelértékelési korrekció kockázatához kapcsolódó tőkekövetelmények számításáról.

A Bizottságot arra is fel kell hatalmazni, hogy az említett jelentés alapján, amennyiben annak megállapításai szerint erre szükség van, a 462. cikk alapján felhatalmazáson alapuló jogi aktus útján módosítsa az ezekre az elemekre vonatkozó 381. cikket, a 382. cikk (1) és (3) bekezdését és a 383–386. cikket.

457. cikk

Technikai kiigazítások és korrekciók

A Bizottság felhatalmazást kap, hogy a 462. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a következő rendelkezések nem alapvető fontosságú elemeinek technikai kiigazítására és korrekciójára az új pénzügyi termékek vagy tevékenységek kapcsán felmerülő fejlemények figyelembevétele céljából, valamint a pénzügyi szolgáltatásokra és a számvitelre vonatkozó más uniós jogalkotási aktusokban (köztük az 1606/2002/EK rendeleten alapuló számviteli standardokban) az e rendelet elfogadását követően bekövetkező változásoknak megfelelő kiigazítására:

a) a hitelkockázatra vonatkozó, a 111–134. cikkben, valamint a 143–191. cikkben rögzített szavatolótőke-követelmények;

b) a 193–241. cikk szerinti hitelkockázat-mérséklés hatásai;

c) az értékpapírosítás 243–266. cikkben rögzített szavatolótőke-követelményei;

▼C2

d) a patnerkockázatra vonatkozó, 272–311. cikk szerinti szavatolótőke-követelmények;

e) a működési kockázat 315–324. cikkben rögzített szavatolótőke-követelményei;

f) a piaci kockázat 325–377. cikkben rögzített szavatolótőke-követelményei;

g) a kiegyenlítési kockázat 378. és 379. cikkben rögzített szavatolótőke-követelményei;

h) a hitelértékelés-korrekciós kockázat 383., 384. és 386. cikkben rögzített szavatolótőke-követelményei;

i) a második rész és a 99. cikk követelményei kizárólag az uniós jogszabályokat figyelembe vevő számviteli standardok vagy követelmények változásainak eredményeként.

458. cikk

A tagállamok szintjén azonosított makroprudenciális vagy rendszerszintű kockázatok

(1) Minden tagállam kijelöli az e cikk alkalmazásáért felelős hatóságot. Ez a hatóság az illetékes hatóság vagy a kijelölt hatóság.

(2) Amikor az (1) bekezdésnek megfelelően meghatározott hatóság olyan változást észlel a pénzügyi rendszerbeli makroprudenciális vagy rendszerszintű kockázatok intenzitásában, amely jelentős negatív következményekkel járhat az adott tagállam pénzügyi rendszerére és reálgazdaságára nézve, és amely az említett hatóság megítélése szerint szigorúbb nemzeti intézkedésekkel jobban kezelhető, akkor erről értesítenie kell az Európai Parlamentet, a Tanácsot, a Bizottságot, az ERKT-t és az EBH-t, valamint be kell nyújtania részükre az alábbiak mindegyikére vonatkozó releváns mennyiségi vagy minőségi bizonyítékokat:

a) a makroprudenciális vagy rendszerszintű kockázat intenzitásában bekövetkezett változások;

b) annak indokolása, hogy e változások miért jelenthetnek veszélyt a tagállami szintű pénzügyi stabilitásra nézve;

c) annak indokolása, hogy e rendelet 124. és 164. cikke, illetve a 2013/36/EU irányelv 101., 103., 104., 105., 133. és 136. cikke – ezen intézkedések relatív hatékonyságát is figyelembe véve – miért nem jelent megfelelő megoldást a feltárt makroprudenciális vagy rendszerszintű kockázatok kezelésére;

d) a kockázat intenzitásában bekövetkezett változások enyhítését célzó, a tagállami szinten engedélyezett intézményeknek vagy azok valamely alcsoportjának címzett nemzeti intézkedéstervezetek, az alábbiakra vonatkozóan:

i. a szavatolótőke 92. cikkben előírt szintje;

ii. a 392. cikkben és a 395–403. cikkben meghatározott, nagykockázat-vállalásra vonatkozó követelmények;

▼C2

iii. a 431–455. cikkben meghatározott nyilvánosságra hozatali követelmények; vagy

iv. a tőkefenntartási puffer 2013/36/EU irányelv 129. cikkében meghatározottak szerinti szintje;

v. a hatodik részben foglaltak szerinti likviditási követelmények;

vi. a lakóingatlanok és kereskedelmi ingatlanok piacán jelentkező eszközbuborékok kezelését célzó kockázati súlyok;

vii. a pénzügyi szektoron belüli kitettségek;

e) magyarázat arra vonatkozóan, hogy az (1) bekezdésnek megfelelően meghatározott hatóság az adott intézkedéstervezetet miért tartja a helyzet kezelése szempontjából alkalmasnak, hatásosnak és arányosnak; és

f) annak értékelése, hogy az intézkedéstervezetek az érintett tagállam rendelkezésére álló információk alapján milyen valószínűsíthető kedvező vagy kedvezőtlen hatással fognak járni a belső piacra nézve.

(3) Az (1) bekezdésnek megfelelően meghatározott hatóságok abban az esetben, ha e cikkel összhangban engedélyt kapnak a nemzeti intézkedések alkalmazására, az összes releváns információval ellátják a többi tagállam illetékes, vagy kijelölt hatóságát.

(4) A (2) bekezdés d) pontjában említett nemzeti intézkedéstervezeteket elutasító végrehajtási aktus elfogadására vonatkozó hatáskört a Tanácsra kell ruházni, amely a Bizottság javaslata alapján minősített többséggel határoz.

Az ERKT és az EBH a (2) bekezdésben említett értesítés kézhezvételétől számított egy hónapon belül véleményezi a Tanács, a Bizottság és az adott tagállam számára az említett bekezdésben említett szempontokat.

A második albekezdésben említett véleményeknek a lehető legnagyobb mértékben történő figyelembevétele mellett, valamint ha szilárd, meggyőző és részletes bizonyítékokkal alátámasztható, hogy az intézkedés olyan negatív hatást gyakorol a belső piacra, amely meghaladja a feltárt makroprudenciális, vagy rendszerszintű kockázatok csökkentéséből eredő pénzügyi stabilitás előnyeit, akkor a Bizottság egy hónapon belül a javasolt nemzeti intézkedéstervezeteket elutasító végrehajtási aktusra irányuló javaslatot terjeszthet a Tanács elé.

Ha azonban a Bizottság az említett egy hónapos határidőn belül nem terjeszt elő ilyen javaslatot, akkor az érintett tagállam legfeljebb két éves időtartamra vagy a makroprudenciális vagy rendszerszintű kockázatok megszűnéséig – amennyiben ez következik be korábban – késlekedés nélkül elfogadhatja az intézkedéstervezeteket.

A Tanács a Bizottság javaslatáról annak kézhezvételétől számított egy hónapon belül határoz, és megadja a nemzeti intézkedéstervezetek elutasítására, illetve jóváhagyására vonatkozó indokait.

▼C2

A Tanács csak abban az esetben utasíthatja el a nemzeti intézkedéstervezeteket, ha úgy ítéli meg, hogy egy, vagy több alábbi feltétel nem teljesül:

a) a makroprudenciális vagy rendszerszintű kockázatok intenzitásában bekövetkezett változások jellegüknél fogva nemzeti szinten fenyegetést jelentenek a pénzügyi stabilitásra nézve;

b) e rendelet 124. és 164. cikke, illetve a 2013/36/EU irányelv 101., 103., 104., 105., 133. és 136. cikke – ezen intézkedések relatív hatékonyságát is figyelembe véve – nem jelent megfelelő megoldást a feltárt makroprudenciális vagy rendszerszintű kockázatok kezelésére;

c) a nemzeti intézkedéstervezetek alkalmasabbak a feltárt makroprudenciális vagy rendszerszintű kockázat kezelésére, és nem járnak aránytalan mértékű negatív hatásokkal más tagállamokban vagy az Unió egészében a pénzügyi rendszer egészére vagy egy részére nézve, akadályt képezve ezáltal a belső piac működése szempontjából;

d) az adott probléma csak egy tagállamban merült fel; és

e) a kockázatokat nem kezelték más, e rendeletben vagy a 2013/36/EU irányelvben foglalt intézkedésekkel.

A Tanács értékelésének figyelembe kell vennie az ERKT és az EBH véleményét, és az (1) bekezdésnek megfelelően kijelölt hatóságok által a (2) bekezdéssel összhangban benyújtott bizonyítékokon kell alapulnia.

Ha azonban a Tanács a javaslat Bizottság általi kézhezvételétől számított egy hónapon belül nem fogad el a nemzeti intézkedéstervezetek elutasításáról szóló végrehajtási jogi aktust, akkor a tagállam legfeljebb két éves időtartamra vagy a makroprudenciális vagy rendszerszintű kockázatok megszűnéséig – amennyiben ez következik be korábban – alkalmazhatja az intézkedéseket.

(5) A többi tagállam elismerheti az ezzel a cikkel összhangban meghatározott intézkedéseket, és az intézkedések alkalmazására felhatalmazott tagállamban lévő fióktelepei tekintetében alkalmazhatja azokat.

(6) Amikor a tagállamok elismerik az ezzel a cikkel összhangban meghatározott intézkedéseket, akkor erről értesítik a Tanácsot, a Bizottságot, az EBH-t, az ERKT-t és az intézkedések alkalmazására felhatalmazott tagállamot.

(7) A tagállamok, amikor arról határoznak, hogy elismerjék-e az ezzel a cikkel összhangban meghatározott intézkedéseket, figyelembe veszik a (4) bekezdésben foglalt kritériumokat.

(8) Az intézkedések alkalmazására felhatalmazott tagállam felkérheti az ERKT-t, hogy adjon ki az 1092/2010/EU rendelet 16. cikke szerinti ajánlást egy vagy több olyan tagállam számára, amelyek nem ismerik el az intézkedéseket.

▼C2

(9) A tagállam a (4) bekezdés szerinti engedélyezés időtartamának lejárta előtt az ERKT-vel és az EBH-val konzultálva megvizsgálja a helyzetet, és az eredmény alapján a (4) bekezdésben említett eljárással összhangban új határozatot hozhat arról, hogy a nemzeti szintű intézkedések alkalmazása meghosszabbítható-e további egy évvel. A Bizottság az első meghosszabbítást követően az ERKT-vel és az EBH-val konzultálva legalább évente megvizsgálja a helyzetet.

(10) A (3)–(9) bekezdésben meghatározott eljárástól eltérve a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy az e rendeletben foglaltakon túl legfeljebb 25 %-kal növeljék a kockázati súlyokat a (2) bekezdés d) pontjának vi. és vii. alpontjában meghatározott kitettségek tekintetében, a 395. cikkben előírt nagykockázat-vállalási korlátot pedig legfeljebb 15 %-kal csökkentsék legfeljebb két éves időtartamra vagy a makroprudenciális vagy rendszerszintű kockázatok megszűnéséig – amennyiben ez következik be korábban –, feltéve ha teljesülnek az e cikk (2) bekezdésében említett feltételek és értesítési követelmények.

459. cikk

Prudenciális követelmények

A Bizottságot fel kell hatalmazni, hogy – különösen az ERKT, illetve az EBH ajánlására vagy véleménye alapján – a 462. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyekben egyéves időtartamra szigorúbb prudenciális követelmények alkalmazását írja elő az olyan kitettségekre vonatkozóan, amelyek esetében ez szükséges a mikro- és makroprudenciális kockázatintenzitás olyan változásainak kezeléséhez, amelyek az Unióban vagy az Unión kívül bekövetkezett, minden tagállamot érintő piaci folyamatokból erednek, és amely kockázatok kezelésére az e rendelet és a 2013/36/EU irányelv által biztosított eszközök nem elégségesek, a következők vonatkozásában:

a) a szavatolótőke 92. cikkben előírt szintje;

b) a 392. cikkben és a 395–403. cikkben meghatározott, nagykockázat-vállalásra vonatkozó követelmények;

c) a 431–455. cikkben meghatározott nyilvánosságra hozatali követelmények.

A Bizottság – az ERKT támogatásával – legalább évenként jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak azokról a piaci folyamatokról, amelyek kapcsán az e cikk alkalmazására lehet szükség.

460. cikk

Likviditás

(1) A Bizottságot fel kell hatalmazni, hogy a 462. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el a 412. cikk (1) bekezdésében foglalt általános követelmény pontosítása céljából. Az e rendelkezésnek megfelelően elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusnak a hatodik rész II. címének és a III. mellékletnek megfelelően jelentendő tételeket kell alapul vennie, és pontosan meg kell határoznia, hogy az illetékes hatóságoknak milyen körülmények esetén kell speciális be- és kiáramlási szinteket alkalmazniuk a hitelintézetekre azon specifikus kockázatok kezeléséhez, amelyeknek ez utóbbiak ki vannak téve, továbbá tiszteletben kell tartania a (2) bekezdésben meghatározott határértékeket.

▼C2

(2) A 412. cikkben említett likviditásfedezeti követelményt fokozatosan kell bevezetni az alábbi ütemezés szerint:

a) 2015-ben a likviditásfedezeti követelmény 60 %-a;

b) 2016. január 1-jétől a 70 %-a.

c) 2017. január 1-jétől a 80 %-a.

d) 2018. január 1-jétől a 100 %-a.

Ebből a célból a Bizottságnak figyelembe kell vennie az 509. cikk (1), (2) és (3) bekezdésében említett jelentéseket és a nemzetközi fórumokon kidolgozott nemzetközi előírásokat, valamint az uniós sajátosságokat is.

A Bizottság 2014. június 30-ig elfogadja az (1) bekezdésben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktust. A szóban forgó felhatalmazáson alapuló jogi aktusnak 2014. december 31-ig hatályba kell lépnie, de alkalmazására csak 2015. január 1-jétől kerülhet sor.

461. cikk

A likviditásfedezeti követelmény fokozatos bevezetésének vizsgálata

(1) Az EBH az ERKT-val folytatott konzultációt követően 2016. június 30-ig jelentést nyújt be a Bizottsághoz arról, hogy szükséges-e módosítani a likviditásfedezeti követelménynek a 460. cikk (2) bekezdésében meghatározottak szerinti fokozatos bevezetését. Ennek elemzése során kellően figyelembe kell venni a piac és a nemzetközi szabályozás területén bekövetkezett fejleményeket, valamint az uniós sajátosságokat is.

Az EBH jelentésében különösen megvizsgálja a 100 %-os kötelező likviditásfedezeti minimumkövetelmények 2019. január 1-jéig tartó esetleges késleltetett bevezetését. A jelentésben figyelembe kell venni az 509. cikk (1) bekezdésében említett éves jelentéseket, a vonatkozó piaci adatokat, valamint az összes illetékes hatóság ajánlásait.

(2) A Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy amennyiben a piaci és egyéb fejlemények szükségessé teszik, a 462. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el a 460. cikkben említett fokozatos bevezetés módosítása érdekében és 2019-ig elhalassza a 412. cikk (1) bekezdésében szereplő 100 %-os kötelező likviditásfedezeti minimumkövetelmény bevezetését, és a likviditásfedezeti követelményre vonatkozóan 2018-ban 90 %-os kötelező minimumkövetelményt alkalmazzon.

A halasztás szükségességének megítéléséhez a Bizottság figyelembe veszi az (1) bekezdésben említett jelentést és vizsgálatot.

Az e szerint a cikk szerint elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok nem alkalmazhatók 2018. január 1. előtt, és 2017. június 30-án hatályba lépnek.

▼C2

462. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit e cikk tartalmazza.

(2) A 456–460. cikkben említett felhatalmazás 2013. június 28-tól határozatlan időtartamra szól.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 456–460. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott hatáskörökre vonatkozó felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való közzétételét követő napon vagy a határozatban megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat a már hatályos, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét nem érinti.

(4) Amint a Bizottság elfogad egy felhatalmazáson alapuló jogi aktust, erről egyidejűleg tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(5) A 456–460. cikk szerint elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlament és a Tanács jogi aktusról történő értesítését követő három hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emel ellene kifogást, illetve ha a fenti határidő lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács tájékoztatja a Bizottságot arról, hogy nem emel kifogást. Ezen időtartam az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére három hónappal meghosszabbodik.

463. cikk

Kifogás a szabályozástechnikai standardokkal szemben

Ha a Bizottság e rendelet alapján az EBH által benyújtott szabályozástechnikai standardtervezettel megegyező szabályozástechnikai standardot fogad el, akkor az az időszak, amelynek során az Európai Parlament és a Tanács kifogást emelhet a szabályozástechnikai standarddal szemben, az értesítés időpontjától számított egy hónap. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam egy hónappal meghosszabbítható. Az 1093/2010/EU rendelet 13. cikke (1) bekezdésének második albekezdéstől eltérve adott esetben még egy hónappal meghosszabbítható az az időszak, amelynek során az Európai Parlament, vagy a Tanács kifogást emelhet a szabályozástechnikai standarddal szemben.

464. cikk

Európai bankbizottság

(1) A Bizottságot a 2004/10/EK bizottsági határozattal [1] létrehozott európai bankbizottság segíti a végrehajtási aktusok elfogadása során. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet szerinti bizottságnak minősül.

[1] HL L 3,. 2004.1.7., 36. o.

▼C2

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

TIZEDIK RÉSZ

ÁTMENETI RENDELKEZÉSEK, JELENTÉSEK,FELÜLVIZSGÁLATOK ÉS MÓDOSÍTÁSOK

I. CÍM

ÁTMENETI RENDELKEZÉSEK

1. FEJEZET

Szavatolótőke-követelmény, valós értéken értékelt nem realizált nyereség és veszteség, levonások

1. szakasz

Szavatolótőke-követelmény

465. cikk

Szavatolótőke-követelmény

(1) A 92. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjától eltérve az intézményeknek a következő szavatolótőke-követelménynek kell megfelelniük a 2014. január 1 és 2014. december 31. közötti időszakban:

a) elsődleges alapvető tőkemegfelelési mutatójuk legalább egy 4 % és 4,5 % közötti adott érték;

b) ii. alapvető tőkemegfelelési mutatójuk legalább egy 5,5 % és 6 % közötti adott érték.

(2) Az illetékes hatóságok meghatározzák és közzéteszik az (1) bekezdésben rögzített tartományokon belül az elsődleges alapvető tőkemegfelelési mutatónak és az alapvető tőkemegfelelési mutatónak az intézmények által kötelezően elérendő vagy meghaladandó szintjét.

466. cikk

A nemzetközi pénzügyi beszámolási standard első alkalommal történő alkalmazása

A 24. cikk (2) bekezdésétől eltérve az illetékes hatóságok a szükséges belső folyamatok és a technikai követelmények bevezetése céljára 24 hónapos bevezetési időszakot engedélyeznek azon intézmények számára, amelyeknek első alkalommal kell elvégezniük az eszközök és a mérlegen kívüli tételek értékelését, valamint a szavatolótőke-elemek megállapítását az 1606/2002/EK rendelet alapján alkalmazandó nemzetközi számviteli standard szerint.

▼C2

2. szakasz

Valós értéken értékelt nem realizált nyereség és veszteség

467. cikk

Valós értéken értékelt nem realizált veszteség

(1) A 35. cikktől eltérve, az intézmények a 2014. január 1 és 2017. december 31. között elsődleges alapvető tőkeelemeik kiszámítása során a valós értéken értékelt eszközökhöz vagy kötelezettségekhez kapcsolódó, mérlegen belüli, nem realizált veszteségeket csak az előírt százalékos arányban veszik figyelembe, figyelmen kívül hagyva a 33. cikkben említett tételeket és minden egyéb, az eredménykimutatásban szereplő nem realizált veszteséget is.

(2) Az (1) bekezdés teljesítése céljából alkalmazandó százalékos aránynak a következő tartományokon belül kell lennie:

a) 20 %-tól 100 %-ig a 2014. január 1-től2014. december 31-ig tartó időszak alatt.

b) 40 %-tól 100 %-ig a 2015. január 1-jétől2015. december 31-ig tartó időszak alatt;

c) 60 %-tól 100 %-ig a 2016. január 1-jétől2016. december 31-ig tartó időszak alatt; és

d) 80 %-tól 100 %-ig a 2017. január 1-jétől2017. december 31-ig tartó időszak alatt.

Az (1) bekezdéstől eltérve, az illetékes hatóságok azokban az esetekben, amikor a 2014. január 1-t megelőzően ilyen eljárást alkalmaztak, engedélyezhetik az intézmények számára, hogy egyetlen szavatolótőkeelembe se foglalják bele a központi kormányzatokkal szembeni olyan kitettségeken nem realizált nyereségeket vagy veszteségeket, amelyek az EU által jóváhagyott IAS 39 nemzetközi számviteli standard szerint az „értékesíthető” kategóriába vannak besorolva.

A második albekezdésben meghatározott eljárást kell alkalmazni mindaddig, ameddig a Bizottság az 1606/2002/EK rendelet alapján elfogad egy rendeletet, amely jóváhagyja azt a nemzetközi pénzügyi beszámolási standardot, amely az IAS 39 helyébe lép.

(3) Az illetékes hatóságok meghatározzák és közzéteszik a (2) bekezdés a)–d) pontjában rögzített tartományokon belül az alkalmazandó százalékos arányt.

468. cikk

Valós értéken értékelt nem realizált nyereség

(1) A 35. cikktől eltérve, az intézményeknek a 2014. január 1 és 2017. december 31. között ki kell vonniuk elsődleges alapvető tőkeelemeik köréből a valós értéken értékelt eszközökhöz vagy kötelezettségekhez kapcsolódó, mérlegen belüli nem realizált nyereségek előírt százalékos aránynak megfelelő részét, figyelmen kívül hagyva a 33. cikkben említett tételeket és minden egyéb nem realizált nyereséget is, az olyan befektetési ingatlanhoz kapcsolódó nem realizált nyereségek kivételével, amelyek az eredménykimutatásban szerepelnek. Az így kapott maradványösszeget nem kell kivonni az elsődleges alapvető tőkeelemek köréből.

▼C2

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában az alkalmazandó százalékos aránynak 100 %-nak kell lennie a 2014. január 1-től2014. december 31-ig tartó időszak során, a későbbiekben pedig a következő tartományokon belül kell lennie:

a) 60 %-tól 100 %-ig a 2015. január 1-jétől2015. december 31-ig tartó időszak alatt;

b) 40 %-tól 100 %-ig a 2016. január 1-jétől2016. december 31-ig tartó időszak alatt;

c) 20 %-tól 100 %-ig a 2017. január 1-jétől2017. december 31-ig tartó időszak alatt.

2015. január 1-jétől, amennyiben az illetékes hatóság a 467. cikk alapján azt írja elő, hogy az intézmények elsődleges alapvető tőkéjük számításakor a valós értéken értékelt nem realizált veszteségük 100 %-át vegyék figyelembe, akkor az illetékes hatóság engedélyezheti az intézményeknek azt is, hogy a számítás során a valós értéken értékelt nem realizált nyereségük 100 %-át figyelembe vegyék.

2015. január 1-jétől, amennyiben az illetékes hatóság a 467. cikk alapján azt írja elő, hogy az intézmények elsődleges alapvető tőkéjük számításakor a valós értéken értékelt nem realizált veszteségük egy részét figyelembe vegyék, nem írhat elő a nem realizált nyereségekre vonatkozóan olyan százalékos arányt e cikk (2) bekezdése alkalmazásában, amely a nem realizált nyereségeknek olyan, az elsődleges alapvető tőke számításakor figyelembe vett százalékát eredményezi, amely meghaladja a 467. cikk alapján a nem realizált veszteségekre előírt százalékos arányt.

(3) Az illetékes hatóságok a (2) bekezdés a)–c) pontjában rögzített tartományokon belül meghatározzák és közzéteszik azt a százalékos arányt, amely megadja, hogy a nem realizált nyereség mekkora része van kivonva az elsődleges alapvető tőkeelemek köréből.

(4) A 33. cikk (1) bekezdése c) pontjától eltérve a 2013. január 1-jétől2017. december 31-ig tartó időszak alatt az intézmények nem vehetik figyelembe szavatolótőkéjükben az intézmények saját hitelkockázatában bekövetkezett változásokból eredő, a származtatott ügyletekből eredő kötelezettségeiken keletkező, valósérték-növekedéseknek és -csökkenéseknek a 478. cikk szerint meghatározott alkalmazandó százalékos arányát. Az intézmény saját hitelkockázatában bekövetkezett változásokból eredő valósérték-csökkenésekre alkalmazott százalékos arány nem haladhatja meg az intézmény saját hitelkockázatában bekövetkezett változásokból eredő valósérték-növekedésekre alkalmazott százalékos arányt.

3. szakasz

Levonások

1. alszakasz

Levonások az elsődleges alapvető tőkeelemekből

469. cikk

Levonások az elsődleges alapvető tőkeelemekből

(1) A 36. cikk (1) bekezdésétől eltérve a 2014. január 1-től2017. december 31-ig tartó időszakban a következő előírások alkalmazandók:

▼C2

a) az intézményeknek az elsődleges alapvető tőkeelemekből le kell vonniuk a 36. cikk (1) bekezdésének a)–h) pontja szerint levonandó összegeknek a 478. cikk szerinti, százalékban előírt részét, kivéve a jövőbeni nyereségtől függően érvényesíthető, átmeneti különbözetekből eredő halasztott adóköveteléseket;

b) az intézményeknek a 36. cikk (1) bekezdésének a)–h) pontja szerint levonandó tételek maradványösszegeire alkalmazniuk kell a 472. cikkben rögzített vonatkozó rendelkezéseket, kivéve a jövőbeni nyereségtől függően érvényesíthető, átmeneti különbözetekből eredő halasztott adóköveteléseket;

c) az intézményeknek a 470. cikk alkalmazását követően le kell vonniuk az elsődleges alapvető tőkeelemekből a 36. cikk (1) bekezdésének c) és i) pontja szerint levonandó teljes összegnek a 478. cikk szerinti, százalékban meghatározott részét;

d) az intézményeknek a 470. cikk alkalmazását követően a 36. cikk (1) bekezdésének c) és i) pontja szerint levonandó tételek teljes maradványösszegére értelemszerűen alkalmazniuk kell a 472. cikk (5) vagy (11) bekezdésében foglalt követelményeket.

(2) Az intézményeknek úgy kell meghatározniuk az (1) bekezdés d) pontjában említett teljes maradványösszeg azon részét, amely a 472. cikk (4) bekezdésének tárgyát képezi, hogy elosztják az e bekezdés a) pontjában meghatározott összeget a b) pontjában meghatározott összeggel:

a) a 470. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett, jövőbeni nyereségtől függően érvényesíthető és átmeneti különbözetekből eredő halasztott adókövetelések összege;

b) a 470. cikk (2) bekezdésének a) és b) pontjában említett tételek összege.

(3) Az intézményeknek úgy kell meghatározniuk az (1) bekezdés d) pontjában említett teljes maradványösszeg azon részét, amely a 472. cikk (11) bekezdésének tárgyát képezi, hogy elosztják az e bekezdés a) pontjában meghatározott összeget a b) pontjában meghatározott összeggel:

a) a 470. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett, az intézmény közvetlen vagy közvetett tulajdonában lévő elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok összege;

b) a 470. cikk (2) bekezdésének a) és b) pontjában említett tételek összege.

470. cikk

Mentesség az elsődleges alapvető tőkeelemekből való levonás alól

(1) E cikk alkalmazásában az érintett elsődleges alapvető tőkeelemek az intézménynek a 32–35. cikk rendelkezéseinek alkalmazását, valamint a 36. cikk (1) bekezdésének a)–h), továbbá k) ii–v. és l) pontja szerinti levonásokat követően kiszámított elsődleges alapvető tőkeelemeit foglalják magukban, kivéve a jövőbeli nyereségtől függően érvényesíthető, átmeneti különbözetekből eredő halasztott adóköveteléseket.

▼C2

(2) A 48. cikk (1) bekezdésétől eltérve az intézményeknek a 2014. január 1 és 2017. december 31. közötti időszakban nem kell levonniuk az e bekezdés a) és b) pontjában felsorolt tételeket, amennyiben azok aggregált összege nem haladja meg az intézmény érintett elsődleges alapvető tőkeelemeinek 15 %-át:

a) a jövőbeli nyereségtől függően érvényesíthető, átmeneti különbözetekből eredő halasztott adókövetelések, amennyiben azok aggregált összege nem haladja meg az intézmény érintett elsődleges alapvető tőkeelemeinek 10 %-át;

b) ha az intézménynek jelentős befektetése van egy pénzügyi ágazatbeli szervezetben, az adott szervezet által kibocsátott, az intézmény közvetlen, közvetett és szintetikus módon tulajdonában lévő elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok állománya, amennyiben azok aggregált összege nem haladja meg az érintett elsődleges alapvető tőkeelemek 10 %-át.

(3) A 48. cikk (4) bekezdésétől eltérően, a levonás alól az e cikk (2) bekezdése értelmében mentesített tételek kockázati súlya 250 %. Az e cikk (2) bekezdése b) pontjában említett tételekre értelemszerűen a harmadik rész IV. címében foglalt követelmények alkalmazandók.

471. cikk

Mentesség a biztosítókban lévő tulajdoni részesedésnek az elsődleges alapvető tőkeelemekből való levonása alól

(1) A 49. cikk (1) bekezdésétől eltérve, a 2014. január 1-től2022. december 31-ig tartó időszak alatt az illetékes hatóságok engedélyezhetik az intézmények számára, hogy ne vonják le a biztosítókban, viszontbiztosítókban és biztosítási holding társaságokban meglévő tulajdoni részesedésüket, amennyiben az alábbi feltételek teljesülnek:

a) a 49. cikk (1) bekezdésének a), c) és e) pontjában szereplő feltételek;

b) az illetékes hatóságok megfelelőnek tartják a kockázatellenőrzési szintet és a pénzügyi elemzési eljárásokat, amelyeket az intézmény kifejezetten a vállalkozásban vagy holding társaságban meglévő befektetés felügyelete érdekében fogadott el;

c) az intézmény biztosítóban, viszontbiztosítóban vagy biztosítási holding társaságban meglévő tulajdoni részesedése nem haladja meg a szóban forgó biztosító által a 2012. december 31-i állapot szerint, valamint a 2013. január 1-je és 2022. december 31. közötti időszakban kibocsátott elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok 15 %-át;

d) a levonásra nem kerülő tulajdoni részesedés összege nem haladja meg a biztosítóban, viszontbiztosítóban vagy biztosítási holding társaságban 2012. december 31-i állapot szerinti elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokban lévő részesedés összegét;

▼C2

(2) Az (1) bekezdésnek megfelelően levonásra nem kerülő tulajdoni részesedéseket kitettségeknek kell tekinteni és 370 %-os kockázati súllyal kell figyelembe venni.

472. cikk

Az elsődleges alapvető tőkéből le nem vont tételek

(1) A 33. cikk (1) bekezdésének c) pontjától és a 36. cikk (1) bekezdésének a)–i) pontjától eltérve, az intézményeknek a 2014. január 1-től2017. december 31-ig tartó időszak alatt e cikket kell alkalmazniuk a 468. cikk (4) bekezdésében, illetve a 469. cikk (1) bekezdésének b), illetve d) pontjában említett tételek maradványösszegeire.

(2) Az intézménynek a származtatott ügyletekből eredő kötelezettségeiből származó, saját hitelkockázatához kapcsolódó értékhelyesbítésének maradványösszege nem levonható.

(3) Az intézményeknek a következő előírásokat kell alkalmazniuk a folyó üzleti év 36. cikke (1) bekezdésének a) pontjában említett veszteségeinek maradványösszegére:

a) a jelentős veszteségek levonandók az alapvető tőkeelemekből;

b) a nem jelentős veszteségek nem vonandók le.

(4) Az intézményeknek le kell vonniuk az alapvető tőkeelemekből a 36. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett immateriális javakat.

(5) A 36. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett halasztott adókövetelések maradványösszege nem vonandó le, és 0 %-os kockázati súly alkalmazandó rá.

(6) A 36. cikk (1) bekezdésének d) pontjában említett tételek maradványösszege fele részben az alapvető tőkeelemekből, fele részben a járulékos tőkeelemekből vonandó le.

(7) A 36. cikk (1) bekezdésének e) pontjában említett, szolgáltatással meghatározott nyugdíjalapban lévő eszközök maradványösszege nem vonandó le a szavatolótőke egyik eleméből sem, és olyan mértékben kell figyelembe venni az elsődleges alapvető tőkeelemek között, amilyen mértékben az összeget a 2006/48/EK irányelv 57. cikkének a)–ca) pontját átültető nemzeti rendelkezések alapvető tőkeként ismerték volna el.

(8) Az intézményeknek a következő előírásokat kell alkalmazniuk a tulajdonukban lévő, a 36. cikk (1) bekezdésének f) pontjában említett saját elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok állományának maradványösszegére:

a) a közvetlen tulajdonban lévő állomány összege levonandó az alapvető tőkeelemekből;

▼C2

b) a közvetett és szintetikus módon tulajdonban lévő állomány összege, ideértve azon saját elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokat is, amelyek megvásárlására az intézményt meglévő vagy függő szerződéses kötelezettsége kötelezheti, nem vonandó le, és értelemszerűen a harmadik rész II. címének 2. vagy 3. fejezete szerinti kockázati súlyok, valamint a harmadik rész IV. címében foglalt követelmények alkalmazandók rá.

(9) Az intézményeknek a következő rendelkezéseket kell alkalmazniuk a közvetlen vagy közvetett tulajdonukban lévő, pénzügyi ágazatbeli szervezet által kibocsátott elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok állományának maradványösszegére, amennyiben az intézménynek a 36. cikk (1) bekezdésének g) pontja szerinti kereszttulajdonlási viszonyban áll e szervezettel:

a) amennyiben az intézménynek nincs jelentős befektetése az adott pénzügyi ágazatbeli szervezetben, az intézmény tulajdonában lévő, a szervezet által kibocsátott elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok állományának összege a 36. cikk (1) bekezdésének h) pontja alá tartozóként kezelendő;

b) amennyiben az intézménynek jelentős befektetése van az adott pénzügyi ágazatbeli szervezetben, az intézmény tulajdonában lévő, a szervezet által kibocsátott elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok állományának összege a 36. cikk (1) bekezdésének i) pontja alá tartozóként kezelendő.

(10) Az intézményeknek a következő előírásokat kell alkalmazniuk a 36. cikk (1) bekezdésének h) pontjában említett tételek maradványösszegére:

a) a közvetlen tulajdonban lévő állományhoz kapcsolódó, levonandó összegeket fele részben az alapvető tőkeelemekből, fele részben a járulékos tőkeelemekből kell levonni;

b) a közvetett és szintetikus módon tulajdonban lévő állományhoz kapcsolódó összegek nem vonandók le, és értelemszerűen a harmadik rész II. címének 2. vagy 3. fejezete szerinti kockázati súlyok, valamint a harmadik rész IV. címében foglalt követelmények alkalmazandók rájuk.

11. Az intézményeknek a következő előírásokat kell alkalmazniuk a 36. cikk (1) bekezdésének i) pontjában említett tételek maradványösszegére:

a) a közvetlen tulajdonban lévő állományhoz kapcsolódó, levonandó összegeket fele részben az alapvető tőkeelemekből, fele részben a járulékos tőkeelemekből kell levonni;

b) a közvetett és szintetikus módon tulajdonban lévő állományhoz kapcsolódó összegek nem vonandók le, és értelemszerűen a harmadik rész II. címének 2. vagy 3. fejezete szerinti kockázati súlyok, valamint a harmadik rész IV. címében foglalt követelmények alkalmazandók rájuk.

▼C2

473. cikk

Módosítások bevezetése az IAS 19 nemzetközi számviteli standardba

(1) A 481. cikktől eltérve a 2014. január 1-től2018. december 31-ig tartó időszak alatt az illetékes hatóságok engedélyezhetik azoknak az intézményeknek, amelyek a beszámolójukat az 1606/2002/EK rendelet 6. cikkének (2) bekezdésében rögzített eljárással összhangban elfogadott nemzetközi számviteli standardoknak megfelelően készítik el, hogy az elsődleges alapvető tőkéjükhöz hozzáadják az e cikk (2), illetve (3) bekezdése szerinti alkalmazandó összeg és a (4) bekezdés szerinti tényező szorzatát.

(2) Az alkalmazandó összeg kiszámításához az a) pont szerinti összegből le kell vonni a b) pont szerinti összeget:

a) az intézményeknek az 1205/2011/EU rendelettel ([1]) módosított1126/2008/EK rendelet ([2]) szerint meg kell határozniuk a szolgáltatással meghatározott nyugdíjalapjukban vagy adott esetben programjukban lévő eszközök értékét. Az intézményeknek ezt követően ezen eszközök értékéből le kell vonniuk az ugyanezen alapok vagy programok szerinti, ugyanezen számviteli szabályok szerinti megállapított kötelezettségeik értékét;

b) az intézményeknek az 1126/2008/EK rendeletben szereplő szabályok szerint kell meghatározniuk a szolgáltatással meghatározott nyugdíjat nyújtó alapjukban vagy adott esetben programjukban lévő eszközök értékét. Az intézményeknek ezt követően ezen eszközök értékéből le kell vonniuk az ugyanezen alapok vagy programok szerinti, ugyanezen számviteli szabályok szerinti megállapított kötelezettségeik értékét.

(3) A (2) bekezdés szerint megállapított összeg nem haladhatja meg azt az összeget, amelyet 2014. január 1-t megelőzően a 2006/48/EK irányelvet átültető nemzeti rendelkezések szerint nem szükséges levonni a szavatolótőkéből, amennyiben e nemzeti átültető rendelkezések esetében az adott tagállamban az ezen rendelet 481. cikkének rendelkezései alkalmazhatók lennének.

(4) A következő tényezőket kell alkalmazni:

a) a 2014. január 1 és 2014. december 31. közötti időszakban 1:

b) a 2015. január 1-jétől2015. december 31-ig tartó időszak alatt 0,8;

c) a 2016. január 1-jétől2016. december 31-ig tartó időszak alatt 0,6;

([1]) A Bizottság 1205/2011/EU rendelete (2011. november 22.) az 1606/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel összhangban egyes nemzetközi számviteli standardok elfogadásáról szóló 1126/2008/EK rendeletnek az IFRS 7 nemzetközi pénzügyi beszámolási standard tekintetében történő módosításáról (HL L 305., 2011.11.23., 16. o.)

([2]) A Bizottság 1126/2008/EK rendelete (2008. november 3.) az 1606/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel összhangban egyes nemzetközi számviteli standardok elfogadásáról (HL L 320., 2008.11.29., 1. o.)

▼C2

d) a 2017. január 1-jétől2017. december 31-ig tartó időszak alatt 0,4;

e) a 2018. január 1-jétől2018. december 31-ig tartó időszak alatt 0,2.

(5) Az intézményeknek a közzétett pénzügyi kimutatásokban nyilvánosságra kell hozniuk a (2) bekezdés szerinti eszközök és források értékét.

2. alszakasz

Levonások a kiegészítő alapvető tőkeelemekből

474. cikk

Levonások a kiegészítő alapvető tőkeelemekből

Az 56. cikktől eltérve a 2014. január 1-től2017. december 31-ig tartó időszak során a következő előírások alkalmazandók:

a) az intézményeknek a kiegészítő alapvető tőkeelemekből le kell vonniuk az 56. cikk szerint levonandó összegeknek a 478. cikk szerinti, százalékban meghatározott részét;

b) az intézményeknek az 56. cikk szerint levonandó tételek maradványösszegére a 475. cikkben rögzített követelményeket kell alkalmazniuk.

475. cikk

A kiegészítő alapvető tőkeelemekből le nem vont tételek

(1) Az 56. cikktől eltérve, a 2014. január 1-től2017. december 31-ig tartó időszakban az e cikkben rögzített követelmények alkalmazandók a 474. cikk b) pontjában említett maradványösszegekre.

(2) Az intézményeknek a következő előírásokat kell alkalmazniuk az 56. cikk a) pontjában említett tételek maradványösszegére:

a) a közvetlen tulajdonban lévő saját kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumállomány könyv szerinti értékét le kell vonni az alapvető tőkeelemekből;

b) a közvetett és szintetikus módon tulajdonban lévő saját kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok állománya, ideértve az azon saját kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumokba való közvetett befektetéseket is, amelyek megvásárlására az intézményt meglévő vagy függő szerződéses kötelezettsége kötelezheti, nem vonandók le, és értelemszerűen a harmadik rész II. címének 2. vagy 3. fejezete szerinti kockázati súlyok, valamint a harmadik rész IV. címében foglalt követelmények alkalmazandók rájuk.

▼C2

(3) Az intézményeknek a következő előírásokat kell alkalmazniuk az 56. cikk b) pontjában említett tételek maradványösszegére:

a) amennyiben az intézménynek nincs jelentős befektetése azon pénzügyi ágazatbeli szervezetben, amellyel kereszttulajdonlási viszonyban áll, az intézmény közvetlen, közvetett és szintetikus módon tulajdonában lévő, e szervezet által kibocsátott kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok állománya az 56. cikk c) pontja alá tartozóként kezelendő;

b) amennyiben az intézménynek jelentős befektetése van azon pénzügyi ágazatbeli szervezetben, amellyel kereszttulajdonlási viszonyban áll, az intézmény közvetlen, közvetett és szintetikus módon tulajdonában lévő, e szervezet által kibocsátott kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok állománya az 56. cikk d) pontja alá tartozóként kezelendő.

(4) Az intézményeknek a következő előírásokat kell alkalmazniuk az 56. cikk c) és d) pontjában említett tételek maradványösszegére:

a) az 56. cikk c) és d) pontja értelmében levonandó közvetlen tulajdonban lévő állományhoz kapcsolódó összegeket fele részben az alapvető tőkeelemekből, fele részben a járulékos tőkeelemekből kell levonni;

b) az 56. cikk c) és d) pontja értelmében levonandó közvetett és szintetikus módon tulajdonban lévő állományhoz kapcsolódó összegek nem vonandók le, és értelemszerűen a harmadik rész II. címének 2. vagy 3. fejezete szerinti kockázati súlyok, valamint a harmadik rész IV. címében foglalt követelmények alkalmazandók rájuk.

3. alszakasz

Levonások a járulékos tőkeelemekből

476. cikk

Levonások a járulékos tőkeelemekből

A 66. cikktől eltérve a 2014. január 1-től2017. december 31-ig tartó időszak során a következő előírások alkalmazandók:

a) az intézményeknek a járulékos tőkeelemekből le kell vonniuk a 66. cikk szerint levonandó összegeknek a 478. cikk szerinti, százalékban meghatározott részét;

b) az intézményeknek a 477. cikkben rögzített követelményeket kell alkalmazniuk a 66. cikk szerint levonandó tételek maradványösszegére.

▼C2

477. cikk

Levonások a járulékos tőkeelemekből

(1) A 66. cikktől eltérve, a 2014. január 1 és 2017. december 31. közötti időszakban az e cikkben rögzített követelmények alkalmazandók a 476. cikk b) pontjában említett maradványösszegekre.

(2) Az intézményeknek a következőket kell alkalmazniuk a 66. cikk a) pontjában említett tételek maradványösszegére:

a) a közvetlen tulajdonban lévő saját járulékos tőkeinstrumentumok könyv szerinti értékét le kell vonni a járulékos tőkeelemekből;

b) a közvetett és szintetikus módon tulajdonban lévő saját járulékos tőkeinstrumentumok állománya, ideértve azon saját járulékos tőkeinstrumentumokat is, amelyek megvásárlására az intézményt meglévő vagy függő szerződéses kötelezettsége kötelezheti, nem vonandók le, és értelemszerűen a harmadik rész II. címének 2. vagy 3. fejezete szerinti kockázati súlyok, valamint a harmadik rész IV. címében foglalt követelmények alkalmazandók rájuk.

(3) Az intézményeknek a következő előírásokat kell alkalmazniuk a 66. cikk b) pontjában említett tételek maradványösszegére:

a) amennyiben az intézménynek nincs jelentős befektetése azon pénzügyi ágazatbeli szervezetben, amellyel kereszttulajdonlási viszonyban áll, az intézmény közvetlen, közvetett és szintetikus módon tulajdonában lévő, az említett szervezet által kibocsátott járulékos tőkeinstrumentumok állománya a 66. cikk c) pontja alá tartozóként kezelendő;

b) amennyiben az intézménynek jelentős befektetése van azon pénzügyi ágazatbeli szervezetben, amellyel kereszttulajdonlási viszonyban áll, az intézmény közvetlen, közvetett és szintetikus módon tulajdonában lévő, az említett pénzügyi ágazatbeli szervezet által kibocsátott járulékos tőkeinstrumentumok állománya a 66. cikk d) pontja alá tartozóként kezelendő.

(4) Az intézményeknek a következő előírásokat kell alkalmazniuk a 66. cikk c) és d) pontjában említett tételek maradványösszegére:

a) a 66. cikk c) és d) pontja értelmében levonandó közvetlen tulajdonban lévő állományhoz kapcsolódó összegeket fele részben az alapvető tőkeelemekből, fele részben a járulékos tőkeelemekből kell levonni;

b) a 66. cikk c) és d) pontja értelmében levonandó közvetett és szintetikus tulajdonban lévő állományhoz kapcsolódó összegek nem vonandók le, és értelemszerűen a harmadik rész II. címének 2. vagy 3. fejezete szerinti kockázati súlyok, valamint a harmadik rész IV. címében foglalt követelmények alkalmazandók rájuk.

▼C2

4. alszakasz

A levonás során alkalmazandó százalékos arányok

478. cikk

Az elsődleges alapvető tőkeelemekből, a kiegészítő alapvető tőkeelemekből, valamint a járulékos tőkeelemekből való levonások során alkalmazandó százalékos arányok

(1) A 468. cikk (4) bekezdése, a 469. cikk (1) bekezdésének a) és c) pontja, a 474. cikk a) pontja és a 476. cikk a) pontja alkalmazásában az alkalmazandó százalékos aránynak a következő tartományokon belül kell lennie:

a) 20 % -tól 100 %-ig a 2014. január 1-től2014. december 31-ig tartó időszak alatt;

b) 40 %-tól 100 %-ig a 2015. január 1-jétől2015. december 31-ig tartó időszak alatt;

c) 60 %-tól 100 %-ig a 2016. január 1-jétől2016. december 31-ig tartó időszak alatt;

d) 80 %-tól 100 %-ig a 2017. január 1-jétől2017. december 31-ig tartó időszak alatt.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve, a 36. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett azon elemek esetében, amelyek 2014. január 1. előtt léteztek, a 469. cikk (1) bekezdésének c) pontja alkalmazásában az alkalmazandó százalékos aránynak a következő tartományokon belül kell lennie:

a) 0 % -tól 100 %-ig a 2014. január 1-jétől2014. december 31-ig tartó időszak alatt;

b) 10 % -tól 100 %-ig a 2015. január 1-jétől2015. december 31-ig tartó időszak alatt;

c) 20 % -tól 100 %-ig a 2016. január 1-jétől2016. december 31-ig tartó időszak alatt;

d) 30 % -tól 100 %-ig a 2017. január 1-jétől2017. december 31-ig tartó időszak alatt;

e) 40 % -tól 100 %-ig a 2018. január 1-jétől2018. december 31-ig tartó időszak alatt;

f) 50 % -tól 100 %-ig a 2019. január 1-jétől2019. december 31-ig tartó időszak alatt;

g) 60 % -tól 100 %-ig a 2020. január 1-jétől2020. december 31-ig tartó időszak alatt;

h) 70 % -tól 100 %-ig a 2021. január 1-jétől2021. december 31-ig tartó időszak alatt;

▼C2

i) 80 % -tól 100 %-ig a 2022. január 1-jétől2022. december 31-ig tartó időszak alatt;

j) 90 % -tól 100 %-ig a 2023. január 1-jétől2023. december 31-ig tartó időszak alatt;

(3) Az illetékes hatóságok meghatározzák és közzéteszik az (1) és (2) bekezdésben rögzített tartományokon belüli, alkalmazandó százalékos arányt az alábbi levonások mindegyike vonatkozásában:

a) a 36. cikk (1) bekezdésének a)–h) pontja alapján előírt egyedi levonások, kivéve a jövőbeni nyereségtől függően érvényesíthető, átmeneti különbözetekből eredő halasztott adóköveteléseket;

b) a jövőbeni nyereségtől függően érvényesíthető és átmeneti különbözetekből eredő halasztott adóköveteléseknek, valamint a 36. cikk (1) bekezdésének i) pontjában említett tételeknek a 48. cikk értelmében levonandó aggregált összege;

c) az 56. cikk b)–d) pontja alapján előírt levonások;

d) a 66. cikk b)–d) pontja alapján előírt levonások.

4. szakasz

Kisebbségi részesedés és a leányvállalatok által kibocsátott kiegészítő alapvető és járulékos tőkeinstrumentumok

479. cikk

A kisebbségi részesedésnek nem minősülő instrumentumok és tételek figyelembevétele a konszolidált elsődleges alapvető tőkében

(1) A második rész II. címétől eltérve a 2014. január 1. és 2017. december 31. közötti időszakban az illetékes hatóságok az e cikk (2) és (3) bekezdésével összhangban határozzák meg azon tételek konszolidált szavatolótőkében való figyelembevételét, amelyek a 2006/48/EK irányelv 65. cikkét átültető nemzeti rendelkezések alapján konszolidált tartaléknak minősülnének, és amelyek az alábbi okok valamelyikénél fogva nem minősülnek konszolidált elsődleges alapvető tőkének:

a) az instrumentum nem minősül elsődleges alapvető tőkeinstrumentumnak, és ebből adódóan a hozzá kapcsolódó eredménytartalék és ázsió sem minősül konszolidált elsődleges alapvető tőkeelemnek;

b) az instrumentum nem minősül annak a 81. cikk (2) bekezdésének eredményeként;

▼C2

c) az instrumentum nem minősül annak, mivel a leányvállalat nem olyan intézmény vagy szervezet, amely az alkalmazandó nemzeti jog értelmében ezen rendelet és a a(z) 2013/36/EU irányelv követelményeinek hatálya alá tartozik;

d) az instrumentum nem minősül annak, mivel a leányvállalatot nem vonták be teljes mértékben az első rész II. címének 2. fejezete szerinti konszolidációba.

(2) Konszolidált elsődleges alapvető tőkének minősül az (1) bekezdésben említett azon tételeknek egy bizonyos, százalékban meghatározott része, amely tételek a 2006/48/EK irányelv 65. cikkét átültető nemzeti rendelkezések alapján összevont alapú tartaléknak minősültek volna.

(3) A (2) bekezdés alkalmazásában az alkalmazandó százalékos aránynak a következő tartományokon belül kell lennie:

a) 0 % -tól 80 %-ig a 2014. január 1-től2014. december 31-ig tartó időszak alatt;

b) 0 %-tól 60 %-ig a 2015. január 1-jétől2015. december 31-ig tartó időszak alatt;

c) 0 %-tól 40 %-ig a 2016. január 1-jétől2016. december 31-ig tartó időszak alatt;

d) 0 %-tól 20 %-ig a 2017. január 1-jétől2017. december 31-ig tartó időszak alatt.

(4) Az illetékes hatóságok meghatározzák és közzéteszik az alkalmazandó százalékos arányt a (3) bekezdésben rögzített tartományon belül.

480. cikk

A kisebbségi részesedések és a kiegészítő alapvető tőkébe beszámítható tőkeelemek, illetve a járulékos tőkébe beszámítható tőkeelemek figyelembevétele a konszolidált szavatolótőkében

(1) A 84. cikk (1) bekezdése b) pontjától, a 85. cikk (1) bekezdése b) pontjától és a 87. cikk (1) bekezdése b) pontjától eltérve a 2014. január 1 és 2017. december 31. közötti időszakban az említett cikkekben hivatkozott százalékos arányokat meg kell szorozni egy e célra előírt tényezővel.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában az alkalmazandó tényezőnek a következő tartományokon belül kell lennie:

a) 0,2-től 1-ig a 2014. január 1 és 2014. december 31. közötti időszakban;

b) 0,4-től 1-ig a 2015. január 1-jétől2015. december 31-ig tartó időszak alatt;

c) 0,6-tól 1-ig a 2016. január 1-jétől2016. december 31-ig tartó időszak alatt; és

d) 0,8-tól 1-ig a 2017. január 1-jétől2017. december 31-ig tartó időszak alatt.

▼C2

(3) Az illetékes hatóságok meghatározzák és közzéteszik az alkalmazandó tényezőt a (2) bekezdésben rögzített tartományokon belül.

5. szakasz

További szűrők és levonások

481. cikk

További szűrők és levonások

(1) A 32–36., az 56. és a 66. cikktől eltérve az intézmények a 2014. január 1 és 2017. december 31. közötti időszakban megteszik az ahhoz szükséges kiigazításokat, hogy az elsődleges alapvető tőkeelemekben, az alapvető tőkeelemekben, a járulékos tőkeelemekben vagy a szavatolótőke-elemekben figyelembe vegyék, ill. azokból levonják a 2006/48/EK irányelv 57., 61., 63., 63a., 64. és 66. cikkét, valamint a 2006/49/EK irányelv 13. és 16. cikkét átültető nemzeti intézkedések által előírt, az ezen rendelet második része szerint azonban elő nem írt szűrőknek vagy levonásoknak az e célra alkalmazandó százalékos arányban meghatározott részét.

(2) A 36. cikk (1) bekezdésének i) pontjától, valamint a 49. cikk (1) bekezdésétől eltérve, a 2014. január 1-től2014. december 31-ig tartó időszakban az illetékes hatóságok előírhatják vagy engedélyezhetik az intézmények számára, hogy amennyiben a 49. cikk (1) bekezdésének b) pontjában megállapított követelmények nem teljesülnek, a 36. cikk (1) bekezdése szerinti levonások helyett a 49. cikk (1) bekezdésében említett módszereket alkalmazzák. Ilyen esetekben a pénzügyi ágazatbeli szervezet – amelyben az anyavállalat jelentős befektetéssel rendelkezik – tulajdonában lévő szavatolótőkeinstrumentum-állomány azon hányadát, amelyet a 49. cikk (1) bekezdésével összhangban nem kell levonni, az e cikk (4) bekezdésében említett, alkalmazandó százalékos arányoknak megfelelően kell meghatározni. A le nem vont hányad tekintetében értelemszerűen alkalmazni kell a 49. cikk (4) bekezdését.

(3) Az (1) bekezdés alkalmazásában az alkalmazandó százalékos aránynak a következő tartományokon belül kell lennie:

a) 0 % -tól 80 %-ig a 2014. január 1-től2014. december 31-ig tartó időszak alatt;

b) 0 %-tól 60 %-ig a 2015. január 1-jétől2015. december 31-ig tartó időszak alatt;

c) 0 %-tól 40 %-ig a 2016. január 1-jétől2016. december 31-ig tartó időszak alatt;

d) 0 %-tól 20 %-ig a 2017. január 1-jétől2017. december 31-ig tartó időszak alatt.

(4) A (2) bekezdés alkalmazásában az alkalmazandó százalékos aránynak a 2014. január 1-től2014. december 31-ig tartó időszak során 0 % és 50 % közé kell esnie.

▼C2

(5) Az illetékes hatóságok az (1) és (2) bekezdésben említett minden egyes szűrő és levonás tekintetében meghatározzák és közzéteszik a (2) és (3) bekezdésben rögzített tartományokon belül az alkalmazandó százalékos arányokat.

(6) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki azon feltételek meghatározására, amelyek alapján az illetékes hatóságok határoznak arról, hogy a 2006/48/EK irányelvet, illetve a 2006/49/EK irányelvet átültető nemzeti intézkedések alapján a szavatolótőkére vagy annak elemeire alkalmazott, de az e rendelet második részében nem szereplő kiigazításokat e cikk alkalmazásában az elsődleges alapvető tőkeelemekre, az kiegészítő alapvető tőkeelemekre, az alapvető tőkeelemekre, a járulékos tőkeelemekre vagy a szavatolótőkére kell-e alkalmazni.

Az EBH 2013. július 28-ig benyújtja a Bizottságnak az említett szabályozás-technikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

482. cikk

Hatály a nyugdíjalapokkal kötött származtatott ügyletek tekintetében

A 648/2012/EU rendelet 89. cikkében említett, a rendelet 2. cikkének fogalommeghatározása szerinti nyugdíjalap-konstrukciókkal kötött ügyletek tekintetében az intézményeknek nem kell e rendelet 382. cikke (4) bekezdésének c) pontja szerint CVA-kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelményt számítaniuk.

2. FEJEZET

A tőkeinstrumentumokhoz kapcsolódó szerzett jogok

1. szakasz

Állami támogatásnak minősülő instrumentumok

483. cikk

Az állami támogatásnak minősülő instrumentumokhoz kapcsolódó szerzett jogok

(1) A 26–29., 51., 52., 62. és 63. cikktől eltérve a 2014. január 1 és 2017. december 31. közötti időszakban ez a cikk alkalmazandó azon tőkeinstrumentumokra és -elemekre, amelyek esetében teljesülnek a következő feltételek:

a) az instrumentumokat 2014. január 1. előtt bocsátották ki;

b) az instrumentumokat az állami támogatásra vonatkozó szabályokkal összhangban végrehajtott feltőkésítési intézkedések keretében bocsátották ki. Amennyiben az instrumentumok egy részét magánbefektetők jegyezték le, azokat 2012. június 30. előtt, a tagállam által jegyzett instrumentumokkal együttesen kell kibocsátani;

▼C2

c) az instrumentumokat a Bizottság az EUMSZ 107. cikke alapján a belső piaccal összeegyeztethetőnek minősítette.

Amennyiben az instrumentumokat mind a tagállam, mind magánbefektetők jegyezték le, és a tagállam által jegyezett instrumentumok részleges visszaváltásra kerül sor, akkor a magánbefektetők által jegyzett instrumentumok arányos részét a 484. cikkel összhangban, szerzett jogok tárgyaként kell kezelni. Amint sor kerül a tagállam által jegyzett instrumentumok teljes visszaváltására, a magánbefektetők által jegyzett fennmaradó instrumentumokat a 484. cikkel összhangban, szerzett jogok tárgyaként kell kezelni.

(2) Azok az instrumentumok, amelyek a 2006/48/EK irányelv 57. cikkének a) pontját átültető nemzeti rendelkezések értelmében szavatolótőkének minősültek, az alábbi feltételek bármelyikének fennállása ellenére elsődleges alapvető tőkeinstrumentumnak minősülnek:

a) az ezen rendelet 28. cikkében meghatározott feltételek nem teljesülnek;

b) az instrumentumokat egy, az e rendelet 27. cikkében említett típusú vállalkozás bocsátotta ki, és az e rendelet 28. cikkében, adott esetben a 29. cikkében foglalt feltételek nem teljesülnek.

(3) Az e cikk (1) bekezdése c) pontjában említett azon instrumentumok, amelyek nem minősülnek a 2006/48/EK irányelv 57. cikkének a) pontját átültető nemzeti rendelkezések értelmében szavatolótőkének, az ezen cikk (2) bekezdésének a) vagy b) pontjában előírt követelmények nem teljesülése ellenére elsődleges alapvető tőkeinstrumentumnak minősülnek, feltéve hogy az e cikk (8) bekezdésében előírt követelmények teljesülnek.

Azok az instrumentumok, amelyek az első albekezdés értelmében elsődleges alapvető tőkeinstrumentumnak minősülnek, nem feltétlenül minősülnek az (5), illetve a (7) bekezdés szerinti kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumnak vagy járulékos tőkeinstrumentumnak.

(4) Azok az instrumentumok, amelyek a 2006/48/EK irányelv 57. cikkének ca) pontját, valamint 66. cikkének (1) bekezdését átültető nemzeti rendelkezések értelmében szavatolótőkének minősültek, akkor is kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumnak minősülnek, ha nem teljesülnek az ezen rendelet 52. cikke (1) bekezdésében meghatározott feltételek.

(5) Az e cikk (1) bekezdése c) pontjában említett azon instrumentumok, amelyek nem minősülnek a 2006/48/EK irányelv 57. cikkének ca) pontját átültető nemzeti rendelkezések értelmében szavatolótőkének, az ezen rendelet 52. cikke (1) bekezdésében előírt követelmények nem teljesülése ellenére kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumnak minősülnek, feltéve hogy az e cikk (8) bekezdésében előírt követelmények teljesülnek.

Azok az instrumentumok, amelyek az első albekezdés értelmében kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumnak minősülnek, nem feltétlenül minősülnek a (3), illetve a (7) bekezdés szerinti elsődleges alapvető tőkeinstrumentumnak vagy járulékos tőkeinstrumentumnak.

▼C2

(6) Azok az instrumentumok, amelyek a 2006/48/EK irányelv 57. cikkének f), g) vagy h) pontját, valamint 66. cikkének (1) bekezdését átültető nemzeti rendelkezések értelmében szavatolótőkének minősültek, akkor is járulékos tőkeinstrumentumnak minősülnek, ha e tételeket nem említi az ezen rendelet 62. cikke, illetve ha nem teljesülnek a 63. cikkében meghatározott feltételek.

(7) Az e cikk (1) bekezdése c) pontjában említett azon instrumentumok, amelyek nem minősülnek a 2006/48/EK irányelv 57. cikkének f), g) vagy h) pontját, valamint 66. cikkének (1) bekezdését átültető nemzeti rendelkezések értelmében szavatolótőkének, akkor is járulékos tőkeinstrumentumnak minősülnek, ha e tételeket nem említi az ezen rendelet 62. cikke, illetve ha nem teljesülnek a 63. cikkében meghatározott feltételek, feltéve hogy teljesülnek az e cikk (8) bekezdésében meghatározott feltételek.

Azok az instrumentumok, amelyek az első albekezdés értelmében járulékos tőkeinstrumentumnak minősülnek, nem feltétlenül minősülnek a (3), illetve a (5) bekezdés szerinti elsődleges alapvető tőkeinstrumentumnak vagy kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumnak.

(8) A (3), (5) és (7) bekezdésben említett instrumentumok csak akkor minősülnek az említett bekezdések szerinti szavatolótőke-instrumentumoknak, ha az (1) bekezdés a) pontjában említett feltétel teljesül, valamint ha olyan tagállamban bejegyzett intézmények bocsátották ki őket, amely tagállam gazdasági kiigazítási programban vesz részt, és a szóban forgó instrumentumok kibocsátását az említett program keretében jóváhagyták vagy támogathatónak minősítették.

2. szakasz

Állami támogatásnak nem minősülő instrumentumok

1. alszakasz

A szerzett jogok megtartása és az azokhoz kapcsolódó korlátok

484. cikk

Szerzett jogok megtartása a 2006/48/EK irányelvet átültető nemzeti intézkedések alapján szavatolótőkének minősült tételek esetében

(1) Ez a cikk csak a 2011. december 31-én vagy azt megelőzően kibocsátott és 2011. december 31-én szavatolótőkeként figyelembe vehető, valamint a 483. cikk (1) bekezdésében nem említett instrumentumokra és tételekre vonatkozik.

(2) A 26–29., 51., 52., 62. és 63. cikktől eltérve ez a cikk alkalmazandó a 2014. január 1 és 2021. december 31. közötti időszakban.

(3) A 86/635/EGK irányelv 22. cikke értelmében vett tőke és az ahhoz kapcsolódó ázsió, amelyek a 2006/48/EK irányelv 57. cikkének a) pontját átültető nemzeti rendelkezések alapján alapvető tőkének minősült, akkor is elsődleges alapvető tőkeelemnek minősül az ezen rendelet 485. cikkében és 486. cikke (2) bekezdésében meghatározott korlát mértékéig, ha az érintett tőke nem felel meg az e rendelet 28. cikkében, vagy 29. cikkében meghatározott feltételeknek.

▼C2

(4) Azok az instrumentumok és kapcsolódó ázsió, amelyek a 2006/48/EK irányelv 57. cikkének ca) pontját, valamint 154. cikkének (8) és (9) bekezdését átültető nemzeti rendelkezések alapján alapvető tőkének minősültek, akkor is kiegészítő alapvető tőkeelemeknek minősülnek az ezen rendelet 486. cikke (3) bekezdésében meghatározott korlát mértékéig, ha nem teljesülnek az 52. cikkében foglalt feltételek.

(5) Azok az instrumentumok és kapcsolódó ázsió, amelyek a 2006/48/EK irányelv 57. cikkének e), f), g) vagy h) pontját átültető nemzeti rendelkezések alapján szavatolótőkének minősült, akkor is járulékos tőkeelemnek minősül az ezen rendelet 486. cikke (4) bekezdésében meghatározott korlát mértékéig, ha e tételeket 62. cikke nem említi, illetve ha nem teljesülnek a 63. cikkében meghatározott feltételek.

485. cikk

A 2006/48/EK irányelvet átültető nemzeti rendelkezések értelmében szavatolótőkének minősülő tételekhez kapcsolódó ázsió elsődleges alapvető tőkébe való beszámításának feltételei

(1) Ez a cikk csak a 2010. december 31. előtt kibocsátott és a 483. cikk (1) bekezdésében nem említett instrumentumokra vonatkozik.

(2) A 86/635/EGK irányelv 22. cikke értelmében vett tőkeinstrumentumokhoz kapcsolódó azon ázsió, amely a 2006/48/EK irányelv 57. cikkének a) pontját átültető nemzeti rendelkezések értelmében alapvető tőkének minősült, elsődleges alapvető tőkeelemnek minősül, amennyiben teljesíti az ezen rendelet 28. cikke i) és j) pontjában meghatározott feltételeket.

486. cikk

Az elsődleges alapvető tőkébe, a kiegészítő alapvető tőkébe, valamint a járulékos tőkébe való beszámítás tekintetében a szerzett jogokra való jogosultságra vonatkozó korlátok

(1) A 2014. január 1 és 2021. december 31. közötti időszak során az e cikk szerinti korlátok vonatkoznak arra, hogy a 484. cikkben említett instrumentumok és tételek milyen mértékig minősülnek szavatolótőkének.

(2) A 484. cikk (3) bekezdésében említett tételek csak az ezen bekezdés a) és b) pontjában meghatározott mennyiségek összegének az alkalmazandó százalékos aránnyal meghatározott részéig minősülnek elsődleges alapvető tőkének.

a) a 484. cikk (3) bekezdésében említett azon tőke névértéke, amely 2012. december 31-én forgalomban volt;

b) az a) pontban említett elemekhez kapcsolódó ázsió.

▼C2

(3) A 484. cikk (4) bekezdésében említett tételek csak azon mennyiségig minősülnek kiegészítő alapvető tőkelemnek, amely az e bekezdés c)–f) pontjában meghatározott tételek összegét az a) és b) pontjában meghatározott tételek összegéből levonva kapott eredménynek az alkalmazandó százalékát véve kapható meg:

a) a 484. cikk (4) bekezdésében említett azon instrumentumok névértéke, amelyek 2012. december 31-én még forgalomban voltak;

b) az a) pontban említett instrumentumokhoz kapcsolódó ázsió;

c) a 484. cikk (4) bekezdésében említett azon instrumentumok értéke, amelyek 2012. december 31-én meghaladták a 2006/48/EK irányelv 66. cikke (1) bekezdésének a) pontját, valamint 66. cikkének (1a) bekezdését átültető nemzeti intézkedésekben meghatározott korlátokat;

d) a c) pontban említett instrumentumokhoz kapcsolódó ázsió;

e) a 484. cikk (4) bekezdésében említett azon instrumentumok névértéke, amelyek 2012. december 31-én forgalomban voltak, de a 489. cikk (4) bekezdése alapján nem minősülnek kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumnak;

f) az e) pontban említett instrumentumokhoz kapcsolódó ázsió.

(4) A 484. cikk (5) bekezdésében említett tételek csak azon összegig minősülnek járulékos tőkelemnek, amely az ezen bekezdés e)–h) pontjában meghatározott tételek összegét az a)–d) pontjában meghatározott tételek összegéből levonva kapott eredménynek az alkalmazandó százalékát véve kapható meg:

a) a 484. cikk (5) bekezdésében említett azon instrumentumok névértéke, amelyek 2012. december 31-én még forgalomban voltak;

b) az a) pontban említett instrumentumokhoz kapcsolódó ázsió;

c) azon alárendelt kölcsöntőke névértéke, amely 2012. december 31-én még forgalomban volt, csökkentve a 2006/48/EK irányelv 64. cikke (3) bekezdésének c) pontját átültető nemzeti intézkedések által előírt összeggel;

d) a 484. cikk (5) bekezdésében említett azon tételek névértéke, amelyek 2012. december 31-én forgalomban voltak, kivéve az e bekezdés a) és c) pontjában említett instrumentumokat és alárendelt kölcsöntőkét;

e) a 484. cikk (5) bekezdésében említett azon instrumentumok és tételek névértéke, amelyek 2012. december 31-én forgalomban voltak, és meghaladták a 2006/48/EK irányelv 66. cikke (1) bekezdésének a) pontját átültető nemzeti intézkedésekben meghatározott korlátokat;

f) az e) pontban említett instrumentumokhoz kapcsolódó ázsió;

▼C2

g) a 484. cikk (5) bekezdésében említett azon instrumentumok névértéke, amelyek 2012. december 31-én forgalomban voltak, és a 490. cikk (4) bekezdése alapján nem minősülnek járulékos tőke-instrumentumnak;

h) a g) pontban említett instrumentumokhoz kapcsolódó ázsió.

(5) E cikk alkalmazásában a (2)–(4) bekezdésben említett százalékos arányoknak a következő tartományokon belül kell lenniük:

a) 60 % -tól 80 %-ig a 2014. január 1-től2014. december 31-ig tartó időszak alatt;

b) 40 %-tól 70 %-ig a 2015. január 1-jétől2015. december 31-ig tartó időszak alatt;

c) 20 %-tól 60 %-ig a 2016. január 1-jétől2016. december 31-ig tartó időszak alatt;

d) 0 %-tól 50 %-ig a 2017. január 1-jétől2017. december 31-ig tartó időszak alatt;

e) 0 %-tól 40 %-ig a 2018. január 1-jétől2018. december 31-ig tartó időszak alatt;

f) 0 %-tól 30 %-ig a 2019. január 1-jétől2019. december 31-ig tartó időszak alatt;

g) 0 %-tól 20 %-ig a 2020. január 1-jétől2020. december 31-ig tartó időszak alatt;

h) 0 %-tól 10 %-ig a 2021. január 1-jétől2021. december 31-ig tartó időszak alatt.

(6) Az illetékes hatóságok az (5) bekezdésben rögzített tartományokon belül meghatározzák és közzéteszik az alkalmazandó százalékos arányokat.

487. cikk

Szerzett jogok alapján az elsődleges alapvető tőkébe és a kiegészítő alapvető tőkébe való beszámításra nem jogosult, de egyéb szavatolótőke-elemekként figyelembe vehető tételek

(1) Az 51., 52., 62. és 63. cikktől eltérve az intézmények a 2014. január 1 és 2021. december 31. közötti időszakban a 484. cikk (4) bekezdésében említett tételként kezelhetik azt a 484. cikk (3) bekezdésében említett tőkét és kapcsolódó ázsiót, amely a 486. cikk (2) bekezdése szerinti, százalékban meghatározott korlát túllépése miatt nem vehető figyelembe az elsődleges alapvető tőkeelemek között, olyan mértékig, ameddig e tőke és a hozzá kapcsolódó ázsió figyelembe vételével nem lépik túl a 486. cikk (3) bekezdése szerinti korlátot.

▼C2

(2) Az 51., 52., 62. és 63. cikktől eltérve az intézmények a 2014. január 1 és 2021. december 31. közötti időszakban a 484. cikk (5) bekezdésében említett tételként kezelhetik a következőket olyan mértékig, ameddig ezek figyelembe vételével nem lépik túl a 486. cikk (4) bekezdése szerinti korlátot:

a) a 484. cikk (3) bekezdésében említett azon tőke és a hozzá kapcsolódó ázsió, amelyek a 486. cikk (2) bekezdése szerinti mennyiség túllépése miatt kerültek kizárásra az elsődleges alapvető tőkeelemek közül;

b) a 484. cikk (4) bekezdésében említett azon instrumentumok és a hozzájuk kapcsolódó ázsió, amelyek meghaladják a 486. cikk (3) bekezdése szerinti mennyiséget.

(3) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki azon feltételek meghatározása céljából, amelyek teljesülése esetén az (1) és (2) bekezdésben említett szavatolótőke-instrumentumok a 2014. január 1 és 2021. december 31. közötti időszakban a 486. cikk (4) vagy (5) bekezdése alá tartozóként kezelhetők.

Az EBH 2013. július 28-ig benyújtja a Bizottságnak az említett szabályozás-technikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

488. cikk

A szerzett jogokra vonatkozó rendelkezések alapján járulékos tőkeelemként kezelt tételek amortizációja

A 484. cikk (5) bekezdésében említett, a 484. cikk (5) bekezdése vagy a 486. cikk (4) bekezdése szerinti járulékos tőkeelemnek minősülő tételekre a 64. cikkben rögzített követelmények alkalmazandók.

2. alszakasz

Visszavásárlásra ösztönző, visszahívási opcióval kibocsátott instrumentumok figyelembe vétele a kiegészítő alapvető tőkeelemek, illetve a járulékos tőkeelemek között

489. cikk

Visszavásárlásra ösztönző, visszahívási opcióval kibocsátott hibrid instrumentumok

(1) Az 51. és 52. cikktől eltérve a 2014. január 1 és 2021. december 31. közötti időszakban a 484. cikk (4) bekezdésében említett azon instrumentumok, amelyeknek feltételei között szerepel egy, az intézmény általi visszavásárlásra irányuló ösztönzővel kiegészített visszahívási opció, e cikk hatálya alá tartoznak.

▼C2

(2) Az instrumentumok akkor minősülnek kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumnak, ha a következő feltételek teljesülnek:

a) a visszavásárlásra ösztönző visszahívási opcióval az intézmény csak 2013. január 1. előtt tudott élni;

b) az intézmény nem élt a visszahívási opcióval;

c) az 52. cikkben meghatározott feltételek 2013. január 1-jétől teljesülnek.

(3) Az instrumentumok a 484. cikk (4) bekezdésével összhangban részben kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumnak minősülnek a tényleges lejáratukig, ezt követően pedig korlátozás nélkül kiegészítő alapvető tőkeelemnek minősülnek, feltéve hogy:

a) az intézmény csak 2013. január 1-jén, vagy azt követően tudott élni a visszavásárlásra ösztönző visszahívási opcióval;

b) az intézmény nem élt a visszahívási opcióval az instrumentumok tényleges lejáratakor;

c) az instrumentumok tényleges lejáratának időpontjától kezdve teljesülnek az 52. cikkben rögzített feltételek.

(4) Az instrumentumok 2014. január 1-től nem minősülnek kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumnak, és nem alkalmazandó rájuk a 484. cikk (4) bekezdése, amennyiben teljesülnek a következő feltételek:

a) az intézmény 2011. december 31. és 2013. január 1. között élni tudott a visszavásárlásra ösztönző visszahívási opcióval;

b) az intézmény nem élt a visszahívási opcióval az instrumentumok tényleges lejáratakor;

c) az 52. cikkben rögzített feltételek nem teljesülnek az instrumentumok tényleges lejáratának időpontjától kezdve.

(5) Az instrumentumok a 484. cikk (4) bekezdésével összhangban részben kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumnak minősülnek a tényleges lejáratukig, ezt követően pedig nem minősülnek kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumnak, amennyiben a következő feltételek teljesülnek:

a) az intézmény 2013. január 1-jén, vagy azt követően tudott élni a visszavásárlásra ösztönző visszahívási opcióval;

b) az intézmény nem élt a visszahívási opcióval az instrumentumok tényleges lejáratakor;

c) az 52. cikkben rögzített feltételek nem teljesülnek az instrumentumok tényleges lejáratának időpontjától kezdve.

▼C2

(6) Az instrumentumok akkor minősülnek kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumnak a 484. cikk (4) bekezdésével összhangban, ha a következő feltételek teljesülnek:

a) a visszavásárlásra ösztönző visszahívási opcióval az intézmény csak 2011. december 31-én vagy azt megelőzően tudott élni;

b) az intézmény nem élt a visszahívási opcióval az instrumentumok tényleges lejáratakor;

c) a 52. cikkben rögzített feltételek nem teljesültek az instrumentumok tényleges lejáratának időpontjától kezdve.

490. cikk

Visszavásárlásra ösztönző járulékos tőkeelemek

(1) A 62. és 63. cikktől eltérve a 2014. január 1 és 2021. december 31. közötti időszakban a 484. cikk (5) bekezdésében említett azon instrumentumok, amelyek a 2006/48/EK irányelv 57. cikkének f) vagy h) pontját átültető nemzeti rendelkezések értelmében szavatolótőkének minősültek, és feltételeik között szerepel egy az intézmény általi visszavásárlásra irányuló ösztönzővel kiegészített visszahívási opció, e cikk hatálya alá tartoznak.

(2) Az említett tételek járulékos tőkeelemnek minősülnek, feltéve hogy:

a) a visszavásárlásra ösztönző visszahívási opcióval az intézmény csak 2013. január 1. előtt tudott élni;

b) az intézmény nem élt a visszahívási opcióval;

c) 2013. január 1-jétől teljesülnek a 63. cikkben meghatározott feltételek.

(3) A tételek a tényleges lejáratukig járulékos tőkeelemnek minősülnek a 484. cikk (5) bekezdése szerint, ezt követően pedig korlátozás nélkül járulékos tőkeelemnek minősülnek, amennyiben a következő feltételek teljesülnek:

a) az intézmény csak 2013. január 1-jén, vagy azt követően tudott élni a visszavásárlásra ösztönző visszahívási opcióval;

b) az intézmény nem élt a visszahívási opcióval a tételek tényleges lejáratakor;

c) a 63. cikkben rögzített feltételek a tételek tényleges lejáratának időpontjától kezdve teljesülnek.

(4) A tételek 2014. január 1-jétől nem minősülnek járulékos tőkeelemnek, amennyiben a következő feltételek teljesülnek:

▼C2

a) a visszavásárlásra ösztönző visszahívási opcióval az intézmény csak 2011. december 31. és 2013. január 1. között tudott élni;

b) az intézmény nem élt a visszahívási opcióval a tételek tényleges lejáratakor;

c) a 63. cikkben rögzített feltételek nem teljesülnek a tételek tényleges lejáratának időpontjától kezdve.

(5) A tételek a tényleges lejáratukig részben járulékos tőkeelemnek minősülnek a 484. cikk (5) bekezdésével összhangban, ezt követően pedig nem minősülnek járulékos tőkeelemnek, amennyiben:

a) az intézmény 2013. január 1-jén, vagy azt követően tudott élni a visszavásárlásra ösztönző visszahívási opcióval;

b) az intézmény nem élt a visszahívási opcióval a tételek tényleges lejáratakor;

c) a 63. cikkben rögzített feltételek nem teljesülnek a tételek tényleges lejáratának időpontjától kezdve.

(6) A tételek a 484. cikk (5) bekezdésével összhangban járulékos tőkeelemnek minősülnek, amennyiben:

a) a visszavásárlásra ösztönző visszahívási opcióval az intézmény csak 2011. december 31-én vagy azt megelőzően tudott élni;

b) az intézmény nem élt a visszahívási opcióval a tételek tényleges lejáratakor;

c) a 63. cikkben rögzített feltételek nem teljesülnek a tételek tényleges lejáratának időpontjától kezdve.

491. cikk

Tényleges lejárat

A 489. és 490. cikk alkalmazásában a tényleges lejáratot az alábbiak szerint kell meghatározni:

a) a szóban forgó cikkek (3) és (5) bekezdésében említett tételek esetében a 2013. január 1-jei vagy azt követő első visszavásárlásra ösztönző visszahívási opció időpontja;

b) a szóban forgó cikkek (4) bekezdésében említett tételek esetében a 2011. december 31. és 2013. január 1. közötti, első visszavásárlásra ösztönző visszahívási opció időpontja;

▼C2

c) a szóban forgó cikkek (6) bekezdésében említett tételek esetében a 2011. december 31. előtti első visszavásárlásra ösztönző visszahívási opció időpontja.

3. FEJEZET

A szavatolótőke nyilvánosságra hozatalára vonatkozó átmeneti rendelkezések

492. cikk

A szavatolótőke nyilvánosságra hozatala

(1) Az intézményeknek ezt a cikket a 2014. január 1 és 2021. december 31. közötti időszakban kell alkalmazniuk.

(2) A 2014. január 1. és 2015. december 31. közötti időszakban az intézményeknek nyilvánosságra kell hozniuk, hogy az elsődleges alapvető tőke, illetve az alapvető tőke milyen mértékben haladja meg a 465. cikkben előírt szavatolótőke-követelményeket.

(3) A 2014. január 1. és 2017. december 31. közötti időszakban az intézményeknek a következő kiegészítő információkat kell nyilvánosságra hozniuk a szavatolótőkéjükről:

a) a 467–470., 474., 476. és 479. cikkel összhangban alkalmazott egyedi szűrők és levonások jellege és az elsődleges alapvető tőkére, kiegészítő alapvető tőkére, járulékos tőkére, valamint a szavatolótőkére gyakorolt hatásuk;

b) a leányvállalatok által kibocsátott és az 1. fejezet 4. szakaszával összhangban a konszolidált elsődleges alapvető tőke, konszolidált kiegészítő alapvető tőke, konszolidált járulékos tőke és a konszolidált szavatolótőke részét képező kisebbségi részesedések, kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok és járulékos tőkeinstrumentumok, valamint a kapcsolódó eredménytartalék és ázsió összege;

c) a 481. cikkel összhangban alkalmazott egyedi szűrők és levonások elsődleges alapvető tőkére, kiegészítő alapvető tőkére, járulékos tőkére, valamint szavatolótőkére gyakorolt hatása;

d) a 2. fejezet 2. szakaszában meghatározott eltérések alkalmazása révén elsődleges alapvető tőkeelemnek, alapvető tőkeelemnek és járulékos tőkeelemnek minősülő tételek jellege és összege.

(4) A 2014. január 1 és 2021. december 31. közötti időszakban az intézményeknek nyilvánosságra kell hozniuk azon instrumentumok összegét, amelyek a 484. cikk alkalmazása révén minősülnek elsődleges alapvető tőkeinstrumentumnak, kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumnak, illetve járulékos tőkeinstrumentumnak.

▼C2

(5) Az EBH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki az e cikk szerinti nyilvánosságra hozatal egységes formanyomtatványainak meghatározása céljából. A formanyomtatványok tartalmazzák az e cím 1. és 2. fejezete által módosított 437. cikk (1) bekezdésének a), b), d) és e) pontjában felsorolt elemeket.

Az EBH 2013. július 28-ig benyújtja a Bizottságnak az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

4. FEJEZET

Nagykockázat-vállalások, szavatolótőke-követelmények, tőkeáttétel és a Bázel I-es alsó korlát

493. cikk

Átmeneti intézkedések a nagykockázat-vállalásokra vonatkozóan

(1) A nagykockázat-vállalásra vonatkozó, a 387–403. cikkben megállapított rendelkezések nem alkalmazandóak az olyan befektetési vállalkozásokra, amelyek fő üzleti tevékenysége kizárólag a 2004/39/EK irányelv I. melléklete C. szakaszának 5., 6., 7., 9. és 10. pontjában meghatározott pénzügyi instrumentumokhoz kapcsolódó befektetési szolgáltatásokból és tevékenységekből áll, és amelyekre 2006. december 31-én az értékpapír-befektetési szolgáltatásokról szóló, 1993. május 10-i 93/22/EGK tanácsi irányelvet ([1]) nem kellett alkalmazni. E mentességet 2017. december 31. és az e cikk (2) bekezdése alapján történő bármely későbbi módosítás hatálybalépésének időpontja közül a korábbi időpontig kell alkalmazni.

(2) A Bizottság 2015. december 31-ig nyilvános konzultációk és az illetékes hatóságokkal folytatott megbeszélések alapján jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a következőkről:

a) egy, az olyan befektetési vállalkozások prudenciális felügyelete céljára megfelelő rendszer, amely vállalkozások fő üzleti tevékenysége kizárólag a 2004/39/EK irányelv I. melléklete C. szakaszának 5., 6., 7., 9. és 10. pontjában meghatározott származtatott áruügyletekhez vagy származtatott ügyletekhez kapcsolódó befektetési szolgáltatásokból és tevékenységekből áll;

b) a 2004/39/EK irányelv módosításának szükségességéről a befektetési vállalkozások egy olyan további kategóriájának létrehozása céljából, amelyeknek fő üzleti tevékenysége kizárólag a 2004/39/EK irányelv I. melléklete C. szakaszának 5., 6., 7., 9. és 10. pontjában meghatározott, energiaellátással összefüggő pénzügyi instrumentumokhoz kapcsolódó befektetési szolgáltatásokból és tevékenységektől áll.

A Bizottság a jelentés alapján javaslatot tehet e rendelet módosítására.

([1]) HL L 141., 1993.6.11., 27. o.

▼C2

(3) A 400. cikk (2) és (3) bekezdésétől eltérve, az 507. cikk szerinti felülvizsgálatot követő esetleges jogalkotási javaslat hatálybalépéséig tartó átmeneti időszak folyamán, de legfeljebb 2028. december 31-ig a tagállamok az alábbi kitettségekre vonatkozóan teljes vagy részleges mentességet adhatnak a 395. cikk (1) bekezdésének alkalmazása alól:

a) a 129. cikk (1), (3) és (6) bekezdésében meghatározott fedezett kötvények;

b) olyan eszköztételek, amelyek egy tagállam regionális kormányzatával vagy helyi hatóságaival szembeni követeléseket testesítenek meg, ahol e követelések a harmadik rész II. címének 2. fejezete alapján 20 %-os kockázati súlyt kapnának, valamint az ilyen regionális kormányzatokkal vagy helyi hatóságokkal szemben felmerülő vagy általuk biztosított egyéb kitettségek, amelyekkel szemben a követelések a harmadik rész II. címének 2. fejezete alapján 20 %-os kockázati súlyt kapnának;

c) az intézménynek az anyavállalatával, annak más leányvállalataival vagy saját leányvállalataival szembeni kitettségei – beleértve a részesedéseket vagy más tulajdonformákat is –, amennyiben ezekre a vállalatokra ennek a rendeletnek, a 2002/87/EK irányelvnek vagy harmadik országban hatályos egyenértékű normáknak megfelelően kiterjed az intézményre vonatkozó konszolidált alapú felügyelet. Az e kritériumokat nem teljesítő kitettségeket, függetlenül attól, hogy mentesülnek-e vagy sem az e rendelet 395. cikke (1) bekezdésének alkalmazása alól, harmadik felekkel szembeni kitettségként kell kezelni;

d) olyan regionális vagy központi hitelintézetekkel szembeni követeléseket vagy más kitettségeket (ideértve a részesedéseket vagy más tulajdonformákat is) megtestesítő eszköztételek, amelyekkel a hitelintézet a jogszabályi vagy alapszabályi rendelkezéseknek megfelelően hálózati kapcsolatban áll, és amelyek az említett rendelkezések alapján a hálózaton belül a készpénz-elszámolási műveletekért felelősek;

e) olyan hitelintézetek hitelintézetekkel szemben fennálló követeléseket és más kitettségeket képviselő eszköztételei, amely intézetek egyike nem versenyfeltételek mellett működik, és meghatározott gazdasági ágazatok ösztönzése céljából jogalkotási programok vagy az alapszabálya keretében – valamilyen állami felvigyázás és a hitelek felhasználási céljainak korlátozása mellett – hiteleket nyújt vagy garantál, feltéve, hogy a vonatkozó kitettségek ilyen, a kedvezményezetteknek hitelintézeteken keresztül biztosított hitelekből vagy e hitelek garanciáiból erednek;

f) intézményekkel szemben fennálló követeléseket és más kitettségeket megtestesítő eszköztételek, feltéve hogy ezek a kitettségek nem képezik részét a szóban forgó intézmények szavatolótőkéjének, legfeljebb a következő munkanapig állnak fenn és amelyek pénzneme nem valamely jelentős kereskedési pénznem;

g) központi bankokkal szembeni követelést megtestesítő eszköztételek, amelyek az említett központi bankoknál kötelező tartalékok formájában állnak fenn, és amelyeket nemzeti pénznemükben denomináltak;

▼C2

h) a központi kormányzatokkal szembeni követelést megtestesítő eszköztételek, amelyek kormányzati értékpapírokban tartott, törvényben előírt likviditási követelmények formájában állnak fenn, és amelyeket nemzeti pénznemükben denomináltak és finanszíroztak, feltéve, hogy – az illetékes hatóságok mérlegelése alapján – e központi kormányzatoknak egy külső hitelminősítő intézet által készített hitelminősítése befektetési fokozatú minősítés;

i) az I. mellékletben említett közepes/alacsony kockázatú mérlegen kívüli okmányos meghitelezések és közepes/alacsony kockázatú mérlegen kívüli le nem hívott hitelkeretek 50 %-a, valamint az illetékes hatóságok egyetértésének függvényében az olyan, hitelgaranciáktól eltérő garanciák 80 %-a, amelyek jogi vagy szabályozási alapon nyugszanak, és amelyeket a hitelintézetek jogállásával rendelkező kölcsönös garanciarendszerek nyújtanak tagjaiknak;

j) jog szerint előírt garanciák, amelyeket akkor vesznek igénybe, ha a jelzálogkölcsön felvevője számára a jelzálog végleges telekkönyvi bejegyzését megelőzően folyósítanak jelzálogkötvények kibocsátásával finanszírozott jelzáloghitelt, feltéve, hogy a garanciát nem használják fel a kockázat csökkentésére a kockázattal súlyozott kitettségértékek kiszámolásánál;

k) elismert tőzsdével szembeni követeléseket és más kitettségeket megtestesítő eszköztételek.

494. cikk

Átmeneti intézkedések a figyelembe vehető tőkére vonatkozóan

A 4. cikk (1) bekezdése 71. pontja a) alpontjának ii) alpontjától és b) alpontjának ii) alpontjától eltérve a figyelembe vehető tőkébe az alábbi mennyiségek mértékéig a járulékos tőke is beszámítható:

a) az alapvető tőke 100 %-a a 2014. január 1-jétől2014. december 31-ig tartó időszak alatt;

b) az alapvető tőke 75 %-a a 2015. január 1-jétől2015. december 31-ig tartó időszak alatt;

c) az alapvető tőke 50 %-a a 2016. január 1-jétől2016. december 31-ig tartó időszak alatt.

495. cikk

A részvénykitettségek kezelése a belső minősítésen alapuló módszer szerint

(1) A harmadik rész 3. fejezetétől eltérve az illetékes hatóságok 2017. december 31-ig mentességet adhatnak a belső minősítésen alapuló módszer alkalmazása alól az intézményeknél, valamint az adott tagállambeli intézmények unióbeli leányvállalatainál 2007. december 31-én lévő részvénykitettségek bizonyos kategóriái tekintetében. Az illetékes hatóságnak a 2013/36/EU irányelv 143. cikkével összhangban nyilvánosságra kell hoznia azokat a részvénykitettség-kategóriákat, amelyekre ilyen mentességet adott.

▼C2

A mentességben részesített pozíciót a 2007. december 31-én birtokolt részvények számával, valamint az e részvényállomány birtoklásából közvetlenül eredő, pótlólagos részvények számával kell mérni, feltéve hogy azok adott esetben nem növelik a portfólióban szereplő vállalatban való részesedés arányát.

Amennyiben egy részesedésszerzés növeli a tulajdoni részesedés arányát egy adott vállalatban, az addigi részesedésarányt meghaladó részesedésre nem vonatkozik a mentesség. A mentesség azokra a részesedésekre sem vonatkozik, amelyek eredetileg mentességben részesültek, de eladták, majd visszavásárolták őket.

Az e rendelkezés tárgyát képező részvénykitettségekre értelemszerűen a harmadik rész II. fejezet 2. címe szerinti sztenderd módszerrel összhangban számított tőkekövetelmények, illetve a harmadik rész IV. címében meghatározott követelmények alkalmazandók.

Az illetékes hatóságok értesítik a Bizottságot és az EBH-t e bekezdés alkalmazásáról.

(2) 2017. december 31-ig a 114. cikk (4) bekezdésének alkalmazásában a kockázattal súlyozott kitettségérték számításakor ugyanazt a kockázati súlyozást kell alkalmazni a tagállamok központi kormányzataival vagy központi bankjával szembeni, bármely tagállam fizetőeszközében denominált és finanszírozott kitettségek vonatkozásában, mint amelyet a saját fizetőeszközükben denominált és finanszírozott kitettségek vonatkozásában kellene alkalmazni.

(3) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki azon feltételek meghatározása céljából, amelyek esetén az illetékes hatóságok alkalmazhatják az (1) bekezdésben említett mentességet.

Az EBH 2014. június 30-ig benyújtja a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

496. cikk

A fedezett kötvények szavatolótőke-követelménye

(1) Az illetékes hatóságok 2017. december 31-ig részben vagy teljes egészében eltekinthetnek a francia Fonds Communs de Créances által vagy a Fonds Communs de Créances-szal egyenrangú értékpapírosító szervezetek által kibocsátott előre sorolt értékjegyekre vonatkozó, a 129. cikk (1) bekezdésének d) és f) pontja szerinti 10 %-os felső határ alkalmazásától, feltéve hogy mindkét következő feltétel teljesül:

a) az értékpapírosított lakó- vagy kereskedelmi ingatlanokkal kapcsolatos kitettségek tekintetében az értékpapírosítást kezdeményező azon konszolidált csoport tagja, amelynek a fedezett kötvények kibocsátója is tagja, vagy azon központi szervhez tartozó szervezet, amelyhez a fedezett kötvények kibocsátója is tartozik; a közös csoportbeli tagság vagy az ahhoz való tartozás meghatározásához azt az időpontot kell figyelembe venni, amikor az előre sorolt értékjegyeket biztosítékként nyújtották a fedezett kötvényekhez; és

▼C2

b) azon konszolidált csoport egyik tagja, amelynek a fedezett kötvények kibocsátója is tagja, vagy az azon központi szervhez tartozó egyik szervezet, amelyhez a fedezett kötvények kibocsátója is tartozik, megtartja az előre sorolt értékjegyeket alátámasztó teljes első veszteségviselő ügyletrészsorozatot.

(2) A 129. cikk (1) bekezdése c) pontjának alkalmazásában az intézmények azon előre sorolt fedezetlen kitettségeit, amelyekhez 2013. június 28. előtt a nemzeti jogszabályok alapján 20 %-os kockázati súlyt rendeltek, 2014. december 31-ig az 1. hitelminőségi besorolásba tartozónak kell tekinteni.

(3) A 129. cikk (5) bekezdésének alkalmazásában az intézmények azon előre sorolt fedezetlen kitettségeit, amelyekhez 2013. június 28. előtt a nemzeti jogszabályok alapján 20 %-os kockázati súlyt rendeltek, 2014. december 31-ig 20 %-os kockázati súlyra jogosultnak kell tekinteni.

497. cikk

Központi szerződő féllel szembeni kitettséghez kapcsolódó szavatolótőke-követelmények

(1) A 648/2012/EU rendelet 16., 25., 26., 29., 34., 41., 42., 44., 45., 47. és 49. cikkében említett szabályozástechnikai standard közül a legutolsónak a hatálybalépésétől számított tizenöt hónap elteltéig, illetve, ha ez korábban történik, addig, amíg az említett rendelet 14. cikke szerint döntés nem születik egy központi szerződő fél engedélyezéséről, az intézmények a központi szerződő felet elfogadott központi szerződő félnek tekinthetik, amennyiben – az említett rendelet 16., 25., 26., 29., 34., 41., 42., 44., 45., 47. és 49. cikkében említett szabályozástechnikai standardok elfogadását megelőzően – az adott központi szerződő fél számára a székhelye szerinti tagállamban engedélyezték, hogy az adott tagállam nemzeti jogával összhangban elszámolási szolgáltatásokat nyújtson.

(2) A 648/2012/EU rendelet 16., 25., 26., 29., 34., 41., 42., 44., 45., 47. és 49. cikkében említett szabályozástechnikai standard közül a legutolsónak a hatálybalépésétől számított tizenöt hónap elteltéig, illetve, ha ez korábban történik, addig, amíg az említett rendelet 25. cikke szerint döntés nem születik a harmadik országbeli központi szerződő fél elismeréséről, az intézmények a központi szerződő felet elfogadott központi szerződő félnek tekinthetik.

(3) A Bizottság az e cikk (1) és (2) bekezdésében foglalt átmeneti rendelkezések további hat hónappal való meghosszabbítására vonatkozóan a 182/2011/EU rendelet 5. cikke alapján végrehajtási aktust fogadhat el rendkívüli körülmények esetén, amennyiben ez arányos intézkedés és szükség van rá ahhoz, hogy elejét lehessen venni a nemzetközi pénzügyi piaci fennakadásoknak.

(4) Az e cikk (1), illetve (2) bekezdésében meghatározott és a (3) bekezdés alapján meghosszabbított határidőig, amennyiben a központi szerződő félnek nincs garanciaalapja, és nem kötött kötelező érvényű megállapodást a klíringtagjaival, amelynek alapján a klíringtagoktól kapott alapletétek egészét vagy egy részét előre befizetett hozzájárulásként felhasználhatná, az intézménynek a 308. cikk (2) bekezdésében a szavatolótőke-követelmény (Ki) kiszámítására megadott megfelelő képletet az alábbival kell helyettesítenie:

$$K_i = \left(1 + \beta \cdot \frac{N}{N-2}\right) \cdot \frac{IM_i}{IM} \cdot K_{CM}$$

▼C2

aholIM_i = az i-edik klíringtag által a központi szerződő félnek nyújtott alapletét;

IM = az alapletét teljes összege, a központi szerződő fél által az intézmény részére adott közlés szerint.

498. cikk

Az árutőzsdei kereskedőkre vonatkozó mentesség

(1) Az e rendeletben megállapított szavatolótőke követelmények nem alkalmazandóak az olyan befektetési vállalkozásokra, amelyek fő üzleti tevékenysége kizárólag a 2004/39/EK irányelv I. melléklete C. szakaszának 5., 6., 7., 9. és 10. pontjában meghatározott pénzügyi instrumentumokhoz kapcsolódó befektetési szolgáltatásokból és tevékenységekből áll, és amelyekre 2006. december 31-én a 93/22/EGK irányelvet nem kellett alkalmazni.

E mentességet 2017. december 31. és a (2) és (3) bekezdés alapján történő bármely későbbi módosítás hatálybalépésének időpontja közül a korábbi időpontig kell alkalmazni.

(2) A Bizottság 2015. december 31-ig nyilvános konzultációk és az illetékes hatóságokkal folytatott megbeszélések alapján jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a következőkről:

a) egy, az olyan befektetési vállalkozások prudenciális felügyelete céljára megfelelő rendszer, amely vállalkozások fő üzleti tevékenysége kizárólag a 2004/39/EK irányelv I. melléklete C. szakaszának 5., 6., 7., 9. és 10. pontjában meghatározott származtatott áruügyletekhez vagy származtatott ügyletekhez kapcsolódó befektetési szolgáltatásokból és tevékenységekből áll;

b) a 2004/39/EK irányelv módosításának szükségessége a befektetési vállalkozások egy olyan további kategóriájának létrehozása céljából, amelyeknek fő üzleti tevékenysége kizárólag a 2004/39/EK irányelv I. melléklete C. szakaszának 5., 6., 7., 9. és 10. pontjában meghatározott, energiaellátással – beleértve a villamos energiát, a szenet, a gázt és az olajat – összefüggő pénzügyi instrumentumokhoz kapcsolódó befektetési szolgáltatásokból és tevékenységekből áll.

(3) A (2) bekezdésben említett jelentés alapján a Bizottság javaslatot tehet e rendelet megfelelő módosítására.

499. cikk

Tőkeáttétel

(1) A 429. és 430. cikktől eltérve, az intézményeknek a 2014. január 1 és 2021. december 31. közötti időszakban mindkét alábbi tőkemennyiség alapján ki kell számítaniuk és be kell jelenteniük a tőkeáttételi mutatót:

a) alapvető tőke;

b) alapvető tőke az e cím 1. és 2. fejezetében meghatározott eltérések figyelembevételével.

▼C2

(2) A 451. cikk (1) bekezdésétől eltérve az intézmények maguk dönthetik el, hogy az e cikk (1) bekezdése a) vagy a b) pontja szerinti tőkemennyiség alapján számított tőkeáttételi mutatót vagy mindkét módon számított tőkeáttételi mutatót hozzák nyilvánosságra. Amennyiben az intézmények megváltoztatják az arra vonatkozó döntésüket, hogy melyik tőkeáttételi mutatót hozzák nyilvánosságra, az e változtatást követő első nyilvánosságra hozatal során fel kell tüntetniük a változtatás időpontjáig nyilvánosságra hozott valamennyi tőkeáttételi mutatóra vonatkozó információk összegzését is.

(3) A 429. cikk (2) bekezdésétől eltérve, az illetékes hatóságok a 2014. január 1 és 2017. december 31. közötti időszakban engedélyezhetik az intézmények számára negyedév végi tőkeáttételi mutató kiszámítását, amennyiben úgy vélik, hogy az intézmények nem rendelkeznek kellően jó minőségű adatokkal ahhoz, hogy a tőkeáttételi mutatót az egy negyedéven belüli havi tőkeáttételi mutatók egyszerű számtani közepeként számítsák ki.

500. cikk

Átmeneti rendelkezések – a Bázel I-es alsó korlát

(1) Azon intézményeknek, amelyek a harmadik rész II. címének 3. fejezetével összhangban számítják a kockázattal súlyozott kitettségértékeket, valamint azoknak amelyek a harmadik rész III. címének 4. fejezetében meghatározott fejlett mérési módszereket használják a működési kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmények kiszámításához, 2017. december 31-ig mindkét alábbi követelményt teljesíteniük kell:

a) a 92. cikkben előírtak szerinti szavatolótőkével kell rendelkezniük;

b) szavatolótőkéjük összegének mindenkor legalább azon szavatolótőke teljes minimumösszegének 80 %-ával kell egyenlőnek lennie, amelyet az intézmény a 93/6/EGK irányelv 4. cikke értelmében lenne köteles tartani, ezen említett irányelv, valamint a hitelintézetek tevékenységének megkezdéséről és folytatásáról szóló, 2000. március 20-i 2000/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([1])2007. január 1. előtt hatályos rendelkezéseivel összhangban.

(2) Az (1) bekezdés b) pontjában említett összeg az illetékes hatóságok jóváhagyásával olyan értelmű követelménnyel is helyettesíthető, mely szerint a szavatolótőkének mindenkor legalább a 92. cikk által az intézmény számára előírt szavatolótőke 80 %-ával kell egyenlőnek lennie úgy, hogy a kockázattal súlyozott kitettségértékeket a harmadik rész II. címének 3. fejezete vagy értelemszerűen a harmadik rész III. címének 4. fejezete helyett a harmadik rész II. címének 2. fejezetével vagy értelemszerűen a harmadik rész III. címének 2. vagy 3. fejezetével összhangban számítják ki.

(3) Egy hitelintézet csak akkor alkalmazhatja a (2) bekezdést, ha tőkekövetelményeinek számításához 2010. január 1-jén vagy azt követően kezdte el használni a belső minősítésen alapuló módszert vagy a fejlett mérési módszereket.

([1]) HL L 126., 2000.5.26., 1. o.

▼C2

(4) Az (1) bekezdés b) pontjában foglalt követelmény teljesítése céljából a szavatolótőke összegét teljes mértékben ki kell igazítani annak érdekében, hogy az tükrözze a szavatolótőkének a 93/6/EGK irányelv és a 2000/12/EK irányelv 2007. január 1. előtt hatályos szövege szerinti számítása, illetve az ezen irányelv szerinti szavatolótőke-számítás közötti mindazon különbségeket, amelyek abból adódnak, hogy e rendelet harmadik része II. címének 3. fejezete értelmében a várható és a nem várható veszteséget elkülönítetten kell kezelni.

(5) Az illetékes hatóságok az EBH-val való konzultációt követően mentesíthetik az intézményeket az (1) bekezdés b) pontjának alkalmazása alól, amennyiben a belső minősítésen alapuló módszerre vonatkozó, a harmadik rész II. címe 3. fejezetének 6. szakaszában rögzített valamennyi követelmény, illetve – az esettől függően – a fejlett mérési módszerek alkalmazásához szükséges, a harmadik rész III. címének 4. fejezetében meghatározott kritériumok teljesülnek.

(6) A Bizottság 2017. január 1-ig jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak arról, hogy a nemzetközi folyamatok, illetve a nemzetközileg elfogadott standardok figyelembevételével megfelelő lenne-e a Bázel I-es alsó korlát alkalmazását a 2017. december 31. utáni időszakra is kiterjeszteni annak biztosítása érdekében, hogy rendelkezésre álljanak a belső modellek biztosítékául szolgáló intézkedések. Adott esetben a jelentést jogalkotási javaslat kíséri.

501. cikk

Levonás a kkv-kkal szembeni kitettségek hitelkockázati tőkekövetelményéből

(1) A kkv-kkal szembeni kitettségekre vonatkozó hitelkockázattal kapcsolatos tőkekövetelményt meg kell szorozni a 0,7619 tényezővel.

(2) E cikk alkalmazásában:

a) a kitettségnek a lakossággal szembeni, a vállalati vagy az ingatlanra bejegyzett zálogjoggal fedezett kitettségek osztályában kell lennie. A nem teljesítő kitettségeket ki kell zárni.

b) a kkv olyan vállalkozás, amely teljesíti a mikro-, kis- és középvállalkozások meghatározásáról szóló, 2003. május 6-i 2003/361/EK bizottsági ajánlásban [1] megállapított kritériumokat. Az ajánlás melléklete 2. cikkében felsorolt kritériumok közül csak az éves árbevételt kell figyelembe venni;

c) a kötelezett ügyfélnek vagy egymással kapcsolatban álló ügyfelek csoportjának az intézménnyel, valamint annak anyavállalatával és leányvállalataival szembeni tartozásának teljes összege, ideértve minden nem teljesítő kitettséget, de ide nem értve a lakóingatlannal fedezett követeléseket vagy függő követeléseket, az intézmény tudomása szerint nem haladhatja meg az 1,5 millió EUR-t. Az intézménynek ésszerű lépéseket kell tennie, hogy megbizonyosodjon erről.

(3) Az intézmények három havonta jelentést készítenek az illetékes hatóságok számára a kkv-kkal szembeni kitettségek teljes összegéről, amelyet a (2) bekezdéssel összhangban számoltak ki.

[1] HL L 124., 2003.5.20., 36. o.

▼C2

(4) A Bizottság 2016. június 28-ig jelentést készít az e rendeletben rögzített szavatolótőke-követelményeknek a kkv-k és természetes személyek részére történő hitelezésre gyakorolt hatásáról, és e jelentést – adott esetben jogalkotási javaslat kíséretében – benyújtja az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

(5) A (4) bekezdés alkalmazása céljából az EBH jelentést nyújt be a Bizottságnak a következőkről:

a) annak elemzése, hogy miként alakulnak a kkv-k részére történő hitelezés trendjei és feltételei a (4) bekezdésben említett időszakban;

b) az uniós kkv-k tényleges kockázatosságának elemzése egy teljes gazdasági ciklust tekintve;

c) annak elemzése, hogy az e rendeletben a kkv-kkal szembeni kitettségekre vonatkozó hitelkockázatra vonatkozóan meghatározott szavatolótőke-követelmények összhangban állnak-e az a) és a b) pont szerinti elemzések eredményével.

II. CÍM

JELENTÉSEK ÉS A RENDELKEZÉSEK FELÜLVIZSGÁLATA

502. cikk

A tőkekövetelmények ciklikussága

A Bizottság az EBH-val, az ERKT-val és a tagállamokkal együttműködve, továbbá az EKB véleményét is figyelembe véve rendszeresen monitorozza, hogy ez a rendelet összességében véve, a 2013/36/EU irányelvvel együtt számottevő hatást gyakorol-e a gazdasági ciklusra, és ezen vizsgálat fényében fontolóra veszi az esetleges korrekciós intézkedések indokoltságát. Az EBH 2013. december 31-ig jelentést tesz a Bizottságnak arról, szükséges-e és milyen módon az intézmények belső minősítésen alapuló módszer szerinti módszertanait egymáshoz közelíteni annak érdekében, hogy a tőkekövetelmények összehasonlíthatóbbá váljanak, és a prociklikusság is csökkenjen.

Ezen elemzés alapján, és az EKB véleményét is figyelembe véve, a Bizottság kétévente jelentést készít, és azt az esetleges megfelelő javaslatok kíséretében benyújtja az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. A jelentés elkészítése során a hitelfelvevő és hitelező felek hozzájárulásait megfelelően figyelembe kell venni.

A Bizottság 2014. december 31-ig megvizsgálja a 33. cikk (1) bekezdése c) pontjának alkalmazását, és erről – adott esetben jogalkotási javaslat kíséretében – jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

A 33. cikk (1) bekezdése c) pontjának lehetséges eltörlésére, illetve lehetséges uniós szintű alkalmazására vonatkozóan a vizsgálatnak biztosítania kell különösen a pénzügyi stabilitáshoz szükséges garanciák meglétét az összes tagállamban.

▼C2

503. cikk

A fedezett kötvények formáját öltő kitettségekre vonatkozó szavatolótőke-követelmények

(1) A Bizottság az EBH-val való konzultációt követően 2014. december 31-ig jelentést készít arról, hogy a 129. cikkben rögzített kockázati súlyok és a 336. cikk (3) bekezdésében foglalt, az egyedi kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmény megfelelő-e mindazon instrumentumok tekintetében, amelyek esetében ezek az eljárások alkalmazandók, valamint hogy megfelelőek-e a 129. cikkben foglalt kritériumok; a jelentést a Bizottság az esetleges megfelelő javaslatok kíséretében benyújtja az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

(2) Az (1) bekezdésben említett jelentésnek és javaslatoknak ki kell terjedniük a következőkre:

a) a fedezett kötvényekre jelenleg alkalmazandó szabályozói tőkekövetelmények megfelelően különbséget tesznek-e az egyes fedezett kötvények hitelminőségbeli változatai, illetve a fedezett kötvények fedezetéül szolgáló biztosítékok között, kitérve a tagállamok közötti különbségek mértékére is;

b) a fedezett kötvények piaca mennyire átlátható, és ez milyen mértékben könnyíti meg, hogy a befektetők átfogó belső elemzést végezzenek a fedezett kötvények hitelkockázatára és a fedezetükül szolgáló biztosítékokra, valamint a kibocsátó fizetésképtelensége esetén az eszközök elkülönítettségére vonatkozóan, ideértve a vonatkozó nemzeti szintű jogi szabályozás szigorúsága által biztosított kockázatenyhítő hatásokat is, összhangban az e rendelet 129. cikkében, illetve a 2009/65/EK irányelv 52. cikke (4) bekezdésében a fedezett kötvények általános minőségével és annak a befektetők számára szükséges átláthatóság szintjét befolyásoló hatásával kapcsolatban említettekkel; és

c) egy-egy hitelintézet fedezettkötvény-kibocsátása milyen mértékben hat a kibocsátó intézmény többi hitelezőjét érintő hitelkockázatra.

(3) A Bizottság az EBH-val konzultálva 2014. december 31-ig jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak arról, hogy a légi járművek fedezete (légi járműre bejegyzett jelzálogjog fedezete) mellett nyújtott hitelek, valamint a garanciafedezet mellett nyújtott, de bejegyzett zálogjoggal nem fedezett lakáshitelek bizonyos feltételek mellett tekinthetők-e a 129. cikk értelmében elismert eszköznek.

(4) A Bizottság 2016. december 31-ig megvizsgálja, hogy helyénvaló-e a 496. cikkben meghatározott eltérés, és adott esetben azt, hogy helyes volna-e e rendelkezéseket hasonló módon kiterjeszteni a fedezett kötvények más formáira is. E vizsgálat fényében a Bizottság adott esetben a 462. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadhat el ezen eltérés állandóvá tételére, vagy a fedezett kötvények más formáira való kiterjesztése céljából jogalkotási javaslatot tehet.

▼C2

504. cikk

Állami hatóságok által válsághelyzetekben lejegyzett tőkeinstrumentumok

A Bizottság az EBH-val való konzultációt követően 2016. december 31-ig jelentést készít arról, hogy szükséges-e módosítani vagy megszüntetni a 31. cikkben meghatározott eljárást; a jelentést a Bizottság az esetleges megfelelő javaslatok kíséretében benyújtja az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

505. cikk

A hosszú távú finanszírozás vizsgálata

A Bizottság 2014. december 31-ig – a megfelelő javaslatokkal együtt – jelentést készít az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak arról, hogy az e rendeletben foglalt követelmények megfelelőnek tekinthetők-e figyelembe véve azt, hogy a gazdaságban a hosszú távú finanszírozás valamennyi formája számára megfelelő szintű forrásokat kell biztosítani, beleértve az Unión belül a közlekedés, az energia és a távközlés területén megvalósított kritikusinfrastruktúra-projekteket is.

506. cikk

Hitelkockázat – a nemteljesítés meghatározása

Az EBH 2017. december 31-ig jelentést nyújt be a Bizottságnak arról, hogy hogyan hat a kockázattal súlyozott kitettségértékekre az, ha a 178. cikk (1) bekezdésének b) pontjában előírtaknak megfelelően a 90 napos késedelmet 180 napos késedelem váltja fel, valamint arról, hogy megfelelő lenne-e az, ha ennek a rendelkezésnek az alkalmazása 2019. december 31. után is folytatódna

A Bizottság a jelentés alapján jogalkotási javaslatot tehet e rendelet módosítására.

507. cikk

Nagykockázat-vállalás

A Bizottság 2015. december 31-ig megvizsgálja a 400. cikk (1) bekezdése j) pontjának, valamint (2) bekezdésének alkalmazását, és azt, hogy a 400. cikk (2) bekezdésében szereplő mentességek nemzeti hatáskörbe tartozzanak-e, és ezekről – szükség esetén jogalkotási javaslatok kíséretében – jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

A 400. cikk (2) bekezdése c) pontját érintő nemzeti mérlegelési jogkör lehetséges megszüntetésének és a mérlegelési jogkör uniós szintű alkalmazásának tekintetében a vizsgálat során figyelembe kell venni különösen a csoport kockázatkezelésének hatékonyságát, ugyanakkor gondoskodni kell azon garanciák meglétéről, amelyek kellő mértékben szavatolják a pénzügyi stabilitást valamennyi olyan tagállamban, ahol a csoportba tartozó valamely vállalata be van jegyezve.

▼C2

508. cikk

Az alkalmazás szintje

(1) A Bizottság 2014. december 31-ig felülvizsgálja az első rész II. címének, valamint a 113. cikk (6) és (7) bekezdésének végrehajtását, és erről – adott esetben jogalkotási javaslat kíséretében – jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

(2) A Bizottság 2015. december 31-ig jelentést készít arról, hogy a hatodik részben rögzített likviditásfedezeti követelmény alkalmazandó legyen-e – és hogyan – a befektetési vállalkozásokra, és az EBH-val való konzultációt követően – adott esetben jogalkotási javaslat kíséretében – benyújtja a jelentést az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

(3) A Bizottság 2015. december 31-ig az EBH-val és az EÉPH-val való konzultációt követően, valamint az illetékes hatóságokkal folytatott megbeszélések alapján jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak arról, hogy milyen rendszer lenne megfelelő a befektetési vállalkozások, valamint a (2) bekezdés b) és c) pontja és a 4. cikk (1) bekezdése szerinti vállalkozások prudenciális felügyeletére. Adott esetben a jelentést jogalkotási javaslat kíséri.

509. cikk

Likviditási követelmények

(1) Az EBH monitorozza és értékeli a 415. cikk (1) bekezdésével összhangban, különböző pénznemek és különböző üzleti modellek vonatkozásában benyújtott jelentéseket. Az EBH az ERKT-val, a nem pénzügyi végfelhasználókkal, a bankszektorral, az illetékes hatóságokkal és az EKBR központi bankokkal való konzultációt követően évente, első alkalommal 2013. december 31-ig jelentést nyújt be a Bizottságnak arra vonatkozóan, hogy a hatodik részben foglalt általános likviditásfedezeti követelmény olyan pontosabb meghatározása, amely a hatodik rész II. címe és a III. melléklet értelmében jelentendő elemeket venné alapul, egyenként vagy együttesen, jelentős káros hatással lenne-e az Unióban létrehozott intézmények üzleti és kockázati profiljára, a pénzügyi piacok stabilitására és megfelelő működésére, a gazdaságra és a banki hitelkínálat stabilitására, kiemelt figyelmet fordítva a kkv-knak történő hitelezésre és a kereskedelemfinanszírozásra, beleértve a hivatalos exporthitel-biztosítási rendszerek keretében történő hitelezést is.

Az első albekezdésben említett jelentésnek megfelelően figyelembe kell vennie a piacokat és a nemzetközi szabályozási fejleményeket, valamint a likviditásfedezeti követelménynek az e rendeletben foglalt egyéb prudenciális követelményekkel – például a 92. cikkben meghatározott kockázat-alapú tőkearányokkal vagy a tőkeáttételi mutatókkal – való kölcsönhatását.

Az Európai Parlament és a Tanács számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy az első albekezdésben említett jelentéssel kapcsolatban megtegyék az észrevételeiket.

(2) Az EBH az (1) bekezdésben említett jelentésében különösen a következőket értékeli:

▼C2

a) a likviditásbeáramlások értékét korlátozó mechanizmusok előírása, különösen a beáramlásokra vonatkozó megfelelő felső korlát és ennek alkalmazási feltételei meghatározása céljából, különböző üzleti modelleket véve figyelembe, beleértve a közvetett (pass through) finanszírozási konstrukciókat, a faktorálást, a lízinget, a fedezett kötvényeket, a jelzáloghiteleket, a fedezett kötvények kibocsátását valamint azt, hogy ezt a felső korlátot milyen mértékben kellene módosítani vagy eltávolítani annak érdekében, hogy az a specializált finanszírozás sajátosságainak is megfeleljen;

b) a hatodik rész II. címében, különösen a 422. cikk (7) bekezdésében és a 425. cikk (2) bekezdésében szereplő be- és kiáramlások meghatározása;

c) olyan mechanizmusok meghatározása, amelyek a likvid eszközök bizonyos kategóriáira korlátozzák a likviditási követelmények hatályát; különösen annak a megfelelő minimális százalékos aránynak az értékelése, amely azt határozza meg, hogy a 416. cikk (1) bekezdésének a), b) és c) pontjában említett likvid eszközöknek az összes likvid eszköz mekkora részét kell képviselniük, 60 %-os küszöböt tesztelve és figyelembe véve a nemzetközi szabályozás területén bekövetkezett fejleményeket. A tartozást megtestesítő és 30 naptári napon belül esedékes vagy lehívható eszközök nem számítanak bele a korlátba, kivéve, ha a szintén a 416. cikk (1) bekezdésének a), b) és c) pontja alá besorolható biztosíték ellenében szerezték be őket;

d) a csoporton belüli pénzáramlások tekintetében speciálisan meghatározott alacsonyabb kiáramlási és/vagy magasabb beáramlási ráták előírása, pontosítva, hogy az egyedi be- és kiáramlási ráták milyen feltételek mellett lennének prudenciális szempontból indokoltak, és nagy vonalakban körvonalazva egy objektív kritériumokon és paramétereken alapuló módszertan kereteit az intézmény és a partner közötti konkrét be- és kiáramlások meghatározására abban az esetben, ha azok székhelye nem egyazon tagállamban található;

e) a 424. cikk (3) és (5) bekezdésének hatálya alá tartozó le nem hívott, folyósítási kötelezettséggel járó hitel- és likviditási keretekre alkalmazandó lehívási arány kalibrálása. Az EBH különösen a 100 %-os lehívási arányt teszteli.

f) a 411. cikk 2. pontjában említett lakossági betét meghatározása, különös tekintettel arra, hogy megfelelő-e a természetes személyek betétei vonatkozásában küszöbértéket bevezetni;

g) új, alacsonyabb kiáramlású lakossági betét kategória bevezetésének szükségessége, annak fényében, hogy ezek a betétek olyan speciális jellemzőkkel rendelkeznek, amelyek indokolttá teszik az alacsonyabb kiáramlási ráták alkalmazását, és figyelembe véve a nemzetközi fejleményeket;

h) eltérések meghatározása az intézmények által a jövőben kötelezően tartandó likvid eszközállomány összetételére vonatkozó előírásoktól, amennyiben az intézmény egy adott pénznemben jelentkező indokolt teljes likvideszköz-igénye meghaladja az ilyen likvid eszközök rendelkezésre álló mennyiségét, valamint az ilyen eltérések feltételeinek rögzítése;

▼C2

i) a saría-kompatibilis bankok általi használat céljára a saría-kompatibilis pénzügyi termékek meghatározása azon eszközök alternatívájaként, amelyek a 416. cikk alkalmazásában likvid eszköznek minősülnek.

j) a stresszhelyzetek meghatározása, beleértve azoknak az elveknek a meghatározását is, amelyek alapján a likvideszköz-állomány igénybe vehető, valamint azoknak a szükséges felügyeleti reakcióknak a leírását, amelyek alapján az intézmények likvid eszközeiket felhasználhatnák a likviditáskiáramlások teljesítése céljára, továbbá, hogy miként kezelhető az előírások be nem tartása;

k) a 422. cikk (3) bekezdésének c) pontjában a nem pénzügyi ügyfelek tekintetében említett kialakult operatív kapcsolat fogalmának meghatározása;

l) a 422. cikk (4) bekezdésének első albekezdésében említett levelező banki szolgáltatásokra és elsődleges ügynöki (prime brokerage) tevékenységekre alkalmazandó kiáramlási arány kalibrálása.

m) az olyan, kormányzat által garantált kötvényekre, például az írországi National Asset Management Agency (Nemzeti Eszközkezelő Társaság) és a Spanish Asset Management Company (Spanyol Eszközkezelő Társaság) által kibocsátott kötvényekre vonatkozóan, amelyeket 2023. decemberéig különlegesen nagy likviditású és hitelminőségű eszközként bocsátottak ki hitelintézetek részére, kormányzati támogatási intézkedések részeként, az állami támogatásra vonatkozó uniós jóváhagyással, abból a célból, hogy a hitelintézetek mérlegét megtisztítsák a problémás eszközöktől.

(3) Az EBH az EÉPH-val és az EKB-val folytatott konzultációt követően 2013. december 31-ig jelentést nyújt be a Bizottságnak az átruházható eszközök nagy és különlegesen nagy likviditásának és hitelminőségének a 416. cikk céljára alkalmazandó egységes meghatározásáról, valamint a 416. cikk alkalmazásában likvid eszköznek minősülő eszközökre vonatkozó megfelelő korrekciós tényezőkről, kivéve a 416. cikk (1) bekezdésének a), b) és c) pontjában említett eszközöket.

Az Európai Parlament és a Tanács számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy a szóban forgó jelentéssel kapcsolatban megtegyék az észrevételeiket.

Az első albekezdésben említett jelentésben ki kell térni:

a) egyéb eszközkategóriákra, különösen a lakóingatlannal fedezett, magas likviditású és hitelminőségű értékpapírokra,

b) a központi bankok által elfogadott egyéb értékpapírokra vagy hitelekre, például a helyi önkormányzatok kötvényeire és értékpapírjaira, valamint

c) az egyéb, központi bankok által fedezetként nem befogadható, de forgatható eszközökre is, mint például az elismert tőzsdén forgalmazott részvények, az arany, a főbb indexált, tulajdoni részesedést megtestesítő instrumentumok, a garantált kötvények, a fedezett kötvények, a vállalati kötvények és a fenti eszközökre épülő alapok.

▼C2

(4) A (3) bekezdésben említett jelentésben ki kell térni arra, hogy a 416. cikk (1) bekezdésének e) pontjában említett készenléti hitelkereteket likvid eszközként figyelembe kell-e venni – és ha igen milyen mértékben – a nemzetközi fejlemények alapján, valamint figyelembe véve az európai sajátosságokat, beleértve az uniós monetáris politika alkalmazásának módját is.

Az EBH e fogalommeghatározások vonatkozásában különösen azt vizsgálja meg, hogy megfelelőek-e a következő kritériumok, és mi lenne a megfelelő szint:

a) az eszközök minimális kereskedési volumene;

b) a fennálló eszközállomány minimális volumene;

c) átlátható árképzési és kereskedés utáni információk;

d) a harmadik rész II. címének 2. fejezetében említett hitelminőségi besorolások;

e) igazolt adatok az árak stabilitásáról;

f) átlagos kereskedési volumen és átlagos ügyletnagyság;

g) a vételi és eladási ár közötti maximális különbség;

h) a lejáratig hátralévő idő;

i. minimális eszközforgási sebesség.

(5) Az EBH 2014. január 31-ig jelentést tesz továbbá:

a) a magas és rendkívül magas likviditás és hitelminőség egységes fogalommeghatározásáról;

b) a likvid eszközök fogalom-meghatározásából eredő, a monetáris politika keretébe tartozó műveletek végzésére gyakorolt esetleges nem kívánt következményekről, valamint arról, hogy:

   i. a központi bank által befogadható eszközök jegyzékétől független likvid eszközök jegyzéke, amelyek ösztönözhetik az intézményeket arra, hogy refinanszírozási műveleteik keretében a likvid eszközök meghatározásán kívül eső befogadható eszközöket nyújtsanak be;

   ii. a likviditás szabályozása mennyire tarthatja vissza az intézményeket attól, hogy a fedezetlen pénzpiacokon hiteleket nyújtsanak vagy vegyenek fel, illetve hogy ez a monetáris politika végrehajtása terén az egynapos euró indexátlag (EONIA) megcélzott alkalmazásának megkérdőjelezéséhez vezethet-e;

   iii. a likviditásfedezeti követelmény bevezetése mennyire nehezítheti meg a központi bankok számára, hogy a meglévő monetáris politikai keretrendszer és eszközök alkalmazásával biztosítsák az árstabilitást;

▼C2

c) a likvid eszközökre vonatkozó, a 417. cikk b)–f) pontjában szereplő operatív követelményekről, összhangban a nemzetközi szabályozási fejleményekkel.

510. cikk

Nettó stabil forrásellátottsági követelmények

(1) Az EBH 2015. december 31-ig a hatodik rész III. címe értelmében jelentendő elemek alapján adatot szolgáltat a Bizottságnak arról, helyénvaló lenne-e és milyen módon annak biztosítása, hogy az intézmények stabil forrásokat vonjanak be, többek között elemezve az Unióban létrehozott intézmények üzleti és kockázati profiljára, a pénzügyi piacokra, a gazdaságra és a banki hitelezésre gyakorolt hatást, kiemelt figyelmet fordítva a kkv-knak történő hitelezésre és a kereskedelemfinanszírozásra, beleértve a hivatalos exporthitel-biztosítási rendszerek és a közvetett (pass through) finanszírozási konstrukciók keretében történő hitelezést és az azonos jellemzőkkel bíró kötvény kibocsátásával fedezett jelzálog-hitelezést is. Az EBH-nak különösen elemeznie kell azt, hogy a stabil finanszírozási források milyen hatást gyakorolnak a különböző uniós bankmodellek refinanszírozási struktúráira.

(2) Az EBH – a hatodik rész III. címe értelmében jelentendő elemek alapján, a 415. cikk (3) bekezdésének a) pontjában említett egységes adatszolgáltatási formátumnak megfelelően és az ERKT-val folytatott konzultációt követően – 2015. december 31-ig adatot szolgáltat továbbá a Bizottságnak az intézmények rendelkezésére álló és az intézmények számára szükséges stabil forrásellátottság összegének meghatározására szolgáló módszerekről, valamint a nettó stabil forrásellátottsági követelmény kiszámítására vonatkozó megfelelő, egységes meghatározásokról, és ezzel összefüggésben elsősorban a következőket tartja szem előtt:

a) a 427. cikk (1) bekezdésében foglalt stabil finanszírozási forrásokra alkalmazott súlyozások és kategóriák;

b) a 428. cikk (1) bekezdésében foglalt stabil forrásellátottsági követelmények meghatározásához alkalmazott súlyozások és kategóriák;

c) a módszereknek az adott helyzettől függően ösztönző vagy visszatartó erővel kell hatniuk annak érdekében, hogy elősegítsék az intézmények eszközeinek, üzleti tevékenységeinek, befektetéseinek és forrásellátottságának stabilabb hosszabb távú finanszírozását;

d) az intézmények különböző típusai számára különböző módszereket kell kidolgozni.

(3) A Bizottság 2016. december 31-ig – amennyiben indokolt, az (1) és a (2) bekezdésben említett jelentések figyelembevételével, valamint az uniós bankszektor sokszínűségének teljes körű figyelembevételével – jogalkotási javaslatot terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé arra vonatkozóan, hogy hogyan biztosítható, hogy az intézmények stabil finanszírozási forrásokat vegyenek igénybe.

▼C2

511. cikk

Tőkeáttétel

(1) A Bizottság a (3) bekezdésben említett adatszolgáltatás eredményei alapján 2016. december 31-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a tőkeáttételi mutató hatásáról és hatékonyságáról.

(2) A jelentéssel együtt a Bizottság adott esetben jogalkotási javaslatot is benyújt a tőkeáttételi mutató megfelelő számú, a különböző üzleti modellt követő intézmények által teljesítendő szintjének bevezetésére vonatkozóan, amelyben javaslatot tesz e szintek megfelelő kalibrálására, valamint a 429. cikkben említettek szerinti tőkemennyiség és teljes kitettségérték esetleges ennek megfelelő kiigazításaira, valamint szükség esetén az ehhez kapcsolódó esetleges rugalmassági intézkedésekre, ezen belül a 458. cikk olyan megfelelő módosításaira, amelyekkel a tőkeáttételi mutató a cikkben foglalt intézkedések alkalmazási körén belül bevezethető.

(3) Az (1) bekezdés alkalmazása céljára az EBH 2016. október 31-ig jelentést nyújt be a Bizottságnak legalább a következőkről:

a) arról, hogy az e rendelet és a 2013/36/EU irányelv 87. és 98. cikke által a tőkeáttételi mutatóra vonatkozóan meghatározott keret a megfelelő eszköz-e a túlzott tőkeáttétel intézmények általi alkalmazásával kapcsolatos kockázat kielégítő módon és mértékben történő visszaszorításához;

b) az intézmények általános kockázati profilját tükröző üzleti modellek azonosításáról, valamint az említett egyes üzleti modellekre vonatkozó, differenciált tőkeáttételi mutatók bevezetéséről;

c) arról, hogy a 2013/36/EU irányelv 73. és 97. cikkével összhangban hozott, a túlzott tőkeáttétel kockázatának kezelését célzó, a 2013/36/EU irányelv 76. és 87. cikkében meghatározott követelmények biztosítják-e ennek a kockázatnak az intézmények általi eredményes kezelését, és ha nem, milyen továbbfejlesztésükre van szükség e célkitűzések eléréséhez;

d) arról, hogy szükség van-e a 429. cikkben említett számítási módszer módosítására – és ha igen, milyen módosításra van szükség – annak biztosításához, hogy a tőkeáttételi mutató megfelelő eszköz legyen annak jelzésére, hogy valamely intézménynél fennáll a túlzott tőkeáttétel kockázata;

e) arról, hogy a tőkeáttételi mutató teljes kitettségértéke számításának kontextusában lényeges különbség van-e a II. mellékletben felsorolt szerződések eredeti kitettség módszerével számított kitettségértéke, illetve a piaci árazás szerinti módszerrel meghatározott kitettségérték között;

f) arról, hogy alkalmasabb lenne-e kitűzött célra, vagyis a túlzott tőkeáttétel kockázatának figyelemmel kísérésére, ha az intézmények a tőkeáttételi mutató kiszámítása során tőkemennyiségként a szavatolótőkét vagy az elsődleges alapvető tőke alkalmaznák, és ha igen, mi lenne a tőkeáttételi mutató megfelelő kalibrálása;

▼C2

g) arról, hogy a 429. cikk (10) bekezdésének a) pontjában a bármikor feltétel nélkül, azonnali hatállyal felmondható le nem hívott hitelkeretekre vonatkozóan említett hitelegyenértékesítési tényező a megfigyelési időszak során gyűjtött bizonyítékok alapján kellőképpen konzervatív-e;

h) arról, hogy a 451. cikkben említett tételek nyilvánosságra hozatalának gyakorisága és formátuma megfelelő-e;

i) arról, hogy melyek lennének a b) pontban említettek szerint az egyes üzleti modellekre vonatkozóan megállapítandó tőkeáttételi mutatók;

j) arról, hogy a tőkeáttételi mutatók nagyságát tartományként célszerű-e meghatározni;

k) arról, hogy a tőkeáttételi mutató intézményekkel szembeni követelményként történő bevezetése szükségessé tenne-e változtatásokat az e rendelet által előírt tőkeáttételi keretrendszerben, és ha igen, melyek lennének ezek a változtatások;

l) arról, hogy a tőkeáttételi mutató intézményekkel szembeni követelményként történő bevezetése hatékonyan korlátozná-e a túlzott tőkeáttétel kockázatát az intézmények esetében, és ha igen, a tőkeáttételi mutató szintje ugyanaz legyen-e minden intézmény esetében, vagy az egyes intézmények kockázati profilja, üzleti modellje és mérete alapján kerüljön megállapításra, valamint arról, hogy e tekintetben milyen további kalibrációra vagy átmeneti időszakra van szükség.

(4) A (3) bekezdésben említett jelentésnek legalább a 2014. január 1-től2016. június 30-ig tartó időszakra ki kell terjednie, és összeállítása során figyelembe kell venni legalább a következőket:

a) a 429. cikkel összhangban meghatározott tőkeáttételi mutató intézményekre való előírása milyen hatást gyakorolna az alábbiakra:

i. pénzügyi piacok általában, és különösen a repoügyletek, a származtatott ügyletek és a fedezett kötvények piacai;

ii. az intézmények stabilitása;

iii. az intézmények üzleti modellje és mérlegszerkezete, különös tekintettel az alacsony kockázatú üzleti területekre, mint például a köztulajdonban lévő fejlesztési bankok által nyújtott kedvezményes hitelek, az önkormányzatoknak nyújtott hitelek, a lakóingatlan-finanszírozások és a nemzeti jogban szabályozott egyéb alacsony kockázatú területek;

iv. a kitettségek olyan szervezetekhez történő migrálása, amelyek nem képezik prudenciális felügyelet tárgyát;

v. pénzügyi innováció, különösen az implicit tőkeáttételes instrumentumok fejlődése;

▼C2

vi. az intézmények kockázatvállalási magatartása;

vii. elszámolási-, kiegyenlítési és letéti tevékenységek, valamint a központi szerződő fél működése;

viii. a tőkeáttételi mutató kiszámításához használt tőkemennyiség és teljes kitettségérték ciklikussága;

ix. banki hitelezés, különös tekintettel a kkv-knak, valamint a helyi hatóságoknak, a regionális kormányzatoknak és a közszektorbeli szervezeteknek történő hitelezésre és a kereskedelemfinanszírozásra, beleértve a hivatalos exporthitel-biztosítási rendszerek keretében történő hitelezést is;

b) a tőkeáttételi mutató és az e rendeletben meghatározott kockázat alapú szavatolótőke-követelmények és likviditási követelmények közötti kölcsönhatás;

c) az 1606/2002/EK rendelet alapján alkalmazandó számviteli standardok, a 86/635/EGK irányelv alapján alkalmazandó számviteli standardok, illetve az alkalmazandó egyéb számviteli szabályozások és más vonatkozó számviteli szabályozások közötti számviteli különbségek hatása a tőkeáttételi mutató összehasonlíthatóságára.

512. cikk

Átruházott hitelkockázattal szembeni kitettségek

A nemzetközi piaci fejlemények tükrében a Bizottság 2014. december 31-ig jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az ötödik rész rendelkezéseinek alkalmazásáról és eredményességéről.

513. cikk

Makroprudenciális szabályok

(1) Az Európai Bizottság 2014. június 30-ig az EKRT-val és az EBH-val történt konzultációt követően megvizsgálja, hogy az e rendeletben és a 2013/36/EU irányelvben foglalt makroprudenciális szabályozás elégséges-e a szektorok, régiók és tagállamok rendszerkockázatainak csökkentésére, és ennek keretében megvizsgálja:

a) hogy az e rendeletben és a 2013/36/EU irányelvben foglalt jelenlegi makroprudenciális eszközök hatékonyak, hatásosak és átláthatóak-e;

b) hogy megfelelő-e az e rendeletben és a 2013/36/EU irányelvben foglalt, hasonló kockázatok kezelését célzó különböző makroprudenciális eszközök alkalmazási köre, illetve a közöttük lévő lehetséges átfedések szintje, és szükség esetén további makroprudenciális szabályozásra tesz javaslatot;

c) hogy a rendszerszintű jelentőségű intézményekre vonatkozó nemzetközileg elfogadott standardok milyen viszonyban vannak az e rendeletben és a 2013/36/EU irányelvben foglalt rendelkezésekkel, és adott esetben új szabályozásra tesz javaslatot, figyelembe véve az említett nemzetközileg elfogadott standardokat is.

▼C2

(2) A Bizottság 2014. december 31-ig az ERKT-val és az EBH-val folytatott konzultáció alapján beszámol az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az első bekezdésben említett vizsgálat eredményeiről, és szükség esetén jogalkotási javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

514. cikk

Partnerkockázat és az eredeti kitettség módszere

A Bizottság 2016. december 31-ig megvizsgálja a 275. cikk alkalmazását, és erről – adott esetben jogalkotási javaslat kíséretében – jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

515. cikk

Monitoring és értékelés

(1) Az EBH az EÉPH-val együttműködve legkésőbb 2014. június 28-ig jelentést készít e rendeletnek z 648/2012/EU rendelet szerinti kapcsolódó kötelezettségekkel összefüggő működéséről, különös tekintettel a központi szerződő felet üzemeltető intézményekre, a származtatott ügyletekkel kapcsolatos követelmények megkettőzésének és ezáltal a szabályozási kockázat és az illetékes hatóságok által történő monitoring miatt felmerülő költségek növelésének elkerülése érdekében.

(2) Az EBH monitorozza és értékeli a harmadik rész II. címe 6. fejezetének 9. szakaszában meghatározott, a központi szerződő féllel szembeni kitettséghez kapcsolódó szavatolótőke-követelményekkel kapcsolatos rendelkezések működését. Az EBH 2015. január 1-jéig jelentést nyújt be a Bizottságnak e rendelkezések hatásairól és eredményességéről.

(3) A Bizottság 2016. december 31-ig áttekinti e rendeletnek a 648/2012/EU rendeletszerinti kapcsolódó kötelezettségekkel való összeegyeztethetőségét, valamint a harmadik rész II. címe 6. fejezetének 9. szakaszában meghatározott szavatolótőke-követelményeket, és ezekről jelentést készít, amelyet – amennyiben szükséges, jogalkotási javaslattal együtt – benyújt az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

516. cikk

Hosszú távú finanszírozás

A Bizottság 2015. december 31-ig jelentést nyújt be arról, hogy e rendelet milyen hatást gyakorol a növekedést ösztönző infrastruktúrába való hosszú távú beruházások ösztönzésére.

517. cikk

A figyelembe vehető tőke fogalom-meghatározása

A Bizottság 2014. december 31-ig megvizsgálja, hogy megfelelő-e a figyelembe vehető tőkének a második rész III. címe céljára, valamint a negyedik rész céljára alkalmazott fogalom-meghatározása, és erről – adott esetben jogalkotási javaslat kíséretében – jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

▼C2

518. cikk

Az intézmény gazdaságilag életképtelenné válása esetén leírható, illetve átalakítható tőkeinstrumentumok kérdésének vizsgálata

A Bizottság 2015. december 31-ig megvizsgálja, hogy célszerű-e ebben a rendeletben előírni, hogy amennyiben megállapításra került, hogy az intézmény gazdaságilag életképtelen, le kell írni a kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumokat, illetve a járulékos tőkeinstrumentumokat, és erről jelentést készít. A Bizottság a jelentését adott esetben jogalkotási javaslat kíséretében benyújtja az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

519. cikk

A szolgáltatással meghatározott nyugdíjalapban lévő eszközök levonása az elsődleges alapvető tőkeelemekből

Az EBH 2014. június 30-ig jelentést készít arról, hogy a felülvizsgált IAS 19 standard a 36. cikk (1) bekezdésének e) pontjában említett, szolgáltatással meghatározott nyugdíjat nyújtó alaphoz tartozó nettó eszközökből történő levonásokkal és a nettó nyugdíjkötelezettségek változásaival együtt értelmezve nem okozza-e az intézmények szavatolótőkéjének szükségtelen volatilitását.

A Bizottság az EBH jelentését figyelembe véve 2014. december 31-ig jelentést készít az első bekezdésben említett kérdésről az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyhez adott esetben olyan jogalkotási javaslatot mellékelnek, amely bevezeti a szolgáltatással meghatározott nyugdíjat nyújtó alaphoz tartozó nettó eszközöket és kötelezettségeket a szavatolótőke-számítás céljából kiigazító eljárást.

III. CÍM

MÓDOSÍTÓ RENDELKEZÉSEK

520. cikk

A 648/2012/EU rendelet módosítása

A 648/2012/EU rendelet a következőképpen módosul:

(1) A IV. cím a következő fejezettel egészül ki:

„4. FEJEZET

Számítások és adatszolgáltatás a(z) 575/2013/EU rendelet alkalmazásában

50a. cikk

K_{CCP} kiszámítása

(1) A hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről szóló, 2013. június 26-i 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) 308. cikkének alkalmazásában, a központi szerződő feleknek az egy adott garanciaalap körébe tartozó minden klíringtaggal szemben általuk elszámolt minden szerződésre és ügyletre vonatkozóan ki kell számítaniuk az e cikk (2) bekezdésében meghatározott K_{CCP}-t.

▼C2

(2) A központi szerződő feleknek a következőképpen kell kiszámítaniuk a feltételezett tőkét (K_{CCP}):

$$K_{CCP} = \sum_i max\{EBRM_i - IM_i - DF_i ; 0\} \cdot RW \cdot \text{tőkemegfelelési mutató}$$

ahol

$EBRM_i$ = a kockázatmérséklés előtti kitettségérték, amely a központi szerződő félnek az i-edik klíringtaggal szemben fennálló szerződésekből és ügyletekből fakadó, az említett klíringtaggal szembeni kitettsége az említett klíringtag által nyújtott biztosíték figyelembevétele nélkül;

IM_i = az i-edik klíringtag által a központi szerződő félnek nyújtott alapletét;

DF_i = az i-edik klíringtag előre befizetett hozzájárulása;

RW = 20 %-os kockázati súly;

tőkemegfelelési mutató = 8 %.

Az első albekezdésben szereplő képlet valamennyi értékét a nap végi, az utolsó pótlólagosletét-bekérés keretében bekért letét teljesítése előtti értékeléssel kell figyelembe venni.

(3) A (2) bekezdésben előírt számítást a központi szerződő feleknek legalább negyedévente vagy gyakrabban el kell végezniük, amennyiben ezt az intézménynek minősülő klíringtagok illetékes hatóságai megkövetelik.

(4) Az EBH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben a (3) bekezdés alkalmazása céljára részletesen meghatározza a következőket:

a) a (2) bekezdésben előírt számítás gyakorisága és időpontjai;

b) azok a helyzetek, amelyek fennállása esetén egy klíringtagként eljáró intézmény illetékes hatósága az a) pontban említettnél nagyobb gyakoriságot írhat elő a számítások és az adatszolgáltatás tekintetében.

Az EBH 2014. január 1-jéig benyújtja a Bizottságnak az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

▼C2

50b. cikk

A K_{CCP} kiszámítására vonatkozó általános szabályok

Az 50a. cikk (2) bekezdésben előírt számítás során a következő rendelkezéseket kell alkalmazni:

a) a központi szerződő feleknek a következőképpen kell kiszámítaniuk a klíringtagjaikkal szembeni kitettségek értékét:

i. a(z) 575/2013/EU rendelet 301. cikk (1) bekezdésének a) és d) pontjában felsorolt szerződésekből és ügyletekből fakadó kitettségek esetében a 274. cikkben meghatározott piaci árazás szerinti módszerrel összhangban kell kiszámítaniuk azokat;

ii. a(z) 575/2013/EU rendelet 301. cikke (1) bekezdésének b), c) és e) pontjában felsorolt szerződésekből és ügyletekből fakadó kitettségek esetében a pénzügyi biztosítékok átfogó módszerével, amelyet az említett rendelet 223. cikke határoz meg, az említett rendelet 223. és 224. cikkében előírt felügyeleti volatilitási korrekciókkal együtt. Az említett rendelet 285. cikke (3) bekezdése a) pontja szerinti kivételt nem kell alkalmazni;

iii. a(z) 575/2013/EU rendelet 301. cikke (1) bekezdésének a) pontjában fel nem sorolt és csak kiegyenlítési kockázattal érintett ügyletekből fakadó kitettségek esetében az említett rendelet harmadik részének V. címével összhangban;

b) a(z) 575/2013/EU rendelet hatálya alá tartozó intézmények esetében a nettósítási halmazok azonosak az említett rendelet harmadik részének II. címében meghatározottakkal;

c) az a) pontban említett értékek kiszámításakor a központi szerződő feleknek a pénzügyi biztosítékok átfogó módszerével összhangban – amelyet a(z) 575/2013/EU rendelet 224. cikke határoz meg – le kell vonniuk kitettségeikből a klíringtagjaik által nyújtott, felügyeleti volatilitási korrekciókkal megfelelően csökkentett biztosítékokat;

e) amennyiben egy központi szerződő fél egy vagy több központi szerződő féllel szembeni kitettséggel rendelkezik, az ilyen kitettségeket úgy kell kezelnie, mintha azok klíringtagokkal szembeni kitettségek lennének, és az érintett központi szerződő felektől kapott esetleges letéteket és előre befizetett hozzájárulásokat figyelembe kell vennie a K_{CCP} számításában;

f) amennyiben egy központi szerződő fél szerződéses megállapodást kötött a klíringtagjaival, amelynek alapján a klíringtagoktól kapott alapletétek egészét vagy egy részét előre befizetett hozzájárulásként használhatja, a központi szerződő félnek ezt az alapletétet előre befizetett hozzájárulásként, és nem pedig alapletétként kell figyelembe vennie az (1) bekezdés szerinti számítás során;

▼C2

h) a(z) 575/2013/EU rendelet 274. cikkében meghatározott, a piaci árazás szerinti módszer alkalmazásakor a központi szerződő feleknek az említett rendelet 298. cikke (1) bekezdése c) pontjának ii. alpontjában meghatározott képletet a következő képlettel kell helyettesíteniük:

$$PCE_{red} = 0.15 \cdot PCE_{gross} + 0.85 \cdot NGR \cdot PCE_{gross}$$

ahol NGR számlálóját az említett rendelet 274. cikkének (1) bekezdésével összhangban kell kiszámítani, közvetlenül azt megelőzően, hogy a változó letéteket a kiegyenlítési határidő vége előtt ténylegesen teljesítik, NGR nevezője pedig a bruttó pótlási költség;

i) ha egy központi szerződő fél nem tudja kiszámítani a 575/2013/EU rendelet 298. cikke (1) bekezdése c) pontjának ii. alpontjában meghatározott NGR értékét, akkor:

i. értesítenie kell az intézménynek minősülő klíringtagjait és azok illetékes hatóságait arról, hogy nem tudja kiszámítani az NGR értékét, és közölnie kell ennek okait;

ii. három hónapig 0,3-nek megfelelő NGR-értéket alkalmazhat az e cikk h) pontjában meghatározott PCE_{red} kiszámításához;

j) amennyiben az i) pont ii. alpontjában meghatározott időszak végén a központi szerződő fél még mindig képtelen lenne kiszámítani az NGR-t, az alábbiak szerint kell eljárnia:

i. fel kell hagynia a K_{CCP} számításával;

ii. értesítenie kell az intézménynek minősülő klíringtagjait és azok illetékes hatóságait arról, hogy felhagyott a K_{CCP} számításával;

k) az opciókra és csereügyletekre szóló opciókra vonatkozó lehetséges jövőbeli kitettségnek a 575/2013/EU rendelet 274. cikkében meghatározott, a piaci árazás szerinti módszerrel való kiszámításához a központi szerződő feleknek az ügylet névértékét meg kell szorozniuk az opció deltájának$(\delta V / \delta p)$– az említett rendelet 280. cikke (1) bekezdésének a) pontjában előírtak szerinti – abszolút értékével;

▼C2

l) ha egy központi szerződő fél több garanciaalappal rendelkezik, akkor mindegyik garanciaalapra vonatkozóan külön-külön el kell végeznie az 50a.cikk (2) bekezdésében meghatározott számítást.

50c. cikk

Adatszolgáltatás

(1) A 575/2013/EU rendelet 308. cikkének alkalmazásában a központi szerződő félnek adatot kell szolgáltatnia az intézménynek minősülő klíringtagjai és azok illetékes hatóságai számára a következőkről:

a) a feltételezett tőke (K_{CCP}) nagysága;

b) az előre finanszírozott hozzájárulások összege (DF_{CM});

c) az előre finanszírozott pénzügyi forrásainak az az összege, amelyet – jogszabály vagy a klíringtagokkal kötött megállapodás alapján – egy vagy több klíringtagjának nemteljesítése esetén még a többi klíringtag által a garanciaalapba befizetett hozzájárulások (DF_{CCP}) felhasználását megelőzően kell a veszteségei fedezésére fordítania;

d) összes klíringtagjának száma (N);

e) az 50d. cikkben előírtak szerinti koncentrációs tényező (β).

Ha a központi szerződő fél több garanciaalappal rendelkezik, akkor mindegyik garanciaalapra vonatkozóan külön-külön jelentenie kell az első albekezdésben meghatározott információkat.

(2) A központi szerződő félnek az intézménynek minősülő klíringtagjait legalább negyedévente vagy gyakrabban tájékoztatnia kell, amennyiben ezt az intézménynek minősülő klíringtagjainak illetékes hatóságai megkövetelik.

(3) Az EBH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki a következők részletes meghatározása céljából:

a) az (1) bekezdésben meghatározott információk jelentésére szolgáló egységes formátum;

b) a (2) bekezdésben előírt tájékoztatás gyakorisága és időpontjai;

c) azok a helyzetek, amelyek fennállása esetén egy klíringtagként eljáró intézmény illetékes hatósága a b) pontban említettnél nagyobb gyakoriságot írhat elő a tájékoztatás tekintetében.

▼C2

Az EBH 2014. január 1-jéig benyújtja a Bizottságnak az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

50d. cikk

A központi szerződő fél által jelentendő egyes értékek kiszámítása

Az 50c. cikk végrehajtása céljára a következő rendelkezéseket kell alkalmazni:

a) ha a központi szerződő fél szabályzata előírja, hogy pénzügyi forrásainak egy részét vagy egészét a klíringtagjai előre finanszírozott hozzájárulásaival párhuzamosan úgy kell felhasználnia, hogy azok a klíringtagok előre finanszírozott hozzájárulásaival egyenértékűek legyenek abban a tekintetben, hogy hogyan viselik a központi szerződő félnél felmerült veszteségeket egy vagy több klíringtagjának nemteljesítése vagy fizetésképtelensége esetén, akkor a központi szerződő félnek az említett források megfelelő összegét hozzá kell adnia a DF_{CM}-hez;

b) amennyiben a központi szerződő félnek a szabályzata értelmében az egy vagy több klíringtagjának nemteljesítéséből fakadó veszteségei fedezésére a pénzügyi forrásai egy részét vagy egészét kell felhasználnia – a garanciaalapja kimerítését követően, de még a klíringtagok szerződésben vállalt hozzájárulásainak lehívása előtt – a központi szerződő félnek ezen pótlólagos pénzügyi források megfelelő összegét(DF^{a}_{CCP})hozzá kell adnia az előre finanszírozott hozzájárulások teljes összegéhez (DF) a következők szerint:.>

$$DF = DF_{CCP} + DF_{CM} + DF^{a}_{CCP}.$$

c) a központi szerződő félnek a koncentrációs tényezőt (β) az alábbi képlet alapján kell kiszámítania:

$$\beta = \frac{PCE_{red,1} + PCE_{red,2}}{\sum_i PCE_{red,i}}$$

ahol

$PCE_{red,i}$ = a központi szerződő fél i-edik klíringtaggal fennálló összes szerződésére és ügyletére vonatkozó jövőbeli potenciális hitelkitettség csökkentett értéke;

$PCE_{red,1}$ = a központi szerződő fél azon klíringtaggal fennálló összes szerződésére és ügyletére vonatkozó jövőbeli potenciális hitelkitettség csökkentett értéke, amely klíringtag a legmagasabb PCE_{red} értékkel rendelkezik;

▼C2

$PCE_{red,2}$ = a központi szerződő fél azon klíringtaggal fennálló összes szerződésére és ügyletére vonatkozó jövőbeli potenciális hitelkitettség csökkentett értéke, amely klíringtag a második legmagasabb PCE_{red} értékkel rendelkezik.

_____

(*) HL L 176., 2013.6.27., 1.o.”;

(2) A 11. cikk (15) bekezdésének b) pontját el kell hagyni;

(3) A 89. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(5a) A 16., 25., 26., 29., 34., 41., 42., 44., 45., 47. és 49. cikkben említett szabályozástechnikai standard közül a legutolsónak a hatálybalépésétől számított tizenöt hónap elteltéig, vagy addig, amíg a 14. cikk szerint döntés nem születik egy központi szerződő fél engedélyezéséről, attól függően, hogy melyik következik be korábban, az adott központi szerződő félnek az e bekezdés harmadik albekezdésében előírt eljárást kell alkalmaznia.

A 16., 26., 29., 34., 41., 42., 44., 45., 47. és 49. cikkben említett szabályozástechnikai standard közül a legutolsónak a hatálybalépésétől számított tizenöt hónap elteltéig, vagy addig, amíg a 25. cikk szerint döntés nem születik egy központi szerződő fél elismeréséről, attól függően, hogy melyik következik be korábban, az adott központi szerződő félnek az e bekezdés harmadik albekezdésében előírt eljárást kell alkalmaznia.

Az e bekezdés első két albekezdésében meghatározott határidőkön belül – az e bekezdés negyedik albekezdésére figyelemmel – amennyiben a központi szerződő félnek nincs garanciaalapja, és kötelező érvényű megállapodást sem kötött a klíringtagjaival, amelynek alapján a klíringtagoktól kapott alapletétek egészét vagy egy részét előre befizetett hozzájárulásként felhasználhatná, az intézménynek az 50c. cikk (1) bekezdésének megfelelően jelentendő adatok sorában fel kell tüntetnie a klíringtagoktól kapott alapletétek egészét.

Az e bekezdés első és második albekezdésében említett határidők további hat hónappal meghosszabbíthatóak a 575/2013/EU rendelet 497. cikke (3) bekezdése alapján elfogadott bizottsági végrehajtási jogi aktussal összhangban.”.

TIZENEGYEDIK RÉSZ

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

521. cikk

Hatálybalépés és alkalmazás kezdetének időpontja

(1) Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

(2) Ez a rendelet 2014. január 1-tól alkalmazandó, kivéve:

▼C2

a) a 8. cikk (3) bekezdését, a 21. cikket és a 451. cikk (1) bekezdését, amelyeket 2015. január 1-jétől kell alkalmazni;

b) a 413. cikk (1) bekezdését, amelyet 2016. január 1-jétől kell alkalmazni;

c) e rendelet azon rendelkezéseit, amelyek értelmében az EFK-knak technikai standardtervezeteket kell benyújtaniuk, továbbá azon rendelkezéseit, amelyek értelmében a Bizottság felhatalmazást kap felhatalmazáson alapuló, illetve végrehajtási jogi aktusok elfogadására, 2013. június 28-tól kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

▼C2

I. MELLÉKLET

Mérlegen kívüli tételek osztályozása

1. Teljes kockázati kategória:

   a) Hitelhelyettesítő jellegű garanciák (pl. hitelkeretek rendes megfizetésére vonatkozó garanciák);

   b) Hitelderivatívák;

   c) Elfogadványok;

   d) Olyan váltók forgatmányozása, amelyek nem viselik más intézmény nevét;

   e) Ügyletek visszkereseti joggal (pl. faktorálás, számlaleszámítolási lehetőségek);

   f) Hitelhelyettesítő jellegű visszavonhatatlan készenléti hitellevelek;

   g) Sima határidős vételi ügyletek keretében megvásárolt eszközök;

   h) Határidős betétügyletek;

   i) Részben kifizetett részvények és értékpapírok kifizetetlen része;

   j) a 86/635/EGK irányelv 12. cikkének (3) és (5) bekezdésben említett visszavásárlási megállapodás mellett kötött eszközeladási (repo-)ügyletek;

   k) maximális kockázatot hordozó egyéb tételek.

2. Közepes kockázati kategória:

   a) kereskedelemfinanszírozási mérlegen kívüli tételek, mégpedig megnyitott, igazolt akkreditívek (lásd a közepes/alacsony kockázati kategóriában is);

   b) egyéb mérlegen kívüli tételek;

      i. szállítási garanciák, vám- és adóbiztosítékok;

      ii. egy évet meghaladó eredeti lejáratú, le nem hívott hitelkeretek (kölcsönnyújtásra, értékpapír- vásárlásra, bankgarancia és bankkezesség nyújtására, valamint váltóleszámítolásra, váltókezesség nyújtására vonatkozó megállapodások);

      iii. rulírozó hitelmegállapodás rövid lejáratú pénzpiaci eszköz jegyzésére (note issuance facilities, NIF) és középtávú rulírozó megállapodás rövid lejáratú pénzpiaci eszköz jegyzésére és a kibocsátásban való közreműködésre (revolving underwriting facilities, RUF);

      iv. közepes kockázatot hordozó egyéb tételek, amelyekről az EBH-t értesítették.

3. Közepes/alacsony kockázati kategória:

   a) kereskedelemfinanszírozási mérlegen kívüli tételek;

      i. akkreditívek, amelyeknek biztosítéka a szállítmány, valamint egyéb öntörlesztő ügyletek;

▼C2

ii. garanciák (beleértve a pályázati és teljesítési biztosítékokat és a kapcsolódó előlegfizetési és -visszatartási garanciákat), valamint olyan garanciák, amelyek nem hitelhelyettesítő jellegűek;

iii. Visszavonhatatlan készenléti hitellevelek, amelyek nem hitelhelyettesítő jellegűek,

b) egyéb mérlegen kívüli tételek:

i. olyan legfeljebb egy éves eredeti lejáratú le nem hívott hitelkeretek (kölcsönnyújtásra, értékpapír-vásárlásra, bankgarancia és bankkezesség nyújtására, valamint váltóleszámításra, váltókezesség nyújtására vonatkozó megállapodások), amelyek nem mondhatók fel bármikor azonnali hatállyal, feltétel nélkül, vagy amelyeknél a hitelfelvevő hitelképességében bekövetkező minőségromlás nem eredményezi automatikusan a megállapodás felmondását,

ii. közepes/alacsony kockázatot hordozó egyéb tételek, amelyekről az EBH-t értesítették.

4. Alacsony kockázati kategória:

a) Olyan le nem hívott hitelkeretek (kölcsönnyújtásra, értékpapír-vásárlásra, bankgarancia és bankkezesség nyújtására, valamint váltóleszámításra, váltókezesség nyújtására vonatkozó megállapodások), amelyek bármikor, feltétel nélkül, azonnali hatállyal felmondhatók, vagy amelyeknél a hitelfelvevő hitelképességében bekövetkező minőségromlás automatikusan a megállapodás felmondását eredményezi. A lakossági hitelkeretek feltétel nélkül felmondhatók, ha a hitelfeltételek lehetővé teszik az intézmény számára azok felmondását minden olyan esetben, amikor azt a fogyasztóvédelmi és egyéb kapcsolódó jogszabályok lehetővé teszik;

b) olyan, pályázati és teljesítési garanciák nyújtására szolgáló, le nem hívott hitelkeretek, amelyek bármikor, feltétel nélkül, azonnali hatállyal felmondhatók, vagy amelyeknél a hitelfelvevő hitelképességében bekövetkező minőségromlás automatikusan a megállapodás felmondását eredményezi; és

c) alacsony kockázatot hordozó egyéb tételek, amelyekről az EBH-t értesítették.

▼C2

II. MELLÉKLET

Származtatott ügyletek típusai

1. Kamatlábszerződések:

   a) egyvalutás kamatcsere-ügyletek;

   b) bázis csereügyletek;

   c) tőzsdén kívüli határidős kamatláb-megállapodások;

   d) tőzsdei határidős kamatlábügyletek;

   e) vásárolt kamatláb-opciók;

   f) egyéb, hasonló jellegű szerződések.

2. Devizaügyletek és arannyal kapcsolatos szerződések:

   a) többdevizás kamatcsereügyletek;

   b) tőzsdén kívüli határidős devizaszerződések;

   c) tőzsdei határidős devizaügyletek;

   d) megvásárolt devizaopciók;

   e) egyéb, hasonló jellegű szerződések;

   f) az a)–e) alpontban szereplőkhöz hasonló jellegű, arannyal kapcsolatos szerződések.

3. Az ezen melléklet 1. pontja a)–e) alpontjához és a 2. pont a)–d) alpontjához hasonló jellegű, más referenciaeszközre vagy indexre vonatkozó ügyletek. Ezek közé tartozik legalább minden, az e melléklet 1. és 2. pontja hatálya alá egyébként nem tartozó, a 2004/39/EK irányelv I. mellékletének C. szakasza 4–7., 9. és 10. pontjában meghatározott eszköz.

▼C2

III. MELLÉKLET

A likvid eszközökre vonatkozó kiegészítő adatszolgáltatás tárgyát képező tételek

1. Készpénz.

2. Központi bankkal szembeni kitettségek, amennyiben azok stresszhelyzetben lehívhatók.

3. A kormányzatokkal, központi bankokkal, nem a központi kormányzathoz tartozó közszektorbeli intézményekkel, adók kivetésére és beszedésére jogosult, adóügyi szempontból önálló régiókkal és helyi hatóságokkal, a Nemzetközi Fizetések Bankjával, a Nemzetközi Valutaalappal, az Európai Unióval, az Európai Pénzügyi Stabilitási Eszközzel, az Európai Stabilitási Mechanizmussal, vagy multilaterális fejlesztési bankokkal szembeni vagy általuk biztosított követeléseket megtestesítő és az alábbi feltételek mindegyikét teljesítő, átruházható értékpapírok:

   a) a harmadik rész II. címe 2. fejezetének értelmében 0 %-os kockázati súlyt rendelnek hozzájuk;

   b) nem valamely intézmény vagy ahhoz kapcsolódó vállalkozás kötelezettségét testesítik meg;

4. A 3. pontban említettektől eltérő átruházható értékpapírok, amelyek kormányzatokkal vagy központi bankokkal szembeni vagy általuk biztosított követeléseket testesítenek meg, és amelyeket a kormányzat vagy központi bank saját pénznemében bocsátott ki, olyan mértékben, amilyen mértékben ezen értékpapírok birtoklása megfelel azon likviditási szükségleteknek, amelyek a bank adott pénznembeli műveleteiből eredően felmerülnek;

5. A kormányzatokkal, központi bankokkal, nem a központi kormányzathoz tartozó közszektorbeli intézményekkel, adók kivetésére és beszedésére jogosult, adóügyi szempontból önálló régiókkal és helyi hatóságokkal vagy multilaterális fejlesztési bankokkal szembeni vagy általuk biztosított követeléseket megtestesítő és az alábbi feltételek mindegyikét teljesítő, átruházható értékpapírok:

   a) a harmadik rész II. címe 2. fejezetének értelmében 20 %-os kockázati súlyt rendelnek hozzájuk;

   b) nem valamely intézmény vagy ahhoz kapcsolódó vállalkozás kötelezettségét testesítik meg;

6. A 3., 4., és 5. pontban említettektől eltérő átruházható értékpapírok, amelyek a harmadik rész II. címe 2. fejezetének értelmében 20 %-os vagy annál jobb kockázati súlyra jogosultak, vagy belső minősítésük alapján ezzel egyenértékű a hitelminőségük, és teljesítik az alábbi feltételek valamelyikét:

   a) nem testesítenek meg különleges célú gazdasági egységgel, valamely intézménnyel vagy annak kapcsolt vállalkozásával szembeni követelést;

   b) olyan kötvények, amelyek jogosultak a 129. cikk (4), illetve (5) bekezdésében foglalt eljárásra;

   c) a 2009/65/EK irányelv 52. cikkének (4) bekezdésében említettek szerinti, az e pont b) pontjában említettektől eltérő kötvények.

7. A 3-6. pontban említettektől eltérő átruházható értékpapírok, amelyek a harmadik rész II. címe 2. fejezetének értelmében 50 %-os vagy annál jobb kockázati súlyra jogosultak, vagy belső minősítésük alapján ezzel egyenértékű a hitelminőségük, és nem testesítenek meg különleges különleges célú gazdasági egységgel, valamely intézménnyel vagy annak kapcsolt vállalkozásával szembeni követelést.

▼C2

8. A 3-7. pontban említettektől eltérő átruházható értékpapírok, amelyeket a harmadik rész II. címe 2. fejezetének értelmében 35 %-os vagy annál jobb kockázati súlyra jogosultnak minősülő eszközök fedeznek, vagy belső minősítésük alapján ezzel egyenértékű a hitelminőségük, és a 125. cikkel összhangban teljes mértékben lakóingatlanra bejegyzett jelzáloggal fedezettek.

9. Központi bankok által a monetáris politika keretében nyújtott készenléti hitelkeretek, amennyiben ezeket a hitelkereteket nem fedezik likvid eszközök, a rendkívüli likviditási segítségnyújtás kivételével.

10. Ha a hitelintézet a jogszabályi vagy alapszabályi rendelkezéseknek megfelelően hálózati kapcsolatban áll, a központi hitelintézetnél elhelyezett, jogszabályban vagy alapszabályban előírt minimumbetétek, illetve egyéb, a központi hitelintézet vagy a 113. cikk (7) bekezdésében említett hálózat tagjának számító vagy a 10. cikkben meghatározott mentesítésre jogosult intézmények által az alapszabály értelmében vagy szerződéses alapon biztosított likvid finanszírozás, amennyiben ezt a finanszírozást nem fedezik likvid eszközök.

11. Tőzsdén forgalmazott, központilag elszámolt törzsrészvények, amelyek valamely jelentős tőzsdeindex elemét képezik, a tagállam hazai pénznemében denomináltak, és nem valamely intézmény vagy annak valamely leányvállalata bocsátotta ki őket.

12. Elismert tőzsdén jegyzett, letétbe helyezett arany.

Az 1., 2. és 9. pontban említettek kivételével minden fenti tételnek meg kell felelnie a következő feltételeknek:

a) egyszerű repomegállapodások keretében vagy alacsony koncentrációs szintű készpénzpiacokon forgalmazzák őket;

b) repoügyletben való felhasználásuk, illetve eladásuk megbízható likvid forrást biztosított az eddigiekben, még stresszhelyzeti piaci feltételek között is;

c) nincs megterhelve.

▼C2

IV. MELLÉKLET

Megfelelési táblázat

E rendelet	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
1. cikk		
2. cikk		
3. cikk		
4. cikk, (1) bekezdés, 1. pont	4. cikk, (1) bekezdés	
4. cikk, (1) bekezdés, 2. pont		3. cikk, (1) bekezdés, b) pont
4. cikk, (1) bekezdés, 3. pont		3. cikk, (1) bekezdés, c) pont
4. cikk, (1) bekezdés, 4. pont		3. cikk, (1) bekezdés, p) pont
4. cikk, (1) bekezdés, 5-7. pont		
4. cikk, (1) bekezdés, 8. pont	4. cikk, (18) bekezdés	
4. cikk, (1) bekezdés, 9-12. pont		
4. cikk, (1) bekezdés, 13. pont	4. cikk, (41) bekezdés	
4. cikk, (1) bekezdés, 14. pont	4. cikk, (42) bekezdés	
4. cikk, (1) bekezdés, 15. pont	4. cikk, (12) bekezdés	
4. cikk, (1) bekezdés, 16. pont	4. cikk, (13) bekezdés	
4. cikk, (1) bekezdés, 17. pont	4. cikk, (3) bekezdés	
4. cikk, (1) bekezdés, 18. pont	4. cikk, (21) bekezdés	
4. cikk, (1) bekezdés, 19. pont		
4. cikk, (1) bekezdés, 20. pont	4. cikk, (19) bekezdés	
4. cikk, (1) bekezdés, 21. pont		
4. cikk, (1) bekezdés, 22. pont	4. cikk, (20) bekezdés	
4. cikk, (1) bekezdés, 23. pont		
4. cikk, (1) bekezdés, 24. pont		
4. cikk, (1) bekezdés, 25. pont		3. cikk, (1) bekezdés, c) pont
4. cikk, (1) bekezdés, 26. pont	4. cikk, (5) bekezdés	
4. cikk, (1) bekezdés, 27. pont		
4. cikk, (1) bekezdés, 28. pont	4. cikk,(14) bekezdés	
4. cikk, (1) bekezdés, 29. pont	4. cikk, (16) bekezdés	
4. cikk, (1) bekezdés, 30. pont	4. cikk,(15) bekezdés	

▼C2

E rendelet	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
4. cikk, (1) bekezdés, 31. pont	4. cikk, (17) bekezdés	
4. cikk, (1) bekezdés, 32-34. pont		
4. cikk, (1) bekezdés, 35. pont	4. cikk, (10) bekezdés	
4. cikk, (1) bekezdés, 36. pont		
4. cikk, (1) bekezdés, 37. pont	4. cikk, (9) bekezdés	
4. cikk, (1) bekezdés, 38. pont	4. cikk, (46) bekezdés	
4. cikk, (1) bekezdés, 39. pont	4. cikk, (45) bekezdés	
4. cikk, (1) bekezdés, 40. pont	4. cikk, (4) bekezdés	
4. cikk, (1) bekezdés, 41. pont	4. cikk, (48) bekezdés	
4. cikk, (1) bekezdés, 42. pont	4. cikk, (2) bekezdés	
4. cikk, (1) bekezdés, 43. pont	4. cikk, (7) bekezdés	
4. cikk, (1) bekezdés, 44. pont	4. cikk, (8) bekezdés	
4. cikk, (1) bekezdés, 45. pont		
4. cikk, (1) bekezdés, 46. pont	4. cikk, (23) bekezdés	
4. cikk, (1) bekezdés, 47-49. pont		
4. cikk, (1) bekezdés, 50. pont		3. cikk, (1) bekezdés, e) pont
4. cikk, (1) bekezdés, 51. pont		
4. cikk, (1) bekezdés, 52. pont	4. cikk, (22) bekezdés	
4. cikk, (1) bekezdés, 53. pont	4. cikk, (24) bekezdés	
4. cikk, (1) bekezdés, 54. pont	4. cikk, (25) bekezdés	
4. cikk, (1) bekezdés, 55. pont)	4. cikk, (27) bekezdés	
4. cikk, (1) bekezdés, 56. pont	4. cikk, (28) bekezdés	
4. cikk, (1) bekezdés, 57. pont	4. cikk, (30) bekezdés	
4. cikk, (1) bekezdés, 58. pont	4. cikk, (31) bekezdés	
4. cikk, (1) bekezdés, 59. pont	4. cikk, (32) bekezdés	
4. cikk, (1) bekezdés, 60. pont	4. cikk, (35) bekezdés	
4. cikk, (1) bekezdés, 61. pont	4. cikk, (36) bekezdés	
4. cikk, (1) bekezdés, 62. pont	4. cikk, (40) bekezdés	
4. cikk, (1) bekezdés, 63. pont	4. cikk, (40a) bekezdés	
4. cikk, (1) bekezdés, 64. pont	4. cikk, (40b) bekezdés	

▼C2

E rendelet	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
4. cikk, (1) bekezdés, 65. pont	4. cikk, (43) bekezdés	
4. cikk, (1) bekezdés, 66. pont	4. cikk, (44) bekezdés	
4. cikk, (1) bekezdés, 67. pont	4. cikk, (39) bekezdés	
4. cikk, (1) bekezdés, 68-71. pont		
4. cikk, (1) bekezdés, 72. pont	4. cikk, (47) bekezdés	
4. cikk, (1) bekezdés, 73. pont	4. cikk, (49) bekezdés	
4. cikk, (1) bekezdés, 74-81. pont		
4. cikk, (1) bekezdés, 82. pont		3. cikk, (1) bekezdés, m) pont
4. cikk, (1) bekezdés, 83. pont	4. cikk, (33) bekezdés	
4. cikk, (1) bekezdés, 84-91. pont		
4. cikk, (1) bekezdés, 92. pont		3. cikk, (1) bekezdés, i) pont
4. cikk, (1) bekezdés, 93-117. pont		
4. cikk, (1) bekezdés, 118. pont		3. cikk, (1) bekezdés, r) pont
4. cikk, (1) bekezdés, 119-128. pont		
4. cikk, (2) bekezdés		
4. cikk, (3) bekezdés		
5. cikk		
6. cikk, (1) bekezdés	68. cikk, (1) bekezdés	
6. cikk, (2) bekezdés	68. cikk, (2) bekezdés	
6. cikk, (3) bekezdés	68. cikk, (3) bekezdés	
6. cikk, (4) bekezdés		
6. cikk, (5) bekezdés		
7. cikk, (1) bekezdés	69. cikk, (1) bekezdés	
7. cikk, (2) bekezdés	69. cikk, (2) bekezdés	
7. cikk, (3) bekezdés	69. cikk, (3) bekezdés	
8. cikk, (1) bekezdés		
8. cikk, (2) bekezdés		
8. cikk, (3) bekezdés		
9. cikk, (1) bekezdés	70. cikk, (1) bekezdés	

▼C2

E rendelet	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
9. cikk, (2) bekezdés	70. cikk, (2) bekezdés	
9. cikk, (3) bekezdés	70. cikk, (3) bekezdés	
10. cikk, (1) bekezdés	3. cikk, (1) bekezdés	
10. cikk, (2) bekezdés		
11. cikk, (1) bekezdés	71. cikk, (1) bekezdés	
11. cikk, (2) bekezdés	71. cikk, (2) bekezdés	
11. cikk, (3) bekezdés		
11. cikk, (4) bekezdés	3. cikk, (2) bekezdés	
11. cikk, (5) bekezdés		
12. cikk		
13. cikk, (1) bekezdés	72. cikk, (1) bekezdés	
13. cikk, (2) bekezdés	72. cikk, (2) bekezdés	
13. cikk, (3) bekezdés	72. cikk, (3) bekezdés	
13. cikk, (4) bekezdés		
14. cikk, (1) bekezdés	73. cikk, (3) bekezdés	
14. cikk, (2) bekezdés		
14. cikk, (3) bekezdés		
15. cikk		22. cikk
16. cikk		
17. cikk, (1) bekezdés		23. cikk
17. cikk, (2) bekezdés		
17. cikk, (3) bekezdés		
18. cikk, (1) bekezdés	133. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés	
18. cikk, (2) bekezdés	133. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés	
18. cikk, (3) bekezdés	133. cikk, (1) bekezdés, harmadik albekezdés	
18. cikk, (4) bekezdés	133. cikk, (2) bekezdés	
18. cikk, (5) bekezdés	133. cikk, (3) bekezdés	
18. cikk, (6) bekezdés	134. cikk, (1) bekezdés	
18. cikk, (7) bekezdés		

▼C2

E rendelet	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
18. cikk, (8) bekezdés	134. cikk, (2) bekezdés	
19. cikk, (1) bekezdés	73. cikk, (1) bekezdés, b) pont	
19. cikk, (2) bekezdés	73. cikk, (1) bekezdés	
19. cikk, (3) bekezdés	73. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés	
20. cikk, (1) bekezdés	105. cikk, (3) bekezdés, 129. cikk, (2) bekezdés és X. melléklet, 3. rész, 30-31. pont	
20. cikk, (2) bekezdés	129. cikk, (2) bekezdés, harmadik albekezdés	
20. cikk, (3) bekezdés	129. cikk, (2) bekezdés, negyedik albekezdés	
20. cikk, (4) bekezdés	129. cikk, (2) bekezdés, ötödik albekezdés	
20. cikk, (5) bekezdés		
20. cikk, (6) bekezdés	84. cikk, (2) bekezdés	
20. cikk, (7) bekezdés	129. cikk, (2) bekezdés, hatodik albekezdés	
20. cikk, (8) bekezdés	129. cikk, (2) bekezdés, hetedik és nyolcadik albekezdés	
21. cikk, (1) bekezdés		
21. cikk, (2) bekezdés		
21. cikk, (3) bekezdés		
21. cikk, (4) bekezdés		
22. cikk	73. cikk, (2) bekezdés	
23. cikk		3. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés
24. cikk	74. cikk, (1) bekezdés	
25. cikk		
26. cikk, (1) bekezdés	57. cikk, a) pont	
26. cikk, (1) bekezdés, a) pont	57. cikk, a) pont	
26. cikk, (1) bekezdés, b) pont	57. cikk, a) pont	
26. cikk, (1) bekezdés, c) pont	57. cikk, b) pont	
26. cikk, (1) bekezdés, d) pont		
26. cikk, (1) bekezdés, e) pont	57. cikk, b) pont	
26. cikk, (1) bekezdés, f) pont	57. cikk, c) pont	

▼C2

E rendelet	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
26. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés	61. cikk, második albekezdés	
26. cikk, (2) bekezdés, a) pont	57. cikk, második, harmadik és negyedik albekezdés	
26. cikk, (2) bekezdés, b) pont	57. cikk, 2, 3 and 4	
26. cikk, (3) bekezdés		
26. cikk, (4) bekezdés		
27. cikk		
28. cikk, (1) bekezdés, a) pont		
28. cikk, (1) bekezdés, b) pont	57(a)	
28. cikk, (1) bekezdés, c) pont	57(a)	
28. cikk, (1) bekezdés, d) pont		
28. cikk, (1) bekezdés, e) pont		
28. cikk, (1) bekezdés, f) pont		
28. cikk, (1) bekezdés, g) pont		
28. cikk, (1) bekezdés, h) pont		
28. cikk, (1) bekezdés, i) pont	57. cikk, a) pont	
28. cikk, (1) bekezdés, j) pont	57. cikk, a) pont	
28. cikk, (1) bekezdés, k) pont		
28. cikk, (1) bekezdés, l) pont		
28. cikk, (1) bekezdés, m) pont		
28. cikk, (2) bekezdés		
28. cikk, (3) bekezdés		
28. cikk, (4) bekezdés		
28. cikk, (5) bekezdés		
29. cikk		
30. cikk		
31. cikk		
32. cikk, (1) bekezdés, a) pont		
32. cikk, (1) bekezdés, b) pont	57. cikk, negyedik albekezdés	
32. cikk, (2) bekezdés		

▼C2

E rendelet	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
33. cikk, (1) bekezdés, a) pont	64. cikk, (4) bekezdés	
33. cikk, (1) bekezdés, b) pont	64. cikk, (4) bekezdés	
33. cikk, (1) bekezdés, c) pont		
33. cikk, (2) bekezdés		
33. cikk, (3) bekezdés, a) pont		
33. cikk, (3) bekezdés, b) pont		
33. cikk, (3) bekezdés, c) pont		
33. cikk, (3) bekezdés, d) pont		
33. cikk, (4) bekezdés		
34. cikk	64. cikk, (5) bekezdés	
35. cikk		
36. cikk, (1) bekezdés, a) pont	57. cikk, k) pont	
33. cikk, (3) bekezdés, b) pont	57. cikk, j) pont	
33. cikk, (3) bekezdés, c) pont		
33. cikk, (3) bekezdés, d) pont	57. cikk, q) pont	
33. cikk, (3) bekezdés, e) pont		
33. cikk, (3) bekezdés, f) pont	57. cikk, i) pont	
33. cikk, (3) bekezdés, g) pont		
33. cikk, (3) bekezdés, h) pont	57. cikk, n) pont	
33. cikk, (3) bekezdés, i) pont	57. cikk, m) pont	
33. cikk, (3) bekezdés, j) pont	66. cikk, (2) bekezdés	
36. cikk, (1) bekezdés, k) pont, i) alpont		
36. cikk, (1) bekezdés, k) pont, ii) alpont	57. cikk, r) pont	
36. cikk, (1) bekezdés, k) pont, iii) alpont		
36. cikk, (1) bekezdés, k) pont, iv) alpont		
36. cikk, (1) bekezdés, k) pont, v) alpont		
36. cikk, (1) bekezdés, l) pont	61. cikk, második albekezdés	
36. cikk, (2) bekezdés		
36. cikk, (3) bekezdés		
37. cikk		
38. cikk		

▼C2

E rendelet	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
39. cikk		
40. cikk		
41. cikk		
42. cikk		
43. cikk		
44. cikk		
45. cikk		
46. cikk		
47. cikk		
48. cikk		
49. cikk, (1) bekezdés	59. cikk	
49. cikk, (2) bekezdés	60. cikk	
49. cikk, (3) bekezdés		
49. cikk, (4) bekezdés		
49. cikk, (5) bekezdés		
49. cikk, (6) bekezdés		
50. cikk	66. cikk, 57. cikk, ca) pont, 63a. cikk	
51. cikk	66. cikk, 57. cikk, ca) pont, 63a. cikk	
52. cikk	63a. cikk	
53. cikk		
54. cikk		
55. cikk		
56. cikk		
57. cikk		
58. cikk		
59. cikk		
60. cikk		
61. cikk	66. cikk, 57. cikk, ca) pont, 63a. cikk	
62. cikk, a) pont	64. cikk, (3) bekezdés	

▼C2

E rendelet	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
62. cikk, b) pont		
62. cikk, c) pont		
62. cikk, d) pont	63. cikk, (3) bekezdés	
63. cikk	63. cikk, (1) bekezdés, 63. cikk, (2) bekezdés, 64. cikk (3) bekezdés	
64. cikk	64. cikk, (3) bekezdés, c) pont	
65. cikk		
66. cikk	57. cikk, 66. cikk, (2) bekezdés	
67. cikk	57. cikk, 66. cikk, (2) bekezdés	
68. cikk		
69. cikk	57. cikk, 66. cikk, (2) bekezdés	
70. cikk	57. cikk, 66. cikk, (2) bekezdés	
71. cikk	66. cikk, 57. cikk, ca) pont, 63a. cikk	
72. cikk	57. cikk, 66. cikk	
73. cikk		
74. cikk		
75. cikk5		
76. cikk6		
77. cikk7	63a. cikk, (2) bekezdés	
78. cikk, (1) bekezdés	63a. cikk, (2) bekezdés	
78. cikk, (2) bekezdés		
78. cikk, (3) bekezdés		
78. cikk, (4) bekezdés	63a. cikk, (2) bekezdés, negyedik albekezdés	
78. cikk, (5) bekezdés		
79. cikk	58. cikk	
80. cikk		
81. cikk	65. cikk	
82. cikk	65. cikk	
83. cikk		
84. cikk	65. cikk	

▼C2

E rendelet	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
85. cikk	65. cikk	
86. cikk	65. cikk	
87. cikk	65. cikk	
88. cikk	65. cikk	
89. cikk	120. cikk	
90. cikk	122. cikk	
91. cikk	121. cikk	
92. cikk	66. cikk, 75. cikk	
93. cikk, (1)-(4) bekezdés	10. cikk, (1)-(4) bekezdés	
93. cikk, (5) bekezdés		
94. cikk		18. cikk, (2)-(4) bekezdés
95. cikk		
96. cikk		
97. cikk		
98. cikk		24. cikk
99. cikk, (1) bekezdés	74. cikk, (2) bekezdés	
99. cikk, (2) bekezdés		
100. cikk		
101. cikk, (1) bekezdés		
101. cikk, (2) bekezdés		
101. cikk, (3) bekezdés		
102. cikk, (1) bekezdés		11. cikk, (1) bekezdés
102. cikk, (2) bekezdés		11. cikk, (3) bekezdés
102. cikk, (3) bekezdés		11. cikk, (4) bekezdés
102. cikk, (4) bekezdés		VII. melléklet, C. rész, 1) pont
103. cikk		VII. melléklet, A. rész, 1) pont
104. cikk, (1) bekezdés		VII. melléklet, D. rész, 1) pont
104. cikk, (2) bekezdés		VII. melléklet, D. rész, 2) pont
105. cikk, (1) bekezdés		33. cikk, (1) bekezdés
105. cikk, (2)-(10) bekezdés		VII. melléklet, B. rész, 1-9. pont

▼C2

E rendelet	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
105. cikk, (11)-(13) bekezdés		VII. melléklet, B. rész, 11-13. pont
106. cikk		VII. melléklet, C. rész, 1-3. pont
107. cikk	76. cikk, 78. cikk, (4) bekezdés és. III. melléklet, 2. rész, 6. pont	
108. cikk, (1) bekezdés	91. cikk	
108. cikk, (2) bekezdés		
109. cikk	94. cikk	
110. cikk		
111. cikk	78. cikk, (1)-(3) bekezdés	
112. cikk	79. cikk, (1) bekezdés	
113. cikk, (1) bekezdés	80. cikk, (1) bekezdés	
113. cikk, (2) bekezdés	80. cikk, (2) bekezdés	
113. cikk, (3) bekezdés	80. cikk, (4) bekezdés	
113. cikk, (4) bekezdés	80. cikk, (5) bekezdés	
113. cikk, (5) bekezdés	80. cikk, (6) bekezdés	
113. cikk, (6) bekezdés	80. cikk, (7) bekezdés	
113. cikk, (7) bekezdés	80. cikk, (8) bekezdés	
114. cikk	VI. melléklet, I. rész, 1-5. pont	
115. cikk, (1)-(4) bekezdés	VI. melléklet, I. rész, 8-11. pont	
115. cikk, (5) bekezdés		
116. cikk, (1) bekezdés	VI. melléklet, I. rész, 14. pont	
116. cikk, (2) bekezdés	VI. melléklet, I. rész, 14. pont	
116. cikk, (3) bekezdés		
116. cikk, (4) bekezdés	VI. melléklet, I. rész, 15. pont	
116. cikk, (5) bekezdés	VI. melléklet, I. rész, 17. pont	
116. cikk, (6) bekezdés	VI. melléklet, I. rész, 17. pont	
117. cikk, (1) bekezdés	VI. melléklet, I. rész, 18-19. pont	
117. cikk, (2) bekezdés	VI. melléklet, I. rész, 20. pont	
117. cikk, (3) bekezdés	VI. melléklet, I. rész, 21. pont	
118. cikk	VI. melléklet, I. rész, 22. pont	
119. cikk, (1) bekezdés		

▼C2

E rendelet	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
119. cikk, (2) bekezdés	VI. melléklet, I. rész, 37. és 38. pont	
119. cikk, (3) bekezdés	VI. melléklet, I. rész, 40. pont	
119. cikk, (4) bekezdés		
119. cikk, (5) bekezdés		
120. cikk, (1) bekezdés	VI. melléklet, I. rész, 29. pont	
120. cikk, (2) bekezdés	VI. melléklet, I. rész, 31. pont	
120. cikk, (3) bekezdés	VI. melléklet, I. rész, 33-36. pont	
121. cikk, (1) bekezdés	VI. melléklet, I. rész, 26. pont	
121. cikk, (2) bekezdés	VI. melléklet, I. rész, 25. pont	
121. cikk, (3) bekezdés	VI. melléklet, I. rész, 27. pont	
122. cikk	VI. melléklet, I. rész, 41. és 42. pont	
123. cikk	79. cikk, (2) bekezdés, 79. cikk (3) bekezdés és VI. melléklet, I. rész, 43. pont	
124. cikk, (1) bekezdés	VI. melléklet, I. rész, 44. pont	
124. cikk, (2) bekezdés		
124. cikk, (3) bekezdés		
125. cikk, (1)-(3) bekezdés	VI. melléklet, I. rész, 45-49. pont	
125. cikk, (4) bekezdés		
126. cikk, (1) és (2) bekezdés	VI. melléklet, I. rész, 51-55. pont	
126. cikk, (3) és (4) bekezdés	VI. melléklet, I. rész, 58. és 59. pont	
127. cikk, (1) és (2) bekezdés	VI. melléklet, I. rész, 61. és 62. pont	
127. cikk, (3) és (4) bekezdés	VI. melléklet, I. rész, 64. és 65. pont	
128. cikk, (1) bekezdés	VI. melléklet, I. rész, 66. és 76. pont	
128. cikk, (2) bekezdés	VI. melléklet, I. rész, 66. pont	
128. cikk, (3) bekezdés		
129. cikk, (1) bekezdés	VI. melléklet, I. rész, 68. pont, paragraphs 1 and 2	
129. cikk, (2) bekezdés	.VI. melléklet, I. rész, 69. pont	
129. cikk, (3) bekezdés	VI. melléklet, I. rész, 71. pont	
129. cikk, (4) bekezdés	VI. melléklet, I. rész, 70. pont	
129. cikk, (5) bekezdés		
130. cikk	VI. melléklet, I. rész, 72. pont	

▼C2

E rendelet	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
131. cikk	VI. melléklet, I. rész, 73. pont	
132. cikk, (1) bekezdés	VI. melléklet, I. rész, 74. pont	
132. cikk, (2) bekezdés	VI. melléklet, I. rész, 75. pont	
132. cikk, (3) bekezdés	VI. melléklet, I. rész, 77. és 78. pont	
132. cikk, (4) bekezdés	VI. melléklet, I. rész, 79. pont	
132. cikk, (5) bekezdés	VI. melléklet, I. rész, 80. és 81. pont	
133. cikk, (1) bekezdés	VI. melléklet, I. rész, 86. pont	
133. cikk, (2) bekezdés		
132. cikk, (3) bekezdés		
134. cikk, (1)-(3) bekezdés	VI. melléklet, I. rész, 82-84. pont	
134. cikk, (4)-(7) bekezdés	VI. melléklet, I. rész, 87-90. pont	
135. cikk	81. cikk,(1), (2) és (4) bekezdés	
136. cikk, (1) bekezdés	82. cikk, (1) bekezdés	
136. cikk, (2) bekezdés	VI. melléklet, 2. rész, 12-16. pont	
136. cikk, (3) bekezdés	150. cikk, (3) bekezdés	
137. cikk, (1) bekezdés	VI. melléklet, I. rész, 6. pont	
137. cikk, (2) bekezdés	VI. melléklet, I. rész, 7. pont	
137. cikk, (3) bekezdés		
138. cikk	VI. melléklet, III. rész, 1-7. pont	
139. cikk	VI. melléklet, III. rész, 8-17. pont	
140. cikk, (1) bekezdés		
140. cikk, (2) bekezdés		
141. cikk		
142. cikk, (1) bekezdés		
142. cikk, (2) bekezdés		
143. cikk, (1) bekezdés	84. cikk, (1) bekezdés és VII. melléklet, 4. rész, 1. pont	
143. cikk, (1) bekezdés	84. cikk, (2) bekezdés	
143. cikk, (1) bekezdés	84. cikk, (3) bekezdés	
143. cikk, (1) bekezdés	84. cikk, (4) bekezdés	
143. cikk, (1) bekezdés		

▼C2

E rendelet	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
144. cikk		
145. cikk		
146. cikk		
147. cikk, (1) bekezdés	86. cikk, (9) bekezdés	
147. cikk, (2)-(9) bekezdés	86. cikk, (1)-(8) bekezdés	
148. cikk, (1) bekezdés	85. cikk, (1) bekezdés	
148. cikk, (2) bekezdés	85. cikk, (2) bekezdés	
148. cikk, (3) bekezdés		
148. cikk, (4) bekezdés	85. cikk, (3) bekezdés	
148. cikk,(5) bekezdés		
148. cikk,(1) bekezdés		
149. cikk	85. cikk, (4) és (5) bekezdés	
150. cikk, (1) bekezdés	89. cikk, (1) bekezdés	
150. cikk, (2) bekezdés	89. cikk, (2) bekezdés	
150. cikk, (3) bekezdés		
150. cikk, (4) bekezdés		
151. cikk	87. cikk, (1)-(10) bekezdés	
152. cikk, (1) és (2) bekezdés	87. cikk, (11) bekezdés	
152. cikk, (3) és (4) bekezdés	87. cikk, (12) bekezdés	
152. cikk, (5) bekezdés		
153. cikk, (1) bekezdés	VII. melléklet, I. rész, 3. pont	
153. cikk, (2) bekezdés		
153. cikk, (3) és (8) bekezdés	VII. melléklet, I. rész, 4-9. pont	
153. cikk, (9) bekezdés		
154. cikk	VII. melléklet, I.rész, 10-16. pont	
155. cikk, (1) bekezdés	VII. melléklet, I. rész, 17. és 18. pont	
155. cikk, (2) bekezdés	VII. melléklet, I. rész, 19-21. pont	
155. cikk, (3) bekezdés	VII. melléklet, I. rész, 22-24. pont	
155. cikk, (4) bekezdés	VII. melléklet, I. rész, 25-26. pont	

▼C2

E rendelet	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
156. cikk		
156. cikk	VII. melléklet, I.rész, 27. pont	
157. cikk, (1) bekezdés	VII. melléklet, I.rész, 28. pont	
157. cikk, (2)-(5) bekezdés		
158. cikk, (1) bekezdés	88. cikk, (2) bekezdés	
158. cikk, (2) bekezdés	88. cikk, (3) bekezdés	
158. cikk, (3) bekezdés	88. cikk, (4) bekezdés	
158. cikk, (4) bekezdés	88. cikk, (6) bekezdés	
158. cikk, (5) bekezdés	VII. melléklet, I.rész, 30. pont	
158. cikk, (6) bekezdés	VII. melléklet, I.rész, 31. pont	
158. cikk, (7) bekezdés	VII. melléklet, I.rész, 32. pont	
158. cikk, (8) bekezdés	VII. melléklet, I.rész, 33. pont	
158. cikk, (9) bekezdés	VII. melléklet, I.rész, 34. pont	
158. cikk, (10) bekezdés	VII. melléklet, I.rész, 35. pont	
158. cikk, (11) bekezdés		
159. cikk	VII. melléklet, I.rész, 36. pont	
160. cikk, (1) bekezdés	VII. melléklet, II.rész, 2. pont	
160. cikk, (2) bekezdés	VII. melléklet, II.rész, 3. pont	
160. cikk, (3) bekezdés	VII. melléklet, II.rész, 4. pont	
160. cikk, (4) bekezdés	VII. melléklet, II.rész, 5. pont	
160. cikk, (5) bekezdés	VII. melléklet, II.rész, 6. pont	
160. cikk, (6) bekezdés	VII. melléklet, II.rész, 7. pont	
160. cikk, (7) bekezdés	VII. melléklet, II.rész, 7. pont	
161. cikk, (1) bekezdés	VII. melléklet, II.rész, 8. pont	
161. cikk, (2) bekezdés	VII. melléklet, II.rész, 9. pont	
161. cikk, (3) bekezdés	VII. melléklet, II.rész, 10. pont	
161. cikk, (4) bekezdés	VII. melléklet, II.rész, 11. pont	
162. cikk, (1) bekezdés	VII. melléklet, II.rész, 12. pont	
162. cikk, (2) bekezdés	VII. melléklet, II.rész, 13. pont	
162. cikk, (3) bekezdés	VII. melléklet, II.rész, 14. pont	
162. cikk, (4) bekezdés	VII. melléklet, II.rész, 15. pont	

▼C2

E rendelet	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
162. cikk, (5) bekezdés	VII. melléklet, II.rész, 16. pont	
163. cikk, (1) bekezdés	VII. melléklet, II.rész, 17. pont	
163. cikk, (2) bekezdés	VII. melléklet, II.rész, 18. pont	
163. cikk, (3) bekezdés	VII. melléklet, II.rész, 19. pont	
163. cikk, (4) bekezdés	VII. melléklet, II.rész, 20. pont	
164. cikk, (1) bekezdés	VII. melléklet, II.rész, 21. pont	
164. cikk, (2) bekezdés	VII. melléklet, II.rész, 22. pont	
164. cikk, (3) bekezdés	VII. melléklet, II.rész, 23. pont	
164. cikk, (4) bekezdés		
165. cikk, (1) bekezdés	VII. melléklet, II.rész, 24. pont	
165. cikk, (2) bekezdés	VII. melléklet, II.rész, 25. és 26. pont	
165. cikk, (3) bekezdés	VII. melléklet, II.rész, 27. pont	
166. cikk, (1) bekezdés	VII. melléklet, III.rész, 1. pont	
166. cikk, (2) bekezdés	VII. melléklet, III.rész, 2. pont	
166. cikk, (3) bekezdés	VII. melléklet, III.rész, 3. pont	
166. cikk, (4) bekezdés	VII. melléklet, III. rész, 4. pont	
166. cikk, (5) bekezdés	VII. melléklet, III. rész, 5. pont	
166. cikk, (6) bekezdés	VII. melléklet, III. rész, 6. pont	
166. cikk, (7) bekezdés	VII. melléklet, III. rész, 7. pont	
166. cikk, (8) bekezdés	VII. melléklet, III. rész, 9. pont	
166. cikk, (9) bekezdés	VII. melléklet, III. rész, 10. pont	
166. cikk, (10) bekezdés	VII. melléklet, III. rész, 11. pont	
167. cikk, (1) bekezdés	VII. melléklet, III. rész, 12. pont	
167. cikk, (2) bekezdés		
168. cikk	VII. melléklet, III. rész, 13. pont	
169. cikk, (1) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 2. pont	
169. cikk, (2) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 3. pont	
169. cikk, (3) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 4. pont	
170. cikk, (1) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 5-11. pont	
170. cikk, (2) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 12. pont	

▼C2

E rendelet	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
170. cikk, (3) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 13-15. pont	
170. cikk, (4) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 16. pont	
171. cikk, (1) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 17. pont	
171. cikk, (2) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 18. pont	
172. cikk, (1) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 19-23. pont	
172. cikk, (2) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 24. pont	
172. cikk, (3) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 25. pont	
173. cikk, (1) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 26-28. pont	
173. cikk, (2) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 29. pont	
173. cikk, (3) bekezdés		
174. cikk	VII. melléklet, IV. rész, 30. pont	
175. cikk, (1) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 31. pont	
175. cikk, (2) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 32. pont	
175. cikk, (3) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 33. pont	
175. cikk, (4) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 34. pont	
175. cikk, (5) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 35. pont	
176. cikk, (1) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 36. pont	
176. cikk, (2) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 37. pont, első albekezdés	
176. cikk, (3) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 37. pont, második albekezdés	
176. cikk, (4) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 38. pont	
176. cikk, (5) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 39. pont	
177. cikk, (1) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 40. pont	
177. cikk, (2) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 41. pont	
177. cikk, (3) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 42. pont	
178. cikk, (1) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 44. pont	
178. cikk, (2) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 44. pont	
178. cikk, (3) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 45. pont	
178. cikk, (4) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 46. pont	

▼C2

E rendelet	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
178. cikk, (5) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 47. pont	
178. cikk, (6) bekezdés		
178. cikk, (7) bekezdés		
179. cikk, (1) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 43. és 49-56. pont	
179. cikk, (2) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 57. pont	
180. cikk, (1) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 59-66. pont	
180. cikk, (2) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 67-72. pont	
180. cikk, (3) bekezdés		
181. cikk, (1) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 73-81. pont	
181. cikk, (2) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 82. pont	
181. cikk, (3) bekezdés		
182. cikk, (1) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 87-92. pont	
182. cikk, (2) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 93. pont	
182. cikk, (3) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 94. és 95. pont	
182. cikk, (4) bekezdés		
183. cikk, (1) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 98-100. pont	
183. cikk, (2) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész,. pont 101 and 102	
183. cikk, (3) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 103. és 104. pont	
183. cikk, (4) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 96. pont	
183. cikk, (5) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 97. pont	
183. cikk, (6) bekezdés		
184. cikk, (1) bekezdés		
184. cikk, (2) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 105. pont	
184. cikk, (3) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 106. pont	
184. cikk, (4) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 107. pont	
184. cikk, (5) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 108. pont	
184. cikk, (6) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 109. pont	

▼C2

E rendelet	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
185. cikk	VII. melléklet, IV. rész, 110-114. pont	
186. cikk	VII. melléklet, IV. rész, 115. pont	
187. cikk	VII. melléklet, IV. rész, 116. pont	
188. cikk	VII. melléklet, IV. rész, 117-123. pont	
189. cikk, (1) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 124. pont	
189. cikk, (2) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 125. és 126. pont	
189. cikk, (3) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 127. pont	
190. cikk, (1) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 128. pont	
190. cikk, (2) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 129. pont	
190. cikk, (3) és (4) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 130. pont	
191. cikk	VII. melléklet, IV. rész, 131. pont	
192. cikk	90. cikk, VIII. melléklet, I. rész, 2. pont	
193. cikk, (1) bekezdés	93. cikk, (2) bekezdés	
193. cikk, (2) bekezdés	93. cikk, (3) bekezdés	
193. cikk, (3) bekezdés	93. cikk, (1) bekezdés és VIII. melléklet, 3. rész, 1. pont	
193. cikk, (4) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 2. pont	
193. cikk, (5) bekezdés	VIII. melléklet, 5. rész, 1. pont	
193. cikk, (6) bekezdés	VIII. melléklet, 5. rész, 2. pont	
194. cikk, (1) bekezdés	92. cikk, (1) bekezdés	
194. cikk, (2) bekezdés	92. cikk, (2) bekezdés	
194. cikk, (3) bekezdés	92. cikk, (3) bekezdés	
194. cikk, (4) bekezdés	92. cikk, (4) bekezdés	
194. cikk, (5) bekezdés	92. cikk, (1) bekezdés	
194. cikk, (6) bekezdés	92. cikk, (5) bekezdés	
194. cikk, (7) bekezdés	92. cikk, (6) bekezdés	
194. cikk, (8) bekezdés	VIII. melléklet, 2. rész, 1. pont	
194. cikk, (9) bekezdés	VIII. melléklet, 2. rész, 2. pont	
194. cikk, (10) bekezdés		

▼C2

E rendelet	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
195. cikk	VIII. melléklet, 1. rész, 3. és 4. pont	
196. cikk	VIII. melléklet, 1. rész, 5. pont	
197. cikk, (1) bekezdés	VIII. melléklet, 1. rész, 7. pont	
197. cikk, (2) bekezdés	VIII. melléklet, 1. rész, 7. pont	
197. cikk, (3) bekezdés	VIII. melléklet, 1. rész, 7. pont	
197. cikk, (4) bekezdés	VIII. melléklet, 1. rész, 8. pont	
197. cikk, (5) bekezdés	VIII. melléklet, 1. rész, 9. pont	
197. cikk, (6) bekezdés	VIII. melléklet, 1. rész, 9. pont	
197. cikk, (7) bekezdés	VIII. melléklet, 1. rész, 10. pont	
197. cikk, (8) bekezdés		
198. cikk, (1) bekezdés	VIII. melléklet, 1. rész, 11. pont	
198. cikk, (2) bekezdés	VIII. melléklet, 1. rész, 11. pont	
199. cikk, (1) bekezdés	VIII. melléklet, 1. rész, 12. pont	
199. cikk, (2) bekezdés	VIII. melléklet, 1. rész,.13 pont	
199. cikk, (3) bekezdés	VIII. melléklet, 1. rész,.16. pont	
199. cikk, (4) bekezdés	VIII. melléklet, 1. rész, 17. és 18. pont	
199. cikk, (5) bekezdés	VIII. melléklet, 1. rész, 20. pont	
199. cikk, (6) bekezdés	VIII. melléklet, 1. rész, 21. pont	
199. cikk, (7) bekezdés	VIII. melléklet, 1. rész, 22. pont	
199. cikk, (8) bekezdés		
200. cikk	VIII. melléklet, 1. rész, 23-25. pont	
201. cikk, (1) bekezdés	VIII. melléklet, 1. rész, 26. és 28. pont	
201. cikk, (2) bekezdés	VIII. melléklet, 1. rész, 27. pont	
202. cikk	VIII. melléklet, 1. rész, 29. pont	
203. cikk		
204. cikk, (1) bekezdés	VIII. melléklet,. 1. rész, 30. és 31. pont	
204. cikk, (2) bekezdés	VIII. melléklet, 1. rész, 32. pont	
205. cikk	VIII. melléklet, 2. rész, 3. pont	
206. cikk	VIII. melléklet, 2. rész, 4-5. pont	

▼C2

E rendelet	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
207. cikk, (1) bekezdés	VIII. melléklet, 2. rész, 6. pont	
207. cikk, (2) bekezdés	VIII. melléklet, 2. rész, 6. pont, a) alpont	
207. cikk, (3) bekezdés	VIII. melléklet, 2. rész, 6. pont, b) alpont	
207. cikk, (4) bekezdés	VIII. melléklet, 2. rész, 6. pont, c) alpont	
207. cikk, (5) bekezdés	VIII. melléklet, 2. rész, 7. pont	
208. cikk, (1) bekezdés	VIII. melléklet, 2. rész, 8. pont	
208. cikk, (2) bekezdés	VIII. melléklet, 2. rész, 8. pont, a) alpont	
208. cikk, (3) bekezdés	VIII. melléklet, 2. rész, 6. pont, b) alpont	
208. cikk, (4) bekezdés	VIII. melléklet, 2. rész, 6. pont, c) alpont	
208. cikk, (5) bekezdés	VIII. melléklet, 2. rész, 6. pont, d) alpont	
209. cikk, (1) bekezdés	VIII. melléklet, 2. rész, 9. pont	
209. cikk, (2) bekezdés	VIII. melléklet, 2. rész, 9. pont, a) alpont	
209. cikk, (3) bekezdés	VIII. melléklet, 2. rész, 9. pont, b) alpont	
210. cikk	VIII. melléklet, 2. rész, 10. pont	
211. cikk	VIII. melléklet, 2. rész, 11. pont	
212. cikk, (1) bekezdés	VIII. melléklet, 2. rész, 12. pont	
212. cikk, (2) bekezdés	VIII. melléklet, 2. rész, 13. pont	
213. cikk, (1) bekezdés	VIII. melléklet, 2. rész, 14. pont	
213. cikk, (2) bekezdés	VIII. melléklet, 2. rész, 15. pont	
213. cikk, (3) bekezdés		
214. cikk, (1) bekezdés	VIII. melléklet, 2. rész, 16. pont, a)-c) alpont	
214. cikk, (2) bekezdés	VIII. melléklet, 2. rész, 16. pont	
214. cikk, (3) bekezdés	VIII. melléklet, 2. rész, 17. pont	
215. cikk, (1) bekezdés	VIII. melléklet, 2. rész, 18. pont	
215. cikk, (2) bekezdés	VIII. melléklet, 2. rész, 19. pont	
216. cikk, (1) bekezdés	VIII. melléklet, 2. rész, 20. pont	
216. cikk, (2) bekezdés	VIII. melléklet, 2. rész, 21. pont	
217. cikk, (1) bekezdés	VIII. melléklet, 2. rész, 22. pont	
216. cikk, (2) bekezdés	VIII. melléklet, 2. rész, 22. pont, c) alpont	

▼C2

E rendelet	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
216. cikk, (3) bekezdés	VIII. melléklet, 2. rész, 22. pont, c) alpont	
218. cikk	VIII. melléklet, 3. rész, 3. pont	
219. cikk	VIII. melléklet, 3. rész, 4. pont	
220. cikk, (1) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 5. pont	
220. cikk, (2) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 6. pont, 8-10. pont	
220. cikk, (3) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 11. pont	
220. cikk, (4) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 22. és 23. pont	
220. cikk, (5) bekezdés	VIII. melléklet, III3. rész, 9. pont	
221. cikk, (1) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 12. pont	
221. cikk, (2) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 12. pont	
221. cikk, (3) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 13-15. pont	
221. cikk, (4) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 16. pont	
221. cikk, (5) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 18. és 19. pont	
221. cikk, (6) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 20. és 21. pont	
221. cikk, (7) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 17. pont	
221. cikk, (8) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 22. és 23. pont	
221. cikk, (9) bekezdés		
222. cikk, (1) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 24. pont	
222. cikk, (2) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 25. pont	
222. cikk, (3) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 26. pont	
222. cikk, (4) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 27. pont	
222. cikk, (5) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 28. pont	
222. cikk, (6) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 29. pont	
222. cikk, (7) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 28. és 29. pont	
223. cikk, (1) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 30-32. pont	
223. cikk, (2) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 33. pont	

▼C2

E rendelet	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
223. cikk, (3) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 33. pont	
223. cikk, (4) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 33. pont	
223. cikk, (5) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 33. pont	
223. cikk, (6) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 34. és 35. pont	
223. cikk, (7) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 35. pont	
224. cikk, (1) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 36. pont	
224. cikk, (2) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 37. pont	
224. cikk, (3) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 38. pont	
224. cikk, (4) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 39. pont	
224. cikk, (5) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 40. pont	
224. cikk, (6) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 41. pont	
225. cikk, (1) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 42-46. pont	
225. cikk, (2) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 47-52. pont	
225. cikk, (3) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 53-56. pont	
226. cikk	VIII. melléklet, 3. rész, 57. pont	
227. cikk, (1) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 58. pont	
227. cikk, (2) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 58. pont, a)-h) alpont	
227. cikk, (3) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 58. pont, h) alpont	
228. cikk, (1) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 60. pont	
228. cikk, (2) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 61. pont	
229. cikk, (1) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 62-65. pont	
229. cikk, (2) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 66. pont	
229. cikk, (3) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 63. és 67. pont	
230. cikk, (1) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 68-71. pont	
230. cikk, (2) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 72. pont	
230. cikk, (3) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 73. és 74. pont	
231. cikk, (1) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 76. pont	
231. cikk, (2) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 77. pont	
231. cikk, (3) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 78. pont	
231. cikk, (1) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 79. pont	
231. cikk, (2) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 80. pont	
231. cikk, (3) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 80a. pont	

▼C2

E rendelet	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
231. cikk, (4) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 81-82. pont	
232. cikk, (1) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 83. pont	
232. cikk, (2) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 83. pont	
232. cikk, (3) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 84. pont	
232. cikk, (4) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 85. pont	
234. cikk	VIII. melléklet, 3. rész, 86. pont	
235. cikk, (1) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 87. pont	
235. cikk, (2) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 88. pont	
235. cikk, (3) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 89. pont	
236. cikk, (1) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 90. pont	
236. cikk, (2) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 91. pont	
236. cikk, (3) bekezdés	VIII. melléklet, III. rész, 92. pont	
237. cikk, (1) bekezdés	VIII. melléklet, 4. rész, 1. pont	
237. cikk, (2) bekezdés	VIII. melléklet, 4. rész, 2. pont	
238. cikk, (1) bekezdés	VIII. melléklet, 4. rész, 3. pont	
238. cikk, (2) bekezdés	VIII. melléklet, 4. rész, 4. pont	
238. cikk, (3) bekezdés	VIII. melléklet, 4. rész, 5. pont	
239. cikk, (1) bekezdés	VIII. melléklet, 4. rész, 6. pont	
239. cikk, (2) bekezdés	VIII. melléklet, 4. rész, 7. pont	
239. cikk, (3) bekezdés	VIII. melléklet, 4. rész, 8. pont	
240. cikk	VIII. melléklet, VI. rész, 1. pont	
241. cikk	VIII. melléklet, VI. rész, 2. pont	
242. cikk, (1)-(9) bekezdés	IX. melléklet, I. rész, 1. pont	
242. cikk, (10) bekezdés	4. cikk, 37. pont	
242. cikk, (11) bekezdés	4. cikk, 38. pont	
242. cikk, (12) bekezdés		
242. cikk, (13) bekezdés		
242. cikk, (14) bekezdés		
242. cikk, (15) bekezdés		
243. cikk, (1) bekezdés	IX. melléklet, II. rész, 1. pont	
243. cikk, (2) bekezdés	IX. melléklet, II. rész, 1a. pont	

▼C2

E rendelet	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
243. cikk, (3) bekezdés	IX. melléklet, II. rész, 1b. pont	
243. cikk, (4) bekezdés	IX. melléklet, II. rész, 1c. pont	
243. cikk, (5) bekezdés	IX. melléklet, II. rész, 1d. pont	
243. cikk, (6) bekezdés		
244. cikk, (1) bekezdés	IX. melléklet, II. rész, 2. pont	
244. cikk, (2) bekezdés	IX. melléklet, II. rész, 2a. pont	
244. cikk, (3) bekezdés	IX. melléklet, II. rész, 2b. pont	
244. cikk, (4) bekezdés	IX. melléklet, II. rész, 2c. pont	
244. cikk, (5) bekezdés	IX. melléklet, II. rész, 2d. pont	
244. cikk, (6) bekezdés		
245. cikk, (1) bekezdés	95. cikk, (1) bekezdés	
245. cikk, (2) bekezdés	95. cikk, (2) bekezdés	
245. cikk, (3) bekezdés	96. cikk, (2) bekezdés	
245. cikk, (4) bekezdés	96. cikk, (4) bekezdés	
245. cikk, (5) bekezdés		
245. cikk, (6) bekezdés		
246. cikk, (1) bekezdés	IX. melléklet, IV. rész, 2. és 3. pont	
246. cikk, (2) bekezdés	IX. melléklet, IV. rész, 5. pont	
246. cikk, (3) bekezdés	IX. melléklet, IV. rész, 5. pont	
247. cikk, (1) bekezdés	96. cikk, (3) bekezdés, IX. melléklet, IV. rész, 60. pont	
247. cikk, (2) bekezdés	IX. melléklet, IV. rész, 61. pont	
247. cikk, (3) bekezdés		
247. cikk, (4) bekezdés		
248. cikk, (1) bekezdés	101. cikk, (1) bekezdés	
248. cikk, (2) bekezdés		
248. cikk, (3) bekezdés	101. cikk, (2) bekezdés	
249. cikk	IX. melléklet, II. rész, 3. és 4. pont	
250. cikk	IX. melléklet, II. rész, 5-7. pont	
251. cikk	IX. melléklet, IV. rész, 6-7. pont	

▼C2

E rendelet	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
252. cikk	IX. melléklet, IV. rész, 8. pont	
253. cikk, (1) bekezdés	IX. melléklet, IV. rész, 9. pont	
253. cikk, (2) bekezdés	IX. melléklet, IV. rész, 10. pont	
254. cikk	IX. melléklet, IV. rész, 11-12. pont	
255. cikk, (1) bekezdés	IX. melléklet, IV. rész, 13. pont	
255. cikk, (2) bekezdés	IX. melléklet, IV. rész, 15. pont	
256. cikk, (1) bekezdés	100. cikk, (1) bekezdés	
256. cikk, (2) bekezdés	IX. melléklet, IV. rész, 17-20. pont	
256. cikk, (3) bekezdés	IX. melléklet, IV. rész, 21. pont	
256. cikk, (4) bekezdés	IX. melléklet, IV. rész, 22-23. pont	
256. cikk, (5) bekezdés	IX. melléklet, IV. rész, 24-25. pont	
256. cikk, (6) bekezdés	IX. melléklet, IV. rész, 26-29. pont	
256. cikk, (7) bekezdés	IX. melléklet, IV. rész, 30. pont	
256. cikk, (8) bekezdés	IX. melléklet, IV. rész, 32. pont	
256. cikk, (9) bekezdés	IX. melléklet, IV. rész, 33. pont	
257. cikk	IX. melléklet, IV. rész, 34. pont	
258. cikk	IX. melléklet, IV. rész, 35-36. pont	
259. cikk, (1) bekezdés	IX. melléklet, IV. rész, 38-41. pont	
259. cikk, (2) bekezdés	IX. melléklet, IV. rész, 42. pont	
259. cikk, (3) bekezdés	IX. melléklet, IV. rész, 43. pont	
259. cikk, (4) bekezdés	IX. melléklet, IV. rész, 44. pont	
259. cikk, (5) bekezdés		
260. cikk	IX. melléklet, IV. rész, 45. pont	
261. cikk, (1) bekezdés	IX. melléklet, IV. rész, 46-47. és 49. pont	
261. cikk, (2) bekezdés	IX. melléklet, IV. rész, 51. pont	
262. cikk, (1) bekezdés	IX. melléklet, IV. rész, 52. és 53. pont	
262. cikk, (2) bekezdés	IX. melléklet, IV. rész, 53. pont	
262. cikk, (3) bekezdés		
262. cikk, (4) bekezdés	IX. melléklet, IV. rész, 54. pont	
263. cikk, (1) bekezdés	IX. melléklet, IV. rész, 57. pont	

▼C2

E rendelet	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
263. cikk, (2) bekezdés	IX. melléklet, IV. rész, 58. pont	
263. cikk, (3) bekezdés	IX. melléklet, IV. rész, 59. pont	
264. cikk, (1) bekezdés	IX. melléklet, IV. rész, 62. pont	
264. cikk, (2) bekezdés	IX. melléklet, IV. rész, 63-65. pont	
264. cikk, (3) bekezdés	IX. melléklet, IV. rész, 66. és 67. pont	
264. cikk, (4) bekezdés		
265. cikk, (1) bekezdés	IX. melléklet, IV. rész, 68. pont	
265. cikk, (2) bekezdés	IX. melléklet, IV. rész, 70. pont	
265. cikk, (3) bekezdés	IX. melléklet, IV. rész, 71. pont	
266. cikk, (1) bekezdés	IX. melléklet, IV. rész, 72. pont	
266. cikk, (2) bekezdés	IX. melléklet, IV. rész, 73. pont	
266. cikk, (3) bekezdés	IX. melléklet, IV. rész, 74-75. pont	
266. cikk, (4) bekezdés	IX. melléklet, IV. rész, 76. pont	
267. cikk, (1) bekezdés	97. cikk, (1) bekezdés	
267. cikk, (3) bekezdés	97. cikk, (3) bekezdés	
268. cikk	IX. melléklet, III. rész, 1. pont	
269. cikk	IX. melléklet, III. rész, 2-7. pont	
270. cikk	98. cikk, (1) bekezdés és IX. melléklet, III. rész, 8. és 9. pont	
271. cikk, (1) bekezdés	III. melléklet, II. rész, 1. pont VII. melléklet, III. rész, 5. pont	
271. cikk, (2) bekezdés	VII. melléklet, III. rész, 7. pont	
272. cikk, (1) bekezdés	III. melléklet, I. rész, 1. pont	
272. cikk, (2) bekezdés	III. melléklet, I. rész, 3. pont	
272. cikk, (3) bekezdés	III. melléklet, I. rész, 4. pont	
272. cikk, (4) bekezdés	III. melléklet, I. rész, 5. pont	
272. cikk, (5) bekezdés	III. melléklet, I. rész, 6. pont	
272. cikk, (6) bekezdés	III. melléklet, I. rész, 7. pont	
272. cikk, (7) bekezdés	III. melléklet, I. rész, 8. pont	
272. cikk, (8) bekezdés	III. melléklet, I. rész, 9. pont	
272. cikk, (9) bekezdés	III. melléklet, I. rész, 10. pont	
272. cikk, (10) bekezdés	III. melléklet, I. rész, 11. pont	

▼C2

E rendelet	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
272. cikk, (11) bekezdés	III. melléklet, I. rész, 12. pont	
272. cikk, (12) bekezdés	III. melléklet, I. rész, 13. pont	
272. cikk, (13) bekezdés	III. melléklet, I. rész, 14. pont	
272. cikk, (14) bekezdés	III. melléklet, I. rész, 15. pont	
272. cikk, (15) bekezdés	III. melléklet, I. rész, 16. pont	
272. cikk, (16) bekezdés	III. melléklet, I. rész, 17. pont	
272. cikk, (17) bekezdés	III. melléklet, I. rész, 18. pont	
272. cikk, (18) bekezdés	III. melléklet, I. rész, 19. pont	
272. cikk, (19) bekezdés	III. melléklet, I. rész, 20. pont	
272. cikk, (20) bekezdés	III. melléklet, I. rész, 21. pont	
272. cikk, (21) bekezdés	III. melléklet, I. rész, 22. pont	
272. cikk, (22) bekezdés	III. melléklet, I. rész, 23. pont	
272. cikk, (23) bekezdés	III. melléklet, I. rész, 26. pont	
272. cikk, (24) bekezdés	III. melléklet, VII. rész, a) pont	
272. cikk, (25) bekezdés	III. melléklet, VII. rész, a) pont	
272. cikk, (26) bekezdés	III. melléklet, V. rész, 2. pont	
273. cikk, (1) bekezdés	III. melléklet, II. rész, 1. pont	
273. cikk, (2) bekezdés	III. melléklet, II. rész, 2. pont	
273. cikk, (3) bekezdés	III. melléklet, II. rész, 3. pont, első és második albekezdés	
273. cikk, (4) bekezdés	III. melléklet, II. rész, 3. pont, harmadik albekezdés	
273. cikk, (5) bekezdés	III. melléklet, II. rész, 4. pont	
273. cikk, (6) bekezdés	III. melléklet, II. rész, 5. pont	
273. cikk, (7) bekezdés	III. melléklet, II. rész, 7. pont	
273. cikk, (8) bekezdés	III. melléklet, II. rész, 8. pont	
274. cikk, (1) bekezdés	III. melléklet, III. rész	
274. cikk, (2) bekezdés	III. melléklet, III. rész	
274. cikk, (3) bekezdés	III. melléklet, III. rész	
274. cikk, (4) bekezdés	III. melléklet, III. rész	
275. cikk, (1) bekezdés	III. melléklet, IV. rész	

▼C2

E rendelet	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
275. cikk, (2) bekezdés	III. melléklet, IV. rész	
276. cikk, (1) bekezdés	III. melléklet, V. rész, 1. pont	
276. cikk, (2) bekezdés	III. melléklet, V. rész, 1. pont	
276. cikk, (3) bekezdés	III. melléklet, V. rész, 1-2. pont	
277. cikk, (1) bekezdés	III. melléklet, V. rész, 3-4. pont	
277. cikk, (2) bekezdés	III. melléklet, V. rész, 5. pont	
277. cikk, (3) bekezdés	III. melléklet, V. rész, 6. pont	
277. cikk, (4) bekezdés	III. melléklet, V. rész, 7. pont	
278. cikk, (1) bekezdés		
278. cikk, (2) bekezdés	III. melléklet, V. rész, 8. pont	
278. cikk, (3) bekezdés	III. melléklet, V. rész, 9. pont	
279. cikk	III. melléklet, V. rész, 10. pont	
280. cikk, (1) bekezdés	III. melléklet, V. rész, 11. pont	
280. cikk, (2) bekezdés	III. melléklet, V. rész, 12. pont	
281. cikk, (1) bekezdés		
281. cikk, (2) bekezdés	III. melléklet, V. rész, 13. pont	
281. cikk, (3) bekezdés	III. melléklet, V. rész, 14. pont	
282. cikk, (1) bekezdés		
282. cikk, (2) bekezdés	III. melléklet, V. rész, 15. pont	
282. cikk, (3) bekezdés	III. melléklet, V. rész, 16. pont	
282. cikk, (4) bekezdés	III. melléklet, V. rész, 17. pont	
282. cikk, (5) bekezdés	III. melléklet, V. rész, 18. pont	
282. cikk, (6) bekezdés	III. melléklet, V. rész, 19. pont	
282. cikk, (7) bekezdés	III. melléklet, V. rész, 20. pont	
282. cikk, (8) bekezdés	III. melléklet, V. rész, 21. pont	
283. cikk, (1) bekezdés	III. melléklet, IV. rész, 1. pont	
283. cikk, (2) bekezdés	III. melléklet, IV. rész, 2. pont	
283. cikk, (3) bekezdés	III. melléklet, IV. rész, 2. pont	
283. cikk, (4) bekezdés	III. melléklet, IV. rész, 3. pont	
283. cikk, (5) bekezdés	III. melléklet, IV. rész, 4. pont	
283. cikk, (6) bekezdés	III. melléklet, IV. rész, 4. pont	

▼C2

E rendelet	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
284. cikk, (1) bekezdés	III. melléklet, IV. rész, 5. pont	
284. cikk, (2) bekezdés	III. melléklet, IV. rész, 6. pont	
284. cikk, (3) bekezdés		
284. cikk, (4) bekezdés	III. melléklet, IV. rész, 7. pont	
284. cikk, (5) bekezdés	III. melléklet, IV. rész, 8. pont	
284. cikk, (6) bekezdés	III. melléklet, IV. rész, 9. pont	
284. cikk, (7) bekezdés	III. melléklet, IV. rész, 10. pont	
284. cikk, (8) bekezdés	III. melléklet, IV. rész, 11. pont	
284. cikk, (9) bekezdés	III. melléklet, IV. rész, 12. pont	
284. cikk, (10) bekezdés	III. melléklet, IV. rész, 13. pont	
284. cikk, (11) bekezdés	III. melléklet, IV. rész, 9. pont	
284. cikk, (12) bekezdés		
284. cikk, (13) bekezdés	III. melléklet, IV. rész, 14. pont	
285. cikk, (1) bekezdés	III. melléklet, IV. rész, 15. pont	
285. cikk, (2)-(8) bekezdés		
286. cikk, (1) bekezdés	III. melléklet, IV. rész, 18. és 25. pont	
286. cikk, (2) bekezdés	III. melléklet, IV. rész, 19. pont	
286. cikk, (3) bekezdés		
286. cikk, (4) bekezdés	III. melléklet, IV. rész, 20. pont	
286. cikk, (5) bekezdés	III. melléklet, IV. rész, 21. pont	
286. cikk, (6) bekezdés	III. melléklet, IV. rész, 22. pont	
286. cikk, (7) bekezdés	III. melléklet, IV. rész, 23. pont	
286. cikk, (8) bekezdés	III. melléklet, IV. rész, 24. pont	
287. cikk, (1) bekezdés	III. melléklet, IV. rész, 17. pont	
287. cikk, (2) bekezdés	III. melléklet, IV. rész, 17. pont	
287. cikk, (3) bekezdés		
287. cikk, (4) bekezdés		
288. cikk	III. melléklet, IV. rész, 26. pont	
289. cikk, (1) bekezdés	III. melléklet, IV. rész, 27. pont	
289. cikk, (2) bekezdés	III. melléklet, IV. rész, 28. pont	

▼C2

E rendelet	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
289. cikk, (3) bekezdés	III. melléklet, IV. rész, 29. pont	
289. cikk, (4) bekezdés	III. melléklet, IV. rész, 29. pont	
289. cikk, (5) bekezdés	III. melléklet, IV. rész, 30. pont	
289. cikk, (6) bekezdés	III. melléklet, IV. rész, 31. pont	
290. cikk, (1) bekezdés	III. melléklet, IV. rész, 32. pont	
290. cikk, (2) bekezdés	III. melléklet, IV. rész, 32. pont	
290. cikk, (3)-(10) bekezdés		
291. cikk, (1) bekezdés	I. melléklet, I. rész, 27-28. pont	
291. cikk, (2) bekezdés	III. melléklet, VI. rész, 34. pont	
291. cikk, (3) bekezdés		
291. cikk, (4) bekezdés	III. melléklet, VI. rész, 35. pont	
291. cikk, (5) bekezdés		
291. cikk, (6) bekezdés		
292. cikk, (1) bekezdés	III. melléklet, VI. rész, 36. pont	
292. cikk, (2) bekezdés	III. melléklet, VI. rész, 37. pont	
292. cikk, (3) bekezdés		
292. cikk, (4) bekezdés		
292. cikk, (5) bekezdés		
292. cikk, (6) bekezdés	III. melléklet, VI. rész, 38. pont	
292. cikk, (7) bekezdés	III. melléklet, VI. rész, 39. pont	
292. cikk, (8) bekezdés	III. melléklet, VI. rész, 40. pont	
292. cikk, (9) bekezdés	III. melléklet, VI. rész, 41. pont	
292. cikk, (10) bekezdés		
293. cikk, (1) bekezdés	III. melléklet, VI. rész, 42. pont	
293. cikk, (2)-(6) bekezdés		
294. cikk, (1) bekezdés	III. melléklet, VI. rész, 42. pont	
294. cikk, (2) bekezdés		
294. cikk, (3) bekezdés	III. melléklet, VI. rész, 42. pont	
295. cikk	III. melléklet, VII. rész, a) pont	
296. cikk, (1) bekezdés	III. melléklet, VII. rész, b) pont	

▼C2

E rendelet	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
296. cikk, (2) bekezdés	III. melléklet, VII. rész, b) pont	
296. cikk, (3) bekezdés	III. melléklet, VII. rész, b) pont	
297. cikk, (1) bekezdés	III. melléklet, VII. rész, b) pont	
297. cikk, (2) bekezdés	III. melléklet, VII. rész, b) pont	
297. cikk, (3) bekezdés	III. melléklet, VII. rész, b) pont	
297. cikk, (4) bekezdés	III. melléklet, VII. rész, b) pont	
298. cikk, (1) bekezdés	III. melléklet, VII. rész, c) pont	
298. cikk, (2) bekezdés	III. melléklet, VII. rész, c) pont	
298. cikk, (3) bekezdés	III. melléklet, VII. rész, c) pont	
298. cikk, (4) bekezdés	III. melléklet, VII. rész, c) pont	
299. cikk, (1) bekezdés		II. melléklet,7. pont
299. cikk, (2) bekezdés		II. melléklet,7-11. pont
300. cikk		
301. cikk	III. melléklet, 2. rész, 6. pont	
302. cikk		
303. cikk		
304. cikk		
305. cikk		
306. cikk		
307. cikk		
308. cikk		
309. cikk		
310. cikk		
311. cikk		
312. cikk, (1) bekezdés	104. cikk, (3) és (6) bekezdés, X. melléklet, 2. rész, 2., 5. és 8. pont	
312. cikk, (2) bekezdés	105. cikk, (1) bekezdés és 105. cikk (2) bekezdés és X. melléklet, 3. rész, 1. pont	
312. cikk, (3) bekezdés		
312. cikk, (4) bekezdés	105. cikk, (1) bekezdés	
313. cikk, (1) bekezdés	102. cikk, (2) bekezdés	
313. cikk, (2) bekezdés	102. cikk, (3) bekezdés	

▼C2

E rendelet	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
313. cikk, (3) bekezdés		
314. cikk, (1) bekezdés	102. cikk, (4) bekezdés	
314. cikk, (2) bekezdés	X. melléklet, 4. rész, 1. pont	
314. cikk, (3) bekezdés	X. melléklet, 4. rész, 2. pont	
314. cikk, (4) bekezdés	X. melléklet, 4. rész, 3. és 4. pont	
314. cikk, (5) bekezdés		
315. cikk, (1) bekezdés	103. cikk és X. melléklet, 1. rész, 1-3. pont	
315. cikk, (2) bekezdés		
315. cikk, (3) bekezdés		
315. cikk, (4) bekezdés	X. melléklet, 1. rész, 4. pont	
316. cikk, (1) bekezdés	X. melléklet, 1. rész, 5-8. pont	
316. cikk, (2) bekezdés	X. melléklet, 1. rész, 9. pont	
316. cikk, (3) bekezdés		
317. cikk, (1) bekezdés	104. cikk, (1) bekezdés	
317. cikk, (2) bekezdés	104. cikk, (2) és (4) bekezdés, X. melléklet, 2. rész, 1. pont	
317. cikk, (3) bekezdés	X. melléklet, 2. rész, 1. pont	
317. cikk, (4) bekezdés	X. melléklet, 2. rész, 2. pont	
318. cikk, (1) bekezdés	X. melléklet, 2. rész, 4. pont	
318. cikk, (2) bekezdés	X. melléklet, 2. rész, 4. pont	
318. cikk, (3) bekezdés		
319. cikk, (1) bekezdés	X. melléklet, 2. rész, 6-7. pont	
319. cikk, (2) bekezdés	X. melléklet, 2. rész, 10. és 11. pont	
320. cikk	X. melléklet, 2. rész, 9. és 12. pont	
321. cikk	X. melléklet, 3. rész, 2-7. pont	
322. cikk, (1) bekezdés		
322. cikk, (2) bekezdés	X. melléklet, 3. rész, 8-12. pont	
322. cikk, (3) bekezdés	X. melléklet, 3. rész, 13-18. pont	
322. cikk, (4) bekezdés	X. melléklet, 3. rész, 19. pont	
322. cikk, (5) bekezdés	X. melléklet, 3. rész, 20. pont	
322. cikk, (6) bekezdés	X. melléklet, 3. rész, 21-24. pont	

▼C2

E rendelet	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
323. cikk, (1) bekezdés	X. melléklet, 3. rész, 25. pont	
323. cikk, (2) bekezdés	X. melléklet, 3. rész, 26. pont	
323. cikk, (3) bekezdés	X. melléklet, 3. rész, 27. pont	
323. cikk, (4) bekezdés	X. melléklet, 3. rész, 28. pont	
323. cikk, (5) bekezdés	X. melléklet, 3. rész, 29. pont	
324. cikk	X. melléklet, 5. rész	
325. cikk, (1) bekezdés		26. cikk
325. cikk, (2) bekezdés		26. cikk
325. cikk, (3) bekezdés		
326. cikk		
327. cikk, (1) bekezdés		I. melléklet, 1. pont
327. cikk, (2) bekezdés		I. melléklet, 2. pont
327. cikk, (3) bekezdés		I. melléklet, 3. pont
328. cikk, (1) bekezdés		I. melléklet, 4. pont
328. cikk, (2) bekezdés		
329. cikk, (1) bekezdés		I. melléklet, 5. pont
328. cikk, (2) bekezdés		
330. cikk		I. melléklet, 7. pont
331. cikk, (1) bekezdés		I. melléklet, 9. pont
331. cikk, (2) bekezdés		I. melléklet, 10. pont
332. cikk, (1) bekezdés		I. melléklet, 8. pont
332. cikk, (2) bekezdés		I. melléklet, 8. pont
333. cikk		I. melléklet, 11. pont
334. cikk		I. melléklet, 13. pont
335. cikk		I. melléklet, 14. pont
336. cikk, (1) bekezdés		I. melléklet, 14. pont
336. cikk, (2) bekezdés		I. melléklet, 14. pont
336. cikk, (3) bekezdés		I. melléklet, 14. pont
336. cikk, (4) bekezdés		19. cikk, (1) bekezdés
337. cikk, (1) bekezdés		I. melléklet, 16a. pont

▼C2

E rendelet	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
337. cikk, (2) bekezdés		I. melléklet, 16a. pont
337. cikk, (3) bekezdés		I. melléklet, 16a. pont
337. cikk, (4) bekezdés		I. melléklet, 16a. pont
337. cikk, (4) bekezdés		I. melléklet, 16a. pont
338. cikk, (1) bekezdés		I. melléklet, 14a. pont
338. cikk, (2) bekezdés		I. melléklet, 14b. pont
338. cikk, (3) bekezdés		I. melléklet, 14c. pont
338. cikk, (4) bekezdés		I. melléklet, 14a. pont
339. cikk, (1) bekezdés		I. melléklet, 17. pont
339. cikk, (2) bekezdés		I. melléklet, 18. pont
339. cikk, (3) bekezdés		I. melléklet, 19. pont
339. cikk, (4) bekezdés		I. melléklet, 20. pont
339. cikk, (5) bekezdés		I. melléklet, 21. pont
339. cikk, (6) bekezdés		I. melléklet, 22. pont
339. cikk, (7) bekezdés		I. melléklet, 23. pont
339. cikk, (8) bekezdés		I. melléklet, 24. pont
339. cikk, (9) bekezdés		I. melléklet, 25. pont
340. cikk, (1) bekezdés		I. melléklet, 26. pont
340. cikk, (2) bekezdés		I. melléklet, 27. pont
340. cikk, (3) bekezdés		I. melléklet, 28. pont
340. cikk, (4) bekezdés		I. melléklet, 29. pont
340. cikk, (5) bekezdés		I. melléklet, 30. pont
340. cikk, (6) bekezdés		I. melléklet, 31. pont
340. cikk, (7) bekezdés		I. melléklet, 32. pont
341. cikk, (1) bekezdés		I. melléklet, 33. pont
341. cikk, (2) bekezdés		I. melléklet, 33. pont
341. cikk, (3) bekezdés		
342. cikk		I. melléklet, 34. pont
343. cikk		I. melléklet, 36. pont
344. cikk, (1) bekezdés		

▼C2

E rendelet	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
344. cikk, (2) bekezdés		I. melléklet, 37. pont
344. cikk, (3) bekezdés		I. melléklet, 38. pont
345. cikk, (1) bekezdés		I. melléklet, 41. pont
345. cikk, (2) bekezdés		I. melléklet, 41. pont
346. cikk, (1) bekezdés		I. melléklet, 42. pont
346. cikk, (2) bekezdés		
346. cikk, (3) bekezdés		I. melléklet, 43. pont
346. cikk, (4) bekezdés		I. melléklet, 44. pont
346. cikk, (5) bekezdés		I. melléklet, 45. pont
346. cikk, (6) bekezdés		I. melléklet, 46. pont
347. cikk		I. melléklet, 8. pont
348. cikk, (1) bekezdés		I. melléklet, 48-49. pont
348. cikk, (2) bekezdés		I. melléklet, 50. pont
349. cikk		I. melléklet, 51. pont
350. cikk, (1) bekezdés		I. melléklet, 53. pont
350. cikk, (2) bekezdés		I. melléklet, 54. pont
350. cikk, (3) bekezdés		I. melléklet, 55. pont
350. cikk, (4) bekezdés		I. melléklet, 56. pont
351. cikk		III. melléklet, 1. pont
352. cikk, (1) bekezdés		III. melléklet, 2. pont, (1)
352. cikk, (2) bekezdés		III. melléklet, 2. pont, (1)
352. cikk, (3) bekezdés		III. melléklet, 2. pont, (1)
352. cikk, (4) bekezdés		III. melléklet, 2. pont, (2)
352. cikk, (5) bekezdés		
353. cikk, (1) bekezdés		III. melléklet, 2. pont, (1)
353. cikk, (2) bekezdés		III. melléklet, 2. pont, (1)
353. cikk, (3) bekezdés		III. melléklet, 2. pont, (1)
354. cikk, (1) bekezdés		III. melléklet, 3. pont, (1)
354. cikk, (2) bekezdés		III. melléklet, 3. pont, (2)

▼C2

E rendelet	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
354. cikk, (3) bekezdés		III. melléklet, 3. pont, (2)
354. cikk, (4) bekezdés		
355. cikk		
356. cikk		
357. cikk, (1) bekezdés		IV. melléklet, 1. pont
357. cikk, (2) bekezdés		IV. melléklet, 2. pont
357. cikk, (3) bekezdés		IV. melléklet, 3. pont
357. cikk, (4) bekezdés		IV. melléklet, 4. pont 4
357. cikk, (5) bekezdés		IV. melléklet, 6. pont
358. cikk, (1) bekezdés		IV. melléklet, 8. pont
358. cikk, (2) bekezdés		IV. melléklet, 9. pont
358. cikk, (3) bekezdés		IV. melléklet, 10. pont
358. cikk, (4) bekezdés		IV. melléklet, 12. pont
359. cikk, (1) bekezdés		IV. melléklet, 13. pont
359. cikk, (2) bekezdés		IV. melléklet, 14. pont
359. cikk, (3) bekezdés		IV. melléklet, 15. pont
359. cikk, (4) bekezdés		IV. melléklet, 16. pont
359. cikk, (5) bekezdés		IV. melléklet, 17. pont
359. cikk, (6) bekezdés		IV. melléklet, 18. pont
360. cikk, (1) bekezdés		IV. melléklet, 19. pont
360. cikk, (2) bekezdés		IV. melléklet, 20. pont
361. cikk		IV. melléklet, 21. pont
362. cikk		
363. cikk, (1) bekezdés		V. melléklet, 1. pont
363. cikk, (2) bekezdés		
363. cikk, (3) bekezdés		
364. cikk, (1) bekezdés		V. melléklet, 10b. pont
364. cikk, (2) bekezdés		
364. cikk, (3) bekezdés		
365. cikk, (1) bekezdés		V. melléklet, 10. pont
365. cikk, (2) bekezdés		V. melléklet, 10a. pont

▼C2

E rendelet	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
366. cikk, (1) bekezdés		V. melléklet, 7. pont
366. cikk, (2) bekezdés		V. melléklet, 8. pont
366. cikk, (3) bekezdés		V. melléklet, 9. pont
366. cikk, (4) bekezdés		V. melléklet, 10. pont
366. cikk, (5) bekezdés		V. melléklet, 8. pont
367. cikk, (1) bekezdés		V. melléklet, 11. pont
367. cikk, (2) bekezdés		V. melléklet, 12. pont
367. cikk, (3) bekezdés		V. melléklet, 12. pont
368. cikk, (1) bekezdés		V. melléklet, 2. pont
368. cikk, (2) bekezdés		V. melléklet, 2. pont
368. cikk, (3) bekezdés		V. melléklet, 5. pont
368. cikk, (4) bekezdés		
369. cikk, (1) bekezdés		V. melléklet, 3. pont
369. cikk, (2) bekezdés		
370. cikk, (1) bekezdés		V. melléklet, 5. pont
371. cikk, (1) bekezdés		V. melléklet, 5. pont
371. cikk, (2) bekezdés		
372. cikk		V. melléklet, 5a. pont
373. cikk		V. melléklet, 5b. pont
374. cikk, (1) bekezdés		V. melléklet, 5c. pont
374. cikk, (2) bekezdés		V. melléklet, 5d. pont
374. cikk, (3) bekezdés		V. melléklet, 5d. pont
374. cikk, (4) bekezdés		V. melléklet, 5d. pont
374. cikk, (5) bekezdés		V. melléklet, 5d. pont
374. cikk, (6) bekezdés		V. melléklet, 5d. pont
374. cikk, (7) bekezdés		
375. cikk, (1) bekezdés		V. melléklet, 5a. pont
375. cikk, (2) bekezdés		V. melléklet, 5e. pont
376. cikk, (1) bekezdés		V. melléklet, 5f. pont
376. cikk, (2) bekezdés		V. melléklet, 5g. pont

▼C2

E rendelet	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
376. cikk, (3) bekezdés		V. melléklet, 5h. pont
376. cikk, (4) bekezdés		V. melléklet, 5h. pont
376. cikk, (5) bekezdés		V. melléklet, 5i. pont
376. cikk, (6) bekezdés		V. melléklet, 5. pont
377. cikk		V. melléklet, 5l. pont
378. cikk		II. melléklet, 1. pont
379. cikk, (1) bekezdés		II. melléklet, 2. pont
379. cikk, (2) bekezdés		II. melléklet, 3. pont
379. cikk, (3) bekezdés		II. melléklet, 2. pont
380. cikk		II. melléklet, 4. pont
381. cikk		
382. cikk		
383. cikk		
384. cikk		
385. cikk		
386. cikk		
387. cikk		28. cikk, (1) bekezdés
388. cikk		
389. cikk	106. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés	
390. cikk, (1) bekezdés	106. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés	
390. cikk, (2) bekezdés		
390. cikk, (3) bekezdés		29. cikk, (1) bekezdés
390. cikk, (4) bekezdés		30. cikk, (1) bekezdés
390. cikk, (5) bekezdés		29. cikk, (2) bekezdés
390. cikk, (6) bekezdés	106. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés	
390. cikk, (7) bekezdés	106. cikk, (3) bekezdés	
390. cikk, (8) bekezdés	106. cikk, (2) bekezdés, második és harmadik albekezdés	
391. cikk	107. cikk	
392. cikk	108. cikk	

▼C2

E rendelet	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
393. cikk	109. cikk	
394. cikk, (1) bekezdés	110. cikk, (1) bekezdés	
394. cikk, (2) bekezdés	110. cikk, (1) bekezdés	
394. cikk, (3) és (4) bekezdés	110. cikk, (2) bekezdés	
394. cikk, (4) bekezdés	110. cikk, (2) bekezdés	
395. cikk, (1) bekezdés	111. cikk, (1) bekezdés	
395. cikk, (2) bekezdés		
395. cikk, (3) bekezdés	111. cikk, (4) bekezdés, első albekezdés	
395. cikk, (4) bekezdés		30. cikk, (4) bekezdés
395. cikk, (5) bekezdés		31. cikk
395. cikk, (6) bekezdés		
395. cikk, (7) bekezdés		
395. cikk, (8) bekezdés		
396. cikk, (1) bekezdés	111. cikk, (4) bekezdés, első és második albekezdés	
396. cikk, (2) bekezdés		
397. cikk, (1) bekezdés		VI. melléklet, 1. pont
397. cikk, (2) bekezdés		VI. melléklet, 2. pont
397. cikk, (3) bekezdés		VI. melléklet, 3. pont
398. cikk		32. cikk, (1) bekezdés
399. cikk, (1) bekezdés	112. cikk, (1) bekezdés	
399. cikk, (2) bekezdés	112. cikk, (2) bekezdés	
399. cikk, (3) bekezdés	112. cikk, (3) bekezdés	
399. cikk, (4) bekezdés	110. cikk, (3) bekezdés	
400. cikk, (1) bekezdés	113. cikk, (3) bekezdés	
400. cikk, (2) bekezdés	113. cikk, (4) bekezdés	
400. cikk, (3) bekezdés		
401. cikk, (1) bekezdés	114. cikk, (1) bekezdés	
401. cikk, (2) bekezdés	114. cikk, (2) bekezdés	
401. cikk, (3) bekezdés	114. cikk, (3) bekezdés	
402. cikk, (1) bekezdés	115. cikk, (1) bekezdés	

▼C2

E rendelet	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
402. cikk, (2) bekezdés	115. cikk, (2) bekezdés	
402. cikk, (3) bekezdés		
403. cikk, (1) bekezdés	117. cikk, (1) bekezdés	
403. cikk, (2) bekezdés	117. cikk, (2) bekezdés	
404. cikk	122a. cikk, (8) bekezdés	
405. cikk, (1) bekezdés	122a. cikk, (1) bekezdés	
405. cikk, (2) bekezdés	122a. cikk, (2) bekezdés	
405. cikk, (3) bekezdés	122a. cikk, (3) bekezdés, első albekezdés	
405. cikk, (4) bekezdés	122a. cikk, (3) bekezdés, második albekezdés	
406. cikk, (1) bekezdés	122a. cikk, (4) bekezdés és 122a. cikk, (5) bekezdés, második albekezdés	
406. cikk, (2) bekezdés	122a. cikk, (5) bekezdés, első albekezdés és 122a. cikk, (6) bekezdés, első albekezdés	
407. cikk	122a. cikk, (5) bekezdés, harmadik albekezdés	
408. cikk	122a. cikk, (6) bekezdés, első és második albekezdés	
409. cikk	122a. cikk, (7) bekezdés	
410. cikk	122a. cikk, (10) bekezdés	
411. cikk		
412. cikk		
413. cikk		
414. cikk		
415. cikk		
416. cikk		
417. cikk		
418. cikk		
419. cikk		
420. cikk		
421. cikk		
422. cikk		

▼C2

E rendelet	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
423. cikk		
424. cikk		
425. cikk		
426. cikk		
427. cikk		
428. cikk		
429. cikk		
430. cikk		
431. cikk, (1) bekezdés	145. cikk, (1) bekezdés	
431. cikk, (2) bekezdés	145. cikk, (2) bekezdés	
431. cikk, (3) bekezdés	145. cikk, (3) bekezdés	
431. cikk, (4) bekezdés	145. cikk, (4) bekezdés	
432. cikk, (1) bekezdés	XII. melléklet, I. rész, 1. pont és 146. cikk (1) bekezdés	
432. cikk, (2) bekezdés	146. cikk, (2) bekezdés és XII. melléklet, I. rész, 2. és 3. pont	
432. cikk, (3) bekezdés	146. cikk, (3) bekezdés	
433. cikk	147. cikk és XII. melléklet, I. rész, 4. pont	
434. cikk, (1) bekezdés	148. cikk	
434. cikk, (2) bekezdés		
435. cikk, (1) bekezdés	XII. melléklet, II. rész, 1. pont	
435. cikk, (2) bekezdés		
436. cikk	XII. melléklet, II. rész, 2. pont	
437. cikk		
438. cikk	XII. melléklet, II. rész, 4. és 8. pont	
439. cikk	XII. melléklet, II. rész, 5. pont	
440. cikk		
441. cikk		
442. cikk	XII. melléklet, II. rész, 6. pont	
443. cikk		
444. cikk	XII. melléklet, II. rész, 7. pont	

▼C2

E rendelet	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
445. cikk	XII. melléklet, II. rész, 9. pont	
446. cikk	XII. melléklet, II. rész, 11. pont	
447. cikk	XII. melléklet, II. rész, 12. pont	
448. cikk	XII. melléklet, II. rész, 13. pont	
449. cikk	XII. melléklet, II. rész, 14. pont	
450. cikk	XII. melléklet, II. rész, 15. pont	
451. cikk		
452. cikk	XII. melléklet, III. rész, 1. pont	
453. cikk	XII. melléklet, III. rész, 2. pont	
454. cikk	XII. melléklet, III. rész, 3. pont	
455. cikk		
456. cikk, első albekezdés	150. cikk, (1) bekezdés	41. cikk
456. cikk, második albekezdés		
457. cikk		
458. cikk		
459. cikk		
460. cikk		
461. cikk		
462. cikk, (1) bekezdés	151a. cikk	
462. cikk, (2) bekezdés	151a. cikk	
462. cikk, (3) bekezdés	151a. cikk	
462. cikk, (4) bekezdés		
462. cikk, (5) bekezdés		
463. cikk		
464. cikk		
465. cikk		
466. cikk		
467. cikk		
468. cikk		
469. cikk		

▼C2

E rendelet	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
470. cikk		
471. cikk		
472. cikk		
473. cikk		
474. cikk		
475. cikk		
476. cikk		
477. cikk		
478. cikk		
479. cikk		
480. cikk		
481. cikk		
482. cikk		
483. cikk		
484. cikk		
485. cikk		
486. cikk		
487. cikk		
488. cikk		
489. cikk		
490. cikk		
491. cikk		
492. cikk		
493. cikk, (1) bekezdés		
493. cikk, (2) bekezdés		
494. cikk		
495. cikk		
496. cikk		
497. cikk		
498. cikk		

▼C2

E rendelet	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
499. cikk		
500. cikk		
501. cikk		
502. cikk		
503. cikk		
504. cikk		
505 cikk		
506. cikk		
507. cikk		
508. cikk		
509. cikk		
510. cikk		
511. cikk		
512. cikk		
513. cikk		
514. cikk		
515. cikk		
516. cikk		
517. cikk		
518. cikk		
519. cikk		
520. cikk		
521. cikk		
I. melléklet	II. melléklet	
II. melléklet	IV. melléklet	
III. melléklet		